

ചങ്ങനാശേരി

“ഉന്നം ഞ ചോകു. അതിവേഗ
യിൽ തിരികെ: അരികുന്നു. പാദേ
പുത്രസ്ഥായ ക്വ ന്നനാചകങ്ങള
നിങ്ങൾക്കു നേരിടാതെ ഗത്യന്തര
മില്ല. ജ്ഞിയിച്ചു വിനിക്കുക; ജ്ഞിയിച്ച
പ്രശ്നിക്കുക; കറച്ചു സാസാരിക
കയും. കൂട്ടാൽ പ്രാണിക്കുകയും ചെയ
്ക. മറയ്ക്കാൻ, അലസനാകും,
റിടുകയും ചെയ്താൽ” സ്ഥാനം
മല്ല.”

ചങ്ങനാശേരി.

സി. നാരായണപിള്ള

ബി. എ., ബി. എൽ.

ചങ്ങനാശേരി

(ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ജീവചരിത്രം)

ഗ്രന്ഥകർത്താ

സി. നാരായണപിള്ള.

ബി. ഏ., ബി. എൽ.

(Copy Right.)

പ്രസാധകൻ

ജി. രാമചന്ദ്രൻ.

ഒന്നാംപതിപ്പ് കൂപ്പി മറ്റേതർ

1-5-1117

Price Rs. 1 As 8]

[വില രൂ. 1 അ. 8.

ഈ പ്രതികൂലിലും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുദ്രയുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള.

മുഖവുര

ഇത് ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതവിവരണം മാത്രമല്ല, പിന്നെയും, തിരുവിതാംകൂറിന്റെ കഴിഞ്ഞ നാല്പതു വഷത്തെ തുടർച്ചയായ ചരിത്രമാണെന്നു, ഗ്രന്ഥകർത്താവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആമുഖത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു തികച്ചും പരമാർത്ഥമാണ്. അതങ്ങിനെ ആയിരിക്കുവാനേ വഴിയുള്ളൂ. എളിയവനും ദരിദ്രനുമായിരുന്ന 'പാച്ചു'വിന്റെ ബാല്യം, ഉൾജ്ജ്വലസ്വഭവവും വിജയലാളിതവുമായ 'പരമേശ്വരൻപിള്ള'യുടെ യുവത്വത്തിലേയ്ക്കും അവിടെനിന്നു 'ചങ്ങനാശേരി'യുടെ ശോഭനമായ വിശ്രുതിയിലേയ്ക്കും വളന്ന് ചരിത്രം, ആധുനിക തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിന്റെ ബാല്യം യൗവ്വനം വിശ്രുതി എന്നിവയുടെ ഏറെക്കുറെയുള്ള ചരിത്രമാണ്. തിരുവിതാംകൂർചരിത്രത്തിൽ ഇതിനു തുല്യമായി, ആരിലും പുളകമുണ്ടാക്കുന്ന മറ്റൊരു ഘട്ടം കണ്ടെത്തുവാൻ ഒരുപക്ഷേ ഏകദേശം രണ്ടു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുൻപു രാമയ്യൻമുഖ്യൻ, വേലുത്തമ്പി, രാജാകേശവദാസ് തുടങ്ങിയ പുരുഷകേസരികൾ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കേണ്ടിവരും. കൂടുതൽ ദൃഢപുണ്ണവും വിപൽക്കരവുമെങ്കിലും, വീരോചിതമായ കൃത്യങ്ങൾക്കും ശോഭനമായ പ്രശസ്തിക്കും കൂടുതലവസരം നൽകുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ആ പ്രഗത്ഭന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭാഗധേയങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതെന്നുള്ള കായ്ക നിർദ്ദിവാദമാണ്. കൂടുതൽ പ്രശാന്തവും സമാധാനപുണ്ണവുമായ ഒരു യുഗത്തിലാണ് ചങ്ങനാശേരി ജീവിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിൽ തീവ്രമായ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്ക് ഇടനൽകുന്ന ചൈതന്യപുണ്ണമായ ഒരു വ്യക്തിത്വമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. അനുനിമിഷം വളന്ന് പരിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാമുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഗാഢമായി സ്വീകിച്ച്, ആധുനികകാലത്തിനും ചിന്താഗതിക്കും അനുരൂപമാംവണ്ണം അവയെ

രൂപഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ വളരെയൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുന്നതിനു വളരെ മുൻപുതന്നെ ഹരിജനോല്പാദനം സംബന്ധിച്ച ജോലികളിലേപ്പെട്ട്, ജാതിവ്യത്യാസത്തെ എത്രത്തു്, നായർസമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹ്യസംഘടനയെ ഉടച്ചുവാളു് നൂതനശക്തികളെ തുറന്നുവിട്ട് അദ്ദേഹം ഈ രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും ധീരനായ സമുദായപരിഷ്കർത്താവായിരുന്നു എന്നു തീർത്തുപറയാം. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം അഖിലഭാരതപ്രശസ്തി ആർജ്ജിച്ചു. ആധുനികകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും സമർത്ഥനും തന്ത്രജ്ഞനുമായ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. മറേറൊരാളെക്കാളും കൂടുതൽ രാഷ്ട്രീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒരു യഥാർത്ഥവാദിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം എത്രക്കേണ്ടിടത്തു് നിർഭയമെതിത്തും, രാജിപ്പെടേണ്ട ഘട്ടങ്ങളിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വം രാജിയുണ്ടാക്കിയും, ഒന്നിലധികം അതിപ്രധാനങ്ങളായ രാഷ്ട്രീയസമരങ്ങളെ വിജയത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിപുലമായ വ്യവസായികരണത്തിൽ ദ്രവ്യവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം കൊല്ലത്തു് “തോമസ്സ് സ്റ്റീഫൻ ഓട്ടുകമ്പനി” എന്ന വ്യവസായശാലനവീകരിക്കയും പരിപുഷ്ടമാക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള കായ്തം സുവിദിതമാണ്. എന്നാൽ അന്യേസമയംതന്നെ ഗ്രാമവ്യവസായങ്ങളെ പരിപുഷ്ടമാക്കി ഗ്രാമീണജീവിതത്തെ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വിശദമായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന അദ്ദേഹം “തിരുവിതാംകൂർ ഗ്രാമവ്യവസായസംഘം” എന്ന പേരിൽ ഒരു കമ്പനി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു് അതിന്റെ പ്രസിഡൻറുസ്ഥാനം കയ്യാറ്റ. പ്രസ്തുത കമ്പനി ജോലി ആരംഭിക്കുവാൻ ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വേളയിലാണ് രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനരോഗവും അതിനെ പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തിയതു്.

നെടുമങ്ങാട്ടുതാലൂക്കിലേ വനാന്തരങ്ങളിൽ കടന്നുചെന്നു കഠിനമായ മലേരിയാരോഗത്തിന്റെ അപകടങ്ങളെപ്പോലും

വിഗണിച്ചു് അദ്ദേഹം വിസ്തൃതമായ ഓരൊന്നാതരം റബ്ബർത്തോട്ടം കൃഷിയെത്തുണക്കാക്കി. വിദ്യാത്ഥിമന്ദിരങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും തുടങ്ങി കാട്ടുജാതിക്കാരായ പിന്നോക്കസമുദായങ്ങൾക്കു് ആശ്രമങ്ങൾവരെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹം പല ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ സ്ഥാപനങ്ങളുടേയും നിർമ്മാതാവാണ്. ഒരു സാമ്പത്തികശാസ്ത്രജ്ഞനായ അദ്ദേഹം കേരകഷ്കസംഘം പ്രസിഡന്റെന്ന നിലയിൽ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളുടെ വിവരണം നിസ്തുലമായ ഒരു പ്രമാണമായി എന്നും പരിചരിക്കുന്നതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ ഇഞ്ചുഭൂമിയെപ്പറ്റിയും, അതിനെ അധിവസിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികാവസ്ഥയെപ്പറ്റിയും, ഇത്ര പരിപൂർണ്ണമായ പരിജ്ഞാനമുള്ള മറ്റൊരാൾ സമകാലീനനും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ല. വസ്തുതകളും അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളും അതിശയോക്തിയോ അധഃസ്ഥിതിയോ കൂടാതെ ഒരു ശാസ്ത്രീയഗവേഷകനേപ്പോലെ അദ്ദേഹം സസൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചിരുന്നു.

വികാരം ബുദ്ധിയെ കീഴടക്കുവാൻ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കാത്ത ഒരു ശാസ്ത്രീയ വീക്ഷണകോടിയണദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഒരു നല്ല നിയമജ്ഞനും, തിരുവിതാംകൂറിലെ അത്യുന്നതന്മാരായ അഭിഭാഷകന്മാരിലൊരാളും ആയിരുന്നു. ഗവർണ്മെൻറ് അദ്ദേഹത്തെ ഫൈക്കോടതിയിലേയ്ക്കു യന്തിയപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ അത്യുന്നതമായ നീതിപീഠത്തിന് ഏറ്റവും പ്രാപ്തനായ ഒരു ന്യായാധിപനെ ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്സീമമായ കാര്യശേഷിക്കും, നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ നീതിനിർവ്വഹണത്തിനും, സംശയാതീതമായ സത്യസന്ധതയ്ക്കും, തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രശസ്തരായ പല അഭിഭാഷകന്മാരും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില വിധിതീർപ്പുകൾ ഇക്കാലങ്ങളിലുണ്ടായിട്ടുള്ളവയിൽ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടേയ്ക്കാമെന്നാണ് ഒരഭിഭാഷകനേതാവു് ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. സർവ്വോപരി ധാരാളം ശിക്ഷണബോധവും പരിശ്രമശീലവും ധീരതയും ഉള്ള ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചങ്ങനാശേരി ഒരുതിമാനുഷനോ വൈരാഗിയോ ആയിരുന്നില്ല. മനുഷ്യസഹജമായ സാമാന്യതയുണ്ടു്

ങ്ങളുടെ പരിപൂർണ്ണവിജയമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത വിജയം. ജീവിതപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക ശാഖയിൽ ആർജ്ജിച്ച അപ്രാപ്യമായ വൈദഗ്ദ്ധ്യമല്ല, പിന്നെയും വിവിധരംഗങ്ങളിലെ ബഹുമുഖമായ നേട്ടങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനുള്ള നിദാനം.

തിരുവിനാംകൂറിനെപ്പോലെ പരിമിതിയുള്ള ഒരു രാജ്യം തൃത്തിക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും ഒരു പരിമിതി യുണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ! ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംസ്ഥാനത്തിലാണ് ജനിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും കൂടുതൽ വിപുലമായിരുന്നേനെ. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കൗൺസിലിന്റെ അഖിലഭാരത പ്രശസ്തിയുള്ള ഒരു നേതാവായിരുന്നേനെ. കൗൺസിൽ പ്രാദേശികസ്വയംഭരണം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോൾ കേരളം ഏതു രൂപത്തിലേക്കിലും ഉത്തരവാദഭരണമുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനമായിരുന്നു എങ്കിൽ അവിടത്തെ പ്രധാന മന്ത്രിപദം വഹിക്കുവാൻ ഏറ്റവും അർഹതയുള്ള സർവ്വമുദായസമ്മതനായ നേതാവു ചങ്ങനാശേരി ആയിരുന്നേനെ. നിർഭാഗ്യവശാൽ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പരിതഃസ്ഥിതികളിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ജീവിക്കേണ്ടിവന്നത്. ആ കാലഗതിയുടെ പരിവർത്തനം വേണ്ടിടത്തോളം പുരോഗമിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം ചരമമടയുകയും ചെയ്തു. എന്റെ മാനുസ്ക്രീഫിതൻ ശ്രീ. സി. നാരായണപിള്ള എഴുതിയിട്ടുള്ള ഉജ്ജ്വലവും പ്രചോദിതവുമായ ഈ ജീവചരിത്രം ഈ തലമുറയേയും ഭാവിതലമുറകളേയും, ചങ്ങനാശേരിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും പറ്റി പൂർണ്ണമായി പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ചങ്ങനാശേരിയുടേതുപോലുള്ള സംഭവബഹുലമായിരുന്ന ഒരു ജീവിതത്തിൽ തെറ്റുകളും കുറവുകളും യാതൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു അതിശയോക്തിപരമായിരിക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിതന്ത്രങ്ങളേയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയേക്കൂടിയും പൊതുജനങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള അവസരങ്ങളുണ്ടാ

യിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളും താഴ്വരകളിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ശൈലാഗ്രങ്ങളെപ്പോലെ ഉന്നതമായി പ്രശോഭിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്യും. അദ്ദേഹം തീർണ്ണമായ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളുടെ നടുമല്യത്തിലാണു ജീവിച്ചത്. അതിനുള്ള കാരണം ചാരുകസാലയിലിരുന്നു കൊണ്ടു ചുറ്റുപാടും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംഭവങ്ങളെ വിമർശിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്ന ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹമെന്നുള്ളതാണ്. മിക്ക സമരംഗത്തിലും മുന്നണിയിലദ്ദേഹത്തെക്കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു വശത്തുള്ള ജനങ്ങൾ കഠിനമായി അദ്ദേഹത്തെ പഴിക്കുമ്പോൾ മറുവശത്തുള്ളവർ തുല്യനിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അനാസ്ഥയും അലസതയും അദ്ദേഹത്തെ അന്ത്യംവരെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. അസഹ്യവും വിശ്രമരഹിതവുമായ ഒരു ജീവിതമാണ് അദ്ദേഹം നയിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഒരേ ഘട്ടത്തിൽ അചലവികപ്പെടുകയും പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തിപോലും കഴിഞ്ഞ അരശതാബ്ദത്തിനിടയ്ക്ക് തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല.

പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളും വിവേചനം ചെയ്തു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുമായ സംഭവബഹുലതയിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഒരു ജീവചരിത്രം നിർമ്മിക്കുക ഇതിന്റെ കർത്താവിന് എത്രമാത്രം ശ്രമകരമായ ഒരു ജോലിയായിരുന്നു എന്നു നിന്നറിയാം. മി. നാരായണപിള്ളയോ ഞാനോ ചരിത്രപുരുഷന്റെ അന്ധരായ സ്തുതിപാഠകരല്ല. വസ്തുതകൾ പ്രതിപാദിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ വീക്ഷണകോടി വിശദമാക്കുകയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിലാവിഷ്കരിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മുഴുവൻ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റേയോ എന്റേയോ അഭിപ്രായങ്ങളായിരിക്കണമെന്നു തീരെ നിർബന്ധമില്ല. ചങ്ങനാശേരി പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ള സംരംഭങ്ങളിൽ സമകാലീനരെന്ന നിലയിൽ ഭാഗഭാഷകളായവർക്കു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എങ്കിൽ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ മറു

പക്ഷത്തുനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഏതു ക്ഷേമം പോലും അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതരായിരുന്നെന്നു. ഒരുപക്ഷേ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് കൂടുതൽ വിമർശനബുദ്ധിയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയേനേ. എന്നാൽ ഒരു കലാകാരനെപ്പോലെ, നിരൂപകനേക്കാൾ വ്യാഖ്യാതാവെന്നു നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം ചരിത്രവിഷയത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു. ഓരോ അദ്ധ്യായവും തുടർച്ചയായി അദ്ദേഹം ഏഴുതന്നെ രീതി ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, സാമൂഹികപ്രായങ്ങളും ആദർശങ്ങളും ഈ കലാസൃഷ്ടിയിൽ കലർത്തുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠപ്പെടാതെ, മൂലചിത്രത്തെ അതേ രീതിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയെന്ന ഏകാഗ്രമായ ഒരു കർത്തവ്യത്തിലദ്ദേഹമേപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. ക്ഷോഭകരമായ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്കിടകൊടുക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെപ്പോലും ആരോടും വിദ്വേഷബുദ്ധിയോ ശത്രുഭാവമോ കൂടാതെ നിഷ്പക്ഷമായി വിമർശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിഷ്കളങ്കമായി ശ്രമം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. അധികൃതമായ അടിസ്ഥാനമുള്ള പല വസ്തുതകളും അദ്ദേഹത്തിന് ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. മി. നാരായണപിള്ളയുടെ തുല്യകയാണു സുദീർഘമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പഠനങ്ങളിൽക്കൂടി ഓടിയിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം ഒരു പ്രത്യേക നേട്ടമായി വിചാരിക്കാം. ഒരു ഗദ്യകൃതനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം മലയാളവായനക്കാരുടെ ഇടയിൽ സുചരിചിതനാണ്. പ്രകൃത്യാ അദ്ദേഹത്തിൽ വിമർശനബുദ്ധിയും യുക്തിബോധവുമാണു മുഴച്ചു നില്ക്കുന്നത്. ആരുടേയും ബുദ്ധിശക്തിയെ ചിന്താഗ്രസ്ഥമാക്കുന്ന ഒരു മഹൽജീവിതമാണ് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ലഭിച്ചത്. ആ കാരണങ്ങൾകൊണ്ടുതന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനു മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ വിശിഷ്ടവും ശാശ്വതവുമായ ഒരു സ്ഥാനം ലഭിക്കുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുവാൻ വകയുണ്ട്. വായനക്കാരെ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രചോദിപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കട്ടെ!!!

തയ്ക്കാട്,
തിരുവനന്തപുരം. }
൧-൫-൧൧൧൭.

ജി. രാമചന്ദ്രൻ,
പ്രസാധകൻ.

ശ്രീ. എ. വി. താക്കൂടെ സന്ദേശം

(അഖിലേന്ത്യാ ഹരിജനസേവാസംഘം സിക്രട്ടറി.)
(കേരളസേവാസംഘം സീനിയർ വൈസ്പ്രസിഡന്റ്).

പരേതനായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഒരു ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യാധികം സന്തോഷിക്കുന്നു. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറായി മൺമുദ്ര-ൽ അദ്ദേഹത്തെ നിയമിച്ച നിമിഷംമുതൽ എനിക്കദ്ദേഹവുമായി വളരെ അടുത്തു പരിചയപ്പെടുവാൻ ഇടവന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പറ്റിയും കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥിതവും കാര്യക്ഷമവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പറ്റിയും അത്യാനന്ദകരമായ പല സ്മരണകളും എനിക്കുണ്ട്. ഹരിജനസേവനപ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളം ഏറ്റവും മുന്നണിയിലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങളിലൊന്നായിത്തീർന്നു. നിരന്തരമായി സംസ്ഥാനമൊട്ടുക്കു ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുകയും, ധനശേഖരം നടത്തുകയും, സംഭവവികാസങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ എന്നെ ഡൽഹിയിൽ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹം വളരെ ഉൾജ്വലസുഖമായ ഒരു പ്രസിഡൻറായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘടനാചാതുര്യവും പക്ഷപാതാ സുശക്തവുമായ നേതൃത്വവും ഞങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയത്.

അദ്ദേഹം എപ്പോഴും ഒരു സുന്ദരചിത്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു പറയുവാനുള്ള വസ്തുതകളെപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായ പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദിമനിവാസികളായ കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ ഉൽഗതിയെപ്പറ്റി

പ്ലോലും അദ്ദേഹത്തിനൊന്നായിരുന്ന അത്യധികമായ താല്പര്യം
 തെക്കുകിഴക്കും എനിക്കിവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.
 നെടുമങ്ങാടു താലൂക്കിലെ മലകളിൽ വിത്തു എന്ന സ്ഥലത്തു്
 അദ്ദേഹം ഒരു വിദ്യാലയവും ആശ്രമവും സ്ഥാപിച്ചു് അവയുടെ
 നടത്തിപ്പിലേയ്ക്കു വശ്യമുള്ള ഭൂസ്വത്തും ദാനം ചെയ്തു് ആ
 സ്ഥാപനങ്ങൾ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തു.
 ആശ്രമത്തിന്റെ ഉൽപ്പാദനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയെന്ന ആനന്ദ
 കരമായ കർത്തവ്യം എന്നിലാണു വന്നുചേർന്നു്. കാണിക്കാർ
 എന്ന പേരിൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിലുറിയപ്പെടുന്ന വനവാസിക
 ഛെല്ലറ്റി അദ്ദേഹത്തിനൊന്നായിരുന്ന താല്പര്യം എന്നെ പ്രത്യേകം
 ആകർഷിച്ചു. ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുവാൻ ആദ്യം വന്നുചേർന്ന
 കാണിക്കാരായ മൂന്നുപേർക്കുമാത്രം അനവധി വീടുകൾ സന്ദ
 ഘിച്ചു് അദ്ദേഹം തന്നെയാണു തേടിപ്പിടിച്ചതു്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമം കേരളത്തിലെ ഹരിജനപ്രവ
 ത്തനങ്ങൾക്കു് ഒരു വലിയ നഷ്ടമായിട്ടാണു പരിണമിച്ചതു്.
 അദ്ദേഹം ഉദാരനായ ഒരാതിഥേയനും ഉത്തമനായ ഒരു
 മിത്രവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ പ്രകീർത്തിക്കു
 വാൻ എനിക്ക് ഏറ്റവും സന്തോഷമുണ്ടു്.

ക്യാമ്പു്, വാർലു, }
 മന്ദ നവംബർ ൧൯൪൧. }   എ. വി. താക്കൂർ.

പ്രസ്താവന

ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ രചനാകർത്തൃത്വം ആകസ്മികമായിട്ടാണ് എന്നിൽ വന്നുചേർന്നത്. എന്നാൽ ആ കർത്തൃത്വം എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായതിനുശേഷം അതൊരാനന്ദകരമായ ജോലിയായിട്ടാണ് എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവചരിത്രം, ആരെയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതും പുളകം കൊള്ളിക്കുന്നതും ആയ കഴിഞ്ഞ നാല്പതു വർഷങ്ങളിലെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ ചരിത്രമാണ്. ആ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രനിർമ്മാതാക്കളിലടപിതീയനെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവിതം ആ നാല്പതു വർഷങ്ങളോടു് അവിഭക്തമാംവണ്ണം ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള സാമുദായികവും ചരിത്രപരവുമായ സംഭവങ്ങൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ അധികൃതമായും സൂക്ഷ്മമായും ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്ന രേഖകളേയും, തുടർച്ചയായി അദ്ദേഹം ലിഖിതപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളിലെ ഡയറിയേയും ആസ്പദമാക്കി എഴുതിയിട്ടുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ ഈ സംഭവങ്ങളിൽ ഏതാനും ചിലതെല്ലാം തികച്ചും ആധുനികവും അവയിലെ നടന്മാർ ഇന്നും ജീവിക്കിരിക്കുന്നവരുമാകയാൽ വ്യക്തിവിഭേദപരമോ നിന്ദാജനകമോ ആയ വസ്തുതകൾ ഇതിൽ കടന്നുകൂടാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രേഖാമൂലമായ തെളിവുകളുള്ള ചരിത്രസത്യങ്ങൾപോലും സംക്ഷിപ്തമായിട്ടു മാത്രമേ ചിലപ്പോൾ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ചരിത്രപുരുഷന്മാർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തിനോടു തൊട്ടടുത്തു് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ജീവചരിത്രങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങിനെയാരപുണ്ണത അപരിത്യാജ്യമാണല്ലോ! വാദവിഷയങ്ങളാകാതിടത്തോളം കാലം ആ സംഭവങ്ങൾ കൂടുതൽ വിശദമാക്കാതിരിക്കയല്ലേ നല്ലതു്.

ഇങ്ങിനെയാരു ഗ്രന്ഥരചനയ്ക്കാവശ്യമായ കരുക്കൾ ശേഖരിക്കുവാനും അധികൃതമായ രേഖകൾ സൂക്ഷിക്കുവാനും

ചങ്ങനാശേരിയെ ആലുമായി പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അതിലേക്കു വേണ്ട സഹകരണങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്ത പരമേശ്വരനായ ചങ്ങനാശേരി കൊറ്റനാട്ട് പത്മനാഭപിള്ളയുടെ നാമധേയം ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരി സ്വന്തം നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന മി.ആർ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കൊണ്ട്, ഇങ്ങനെയൊരു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനാവശ്യമായ വസ്തുതകളും ചരിത്രവിവരങ്ങളും ശേഖരിപ്പിച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതു് എന്റെ ശ്രമങ്ങളെ വളരെ ലഘൂകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ജോലികൾ ഭംഗിയായും പൂർണ്ണമായും നിർവ്ഹിച്ചതിലേക്കു മി. ആർ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പ്രസ്തുത ജോലികൾ തുടർന്നു കൊണ്ടുപോയ മി. ടി. കെ. പരമേശ്വരപ്പണിക്കരോടും എനിക്കുള്ള കടപ്പാട് ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചേനാകർമ്മം ഞാൻ എന്റെ ടത്ത നാൾകാൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതുവരെ നാനാ മുഖമായ സാഹിത്യോപദേശങ്ങൾകൊണ്ടും, വാസനാകുശലമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾകൊണ്ടും, ആത്മാർത്ഥമായ അഭിനന്ദനങ്ങൾകൊണ്ടും, എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ഇതിന്റെ പ്രസാധകത്വമേറ്റെടുത്തു് ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു മുഖപുര എഴുതിത്തരികയും ചെയ്ത ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രനോടും എനിക്കുള്ള നന്ദി ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ ഗ്രന്ഥം മുഴുവൻ ക്ഷമാപൂർവ്വം രേഖാബന്ധി വായിച്ചുകേട്ടു വിലയേറിയ പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകിയ പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ ശ്രീ. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയോടും, എന്റെ മാനുചിത്രമായ ശ്രീമാൻ കെ. പി. ശങ്കരമേനോനോടും എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത നിസ്സീമമാണ്. അവസാനമായി ഈ ഗ്രന്ഥം ഇത്ര ഭംഗിയായി അച്ചടിച്ചുതന്ന 'കമലാലയം' അച്ചടിശാലയുടെ മന്ദഗ്ധൻ മി. പി. നാരായണൻ നായരോടും എനിക്കുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഈ പ്രസ്താവന ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം, }
1-5-1117. }

ഗ്രന്ഥകർതാ.

ചങ്ങനാശേരി

അദ്ധ്യായം ൧

വാഴപ്പള്ളി എന്ന പ്രദേശം ചങ്ങനാശേരിത്താലൂക്കിലേ പ്രകൃതിരമണീയവും ഫലഭൂയിഷ്ഠവുമായ ഒരു ഭൂവിഭാഗമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലേ പരമോന്നതമായ നീതിന്യായാസനത്തിലേയ്ക്കു പ്രാപ്തന്മാരായ രണ്ടു ജഡ്ഢിമാരെ ഏകകാലത്തു പ്രദാനം ചെയ്തതായി വേണമെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ദേശത്തിന് അഭിമാനിക്കാം. അവരിലൊരു മാന്യൻ ഹെഡ് സർക്കാർവകീൽ ജോലിയിൽനിന്ന് ആദ്യം ഹൈക്കോടതിയിലെ നിയമപഠിത്തിലേയ്ക്കും, അവിടെനിന്നു തിരുവിതാംകൂർ ടിവാൻപദത്തിലേയ്ക്കും, അതിശീഘ്രതയിൽ ഉയരുകയും ഒരു കൊള്ളിമീനെന്നപോലെ അപ്രത്യക്ഷനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഒരുകാലത്ത് ഹൈക്കോട് ട്ബാറിലെ അനിഷേധ്യനേതാവായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അന്നും അതിനുശേഷവും തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുക്കാര്യജീവിതവുമായി സാരമായ യാതൊരു ബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. ഇവരിൽ രണ്ടാമത്തെയാൾ സംഭവബഹുലമായിരുന്ന തന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിനിടയിൽ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്ന വിശ്രമം വരിക്കുവാനോ എന്നു തോന്നുമാറു ഹൈക്കോടതിയിലേ നീതിന്യായാസനങ്ങളിലൊന്നിലേയ്ക്കു് അല്പകാലത്തേയ്ക്കു പിൻവലിഞ്ഞു. കേവലം താല്ക്കാലികമായിരുന്ന ഈ തിരോധാനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം പൂർവ്യാധികം ഉജ്ജ്വലസ്വപലതയോടുകൂടി വീണ്ടും പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്നു. മരണത്തിന് അല്പകാലം മുൻപുവരെ അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തെ പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കിയിരുന്ന അതിതീവ്രമായ ഭേദീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സത്പരശ്രദ്ധയോടു പങ്കെടുക്കുകയു ചെയ്തു. രണ്ടു വേരും അവരുടെ നിത്യജീവിതത്തിലെ പ്ര

ജനനരംഗമായിരുന്ന വക്കീൽവൃത്തിയിൽ അത്യുന്നതമായ സ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നവരാണ്. രണ്ടുപേരും പ്രതിഭാസമ്പന്നന്മാരായ പ്രശസ്ത നിയമപണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും വക്കീൽവൃത്തിയിൽനിന്നു തന്നെയാണ് നേരിട്ട് ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചത്. എങ്കിലും രണ്ടുപേരുടേയും സ്വഭാവഗതിക്കോ, പ്രവർത്തനരംഗങ്ങൾക്കോ യാതൊരു പൊരുത്തവും സാമ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരുദ്യോഗികജീവിതം ഒരാൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലൌകികാഭിലാഷങ്ങളുടെ പരമകാഷ്ടയായിരുന്നു എങ്കിൽ, മറേറ അറുൾക്ക് അത് തന്റെ ഭാവിപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ശോഭ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന ഒരു കൃത്രിമപശ്ചാത്തലം മാത്രമായിരുന്നു. ഒരുദ്യോഗികജീവിതത്തിൽ ഇവർ തമ്മിലുണ്ടായിട്ടുള്ള മത്സരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പരസ്യമായ രഹസ്യങ്ങളായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതങ്ങിനെ നിൽക്കട്ടെ.

വടക്കേക്കര പുത്തേട്ടുവീട്ടിൽ നാരായണപിള്ള ചങ്ങനാശേരി മണ്ഡപത്തുറവാതുക്കൽ ഒരു കീഴ്ക്കൂട്ടം പിള്ളയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ നാരായണിഅമ്മ വളരെ അരിഷ്ടിച്ച കാലക്ഷേപം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വേണ്ട ധനസ്ഥിതി മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന നായർതറവാടായ മണക്കാട്ടുവീട്ടിലാണ് ജനിച്ചത്. പതിമൂന്നു രൂപ മാത്രം ശമ്പളമുള്ള ഒരു കീഴ്ക്കൂട്ടം പിള്ളയായിരുന്ന മണക്കാട്ടുവീട്ടിലെ കാരണവൻ, തറവാട്ടുസ്വന്തരായ രണ്ടുമുറുപ്പരയിടങ്ങളിൽനിന്നും ലഭിച്ചിരുന്ന ആദായവും തുല്യശമ്പളവുംകൊണ്ട് ഭാര്യവീട്ടിലെ കാര്യാദികൾ അനേകപ്പിന്തിനുശേഷം, ബാക്കി വന്ന അല്പസംഖ്യകൊണ്ടാണ് ഏകദേശം ഇരുപത്തിയഞ്ച് അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന മണക്കാട്ടുവീട്ടിലേ ചെലവുകൾ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നത്. അതുകൊണ്ടു നാരായണിഅമ്മയേ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നാരായണപിള്ളയുടെ വിവാഹം ഒരനുഗ്രഹമായിരുന്നു എന്നുവേണം പറയുവാൻ. നാരായണപിള്ള ബുദ്ധിമാനം ഉൽക്കഷേപമുള്ളവനും ജനസമ്മതനുമായിരുന്നു. വിവാഹാനന്തരമെന്നല്ല മരണശേഷംപോലും, ഈ ദമ്പതിമാർക്ക് ദീർഘകാലം പിരിഞ്ഞു താമസിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. നാരായണപിള്ളയുടെ അകാലചരമത്തിനുശേഷം ആ സാധുനിയും അല്പകാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ

ഭേദംവിട്ടുവെക്കുന്ന അനുഗമിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇവരുടെ ഭാവസ്വഭാവം ജീവിതം അറിയാവുന്നിടത്തോളം തികച്ചും വിജയകരമായിരുന്നു എന്നു പറയാം.

2002-മാണ്ടു മീനമാസം 12-ാംനു- ഈ ദമ്പതിമാരുടെ ഓമനസ്സുത്താനമായി ഒരാൾക്കുട്ടി ജനിച്ചു. പിതാവിന്റെ അഭീഷ്ടാനുസരണം ശിശുവിനു പരമേശ്വരൻ എന്നാണു നാമകരണം ചെയ്തതെങ്കിലും, പാച്ചു എന്ന ഓമനപ്പേരിലാണ് ആ ബാലൻ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടുവന്നത്. പാച്ചുവിന്റെ ജനനത്തിനു മുൻപ് അവരുടെ ആദ്യസന്താനമായി ഒരു പെൺശിശു പിറന്നിരുന്നു. പാച്ചുവിന് ഒരു ഉയസഹോദരി കൂടി ഭ്രൂജാതമാകാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മൃത്തസഹോദരിയെപ്പറ്റിയറിയാതെത്തീർന്ന ശേഷവും, ഇളയസഹോദരി ബാല്യദശയിൽത്തന്നെയും, മരണമടയുകയാണ് ഉണ്ടായത്.

പാച്ചുവിന്റെ ജനനത്തിനുശേഷം പ്രശാന്തവും സംഭവരഹിതവുമായിരുന്ന അവരുടെ ഗ്രാമീണജീവിതത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കോളിളക്കമുണ്ടായി. ഒരു കീഴ്ക്കൂട്ടം പിള്ളയായിരുന്ന നാരായണപിള്ളയെ സമ്പ്രതി എന്ന സ്ഥാനഗൗരവമുള്ള ഉദ്യോഗപ്പേരോടുകൂടി ഏറ്റുമാനൂർ സ്ഥലംമാറി എന്നുള്ളതായിരുന്നു അത്. ഈ 'പാനപാത്രത്തിലെ കൊടുങ്കാറ്റ്' അവരുടെ സൈപരജീവിതത്തിലെ പ്രശാന്തതയെ അല്പമൊന്നു ഭേദിക്കാതിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്ന് ഏറ്റുമാനൂർ താമസം മാറുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയായി. വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ വാരിക്കെട്ടി ഇന്നത്തെ വാഹനസൗകര്യങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ലാതെയിരുന്ന അക്കാലത്തു തലച്ചുമടായോ, വില്പവണ്ടിയിലോ ഏറ്റുമാനൂർക്കുവരുക, പഴയ പരിസരങ്ങളോടും അയലൂരോടും യാത്രപറഞ്ഞു പിരിയുക, ഇതിനിടയ്ക്ക് ഉദ്യോഗക്കയറ്റം ലഭിച്ചതിന് വിരുന്നുകളും അഭിനന്ദനങ്ങളും സ്വീകരിക്കുക, ഇത്യാദി ജോലിത്തിരക്കുകൾ ഒന്നൊന്നായി നീർപ്പിച്ചു, നാരായണപിള്ള ഭാര്യപുത്രാദികളോടുകൂടി ഏറ്റുമാനൂർ പോയി പുതിയജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇതിനുശേഷം പിഞ്ചുകാലുകൾ നിലത്തുറയ്ക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഏറ്റുമാനൂർ നിന്നു

ചങ്ങനാശേരിക്കും അവിടെനിന്നു വീണ്ടും ഏറ്റവുമൊന്നുകൂടി എത്ര പ്രാവശ്യമാണ് താൻ, സഹോദരിയും വൃദ്ധനായ ഒരു പരിചാരകനുമൊന്നിച്ച് ഈ റോഡിൽക്കൂടി കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പരമേശ്വരൻ പിള്ള സംഭാഷണമലേയ്യ പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പാച്ചുവിനു ഏഴു വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ പുത്രന്റെ വിദ്യാഭ്യാസമാരംഭിക്കണമെന്നു നാരായണപിള്ള നിശ്ചയിച്ചു. ഏറ്റവുമൊന്നു പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളിലൊന്നിലേ അല്പാപകനായിരുന്ന ഒരു കുഞ്ഞൻപിള്ള ആശാൻ നല്ല നവരാത്രി ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ പാച്ചുവിന്റെ ജീവപാത്രതു സപ്തമോതിരംകൊണ്ടു 'ഹരിഃ ശ്രീ' കുറിച്ചു. യഥാകാലം പാച്ചു പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ കുഞ്ഞൻപിള്ള ആശാന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിലൊരാളായിച്ചേർന്ന് അല്പയനം തുടങ്ങി.

*പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു വർഷത്തിലധികകാലം പാച്ചുവിനു പഠിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. തന്റെ പുത്രനെ ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്നും, കഴിയുമെങ്കിൽ ബി. എ. തുടങ്ങിയ ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ അവനെ പ്രാപ്തനാക്കണമെന്നും, ഒരു ല്ലാഷ്ചർപ്പാലായിരുന്ന നാരായണപിള്ള വളരെ നേരത്തേതന്നെ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അന്ന് പറവൂർക്കാരനായ ഒരു പത്മനാഭപിള്ള ഏറ്റവുമൊന്നു ഒരു പ്രൈവറ്റ് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചുവന്നു. നാരായണപിള്ള പുത്രനേയും പൃസ്തുത വിദ്യാലയത്തിലയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. പത്മനാഭപിള്ള സ്കൂളിലെ അല്പാപനത്തിനു പുറമെ പ്രാചീന ഗുരുകലരീതി അനുസരിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളെ ദിവസവും രാത്രിയിൽ സ്വന്തഗൃഹത്തിൽ വരുത്തി പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങുകൂടി ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്നു. ഒരു സംഗീതജ്ഞൻ കൂടിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സംഗീതകലയിൽ വേണ്ട പ്രാവീണ്യം നൽകുവാൻ പ്രഭാതത്തിൽ കുട്ടികളെ വിളിച്ചുണർത്തി.....

---

* അന്നത്തെ നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങൾ പ്രവൃത്തി, ഡിസ്ട്രിക്ട്, ഹയർ എനിക്കുനെ മൂന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രവൃത്തിപ്പള്ളിക്കൂട്ടങ്ങളിൽ രണ്ടും, ഡിസ്ട്രിക്ട് പള്ളിക്കൂട്ടങ്ങളിൽ നാലും, ഹയർപള്ളിക്കൂട്ടങ്ങളിൽ ഏഴും ക്ലാസുകൾ വരെയുണ്ട് ഉണ്ടായിരുന്നതു്.

“നരനായിങ്ങനെ ജനിച്ച ഭൂമിയിൽ
നരകവാരിധി നടുവിൽ ഞാൻ”

എന്നു തുടങ്ങിയ സങ്കീർ്തനങ്ങൾ പാടിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പാച്ചുവിനും സംഗീതത്തിനും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗുരുനാഥന്റെ സംഗീതഭ്രാന്തു പാച്ചുവിനു വലിയ ശല്യമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെട്ടത്. പ്രഭാതവേളയിലെ ശൈത്യസുഖമനുഭവിച്ച ഗാന്ധനീദ്രയിൽ മുഴുകുമ്പോഴാണ് ഗുരുനാഥൻ തന്റെ സംഗീതപടവുമായി ഉണർന്നുണർന്നു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കണ്ണുപുടങ്ങൾ ഭേദിക്കുന്നത്. ഏതായാലും ഈ ദുരിതം പാച്ചുവിനും സഹവിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഭീർഘകാലം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. പാച്ചുവിദ്യാലയത്തിൽ ചേർന്ന് ആറു മാസം കഴിയുന്നതിനു മുൻപു വിദ്യാലയം നിർ്തൽ ചെയ്ത് ഗുരുനാഥൻ സ്വദേശമായ പറവൂർക്കു ഭാഗ്യം മുറുകി. വിദ്യാവിതരണം ചെയ്യുവാനുള്ള പത്മനാഭപിള്ളയുടെ ശുഷ്കാന്തിക്കോ, സംഗീതകലയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവീണതയ്ക്കോ, ദിനംപ്രതി വിദ്യാർത്ഥികളില്ലാതെയും പണമില്ലാതെയും പ്രോത്സാഹനമില്ലാതെയും അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ വിദ്യാലയത്തെ അതിന്റെ അന്തിമദുരദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു വിമോചിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്കൂൾ നിർ്തൽ ചെയ്തതിലും പത്മനാഭപിള്ള തിരോധാനം ചെയ്തതിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒട്ടുംതന്നെ സന്തപിച്ചതുമില്ല. പ്രഭാതവേളയിലെ സംഗീതപരിശീലനം നിലച്ചതിൽ പാച്ചു സന്തോഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുവാൻ മാതാപിതാക്കന്മാർ പുത്രനെ ചങ്ങനാശേരി ഡിസ്ട്രിക്ട് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിലയച്ചു പഠിപ്പിച്ചു. മാതാപിതാക്കന്മാരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു പാച്ചു ചങ്ങനാശേരിയിൽ തന്റെ തറവാട്ടുഗൃഹത്തിൽ താമസമാക്കി. അന്നു ചങ്ങനാശേരിയിൽ ലോവർ ഫോർട്ടുഫറംവരെ നാലു ക്ലാസ്സുകളുണ്ടായിരുന്നത്. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറുകാരനായ ജെ. എൻ. ഡാനിയൽ എന്നൊരാളായിരുന്നു അവിടത്തെ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ. അദ്ദേഹം ഈശ്വരഭക്തനും സദാചാര സമ്പന്നനുമായ ഒരു കൃസ്ത്യാനിയായിരുന്നു എങ്കിലും വിദ്യാല

യത്തിലെ അച്ചടക്കം പരിപാലിക്കുവാൻ ചതുരപായങ്ങളിലെ നാലാമത്തെ മാഗ്ഗമാണ് സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. പാണൽവടി കെട്ടുകെട്ടായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശപ്പുറത്തു കിടക്കുന്നത് അന്നത്തെ ഒരു സാധാരണ കാഴ്ചയായിരുന്നു. നിസ്സാരമായ കുറുക്കുപുഴുക്കൾ അദ്ദേഹം വിദ്യാർത്ഥികളെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി പ്രഹരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഇത്ര നിർദ്ദയനും ശൂന്യമായ ഒരു മനുഷ്യൻ ചേറെ ലോകത്തിലില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഒരു മനുഷ്യക്കുടിയേറ്റപ്പോലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ അദ്ദേഹത്തെ വെറുക്കയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ക്ലാസ്സുകയറാം കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കൂടി ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുവാനിടവരുമത്രേ എന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിലേ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന ക്ലാസ്സിൽ അല്പായനം ആരംഭിച്ച പാച്ചുവിന് ഉടനടി ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ ഭീകരനടപടികളെ ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും, വിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിടയുള്ള ആ അത്യാഹിതത്തെക്കുറിച്ചോർത്ത് ആ ബാലൻ പലപ്പോഴും നടുങ്ങിപ്പോയിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ദിവസം ഡാനിയൽ ലോവർ ഫോൺതിൽ കണക്കു വിഷയം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ചോദ്യം ബോർഡിലെഴുതി അതു മനക്കണക്കായി ചെയ്തുത്തരം നൽകുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികളോടാജ്ഞാപിച്ചു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ചോദ്യത്തിനു ശരിയായ ഉത്തരം നൽകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ലാസ്സിലെ ഒരൊറ്റ വിദ്യാർത്ഥിക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. അടുത്ത ക്ലാസ്സിലെ ഒരു ബഞ്ചിലിരുന്നു കൊണ്ട് അവിടെ നടക്കുന്നതെന്താണെന്നു ശ്രദ്ധിക്കാതെ ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ ചോദ്യം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ട് ആലോചനയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന പാച്ചുവിന്റെ മുഖത്ത് ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ ശ്രദ്ധേകീകൾ യാദൃച്ഛികമായി ചെന്നു പതിഞ്ഞു. പാച്ചു ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ സവിധത്തിൽ ചെല്ലുവാൻ ആജ്ഞാപിതനായി. പാണൽ വടിപ്രഹരത്തിന്റെ തീവ്രമായ വേദന മനസ്സിൽ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടു പാച്ചു യെന്നു വിറച്ച് ഒരുവിധം ഹെഡ് മാസ്റ്ററുടെ സമീപം ചെന്നുനിന്നു. കണക്കിനുത്തരം പറയുവാൻ ഇടിമുഴങ്ങുന്ന സ്വരത്തിൽ ഹെഡ് മാസ്റ്റരാജ്ഞാപിച്ചു. ഉരുകയ്ക്കുപ്പേരിപോലെ പാച്ചു ശരിയായ ഉത്തരം നൽകി. ഹെഡ് മാ

സ്കൂളുടെ ക്രൂരമായ മൂലം ഒരു മനുഷ്യാസംകൊണ്ടു തെളിഞ്ഞു വികസിച്ചു. സന്തുഷ്ടനായ അദ്ദേഹം തന്റെ ക്ലാസിലെ ഏറ്റവും പ്രായം കൂടിയ വിദ്യാർത്ഥിയെ വിളിച്ചു താഴ്ന്ന ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന ഈ കൃശഗാത്രനായ ബാലനെ ചുമലിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടു ക്ലാസിനു ചുറ്റും മൂന്നു വലുവയ്ക്കുവാൻ ആജ്ഞ നൽകി. ഇങ്ങിനെ ബാലനായിരുന്നപ്പോൾ ഒരിക്കൽ ഒരു മനുഷ്യക്കുതിരമേലല്ലാതെ താൻ ഒരിക്കലും കുതിരസ്സുവാരി ചെയ്തിട്ടില്ലെന്ന് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി വിനോദരൂപത്തിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.

താമസസ്ഥലത്തുനിന്നു രണ്ടു മൈൽ ദൂരത്തിലാണു പള്ളിക്കൂടം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. ദിവസവും രണ്ടുനേരം പൂഞ്ചപ്പാടങ്ങളും വയലുകളും കടന്ന് രണ്ടു മൈൽ സഞ്ചരിക്കേണ്ടിയിരുന്നതുകൊണ്ടും, പോഷണകരമായ ആഹാരം ലഭിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഉച്ചപ്പട്ടിണികൊണ്ടും, ആ ബാലന്റെ ആരോഗ്യത്തിനു സാരമായ ഹാനി തട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബാല്യകാലത്തു പരിതസ്ഥിതികളുടെ പ്രാതികൂല്യംകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ച ഈ അനാരോഗ്യം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടുവളരെ അലട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

അചിരേണു പാച്ചുവിനു ഡാനിയലിന്റെ ക്ലാസിലേക്ക് കയറാം കിട്ടി. പാച്ചു ഭയവിഹ്വലതയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. ഫെഡ് മാസ്റ്ററുടെ പ്രഹരശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയമാണു പരീക്ഷാവിജയത്തിന്റെ സന്തോഷത്തെക്കാൾ ബാലനായ പാച്ചുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നത്. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു സന്തോഷകരമായ മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. പാച്ചുവിന്റെ പിതാവായ നാരായണപ്പിള്ളയെ തിരുവനന്തപുരത്തു ഫജ്ജർ സമ്പ്രതിയായി നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടി. ഉടൻതന്നെ നാരായണപ്പിള്ളയും ഭാര്യയും കുട്ടികളും തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു താമസം മാറ്റി. അങ്ങിനെ ഡാനിയലിന്റെ ദണ്ഡനവിധികളിൽനിന്നു പാച്ചുവിനു വിമോചനം ലഭിച്ചു.

അദ്ധ്യായം ൨

അങ്ങിനെ, അന്നു പതിനൊന്നു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന പാച്ചു ഏതാണ്ട് അരശ്ശതാബ്ദത്തിനു മുൻപു തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരൊന്നിച്ച് ആദ്യമായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നുചേർന്നു. ഏറ്റുമാനൂരും ചങ്ങനാശേരിയിലുമുള്ള കുഗ്രാമജീവിതം മാത്രം കണ്ടു പരിശീലിച്ചിരുന്ന ആ ബാലന്റെ ഹൃദയത്തിൽ, രാജധാനിയിലെ ആഡംബരപൂർവ്വമായ കാഴ്ചകൾ പല വികാരങ്ങളും അങ്കുരിപ്പിച്ചു. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിന്റേയോ ആശയത്തിന്റേയോ നിശ്ചിതരൂപം വന്നു ഗാഢമായി പതിഞ്ഞാൽ, അതൊരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു ഹൃദയമാണു പാച്ചുവിനുണ്ടായിരുന്നത്. ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, ധനാഡ്വന്മാരുടേയും, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരുടേയും, സമുദായത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മറ്റു പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും, അധിവാസസങ്കേതമായിരുന്ന രാജധാനിയിൽ കണ്ട ജീവിതമത്സരങ്ങളും വിപുലമായ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളും, ഗുണദോഷവിവേചനം ചെയ്യുവാൻ വേണ്ട വളർച്ചയോ ലോകപരിചയമോ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്ന പാച്ചുവിന്റെ അപകൃപമായ ബാലഹൃദയത്തിൽ അനിശ്ചിതങ്ങളായ ചില ആശാസനങ്ങൾ പടുത്തുകെട്ടി. പിതാവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലൊന്നായിരുന്ന ഉൽക്കഷേപ്തപുത്രനിലേയ്ക്കു പകർന്നിരുന്ന ലക്ഷണങ്ങളും ഇക്കാലത്തുതന്നെയാണു കണ്ടുതുടങ്ങിയത്. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഉന്നതമായ സമുദായജീവിതത്തിലോ മറ്റു പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിലോ കേവലം ഒരു സമ്പ്രതിപ്പിച്ചുള്ളയുടെ പുത്രൻ മാത്രമായിരുന്ന പാച്ചുവിനു പറയത്തക്ക സ്ഥാനമെന്തെങ്കിലും ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളതു തുല്യം അസാധാവികമായിരുന്നു. പാച്ചു അക്കാലത്ത് അവയൊന്നും ആശിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും സമുദായജീവിതത്തിൽ ഉന്നമിക്കണമെന്നും, ജീവിതമത്സരത്തിൽ വിജയം നേടണമെന്നും, കിന്നരിത്തലപ്പാവുകളോടും നീളമുള്ള കോട്ടു

കളോടും കാലുകളോടും ഉരുമ്മി, അഗണ്യനും അപ്രാപ്തനും അപ്രശസ്തനുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതുകൊണ്ടു, താൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ലെന്നും പാച്ചു ഇക്കാലത്തു തന്റെ ബാലവൃദയത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചുപാച്ചു. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുവാനെന്നു വേണ്ട, ശരീരവും ആത്മാവും ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനാവശ്യമുള്ള ആഹാരസാധനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻപോലും, ആ ബാലൻ എതിരിടേണ്ടിവന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ മരോത്തരാലേയും അമ്പരപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളായിരുന്നു. സാധാരണന്മാരായ യുവാക്കന്മാർ ഈ ഓർമ്മങ്ങൾ കണ്ടു മനസ്സു മടിച്ചു, ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തു നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞു, അവരുടെ ജീവിതശിഷ്ടം നിരാശയിലും, ദാരിദ്ര്യത്തിലും, അന്ധകാരത്തിലും അവസാനിപ്പിക്കുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമാണ്. എന്നാൽ സ്ഥിരോത്സാഹിയും, പരിശ്രമശീലനും, സമരപ്രിയനുമായിരുന്ന പാച്ചുവിന്റെ യുവചൈതന്യം പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു നേരിടേണ്ടിവന്നപ്പോൾ കൂടുതൽ വികസിച്ചു തഴയ്ക്കയും തൽഫലമായി ഓർമ്മങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി തട്ടിനീക്കി, ആ ബാലൻ മുന്നോട്ടു കടന്നുപോകയുമാണു ചെയ്തത്.

ഘനന്ദ-ലാണു പാച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു പ്രിപ്പാററ്റിസ്കൂളിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്നത്. ഇന്നു സയൻസ് കാളേജ് കിടക്കുന്ന കെട്ടിടത്തിലാണു് അന്നു കാളേജ് ക്ലാസുകളും, ഹൈസ്കൂളും, പ്രിപ്പാററ്റിസ്കൂൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളും നടത്തിയിരുന്നതു്. അന്നു പ്രിപ്പാററ്റിസ്കൂളിലെ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ തുമ്പറ ഉമ്മിണിത്തമ്പി എന്നൊരാളും, ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ സുപ്രസീധനായ നാരായണക്കുരുക്കളും, കാളേജ് പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡാക്ടർ ഹാവിയുമായിരുന്നു. ഡാക്ടർ ഹാവി പ്രതിദിനം എല്ലാ ക്ലാസുകളും സന്ദർശിച്ച്, അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുക പതിവായിരുന്നു. ഡാക്ടർ ഹാവിയുടെ സന്ദർശനം അത്യധികം ആഹ്ലാദത്തോടുകൂടിയാണു വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു്. നാടുകാരായ ചില അദ്ധ്യാപകന്മാ

രുടെ ഇരുളടഞ്ഞ മുഖങ്ങൾക്കും, നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ പ്രഹരങ്ങൾക്കുമിടയ്ക്കും, ഹാവിയുടെ മനോസമധരമായ മുഖവും, സ്നേഹമന്ദ്രണമായ പെരുമാറ്റവും, കാർമ്മേഘനിബിഡമായ ആകാശത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു തീളങ്ങുന്ന ലോലമായ സൂര്യകിരണങ്ങളെന്നപോലെ വിദ്യാത്ഥികൾക്ക് ആനന്ദപ്രദമായിരുന്നു.

പാച്ചു ഒരു വിദ്യാത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ അസാധാരണമായ ബുദ്ധിശക്തിയോ, സഹപാഠികളെ അമ്പരപ്പിക്കുന്ന പാണ്ഡിത്യപ്രചുരിമയോ, അക്കാലത്തു പ്രദർശിച്ചിരുന്നില്ല. അല്പയനകായ്ക്കത്തിൽ കാലേകൂട്ടി തയാറാക്കിയിരുന്ന വ്യവസ്ഥയോ, രീതിയോ, ക്രമമോ ഒന്നുംതന്നെ പാച്ചു സ്വീകരിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അന്നന്നുള്ള പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചു തീർക്കുക, എന്ന നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഒരു കാര്യപരിപാടിയും ആ ബാലൻ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. വർഷാവസാനപ്പരീക്ഷയടുക്കുമ്പോൾ അർദ്ധരാത്രിവരെ വിളക്കെരിച്ച് ഒരു ഭൂതത്തെപ്പോലെ ജോലി ചെയ്തു, പാസാകുവാനുള്ള മാർക്കു വാങ്ങി വല്ലവിധവും പരീക്ഷയിൽ കടന്നുകൂടും എന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന കുരുക്കൾ ഒരിക്കൽ പാച്ചുവിനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി. “പാച്ചുവിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിമാന്മാരും എന്നാൽ അതേസമയംതന്നെ ഉദാസീനന്മാരുമായ കുട്ടികളെ ഞാൻ വേറെയും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പരീക്ഷയിൽ ഒരിക്കൽ തോൽക്കുന്നതുവരെ അവർ ഉദാസീനത കാണിക്കും. അതിനുശേഷം ശുഷ്കാന്തി താനേ വന്നുകൊള്ളും.” പാച്ചുവിനു നിർഭാഗ്യവശാൽ ഒരിക്കൽപോലും തോൽവി സംഭവിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ഗുരുനാഥൻ ദീർഘദർശനം ചെയ്തു ശുഷ്കാന്തി അല്പയനകായ്ക്കത്തിൽ സമ്പാദിക്കുവാൻ അന്നെങ്ങും അവസരം കിട്ടിയില്ല.

പാച്ചുവിനു ഫൈസ്കൂളിലേയ്ക്കു കയറ്റം കിട്ടി. ഡാനിയലിനേയോ ഉമ്മിണിത്തമ്പിയേയോപോലെ, ദണ്ഡനശിക്ഷയിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നില്ല ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന നാരായണക്കുരുക്കൾ. ഒരു മാതൃകാല്യാപകനായിരുന്ന അദ്ദേഹം, ഓരോ വിദ്യാത്ഥിയുടേയും സ്വഭാവ

ഗതിയും അഭിരുചിയും വാസനയും ശ്രദ്ധിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും, അതിനനുരൂപമായ നിലയിൽ അവരോടു പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫൈസ്കൂളിൽ അനുണ്ടായിരുന്ന മരൊറാർ ല്യാപകൻ, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ നിന്നു ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിയുദ്യോഗത്തിലേയ്ക്കുയർന്നു കെ. ജി. ശേഷയ്യരായിരുന്നു. ഏറ്റവും ദുർഘടകരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ലാസുകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന അല്യാപകനെ നിലയിലാണു പണ്ഡിതനായ ശേഷയ്യരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിൽ പെട്ടവർ ഇന്നും സ്തുതിക്കുന്നത്.

ഇക്കാലത്താണ് പാച്ചുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവിസ്സാനീയമായ ഒരുത്സാഹിതം സംഭവിച്ചത്. ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലേ അനാരോഗ്യകരമായ നടപടികളും ദിനചയ്യയും കൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരത്തു വന്ന് അല്പകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ നാരായണപിള്ള പ്രമേഹരോഗബാധിതനായിത്തീർന്നു. രോഗശമനത്തിനു വേണ്ടിച്ചെയ്യ ചികിത്സാവിധികളേയും, അനാഥരും നിരാശ്രയരുമായിത്തീർന്നു കളത്രപുത്രാദികളുടെ കണ്ണുനീർപ്രവാഹത്തേയും, വിഗണിച്ചു കൊണ്ടു നാല്പത്തിരണ്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ മൃതി അദ്ദേഹത്തെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി ഗ്രസിച്ചുകളഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അല്പമായ ചില സമ്പാദ്യങ്ങൾ മരണാനന്തരം മരുമക്കത്തായനിബന്ധനകളനുസരിച്ച്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തറവാട്ടിൽ ലയിച്ചു. അശരണരായ പാച്ചുവും, സഹോദരിയും, മാതാവും പറയത്തക്ക യാതൊരു ധനസ്ഥിതിയുമില്ലാതിരുന്ന സ്വന്തം തറവാട്ടിനെത്തന്നെ അഭയംപ്രാപിക്കേണ്ടി വന്നു.

ഇതിനുശേഷം അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നാരായണി അമ്മയും രോഗബാധിതയായി കിടപ്പിലായി. അതികഠിനമായ ക്ഷയരോഗമാണ് അവരെ ബാധിച്ചിരുന്നത്. സമീപവാസിയായിരുന്ന ഒരായുവേദവൈദ്യന്റെ ചികിത്സയല്ലാതെ ശാസ്ത്രീയമായ യാതൊരു വൈദ്യസഹായവും അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതികളിൽ അവർക്കു ലഭിക്കുവാൻ മാറ്റുണ്ടായിരുന്നില്ല. നാരായണപിള്ളയുടെ മരണാനന്തരം പത്തു മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആ സാധുവി ഭർത്താവിനെ അനുഗമിച്ചു.

പാച്ചുവും സഹോദരിയും രണ്ടനാഥശിശുക്കളായി ലോകത്തിലവശേഷിച്ചു. ആ ബാലന്റെ ആശാസനങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി തകന്നുവീണു. അങ്ങിനെ ഭാവിജീവിതം പടുത്തുകൊടുവാൻ, ജീവിതമത്സരത്തിലെ അപ്രതിരോധങ്ങളായ പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു മല്ലിടുവാൻ, ഉള്ള വൻപിച്ച ഭാരം കഴ്ത്തിച്ച പതിനഞ്ചു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ളപ്പോൾത്തന്നെ പാച്ചുവിന്റെ ചുമലിൽ വന്നു പതിച്ചു.

തിരുവനന്തപുരത്തു താമസിക്കുവാൻ സ്ഥലം, കഴിക്കുവാൻ ഭക്ഷണം, ധരിക്കുവാൻ വസ്ത്രങ്ങൾ, പുസ്തകത്തിനും മീസിനും വേണ്ട പണം, ഇത്രയും ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഉടനടി കണ്ടുപിടിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ, പാച്ചുവിനു വിദ്യാഭ്യാസം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. നാരായണപിള്ളയുടെ ഒരു മാന്യമിത്രവും, അനാഥമായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ അഭ്യുദയകാംക്ഷിയും, ഉദാരമതിയും ആയിരുന്ന കോയിപ്പുറം കൃഷ്ണപിള്ള എന്നൊരാൾ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ, ആഹാരം കഴിച്ചു താമസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ പാച്ചുവിനു് അനുമതി നൽകി. ഇത്രയുമായപ്പോൾ ഫീസ്, വസ്ത്രങ്ങൾ, പുസ്തകം മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള പണം കണ്ടുപിടിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമായി. സഹോദരിയുടെ വക ചില ചില്ലറ ഉൽപ്പാദകർ പണയപ്പെടുത്തിയും വിക്രയം ചെയ്തും, ഉണ്ടാക്കിയ പണം ഒരു വർഷത്തേക്കാവശ്യമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻപോലും തികഞ്ഞില്ല. മുണ്ടും കുപ്പിയുണ്ടാക്കിയായിരുന്നു അന്നു പാച്ചുവിന്റെ അത്യാലംബരപൂർവ്വമായ വസ്ത്രവിധാനങ്ങൾ. ഇവതന്നെയും വൃത്തിയായും ശുദ്ധമായും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ പാച്ചുവിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ 'ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായ ശീലങ്ങളെ' കുറിച്ചു് ഉപന്യസിക്കയും പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ചങ്ങനാശേരിക്ക്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യത്തിൽ അന്നു ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന അയ്യൻപിള്ളയിൽ നിന്നു ലഭിച്ച കീർത്തിബിരുദം "വൃത്തിഹീനനായ ബാലൻ" എന്നായിരുന്നു. ശുചിത്വം, ആരോഗ്യരക്ഷ, തുടങ്ങിയ

വിഷയങ്ങളിലെ പരിജ്ഞാനക്കറവുകൊണ്ടോ, നൈസർഗ്ഗികമായ ശീലംകൊണ്ടോ, അല്ലാ പിന്നെയോ കരപറുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാരിദ്രുത്തിന്റെ ഗർഭകൊണ്ടാണു പാച്ചുവൃത്തിഹീനനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നതെന്ന കാര്യം ആ ഫെഡ് മാസ്റ്റർ അറിഞ്ഞിരിക്കുമോ എന്തോ?

കോയിപ്പുറം കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഉപദേശമാസരിച്ചു പാച്ചു തന്റെ ഭയനീയാവസ്ഥയെ വിവരിച്ചും, അതിന് എന്തെങ്കിലും പരിഹാരമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചും, ഒരു ഹർജി തയ്യാറാക്കി അന്നത്തെ ദിവാൻജിയായിരുന്ന ടി. രാമറാവുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. പരേതനായ നാരായണപിള്ളയെ നേരിട്ടറിയുമായിരുന്ന രാമറാവു ഈ ബാലന്റെ ഭയനീയാവസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ ആർദ്രചിത്തനായിച്ചുമഞ്ഞു. നാരായണപിള്ളയുടെ സർക്കാർസേവനകാലത്തെ, മുപ്പതു വർഷത്തിന് ഒരു വർഷമായി കണക്കാക്കി അത്രയും കാലത്തേയ്ക്കു വരുന്ന ശമ്പളത്തുക രണ്ടായി വിഭജിച്ചു്, ഒരു ഭാഗം പാച്ചുവിനും, മറുപകുതി പരേതന്റെ തറവാട്ടിനും നൽകുവാൻ ദിവാൻജി ഉത്തരവു ചെയ്തു. ഈ കണക്കനുസരിച്ചു പാച്ചുവിന് ഇരുനൂറ്റി ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപാ കിട്ടുവാനവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ നാരായണപിള്ളയുടെ സമ്പാദ്യം മുഴുവനും ഭാര്യാപുത്രാദികൾക്കാണു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, അതിനാൽ ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള തുക മുഴുവൻ തന്റെ തറവാട്ടിലേയ്ക്കു മുതൽ ചേരേണ്ടതാണെന്നും, കാണിച്ച് ഒരു ഹർജിയുമായി പരേതന്റെ മർതുലൻ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. പ്രസ്തുത ഹർജിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവസാന തീർച്ചയ്ക്കു കാലതാമസം നേരിട്ടു. വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങുവാൻ ഉടനടി ലഭിക്കുമെന്നു പാച്ചു പ്രതീക്ഷിച്ചു സർക്കാർസഹായം അങ്ങിനെ വില്ലപ്പെട്ടു. 'നാസിക മുറിച്ചാലും ശകനം മിനക്കെടുത്തണ'മെന്നുള്ള മാതൃലന്റെ മർദ്ദമുഴി തല്ലാലത്തേയ്ക്കു ഫലിച്ചു. ൧൧൦൧-ലെ റഗുലേഷനിലവസാനിച്ച നായരുടെ മരുമക്കത്തായ ഭായക്രമത്തിനെതിരായുള്ള, ചങ്ങനാശേരിയുടെ അനന്തരകാലങ്ങളിലെ തീവ്രവും ആത്മാർത്ഥവുമായ എന്തുപ്പിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഈ സംഭവം തന്നെയോ എന്നുറായുന്നതു് കൌതുകകരമായിരിക്കും.

സക്കാരിന്റെ സഹായഹസ്തം നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി തട്ടി നീക്കിയ അത്യാഗ്രഹിയായിരുന്ന വൃദ്ധമാതൃലൻ അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. പാച്ചു, വിനയപൂർവ്വം മരണരേഖകളുമായി ഭിവാൻജിയെ സമീപിച്ചു. ആദ്യം അനുവദിച്ചിരുന്ന തുകയിൽ മുന്തൂക്ക രൂപാ പാച്ചുവിന് ഉടനടി നൽകുവാനും ബാക്കി സംഖ്യ സക്കാരിലേയ്ക്കു മുതൽക്കൂട്ടുവാനും ദയാശീലനായിരുന്ന ഭിവാൻജി ഉത്തരവു ചെയ്തു. അങ്ങിനെ പാച്ചുവിനു മുൻ തീരുമാനത്തിൽനിന്ന് എഴുപത്തഞ്ചു രൂപാ കൂടുതൽ ലഭിച്ചു. പിതാവിന്റെ കുടുംബത്തിലേയ്ക്കു ആദ്യ ഉത്തരവനുസരിച്ചു കിട്ടുമായിരുന്ന തുകപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഭിവാൻ രാമറാവുവിന്റെ ഭാക്ഷിണ്യപൂർവ്വമായ തീരുമാനമനുസരിച്ചു ലഭിച്ച മുന്തൂക്ക രൂപായും ഉൽക്കണ്ഠപൂർവ്വമായിരുന്ന ആ ബാലൻ കാളേജുവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഒരു മൂലധനമായിക്കരുതിവെച്ചതല്ലാതെ, അതിലൊരു പൈസപോലും ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസകാലത്തെ താല്ക്കാലികാവശ്യങ്ങൾക്കു കൂടി വിനിയോഗിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ഹൈസ്കൂൾവിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമുള്ള പണം അനേകപ്പിഴകളോടുകൂടി അപ്പോഴാ അവശേഷിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇക്കാലത്തുതന്നെ പാച്ചുവിന്റെ ഭാവി ജീവിതഗതിയേ സാരമായി സ്पर्ശിക്കയും, ഏറ്റക്കുറെ രൂപവൽക്കരിക്കയും ചെയ്തു മറ്റൊരു സാഭവമുണ്ടായി. നായർസമുദായോലാഭകൻ എന്നു വിഖ്യാതനായ സി. കൃഷ്ണപിള്ളയെ നേരിട്ടു കാണുവാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'പരിചയവും സ്നേഹവും ആർജ്ജിക്കുവാനും ഇക്കാലത്തു പാച്ചുവിന് അവസരം ലഭിച്ചു, എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഇത്. കോയിപ്പുറം കൃഷ്ണപിള്ള പാച്ചുവിന്റെ ദുഃഖം നിറഞ്ഞ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നിലധികം തവണ സി. കൃഷ്ണപിള്ളയോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. കൃഷ്ണപിള്ള പാച്ചുവിനെ നേരിട്ടു കാണുവാൻ കൌതുകം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ സമുദായപരമായ ജനസേവനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ താൻ തുരനാഥനായി വരിച്ച ആ മഹാശയന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്കു കൃഷ്ണകയ്യോടുകൂടി നടന്നു പോകുമ്പോൾ പാച്ചുവിന്റെ കാലുകൾ വിറക്കയും ശരീരം ത്രസിക്കയും ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ മരണത്തിനു ശേഷം തനിക്കു നേരിടേണ്ടിവന്ന സന്താപകരങ്ങളായ

കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണകളും, ഭാവിജീവിതത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഉൽക്കണ്ഠകലമായ ചിന്തകളും, ഒരു ചലനചിത്രത്തിലെമ്പോലെയെ പാച്ചുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽക്കൂടി ഒന്നൊന്നായി കടന്നുപോയി. ഒരു ഗിരിശ്രേഷ്ഠനുള്ള ഗാംഭീര്യവും, സമുദ്രവിസ്തൃതിയുള്ള ഒരു ഹൃദയവുമാണു തന്റെ ഗുണകാംക്ഷിയിൽ ആ ബാലൻ ദർശിച്ചത്. ആ മുഖത്തു പ്രസ്തുതമായി നീണ്ടു കനത്തു നിന്നിരുന്ന മേൽമീശയും, തുടുത്ത വട്ടമുഖവും, ആരുടേയും ബഹുമാനാദരങ്ങളെ ഹഠാദാകഷിക്കുന്ന ഗംഭീരമായ നോട്ടവും പാച്ചുവിന്റെ ഹൃദയത്തെ അന്നത്തെ ആദ്യസന്ദർശനത്തിൽത്തന്നെ വശീകരിക്കുകയുണ്ടായി. സീ. കെ. പി., പാച്ചുവിന്റെ കുടുംബചരിത്രങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി ചോദിച്ചു ഗ്രഹിച്ചു. ആ മുഖത്ത് അനിയന്ത്രിതമായ മനോവേദനയുടേയും, ആത്മാർത്ഥമായ അനുകമ്പയുടേയും ഭാവസ്മരണങ്ങൾ നിരന്തരമായി ഉദിച്ചു മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പാച്ചുവിനു കാണാമായിരുന്നു. കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ അവസാനത്തിൽ സീ. കെ. പി., അന്നു തിരുവനന്തപുരം ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന അയ്യൻപിള്ളയ്ക്ക്, പാച്ചുവിന് ഒരു ശ്രീസ്കാളർഷിപ്പ് നൽകണമെന്നു ശുപാർശ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരു കത്തു കൊടുത്തു. പ്രസ്തുത കത്തുമായി പാച്ചു അയ്യൻപിള്ളയുടെ ഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു നടന്നു. അയ്യൻപിള്ള പാച്ചുവിനെ സൗഹൃദപുരസ്കാരം സപീകരിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും സ്കാളർഷിപ്പ് കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ നിരാശ പാച്ചുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ആദ്യത്തേതോ അവസാനത്തേതോ ആയിരുന്നില്ല. ഇക്കാലത്തുതന്നെ സീ. കെ. പി., കൊല്ലം ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. കൊല്ലത്തു ചെന്നു ഫൈസ്കൂളിൽ ചേരുവാൻ പാച്ചുവിന് അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് ഒരു നിർദ്ദേശം കിട്ടി. ശുപാർശകൊണ്ടു സാധിക്കാതിരുന്ന സ്കാളർഷിപ്പ് സി. കെ. പി., തന്നെ പാച്ചുവിനു കൊല്ലത്തനുവദിച്ചു കൊടുത്തു. കോയിപ്പുറത്തു കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കൊല്ലത്തുള്ള ഭവനത്തിലാണു പാച്ചു അവിടേയും ഭക്ഷണം കഴിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നത്.

സീ. കെ. പി., പാച്ചുവിനു അന്നു കൊല്ലം മുൻസിഫാ
 യിരുന്ന എൻ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പരിചയം നേടിക്കൊടുത്തു.
 മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ള ചില കമ്മീഷൻ ഉത്തരവുകൾ കൊടു
 ത്തു പാച്ചുവിനെ സഹായിച്ചിരുന്നതു ക്രൂരത പ്രതിമാസം
 ഓരോ രൂപാ സൗജന്യമായി നൽകുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു.
 ക്രൂരത പ്രതിമാസം രണ്ടു രൂപാ വീതം ലഭിക്കുന്ന ഒരു ദൃഷ
 ങ്ഗ പാച്ചുവിനു കിട്ടി. ഇങ്ങിനെ ഉദാരമതികളും, ഭാഷിണ്യ
 ശീലന്മാരും, സംപൂജ്യന്മാരുമായിരുന്ന മൂന്നു കൃഷ്ണപിള്ളമാരുടെ
 ഒരേ കാലത്തുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങൾകൊണ്ടു പാച്ചു
 ഹൈസ്കൂൾസമുദ്രം ഒരുവിധം തരണംചെയ്തു.

അല്പായം ൩

പരമേശ്വരൻ പിള്ള മംഗളം-ൽ മന്ത്രിക്കലേപ്പൻപരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുകയും, അടുത്ത വർഷംതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തു മഹാരാജാസ്കാളേജിൽ എഫ് എ. ക്ലാസിൽ ചേർന്നു വിദ്യാഭ്യാസം തുടരുകയും ചെയ്തു. കോയിപ്പുറം കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തിരുവനന്തപുരത്തേ ഭവനം, ഒരു സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാർത്ഥിയായി കൊല്ലത്തുനിന്നു തിരിച്ചുവന്ന പഴയ പാച്ചുവിനു സന്തോഷപുരസ്കാരം ആതിഥ്യം നൽകി. ദിവാൻ രാമറാവുവിന്റെ ഔദാര്യംകൊണ്ടു ലഭിച്ചിരുന്ന മുൻപു രൂപം അപ്പോഴും പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സ്വകാര്യമൂലധനമായി ശേഖിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത മൂലധനംചോലെതന്നെ മറ്റൊരു സമ്പാദ്യമായി കൊല്ലത്തുവെച്ചു ലഭിച്ച മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സ്റ്റേഫ് വാത്സല്യങ്ങളും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തെ സുഗമമാക്കി. കാളേജുവിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമായ വിലപിടിച്ച പുതിയപുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുവാനോ, അത്ഭുത ഭാഗ്യവാന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികളെപ്പോലെ മാന്യമായ വിധത്തിൽ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തു ക്ലാസുകളിൽ ഹാജരാകുവാനോ, അന്നും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സ്റ്റേഫിതന്മാരോടു പുസ്തകങ്ങൾ കടം വാങ്ങിയും, പഴയപുസ്തകങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു പിടിച്ചും പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവ്ഹിച്ചു. മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾ കാളേജിലേ സായാഹ്ന വിനോദങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും, സംഘം ചേർന്ന് ഉല്ലസിച്ചു സവാരി പോകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദരിദ്രനായ പരമേശ്വരൻപിള്ള മറ്റുള്ളവരുടെ വസതികളിൽ ഡസ്കിനു മുൻപിലിരുന്നു, ഭാഗ്യവാന്മാരായ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ കൃഷ്ണൻ പഠിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും.

ഇക്കാലത്തു്, ദയാലുവായിരുന്ന മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ള ഒരു വെക്കേഷനു കൊല്ലത്തുചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെക്കാണുവാൻ, പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടൊത്തുപിടിച്ചു. കൃഷ്ണപിള്ള ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം, പറവൂർ എന്നീ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിലേ മുൻസിഫ്

നാഷണലിസം, യാത്രാസൗകര്യം, യാത്രാച്ചിലവിനുള്ള മൂന്നു രൂപയും പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഏല്പിച്ചു. അഗതിയായ ആ ബാലനെ കഴിവുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണ് എഴുത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത്. യാത്രയ്ക്കു കിട്ടിയ മൂന്നു രൂപ വഴിക്കു ഭക്ഷണച്ചിലവിലേക്കു പൊതിഞ്ഞു എളിയിൽ തിരുകിക്കൊണ്ടു, പരമേശ്വരൻപിള്ള ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്നു ഈ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുകയാണ് ചെയ്തതു്. എത്ര ദൂരവും കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുവാനുള്ള തഴക്കം ബാല്യത്തിലേതന്നെ പരമേശ്വരൻപിള്ള സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പോകുവാൻ, ഇരുപത്തിരണ്ടു നാഴികയകലേയ്ക്കുള്ള കായങ്കുളംവരെ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചതിനുശേഷം, അവിടെനിന്നു മാത്രമാണു പരമേശ്വരൻപിള്ള കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പതിവായി വളം കയറാറുള്ളതു്. ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു തിരിക്കുമ്പോൾ വളംകൂട്ടിയായ മൂന്നു ചക്രം മാത്രമാണു കൈവശമുണ്ടായിരിക്കുക, എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു്, ഈ നടപ്പു് ഒഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ മേലാത്ത രൊവശ്ശം മാത്രമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സഞ്ചാരത്തിൽ ഒരിക്കൽ ബോധരഹിതനായി പരമേശ്വരൻപിള്ള റോഡിൽ വീണുപോയിട്ടുണ്ടു്. തൊടുപുഴക്കാരായ രണ്ടു മുസൽമാന്മാർ ആ അവസരത്തിൽ അതിലെ കടന്നുപോകുകയും, ബോധരഹിതനായിക്കിടന്നിരുന്ന പാച്ചുവിനെക്കണ്ടു സഹായം എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ശുശ്രൂഷിച്ചു ബോധം വരുത്തി വയറുനിറച്ചു ഭക്ഷണം കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു. എങ്കിലും, കാൽനടയായിട്ടുതന്നെയാണു് ആലപ്പുഴ, കോട്ടയം, പറവൂർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പരമേശ്വരൻപിള്ള ശുപാർശക്കത്തുകളുമായി തന്റെ ഭിക്ഷാടനമാരംഭിച്ചതു്. ആലപ്പുഴ മുൻസിഫ് യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു് ആദ്യസന്ദർശനത്തിൽത്തന്നെ തീർത്തുപറഞ്ഞു. കോട്ടയം മുൻസിഫ് “പിന്നെയൊക്കട്ടെ” എന്ന് ഒറ്റ വാക്കിൽ ഒരു മറുപടിയാണു നൽകിയതു്. പരമേശ്വരൻപിള്ള നിരാശപ്പെടാതെ ആ ഒറ്റ വാക്കിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു കോട്ടയത്തേയ്ക്കും, തിരിച്ചു ചങ്ങനാശേരിക്കും, വീണ്ടും കോട്ടയത്തേക്കും പല പ്രാവശ്യം സഞ്ചരിച്ചു. പക്ഷേ

നടന്നുനടന്നു കാലു തേഞ്ഞതല്ലാതെ, തുടർച്ചയായുള്ള ഈ സന്ദർശനങ്ങൾകൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അവസാനമായി കയ്യിൽ ശേഷിച്ചു കിട്ടിയതിനാൽ നിരാശനായ പരമേശ്വരൻപിള്ള കാൽനടയായി മൂന്നു ദിവസത്തെ വഴിയുള്ള പരവൂർ തിരിച്ചു. പട്ടിണികിടന്നും, തളന്നും, ക്ഷീണിച്ചും ഒരുവിധം മുൻസിഫിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ട് എഴുത്തു കൊടുത്തു. എഴുത്തു വായിച്ചു തീരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ കമ്മീഷൻ ഉത്തരവുകളൊന്നു മില്ലസ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. യാത്രാക്ലേശംകൊണ്ടും, നിരാശകൊണ്ടും ക്ഷീണചിത്തനായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള ദീപ്തിനശിച്ചു തന്റെ നയനങ്ങൾ രണ്ടും ഭയനീയമാം വണ്ണം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുഖത്തു പതിപ്പിച്ചു, നിന്നിമേഷനായി നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുവാനല്ലാതെ ഒരക്ഷരംപോലും ഉരിയാടുവാൻ ശക്തനായില്ല. ഇതു കണ്ടാർദ്രചിത്തനായ മുൻസിഫ് “ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുമുഖം രൂപം തരണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതിപ്പോൾ കൈവശമില്ല. തിരുവനന്തപുരത്തു ബി. എ. ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന എന്റെ മകൻ അതു നിങ്ങൾക്കു കണ്ടുപിടിച്ചു തരും” എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ട് അകത്തേക്കു പോയി. ഉദാരനായ ഈ ഭാഗ്യം, ഭാഗ്യമർദ്ദിച്ചു ചെന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയും, അവരുടെ സുഖംകണ്ടുവെച്ചിരുന്ന ജീവിതങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി, ഈ ലോകത്തിൽ നിന്ന് അന്തർലോകം ചെയ്തിട്ടു കാലം കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിലും പ്രസ്തുത വാഗ്ദാനം ഇനിയും നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ അനുഭവങ്ങൾ യഥാകാലം സമുദേശപ്രേരിതനായിരുന്ന മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ളയെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു കേട്ടു ഖേദിച്ചു. എന്തായാലും ഈ കായക്ലേശത്തിനും, നിരാശയ്ക്കും പരിഹാരമെന്നപോലെ ഉടൻതന്നെ മുൻസിഫ് കൃഷ്ണപിള്ള സത്യം ചെയ്യിക്കുവാനുള്ള ഒരു കമ്മീഷൻ ഉത്തരവു പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു നൽകി. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ പല കമ്മീഷൻ ഉത്തരവുകളും അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വസുധാരണം തുടങ്ങിയ പ്രാഥമികമായ മനുഷ്യാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും പണമില്ലാതെ ഉഴുപ്പുന്ന അക്കാലത്തു, സത്യത്തിൽ നിന്നും ധർമ്മത്തിൽ നിന്നും

വ്യതിചലിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ചില ചില്ലറ പ്രലോഭനങ്ങളേയും പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കുഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. കമ്മീഷൻ ഉത്തരവുകളെ സംബന്ധിച്ച വ്യാജമായ റിപ്പോർട്ടുകളെയ്ക്കുപാൻ പണംകൊണ്ടു ചില കക്ഷികൾ അദ്ദേഹത്തേ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ ഭീഷണി കൊണ്ടദ്ദേഹത്തെ വിരട്ടിയോടിക്കുവാൻ പോലും പ്രബലനായ ചില കക്ഷികൾ തുനിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസരങ്ങളിലെല്ലാം സത്യസന്ധതയും, വിചലിതയെപ്പോലും പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു പിന്തുണയായുറച്ചു നിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽപോലും ആ ബാല്യദശയിൽ തന്റെ കർത്തവ്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം വ്യതിചലിക്കുവാനിടയായിട്ടില്ല.

നിരന്തരമായ കായക്ലേശംകൊണ്ടും, പോഷണകരമായ ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ അഭാവംകൊണ്ടും, കളേജുവിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങി ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും പരമേശ്വരൻ പിള്ള രോഗഗ്രസ്തനായിച്ചെന്നു. ജൂനിയർ എഫ്. എ. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലെത്തിയതോടുകൂടി അദ്ദേഹം ശയ്യാവലംബിയാക്കിത്തീർന്നു. 'ബ്രൈറ്റ്സ് ഡിസീസ്' എന്ന മൂത്രശയരോഗമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചിരുന്നതു്. രണ്ടു മാസം മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിനു രോഗശയ്യയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നു. രോഗശമനം വന്നെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ കാളേജിൽ ചേരുന്നവരുള്ള സമയം കഴിഞ്ഞുപോയി. ഒരു വർഷം നിഷ്പ്രയോജനമായി ദിവ്യം ചെയ്തതെന്തെന്നു കരുതി പരമേശ്വരൻ പിള്ള കോട്ടയത്തുചെന്ന്, അന്നവിടെ സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടറായിരുന്ന സീ. കെ. പി-യെക്കണ്ടു. ഏതു ഘട്ടത്തിലും ആ ശിഷ്യപ്രമുഖന്റെ ഗുണകാംക്ഷിയായിരുന്ന ഗുരുഭൃതൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസിൽ അപ്പോൾ ഒഴിവുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ ഉദ്യോഗം താല്ക്കാലികമായി പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു നൽകി. കൂടാതെ തന്റെ ശിശുക്കളേ അല്പയനം ചെയ്യിക്കുവാൻ സ്വന്തം ഗൃഹത്തിൽ താമസമാക്കിക്കൊള്ളുവാനും സീ. കെ. പി., പരമേശ്വരൻപിള്ളക്കുനമതി നൽകി. ഇങ്ങനെ പ്രതിമാസം പത്തു രൂപാ വീതം ഒരു വർഷത്തേയ്ക്കു ലഭിച്ച ശമ്പളം മുഴുവൻ ഭാവിയിലേ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മിച്ചം വയ്ക്കുവാൻ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു.

ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു പരമേശ്വരൻപിള്ള കാളേജിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയി. സദ്ദേശപ്രേരിതനായിരുന്ന സി. കെ. പി., പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഉദ്യോഗം സ്ഥിരപ്പെടുത്താമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു എങ്കിലും, അത്ര തുച്ഛമായ ഒരുദ്യോഗത്തിൽ ജീവിതശിഷ്ടം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠപൂർവ്വമായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. കാളേജിൽ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രതിവർഷം മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഒരു വർഷം നഷ്ടപ്പെട്ട പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു രണ്ടു വർഷത്തെ പുസ്തകങ്ങൾ ഒരു വർഷം കൊണ്ടു വരിച്ചുതീർക്കേണ്ടിയിരുന്നു. പരീക്ഷയടുക്കുമ്പോൾ മാത്രം ഉറക്കമില്ലാത്തു വാഴുന്ന പഴയ അദ്ധ്യയനരീതി പരമേശ്വരൻപിള്ള വളരെ മുൻപേ വെടിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് വർഷാവസാനത്തിൽ പരീക്ഷാവിജയം നേടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

മാമെ-ൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു ബി. എ. വിദ്യാർത്ഥിയായിത്തീർന്നു. ഇക്കാലത്താണ് ആദ്യമായി ഒരു വിജ്ഞാന സമ്പാദനതൃപ്തി അദ്ദേഹത്തെ ഗാഢമായി ബാധിച്ചത്. ഫൈസ്കൂൾ ക്ലാസുകളിലേ ക്രമരഹിതമായ അദ്ധ്യയനരീതി അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായ കഴപ്പങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാത്തതായ മോചനവും ഇക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കാതിരുന്നില്ല. കാളേജ് ലൈബ്രറിയിലെ ഇരുട്ടുതെങ്ങിനെ ഷെൽഫുകൾ ഒന്നൊന്നായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശോധനയ്ക്കു വിഷയമായി. വിശ്രമാവസരങ്ങളിൽ ഒരു നിമിഷംപോലും പാഴാക്കാതെ തല കാഞ്ഞു മനുഷ്യശരീരം ചെയ്തു അദ്ദേഹം വിജ്ഞാനസമ്പാദനാത്മം യത്നിച്ചു. ശാസ്ത്രീയമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ശ്രദ്ധയെ കൂടുതലായാകുണ്ടിച്ചത്. നോവലുകൾക്കും, മറ്റു സാഹിത്യകൃതികൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനം മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു ശാസ്ത്രകാരനാണ്. ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു വീക്ഷണകോടിയിൽക്കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ബാഹ്യസംഭവങ്ങളെ നോക്കിക്കണ്ടിരുന്നത്. ബി. എ-യ്ക്കു രസതന്ത്രശാസ്ത്രം (Chemistry) ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഐക്യവിഷയം. ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെ ശാസ്ത്രീയ

മായി അപഗ്രഥിക്കുവാനും, ശാഖാചംക്രമണം ചെയ്യാതെ സൂക്ഷ്മമായി വിമർശിക്കുവാനും, അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു മിതഭാഷിയാണ്. സംഭാഷണങ്ങളിലാകട്ടെ, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ കോടതികളിൽ കഴഞ്ഞ കേസുകൾ വാദിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, പൊതുയോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, നിയമസഭയിൽ വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുമ്പോഴാകട്ടെ അശാസ്ത്രീയമായി ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞ ഒരൊറ്റപ്പദംപോലും അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ശാസ്ത്രീയമായ മനോഭാവമാണു പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമജീവിതത്തെ വിജയകരമാക്കിച്ചെയ്തത്. വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾപോലും അദ്ദേഹം ആവേശത്തോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. കേവലം ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി മാത്രമാണു പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും, സ്വകാര്യജീവിതത്തെ മിക്കപ്പോഴും, അദ്ദേഹം വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക് ഹൃദയത്തേക്കാൾ ബുദ്ധിയാണു കൂടുതൽ വികസിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശകന്മാർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ബുദ്ധിപരമായിട്ടല്ലാതെ, സ്നേഹപരമായ ഒരു പ്രവർത്തനവും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് ഏറെക്കുറെ ശരിയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിപ്രധാനവും ശാസ്ത്രീയവുമായ മനോഗതിയുടെ ഒരു സ്ഥിരീകരണം മാത്രമാണു ഇത്. മനശ്ശാസ്ത്രദൃഷ്ട്യാ വികാരപ്രധാനമെന്നു തോന്നാവുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സംഭവങ്ങൾപോലും ബുദ്ധിപ്രധാനമായ നിശ്ചലാത്മകജീവിതത്തിലെ വൈവിധ്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ചില താല്പര്യലിംഗവൃത്തിയാനങ്ങൾ മാത്രമാണു. പ്രസ്തുത ശാസ്ത്രീയവീക്ഷണകോടിതന്നെയാണു അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു നാസ്തികൻ എന്ന ബിരുദം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തത്. ഡാർവിന്റെ പരിണാമവാദം അക്കാലത്തു ശാസ്ത്രലോകത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. Origin of the species (കാറിജിൻ ആഫ് ദി സ്പീഷീസ്) എന്ന ഡാർവിന്റെ വിശ്രുതമായ ഗ്രന്ഥം പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു മതഗ്രന്ഥമെന്നപോലെ ആവർത്തിച്ചു

പഠിച്ചു. കുറച്ചുകാലം മുൻപു മാതൃഭൂമിപ്രവർത്തകന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനയച്ചുകൊടുത്ത ഒരു പ്രശ്നപത്രത്തിൽ, “നിങ്ങളുടെ റൂട്ടിയത്തെ ഏറ്റവും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും, നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ സാരമായി ബാധിച്ചിട്ടുള്ളതും, ഭരതഗ്രന്ഥമതമാണെന്ന്” ഒരു ചോദ്യംകൂടി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഡാർവിന്റെ ‘Origin of the species’ എന്നായിരുന്നു ആ ചോദ്യത്തിനു പരമേശ്വരൻപിള്ള നിസ്സംശയമായി മറുപടി കൊടുത്തത്. ഇതുകൂടാതെ ഹക്ലിഫി, ടിൽഡൻ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രീയചിന്തകന്മാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇക്കാലത്തു് അദ്ദേഹം ധാരാളമായി വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡാർവിൻ, ഹക്ലിഫി, ടിൽഡൻ മുതലായവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണു പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ, കാലാനുകൂലമായ പരിവർത്തനങ്ങളിൽ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ലളിതവാക്യവാദിയായിത്തീർത്തത്. ഡാർവിന്റെ പരിണാമവാദം വിപ്ലവകരമായ സമൂഹചരിവർത്തനങ്ങളെ പഠറിയല്ല, പിന്നെയോ, കാലഗതിയനുസരിച്ചുള്ള മന്ദമായ ചുരുതിയാനങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. അവ ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങളാണു്. വിപ്ലവകാരികൾ കീററസ്, ഷെല്ലി തുടങ്ങിയ കവികളുടെ വികാരപ്രധാനമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ആരാധുന്നു. അവരുടെ ജീവിതാന്വേഷണപ്രധാനവും സാഹസികവുമാണു്. പരമേശ്വരൻപിള്ള ഇക്കാലത്തു സമ്പാദിച്ച ഹൃദിസ്ഥിതമാക്കി വെച്ചിരുന്ന വിജ്ഞാനസമ്പത്താണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവിജീവിതത്തെ ശോഭനമാക്കിത്തീർത്തു്.

അദ്ധ്യായം ൪

ഡാക്ടർ ഹാവി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞു് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പൊയ്ക്കുഴിഞ്ഞിരുന്നു. അധികാരകാംക്ഷിയും, ശിക്ഷണപ്രിയനുമായിരുന്ന ഡാക്ടർ മിച്ചലാണു തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നിയമിതനായതു്. അദ്ദേഹം ഏതാനും കാലം കഴിഞ്ഞു വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ പദത്തിലേയ്ക്കുയന്നതും, അക്കാലത്തു കാളേജുവിദ്യാർത്ഥികൾ മാത്രമല്ല അർദ്ധപ്പട്ടിണിക്കാരായ പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളിലെ ബാലന്മാർപോലും ഇംഗ്ലീഷ് രീതിയനുസരിച്ചു വസ്ത്രധാരണം ചെയ്തു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്നു നിയമമുണ്ടാക്കിയതും, ജനങ്ങളുടെ ഏകകണ്ഠമായ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ഫലമായി അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പ്രസ്തുത നിയമം പിൻവലിച്ചതും ആരും വിസ്മരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. പാശ്ചാത്യകലാശാലകളിലെ സപാതന്ത്രമായ അന്തരീക്ഷത്തിലാണു് അദ്ദേഹം വളന്നു്തെങ്കിലും, ഒരു സാമ്രാജ്യവാദിയും അധികാരപ്രമത്തനുമായിരുന്ന ആ സ്കാട്ടുലൻഡ് കാരനു് ഇൻഡ്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സപാതന്ത്രപ്രവൃത്തിയേയും അഹിതകരമായിരുന്നു.

സേപട്ടുധികാരിയായിരുന്ന ഡാക്ടർ മിച്ചൽ, പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഒരു കടന്ന വിപ്ലവകാരിയായിട്ടാണു പരിഗണിച്ചിരുന്നതു്. യുവാക്കന്മാരായ ഉല്പതിഷ്ണുക്കളുടെ ഇടയിൽ യൗവ്വനത്തിൽ ഒരു കടന്ന വിപ്ലവകാരിയും, യാഥാസ്ഥിതികന്മാരായ വൃദ്ധന്മാരുടെ ഇടയിൽ വാല്കൃത്തിൽ ഒരു കടന്ന ഉൽപ്പതിഷ്ണുവും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹം. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അഭിപ്രായധീരതയും, സപാതന്ത്രബുദ്ധിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപാഠികളെ പലപ്പോഴും വിസ്മയിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയബോധമോ ദേശീയവീക്ഷണമോ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്തു്, ഒരു വിപ്ലവകാരി എന്നു പേരെടുത്ത അദ്ദേഹത്തിന്നു, കാളേജധികൃതന്മാരുമായി ചിലപ്പോൾ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടതായും വന്നിട്ടുണ്ടു്. പരമേശ്വരൻപിള്ള കാളേജു് ഡിബേറ്റിംഗ് സൊസൈറ്റിയിലെ സിക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഡാക്ടർ ഹാവി പുത്രനിവിശേഷമായ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി വളർത്തിയിരുന്ന ആ സമ്മേളനശിശു

വിൻ, അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തീരപ്രദേശങ്ങൾ വിട്ടുപോയ്ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും, പ്രതിവർഷം ഉപദേശരൂപത്തിലുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ അയച്ചുകൊടുക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഡിബോറിംഗ് സൊസൈറ്റി ബഹുമാനപുരസ്കാരം ഹാമിയുടെ സന്ദേശങ്ങൾക്ക് ഉപചാരപരമായ മറുപടികളും അയച്ചുകൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വർഷത്തിൽ ഈ സന്ദേശത്തിനു മറുപടി എഴുതി ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ജോലി സിക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയിലാണു നിക്ഷിപ്തമായിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരു മറുപടി എഴുതിയുണ്ടാക്കി. മാമുലനസരിച്ചുള്ള മറുപടിയെഴുത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചു പരമേശ്വരൻപിള്ള പരോക്ഷമായി അല്പാപകന്മാർക്ക് ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുവാൻകൂടി ഈ അവസരത്തെ വിനിയോഗിച്ചു. അല്പാപകന്മാർ വിദ്യാത്മികളോടു സമഭാവേന വർത്തിക്കേണ്ടതിന്റേയും, ക്ലാസുദ്വികരുകൾ വെളിയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അവർ പങ്കെടുക്കേണ്ടതിന്റേയും, ആവശ്യകതയേ ഈ കത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

പ്രസ്തുത കത്തു സൊസൈറ്റിയുടെ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിക്കണമെന്ന് ഒരു ചടങ്ങുണ്ടായിരുന്നു. വിദ്യാത്മികളും അല്പാപകന്മാരും സമ്മേളനഹാളിൽ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ സന്നിഹിതരായി. നൃത്തനമായി യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ പരമേശ്വരൻപിള്ള എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലില്ലാത്ത സ്വരത്തിൽ കത്തു വായിച്ചുതുടങ്ങി. അല്പാപകന്മാർക്കുള്ള ഉപദേശഭാഗം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹാളിലെ രംഗം പ്രക്ഷുബ്ധമായി. ഡാക്ടർ മിച്ചൽ പ്ലാറ്റ് ഫോറത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു കൃശഗാത്രനായ ഈ യുവാവിനേ ശരീരശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഒരുതരം ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി തുറിച്ചു നോക്കുന്നതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ ചുവക്കുന്നതും, മുഖത്തു ക്രൂരഭാവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു കാണാമായിരുന്നു. മറ്റാല്പാപകന്മാർ പരസ്സരം നോക്കി മുഖം ചുളിച്ചു. വിദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട, ആഹ്ലാദവും ഉല്കണ്ഠയും ഇടകലർന്ന ഒരു അമ്പുക്കതരം മാത്രമാണു ഹാളിലെ നിശ്ശബ്ദതയെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു

ഭേദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പരമേശ്വരൻപിള്ള കത്തു വായിച്ചു തീർത്തു സ്വസ്ഥാനത്തിരുന്നപ്പോൾ ഹാളിലെങ്ങും നിശ്ശബ്ദത വ്യാപിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾ അല്പാപകന്മാരുടേയും വിശേഷിച്ചു ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെയും മുഖത്തു നിന്നിമേഷമായി നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അല്പനിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന എം. രാമവർമ്മന്മാൻ സ്വസ്ഥാനത്തു് എഴുന്നേറ്റു നിന്നുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത കത്തിലേ ഉള്ളടക്കത്തെക്കുറിച്ചു പരമേശ്വരൻ വിമർശിച്ചു. അക്കാലത്തു് ഒരു കടന്ന യാഥാസ്ഥിതികനും, അനന്തരജീവിതത്തിൽ അഭിപ്രായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വിപ്ലവകാരിയുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം, പ്രസ്തുത കത്തിൽ അല്പാപകന്മാർക്കു നൽകിയിരുന്ന ഉപദേശഭാഗത്തെ അത്യഗ്രമായി ഭേദിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു തീക്ഷ്ണമായ ഒരു വാദപ്രതിവാദം നടന്നു. അല്പാപകന്മാരുടെ എതിർപ്പിനെ ചെറുത്തു നില്ക്കുവാൻ വേണ്ട ചങ്കുറപ്പു് അന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിച്ചു കത്തു് അസ്വീകാര്യമാണെന്നും, അതു മാറി എഴുതണമെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായത്തിനു് ഒരു വലിയ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം പരമേശ്വരൻപിള്ള ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുവാൻ നിയുക്തനായി. മറുപടിയുടെ പകർപ്പു ഹാജരാക്കുവാൻ പ്രിൻസിപ്പാൾ ക്രോധപൂർവ്വം പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു് ആജ്ഞാപിച്ചു. യോഗം നിരസിച്ചു കത്തു് താൻ ഉടനടി നശിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞതായി പരമേശ്വരൻപിള്ള മറുപടി പറഞ്ഞു. കർശനമായ ശിക്ഷണനടപടികൾ നടത്തുമെന്നു പ്രിൻസിപ്പാൾ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. കത്തു് തന്റെ കൈവശമില്ലെന്നു പഴയ പല്ലവിതന്നെ പരമേശ്വരൻപിള്ള ആവർത്തിച്ചു. രേഖാമൂലമായ തെളിവില്ലാതെ ശിക്ഷണനടപടികൾ കയ്യാളുവാൻ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഉൽക്കണ്ഠാകലനായ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ മുഖത്തു് ഒന്നുകൂടി തുറിച്ചു നോക്കിയതിനുശേഷം പിന്തിരിഞ്ഞു നടന്നുകൊള്ളുവാൻ പട്ടാളമുറയിൽ ഒരു ആജ്ഞ നൽകി. അതിനുശേഷം പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നടപടികൾ ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായിരുന്നു.

കാളേജുവിദ്യാർത്ഥികൾ തിരുവനന്തപുരത്തിനു സമീപമുള്ള പുലയനാർകോട്ടയിലേയ്ക്ക് ഒരു വിനോദയാത്ര പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പുലയനാർകോട്ടയിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി സജ്ജമാക്കിയിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ജാതി തിരിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ വേണ്ട പുരകളും കെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. തന്റെ സഹപാഠികളായിരുന്ന മെസേഴ്സ് വൈദ്യലിംഗംപിള്ള, എം. ഗോവിന്ദൻ, ജി. നീലകണ്ഠൻ, എന്നിവരോടുകൂടി പരമേശ്വരൻപിള്ള നായനാക്ക് ആചാരം കഴിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന പുരയിൽ കടന്നു ചെന്നു. കുടിയുത്ത യാഥാസ്ഥിതികത്വം നടമാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന അക്കാലത്തു നായരേതരന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ, വിശേഷിച്ചും അവണ്ണസമുദായക്കാർ, ഭക്ഷണസ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ചതിൽ നായർവിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ഷുഭിതചിത്തരായി. അവർ വിനോദസംഘത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന ബൃട്ടർ കൃഷ്ണസ്വാമി സമക്ഷം പരാതി ബോധിപ്പിച്ചു. കൂലനായ കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ, മി. ഗോവിന്ദനോടും മറ്റും നായന്മാരുടെ പന്തലിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഈ ആജ്ഞയെ പരസ്യമായി പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു പരമേശ്വരൻപിള്ളയും, മി. വൈദ്യലിംഗംപിള്ളയും പ്രസ്തുത വിനോദയാത്രയിൽ പെട്ടിരുന്ന എല്ലാ അവണ്ണവിദ്യാർത്ഥികളോടൊന്നിച്ച് ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോന്നു. വിദ്യാലയത്തിന് അകത്തും പുറത്തുമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തെ ഈ സംഭവം അല്പമൊന്നു ഇളക്കി മറിക്കാതിരുന്നില്ല. “ജാതിമയ്യാദ വിട്ട് കപ്രസിദ്ധി നേടിയ അധികപ്രസംഗിയായ എന്നെക്കാണുവാൻ വൃദ്ധനും ഹൃസ്വദൃഷ്ടിയും ആയിരുന്ന മുൻഷി രാമക്കുറുപ്പ് മൂക്കോടുമൂക്കു മുട്ടത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൂരദർശിനിക്കണ്ണാടിയുടെ ഘനമുള്ള മൂക്കുകണ്ണടയുടെ ചില്ലുകളിൽക്കൂടി എന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയ നോട്ടം എനിക്ക് ഒരിക്കലും മറക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ഈ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അക്കാലത്തിലെ കാളേജുവിദ്യാർത്ഥികൾ മഹാരാജാസ് കാളേജിൽ ഒരു ഓണദിനാഘോഷം നടത്തണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അന്നു ബി. എ. വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്ന മി. മജ്ജർ

ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുൾക്കൂടി ഈ സംഗതിയേക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കുവാൻ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിലേക്കു നോട്ടീസ് എഴുതി ഉണ്ടാക്കി ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ അനുമതിക്കു സമർപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അല്പാപകലോകത്തിൽ കൂടി ഉദ്യോഗസ്ഥരുടേതുപോലെയും പുലർത്തിയിരുന്ന ഡാക്ടർ മിച്ചൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രാരംഭഭ്രമങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതെ, അധികാരികളുടെ ചുമതലയിൽത്തന്നെ അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും, പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. ഒരു പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥിയും, അന്ന് ഒരു ഉന്നതനായ ഉദ്യോഗസ്ഥനും, ആ യോഗത്തിലെ പ്രധാന പ്രാസംഗികനും ആയിരുന്ന പി. താണപിള്ള, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ യുവാക്കന്മാരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ചില നിരൂത്തവാദപരമായ പ്രസ്താവനകൾ ചെയ്തു. അതു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ക്ഷോഭം ഉണ്ടാക്കി. പക്ഷേ, അന്നതിനു മറുപടി പറയുക സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച്, ഓണദിനാഘോഷം നടത്തുവാൻ അല്പാപകന്മാർ, പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥികൾ, അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ എന്നിവരുടെ പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപവൽകൃതമായി. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി ഓണദിനാഘോഷത്തിന്റെ കാര്യപരിപാടി എഴുതി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയേ നിയമിച്ചു. ആ കമ്മിറ്റി, ലഘുഭക്ഷണം, കായികവിനോദം, പൊതുയോഗം എന്നീ മൂന്നു ചടങ്ങുകൾ മാത്രം അടങ്ങിയ ഒരു സായാഹ്നപരിപാടി തയ്യാറാക്കി കൃതാർത്ഥമായി. വിദ്യാർത്ഥികൾ അന്തറിഞ്ഞത് ഒരു ദിവസത്തേയ്ക്കു മുഴുവൻ നീണ്ടു നില്ക്കുന്ന ഒരു ദീപ്തപരിപാടി എഴുതി ഉണ്ടാക്കുകയും, അതു കമ്മിറ്റിയുടെ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത പരിപാടി ആരാണു കമ്മിറ്റിയിൽ ഹാജരാക്കേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യം വാദവിഷയമായി. ഒരു വിപ്ലവകാരിയെന്നു പ്രഖ്യാതനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയിൽ തന്നെയാണു് ഈ ചുമതല വന്നുചേർന്നത്.

കമ്മിറ്റി യഥാകാലം സമ്മേളിച്ചു. പൂർവ്വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രതിനിധികൾ മിക്കപേരും പതിവുപോലെ അന്നും ഹാജരായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് അന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ

പ്രതിനിധികൾക്ക് അനായാസേന ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ആദ്യം ഡാക്ടർ മിച്ചലിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള സബ്ജക്ട് കമ്മിറ്റിയുടെ കാര്യപരിപാടി ഫാജരാക്കി. അനന്തരം ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗത്തോടുകൂടി പരമേശ്വരൻ പിള്ള അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചിരുന്ന കാര്യപരിപാടി കമ്മിറ്റിയുടെ അംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിച്ചു. പി. താണുപിള്ള, വിദ്യാർത്ഥികളെക്കുറിച്ച് മുൻപ്രസംഗത്തിൽ ചെയ്തിരുന്ന പ്രസ്താവനകളെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടാണു പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത്. താണുപിള്ളയെപ്പോലുള്ളവർ യുവാക്കന്മാരെ അടുത്തു പരിചയിച്ചാൽ തെറ്ററിയാരണകൾ നീങ്ങുമെന്നും, അതിലേക്കു തന്റെ ദീർഘമായ കാര്യപരിപാടി ഉപകരിക്കുമെന്നും പ്രസ്താവിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രസംഗം ഉപസംഹരിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പരിപാടി ഒരു വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. ഇത് അല്പാപകന്മാർക്കും, വിശേഷിച്ചു ഡാക്ടർ മിച്ചലിനും ഒരു വലിയ പരാജയമായിരുന്നു. “ഒരാൾക്ക് അനേകം പേരെ അപമാനത്തിലേക്കു വിജയകരമായി നയിക്കാമെന്നുള്ളതിൽ ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണിതെ”ന്നായിരുന്നു പ്രഫസർ ലക്ഷ്മണൻ ഈ വിപ്ലവകാരിയുടെ സാഹസത്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്.

ബി. എ. പരീക്ഷ അടുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളും മദ്രാസിലാണ് അന്നു പരീക്ഷയ്ക്കു പോകേണ്ടിയിരുന്നത്. യാത്രച്ചിലവിനു വേണ്ട പണം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക് അന്വേഷിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കരുതിവെച്ചിരുന്ന നിക്ഷേപത്തിൽ അവസാനനാണയവും ചിലവഴിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു ഹാവി മെമ്മോറിയൽപ്രൈസു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉപന്യാസമത്സരപരീക്ഷ നടന്നത്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയും മത്സരത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ഒന്നാംസ്ഥാനമായ നാല്പതു രൂപയും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അങ്ങിനെ പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള യാത്ര, ഭൂഷ്ടം കൂടാതെ കഴിഞ്ഞു.

ഐക്യ വിഷയമായിരുന്ന രസതന്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽ (Chemistry) ഒന്നാം ക്ലാസ്സോടുകൂടി മാർച്ച്-ൽ പരമേശ്വരൻ

പിള്ള ബി. എ. പരീക്ഷ ജയിച്ചു. അക്കാലം മദ്രാസുസംസ്ഥാനമൊട്ടു രണ്ടു പേർ മാത്രമാണു കെമിസ്ട്രി വിഷയത്തിൽ ഒന്നാം ക്ലാസ്സിൽ ജയിച്ചിരുന്നതു്. പരപ്പനാടു വലിയ രാജാവു തിരുവനന്തപുരം കാളേജു് സന്ദർശിച്ചു അവസരത്തിൽ ബി. എ. പരീക്ഷയ്ക്കു കെമിസ്ട്രിയിൽ ഒന്നാമതായി ജയിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്കു പാരിതോഷികമായി നരകവാൻ ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപാ ഡാക്ടർ മിച്ചലിനെ ഏല്പിച്ചിരുന്നു. ഡാക്ടർ മിച്ചൽ താൻ വിപ്പവകാരിയെന്നു മുദ്രയടിച്ചിരുന്ന ആ യുവാവിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തമായ വിജയത്തിൽ അനുഭവിക്കുകയും പരപ്പനാടു രാജാവിന്റെ സമ്മാനം സന്തോഷപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തിനു നരകയും ചെയ്തു. പ്രസിഡൻസിക്കാളേജിലെ കെമിസ്ട്രിപ്രഫസറായിരുന്ന ഡാക്ടർ വിൻസൺ, പരമേശ്വരൻ പിള്ളയ്ക്കു് ഒരു അനുഭവദനസന്ദേശമയച്ചിരുന്നതിൽ എം. ഏ-യ്ക്കു പഠിക്കുവാൻ പ്രതിമാസം ഇരുപതു രൂപാ വരുന്ന ഒരു വേതനം നരകാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇരുപതു രൂപ കൊണ്ടു മദ്രാസിൽ വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു വിൻസൺ ഒരുദായം നന്ദിപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലായിരുന്നു. എം. എ-യ്ക്കു പഠിക്കുവാൻ തിരുവനന്തപുരത്തേ തുരുനാഥന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു. എന്നാൽ പരമേശ്വരൻ പിള്ള രസതന്ത്രശാസ്ത്രമുപേക്ഷിച്ചിട്ടു നിയമവിഷയത്തിലേയ്ക്കുണു തന്റെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചു വിട്ടതു്. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രാതികൂല്യമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനത്തിനു പ്രേരകമായിരുന്നതെങ്കിലും പ്രസ്തുത തീരുമാനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഒരിക്കലും പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല.

അദ്ധ്യായം ൭

സയൻസ് ഐക്ട്രിക്കമായെടുത്ത് അതിപ്രശസ്തമായ നിലയിൽ ബി. എ. പരീക്ഷ ജയിച്ച പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക്, അന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് ഒരു സർക്കാർജീവനം ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതു വളരെ വിഷമമുള്ള കാര്യമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഉദ്യോഗം തിരുവനന്തപുരത്തു ലഭിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ, നിയമവിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. ഉദ്യോഗമുള്ളവർക്കും നിയമവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവാൻ സൗകര്യം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രഭാതത്തിലും സായാഹ്നത്തിലുമായിരുന്നു അന്നു ലാക്കോളേജിൽ അദ്ധ്യയനം നടത്തിവന്നത്. സീ. കെ. പി. ഈ ഘട്ടത്തിലും പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സഹായത്തിനു വന്നെത്തി. സീ. കെ. പി., യുടെ ശുപാർശയനുസരിച്ചു പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രതിമാസം ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ ഫോർട്ട് വർണാക്യലർ സ്കൂളിൽ ഒരുദ്ധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, ഇതു കൊണ്ടും ദാരിദ്ര്യം പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ പരിപൂർണ്ണമായി വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. കഷ്ടപ്പെട്ടും, കടം വാങ്ങിയും, മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായബുദ്ധിയെ ആശ്രയിപ്പും, അദ്ദേഹം ഒരു വിധം ബി. എൽ. പരീക്ഷ ജയിച്ചു. പരീക്ഷയുടെ ഫലം പുറത്താകുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹത്തിനു കൊല്ലം ഫൈസ്കൂളിലേയ്ക്കു സ്ഥലംമാറ്റം കിട്ടി. ഇവിടെവെച്ചാണ് അന്നു കൊല്ലം ഫൈസ്കൂൾ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായിരുന്ന കെ. പരമുപിള്ള എം. എ-യുടെ സ്നേഹാദരങ്ങൾക്കു പരമേശ്വരൻപിള്ള പാത്രമായത്. അവർ തമ്മിലുള്ള സൗജ്യോഗികബന്ധം ദീർഘകാലത്തേയ്ക്കു നീണ്ടുനിന്നില്ല. പരീക്ഷാഫലം പുറത്തു വന്നതോടു കൂടി പരമേശ്വരൻപിള്ള സർക്കാർജോലി രാജിചൊടുത്തിട്ട് വക്കീൽവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളാരംഭിച്ചു. സർക്കാർജോലിയും, അതിലെ സ്ഥിരമായ പ്രതിഫലവും, ഭാവിയിൽ സൗജ്യോഗികമായി ഉണ്ടാകാവുന്ന ഉന്നമനവും പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ അല്പംപോലും ആകൃഷ്ടനാക്കിയില്ല. അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ വിജയം നേടുന്ന ഒരാൾക്കു പൊതു

കൊയ്തജീവിതത്തിലും, വേണമെങ്കിൽ ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിലും ലഭിക്കുവാനിടയുള്ള ഔന്നത്യവും പുരോഗതിയും, ആദ്യം മുതൽക്കേ പരമേശ്വരൻപിള്ളയേ ആകർഷിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സർക്കാർജോലിയിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്ന കായ്തത്തിൽ അന്നദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരുവിധമായ മനഃക്ലേശവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരേമറിച്ച് എവിടെയാണു വക്കീൽവൃത്തി ആരംഭിക്കേണ്ടതെന്ന പ്രശ്നമാണ് അദ്ദേഹത്തെ അല്പമൊന്നലട്ടിയത്. ദീർഘമായ ആലോചനയ്ക്കുശേഷം കൊല്ലത്തുതന്നെ പ്രാക്ടീസു തുടങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു.

ബാറിൽ വലിയ തിരക്കുള്ളതു പിന്നണികളിലാണെന്നും, മുന്നണികളിൽ ധാരാളം സ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നും, നിയമജീവിതത്തിൽ വിജയം നേടിയിട്ടുള്ള വക്കീലന്മാരും, ജഡ്ജിമാരും പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു വക്കീൽവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്ന യുവാക്കന്മാരേ നോക്കി ഉപദേശരൂപത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധിശക്തിയും പരിശ്രമശീലവും മാത്രം ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു, മുന്നണികളിലേയ്ക്കു തള്ളിക്കയറുവാൻ യത്നിച്ചിട്ടുള്ള പലരും നിരാശയോടെ പിൻവാങ്ങുന്നതും, ചില പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളോടുകൂടിയ സാമാന്യബുദ്ധികളും, നിസ്സാരബുദ്ധികളും നിഷ്പ്രയാസം മുന്നോട്ടു പാഞ്ഞു കയറുന്നതും, നിയമലോകത്തു സാധാരണ കണ്ടുവരുന്ന സംഭവങ്ങളാണ്. അതെങ്ങിനെയുമാകട്ടെ. ഏതായാലും കൊല്ലം ബാറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രാക്ടീസാരംഭിക്കുന്ന കാലത്തു പിന്നണികളിലേക്കു വലിയ തിരക്കും തള്ളലും മുന്നണികളിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേ നിയമലോകത്തു് അത്യുന്നതങ്ങളായ സ്ഥാനങ്ങളിലേക്കുയർന്നു തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഉജ്വലമായി പ്രശോഭിച്ച പല അഭിഭാഷകന്മാരും അന്നു കൊല്ലം ബാറിലാണു പ്രാക്ടീസു ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു്. മി. കൃഷ്ണൻപണ്ഡാല, പി. രാമൻതമ്പി, ഇല്ലിക്കുളം കേശവപിള്ള, ചെങ്കോട്ട രാമയ്യർ, മി. ലാസുബുയ്യർ തുടങ്ങിയവർ ഇവരിൽ ഏതാനും ചിലർ മാത്രമാണ്. ഇവരിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ മൂന്നുപേരും പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ മിത്രങ്ങളും അദ്വൈതകാംക്ഷികളു

മായിരുന്നു. ഇവരുടെ വാത്സല്യവും, ഉപദേശവുമാണു തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗമായി കൊല്ലം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പരമേശ്വരൻപിള്ളയേ മുഖ്യമായി പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

അക്കാലത്തു ബി. എൽ. ബിരുദധാരികൾപോലും, വക്കീൽ വൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുൻപ്, ഒരു പ്രത്യേക പരീക്ഷ കൂടി ജയിച്ചിരിക്കണമെന്നു നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നാരോഗ്യം നിമിത്തം അക്കാലത്തേ പരീക്ഷയിൽ ചേർന്നു ജയിക്കുവാൻ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. വീണ്ടും പരീക്ഷയിൽ ചേർന്നു ജയിക്കുവാൻ ദീർഘമായ ഒരു സംവത്സരം കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ള നില വന്നുകൂടി. ഇങ്ങിനെ ഒരു വർഷം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നുള്ളത് അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു ദുഃഖമായിരുന്നു. വക്രമായ ദുഃഖങ്ങൾ ഹൃസ്വമായ മാറ്റങ്ങളിൽകൂടി കടന്നു കയറുവാനുള്ള കല്പനാവൈഭവംകൊണ്ടു പരമേശ്വരൻപിള്ള അനൗദ്യോഗികനാണ്. പരീക്ഷ കടന്നുകൂടുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, പരീക്ഷ ജയിക്കണമെന്നുള്ള നിയമംതന്നെ നിർത്തൽ ചെയ്തു സന്നതെടുക്കണമെന്നായിരുന്നു പരമേശ്വരൻപിള്ള നിശ്ചയിച്ചത്. ഒരു കാര്യം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചാൽ അതു സാധിക്കുന്നതുവരെ നിരന്തരമായി യത്നിക്കുകയെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ ഒരു ഗുണവിശേഷമായിരുന്നു. നിയമം ഭേദഗതിചെയ്തു പരീക്ഷ നിർത്തലാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മി: കൃഷ്ണൻപണ്ഡിതയുടെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണവും പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു ലഭിച്ചു. നിയമം ഭേദഗതിചെയ്തു പരീക്ഷ നിർത്തലാക്കി. അങ്ങിനെ സന്നതെടുക്കാനുള്ള ഒരു പ്രതിബന്ധം നീങ്ങി. സന്നതെടുക്കാനാവശ്യമുള്ള പണമുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു പിന്നീടഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന മറ്റൊരു ദുഃഖം. ഒരു സ്റ്റേജിംഗിന്റെ രണ്ടു സ്വപ്നമോതിരം കടം വാങ്ങി, സതീർത്വനായിരുന്ന ഒരു പണവ്യാപാരിയെ സമീപിച്ചു; രൂപായുക്ത പ്രതിമാസം അരച്ചുകൂമ്പലിശ നിരക്കിന് അമ്പതു രൂപ കടം വാങ്ങി രണ്ടാമത്തെ ദുഃഖവും കടന്നുകൂടി. രൂപായുക്ത അരച്ചുകൂമ്പലിശ വാങ്ങിയ പണവ്യാപാരി തനിക്കു ലഭിച്ച ആദായത്തിൽ എത്രയോ ഇരട്ടി അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു വക്കീൽഫീസായി കൊടുക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്.

മറവെ-മാണ്ടു തുലാമാസം വൃ-ഠംതീയതി പരമേശ്വരൻപിള്ള കൊല്ലം ജില്ലാക്കോടതിയിൽ സന്നതെടുത്തു വ്യവഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. “നമുക്കു രണ്ടുപേർക്കും ഒന്നിച്ചു ജോലി പഠിക്കാം” എന്നു വിനോദസുപരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അന്നു കൊല്ലം ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിയായിരുന്ന കഞ്ഞുകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു സന്നതു നൾകിയത്. ഒന്നാം ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിയായ ത്തപ്പെട്ട പണിക്കർക്കു സിവിൽനിയമത്തിൽ ഗണ്യമായ യാതൊരു പരിജ്ഞാനവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മജിസ്ട്രേട്ടുദ്യോഗത്തിൽനിന്നു ജഡ്ജിപദത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഉദ്യോഗക്കയറ്റം ഒരുപക്ഷേ തിരുവിതാംകൂറിൽ അന്നാദ്യമായിട്ടായിരിക്കണം. അന്നത്തെ ഭരണാധികാരികളുടെ അപ്രീതിയ്ക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നു പണിക്കർക്കു ന്യായമായിക്കിട്ടേണ്ട ഭിവാൻപേഷ്കാരദ്യോഗം യഥാകാലം ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ആ അനീതിയ്ക്കു് ഒരു പരിഹാരമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്നു ജഡ്ജിയുദ്യോഗം നൾകുവാൻ പിന്നീടു് അധികാരികൾ നിയ്യിച്ചത്. തനിയ്ക്കു പരിചയമില്ലാത്ത സിവിൽനിയമം ഒന്നിച്ചു പഠിക്കാമെന്നാണ് അദ്ദേഹം ഫലിതരൂപത്തിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ ഈ സഹപാഠനം വളരെ പുരോഗമിക്കുന്നതിന്നു മുൻപുതന്നെ കഞ്ഞുകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ പരമമടഞ്ഞു.

സർക്കാരുദ്യോഗമല്ലാതെ മറ്റു മാന്യമായ തൊഴിലുകൾ അത്ര വളരെ സുലഭമല്ലാത്ത ഈ രാജ്യത്തു്, അഭ്യസ്തവിദ്യരായ യുവാക്കന്മാർ അവരുടെ നൈസർ്ഗ്ഗികമായ വാസനയോ അഭിരുചിയോ ഗണ്യമാക്കാതെ അഭിഭാഷകവൃത്തി ഉപജീവനമാർ്ഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചു് അവരുടെ ജീവിതം വ്യർത്ഥമാക്കുന്ന കാഴ്ച ഒട്ടുംതന്നെ ദുർല്ലഭമല്ല. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ നാല്പതുവർഷങ്ങൾക്കുമുൻപും തിരുവിതാംകൂറിലെ ബാറിൽ വലിയ തിരക്കു തിരക്കുമായിരുന്നു. ഇന്നും ബാറിൽ ഇവിടെ വലിയ തിരക്കാണ്. അൻപതു വർഷം കഴിഞ്ഞാലും ഈ തിരക്കു വർദ്ധിക്കുകയല്ലാതെ കുറയുകയില്ല. സാമ്പത്തികമായ യാതൊരു പിന്തുണയുമില്ലാതെ, വക്കീൽവൃത്തി ആരംഭിക്കുന്ന ഒരു യുവാവിനു് എത്ര ഉൽക്കണ്ഠാകലമായ ഒരു ജീവിതഘട്ടത്തിൽക്കൂടിയാണ് ആദ്യം കടന്നുപോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു് അനുഭവ

സ്ഥനാരല്ലാത്തവർക്കു സങ്കല്പിക്കുവാൻപോലും കഴിയുന്നതല്ല. പ്രതിഫലമോ, പ്രോത്സാഹനമോ ലഭിക്കാത്ത ഈ ആദിമഘട്ടത്തിലെ പരിശ്രമവും വിജ്ഞാനസമ്പാദനവും അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുമെന്നുള്ള വിശ്വാസപ്രമാണമൊന്നുമാത്രമാണ് അവരുടെ ജീവിതാശയെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത്. പരിശ്രമശീലന്മാരും, ബുദ്ധിസമ്പന്നന്മാരും ഈ ജീവിതമത്സരത്തിനിടയിൽ അവരുടെ സാമർത്ഥ്യം ഒരിക്കൽപോലും പ്രകടമാക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കാതെ പുറം തള്ളപ്പെടുപോകുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. എന്നാൽ തീവ്രമായ ഈ മത്സരപരീക്ഷയിൽ വിജയിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ജന്മമെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു സംഘം ജനങ്ങളുണ്ട്. അവരിലൊരാളായിരുന്നു പരമേശ്വരൻപിള്ള. സുന്നതെടുത്ത് ഒരു വർഷം തികയുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമാസ വരവ് അന്നൊരു വൻപിച്ച തുകയായിരുന്ന നൂറു രൂപയിൽ കുറയാത്ത സംഖ്യയായിരുന്നു. കൊല്ലത്തു ധാരാളം കേസുകളുള്ള ഒരു വക്കീലായിരുന്ന കായങ്കുളം കേശവപിള്ള അക്കാലത്തു ബി. എൽ. പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുവാൻ മദ്രാസിനു പോയതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കേസുകൾ നടത്തുവാനും കക്ഷികളെ നേരിട്ടു പരിചയപ്പെടുവാനും പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു വസരം ലഭിച്ചു. ആ അവസരം പരമേശ്വരൻപിള്ള പാഴാക്കിയില്ല. കേശവപിള്ള തിരിച്ചുവന്നതിനകം പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമർത്ഥ്യവും, സത്യസന്ധതയും, കൃത്യനിഷ്ഠയും, കാര്യശേഷിയും കക്ഷികളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

എന്നാൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഉന്നമനത്തിന് ഇക്കാലത്തു് ഒരു ചെറിയ വിച്ഛേദം നേരിട്ടു. ൧൦൭൯-മീനത്തിൽ അദ്ദേഹം സന്നിപാതജപരം പിടിപെട്ടു കിടപ്പിലായി. രോഗം ഭേദമായി വീണ്ടും കോടതിയിൽ ഹാജരായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പുതിയ വക്കീലിനെപ്പോലെ ജോലി ആരംഭിക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് വന്നുകൂടിയത്. എന്നാൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഭാഗ്യസൂത്രൻ അപ്പോഴും തെളിഞ്ഞു തന്നെയാണു നിന്നിരുന്നത്. കൊല്ലംബാറിലെ നേതാക്കന്മാരിലൊരാളായിരുന്ന പി. രാമൻതമ്പി ഇക്കാലത്തു തിരുവന

നൂപുരത്തു ലാക്കാളേജിൽ ഒരുദ്യോഗം സ്വീകരിച്ച് താമസം അങ്ങോട്ടു മാറി. തമ്പിയുടെ കേസുകളിൽ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു ലഭിച്ചു. അതിനശേഷം ആശ്ചര്യകരമായ ഒരുയച്ചയാണു വക്കീൽവൃത്തിയിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കുണ്ടായത്. കേവലം അഞ്ചു വഷ്ങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലംബാറിലെ ഒന്നാംകിടയിലുള്ള വക്കീലന്മാരിലൊരാളായിത്തീർന്നു. അനന്തരം ഗവൺമെന്റ് പരമേശ്വരൻപിള്ള കൊല്ലത്തുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം മാറുന്നതുവരെ കൊല്ലംബാറിലെ അനിഷേധ്യനേതാവും അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമാസമുള്ള വരവു രണ്ടായിരത്തിനും രണ്ടായിരത്തിഅഞ്ഞൂറിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു സംഖ്യയായിരുന്നു.

പരമേശ്വരൻപിള്ള അനുഗ്രഹിതനായ ഒരു അഭിഭാഷകനായിരുന്നു. ശാസ്ത്രീയമായ മനോഭാവത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ വികാരപരമായി യാതൊന്നിനേയും അദ്ദേഹം വീക്ഷിക്കുന്ന പതിവല്ല. നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യത ഒരു വക്കീലെന്ന നിലയിലോ, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഒരു ന്യായാധിപനെന്ന നിലയിലോ അദ്ദേഹത്തെ അശേഷം അലട്ടിയിട്ടില്ല. തന്റെ കർത്തവ്യം നിരാക്ഷേപമായി നിർവ്വഹിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു, വാദിക്കുന്ന കേസുകളുടെ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഉൽക്കണ്ഠാകുലനായിട്ടില്ല. ന്യായം നടക്കണമെന്നും, തന്റെ കൃത്യവിലോപംകൊണ്ട് ആർക്കും ഏതും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കരുതെന്നുമുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു കർമ്മികളോടോ, അവരുടെ താല്പര്യങ്ങളോടോ, അദ്ദേഹം യാതൊരു താദാർത്ഥ്യവും ഭാവിക്കാറില്ല. അസാമാന്യമായ പ്രതിഭാവിലാസവും അത്യഗാധവും സൂക്ഷ്മവും ആയ നിയമപരിജ്ഞാനവും, വക്കീൽജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭദശയിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വിഖ്യാതനാക്കിത്തീർത്തിരുന്നു. ഫൈക്കോടതിവിധികൾ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി ജഡ്ജിമാരേയും ഏതുവക്കീലന്മാരേയും കഴക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള ഒരു നിയമപാണ്ഡിത്യമല്ല അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കിയിരുന്നത്. ഏല്പാജ്ഞാഴം നിയമത്തിന്റെ മെഴലികരതപങ്ങളെ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് അവയെ പ്രായോഗികമായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിലാണ് അദ്ദേഹം പ്രാവീണ്യം സമ്പാദി

ച്ചതു്. കഴുങ്ങിയ കായ്ക്കുക്കൾപോലും ശാസ്ത്രീയമായപത്രമിച്ചു, താരതമ്യേന അപ്രധാനങ്ങളായ സംഗതികൾ വേർതിരിച്ചു, കായ്കളാലും മാത്രം അതിസൂക്ഷ്മമായി തിരഞ്ഞെടുത്തു, ന്യായാധിപന്മാരുടെ തീരുമാനത്തിൻ്റെ സമർപ്പിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം അന്യാദൃശമായിരുന്നു. പദപ്രയോഗബാഹുല്യംകൊണ്ടു ന്യായാധിപന്മാരെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രയോഗിക്കുന്ന പദങ്ങൾ വിശദമായും, സൂക്ഷ്മമായും, സുനിശ്ചിതമായും ആശയങ്ങൾ വെളിവാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കണം എന്നദ്ദേഹത്തിനു നിർബന്ധമുണ്ടു്. വാദമുഖങ്ങളും അവയ്ക്കു പ്രാബല്യം നൽകുന്ന നിയമതത്വങ്ങളും അടുക്കി, അവയെ പ്രശാന്തമായും പ്രൗഢമായും ന്യായാധിപസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ വ്യവഹാര രീതിയിൽ ആർദ്രങ്ങൾക്കോ, അമിതഭാഷണങ്ങൾക്കോ അശേഷം സ്ഥാനമില്ല. ആവേശജനകമായ ഒരൊറ്റ പ്രസംഗംപോലും അദ്ദേഹം തൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്നാൽ സുവ്യക്തവും സുലളിതവും ആയ പദങ്ങളും അപ്രസക്തങ്ങളല്ലാത്ത ആശയങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു് എതിരാളിയുടെ വാദമുഖങ്ങളെ ശിഥിലമാക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം ഒന്നു വേറെതന്നെയാണു്. നാം സാധാരണ മനസ്സിലാക്കുന്ന അർത്ഥത്തിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു വാഗ്മിയായിരുന്നില്ല. അയ്യോ ഏറ്റക്കുറച്ചിലോ ഇല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ ആരുടെയും മനസ്സിൽ പതിയാത്ത സ്വരം തുലോം അനാകുഷ്കമാണു്. എങ്കിലും കായ്കസമ്പന്നമായ അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ നിയമവാദങ്ങൾ ന്യായാധിപന്മാർ വിലമതിച്ചിരുന്നു. സുഖീകൃതമായ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടും, വിതണ്ഡവാദങ്ങൾകൊണ്ടും, പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരിക്കലും സമയദൃഷ്ടിനിരയാലും ചെയ്യുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയമുള്ളതുകൊണ്ടു ന്യായാധിപന്മാർ അദ്ദേഹം ഉച്ചരിക്കുന്ന ഓരോ പദവും സാധാരണ ശ്രദ്ധയോടെ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തലമുടിനാരു കീറി വൈവില്യം കല്പിക്കുന്ന വാദങ്ങളോ അനാവശ്യമായ ഭീഷ്വിവരണങ്ങളോ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു സുലഭമായുണ്ടായിരുന്ന സാമാന്യബുദ്ധിയുടെ തെളിച്ചത്തിൽ അവ കേവലം നിഷ്പ്ര

യോജനങ്ങളായിരുന്നു. കക്ഷികളോടു് അദ്ദേഹം സത്യസന്ധത യോടും തുറന്ന ഹൃദയത്തോടുംകൂടിയാണു് ചെരുമാറിവന്നതു്. തൊഴിൽപരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മാഗ്ഗ്നിയുടെ ശത്രുക്കൾക്കു പോലും അപലപിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മാറ്റു വക്കീലന്മാരോടു് അദ്ദേഹം സമഭാവനയോടുകൂടി വർത്തിച്ചുവന്നു. കൃത്രിമനാട്യങ്ങളേക്കാൾ നൈസർഗ്ഗികമായ ഗുണവിശേഷമാണു് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നല്ല അഭിഭാഷകനാക്കിത്തീർത്തതു്.

പരമേശ്വരൻപിള്ള കൊല്ലത്തെ വക്കീലന്മാരുടെ സാമൂഹ്യജീവിതം പരിഷ്കരിക്കുവാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ശ്രമങ്ങളും ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്മരണീയമാണു്. ഈ വിഷയത്തിൽ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ വലംകയ്യായി നിന്നു പ്രവർത്തിച്ചതു് അന്നു കൊല്ലത്തു പ്രാക്ടറീസ് ചെയ്തിരുന്ന കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയായിരുന്നു. പത്മനാഭപിള്ളയും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയും ആത്മമിത്രങ്ങളായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു കേ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രേരണയും സഹകരണവും അവണ്ണനീയവുമാണു്. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രാക്ടറീസാരംഭിക്കുന്ന കാലത്തു കൊല്ലത്തു വക്കീലന്മാർക്കു് ഒരു പ്രത്യേക സംഘടനയോ, ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നതിനു് മാന്യമായ ഒരു സ്ഥലമോ, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വക്കീലന്മാർ വിശ്രമവേളകളിൽ ഇരുന്നുവായിരിക്കുന്നതിനും, സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും ഉപയോഗിച്ചുവന്ന മുറി “ശാരദ”യിൽ വക്കീലിനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ട താഴ്ന്നുമേനവൻ ചെന്നു കയറിയ സ്ഥലത്തേക്കുള്ള കൂടുതൽ ജീർണ്ണിച്ചിരുന്നു. മുട്ടനിറഞ്ഞ ഒന്നു രണ്ടു കസേരകളും രണ്ടു കാലിനും ഇളക്കും തട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു ബഞ്ചുമായിരുന്നു അവിടത്തെ വിശ്രമോപകരണങ്ങൾ. മുട്ടയെ നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഭീഷണിയിൽ കസാലകൾ ഉടലോടെ പൊക്കി നിലത്തിടിച്ചിടിച്ചു് അവയുടെ പലകകൾ ചൊളിഞ്ഞും, കാലുകൾ തകന്നും, ഉപയോഗശൂന്യങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്നു. വക്കീലന്മാർ ഇരുന്നുവായനു ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു മുൻപു് കസാലകൾ ഇടയ്ക്കു തകന്നു നിലം പരിച്ചുപോകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഇടതുക്കൈ ജനാലഅഴി കളിലോ, ഉറപ്പുള്ള മറു് അഭയസ്ഥാനങ്ങളിലോ ബന്ധിക്കുക

പതിവായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള മുൻ കരുതലിനു ശേഷവും, ചിലർ ഭൂമിദേവിയെ പരിരംഭണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളതും അപൂർവ്വമല്ല. അക്കാലത്തു കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്യുന്ന ഓരോ കേസിലും രണ്ടു ചക്രവർത്തി പിരിച്ചെടുത്ത് ആ തുക കൊണ്ടു വക്കീലന്മാർ എല്ലാ വർഷവും ആനന്ദവല്ലീശപരംക്ഷേത്രത്തിൽ അതികേകേമമായ ഒരു ചിറപ്പു നടത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ഇരുപ്പുമുറിയിലെ സാമഗ്രികൾ നന്നാക്കുവാനോ, വക്കീലന്മാരുടെ തൊഴിൽപരമായ സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനോ ഈ തുകയിലൊരു പൈസയെങ്കിലും ചിലവഴിക്കണമെന്ന നിഷ്കാമകർമ്മികളായ അന്നത്തെ വക്കീലന്മാർ വിചാരിച്ചില്ല. മുട്ടയുടേയും മുഷികന്റേയും സാഹചര്യത്തോടുകൂടി പ്രതിദിനം ആഞ്ചോ ആറോ മണിക്കൂറുകൾ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നാലും ചിറപ്പിനു കത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കരിമരുന്നിൽ ഒരംശമെങ്കിലും കുറയരുതെന്ന് അവർ നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മഹിഷാസുരമർദ്ദിനിയായ ആനന്ദവല്ലീശപരി മക്കണസംഹാരത്തിനായി വന്നു ലോകത്തിലവതരിച്ചില്ല. ഏതായാലും പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടേയും, യുവാക്കന്മാരായ മറ്റു വക്കീലന്മാരുടേയും ഉത്സാഹത്തിൽ കൊല്ലത്ത് ഒരു വക്കീൽസംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ആനന്ദവല്ലീശപരംക്ഷേത്രത്തിലെ ചിറപ്പിനു പിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വരിസംഖ്യ വക്കീൽസംഘത്തിന്റെ മൂലധനമായി നീക്കിവയ്ക്കപ്പെട്ടു. വക്കീലന്മാരുടെ മുറി കൂടുതൽ ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തു. സംഘത്തിന്റെ മുതൽകൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക നിയമഗ്രന്ഥശാല വക്കീലന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഉണ്ടാക്കി. വി. പി. മാധവറാവുദിവാൻജിയുടെ കാലത്തു കോടതിക്കെട്ടിടം പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ വക്കീലന്മാരുടെ മുറി കൂടുതൽ ആവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തു. കൊല്ലംബാറിലെ അസോസിയേഷനും അവരുടെ ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്കും ഇന്നും തിരുവിതാംകൂറിലെ തുല്യനിലയിലുള്ള മറ്റു സ്ഥാപനങ്ങളേ അപേക്ഷിച്ചു തുല്യം ഉപരിയായ ഒരു സ്ഥാനമാണുള്ളത്.

അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു തൊഴിൽപരമായ ജീവതത്തിൽ തന്റെ സർവ്വലായം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയെ പൊതുക്കാർ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് ആകർഷിച്ച ഒരു

ചെറിയ സംഭവം ഇക്കാലത്തു മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്നു. അധർമ്മത്തോടും അനീതിയോടും മല്ലടിക്കുവാനും, അവശരും ദുർബലരുമായ ജനങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുവാനുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസനാവിശേഷം, ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലമുതൽക്കുതന്നെ പ്രകടമായിരുന്നു. ആ മനോഭാവംതന്നെയാണു് ആജീവനാന്തം അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയാക്കിത്തീർത്തതു്. തിരുവിതാംകൂറിലേ അത്യുന്നതമായ ന്യായാധിപപദം പ്രലോഭനീയമായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതു തികച്ചും അവാസ്തവമായിരിക്കും. എന്നാൽ ന്യായാധിപപദത്തിലിരുന്നുകൊണ്ടു പ്രതാപവും അധികാരവും പ്രയോഗിച്ചു നീതി നടത്തുമ്പോഴല്ല, പിന്നേയോ ജനസമ്മിതിയുള്ള ഒരു നായകനെന്ന നിലയിൽ പ്രക്ഷോഭനരംഗത്തു നിന്നുകൊണ്ടു് അനന്യായികൾക്കു് ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു് അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥമായ ജീവിതസുഖം അനുഭവിച്ചിരുന്നതെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിലതിശയോക്തിപരമായി യാതൊന്നും തന്നെയില്ല.

മാവുറ-ാമാണ്ടു് മദ്ധ്യ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്ന കപ്രസിദ്ധമായ നായരീഴവലഹമുയാണു ചങ്ങനാശേരിയേ ആദ്യമായി പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തിയതു്. ഈഴവരെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചതാണു് ഈ ലഹമുയ്ക്കു കാരണമായി പറയപ്പെടുന്നതു്. എങ്കിലും അതു മുഴുവൻ ശരിയായിരിക്കുവാനിടയില്ല. എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ കാരണമെന്തായിരുന്നു എന്ന് ഇന്നുവരെ വ്യക്തമായിട്ടുമില്ല. ധനംകൊണ്ടും, ആഭിജാത്യംകൊണ്ടും, അന്നു് അത്യുന്നതമായ ഒരു നിലയിലിരുന്ന കോയിക്കലേത്തു കുടുംബത്തിലേ അക്രമിയും ദുർവൃത്തനുമായിരുന്ന മാതുപിള്ള എന്നൊരാളും സമീപവാസികളായിരുന്ന ഈഴവരും തമ്മിലാരംഭിച്ച ശബ്ദമായിരുന്നു ഈ ലഹമുയുടെ ഉത്ഭവത്തിനു കാരണമാക്കിയതു്. അങ്ങിനെ ആരംഭിച്ച ലഹമു കരനാഗപ്പള്ളി, മാവേലിക്കര, മുതലായ താലൂക്കുകളിലേയ്ക്കു പടന്നുപിടിക്കയും, അതിൽനിന്നു പലക്രിമിനൽകേസുകളും ഉത്ഭവിക്കയും, ചെയ്തു. കൊല്ലംബാറിലെ അഭിഭാഷകന്മാരായിരുന്ന ഇല്ലിക്കുളം കേശവപിള്ള, ചങ്ങശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള, കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള

എന്നിവർ ഈ ലഹള ശമിപ്പിക്കുന്നതിനും, സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും, വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അക്കാലത്തുതന്നെ, ഒരു സുപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരനായിത്തീർന്നിരുന്ന മി. സി. വി. കഞ്ഞുരാമൻ ഈ ശ്രമങ്ങളോടു സഹകരിക്കുകയും, അങ്ങിനെ രണ്ടു സമുദായങ്ങളിലേയും നേതാക്കന്മാരുടെ സംഘടിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി സൗഹാർദ്ദപരമായ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേരുകയും, ചെയ്തു. കാവാലം നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മലയാളീസഭാമന്ദിരത്തിൽവെച്ചു കൂടിയ യോഗത്തിൽ രണ്ടു സമുദായങ്ങളിലേയും നേതാക്കന്മാർ പ്രസംഗിക്കുകയും, ചില പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ നായരീഴവസംഘടനം അവസാനിച്ചു.

൧൦൮൫-ൽ ചങ്ങനാശേരി ഒരു പ്രജാസഭാംഗമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും, അക്കാലത്തെ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കാതെ വന്നു. മലയാളഭാഷയിലേ സപതന്ത്രപത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ജനയിതാവായിരുന്ന കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള നിശ്ചിതമായ തന്റെ തുല്യകയാതൊരു നിയന്ത്രണവും കൂടാതെ പ്രയോഗിച്ചു്, ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തെ കിടുകിടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അതു്. അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലേ ദിവാൻജിയായിരുന്ന പി. രാജഗോപാലാചാരി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തുല്യകാപ്രഹരമേറു്, ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനായിത്തീർന്നു. അചഞ്ചലനും അഭിമാനിയുമായിരുന്ന രാമകൃഷ്ണപിള്ളയേ യാതൊരുവിധമായ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും വശഗനാക്കുകയെന്നുള്ളതു് അസാധ്യമായിരുന്നു. ഔദ്യോഗികദൃഷ്ട്യങ്ങളെ അതിനന്തരമായി വെളിപ്പെടുത്തി, അധികാരികളേ നിർഭയമായും നിർദ്ദയമായും വിമർശിച്ചു രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സപദേശാഭിമാനി എന്ന പത്രം ഒരു യക്ഷിബാധയെന്നപോലെ അഴിമതിക്കാരെ അലട്ടി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മറ്റൊരു വൈഷമ്യംകൂടി ഔദ്യോഗികലോകത്തിനഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ൧൦൮൫-ൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയേ നെയ്യാറ്റിങ്കരത്താലൂക്കിൽ നിന്നു പ്രജാസഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തു. ആ മനുഷ്യക്കരടിയെ ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ നേരിടുകാണുവാനുള്ള ധാർമികമായ ധീരത അന്നത്തെ ദിവാൻജിയായി

രുന്ന രാജഗോപാലാചാരികില്ലാതെ പോയി. അദ്ദേഹം സ്വ
 ഹസ്തങ്ങളിൽ വഴിയോവണ്ണം വഴങ്ങുന്ന നിയമശങ്കകളെ
 ഒന്നു ചലിപ്പിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. പ്രജാസഭാംഗങ്ങളെ
 ഉായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർ അവരവരുടെ നിയോജക
 മണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്ഥിരതാമസക്കാരായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു
 പുതിയ നിയമം നിർമ്മിച്ചു് ദിവാൻജി സ്ഥിതിഗതികളെ അഭി
 മുഖീകരിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തു സ്ഥിരതാമസക്കാരനായി
 രുന്ന രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു നെയ്യാറ്റിങ്കരത്താലൂക്കിനേ പ്രജാ
 സഭയിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ ഈ പുതിയ നിയമമൂലം
 സാധിക്കാതെവന്നു. അതുപോലെതന്നെ കൊല്ലത്തു സ്ഥിരതാ
 മസക്കാരനായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയേ പ്രജാസഭയി
 ലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതു് ചങ്ങനാശേരി നിയോജകമണ്ഡല
 മാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിനും പ്രജാസഭാസമ്മേളനത്തിൽ സന്നി
 ഹിതനാകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു സതീർത്ഥ്യ
 നായിരുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ രാമകൃഷ്ണപിള്ള
 ഒരു വിപ്ലവകാരിയായിത്തീരുവാനുള്ള യാതൊരു ലക്ഷണങ്ങളും
 പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥിജീവിതം കഴിഞ്ഞു സർക
 ലാശാലവിട്ടു പുറത്തിറങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തെ അന്നത്തെ ഖിര
 ദ്വയാരികൾക്കു സുലഭമായിരുന്ന സർക്കാരുദ്യോഗമോ, ധനസ
 വ്യാസനാർത്ഥമുള്ള മറ്റു ജീവിതവൃത്തികളോ, ആകർഷിച്ചില്ല.
 ഒരു സഹിത്യവിമർശനം പത്രപ്രവർത്തകനുമായിട്ടാണു രാമ
 കൃഷ്ണപിള്ള ആദ്യം ചൊതുരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. തിരുവി
 താംകൂറിലെ പത്രപ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു് അന്നു നിയമ
 പരമായ യാതൊരു പ്രത്യേക നിയന്ത്രണങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
 സ്വാതന്ത്രരാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം കണ്ടുവരുന്നതിനു തുല്യമായിരുന്ന
 ആ ചെറുസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കൈകടത്തുവാനും ഗവൺമൻറു
 തുനിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരു ലേഖകനെന്ന നിലവിട്ടു പത്രമുടമസ്ഥ
 നും പത്രാധിപരുമായി രാമകൃഷ്ണപിള്ള രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു.
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വദേശാഭിമാനിപത്രം തിരുവിതാംകൂറിലന്നു
 നിലവിലിരുന്ന പത്രപ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മതിയായ
 തെളിവു നൽകുന്നതാണു്. അനീതിയും, അക്രമവും, അസാന്നാ
 ഹ്യീകര്യവും രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ രോഷാകുലനാക്കിയിരുന്നു. അഴി

മതികളോടും, അധികാരപ്രമത്തതയോടും, യാതൊരു രാജിയും അദ്ദേഹത്തിനു സായുധമായിരുന്നില്ല. വികാരാവേശത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹമെഴുതിയിരുന്ന ലേഖനങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ വ്യക്തി വിഭേദപരങ്ങൾകൂടി ആയിരുന്നുവെങ്കിലും, പൊതുക്കായ് ജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയും ജനക്ഷേമവും മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന പ്രേരകശക്തികളെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. രൂക്ഷവുംനിർദ്ദാക്ഷിണ്യവുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങൾ രാജസേവകന്മാർക്കും, ഉദ്യോഗസ്ഥ ഭൃഷ്ടപ്രഭുക്കൾക്കും, ഒന്നുപോലെ ഹൃദയശല്യത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. ദിവാൻജിയും ശങ്കരൻതമ്പിയുമദ്ദേഹത്തെ സ്വപ്നത്തിൽപോലും ഭയപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗസ്ഥലോകം അദ്ദേഹത്തെ വെറുത്തു. വൈരനിയന്ത്രിതനത്തിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളും ആയുധങ്ങളും ബുദ്ധിശാലയിൽ അവർ ആരാഞ്ഞു തുടങ്ങി. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്ക് ഇതറിയാമായിരുന്നു എങ്കിലും, അദ്ദേഹം തന്റെ കൃത്യമാറ്റത്തിൽനിന്നുപോലും വ്യതിചലിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങൾക്കു മുൻപു കൂടി. അപ്രതീക്ഷിതമാംവണ്ണം ഒരു സായാഹ്നത്തിൽ അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ അറസ്റ്റുചെയ്തു ആരുവാമൊഴി കടത്തിവിട്ടു. തിരുവിതാംകൂറിലെ അന്നത്തെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ അത്യന്തം പ്രകുഷ്ണമാക്കിയ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. അനീതിയോടും അസാമ്പാറ്റികതയോടും നിരന്തരം പടവെട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന രാമകൃഷ്ണപിള്ള ജനങ്ങളുടെ ആരാധനാപാത്രമായിത്തീർന്നു. യശസ്വീരനായ രാമകൃഷ്ണപിള്ള ഇന്നും മലാളികളുടെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു പാത്രമാണ്. മാതൃഭൂമിയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായ ആ ദേശാഭിമാനി മലബാറിൽ വെച്ചു നിയന്ത്രിതനായി. കണ്ണൂർകടപ്പുറത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ അടക്കം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭൂമി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും ത്യാഗസന്നദ്ധതയുടേയും ചണ്ഡക്ഷേത്രമായിക്കരുതി ചില തിരുവിതാംകൂർക്കാർ ഇന്നും ആ സ്ഥലത്തേയ്ക്കു തീർത്ഥയാത്ര പോകാറുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൩

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരു സമുദായവാദിയായിട്ടാണു തന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതം ആരംഭിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥനും, ഉപദേശാവും അദ്വൈതകാംക്ഷിയും സഹപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന സി. കൃഷ്ണപിള്ളയും ഒരു വർഗ്ഗീയവാദിതന്നെയായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ദേശീയവീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നു നോക്കിയാൽ, ഒരുപക്ഷേ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വളരെ ഇടുങ്ങിയതും, രാജ്യത്തിനു ദോഷകരവുമായിരുന്നു എന്നു തോന്നാമെങ്കിലും അന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഒരു ദേശീയപ്രസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളത് അസംഭാവ്യമായിരുന്നു. വിസ്തൃതമായ ഇൻഡ്യാലോജിയത്തിൽത്തന്നെ അന്നു കാര്യമായ യാതൊരു ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭാരതചാരുജനസഭ ഉരുവിട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും, പ്രാരംഭഘട്ടത്തിലെ അതിന്റെ പ്രവർത്തനരീതി പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക്, അന്നു വിപുലമായ തോതിൽ യാതൊരു ദേശീയ പരിപാടിയും ആ സ്ഥാപനത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷമമില്ല. ഭാരതീയജനതയുടെ ദേശീയബോധത്തിനോ, സ്വാതന്ത്ര്യപ്രസ്താവനയോ, യാതൊരു ഞർപ്പും അന്നു ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിലേ ബഹുഭാഗങ്ങളുടെ അജ്ഞതയിലും അർദ്ധജ്ഞതയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ഇന്നത്തെ ദേശീയബോധവും സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയും അടിസ്ഥാനമാക്കിവെച്ചുകൊണ്ട്, ഏകദേശം നാല്പതു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ വിമർശിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു മെഴുവുമുമാണ്. ഏതായാലും ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന് എന്നും ദേശീയമായ ഒരു കലർപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശകന്മാർ കൂടി സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നായന്മാരുടെ വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു സാഹസമായിരിക്കുമെങ്കിലും, വർഗ്ഗീയവാദം ദേശീയജീവിതത്തോടനുരഞ്ജിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അനവരതം യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

ഇതരസമുദായങ്ങളിലേ കടന്നു വന്നു വരുന്ന വാദികൾ പോലും അവരുടെ സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ചോദിക്കുകയും, അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സമുദായങ്ങളെ പരസ്പരം അടുപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന പല പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പരമേശ്വരൻപിള്ള പൊതുക്കാര്യജീവിതമാരംഭിക്കുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹമുൾപ്പെടുന്ന നായർസമുദായത്തിന് ഒരു പരിഷ്കർത്താവിന്റെ നേതൃത്വവും സേവനവും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു. സാമുദായികമായി നായന്മാർ അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു അത്. സമുദായജീവിതത്തിലെ കളങ്കങ്ങളും ദുരാചാരങ്ങളും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാനും, നായന്മാരുടെ നിലനില്പിന് ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ വഹിയാത്ത നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനും, അവരുടെ അന്തസ്സം അഭിമാനവും സംരക്ഷിക്കുവാനും ഒരു സാമുദായികഘടന ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. നായന്മാരുടെ വിചാരം, ദായക്രമം മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ നൂതനമായി നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാനും, പുരോഗതി വിപ്ലവപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി വിലങ്ങിട്ടു നിന്ന പ്രതിലോമശക്തികളോടു വിജയകരമാം വണ്ണം മല്ലടിക്കുവാനും, സംഘടിതമായ സമുദായശക്തിയ്ക്കു മാത്രമേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. നായർസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിനും, പുരോഗതിക്കുമാവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതിനു ശേഷം, ആ സംഘടനകളോടുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തുവാനും, പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കു നരുപമാം വണ്ണം തികച്ചും ദേശീയമായ ഒരു വീക്ഷണകോടി സ്വീകരിക്കുവാനും, അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സമുദായസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉപയോഗവും ആവശ്യവും അവ സാന്നിദ്ധ്യപ്പോഴും, വ്യക്തിപരമായ സ്വകാര്യലാഭേച്ഛകൊണ്ടും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനുള്ള വൈമനസ്സുകൊണ്ടും, അല്ലെങ്കിലും ഹൃസ്വവീക്ഷണമുള്ളവരും ആയ ജനങ്ങൾ അവയോടു കൂടുതൽ പററില്ലെന്നു നിന്നു. എന്നാൽ പ്രകൃത്യാ ഒരു ദേശീയവാദിയായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള തനിക്ക് അനുവരെ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനങ്ങളോടുണ്ടായിരുന്ന വളരെ

അടുത്ത ബന്ധം എന്നേയ്ക്കുമായി പരിച്ഛേദിച്ചുകഴിയുവാൻ അശേഷം മടിച്ചില്ല.

ഒരു സമുദായപരിഷ്കർത്താവ്, എന്ന നിലയിൽ നായന്മാരുടെ ഭക്ഷിച്ച ഭായക്രമമാണ് ആദ്യമായി ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചത്. മരുമക്കത്തായം ഇന്നു മിക്കവാറും ഒരു ഭൂതകാലസ്തുരണ മാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളീയരല്ലാത്തവർക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുപോലും വിഷമമായ ഈ ഭായക്രമവും, സമുദായഘടനയും ചങ്ങനാശേരി പൊതുക്കായ്ജീവിതമാരംഭിക്കുന്ന കാലത്തു് അതിന്റെ അസ്ഥിവാർത്തിൽനിന്നു് ഇളകിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഒരുകാലത്തു പക്ഷേ മനോഹരവും, സുദൃഢവും, ഉപയോഗപ്രദവുമായിരുന്ന ആ മഹാസൗയം കാലത്തിന്റെ നശീകരണത്തിരുപ്പിൽപെട്ടുപ്രായേണ ഭർത്താവും, അതിൽ ആവാസം ചെയ്തിരുന്ന ജനങ്ങൾക്കു് ആപൽക്കരവും ആയിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ചില ചെറിയ അറകുറപ്പണികൾകൊണ്ടു് അതിനെ പൂർവ്വൽ പ്രബലവും, വാസയോഗ്യവും ആക്കാമെന്നു സാധാവികമായി അതിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന ചിലർ വിചാരിച്ചു. അറകുറപ്പണികൾ അവർ ഉൾജ്ജിതമായും, നിഷ്കുഷ്ഠയോടുകൂടിയും ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ആ പുരാതനശിലവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന്റെ മനോഹാരിതയിലും സാഹചര്യങ്ങളിലും മുഴുകി മതിമറന്നുപോയ ചില കടന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ കഠിനമായ പ്രതിഷേധ സപരങ്ങൾ മുഴക്കി, ഈ നൂതനപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങൾക്കു പൂർണ്ണ വിരാമമിട്ടുവിട്ടു. അതിനാൽ ആ പ്രാചീനസൗയം കൂടുതൽ പുരാതനവും ആപൽക്കരവും ആയിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പഴക്കം വർദ്ധിച്ചുവന്നതോടുകൂടി കേടുപാടുകൾ നീക്കി, വീണ്ടും ആവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിവില്ലാത്തവിധം അതു ദ്രവിച്ചുതുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ജീർണ്ണിച്ച ആ മന്ദിരം നിലംപതിച്ചു. നൂതനപരിഷ്കരണസ്ഥിതികൾക്കനുരൂപമായ വിധത്തിൽ വീണ്ടും അതു പണികഴിക്കയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വന്നുകൂടി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മരുമക്കത്തായഭായക്രമം പരിഷ്കരിക്കുവാൻ ചിലർ ചെയ്ത ശ്രമങ്ങളുടെ സമഗ്രമായ ഒരു വിവരണം ഇവിടെ അപ്രസക്തമായിരിക്കയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

അനേകശതവർഷങ്ങളായി നായർസമുദായം ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന മരുമക്കത്തായദായക്രമവും കൂട്ടുകടംബ വ്യവസ്ഥയും സമുദായത്തിന്റെ ഉൽഗതിയ്ക്കു വിഘാതമായിത്തീർന്നിരുന്ന കാരണങ്ങൾ വിവിധങ്ങളാണ്. അവയിൽ പ്രധാനമായതു നായർതറവാടുകൾക്ക് അകലേനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായ സമ്പൽക്ഷയമായിരുന്നു. തിരണ്ടുകളി, താലികെട്ട് ഇത്യാദി നായർസമുദായം ഏറ്റെടുത്തിയിരുന്ന അനാചാരങ്ങൾ ഈ അധഃപതനത്തെ അമിതമായി സഹായിക്കാതിരുന്നില്ല. അടിയന്തിരങ്ങൾക്ക് എത്ര ധനം ദിവ്യം ചെയ്യാലും അത് ഒരു അപരാധമായിത്തീരുന്നതല്ലെന്നു കാരണവന്മാർ ധരിച്ചു വശായി. ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി തറവാട്ടവസ്തുക്കൾ മുഴുവൻതന്നെ വേണ്ടിവന്നാൽ അന്യാധീനം ചെയ്തു പണമുണ്ടാക്കുവാനും അവർക്ക് വൈമനസ്സുമില്ലെന്നും വന്നു. ഇങ്ങിനെ വസ്തുക്കൾ പണയപ്പെടുത്തുന്നതിനും വിലകൊടുക്കുന്നതിനും കാരണവന്മാർക്ക് ലഭിച്ച സൗകര്യം അവർ ക്രമേണ കൂടുതലായി ദുരുപയോഗം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. അടിയന്തിരാവശ്യങ്ങൾക്കെന്ന വ്യാജേന വസ്തുക്കൾ അന്യാധീനം ചെയ്യുന്നതിനും, കിട്ടുന്ന പണത്തിന്റെ സിംഹഭാഗവും സ്വാതന്ത്ര്യലാഭത്തിനും കളത്രപുത്രാദികൾക്കു സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുവാനും, അവരിൽ പലരും മടിച്ചില്ല. കാരണവന്മാരുടെ നിരന്തരവാദപരമായ ഈ ഗൃഹഭരണരീതി മറ്റ് ഉപജീവനമാറ്റങ്ങളില്ലാതെ തറവാടിനെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയേണ്ടിയിരുന്ന ഇളമുറക്കാരുടെ ഇടയിൽ അതികഠിനമായ അസംതൃപ്തി ഉണ്ടാക്കി. അവർ പ്രതിഷേധശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അങ്ങിനെ കുടുംബമിശ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിച്ചു. കാരണവന്മാരുടെ അധികാരവ്യാപ്തിയ്ക്ക് ഉടവു തട്ടി. നായർതറവാടുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സിവിൽ ക്രിമിനിയും ആയ വ്യവഹാരങ്ങൾകൊണ്ടു കോടതികൾ നിറഞ്ഞു.

കൂടാതെ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരത്തിന്റേയും, വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേയും ആവിർഭാവം ഭാരതത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലെന്നതു പോലെ കേരളത്തിലും പല പരിവർത്തനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തൽഫലമായി കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തോടുകൂടി മരുമക്കത്തായവും കൂട്ടുകടംബവ്യവസ്ഥയും അതി

രൂക്ഷമായ വിമർശനങ്ങൾക്കു വിഷയമായി. പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകൾ സമുദായത്തിന്റെ കാലാനുകൂലമായ പരിണാമത്തിനും, വ്യക്തികളുടെ സാഭാവികമായ പുരോഗതിക്കും, പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുന്നു എന്ന അഭിപ്രായത്തിനു കൂടുതൽ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചു. ഈ പരിവർത്തനഘട്ടത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാമുദായികനോവലുകളാണ് 'ഒ. ചന്ദ്രമേനച്ചന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ 'ഇന്ദുലേഖയും', 'ശാരദയും'. നായർതറവാടുകളുടെ അന്നത്തെ ക്ഷയോന്മുഖമായ അവസ്ഥയേയും, അതിനിടയാക്കിയ ദുരാചാരങ്ങളേയും, ഒരു കലാകാരനും സമുദായപരിഷ്കർത്താവുമായിരുന്ന ആ പ്രതിഭാസമ്പന്നൻ ഹൃദയംഗമമാം വണ്ണം ശാശ്വതചിത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മരുമക്കത്തായദായക്രമം ആചരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹബന്ധത്തിനു നിയമസാധുതപം നൽകുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കളേ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ആകർഷിച്ച ഭ്രഷ്ടപ്രശ്നം, എന്നു പ്രസ്താവിച്ചാൽ നായർസമുദായത്തിന്റെ സഭാചാരപരമായ നില എത്രതാഴ്ന്ന പടിയിലുള്ള ഒന്നായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാകുമല്ലോ. ദായക്രമത്തിന്റേയും സ്വത്തവകാശത്തിന്റേയും പ്രത്യേകതമൂലം മരുമക്കത്തായം ആചരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹബന്ധങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപം നൽകുവാൻ നീതിന്യായക്കോടതികൾക്ക് അത്യധികമായ വിഷമങ്ങൾ നേരിട്ടു. നായർസ്രീകളും, നായരേതരന്മാരായ ഉയർന്ന വർ്ത്തിൽപെട്ട പുരുഷന്മാരും, തമ്മിൽ സാധാരണയായി നടക്കാറുണ്ടായിരുന്ന വിവാഹബന്ധങ്ങളായിരുന്നു ഈ പ്രശ്നത്തിനു കൂടുതൽ കഴപ്പു മുണ്ടാക്കിയത്. കൂടാതെ ഇടപ്രദക്കന്മാരായ നായന്മാർ അവരുടെ തറവാടുകളിൽ സജാതീയബന്ധം നിഷിദ്ധമായും, ബ്രാഹ്മണസംബന്ധം ഉൽകൃഷ്ടമായും, കരുതിവന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ ഈ വിജാതീയബന്ധത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികതപം വ്യക്തമാക്കുന്നു. മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഇത്തരം വിജാതീയബന്ധങ്ങൾ നിയമാനുസരണമായ വിവാഹങ്ങളാണോ എന്നുള്ള പ്രശ്നം സാഭാവികമായി ഉത്ഭവിച്ചു. ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ മാപ്പും-മാണ്ടു സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു വ്യവഹാരമുണ്ടായി,

മലയാളിവിതാമന്ദിരലേ ഒരു നായർ ഇടപ്രദേശംബത്തിൽ, സമീപമുള്ള ഒരു പ്രധാന ഇല്ലത്തിലേ ഇളമുറക്കാരനായ ഒരു നമ്പൂതിരിബ്രാഹ്മണൻ വിവാഹം ചെയ്തു. ആ ദാവത്രബന്ധം ആദ്യാലട്ടത്തിൽ നിർബാധമായി പുരോഗമിച്ചു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വധുവരന്മാർ അഞ്ചു ശിശുക്കളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരായിത്തീന്നു. എന്നാൽ, ആ ഘട്ടത്തിൽ അവരുടെ ബന്ധത്തിന് ഒരു വലിയ ഉലച്ചിൽ തട്ടി. ഇല്ലത്തിലെ മൂപ്പന്മാർ തറവാട്ടിലേ കാരണവനും തമ്മിൽ അതികലശലായ ഒരു രസക്ഷയം ഉണ്ടായിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി വിവാഹബന്ധം ശിഥിലപ്പെട്ടുപോയി. വ്യവഹാരപ്രിയനായിരുന്ന കാരണവർ നമ്പൂതിരിയെ ഒരു നല്ല പാഠം പഠിപ്പിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അശരണരായിത്തീർന്ന ഭാര്യയും, അഞ്ചു സന്താനങ്ങളും, ഭർത്താവായിരുന്ന നമ്പൂതിരിയേയും, ഇല്ലത്തിലെ ഇതര അംഗങ്ങളേയും, പ്രതികളായിച്ചേർത്തു കോടതിയിൽ ചിലവിനു കിട്ടുവാനായി ഒരു വ്യവഹാരം ബോധിപ്പിച്ചു. അക്കാലത്തു പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു ഇത്. അന്ന് ആലപ്പുഴ ജില്ലാജഡ്ജിയായിരുന്ന മി. കെ. നാരായണമേനോൻ, കട്ടികൾക്കു ചിലവിനു കിട്ടുവാനവകാശമുണ്ടെന്നു വിധിയെഴുതി. നമ്പൂതിരി ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിച്ചു. ടിവാൻബഹുദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ഹർജിബെഞ്ചിലാണു ഹൈക്കോടതിയിൽ പ്രസ്തുത കേസ് വാദം കേട്ടത്. ചട്ടമുറി, നായന്മാരും മലയാളബ്രാഹ്മണരും തമ്മിലുള്ള ന്യായാനുസരണമായ വിവാഹരീതിയാണെന്നും, അതിനാൽ കട്ടികൾക്കു ചിലവിനു കൊടുക്കുവാൻ നമ്പൂതിരി ബാധ്യന്മനാണെന്നുമായിരുന്നു ഹർജിബെഞ്ചിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജഡ്ജിമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ ഹർജിബെഞ്ചിലെ മറ്റൊരു ജഡ്ജിയായിരുന്ന ജസ്റ്റീസ് പത്മനാഭയ്യർ ബ്രാഹ്മണർക്കും ശൂദ്രർക്കും തമ്മിൽ ഹിന്ദുനിയമമനുസരിച്ചു വിവാഹബന്ധമനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, അതിനാലും, മറ്റു കാരണങ്ങളാലും പ്രസ്തുത ദാവത്രത്തിൽ നിന്നുണ്ടായ ശിശുക്കൾക്കുപോലും ചിലവിനു കിട്ടുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നും, ഒരു വിഭിന്നാഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തി. ഭൂരിപക്ഷതീരുമാനപ്രകാരംതന്നെ ഹിന്ദു

നിയമമനുസരിച്ചു കുട്ടികൾക്കല്ലാതെ ഭാര്യയ്ക്കു ചിലവിനു കിട്ടു വാനവകാശമില്ലെന്നായിരുന്നു വിധിസാരം.

ഇങ്ങിനെ നായന്മാരുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള വിവാഹബന്ധങ്ങളുടെ നിയമസാധുതപോലും നീതിന്യായക്കോടതികളിൽ വോളു വിഷയമാകുന്നതു സമുദായത്തിന്റെ അന്തസ്സിനും അഭിമാനത്തിനും ചേർന്നതല്ലെന്നുള്ള ഒരു ബോധം ഉൽബുദ്ധരായ സമുദായാംഗങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു പ്രചരിച്ചപ്പോൾ, അതിനൊരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നേടുവാനുള്ള പ്രാരംഭശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഇതര വർഗ്ഗങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നായർസമുദായത്തെ പരിഹാസപാത്രമാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഈ ദുഷിച്ച ഏപ്പാടിനെ നിയമനിർമ്മാണം കൊണ്ടു പരിഷ്കരിക്കുവാൻ പ്രക്ഷോഭണമാരാഭിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിൽ ഇതിലേയ്ക്കു് ഒരു പ്രക്ഷോഭണമാരാഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തെ ആദരിച്ചു മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങളേപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറ് സർ. ടി. മുത്തുസാമിഅയ്യരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കയും, പ്രസ്തുത കമ്മറ്റി വിസ്തൃതമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാ മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങൾക്കും നിയമസാധുതപം നൽകേണ്ട ആവശ്യകതയേ പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിൽ ഉന്നിപ്പറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചു മലബാറിൽ ഒരു നൂതനനിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തി. മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപം നൽകണമെന്ന തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു പ്രസ്തുത നിയമമെങ്കിലും, അപ്രകാരം നിയമസാധുതപം ലഭിക്കുന്നതിന്് ഓരോ വിവാഹവും രജിസ്റ്റർചെയ്യേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു വ്യവസ്ഥകൂടി അതിലുൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്, ആ നിയമത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയേ തുലോം പരിമിതപ്പെടുത്തി. രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാത്ത വിവാഹങ്ങളെല്ലാം നിയമദൃഷ്ട്യാ അസാധുവാണെന്നും, തന്മൂലം മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾ പ്രായേണ നിയമസാധുതപമില്ലാത്തവയാണെന്നും, അപ്രകാരം അസാധുവായ ബന്ധത്തിനു രജിസ്ട്രേഷൻകൊണ്ടു സാധുതപം നൽകുകയാണെന്നുമായിരുന്നു ഈ നിയമത്തിൽനിന്നും സിലമായതു്. ഇതു തുലോം അതുപ്ലീകരമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

പുടമുറി, നിയമപ്രകാരമുള്ള വിവാഹമാണെന്നു ഭിവാൻബ
ഹുദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള വിധി എഴുതുന്നതിന് എട്ടു സംവ
ത്സരങ്ങൾക്കു മുൻപായിരുന്നു മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങൾക്കു
നിയമസാധുത്വം നൽകണമെന്ന കാര്യം തിരുവിതാംകൂർ
നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായത്.
പരേതനായ പി. താണുപിള്ള ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി
ഒരു ബിൽ ൧൭൭൨-ൽ നിയമസഭയിൽ ഘോഷരാക്കി. ശിക്ഷാ
നിയമബിൽ നിയമസഭയുടെ പര്യാലോചനയ്ക്കു വിഷയമായ
പ്പോൾ, അതിൽ വിവാഹങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന കുറവുകളെ
ക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകളിൽ മരുമക്കത്തായികളായ ഹിന്ദുക്ക
ളുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുത്വമുണ്ടോ
എന്ന പ്രശ്നമുണ്ടാക്കിയും, അത്തരം വിവാഹങ്ങൾക്ക് സാധു
വായ വിവാഹങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ തിരഞ്ഞിരുന്നു എങ്കി
ലും, വിവാഹമോചനം സംബന്ധിച്ചു ഖണ്ഡിതമായ വ്യവസ്ഥ
കളൊന്നുമില്ലാതിരുന്നതിൽ ശിക്ഷാനിബന്ധനകൾ നടപ്പിൽ
വരുത്തുന്നതിൽ ദുഃഖമുണ്ടാകുമെന്ന അഭിപ്രായം പ്രകടമാക
ുകയും, ചെയ്തിനാൽ മരുമക്കത്തായികളുടെ വിവാഹം സാധു
വാണെന്നു നിയമത്താൽ വിധിക്കുകയും, വിവാഹമോചനത്തിനു
ലളിതവും വ്യക്തവും ആയ നടപടികൾ ഏറ്റെടുത്തുകയും
ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമായിത്തീർന്നതിനാലാണു താൻ പ്രസ്തുത
ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് താണുപിള്ള ബില്ലിന്റെ
സാധുകാരണവിവരണത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടായി
രുന്നു. പ്രസ്തുതബില്ലിൽ എല്ലാ മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾക്കും
നിയമസാധുത്വം നൽകിയിരുന്നതു കൂടാതെ, വിവാഹമോച
നത്തിന് വ്യക്തവും ലളിതവുമായ നടപടികൾ ഏറ്റെടുത്തു
കയും ചെയ്തിരുന്നു.

പി. താണുപിള്ള അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ ജീവി
ച്ചിരുന്ന പ്രതിഭാസമ്പന്നന്മാരിൽ അഗ്രേസരനായിരുന്നു.

അതിഗംഭീരവും കാൽസമ്പൂർണ്ണവുമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ബിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ബിൽ അന്നുതന്നെ സിലക്റ്റ് കമ്മറ്റിയെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പിന്നീടതൊരിക്കലും സൂര്യപ്രകാശം കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങൾക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽ നിയമസാധുതപം നൽകുന്നത് ഒരു കൂട്ടർക്ക് അന്ന് ഹിതകരമായ കാൽമായിരുന്നില്ല. അവർ മാന്യമായ നായർത്തറവാടുകളിലെല്ലാം സംബന്ധംകൂടി, ഉത്തരവാദിത്തവും ധനവ്യയവും കൂടാതെ ഭർത്തൃപദം പുലർത്തിവന്ന ചില നവ്വതിരിമാരും, ബ്രാഹ്മണരും, ക്ഷത്രിയരുമല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. പരപ്പനാട്ടുരാജാവായിരുന്ന കേരളചമുകോയിത്തമ്പുരാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇക്കൂട്ടർ പ്രസ്തുത ബില്ലിനെ ശക്തിയായി എതിർത്തു. അന്നവരുടെ സ്വാധീനശക്തി അതിരറ്റ ഒന്നായിരുന്നു. അന്നത്തെ മഹാരാജാവും ഒരു യാഥാസ്ഥിതികനായിരുന്നു. ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന താണുപിള്ളയ്ക്ക് ഈ ശക്തിയേറിയ പ്രതിബന്ധങ്ങളെ പ്രതിരോധിച്ചു ബിൽ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ആ പ്രാരംഭശ്രമം ഗർഭത്തിൽത്തന്നെ മൂതിയടഞ്ഞു.

മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപം നൽകേണ്ടതിന്റേയും, തറവാടുകളിൽ ഭാഗത്തപം അംഗീകരിക്കേണ്ടതിന്റേയും, ആവശ്യകതയെ ക്രോഡീകരിച്ചു ഗവൺ-ൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അന്നു ശിവരാജിന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന 'മലബാർ ക്വാർട്ടർലി റിവ്യൂ'വിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതി. പ്രസ്തുത ലേഖനം പലരുടേയും എതിർപ്പിനും ഖണ്ഡനവിമർശനങ്ങൾക്കും വിഷയമായി. ഗവൺ-ൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയിലെ ഒരു സാമാജികനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അന്നു പി. രാജഗോപാലാചാരിയായിരുന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ടിവാൻജി. അധികാരപ്രമത്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ജനഹിതത്തെ വിഗ്നിച്ചു ഏതാനും കാലം കീഴ്നടപ്പനുസരിച്ചു പ്രജാസഭ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വൈമനസ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. മി. ഇ. ജെ. ജാൺ, കൊച്ചുകുഞ്ഞുമാരാർ തുടങ്ങിയ ജനപ്രമാണികളുടെ നേതൃത്വ

ത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾ സംഘടിച്ച് ദിവാൻജിയുടെ പൌരാ
 വകാശലംഘനശ്രമങ്ങളേയും, അധികാരദർപ്പിനിയോഗങ്ങളേ
 യും അതികഠിനമായി പ്രതിഷേധിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി
 1809-ൽ വീണ്ടും പ്രജാസഭ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ദിവാൻജി
 നിർബന്ധിതനായി. അങ്ങിനെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സമ്മേളനത്തി
 ലേക്കാണു പരമേശ്വരൻപിള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്.
 മരുമക്കത്തായപരിഷ്കരണത്തെക്കുറിച്ചു പ്രജാസഭയിൽ
 സാധാരണയായി പല നിവേദനങ്ങളും സമർപ്പിതങ്ങളാകാറു
 ണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വർഷം ചങ്ങനാശേരി നിവേദനം ചെയ്യു
 വാൻ അയച്ചിരുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഒന്നു മരുമക്കത്തായപരി
 ഷ്കരണം തന്നെയായിരുന്നു. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസംഗി
 ക്കുവാൻ സ്വസ്ഥാനത്തേഴുന്നേറ്റുനിന്നപ്പോൾ, അതേവിഷ
 യത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമി പഠാത്തുകഴി
 ഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു്, ആവർത്തനമാവശ്യമില്ലെന്നുള്ള നിർദ്ദേശ
 ത്തോടുകൂടി ദിവാൻജി പ്രസംഗം തടഞ്ഞു. ക്ഷുഭിതനായ പര
 മേശ്വരൻപിള്ള ദിവാൻജിയുടെ നീതിരഹിതമായ ആജ്ഞയെ
 പ്രതിഷേധിച്ചു് ഉടൻതന്നെ ഹാൾ വിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി. ജനസ
 മ്മിതി വളരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ദിവാൻജിക്കു പരമേശ്വരൻ
 പിള്ളയുടെ പ്രതിഷേധം കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥതയ്ക്കു കാരണ
 മാക്കി.

മരുമക്കത്തായപരിഷ്കരണത്തിനു് അനുകൂലമായ പൊതു
 ജനാഭിപ്രായത്തിനു പ്രതിഭിന്നമെന്നവണ്ണം സംഘടിതരൂപം ല
 ഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യോഗങ്ങളും കാൺഹ്വരൻസുകുളം സമ്മേ
 ളിച്ചു നായനാർ സമുദായപരിഷ്കാരപ്രക്ഷോഭം ഉജ്ജ്വലി
 ത്തമായി നടത്തി. സി. കെ. പി-യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളീയ
 നായർസമാജം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രജാസഭയിൽ
 പ്രസ്തുത വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ കൂടുതൽ നിവേദനങ്ങൾ
 സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പരേതനായ പി. രാമൻതമ്പി മരുമക്കത്താ
 യവിവാഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിയമസഭയിൽ ഒരു ബിൽ
 ഹാജരാക്കുന്നതിനു് അനുവാദമാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ഇങ്ങിനെ വർദ്ധിച്ചുവന്ന ജനകീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളേതെ
 ദീർഘകാലം വിഗണിക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറിനു കഴിഞ്ഞില്ല.

ഹൃദയം-ലെ പ്രജാസഭാനിർവേദനങ്ങളുടെ ഫലമായി ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഗവൺമെന്റ് മരുമക്കത്തായകുടുംബങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിക്കുന്നതിനു ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ, എം. കൃഷ്ണപിള്ള, മി. കൃഷ്ണൻപണ്ഡാല, എൻ. രാമൻപിള്ള, കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ എന്നിവർ അംഗങ്ങളായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. കമ്മിറ്റി വിപുലമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി, ആ വഷത്തിൽത്തന്നെ വിശദമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചു. മരുമക്കത്തായവിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുതപം നൽകേണ്ടതാണെന്നും, അങ്ങിനെ നിയമസാധുതപം നൽകുന്നതിലേയ്ക്കു മലബാറിലെ നിശ്ചയംപോലെ വിവാഹങ്ങൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതു് അനാവശ്യവും, അപ്രായോഗികവുമാണെന്നും, തറവാട്ടിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണാവകാശത്തിനു വൈകല്യംകൂടാതെതന്നെ, ഭായ്യാപുത്രാദികൾക്കു ഭർത്താവിൽനിന്നു സിവിൽസംരക്ഷണാവകാശം നൽകേണ്ടതാണെന്നും, കമ്മിറ്റി അസന്നിദ്ധമായ ഭാഷയിൽ ശുപാർശ ചെയ്തു. മറ്റു വ്യവസ്ഥകളില്ലാത്തതിടത്തോളംകാലം ഒരു നായർഭർത്താവിന്റെ സ്വയംജ്ജിതസ്വപത്തിൽ പകുതി അയാളുടെ ഭായ്യായ്ക്കും കൂട്ടികൾക്കും മറ്റു പകുതി തറവാട്ടിലേയ്ക്കും ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ നായർസ്രീകളുടെ നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കമ്മിറ്റിക്കു് ഏകകണ്ഠമായ ഒരഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാർക്കും ഈ ശുപാർശകൾ ബാധകങ്ങളായിരിക്കണമെന്നു കെ. പി. പത്മനാഭമേനവൻ സിദ്ധാന്തിച്ചു. സംബന്ധങ്ങൾ രണ്ടുതരത്തിലുള്ളതായി പരിഗണിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ഭർത്താവു നായരാകട്ടെ, മറ്റുയന്നു ജാതിയിൽപെട്ടയാളായിരിക്കട്ടെ, അയാളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കു ഭായ്യാപുത്രാദികൾക്കുവകാശമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലർപ്പില്ലാത്ത വാദഗതി. എന്നാൽ കമ്മിറ്റിയുടെ അന്വേഷണപരിധിയിൽ ഉയന്നു ജാതി

കാരായ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ കാര്യം ഉൾപ്പെടുത്തില്ലെന്നും, അതു കൊണ്ട് ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് അപ്രസക്തമായിരിക്കുമെന്നും, പ്രസ്താവിച്ച കമ്മിറ്റിയിലെ മററംഗങ്ങൾ പത്മനാഭമേനവന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളോടു വിരോധിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ടു റിപ്പോർട്ടിനോടു് അനുബന്ധിച്ചിരുന്ന മാതൃകാബില്ലിൽ ഉയന്നു ജാതിക്കാരായ ഭർത്താക്കന്മാരെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നില്ല. കാരണവന്മാരുടെ അധികാരങ്ങൾ കൂടുതൽ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതാണെന്നും, താവഴികൃമത്തിനു ഭാഗമനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നും കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്നു. താവഴിഭാഗം ആജോഫരിഭാഗത്തിന്റെ രാജ്യപടിയായിട്ടു മാത്രമാണു കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്തിരുന്നത്. സമുദായത്തിന്റെ ഭൗതികവും സാമൂഹികവുമായ പുരോഗതിയ്ക്കു് ആജോഫരിഭാഗം അത്യാവശ്യമാണു് അവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. റിപ്പോർട്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരുന്ന കെ. പി. പത്മനാഭമേനവന്റെ മെമ്മോറാണ്ടം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യത്തിന്റേയും, അഗാധമായ ധീഷണാശക്തിയുടേയും ഗവേഷണപരമായ വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും ഒരു തമലക്ഷ്യമാണു്. മരുമക്കത്തായകമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടു നായർസമുദായചരിത്രത്തിൽ അത്യന്തം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണു്.

കമ്മിറ്റിയുടെ ശുപാർശകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 1907-ൽ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു ബിൽ നിർമ്മിച്ചു നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ പര്യാലോചനയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. ഈ ബില്ലിൽ മരുമക്കത്തായ വിവാഹങ്ങൾക്കു നിയമസാധുത്വം നൽകിയിരുന്നതുകൂടാതെ, ഭാര്യപുത്രാദികൾക്കു ചിലവിനു നൽകുവാൻ ഭർത്താക്കന്മാർക്കുള്ള ബാധ്യതയെ അനുശാസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നായന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ സ്വയാർജ്ജിതസ്വത്തിന്റെ പകുതിയ്ക്കു പിന്തുടർച്ചാവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വകുപ്പുകളും ഈ ബില്ലിൽ പെടുത്തിയിരുന്നു. ചില വ്യവസ്ഥകൾക്കു വിധേയമായി താവഴികൃമത്തിനു തറവാടുകൾ ഭാഗം ചെയ്യാവുന്നതാണെന്നും, അങ്ങിനെ ഭാഗം ചെയ്യുമ്പോൾ ആകെയുള്ള സ്വത്തിൽ

പക്ഷതി താവഴികളിലെ ആളുകളുടെ എണ്ണമനുസരിച്ചും, മറ്റേ പക്ഷതി തുല്യമായും ഭാഗിക്കേണ്ടതാണെന്നും ബില്ലിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഈ ബിൽ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു നാൾമുതൽ അന്നതിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്ന നായർപ്രമാണികൾ അതിനെ എതിർത്തുതുടങ്ങി. കായങ്കുളം കേശവപിള്ള, മാധവൻ തമ്പി, ശ്രീനാരായണൻതമ്പി, ആർ. ഈശ്വരപിള്ള എന്നിവരായിരുന്നു മുഖ്യഎതിർപ്പുകാർ. ഗവണ്മെന്റിനു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന നിയമസഭയിൽ ബിൽ പാസാക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, നിയമസഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം നായരംഗങ്ങളുടെ എതിർപ്പിനെ വിഗണിച്ച് അങ്ങിനെ ചെയ്യുവാൻ അധികാരികൾ മുതിർന്നില്ല. ബില്ലിലെ ഭാഗവ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു നായർസാമാജികന്മാർ അവരുടെ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിയത്. അന്നിനാൽ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയ വകുപ്പുകൾ മുഴുവൻ ബില്ലിൽനിന്ന് എടുത്തുകളയുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് അനുവാദം നൽകി. ടി.വാൻ സർ. പി. രാജഗോപാലാചാരി ആ ഘട്ടത്തിൽ നിയമസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിലെ അവസാനഭാഗം തുലോം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“നായർതറവാടുകളിൽ വിദൂരമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെട്ട താവഴികൾ തമ്മിൽ ഭാഗം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ കൂടി മരുമക്കത്തായനിയമത്തിൽ വരുത്തുന്നതഭിപ്രായമായിരിക്കുമെന്നും, ആയത് അനിയന്ത്രിതമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള തറവാടുകളുടെ സുഖസൗകര്യാദികൾക്കു കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുമെന്നും, ആണ് എന്റെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം. എന്റെ ഉദ്യോഗജീവിതത്തിൽ വലിയ ഒരു ഭാഗം ഈ പശ്ചിമതീരത്തിൽ മരുമക്കത്തായം ആചരിക്കുന്ന ജനവിഭാഗത്തിനിടയിലാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ളത്. അതുനിമിത്തം എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പരിചയത്തിന്റേയും, ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭീഷ്മമായ ആലോചനയുടേയും, ഫലമായിട്ടാണു ഞാൻ ഈ അനുമാനത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്റെ വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായം എന്തായാലും ശരി, ഈ സഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം നായർമെമ്പരന്മാരുടേയും പ്രതിഷേധത്തെ അവഗണിച്ച് അവരുടെ സമഭായത്തെ ബാധിക്കുന്ന

നിയമം പാസാക്കണമെന്നു ഗവൺമെന്റിനുദ്ദേശമില്ലെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സാമുദായികനിയമ നിർമ്മാണങ്ങളിൽ ഗവൺമെന്റ് എതിരഭിപ്രായത്തെ ആദരിക്കേണ്ടതാണ്. ആദരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പു പറയുവാനും, എനിക്കു സാധിക്കും. എന്നാൽ, നായർസമുദായം ഐക്യകണ്ഠേണ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതായ രൈവസരം താമസിയാതെതന്നെ ഉണ്ടാവുകയും, അന്ന് ഈ സഭയ്ക്കുതന്നെ ഭാഗപ്രശ്നത്തെ വീണ്ടും ആലോചനയ്ക്ക് എടുക്കേണ്ടിവരികയും, ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ട്." ഈ സൂക്ഷ്മമായ ദീർഘദർശനം യഥാകാലം ഫലിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൮

സീ. കൃഷ്ണപിള്ള ഒരു സമുദായഭക്തനും പരിഷ്കർത്താവുമായിരുന്നു. നായർസമുദായത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കു വേണ്ടി നിസപാതംപരവും അവിസ്കരണീയവുമായ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള അപൂർവ്വം ചില നേതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രിമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ഒരാളാണ് അദ്ദേഹം. സമുദായസേവനമാകുന്ന പരിമിതമായ പരിധിക്കുള്ളിൽനിന്നുകൊണ്ടാണെങ്കിലും, സംഘടനാപരമായും പ്രചരണപരമായും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹാപ്രയത്നങ്ങൾ പടൻ് തഴച്ച് പൃഷ്ഠിച്ച് അനന്തര കാലങ്ങളിൽ ഗുണകരമായ പല ഫലങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്തു. ഒരുപക്ഷേ, സീ. കെ. പി. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ലാത്ത ചില ദോഷഫലങ്ങൾക്കുകൂടി, അദ്ദേഹം അസ്ഥിവാശി മുറപ്പിച്ച സമുദായഘടനകൾ കാരണമാക്കിയെങ്കിൽ അതിനുള്ള ചുമതലകൾ ആരിലാണ് നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണ്. കൃഷ്ണപിള്ള സാമുദായിക സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ കാലത്തു നായർസമുദായത്തിന്റെ നിലനില്പിനും, പുരോഗതിക്കും, സംഘടിതപ്രവർത്തനവും ഉജ്ജ്വലമായ പ്രക്ഷോഭനവും അഭിപ്രായരൂപവൽക്കരണവും എത്രമാത്രം അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളായിരുന്നു എന്നു മാത്രമേ, ഇവിടെ പരിഗണിക്കേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. മരക്കത്തായപരിഷ്കരണം സംബന്ധിച്ച പ്രക്ഷോഭനം നടത്തുന്നതിനും, പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി ഒരു സമുദായഘടനയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നിയമസഭാസാമാജികന്മാരായിരുന്ന യാഥാസ്ഥികരായ ഏതാനും വ്യക്തികൾക്കു സമുദായനന്മക്കൊഴിച്ചുകൂടാൻ വഹിയാത്ത നിയമനിർമ്മാണസംരംഭങ്ങളെപ്പോലും എങ്ങിനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്ന് ഇതിനകം പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേയ്ക്കുവേണ്ടിയാണു കൊല്ലം ഹാൾ-മാണ്ടിടയ്ക്കു, നിരന്തരമായി നേരിടേണ്ടിവന്ന പല പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും തട്ടിനീക്കി, സീ. കൃഷ്ണപിള്ള സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു കേരളീയനായർസമാജം

സംഘടിപ്പിച്ചത്. വഴിയമായ സംഘടിതപ്രക്ഷോഭം അതിനുമുൻപും തിരുവിതാംകൂറിൽ അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉയർന്ന സർക്കാരുദ്യോഗങ്ങൾക്കു പരദേശബ്രാഹ്മണരെ അനുസ്മൃതമായി ഇറക്കുമതി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഗവണ്മെന്റുനയത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനും, പ്രസ്തുത നയത്തിനെതിരായി പ്രക്ഷോഭം നടത്തുന്നതിനും, മലയാളി മഹാജനസഭയെന്ന പേരിൽ ഒരു സ്ഥാപനം അതിനല്ലകാലം മുൻപുവരെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, കേരളീയനായർ സമാജമാവിർഭവിക്കുമ്പോൾ, കൊല്ലത്തവശേഷിച്ചിരുന്ന മലയാളിമന്ദിരമൊഴിച്ചു മഹാസഭയുടെ മറ്റു മിക്കലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രായേണ അന്തരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ആലോചനായോഗം ചേർത്തലവച്ചാണു നടന്നത്. ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അക്കാലംമുതൽ സീ. കെ. പി.-യുടെ ചരമംവരെ ചങ്ങനാശേരിതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലംകയ്യായി നിന്നുകൊണ്ടു സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിവന്നത്.

എന്നാൽ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രവർത്തനങ്ങളെ നിഷ്പ്രഭവും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പശ്ചാത്തമമായ മറ്റൊരു സംഭവം ഇക്കാലത്തു രാജധാനിയിലുണ്ടായി. എഡ്യൂക്കേഷൻസിക്രട്ടറിയായിരുന്ന പി. അയ്യപ്പൻപിള്ള, സി. വി. രാമൻപിള്ള തുടങ്ങിയവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തുടങ്ങിയ കേരളസമാജത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണമായിരുന്നു ഇത്. സുപ്രസിദ്ധ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായിരുന്ന പി. വി. മാധവറാവുവാണ് അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻ പദമലംകരിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണമായ കായുശേഷിയും, ധീഷണാവൈഭവവും, സ്വതന്ത്രബുദ്ധിയും, നിഷ്പക്ഷമനോഭാവവും, അസംതൃപ്തന്മാരും എന്നാൽ അതിരറ്റ സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവരുമായ ചിലരുടെ ശത്രുത്വം അദ്ദേഹത്തിനു നേടിക്കൊടുത്തു. ഇവരുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നതു രാജസേവകനായിരുന്ന ശങ്കരൻതമ്പിതന്നെയാണു

രണ്ടു വി. പി. മാധവറാവുവിന്റെ ഭരണത്തെ കളങ്കപ്പെടുത്തുവാൻ ഉള്ള പല തീവ്രപരിശ്രമങ്ങളും തിരുസ്കരണിക്കുള്ളിൽ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. നെല്ലൂരം നിർമ്മൽ, പ്രജാസഭാസ്ഥാപനം ഇത്യാദി അദ്ദേഹമേപ്പെടുത്തിയ പൊതുജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെപ്പോലും ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ഈ പ്രതികൂലകക്ഷികൾ മടിച്ചില്ല. ബ്രാഹ്മണ പക്ഷപാതിത്വം തുടങ്ങിയ പല ആരോപണങ്ങളും അവർ ദിവാൻജിയുടെ തലയിൽ വച്ചുകെട്ടി. ബ്രാഹ്മണക്കെതിരായുള്ള ഈ പ്രക്ഷോഭം അല്പം പ്രബലപ്പെട്ടപ്പോൾ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായിരുന്ന പത്മനാഭയ്യരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു ബ്രാഹ്മണസംഘം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ബ്രാഹ്മണസംഘരൂപവല്ക്കരണത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള പ്രത്യാഘാതമെന്ന നിലയിലാണ് അയ്യപ്പൻപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിലും മാധവറാവു വൈരികളുടെ പ്രേരണയിലും കേരളസമാജം എന്ന പേരിൽ ഒരു നൂതനസംഘം തിരുവനന്തപുരത്തു സ്ഥാപിതമായത്. നായന്മാരെ മാത്രമല്ല, മലയാളബ്രാഹ്മണരേയും പ്രസ്തുത സംഘടനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം നേറീവ് ഹൈസ്കൂളിൽ കൂടിയ കേരള സമാജത്തിന്റെ പ്രാരംഭയോഗത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഒട്ടനേകം നായർപ്രമാണികൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ആരെയും അമ്പരപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര വിപുലമായ കാര്യപരിപാടിയോടുകൂടിയ ഒരു പ്രവർത്തനപദ്ധതി പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ വച്ചു തയ്യാറാക്കി. നായർവിദ്യാർത്ഥികളെ പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ വച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി യോഗം ഐകകണ്ഠേന സ്വീകരിച്ചു. അതിലേയ്ക്ക് അവിടെവെച്ചുതന്നെ ആരംഭിച്ച ഒരു നിധിയിലേക്കു പല പ്രമാണികളും വൻപിച്ചു തുകകൾ വാശാനം ചെയ്തു. യോഗനിശ്ചയങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും മറ്റും ചില കമ്മറ്റികൾ നിയമിച്ചതിനുശേഷം സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞുപോയി. ഇതിനുശേഷം, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾ കേരളസമാജത്തെക്കുറിച്ചോ അതിന്റെ പരിപാടികളെക്കുറിച്ചോ

റിച്ചോ യാതൊന്നുംതന്നെ കേട്ടിട്ടില്ല. അതിന്റെ ഉഭയവും അസ്തമനവും ഒന്നിച്ചുതന്നെ കഴിഞ്ഞു. ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു ചെയ്യപ്പെട്ട വാശാനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ ആരും നിറവേറുകയുണ്ടായില്ല. സംഭാവന ചെയ്യാമെന്നു പ്രമാണികൾ സമ്മതിച്ചിരുന്ന തുകകളിൽ ഒരു പൈസപോലും പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയില്ല. എഴുത്തു രൂപ വാശാനം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു ദിവാൻപേഷ്കാർ സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവു സംഭാവനയുടെ വിവരം ഗ്രഹിച്ചു പുത്രന്റെ ധാരാളിതപത്തെപ്പറ്റി ശബ്ദകൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. “അതു കൊടുക്കുവാനാണോ അമ്മേ ഞാൻ എഴുതിയത്?” എന്നു പറഞ്ഞു ദിവാൻപേഷ്കാർ മാതാവിനെ സമാധാനപ്പെടുത്തി. ഇതായിരുന്നു കേരളസമാജത്തിലെ വാശാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം.

യാതൊരൊച്ചപ്പാടുകളുമില്ലാതെ ആർഭാടരഹിതമായി ആരംഭിച്ച കേരളീയനായർസമാജം ക്രമേണ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ പ്രധാന സമ്മേളനം ൧൦൮൨-ൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു മന്ദത്ത കൃഷ്ണൻനായരുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെ സമ്മേളനം കോഴിക്കോട്ടുവെച്ചു നടത്തുവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ അങ്ങോട്ടു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, അക്കാലത്ത് കോഴിക്കോട്ടു പ്ലേഗ് ബാധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ദിവാൻബഹദൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ കൊല്ലത്തുവെച്ചാണ് ആ സമ്മേളനം നടത്തിയത്. താലികെട്ടുകല്യാണം നിർത്തലായെക തുടങ്ങിയ സാമാന്യപ്രശ്നങ്ങളായിരുന്നു ഈ രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളിലേയും ചിന്താവിഷയങ്ങൾ. ൧൦൮൩-ൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഗൃഹത്തിൽ ഒരു താലികെട്ടുകല്യാണം നടത്തേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായി. മാമൂൽപ്രിയന്മാരുടേയും, സ്രീകളുടെയും പ്രതിഷേധങ്ങളെ വകവെക്കാതെ നാലു ദിവസത്തെക്കല്യാണം ഒറ്റ ദിവസംകൊണ്ടാഘോഷിച്ചു ചിലവു ചുരുക്കി ചങ്ങനാശേരി മറുളളവർക്ക് ഒരു മാതൃക കാണിച്ചുകൊടുത്തു.

ഫുവർ-ലെ സമ്മേളനം കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നാ
 യിരുന്നു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു സർ,
 സി. ശങ്കരൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലാണ് ആഘോഷിക്ക
 ഘട്ടത്ത്. സമ്മേളനം കൂടുന്നതിനു മുൻപായിത്തന്നെ മരുമക്ക
 ഞായംകമ്മററിയുടെ റിപ്പോർട്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞി
 രുന്നു. സർ, സി. ശങ്കരൻനായരെപ്പോലെ ഒരു അതിപ്രശ
 സ്തൻ ആ സമ്മേളനത്തിലദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കാമെന്നു സമ്മതി
 ച്ചപ്പോൾ മരുമക്കത്തായപരിഷ്കാരത്തേയും, തിരുവിതാം
 കൂർ മരുമക്കത്തായംകമ്മററിയുടെ റിപ്പോർട്ടിനേയുംപറ്റി
 ശരിയായ അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനതകുന്ന
 നേതൃത്വം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുമെന്ന് എല്ലാവരും
 പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ, തിരുവിതാംകൂറിലേ പുരോഗമ
 നകാംക്ഷികളും ഉല്പതിഷ്ണുക്കളുമായിരുന്ന സമുദായഭക്തന്മാരെ
 സ്തംഭിപ്പിക്കുകയും, അമ്പരപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമാറു വിവാഹം
 നിയമസാധുത്വം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണമെ
 ന്നനുശാസിക്കുന്ന മലബാർജില്ലയിലെ വിവാഹനിയമം തിരു
 വിതാംകൂറിലും ഏറ്റെടുത്തിയാൽ മതിയെന്നായിരുന്നു, അഗാ
 ധനിയമപണ്ഡിതനും, രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹം
 അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. തിരുവിതാംകൂർ മരുമക്കത്തായംകമ്മററി
 യിലെ യാഥാസ്ഥിതികരായ അംഗങ്ങൾ കൂടി മലബാറിനെ
 അപേക്ഷിച്ച് ഒരു പടി മുന്നോട്ടു കടക്കുകയും, മലബാറിലെ
 വിവാഹരജിസ്ട്രേഷൻവ്യവസ്ഥകൾ അനാവശ്യമാണെന്ന് അ
 ഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. താവഴിഭാഗം വേണമെന്നുള്ള
 വാദത്തെ സർ, സി. ശങ്കരൻനായരും അനുകൂലിച്ചു. എങ്കി
 ലും, തിരുവിതാംകൂറിലെ നായന്മാർ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പ്രതീ
 ക്ഷിച്ചിരുന്ന നിശ്ചിതമായ നേതൃത്വം ലഭിക്കാതെ നിരാശപ്പെ
 ടുകയാണു ചെയ്തത്. സമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച ഭാഗപ്ര
 മേയം യാഥാസ്ഥിതികപക്ഷത്തു നിന്നുള്ള അതികഠിനമായ
 എതുപ്പിനെ തരണംചെയ്തു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം അംഗീ
 കൃതമായി. അതുകൊണ്ടു ഫുവർ-ലെ സമ്മേളനം പൊതുവേ
 വിജയകരമായിട്ടാണു പരിണമിച്ചത്. കേരളീയനായർസമാ
 ജ്ഞനും അതിന്റെ നേതാവായിരുന്ന സീ. കെ. പി-യുടും

ഇതിന്റെ പലമായി പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ അളവറ്റ ബഹു മതി ലഭിച്ചു. കേരളീയനായർസമാജത്തിൽ പിൽക്കാലത്തുണ്ടായ ഭിന്നിപ്പുകൾക്കു ബീജാവാഹകചെയ്തും, പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ വിജയവും, അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അന്യാദൃശമായ ഉയർച്ചയുമായിരുന്നു. കേരളീയനായർസമാജത്തിനു പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ ലഭിച്ചതോടുകൂടി അതിന്റെ പ്രാബല്യവും വർദ്ധിച്ചുവന്നു. സീ. കെ. പി-യുടെ വിശാലമായ വീക്ഷണകോടിയും, നാനാമുഖമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും, സമുദായാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നവ്യമായ ഒരു ബന്ധുത്വമുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹു മുഖമായ സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയം ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടേയും വിജയമായിരുന്നു. കാരണം, സീ. കെ. പി-യുടെ അടുത്ത സഹപ്രവർത്തകൻ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്നെയായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്.

മറവൂർ-ൽ മദ്രാസിൽവെച്ചു റാഷ് ബിഹാരിലോഷിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി സന്ധിച്ചിരുന്നു. മി. കൃഷ്ണൻപണ്ടാലയ്യ മൊന്നിച്ചാണ് അദ്ദേഹം കാൺഗ്രസ്സിൽ സന്ധിക്കുവാൻ മദ്രാസിലേയ്ക്കു പോയത്. അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു വക്കീലിനു ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സ്ഥാനം പ്രവർത്തനരംഗത്തു ചങ്ങനാശേരിക്കു ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ ആദർശങ്ങളും, പ്രവർത്തനരംഗവും, സംഘടനാപ്രാപ്തിയും അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ ആകർഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പോലുള്ള ഒരു ചെറിയ രാജ്യവും, അവിടത്തെ സമുദായപ്രവർത്തനങ്ങളും, തന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ എത്രമാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നു എന്നുള്ള ബോധം ആദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിൽ അങ്കുരിച്ചു. മദ്രാസ് നഗരംപോലെ കൂടുതൽ വിസ്തൃതമായ ഒരു രംഗവും, ഭാരതമഹാജനസഭപോലെ അഖിലഭാരതപ്രാപ്തിയുള്ള ഒരു സംഘടനയും, ഒരു ക്ഷേമപദ്ധതിയുമായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ആകർഷിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ! ഏതായാലും മദ്രാസിൽ വെച്ചു മി. പണ്ടാലയ്യ, പരമേശ്വരൻപിള്ളയും ഈ വിഷയ

തെക്കുകിഴക്കുള്ള സംഭാഷണം ചെയ്തപ്പോൾ, ഉൽകൃഷ്ടമായ ഏതെങ്കിലും പാശ്ചാത്യബിരുദം സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷം പ്രവർത്തനരംഗം മദ്രാസിലേയ്ക്കു മാറ്റണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചുറപ്പായും ചെയ്തു.

പരിതഃസ്ഥിതികളുടേയും, മറ്റു സാഹചര്യങ്ങളുടേയും ആനുക്രമ്യത്താൽ മി. പണ്ടാലയുടെ ആഗ്രഹം സഫലമായിത്തീർന്നു. 1890-ൽ നടന്ന നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മി. പണ്ടാല കായങ്കുളം കേരവപിള്ളയാൽ പരാജിതനാക്കപ്പെട്ടു. ഈ നിരാശ, ഉൽക്കണ്ഠിതനായിരുന്ന മി. പണ്ടാലയെ ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനാക്കിയില്ല. അദ്ദേഹം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ഉടനടി ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകുകയും, അല്പകാലങ്ങളുടേതുള്ളിൽ അത്യുന്നതമായ നിയമവിരുദങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കി തിരിച്ചുവരുകയും ചെയ്തു. ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ കാലത്തു തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിൽ നൂതനമായി ഏല്പിച്ചുവന്ന ബഞ്ചിൽ ഒരു ന്യായാധിപനായി അദ്ദേഹത്തെ ഗവണ്മെന്റു നിയമിച്ചു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ കാലത്തു പ്രസ്തുത ബഞ്ച് നിർമ്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മി. പണ്ടാലയ്ക്കു വീണ്ടും ബാറിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോരേണ്ടിവന്നു. മി. പണ്ടാല പഴയ നിയമയമനസരിച്ചു വീണ്ടും പ്രാക്ടീസാരംഭിക്കുവാൻ മദ്രാസിലേയ്ക്കു പോയത്. ബുദ്ധിമാനം, സ്ഥിരപരിശ്രമിയും, സാഹസികനും ആയിരുന്ന മി. പണ്ടാല അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ പ്രവർത്തനരംഗത്തും വിജയശ്രീലാളിതനായിത്തീർന്നു. ഇന്നുവരെയുണ്ടായ നാലോ മലയാളികൾക്കു മാത്രം എത്തിച്ചേരുന്നവൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള മദ്രാസ് ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തിന് ഉയരുവാൻ നിഷ്പ്രയാസം സാധിച്ചു.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉൽക്കണ്ഠിത ഘനീഭവിച്ച പ്രവൃത്തിരൂപത്തിലേത്തുവാൻ പിന്നെയും വർഷങ്ങൾ ചിലതു കഴിയേണ്ടിവന്നു. മി. പണ്ടാലയ്ക്കു നേരേപോലെ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ ശക്തിയായ പ്രേരണ ചങ്ങനാശേരികളോടൊന്നിരുന്നതുകൊണ്ടോ എന്തോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമാ

കുകയുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും, 'മാവുവ-ലെ' വെക്കേഷൻകാലത്തു ബാരിസ്റ്റർപരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുന്നവർക്കു അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോയി. വക്കീൽപ്പണിക്കു തടസ്സമുണ്ടാകാതെ വെക്കേഷൻ കാലങ്ങളിൽ മാത്രം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോയി നാലു മാസം അവിടെ താമസിച്ചു. ഒരു ടെറം പൂർത്തിയാക്കി, അങ്ങിനെ നാലു വർഷംകൊണ്ടു പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. 'മാവുവ-ലെ' വെക്കേഷൻ നാലു മാസം ലണ്ടനിൽ താമസിച്ചു ഒരു ടെറം പൂർത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം, അദ്ദേഹം നാട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. പരമേശ്വരൻപിള്ള നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയതിനടുത്ത ദിവസം 'മൻ.മർ'-ലെ ലോകമഹായുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധം നാലു വർഷം നീണ്ടുനിന്നു. അങ്ങിനെ ബാരിസ്റ്റർപരീക്ഷ ജയിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശാവല്ലരി ശൃംഷ്ടിച്ചുണങ്ങിപ്പോയി.

ഒരു സഞ്ചാരപ്രിയനായിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള പരീക്ഷാവിജയത്തേക്കാൾ പാശ്ചാത്യസഞ്ചാരം ചെയ്യുവാൻ ലഭിച്ച അവസരത്തെയാണു കൂടുതൽ വിലമതിച്ചിരുന്നത്. വിദേശസഞ്ചാരവും, ചുരുങ്ങിയ കാലത്തേയ്ക്കു കിലുമുള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിലെ താമസവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണകോടിയേ വിപുലമാക്കി. ഇംഗ്ലീഷ് ജനതയുടെ ജീവിതചയ്യയെക്കുറിച്ചും, അവരുടെ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ സംഘടനകളേപ്പറ്റിയും പലതും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഈ നാലു മാസകാലം അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് കാരരുടെ സമയനിയ്യ, പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ആകർഷിക്കയും, സ്വന്തജീവിതത്തിൽ പകർത്തുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഗുണവിശേഷമാണ്. സമയനിയ്യയില്ലാത്തവരെ അദ്ദേഹം കഠിനമായി പഴിക്കുന്നതു സാധാരണയാണ്. സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽപോലും സമയനിയ്യ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം കൈവെടിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരിക്കൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള ഭാര്യയോടും, കുട്ടികളോടുംകൂടി ചങ്ങനാശേരിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം കാലത്തു ആറു മണിക്കു കടുംബസഹിതം തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു പോരു

വാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. വിവരം ഭായ്യയ്ക്കു മുന്നറിവു നൾകി. ആ മണി അടിച്ചിട്ടും ഭായ്യയും, കുട്ടികളും ഒരുക്കം പൂർത്തിയാക്കി കാറിൽ വന്നു കയറിയില്ല. പരമേശ്വരൻപിള്ള ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ കൃത്യസമയത്തിനു കാറിൽ കയറി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഭായ്യയും, കുട്ടികളും വസ്രധാരണം ചെയ്തു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ കാര്യം പരമേശ്വരൻ പിള്ളയും പോയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നതിനുശേഷം കുടുംബത്തെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു പരമേശ്വരൻ പിള്ള രണ്ടാമതും ചങ്ങനാശേരിക്കു കാരയച്ചുകൊടുത്തു.

അല്പായം ന്

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ വാഷികസമ്മേളനങ്ങൾ പ്രതിവർഷം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വെച്ചു നടത്തിവന്നു. ഉല്പതിഷ്ണുക്കളായ യുവാക്കന്മാരുടെ ആവേശജനകങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളും, ആദർശപരങ്ങളായ പരിഷ്കാരങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങളും, ഒഴിച്ചാൽ പ്രവൃത്തിരൂപത്തിൽ വളരെക്കുറച്ചു മാത്രമേ ഈ മഹാസമ്മേളനങ്ങൾക്കു നിവ്ഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ സാമുദായികാനാചാരങ്ങളെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യണമെന്നും, നായർസമുദായത്തിൽത്തന്നെയുള്ള ഉച്ചനീചതപങ്ങളെ നശിപ്പിക്കണമെന്നും, കെട്ടുകല്യാണം നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്നും, മറ്റുമുള്ള നീണ്ട പ്രമേയങ്ങൾ ഓരോ മഹാസമ്മേളനത്തിലും പാസാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന എങ്കിലും, ചില നേതാക്കന്മാർതന്നെയും സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ പ്രസ്തുത നിശ്ചയങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. പരിഷ്കാരനിർദ്ദേശങ്ങൾ യോഗങ്ങളിലും, പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിലും വിട്ടിട്ടു കഴിമുത്ത യാഥാസ്ഥിതികതപവും, സാമുദായികാനാചാരങ്ങളും മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന ദുരഭിമാനികളായ പ്രമാണികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളീയനായർസമാജത്തിനു വളരെ സാവധാനത്തിൽ മാത്രമേ പുരോഗമിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. നയവഞ്ചകതപംകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവരുടെ കണ്ണിൽ മണ്ണിടുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന ആത്മാർത്ഥതാഹ്വനന്മാരായിരുന്ന ചില നായർപ്രമാണികൾക്കു ചിലപ്പോൾ വലിയ ബിമ്മിഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്ന ചില സംഭവങ്ങളും ഇടയ്ക്കുണ്ടാകാതിരുന്നിട്ടില്ല. ധർമ്മവ്യ-മാണ്ടു കീരിക്കാട്ടുവെച്ചു നടന്ന വാഷികസമ്മേളനത്തിൽ അതിര സകരമായ ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ആത്മാർത്ഥതയില്ലാതെ പാസാക്കുന്ന നിശ്ചയങ്ങളുടെ ചെമ്പു തെളിയിക്കുവാൻ ഉപകരിച്ച ആ സംഭവമിതാണു്.

എം. കൃഷ്ണപിള്ളയായിരുന്നു കീരിക്കാട്ടുസമ്മേളനത്തിൽ ആല്പക്ഷം വഹിക്കുമെന്നു സമ്മേളനഭാരവാഹികൾ പ്രതീക്ഷി

ച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം നേരത്തേ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു മറുപടി കൊടുത്തിരുന്നു. സപാഗതസംഘാല്യക്ഷൻ തെക്കേടത്തു് ആർ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയായിരുന്നു. ഒരു ചെറിയ കളരിയുടെ തൊട്ടു മുനിലായിരുന്നു സമ്മേളനപ്പന്തൽ കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിരുന്നതു്. പരേതനായ ടി. കെ. മാധവൻ, പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ച യോഗനടപടികൾ വീക്ഷിക്കുവാൻ താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നും, അതിലേയ്ക്കു യോഗസ്ഥലത്തേയ്ക്കു പ്രവേശനത്തിനുള്ള ഒരു ടിക്കറ്റു കൊടുത്തയക്കണമെന്നും കാണിച്ചു്, കാലേകൂട്ടി സപാഗതസംഘാല്യക്ഷൻ ഒരു കത്തു കൊടുത്തയച്ചു. പന്തൽ കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു താഴ്ന്ന ജാതിക്കാർക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു കളരിയുടെ മുൻ ഭാഗത്തായതുകൊണ്ടു, മാധവൻ ടിക്കറ്റയക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ലെന്നു വിവരിച്ചു് അന്നുതന്നെ സപാഗതസംഘാല്യക്ഷൻ മറുപടിയും നൽകി. ഏതോ അപ്രതീക്ഷിതമായ കാരണങ്ങളാൽ എം. കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാതെ പോയതുകൊണ്ടു സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയാണു യോഗത്തിലാല്യക്ഷം വഹിച്ചതു്. കെ. പരമുപിള്ള, പി. ജി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ചങ്ങനാശേരി തുടങ്ങിയ മിക്ക നായർപ്രമാണികളും യോഗത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. സമ്മേളനദിവസം ടി. കെ. മാധവൻ മറ്റൊരു കത്തെഴുതി അതിൽ സപാഗതസംഘാല്യക്ഷന്റെ കത്തുള്ളടക്കം വെട്ടു് അല്യക്ഷൻ സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയെ എല്ലിക്കുവാൻ ഒരു നായരുടെ കൈവശം കൊടുത്തയച്ചു.

“തീണ്ടലും തൊടീലും അനുഷ്ഠിക്കരുതെന്നുള്ള സമാജത്തിന്റെ നിശ്ചയവും, സപാഗതസംഘാല്യക്ഷന്റെ മറുപടിയിലെ താല്പര്യവും, തമ്മിൽ പൂർവാപരവൈരുദ്ധ്യം കൂടാതെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഉള്ളടക്കത്തോടുകൂടി കത്തങ്ങോട്ടയക്കുന്നു. സഭാനടപടികൾ കണ്ടറിയുന്നതിനനുവദിച്ച ടിക്കറ്റു തരണമെന്നുള്ള എന്റെ അപേക്ഷകു നിങ്ങളുടെ മറുപടി കാത്തിരിക്കുന്നു.”

ഇതായിരുന്നു ടി കെ. മാധവന്റെ കത്തിന്റെ താല്പര്യം. അല്യക്ഷസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ കയ്യിൽ തന്നെ മാധവന്റെ ലിഖിതം ചെന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹം എഴുത്തു പൊട്ടിച്ചു വായിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വല്ലാതെ

ചുവന്നു. കൃഷ്ണപിള്ള കത്തു സമീപമിരുന്ന പരമുപിള്ളയുടെ കൈവശം കൊടുത്തു. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ എഴുത്തു പ്ലാറ്റ് ഫാറത്തിൽ മുഴുവൻ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. പകലേ കാപ്പികുടി ക്കവാൻ യോഗം പിരിഞ്ഞു. സീ. കൃഷ്ണപിള്ള സപാഗതസംഘാലുപ്ലക്ഷനെ വരുത്തി മാധവന്റെ കത്തു കാണിച്ചു. സപാഗത സംഘാലുപ്ലക്ഷൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയ നിർബന്ധത്തിൽത്തന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. ചങ്ങനാശേരിയും മറ്റു നായർ പ്രമാണികളും ഇടപെട്ടു മാധവന് ഉടൻ ടിക്കററയക്കണമെന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടു. കളരിഭേതനായ സപാഗത സംഘാലുപ്ലക്ഷൻ ഇളകിയില്ല. അലുപ്ലക്ഷനും മറ്റു നായർ പ്രമാണികളും തുടന്നു യോഗത്തിൽ സന്ധിക്കുവാൻ വൈമനസ്സ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും, ഉടൻതന്നെ സ്ഥലംവിട്ടു പോകുവാൻ യാത്രയൊരുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ ഭീഷണി കുറിയ്ക്കുകൊണ്ടു. സപാഗത സംഘാലുപ്ലക്ഷൻ കീഴടങ്ങി. ഉടൻതന്നെ മാധവന് ഒരു മറുപടിയോടുകൂടി ടിക്കററയച്ചുകൊടുത്തു.

മറ്റൊരു സംഭവം അല്പംകൂടി രസകരമാണ്. നായർ സമ്മേളനങ്ങളിലെ 'സാഹോദര്യപ്രസംഗങ്ങളും' 'സമത്വ' പ്രമേയങ്ങളും കേട്ടു പ്രമാണം പററിയ ഒരു ശുദ്ധഹൃദയനായ മാരാൻ വളരെപ്പണം ചിലവുചെയ്തു ചതുവിധവിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു സദ്യയൊരുക്കി, ആസ്ത്രന്മാരും, മാടമ്പികളും, ഇല്ലക്കാരമായ സമ്മേളനപ്രതിനിധികളെ വിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചു. ഒരൊറ്റ പ്രതിനിധിയെങ്കിലും മാരാന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു വിരുന്നിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയുണ്ടായില്ല. രക്തത്തിൽ കലന്നു കട്ടിപിടിച്ചുപോയ ദുരഭിമാനത്തെ പ്രമേയങ്ങൾക്കോ പ്രസംഗങ്ങൾക്കോ എങ്ങിനെ ദ്രവപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും.

സമ്മേളനത്തിന്റെ സപാധീനശക്തിയും, പ്രവർത്തന രംഗവും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതുത്തി സ്ഥലങ്ങളേ ഭേദിച്ചു മലബാറിലേയ്ക്കും കൊച്ചിയിലേയ്ക്കുംകൂടി വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്നൊരാശയം തൽപ്രവർത്തകന്മാർക്കു നേരത്തേ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. കൊച്ചിയിൽനിന്നും, മലബാറിൽനിന്നും, ഉന്നതന്മാരായ വ്യക്തികൾ ചില സമ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തുവന്നു എങ്കിലും, പ്രായേണ കേരളീയനായർസമ്മേളനം ഒരു തിരുവി

താമ്രൻ നായർസമാജം മാത്രമായിരുന്നു. ഇന്നെന്നപോലെ തന്നെ അന്നും, അപൂർവ്വം ചില അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും പ്രാസംഗികന്മാരുമല്ലാതെ, കൊച്ചിയിലേയും മലബാറിലേയും നായർസമുദായത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങൾ അഖിലകേരളീയസംഘടനയായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവാൻ തിരുവിതാംകൂറുകാർ ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കേരളീയനായർസംഘടനയിൽ ഗണ്യമായ യാതൊരു താല്പര്യവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിനു പുറത്തുള്ള നായന്മാരെ ആകർഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഗാർ-ലെ സമ്മേളനം തൽഭാരവാഹികൾ തൃശ്ശൂർ വച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

അന്നു സി. വി. രാമൻപിള്ളയായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിന്റെ കാർട്ടർ. അദ്ധ്യക്ഷൻ സി. കെ. പി-തന്നെയായിരുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ! തൃശ്ശൂർ സമ്മേളനത്തിൽ, കാർട്ടർയായിരുന്ന സി. വി. രാമൻ പിള്ള ധാജരായില്ല. സിക്രട്ടറിയുടെ കർതവ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സി. വി., അസിസ്റ്റൻറ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയെയാണു നിയോഗിച്ചിരുന്നതു്. തൃശ്ശൂർസമ്മേളനത്തിലാദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതു കെ. പി. പത്മനാഭമേനവനും, സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷൻ കൊച്ചുകൃഷ്ണമാരാരും ആയിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞു റിപ്പോർട്ടു വായിക്കുവാൻ സി. വി.-യുടെ അസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മി. മുള്ളൂർ ആജ്ഞാപിതനായി. സ്വാഗതസംഘാദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗം റിപ്പോർട്ടായി പരിഗണിക്കപ്പെടണമെന്നും, വേറേ റിപ്പോർട്ടാണെന്നും പ്രത്യേകമായി തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ലെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു മി. മുള്ളൂർ ആസനസ്ഥനായി. മി. മുള്ളൂർ ഈ കൃത്യവിലോപം കൊണ്ടു സമ്മേളനത്തെ അനാദരിക്കയാണു ചെയ്തതു് എന്നൊരഭിപ്രായം തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു തൃശ്ശൂർസന്നിഹിതരായിരുന്ന ചില പ്രതിനിധികളുടെ ഇടയിൽ പ്രകടമായി. കൂടാതെ, തൃശ്ശൂർസമ്മേളനത്തിലെ കാർട്ടർലോപനായോഗങ്ങളിലും മറ്റും തിരുവിതാംകൂർപ്രതിനിധികൾക്കു വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം നൽകുകയുണ്ടായില്ലെന്നു മറ്റൊരാക്ഷേപവും പുറപ്പെട്ടു.

സമ്മേളനാനന്തരം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പത്രപങ്ക്തികളിൽ തീവ്രമായ ഒരു വാദസമരം നടന്നു. തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യക്തിപരമായ ആരോപണങ്ങൾക്കു മി. മജ്ജർ മറുപടി എഴുതി. ഒരു ലേഖനത്തിൽ കേരളീയനായർസമാജം ഒരു രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത സംഘമാണെന്നും, അതിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നിട്ടില്ലാത്തവർക്കു സമ്മേളനത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിവാദിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നും മി. മജ്ജർ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ആഖ്യാനങ്ങളും പ്രത്യാഖ്യാനങ്ങളുമായി ഈ വാദപ്രതിവാദം വളരെക്കാലം നീണ്ടുനിന്നു.

ചങ്ങനാശേരി തൃശ്ശൂർസമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തെപ്പറ്റി തുടന്നു നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ തീവ്രമായ ക്ഷോഭങ്ങളും കക്ഷിമത്സരങ്ങളും ഉത്ഭവിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹം അറിയാതിരുന്നില്ല. സമാധാനവും രഞ്ജിപ്പും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു എങ്കിലും, അവയൊക്കെ മിക്കവാറും വിഫലങ്ങളായി. സമുദായസ്നേഹികളായിരുന്ന പല പ്രമാണികളും ഒരു കക്ഷിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കക്ഷിയിൽ ചേർന്നിന്ന് ഈ കലഹത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നിർബലരായി. കേരളീയനായർസമാജത്തിനെതിരായി മറ്റൊരു സംഘടനയുണ്ടാക്കണമെന്നുപോലും ചിലർ വാദിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള മത്സരങ്ങൾ അതിന്റെ മുൻലഘ്യശയിലെത്തിയപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി, സി. വി. രാമൻപിള്ളയ്ക്ക് ഒരു കത്തെഴുതി. പ്രസ്തുത കത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി, മി. മജ്ജറിന്റെ തൃശ്ശൂർ സമ്മേളനത്തിലെ നടപടികളെ ആക്ഷേപിക്കുകയും, സി. വി. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിക്കാതിരുന്നതു പരിതാപകരമായിപ്പോയെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ കത്തു സി. വി.-യെ പൂർവ്യാധികം ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയും, സീ. കെ. പി.-യും ഉറ്റ മിത്രങ്ങളായിരുന്നു എന്നു സി. വി.-ക്കറിയാമായിരുന്നു. തൃശ്ശൂർസമ്മേളനത്തെക്കുറിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ സീ. കെ. പി.-യുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾതന്നെയായിരിക്കണമെന്നും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ കത്തു സീ. കെ. പി.-യുടെ പ്രേരണാഫലമാ

ണെന്നും, സ്ഥാനത്തിലോ, അസ്ഥാനത്തിലോ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. സി. വി. ഉടൻതന്നെ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ കൈമാറ്റം രാജിവെച്ചുപോയി.

സി. വി. രാമൻപിള്ള സമകാലീനന്മാരായിരുന്ന സമുദായ പ്രമാണികളെ അപേക്ഷിച്ച് അത്യുന്നതനും ഗംഭീരശയനമായ ഒരു പ്രതിഭാശാലിയായിരുന്നു. മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ആഖ്യാനപ്രസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇതര സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് അപ്രാപ്യമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കലാ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിനു ലോകോത്തരമായ പ്രശസ്തി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സി. വി. രാമൻപിള്ള ഒരുതിമാനഷനായിരുന്നു. *മാതാപിതൃവർമ്മയിലെ അനന്തപത്മനാഭനേയും,* ധർമ്മരാജയിലെ ഹരിപഞ്ചാനനേയും, കാളിഉടയാൻപന്ത്രക്കാരനേയും സൃഷ്ടിച്ച ഭാവനാശക്തി ഒരുതിമാനഷന്റേതാണെന്നു പറയുന്നതിൽ യാതൊരുതർക്കവുമില്ല. ആകൃതിയിലും, ചിന്തയിലും, പ്രവൃത്തിയിലും ആ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ഭയനവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഭയനവൃത്തിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനം മാത്രമാണ്. ഗാർഭീയംകൊണ്ടും, മഹത്വംകൊണ്ടും, ധീരത്വവൈഭവംകൊണ്ടും സമപ്രവർത്തകന്മാരായിരുന്ന സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അദ്ദേഹം ഹിമവാണെപ്പോലെ അത്യുന്നതനായിരുന്നു. സ്വസമുദായത്തിന്റെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യസമുച്ചയത്തിൽ അഭിമാനം തുളുമ്പുന്ന ഒരു ഹൃദയമാണദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജി, കേരളീയനായർസമാജത്തിനു തീരാത്ത ഒരു നഷ്ടമായിരുന്നു. സിക്രട്ടറിപദത്തിൽനിന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരോധാനം പ്രസ്തുത സമാജത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ ഭിന്നിപ്പിനു വഴി തെളിച്ചു.

സി. വി. രാമൻപിള്ള സിക്രട്ടറിപദം രാജിവെച്ചതുകൊണ്ടു തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മറ്റൊരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടു. നൂതിലേയ്ക്കു പൊതുയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സമാജരവാഹികൾ നോട്ടീസ്സു പ്രചരിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ പല പ്രാവശ്യം നോട്ടീസ്സുയച്ചിട്ടും കോറം തികയാതിരുന്നതുകൊണ്ടു ന്യായാനുസരണം തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ

* സി. വി. രാമൻ പിള്ള കൃത്യമായ രണ്ടു സ്പെസിമെന്റുകളുണ്ട്.

പോയി. കക്ഷിമത്സരങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും അതിന്റെ മുൻപുണ്ടായിരുന്നില്ല. പൊതുയോഗത്തിലും തിരഞ്ഞെടുപ്പു മത്സരത്തിലും ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിക്കുവാനും അങ്ങിനെ എത്രകക്ഷികളുടെ പ്രാവല്യം കുറയ്ക്കുവാനും രണ്ടുകൂട്ടരും ശ്രമമാരംഭിച്ചു. ഒരു കക്ഷി ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിലും, ഇതരകക്ഷി മുള്ളൂരിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും സംഘടിച്ചു.

തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും, മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും തമ്മിൽ അതിരീപ്രമായ ഒരു മത്സരമാരംഭിച്ചതും ഏതാണ്ട് ഇക്കാലത്തുതന്നെയാണു്. രണ്ടുപേരും സമുദായത്തിലെ താഴ്ന്ന പടികളിൽനിന്നു് സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടും, അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും, അന്യാദൃശമായ കായ്ശേഷിക്കൊണ്ടും, ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്കു് അതിവേഗത്തിൽ ഉയർന്നു കൊണ്ടിരുന്നവരായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ഒന്നുപോലെ ഉൽക്കഷേപ്തരും സമുദായനേതൃത്വം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിലഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരുമായിരുന്നു. സമുദായത്തിലെ പ്രബലന്മാരും ഉന്നതന്മാരുമായിരുന്ന വ്യക്തികളുടെ പിന്തുണ രണ്ടുപേർക്കും ഒന്നുപോലെ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും, ഇവർ രണ്ടുപേരുടേയും സ്വഭാവഗതിക്കും പ്രവർത്തനരീതിക്കും വ്യവപ്രദേശങ്ങൾപോലുള്ള അന്തരമുണ്ടു്. ചങ്ങനാശേരി ഒരു കടന്നു ഉല്പത്തിപ്പുറവും, മി. മുള്ളൂർ ഒരു തികഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതികനാണു്. രണ്ടുപേരും നയജ്ഞന്മാരും തന്ത്രശീലന്മാരുമാണു്. ചങ്ങനാശേരി ഉദ്ദേശരഹിതനും, ഉപായശീലനും ആയിരുന്നുഎങ്കിൽ മി. മുള്ളൂർ വികാരാധീനനും സാഹസികനാണു്. ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ഗഹനചിന്തയും വിദൂരവീക്ഷണവും ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് കയ്യൊണ്ടു നടപടികളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള അവസരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അപൂർവ്വാണു്. വികാരപ്രധാനമായ സാഹസികത്വം, ചിലഘട്ടങ്ങളിൽ മി. മുള്ളൂരിനെ ഭ്രാന്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് കൈയൊഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഭാവനാ

സമ്പന്നനായ അദ്ദേഹം അങ്ങിനെയുള്ള വിപത്തുകളിൽ നിന്ന് ആശ്ചര്യകരമായ തന്ത്രശീലത്തോടെ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയിട്ടുണ്ട്. പ്രതിഭാസമ്പന്നനും, പിൽക്കാലജീവിതത്തിൽ പരായമെന്നെന്തിനറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാനും ആയ, മി. മജ്ജൂരിനു സാമാന്യജനങ്ങളോട് ആത്മാർത്ഥമായ സമ്പർക്കം സ്ഥാപിക്കുവാനോ, കാര്യമായ തോതിൽ പൊതുജനസമ്മിതി നേടുവാനോ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ചങ്ങനാശേരി ഏതവസരത്തിലും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ വിലമതിക്കുകയും, അതിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുകയും, ജനസമ്മിതിക്കു വേണ്ടി, വേണ്ടിവന്നാൽ ചിലപ്പോൾ സ്വാഭാപ്രായങ്ങൾ ബലികഴിക്കുവാൻ കൂടിയുള്ള സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു നേതാവാണ്. മി. മജ്ജൂർ, ജനങ്ങളുടെ സ്നേഹവികാരാദികളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു വാഗ്മിയും, എതിരാളികളെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി ഭസിക്കുകയും, വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അഭിഭാഷകസിംഹവുമാണ്. ആവേശജനകമായി പ്രഭാഷണം ചെയ്യുവാൻ ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിയുകയില്ല. ആവശ്യമുള്ളിടത്തുപോലും പരഷമായ ഭാഷയുപയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ആത്മനിയന്ത്രണംകൊണ്ടും, കർമ്മകശലതകൊണ്ടും, മുൻകരുതൽകൊണ്ടും, സഹപ്രവർത്തകന്മാരുടേയും, അനുകൂലങ്ങളുടേയും സ്നേഹാദരങ്ങളെ ആകർഷിക്കുവാനും, നേതൃത്വം കരസ്ഥമാക്കുവാനും ചങ്ങനാശേരിക്കുള്ള കഴിവു സീമാതീതമാണ്. ആരോപണങ്ങളും ഗ്രന്ഥാർത്ഥങ്ങളും പൊതിഞ്ഞു പ്രയോഗിച്ചു തുളഞ്ഞുകയറുന്ന ഭാഷയിൽ ശ്രോതാക്കളെ അസുഖപ്പെടുത്തുകയും, ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന മി. മജ്ജൂരിന്റെ സംഭാഷണരീതി അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ ശത്രുക്കളെയാണു സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. നിസ്സാരമായ വല്ല പിഴകളും സംഭവിച്ചുപോയാൽ “മുഖത്തു മണ്ണുവാരിയെറിയുന്ന” പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രീതിയും അപ്രീതിയും അദ്ദേഹം ഗണ്യമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു ഭാവിക്കാറുണ്ട്. അസ്ഥിരവും അയ്യക്തികവുമായ പൊതുജനപ്രീതിക്കു വേണ്ടി ഉൽക്കണ്ഠപ്പെട്ട് അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പുറമേ അവജ്ഞയാണു പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ളത്. എങ്കിലും, പൊതുജനങ്ങളുടെ ദുരഭിപ്രായവും അസംതൃപ്തിയും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഭയപ്പെടുന്ന

വർ വേറെ ഇല്ല. ബഹുജനദൃഷ്ടിയിൽ സുസമ്മതനും പ്രശംസാർഹനുമായിത്തീരുകയാൽ അദ്ദേഹം അനവരതം പണിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പൊതുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും, പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടേയും, അഗ്രിമഭാഗത്തു സ്റ്റോരേജിനായ ചങ്ങനാശേരി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത അവസരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുദീർഘമായിരുന്ന ജീവിതത്തിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രമേ കാണാവാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ വികാരധീനനായ മി. മുള്ളൂരിനെ ജനപക്ഷത്തു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിനിടയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ മാത്രമാണ്. മി. മുള്ളൂർ കലാകന്തുകിയും കവി-റുദ്രയുമുള്ള ഒരു സാഹിത്യരസികനാണ്. ചങ്ങനാശേരി അരസികനും, കാര്യമാത്രപ്രസക്തനും സാഹിത്യവിരസനുമായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന ഭർത്താവിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ പദ്യം സ്മൃതിപഥത്തെ അധിരോഘണം ചെയ്യുന്നു.

ഏതെ സത്പുരുഷാഃ പരാത്ഥ്വഃ സപാത്ഥം പരിത്യജ്യേ
 [ജ്യേ
 സാമാന്യാസ്തു പരാത്ഥ്വമദ്യമഭൃതഃ സപാത്ഥം വിരോധേനയേ
 തേഫമീമാനുഷരാക്ഷസാഃ പരഹിതം സപാത്ഥായ നിഷ്ലന്തി യേ
 യേ നിഷ്ലന്തി നിരത്ഥകം പരഹിതം തേ കേന ജാനീമഹേ.

മനുഷ്യരെ, പരാത്ഥത്തിനു വേണ്ടി സപാത്ഥം പരിത്യജിക്കുന്ന യതികൾ, സപാത്ഥത്തിനു വിഷ്ണു വരുത്താതെ പരാത്ഥത്തിനു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്ന സാധാരണന്മാർ, അവരുടെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടി അന്യരുടെ നന്മയെ ഹനിക്കുന്ന മാനുഷരാക്ഷസന്മാർ പൃഥ്വുമായി തങ്ങളുടേയും അന്യർക്കും ഒന്നുപോലെ നാശം വരുത്തുന്ന ഭ്രാന്തന്മാർ, എന്നിങ്ങനെ നാലായി വിഭജിക്കാം. ചങ്ങനാശേരിയും മി. മുള്ളൂരും ഇവയിൽ ആദ്യത്തേതിലും അവസാനത്തേതിലും പെടുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങളും ആദ്യത്തേതും ഒടുവിലത്തേതും വിഭാഗങ്ങളിൽ പെടുന്നവരല്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി ഒന്നാമത്തേയും, കൊലപാതകികൾ നാലാമത്തേയും വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നതായി വേണമെങ്കിൽ ഉദാഹരിക്കാം. തുല്യപ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്ന ഈ രണ്ടു

ജനപ്രമാണികളുടേയും നിരന്തരവും സുഭീഷ്മവുമായിരുന്ന സംഘട്ടനങ്ങൾ ജനതാമണ്ഡലത്തിൽ പലപ്പോഴും പ്രക്ഷോഭജനകങ്ങളായിരുന്ന ഒച്ചപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയെ കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പും പ്രീതിയും പൊതുജനാഭിപ്രായമാകുന്ന ഉൽകൃഷ്ടസോപാനത്തിന്റെ പരമോന്നതമായ പടിയിൽ എത്തിയിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, മി. മജ്ജൂരിന്റെ പ്രശസ്തി അതിന്റെ ഏറ്റവും താഴ്ന്ന പടിയിലെത്തിയിട്ടുള്ള അവസരങ്ങളും അത്ര അസുലഭങ്ങളല്ല.

മുൻപറഞ്ഞ പൊതുയോഗത്തിൽ കോറം തികയ്ക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന വന്നുകൂടിയപ്പോൾ, നൂതനമായി അംഗങ്ങളെ ചേർത്ത കോറം തികയ്ക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാരംഭിച്ചു. ഇരുപതുരും അവക്കനുക്രമികളായ അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ചു ചേർത്ത് ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു തുടങ്ങി. അസിസ്റ്റന്റ് സിക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിൽ ഒരു ജ്യോതികമായ അധികാരങ്ങൾ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന മി. മജ്ജൂരിന് ഈ വിഷയത്തിൽ ചില പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി പുത്തനായി ചേർക്കുവാനുള്ള അംഗങ്ങളുടെ ഒരു ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കി മജ്ജൂരിനയച്ചുകൊടുത്തു. സ്വപാർവത്തികളായ അംഗങ്ങളെ മാത്രം ചേർത്ത ഭൂരിപക്ഷം സമ്പാദിക്കയല്ലാതെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ലിസ്റ്റിൽപെട്ട അംഗങ്ങളെ മി. മജ്ജൂർ ചേർക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്ന പിന്നീട് ചങ്ങനാശേരി പരാതിപ്പെട്ടു.

ഏതായാലും മുൻപ് തുലാമാസത്തിൽ പൊതുയോഗം സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ചു കൂടി. സി. കെ. പി.യുടെ ആലുക്കുത്തിൽത്തന്നെയാണു യോഗമാരംഭിച്ചത്. യോഗമാരംഭിച്ചപ്പോൾ ആദ്യം തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തണമെന്നു മി. മജ്ജൂർ വാദിച്ചു. കാര്യപരിപാടിയിലെ ക്രമമനുസരിച്ചു റിപ്പോർട്ടുവായന, കണക്കു പരിശോധന മുതലായ പ്രാരംഭച്ചടങ്ങുകൾ തീർത്തിട്ട്, അവസാനമായി തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തണമെന്ന് അലുക്കുനഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മി. മജ്ജൂർ അതിനു വിസമ്മതിക്കുകയും, ആദ്യം തിരഞ്ഞെടുപ്പുതന്നെ നടത്തണമെന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം വാദിക്കുകയും ചെയ്തു. വോട്ടുസമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ടി പുത്തനായി സമാജത്തിൽ ചേർത്ത് ഒരുക്കിനിർത്തിയി

ടൂളുവർ സ്ഥലം വിടുന്നതിനു മുൻപ് തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തി ഭൂരിപക്ഷമനുസരിച്ചു സിക്രട്ടറിപദം കരസ്ഥമാക്കുവാനുള്ള ഒരു തന്ത്രവിദ്യയാണിതെന്നു മറു കക്ഷി ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അഭിപ്രായങ്ങൾ ഭൂശ്ലാഘങ്ങളായും, ഭൂശ്ലാഘങ്ങൾ കക്ഷിമത്സരങ്ങളായും, കക്ഷിമത്സരങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ ആക്ഷേപങ്ങളായും രൂപഭേദപ്പെട്ടു. പ്രതിപക്ഷബഹുമാനംപോലും മറന്ന് ആക്ഷേപങ്ങളും ആരോപണങ്ങളും പരസ്പരം ചർച്ചിച്ചുതുടങ്ങി. യോഗത്തിൽ വലിയ ബഹളങ്ങളും കഴിപ്പങ്ങളുമായി. ഒച്ചപ്പാടുകൾ ആരംഭിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങിയപ്പോൾത്തന്നെ മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള സ്ഥലം വിട്ടിരുന്നു. കൊച്ചുക്രൂണിമാരാർ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. മറ്റു മാന്യന്മാർ ഒന്നൊന്നായി പിരിഞ്ഞു പോയി. സമാധാനപൂർവ്വം യോഗം നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു സാധ്യമല്ലെന്നു നിശ്ചയമായപ്പോൾ സീ. കെ. പി. അല്യക്ഷപദം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു, ഉടൻതന്നെ സ്ഥലത്തുനിന്നു പോയി. മറ്റു പലരും അദ്ദേഹത്തെത്തുടർന്ന് യോഗസ്ഥലം വിട്ടു.

നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടും, ദുസ്സഹമായ മനോവേദനയോടും കൂടിയാണു സീ. കൃഷ്ണപിള്ള. സ.ി വി-യുടെ ഗൃഹത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയത്. സീ. കെ. പി. സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടു സംഘടിപ്പിച്ചു, നിരന്തരമായി പരിലാളിച്ചു പുത്രനിവൃശേഷമായവാത്സല്യത്തോടുകൂടി വളർത്തിക്കൊണ്ടുപോന്ന ഒരു സ്ഥാപനമായിരുന്നു കേരളീയനായർസമാജം. സമുദായത്തെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു സ്നേഹിക്കയും, അതിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടി നിസ്വാർത്ഥമായി പ്രയത്നിക്കയും, ആത്മാർത്ഥമായ സേവനമനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു പൊതുജനനേതാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഐശ്വര്യത്തിനും അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കും വേണ്ടി തന്റെ ജീവിതസായാഹ്നത്തിലെ മുഴുവൻ ഭാഗവും വിനിയോഗിച്ചുവോ, ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ നിലനില്പു തന്റെ ജാഗ്രത്തിലെ ചിന്തയും, നിദ്രയിലെ സ്വപ്നവുമായിരുന്നുവോ, ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ പുരോഗതിയ്ക്കു വേണ്ടി താൻ നിരവധിത്യാഗങ്ങളും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളുമനുഭവിച്ചുവോ, ആ സ്ഥാപനത്തിൽനിന്നു നിരൂപാധികമായും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായും ബഹിഷ്കൃതനായി, ജീവിതാശങ്കകൾ നശിച്ചു കണ്ണീരും കയ്യുമായി പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു വൃദ്ധ

പിതാവിന്റെ നിരാശയോടും മനോവേദനയോടും കൂടിയാണു സീ. കെ. പി. ആ കലഹരംഗത്തുനിന്നന്തർലാനം ചെയ്തത്. കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റേയും, സീ. കെ. പി.-യുടെ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിന്റേയും അചസാനരംഗവും ഏതാണ്ട് അതുതന്നെ ആയിരുന്നു.

സീ. കെ. പി. സ്ഥലം വിട്ടതിനുശേഷം അവിടെ ശേഷിച്ചവർ സി. വി.-യുടെ അല്പക്ഷതയിൽ യോഗം തുടന്നു കൊണ്ടുപോയി. ഭാരവാഹികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. മി. മജ്ജരിനെ സിക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. സീ. കെ. പി. സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തുകൊണ്ടു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ അല്പക്ഷകിരീടം അവർ ആദ്യം സീ. വി.-യുടെ നേർക്കുതന്നെ നീട്ടി. നിർഭാഗ്യകരമായിരുന്ന അന്നത്തെ സംഭവങ്ങൾക്കു ശേഷം ആ അലങ്കാരം വാങ്ങി തലയിൽ ധരിക്കുവാൻ സീ. വി. രാമൻപിള്ള ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയെ നന്ദിവ്യം നിരസിച്ചു. വീണ്ടും യോഗഭാരവാഹികൾ പ്രസ്തുത ഭ്രഷണം ദിവാൻബഹുദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ മുൻപിൽ സമർപ്പിച്ചു. സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടു പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു, ദിവാൻബഹുദൂരിനെക്കൊണ്ടു അല്പക്ഷസ്ഥാനം നിരസിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ശ്രമംചെയ്തെന്നോക്കിയെങ്കിലും ആ ഉദ്ദേശം വിഫലമായി. ഇതിനുശേഷം സീ. വി.-യുടെ ഗൃഹത്തിൽ വച്ചു നടന്ന കായ്യാലോചനായോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കുവാൻ സീ. കെ. പി. സഹപ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആലോചനയോടുകൂടി മുൻപറഞ്ഞ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ചു ഒരു പ്രസ്താവന പത്രങ്ങൾക്കു നൽകി. നൂറു വൃശ്ചികം ൩൦-ാംനു മലയാളമനോരമ ഒരു പ്രത്യേക കറിപ്പോടുകൂടി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ആ പ്രസ്താവന താഴെ ചേർക്കുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,
൧൦൯൧ വൃശ്ചികം ൭.

സർ,

കഴിഞ്ഞ മാസം ൨൧-ാംനു സി. വി. രാമൻപിള്ള അവർകളുടെ വസതിയിൽ വെച്ചു നടന്ന കേരളീയ നായർസമാജത്തിന്റെ യോഗത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ വിശേഷസംഭവങ്ങളെ

പറ്റി നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. അല്പക്ഷനായ ഞാൻ യോഗം
 ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, ആദ്യമായി ൧൦൯൧-ലേയ്ക്കുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥ
 ന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയാണുവേണ്ടതെന്ന് ആക്ടിങ് സെക്രട്ടറി
 മി. മുള്ളർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ വ്യവ-ന
 ശേഷം മീററിംഗ് ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ വ്യവ-മുതൽക്കുള്ള
 റിപ്പോർട്ടുകളും കണക്കുകളും കേട്ടു പാസാക്കിയതിനുശേഷമേ
 പുത്തനായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ
 എന്നു ചില മെമ്പർമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആക്ടിംഗ് സെക്ര
 ട്ടറി അതിനു വിപരീതമായി വാദിച്ചു. പിന്നീടു സി. വി.
 രാമൻപിള്ള അവർകൾ വ്യവ-ലേയും വ്യവ-ലെയും റിപ്പോർട്ടു
 കൾ വായിക്കുകയും, പണത്തിന്റെ കണക്കു വായിക്കാതെ
 തന്റേറയും ഖജാൻജിയുടേയും കൈവശം ബാക്കിവണം ഇരി
 പ്പുണ്ടെന്നു മാത്രം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം പി
 ന്നെയും പുതിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള
 തിട്ടക്കുമായി. ൯൦-ലെ റിപ്പോർട്ടും കണക്കും നോക്കാതെ പ
 ശ്യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ചുമതല തീരുന്നതല്ലെന്നു വീണ്ടും
 ചില മെമ്പറന്മാർ വാദിച്ചു. അതിനെ ആക്റ്റിംഗ് സെക്രട്ടറി
 സമ്മതിക്കാതെ അങ്ങിനെയാണോ ചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യ
 ത്തെക്കുറിച്ച് വോട്ടെടുക്കണമെന്നു വീണ്ടും നിർബന്ധിച്ചു.
 ആക്റ്റിംഗ് സെക്രട്ടറി പറയുന്നതിനെ താങ്ങുന്നതിനു, പുത്ത
 നായി രണ്ടു ദിവസത്തിനു മുമ്പു മെമ്പറന്മാരായി ചേർന്നതായി
 പറഞ്ഞു പശ്യ മെമ്പറന്മാർക്കു മിക്കപേർക്കും അപരിചിതരായ
 ൫൦-വരെ ആളുകളെക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ഈ ബലംകൊണ്ടാ
 ണ് വോട്ടെടുക്കണമെന്നു ആക്റ്റിംഗ് സെക്രട്ടറി നിർബന്ധി
 ച്ചത്. എന്നാൽ കണക്കുകളും റിപ്പോർട്ടും വായിക്കണമെന്നു
 ള്ളതു നിയമപ്രകാരം ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതുകയാൽ അതിനെ
 സംബന്ധിച്ചു വോട്ടെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, കണക്കുകളും
 റിപ്പോർട്ടുകളും വായിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അല്പക്ഷൻ ആജ്ഞാ
 പിച്ഛു. അതിനെ ആക്റ്റിംഗ് സെക്രട്ടറി അനുസരിക്കായ്ക്ക
 യാൽ യോഗം പിരിഞ്ഞു. ഉടനെ അല്പക്ഷനും താഴെ പറ
 യുന്ന മെമ്പറന്മാരും പോയി.

പോയവരുടെ പേരുകൾ.

മെ. സീ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ, കെ. പരമുപിള്ള എം. എ., കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള ബാർ. അററ്-ലാ. കെ. രാമകുറുപ്പ് ബി. എ. ബി. എൽ., ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ., കെ. പപ്പുപിള്ള ബി. എ., കെ. കൃഷ്ണപിള്ള എൽ. എം. എസ്., ഡാക്ടർ എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള, കെ. ജി. പരമേശ്വരമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ., കെ. കൊച്ചുകൃഷ്ണമാരാർ ബി. എ. ബി. എൽ., എ. ഗോപാലമേനോൻ എം. എ., ഡാക്ടർ വി. എസ്. വല്ലത്താൻ, മുഞ്ചിറ നാരായണപിള്ള, കമുകം നാരായണക്കുറുപ്പ്, പി. പത്മനാഭപിള്ള ബി. എ, കോട്ടൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള, ഡാക്ടർ എം. എൻ. പിള്ള, മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള, എൻ. പത്മനാഭക്കുറുപ്പ്, എസ്. നാരായണപിള്ള.

അതിനു ശേഷം മി. സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ അല്പ ക്ഷതയിൽ മീറിംഗ് കൂടിയതായും, ചിലരെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തതായും പറയുന്നു. ഈ മീറിംഗ് നിയമാനുസരണമായിട്ടുള്ളതല്ല. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ:—(൧) അല്പ ക്ഷണം മിക്ക മെമ്പറന്മാരും സഭ വിട്ടുപോയതിനു ശേഷം നോട്ടീസുകൂടാതെ വേറെ മീറിംഗ് പാടില്ല. (൨) ടി മീറിംഗിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ മിക്കപേരും നിയമാനുസരണം മെമ്പർമാരായി ചേർന്നിട്ടുള്ളവരല്ല. (൩) മൂന്നാണ്ടുകളിലെ കണക്കുകൾ തീർക്കാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പുതിയതായി നിയമിക്കാൻ പാടില്ല. (൪) പഴയ കണക്കുകൾ നിയമാനുസരണം കമ്മിറ്റിയിൽ പാസാക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടില്ല.

ഇത്യാദി കാരണങ്ങളാൽ, ടി മീറിംഗും, അതിന്റെ തീർപ്പുകളും അസാധുവായിട്ടുള്ളതും, അവയെ തെങ്ങുൾ സചീകരിക്കുവാൻ തയാറില്ലാത്തതുമാകുന്നു. നായർസമുദായത്തിൽ ഛിദ്രമുണ്ടായിരിക്കുന്നതായി അന്യന്മാർ ധരിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്താൽ മേല്പറഞ്ഞ നടപടികളെ കോട്ടുമുലം റെട്ടുചെയ്യിക്കുന്നതിന് ഒരുങ്ങുന്നില്ല. കേരളീയ നായർസമാജത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും മേൽനടത്തിപ്പിന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതു ആവശ്യമാ

ഒന്നു കണ്ടാൽ അതിനും തയ്യാറാണ്. ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ നിങ്ങളും യോജിക്കുന്നപക്ഷം അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

തുൾശൂർ വച്ച് അടുത്ത സമ്മേളനം മലബാറിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. സീ. കെ. പി-യുടെ പ്രസ്താവനയും, അതിനെത്തുടർന്നുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, സമാജത്തിലെ ഭിന്നിപ്പും മൂലം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട സമ്മേളനം മലബാറിൽ വെച്ചു നടത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് അവിടത്തെ പ്രവർത്തകന്മാർ സെക്രട്ടറിക്ക് എഴുതി അയച്ചു. അക്കോല്ലം അങ്ങിനെ സമ്മേളനം നടക്കാൻ നിടയില്ലെന്നു മിക്കവാറും തീർച്ചയായി. തിരുവിതാംകൂറിലെങ്ങും വെച്ചു നടത്തുവാൻ ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നുമാരംഭിച്ചില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മി. മജ്ജർ സിക്രട്ടറിപദം രാജിവെച്ചു. പി. കെ. കേശവപിള്ള തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കേരളീയ നായർ സമാജത്തിന്റെ പിന്നീടുള്ള ചരിത്രം ഭീഷ്മമോ ശോഭനമോ ആയിരുന്നില്ല.

ഈ അദ്ധ്യായമവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപ് മറ്റൊരു സംഭവംകൂടി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. ൧൦൮൦-ൽ നടന്ന നായരീഴ്വലഫലപോലെതന്നെ മറ്റൊരു നായരീഴ്വല സംഭവം ൧൦൯൦-ൽ കൊല്ലം—വെരിനാട് എന്ന സ്ഥലത്തു നടന്നു. നായർ—പുലയർ ലഫലമെന്ന പേരിലാണ് ഈ സംഭവം അന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഈ ലഫലയുടെ ഉത്ഭവം തുലോം രസകരമാണ്. പുലയസ്രീകൾ അക്കാലങ്ങളിൽ ചുവന്ന കണ്ണാടിച്ചില്ലുകൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു തരം മാലകൾ കഴുത്തിൽ ധരിക്കുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോ പുലയസ്രീയും അവർക്കു വഹിക്കാവുന്നിടത്തോളം കല്ലുമാലകൾ കഴുത്തിൽ ചുമന്നുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു പുലയരുടെ ഇടയിൽ, സമുദായപരിഷ്കർത്താവായിരുന്ന ഗോപാലദാസ് എന്നൊരാൾ ചില പ്രചരണങ്ങളാലും ഭീച്ചു. പുലയസ്രീകൾ കണ്ണാടിമാലകൾ ധരിക്കുന്നതിനെതിരായ ഒരു പ്രക്ഷോഭണവുമായിട്ടാണ് അയാൾ സമുദായരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. പുലയമഹായോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി, പുലയസ്രീകൾ കണ്ണാടിമാലകൾ ധരിക്കുന്നതു തുലോം അപരിഷ്കൃതമാണെന്നും, കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ ആചാരങ്ങൾ അവർ ഉപേ

ക്ഷിക്കണമെന്നും, തീവ്രമായി അയാൾ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. പല പുലയസ്രീകളും ഗോപാലദാസിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു കല്ലുമാലകൾ ത്രജിക്കയും ചെയ്തു. പുലയസ്രീകളുടെ നിർദ്ദോഷകരമായ ഈ ആഭരണപരിത്യാഗം ആഭിജാത്യമുള്ള ചില നായർപ്രമാണികളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അവർ പുലയസ്രീകളെ വീണ്ടും കല്ലുമാലകൾ അണിയുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരു ഏതിർപ്രക്ഷോഭം തുടങ്ങി. അവിവേകിയായ ഒരു നായർ കല്ലുമാലപ്രക്ഷോഭം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു പുലയമഹായോഗത്തിൽ കടന്നുചെന്ന് അവരുടെ നേതാവിനെ നിർദ്ദയം പ്രഹരിക്കുവാൻകൂടി മടിച്ചില്ല. ഈ സംഭവമാണു പുലയർലഹളയ്ക്കു കാരണമാക്കിയത്. സാമാന്യപരിത്യാഗത്തിൽ പശുക്കളെപ്പോലെ ശാന്തനാരായ പുലയരെ ഈ സംഭവം വല്ലാതെ പ്രക്ഷുബ്ധരാക്കി. അവർ ലഹളയ്ക്കൊരുങ്ങി. ഒന്നു രണ്ടു നായർ ഗൃഹങ്ങൾ അഗ്നിക്കിരയായി. എന്നാൽ പ്രബലരായ നായന്മാരോടു മത്സരിക്കുവാൻ ശക്തിവീനരായ പുലയക്കെക്കിനെ കഴിയും? ഒന്നു രണ്ടു നായർഗൃഹങ്ങൾ തീവെന്തു നശിച്ചതോടു കൂടി പുലയരുടെ കോപം അല്പമൊന്നു ശമിച്ചു എങ്കിലും, നായരുടെ പ്രതികാരബുദ്ധി അപ്പോൾ ഉണർന്നുതെയുള്ളു.

നായന്മാർ നിർദ്ദയമായ ഒരു പുലയവേട്ട ആരംഭിച്ചു. പുലയർ നാടും വീടും വിട്ടു വനാന്തരങ്ങളിലോടി ഒളിച്ചു. നായന്മാരും, അവരുടെ സഹായികളായ ചില പോലീസുകാരും, പുലയരെ തിരഞ്ഞു പിടിച്ചു മറ്റിച്ചുതുടങ്ങി. സാധുക്കളായ പുലയരുടെ സ്ഥിതി പരുങ്ങലിലായി. ഈ സംഭവം കേട്ടറിഞ്ഞു പുലയരുടെ നേതാവായ അയ്യൻകാളി അതിശീഘ്രതയിൽ കൊല്ലത്തെത്തി. ഗവണ്മെന്റിന്റെ പൂർണ്ണമായ പിന്തുണയോടു കൂടിയാണ് അയ്യൻകാളി കൊല്ലത്തു ചെന്നതെങ്കിലും അന്നത്തെ പരിത്യാഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വളരെയൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയാണു പുലയരുടെ രക്ഷിതാവെന്ന നിലയിൽ മുന്നോട്ടുവന്നു ജനതാ മദ്ധ്യത്തിൽ സമാധാനവും നീതിബോധവുമുണ്ടാക്കുവാൻ അളവറ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തത്.

അയ്യൻകാളിയുടെ ഉത്സാഹത്തിലും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടിയും, നായന്മാരുടേയും പുലയരുടേയും ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം കൊല്ലം റയിൽവേസ്റ്റേഷനു സമീപമുള്ള മൈതാനത്തുവെച്ചു കൂടി. പുലയസ്രീകളും, പുരുഷന്മാരും അവരുടെ അഭയസ്ഥാനങ്ങൾ വിട്ടു പുറത്തുവന്ന് ആ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. പുലയസ്രീകൾ അവർ പരിത്യജിച്ചിരുന്ന കല്ലുമാലകൾ വീണ്ടും തേടിപ്പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു നിറയെ അണിഞ്ഞുകൊണ്ടാണു യോഗത്തിൽ ഫാജരായത്. അന്നു ഗവണ്മെന്റ് ചീഫ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന വിയറാസായിപ്പും ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയാണു യോഗത്തിൽ ആദ്യക്ഷണം വഹിച്ചത്. കല്ലുമാലകൾ ധരിക്കുന്നതു് അപരിഷ്കൃതമാണെന്നും, അവയുപേക്ഷിക്കുവാൻ പുലയസ്രീകൾക്കവകാശമുണ്ടെന്നും, ഉള്ള മുഖവുരയോടുകൂടിയാണു ചങ്ങനാശേരി പ്രസംഗമാരംഭിച്ചതു്. ബഹുസഹസ്രം സവണ്ണ സമുദായക്കാർ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ആ യോഗത്തിൽ അവരുടെ മുൻപിൽ വെച്ചുതന്നെ കല്ലുമാലകൾ കഴുത്തിൽനിന്നു പരിച്ചെടുത്തു ദൂരെ എറിയുവാൻ ചങ്ങനാശേരി പുലയസ്രീകളെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. അതു തടയുവാൻ ഒരൊറ്റ ആൾക്കും അവകാശമില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആഹ്വാനം സമീകരിച്ചു പുലയസ്രീകൾ ഒന്നൊന്നായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഫാജരായി കല്ലുമാലകൾ ഉപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. അല്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നാലഞ്ചടി പൊക്കമുള്ള ഒരു കുന്ദപോലെ കല്ലുമാലകൾ അല്പക്ഷണപീഠത്തിനു സമീപം വന്നു കുതിഞ്ഞു. അങ്ങിനെ കല്ലുമാലപ്രക്ഷോഭം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൧൦

അന്നു നായർസമുദായം ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടത്തിൽ കൂടി പാഞ്ഞു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കേരളീയനായർ സമാജം ദ്രുതഗതിയിൽ ശിഥിലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഇതരസമുദായസ്ഥാപനങ്ങൾ നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ അങ്ങിങ്ങായി അനുഭവമെന്നവണ്ണം പൊട്ടിപ്പൊടിച്ച് ഉത്ഭവിക്കുകയും, നശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. സമ്മേളനങ്ങളും സംഘടനകളും അതിശീഘ്രതയിൽ ഉദിച്ചുയരുന്നതും, തുല്യവേഗതയിൽ അസ്തമിച്ചു മറയുന്നതും അന്നൊരപൂർവ്വകാഴ്ചയായിരുന്നില്ല. ഉന്നതാഭിരുചിയോ, ഗണ്യമായ പ്രവർത്തനപരിപാടിയോ കൂടാതെ കേവലം സമ്മേളനഭ്രാന്തന്മാരായിരുന്ന ചിലർ വിളിച്ചുകൂട്ടാറുണ്ടായിരുന്ന ഈദൃശസംഘടനകൾ ആരംഭത്തിൽതന്നെ അവസാനിക്കുകയല്ലാതെ പടനൂർത്തശക്തിയോടുകൂടി ബീജകാലം നിലനില്ക്കുവാനോ മാറ്റമില്ലല്ലോ! ൧൦൯൧-ൽ സി. വി. രാമൻപിള്ളയുടെ ഭവനത്തിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ വെച്ചു കേരളീയനായർസമാജം, യോഗഭാരവാഹികളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാകുന്ന പാറപ്പുറത്തു തട്ടിഉടഞ്ഞു ശിഥിലപ്പെട്ടുപോകുന്നതിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുൻപു ചങ്ങനാശേരിത്താലൂക്കിലെ പതിനേഴു മാന്യന്മാർ ചേർന്ന്, നായർഭൂതൃജനസംഘം, എന്ന പേരിൽ ഒരു സമുദായഘടനരൂപവല്ക്കരിച്ചിരുന്നു. ഇത് ൧൦൯൦-ലാണു നടന്നത്. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലേ നായന്മാരുടെ പുരോഗതിയ്ക്കു വേണ്ടി നടന്നിട്ടുള്ള അതിവിപുലമായ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഗണനീയമായ ഒരു പങ്കു വഹിക്കുകയും അവശസമുദായോദ്ധാരണം, ക്ഷേത്രപ്രവേശനം തുടങ്ങിയ ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു, നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഉത്ഭവം ഇങ്ങിനെ ലോകത്തിലെ മറ്റു പല മഹാസ്ഥാപനങ്ങളുടേയുമെന്നപോലെതന്നെ വളരെ ഒതുങ്ങിയ രീതിയിലുള്ളതും തുല്യം ആഭാസരഹിതവുമായിരുന്നു. ഇന്നു മലബാറിലെ ഒരു മഹാത്യാഗിയും തികഞ്ഞ ദേശീയപ്രവർത്തകനും ആയി

പ്രശോഭിക്കുന്നമി. കേളപ്പനായിരുന്നു ഭൃത്യജനസംഘത്തിന്റെ
ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. സിക്രട്ടറി ഇന്നെന്നപോലെതന്നെ
അന്നും മി. മന്ദയ്യ പത്മനാഭപിള്ളയായിരുന്നു. അംഗങ്ങളിൽ
ഭൂരിഭാഗവും നാട്ടിന്റെ നട്ടെല്ലായ നാട്ടിൻപുറത്തെ
കൃഷീവലന്മാരുമായിരുന്നു.

ഭൂജാതംചെയ്ത് ഏറെനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ
പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം ഭാഗ്യവശാൽ ഒരു തികഞ്ഞ സമുദായാഭി
മാനിയും വിദ്യാഭ്യാസചിന്തകനുമായിരുന്ന കെ. പരമുപിള്ള
എം. എ-യുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. ഉന്നതമായ സമുദായ
സേവനാദർശങ്ങളോടുകൂടി ഈ ഭൃത്യജനസംഘത്തെ പുനഃസം
ഘടിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന കഴിവുകൾ അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ഭാവനയേയും ചിന്താശക്തിയേയുമിളക്കി. പരമു
പിള്ള ഭൃത്യജനസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനമാരെ നേരിട്ടു കണ്ടു
സംസാരിക്കുകയും, പരസ്പരം ആശയങ്ങൾ കൈമാറുകയും ചെയ്തു.
ആദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയിലെ
ഭൃത്യജനസംഘം 'നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി'യായി രൂപാ
ന്തരപ്പെട്ടു.

പരമുപിള്ളയുടെ മാർഗ്ഗദർശനമനുസരിച്ചുതന്നെ പ്രസ്തുത
സ്ഥാപനം നൂതനമായി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പരമു
പിള്ള സൊസൈറ്റിയിൽ ഉടൻതന്നെ ഒരംഗമായിട്ടു ചേർന്നു.
എന്നാൽ, ഒരു സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു
സൊസൈറ്റിയുടെ ഭരണത്തേയും നിയന്ത്രണത്തേയും സംബ
ന്ധിച്ച കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിലേ
യ്ക്കു പരമുപിള്ള സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാർക്കു ചങ്ങനാശേരി
യുടെ സഹകരണം നേടിക്കൊടുക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞചെയ്തു.
എന്നുമാത്രമല്ല ചങ്ങനാശേരിയുടെ അനുമതിക്കുപോലും കാ
ത്തിരിക്കാതെ പരമുപിള്ള അദ്ദേഹത്തെ സൊസൈറ്റിയിൽ
ഒരംഗമായിട്ടു ചേർത്തു. "ഒരു സ്ഥാപനത്തെ ഭരിക്കുകയും, നിയന്ത്രി
ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ
പ്പോലെ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഒരാൾ നായർസമുദായത്തിലില്ല. ഒരു
തികഞ്ഞ സമുദായാഭിമാനിയായതിനാൽ അദ്ദേഹം സൊസൈ
റ്റിയിൽ ചേരുന്നതിനു യാതൊരൊഴുകഴിവും പറയുകയില്ല"

എന്നിങ്ങിനെയാണ് പരമുപിള്ള സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാരോടു പറഞ്ഞത്. നായർസവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ആദ്യത്തെ ശോബ്ദിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു. “ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ അദപിതീയപണ്ഡിതനും ഒരു തികഞ്ഞ സമുദായസ്നേഹിയും ആയിരുന്ന പരേതനായ പ്രഫസർ കെ. പരമുപിള്ള അവർകളും, സ്വതന്ത്രധീമാനം സ്വരാജ്യസ്നേഹിയുമായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളും ഈ സംഘടനയിലെ അംഗങ്ങളായി ചേർന്നു.”

നായർസവീസ് സൊസൈറ്റിയാണ് ചങ്ങനാശേരിയെ സമുദായമദ്ധ്യത്തിലുണർത്തിച്ചതെന്ന് ഒരഭിപ്രായം ചില കാലങ്ങളിൽ ചിലർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി നായർസവീസ് സൊസൈറ്റിയിലെ അംഗമായി ചേരുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുക്കായ്കുജീവിതത്തിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൊല്ലം ബാറിൽ അദപിതീയമായ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു കരസ്ഥമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമാസവരവ് ൧൫൦൦-നും ൨൫൦൦-നും മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു തുകയായിരുന്നു. സൊസൈറ്റിയുടെ ഉത്ഭവത്തിന് ഒരു ശോബ്ദമുൻപു മുതൽക്കുതന്നെ അദ്ദേഹം പ്രതിവർഷം ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവന്നു. ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയിൽ നിന്നും നിയമസഭയിലേയ്ക്കു അംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയെന്ന പതിവു നടപ്പിൽ വന്നതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തുടർച്ചയായി നിയമസഭാസാമാജികനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിലും അന്നു മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതും ചങ്ങനാശേരിയല്ലാതെ മറ്റൊരുവരിലുമില്ല. സി. കെ. പി. കഴിഞ്ഞാൽ നായർസമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും സുസമ്മതനായ നേതാവും ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു സൊസൈറ്റിയിലെ ഒരംഗമായി ചങ്ങനാശേരിയെ ലഭിച്ചതു വലിയ ഒരു നേട്ടമായി അവർ കരുതിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ. അചിരേണ മി. കേളപ്പൻ മലബാറിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുമ്പോൾ സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനവും അതിന്റെ സജീവമായ നേതൃത്വവും ചങ്ങനാശേരിയിൽ വന്നു

ലയിച്ചു. ഇതു, സംഭവങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്. നമുക്കു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ അവസാനരംഗങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കേരളീയനായർസമാജത്തിലെ ഭിന്നിപ്പിനെ തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവഗതികൾ നായർസവീസസൊസൈറ്റി ൧൧൦൦-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ദശവത്സരറിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങിനെ സംക്ഷിപ്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

“ഈ അവസരത്തിലാണ് കേരളീയനായർസമാജം രണ്ടു കക്ഷിയായി പിരിഞ്ഞത്. കൈകാര്യകർതൃത്വമുണ്ടായിരുന്ന എത്രകക്ഷികൾ പ്രസിഡന്റായിരുന്ന സീ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർ കളെ സമാജത്തിൽനിന്നു ബാഹിഷ്കൃതനാക്കി. തന്നിമിത്തം സമുദായം പ്രക്ഷുബ്ധമാവുകയും, കേരളീയനായർസമാജസമ്മേളനത്തിനായി കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്ന ഭാരവാഹികൾ അതിൽനിന്നു പിന്മാറുകയും, ആണ്ടുതോറും നടന്നുവന്നിരുന്ന സമ്മേളനം അക്കൊല്ലം മുടങ്ങുമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുക്കയും ചെയ്തു. നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ സമുദായചിന്ത അല്ലാത്തതുണ്ടാവുകയും, സമ്മേളനശക്തി മുത്തുവരികയും ചെയ്യുന്ന ആ അവസരത്തിൽ അതു മുടങ്ങുന്നതു വലിയ നഷ്ടമെന്നു തോന്നി. പരിഷ്കാരകാംക്ഷികൾക്കു കേരളീയനായർസമാജമന്ത്യാധീനമാവുകയാൽ പുതുതായി ഒരു മഹാസമാജം സ്ഥാപിക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വന്നു. ഇതിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുവാൻ സവീസസൊസൈറ്റിയല്ലാതെ മറ്റൊരുമില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടുകയാൽ ചങ്ങനാശേരിയിൽ വെച്ചു, തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ബ്രിട്ടീഷ് മലബാർ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു പല മഹാനാരായം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള നായർസമാജങ്ങളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി, ഏറ്റവും ഭംഗിയായ ഒരു സമ്മേളനം നടത്തി. ആ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു സമസ്തകേരളനായർസമാജമഹായോഗം സ്ഥാപിച്ചു. ആ മഹായോഗവും സമ്മേളനവുംകൊണ്ടു സമുദായത്തിൽ ഭിന്നത വർദ്ധിച്ചു എന്നു പറയുന്ന ചിലരുണ്ടെങ്കിലും, അതുനിമിത്തം സമുദായത്തിനു പൊതുവിലും വ്യക്തികൾക്കുള്ളിലും ഉണ്ടായ

ഉണർവും ഉൽക്കണ്ഠയും അസാമാന്യമാകുന്നു. ഈ സമ്മേളനം അതിനെക്കാൾ മെച്ചമായി ഒരു കാര്യം സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതരസമുദായങ്ങളിലെ പ്രവീണന്മാരായ പല ഏതിരാളികളുടേയും സമുദായശത്രുക്കളുടേയും മദ്ധ്യേ, സകാരുദ്യോഗവും വെച്ചുകൊണ്ടു, ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്താലും യാഥാസ്ഥിതികരണത്താലും വളരെക്കാലമായി വളഞ്ഞുപോയ നട്ടെല്ലോടു കൂടിയ സ്വവർഗ്ഗക്കാരെ അവർ ശുഭ്രരല്ല, നായന്മാരാണെന്നുള്ള ബോധമുളവാക്കി, മതാനുഷ്ഠാനത്തിലും, സമുദായജീവിതത്തിലും സ്വതന്ത്രബുദ്ധി നരുകി, ജീവിതമത്സരത്തിൽ മുന്നണിയിലെത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ച സമുദായോത്തേജകനായ സീ. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളെ വാർദ്ധക്യദശയിൽ സമാജബഹിഷ്കൃതനാക്കിയതു നിമിത്തം സന്തപിച്ച അദ്ദേഹത്തേയും, പ്രക്ഷുബ്ധ സമുദായത്തേയും, സമാധാനപ്പെടുത്തിയത് ആ മഹാസമ്മേളനമാകുന്നു. അയ്യായിരത്തിൽപരം നായന്മാർ കൂടിയതും ഏറ്റവും ഭംഗിയിൽ കാര്യങ്ങൾ നടന്നതുമായ ആ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹം തുകിയ സന്തോഷാശ്രുക്കൾ സവീസസൊ സൈറിയെ എണെണം അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്.”

ഇങ്ങിനെയാണു സമസ്തകേരളനായർസമാജസമ്മേളനത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സവീസസൊസൈറ്റി മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു പ്രസ്തുത സ്ഥാപനം ഭൂജാതമായത്. കേരളീയനായർസമാജസമ്മേളനം മാൻമ-ൽ നടക്കുവാനിടയില്ലെന്നു ബോധ്യമായതുകൊണ്ട് ആ വിടവടയ്ക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങിനെ ഒരു നൂതനസ്ഥാപനം സൃഷ്ടിച്ചതും, വമ്പിച്ച തോതിൽ ഗംഭീരമായ ഒരു സമ്മേളനം ചങ്ങനാശേരിയിൽവെച്ചു നടത്തിയതും. സ്വാഗതസംഘാലുപേക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു കെ. പരമപിള്ളയെ ആയിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹം രോഗബാധിതനും, ശയ്യാവലംബിയുമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് ആ ബഹുമതി ചങ്ങനാശേരിയുടെ ചുമലിൽത്തന്നെ വന്നുചേർന്നു. നിയമനിർമ്മാണസഭാപ്രക്ഷോഭം സംബന്ധിച്ച് അന്ന് ഉത്തരത്തിൽ വിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ള, സമ്മേളനത്തിന് റൊപ്പിയ്ക്കു മുൻപു ചങ്ങനാശേരിയിൽ

തിരിച്ചെത്തി, സ്വാഗതസംഘാല്യക്ഷന്റെ ചുമതലകൾ സസന്തോഷം കയ്യേറ്റു. വി. കെ. ശങ്കരമേനവനാണു സമ്മേളനത്തിലാല്യക്ഷം വഹിച്ചത്.

പരിഷ്കാരോദ്യമങ്ങളായിരുന്ന ചില നായന്മാർ ബ്രാഹ്മണസമ്പ്രദായത്തിൽ വേണ്ടി പതിനാറു ദിവസത്തെ പൂജകളിൽ ആചാരണം പത്തു ദിവസമായി കറയ്ക്കണമെന്ന് അതിതീവ്രമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അമ്പലപ്പാട്ടു മി. ദാമോദരനാശാന്റെ മാതൃലാഭം ശങ്കരനാശാനായിരുന്നു ഈ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ അനിഷേധ്യനേതാവ്. ശുഭ്രജാതികളായ നായന്മാർ ബ്രാഹ്മണരുടെ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഈ ആചാരത്തെ ധിക്കാരപൂർവ്വം പകർത്തുവാൻ ശ്രമം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു ക്ഷുഭിതരായിത്തീർന്ന ചില ബ്രാഹ്മണസത്തമന്മാർ പ്രഹ്ലന്നമാഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി അധികാരികളെ സമീപിച്ചു സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. ബ്രാഹ്മണരുടെ അവകാശവാദത്തെയും, ദുരഭിമാനത്തെയും സംരക്ഷിക്കുവാൻതന്നെ അന്നത്തെ നായർദിവാൻജിയായിരുന്ന മന്ദന്തു കൃഷ്ണൻനായർ നിശ്ചയിച്ചു. പത്തു ദിവസം മാത്രം പൂജകളിൽ ആചരിക്കുന്ന നായന്മാർക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം നിഷേധിക്കണമെന്ന നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ചരമശാസനം ദിവാൻജി ഓരോ താലൂക്കിലേയും തഹസീൽദാർമാർക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്തു. ഇതു പരിഷ്കാരോദ്യമങ്ങളായിരുന്ന നായന്മാരെ ശത്രുണം ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു.

ചങ്ങനാശേരി തന്റെ സ്വാഗതപ്രസംഗത്തിൽ ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ വിചിത്രമായ ശാസനത്തെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെത്തുടർന്ന് നായർ ദിവാൻജി ആ നായർസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു നായരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു സമാധാനം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.

ചങ്ങനാശേരിയിൽ വെച്ചു നടന്ന സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു അധികകാലം കഴിയുന്നതിനു മുൻപ് സമുദായോത്തേജകനായിരുന്ന സീ. കൃഷ്ണപിള്ള ദിവംഗതനായി. ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മടങ്ങുന്ന വഴി കായംകുളം കായ

ലിൽ വച്ചുണ്ടായ ഒരു ചെറിയ ബോട്ടപകടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലിൽ ഒരു മുറിവു പറ്റുകയും അതു വർദ്ധിച്ചു അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചുദ്ദേഹം മൃതിയടയുകയുമാണു ചെയ്തതു്. നായർസമുദായത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സു സ്വന്തം ശ്രേയസ്സായിക്കരുതി, സമസ്തഷ്ടീസേവനത്തിനായി ജീവാപ്പണം ചെയ്തിരുന്ന, ആ ബഹുമാന്യനായ നേതാവിനെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരുടെ കൃതഘ്നതയും, ശ്രമതയും ഉപജാപകവൃത്തികളും അതികഠിനമായി അലട്ടുകയും നിരാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടം ശാന്തിയും സംതുഷ്ടിയും നിറഞ്ഞ ഒന്നായിരുന്നു. പാണ്ഡവരും കൗരവാദികളും ഒന്നുപോലെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഉഗ്രനും, സൌമ്യനും, ധീരനും പ്രശാന്തനുമായ ഭാരതത്തിലെ ഭീഷ്മദേവർക്കുള്ള സ്ഥാനമാണു നായർസമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. ചങ്ങനാശേരിയിൽ നടന്ന സമ്മേളനത്തിലേ ഓരോ ചടങ്ങും ആ വൃദ്ധനായ നേതാവിനോടു സമുദായത്തിനുള്ള കൃതജ്ഞതയേയും ആദരവിനേയും ആദ്യനും പ്രസ്തുഷ്ടമാക്കി. കേരളീയനായർസമാജത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന കണ്ഠിതവും മനോവേദനയും, വിജയകരമായി നടന്ന ചങ്ങനാശേരിസമ്മേളനംകൊണ്ടു ഏറ്റക്കുറേ തീർന്നുപോയതായി നമുക്കു നിസ്സംശയം അനുമാനിക്കാം.

ചങ്ങനാശേരിയിൽ നടന്ന സമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു് ഏതാനും നാളുകൾക്കുള്ളിൽ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ഒരു സമ്മേളനം എറണാകുളിയിൽപെട്ടവരുടെ ഉത്സാഹത്തിൽ ആററിക്കൽവെച്ചു നടന്നു. ഈ സമ്മേളനം നാമമാത്രമായിരുന്നു എങ്കിലും, ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരിട്ടുള്ള സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു് ആ സമ്മേളനത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ അവസാന സമ്മേളനമായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. എന്നാൽ സമസ്തകേരളനായർസമാജസമ്മേളനം ൯൬-ൽ മരുതുംകഴിയിൽ വെച്ചു നടത്തുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, കേരളീയനായർസമാജം ഒരിക്കൽക്കൂടി അതിന്റെ പിതാഭസ്മത്തിൽ

നിന്നു പിടഞ്ഞെടുന്നേൽക്കുകയുണ്ടായി എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. അതു വഴിയേ.

സമസ്തകേരളനായർസമാജസമ്മേളനം ൯൨-ൽ മാനാത്തുവച്ചു സുപ്രസിദ്ധചിന്തകനായിരുന്ന ആർ. ഇഴശ്വരപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. നായർതറവാടുകളിലെ ഭാഗപ്രശ്നം ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വാദവിഷയമാകുകയും, തീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദത്തിനുശേഷം തുടന്നുപോയിക്കൊണ്ട് അടുത്ത സമ്മേളനത്തിലേക്കു മാറ്റിവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പിൻക്കാലത്തു സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ മുഖ്യപ്രവർത്തകന്മാരിലൊരാളായിത്തീർന്ന പരേതനായ എം. എൻ. നായർ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചാണു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കും താല്പര്യത്തിനും വിഷയമായത്.

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ സിക്വറിറ്റി മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള രാജിവെച്ചതിനുശേഷം പ്രസ്തുതസംഘടനയിലെ വിഭിന്നകക്ഷികളേ തമ്മിൽ രാജിപ്പിക്കുന്ന തിന്നും അങ്ങിനെ സമുദായത്തിന്റെ ഐക്യം പരിപാലിക്കുന്നതിനുള്ള ചില ശ്രമങ്ങളും ആലോചനകളും പൊതിഞ്ഞുടങ്ങി. കേരളീയനായർസമാജത്തേയും സമസ്തകേരള നായർസമാജസമ്മേളനത്തേയും അങ്ങിനെ പരസ്പരം കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ പ്രാരംഭമായി ഈ രണ്ടു സമാജങ്ങളുടേയും സംയുക്തമായ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു നായർസമ്മേളനം പരേതനായ ചിറ്റേട്ടത്തു ശങ്കുപ്പിള്ളയുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമഫലമായി അയിരൂർവെച്ചു കൂടി. സമ്മേളനത്തിലാദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചതു ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയായിരുന്നു. മാനാർ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു മാറ്റിവെയ്ക്കപ്പെട്ട ഭാഗപ്രമേയം അയിരൂർസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു സർവ്വസമ്മതമായി പാസാക്കപ്പെട്ടു എന്ന കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണ്.

അയിരൂർസമ്മേളനത്തിനു ശേഷം കൂടിയ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ കാര്യം ആലോചനായോഗത്തിൽ ഭിന്നകക്ഷികളിലേയും നേതാക്കന്മാർ ഹാജരാകുകയും, ദിവാൻബഹദൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയെത്തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷനായും, പി. കെ

കേശവപിള്ളയേയും കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയേയും സിക്രട്ടറിമാരായും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഈ ചേർത്തുകെട്ടിയ ഐക്യം കേവലം ഉപരിപാചാര്യമായ ഒന്നായിരുന്നു എന്ന് അനന്തരസംഭവം തെളിയിക്കുന്നതാണ്.

അയിരൂർസമ്മേളനത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു മി. കട്ടിയാട്ടശിവരാമപ്പണിക്കർ സുവീസ്പെന്ററിയുടെ ഒരായുഷ്കാലപ്രവർത്തനമായിരുന്നുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ച് അതു പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതും, സെക്രട്ടറിയുടെ ഒരംഗമായി ചേർന്നതും. ബി. എ. ബിരുദധാരിയായിരുന്ന മി. പണിക്കരെ ഉടൻതന്നെ സർവീസ്പെന്ററി വക പ്രാക്കളം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയമിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്ന് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻ്റ് സർവീസിൽ ഒരു പ്രൊഫസർമാനെന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. സർവീസ്പെന്ററിസേവനാർഹമല്ലാതായിത്തീർന്നുകൊണ്ടോ, ഗവണ്മെൻ്റ് പ്രോഗ്രാം കൂടുതൽ ആകർഷണീയമായിത്തീർന്നുകൊണ്ടോ, അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രതിജ്ഞ പരിപാലിക്കാതിരുന്നതെന്ന കാര്യം ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണ്.

അയിരൂർസമ്മേളനത്തിൻ്റെ പരിപൂർണ്ണവിജയത്തിന് ആത്മാർത്ഥമായി മുനിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ച ചിറോട്ടത്തു ശങ്കുപ്പിള്ളയെക്കുറിച്ചുകൂടി ഒരു വാക്കു പറയാതെ ഈ അദ്ധ്യായം പൂർത്തിയാക്കുന്നതല്ല. അവലുപ്പാട്ടു രായിങ്ങൽ ശങ്കരനാശാൻ്റെ പുത്രനായിരുന്ന ഈ യുവാവ് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഒരു കടന്നുവെട്ടിയവരിയും, അഹങ്കാരിയും, സാഹസികനും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ അദ്ദേഹം മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ അക്രമരാഹിത്യസിദ്ധാന്തങ്ങളാലും, നിസ്പാർത്ഥപരമായ ജീവിതരീതിയാലും ആകൃഷ്ടനായിത്തീരുകയും, ഒരു കാൺഗ്രസ്സ് അംഗമെന്ന നിലയിൽ മറ്റു ദേശഭക്തന്മാരോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അക്രമരാഹിത്യസിദ്ധാന്തം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, ദേശീയസംഘടനകൾ രൂപവൽക്കരിക്കുവാനും, സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാനും, അദ്ദേഹം തൻ്റെ ജീവിത

ശിഷ്യം വിനിയോഗിച്ചു. രാജ്യത്തിനും രാജ്യശ്രേയസ്സിനും വേണ്ടി യുള്ള അക്ഷീണപരിശ്രമങ്ങളുടേയും, നിരന്തരമായ കഠ്യാനുഭവങ്ങളുടേയും, ഫലമായി ത്യാഗസമ്പന്നനും സേവനമൂർത്തിയുമായിരുന്ന ആ യുവാവ് അകാലത്തിൽത്തന്നെ രോഗബാധിതനായി ചുമഞ്ഞു. ഒരുത്തമദേശഭക്തനും, നിഷ്കളങ്കനായ പൊതുജന സേവകനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകാലചരമം തിരുവിതാംകൂറിന് ഇടക്കാലത്തു നേരിട്ടിട്ടുള്ള അപരിഹായ്മായ മഹാനഷ്ടങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

അദ്ധ്യായം ൧൧

തിരുവിതാംകൂറിൽ ആദ്യമായി ഒരു നിയമസഭ ഏറ്റെടുപ്പിച്ചത് ൧൦൬൩-ൽ ആയിരുന്നു. അക്കാലംവരെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ സുഖങ്ങളേയും ഐശ്വര്യങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയെന്നുള്ളതു, ഹജൂർകച്ചേരിയുടെ പതിവുജോലികളിൽ ഒന്നായിട്ടുമാത്രമാണു നടന്നുവന്നത്. ഹജൂർതുമസ്കന്മാരുടെ പുകഞ്ഞ മസ്തിഷ്കങ്ങളിൽ നിന്നുതഭവിച്ചു, മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടുങ്ങിയ പരിശോധനദപാരം കടന്നു, വലിയകൊട്ടാരത്തിൽ പോയി തിരികെ പരികയാണു നിയമനിർമ്മാണത്തിനു വേണ്ടിയിരുന്ന ചടങ്ങുകൾ. ഈ രീതി ആശാസ്ത്രമല്ലെന്ന് അധികാരികൾക്കു തോന്നിയതിന്റെ ഫലമായി ൧൦൬൩-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷനനുസരിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു നിയമസഭ സ്ഥാപിച്ചു. നിയമസഭയിൽ എട്ട് അംഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, അവരിൽ രണ്ടുപേർ അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരിക്കണമെന്നും, നിയമത്താൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. എല്ലാ അംഗങ്ങളേയും ഗവണ്മെൻറു നേരിട്ടു തന്നെയാണു നിയമിച്ചുവന്നത്. നിയമനിർമ്മാണം മാത്രമായിരുന്നു ഈ സഭയുടെ ജോലി.

൧൦൭൩-ലെ അഞ്ചാം റഗുലേഷനനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ റഗുലേഷൻ ഒരു രാജകീയ വിളംബരമായിട്ടല്ല പുറത്തുവന്നതെന്ന കാര്യം ഇവിടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധേയമാണ്. നിയമസഭയിൽ കൂടി പാസാക്കിയ പ്രസ്തുത നിയമമനുസരിച്ചു, നിയമസഭയിൽ എട്ടു മുതൽ പതിനഞ്ചംഗങ്ങൾവരെയാകാമെന്നും, ആകെയുള്ള അംഗങ്ങളിൽ പൂർണ്ണിയത് അഞ്ചിൽ രണ്ടു ഭാഗമെങ്കിലും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരിക്കണമെന്നും, പ്രത്യേകം നിർദ്ദിഷ്ടമായിരുന്നു. അനുദ്യോഗസ്ഥസാമാജികന്മാരെ ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു നേരിട്ടു നിയമിക്കുകയോ, യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം ആവശ്യമുള്ള ചട്ടങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. നിയമനിർമ്മാണം മാത്രമേ ഈ നിയമസഭയുടേയും അധികാരപരിധി

യിൽ വെട്ടിയിടുന്നതല്ല. പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിൽ ൧൫-ാം ഗണ്ഡർവരെയൊക്കെ നിയമം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, ൧൦൯-വരെയുള്ള മാത്രമാണ് അതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. അനുജ്യാഗസ്ഥംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള ചട്ടങ്ങളും ൧൦൮൩-വരെയെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ൧൦൮൩-മുതൽ പ്രജാസഭയിൽ നിന്നും ഓരോ റവന്യൂവിഷയനേയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഓരോ പ്രതിനിധിയേവീതം ആകെ നാലംഗങ്ങളെ പ്രജാസഭാംഗങ്ങൾ നിയമനിർമ്മാണസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊള്ളുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റ് അനുമതി നൽകി. അതനുസരിച്ചു ൧൦൮൮-ൽ ചങ്ങനാശേരിയെ കൊല്ലംവിഷയിലെ പ്രജാസഭാപ്രതിനിധികൾ നിയമസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയുണ്ടായി.

പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയും പൊതുജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിലാഷങ്ങളെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നില്ല. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലാണു ഒന്നാമതായി നിയമസഭ ഏർപ്പെടുത്തിയതെന്ന് അഭിമാനിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും ബ്രി: ഇൻഡ്യയിൽ ക്രമേണ വളർന്നുവന്ന പ്രതിനിധിസഭകൾ ചുമതലകളേയും അവകാശങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തിരുവിതാംകൂറിനെ പിന്നണിയിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും രാഷ്ട്രീയബോധത്തിലും തിരുവിതാംകൂർ ഇൻഡ്യയിലെ ഇതരഭാഗങ്ങളേ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ പുരോഗമിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലേ നിയമസഭയെ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധം പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടുവന്നു. ൧൦൮൮-ലെ പ്രജാസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിവേദനവിഷയങ്ങളിലൊന്നു നിയമസഭാപരിഷ്കാരമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗത്തിൽ നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ ശക്തിയുക്തം ഉന്നയിപ്പാറുണ്ടെന്നു കൂടാതെ, പ്രായോഗികമായ ഒരു പരിഷ്കാരപദ്ധതി നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. നിയമസഭയിൽ ആകെയുള്ള അംഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ ഇരുപത്തൊന്നായി വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും, അതിൽ ൧൧-സ്ഥാനങ്ങൾ അനുജ്യാഗസ്ഥന്മാർക്കായി നീക്കിവയ്ക്കണമെന്നും, ഈ ൧൧-പേരിൽ ൯-പേരെ പൊതുനിയോഗം

ജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നും, ജന്മിമാർ, തോട്ടക്കാർ മുതലായ വരുടെ പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്നും, തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും, ബാക്കി രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങൾ നാമിനേഷൻ കൊണ്ടു പൂരിപ്പിക്കണമെന്നും, നിയമസഭയ്ക്കു ബഡ്ജറ്റ് നിരൂപണം ചെയ്യുവാനും, ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനും, അവകാശം നൽകണമെന്നും സമത്വമായി തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന ഒരു പ്രസംഗമുഖേന അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസംഗമവസാനിച്ചപ്പോൾ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്ക് നിയമസഭയിൽ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുവാൻ എന്തു മാർഗ്ഗമാണു പ്രാസംഗികൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന് ഒരു ചോദ്യം അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന രാജഗോപാലാചാരി ചങ്ങനാശേരിയോടു ചോദിച്ചു. സമുദായപ്രാതിനിധ്യതത്വം നിയമസഭ ഭീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഒറ്റ വാചകത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി മറുപടി കൊടുത്തു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അക്കാലത്തെ പ്രജാസഭാപ്രസംഗം പൊതുജനങ്ങളുടെ മാത്രമല്ല അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ചീഫ് ജസ്റ്റീസും അന്നന്തരകാലങ്ങളിൽ ദിവാൻജിയുമായിരുന്ന മന്ദന്തു കൃഷ്ണൻനായരുടെ പ്രശംസയ്ക്കുപോലും പാത്രമായി. എന്നാൽ പ്രസ്തുത പ്രക്ഷോഭംതന്നെ കൃഷ്ണൻനായർ ദിവാൻജിയുടെ കാലത്താവർത്തിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരോഗമനപരമായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു ഗണ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയെ കൂടാതെ പ്രജാസഭയിലംഗങ്ങളായിരുന്ന മെ. സി. രാമൻതമ്പി, എസ്. കൃഷ്ണയ്യർ, പി. പത്മനാഭൻതമ്പി, തുടങ്ങിയ പലരും നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടാണു പ്രസ്തുത വർഷമുതൽ ൧൦൭൩-ലെ പരിഷ്കാരമനുസരിച്ച് അന്നുവരിച്ചിട്ടുള്ള പതിനഞ്ചംഗങ്ങളേയും നിയമസഭയിലുൾപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവാൻ ഗവണ്മെന്ററനുമതി നൽകിയത്. പക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടും പ്രക്ഷോഭം ശമിച്ചില്ല. ൧൦൮൯-ലെ പ്രജാസഭയിലും, ചങ്ങനാശേരിയും, മറ്റു പരിഷ്കാരശയന്മാരായ അംഗങ്ങളും അവരുടെ പഴയമുറവിളിതന്നെ ആവർത്തിച്ചു. അക്കാലം പ്രജാസഭയിലെ ഒരംഗമായിരുന്ന ധീരനും, സ്വതന്ത്രചിന്തനും, ഉല്ലാസിയുമായ മി. തേരൂർ സുബ്രഹ്മണ്യപിള്ള

അതിവരുഷമായ ഭാഷയിൽ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഗവ
 മെന്റിനെ ഭസ്മിച്ചു. ൧൦൮൯-ലെ പ്രജാസഭ, രാജഗോപാലാ
 ചാരിയുടെ ഭരണകാലത്തെ അവസാനസമ്മേളനമായിരുന്നു.
 ഉദ്യോഗമൊഴിയുന്ന ഭിവാൻജിമാഷ്ഠി അവരുടെ ഭരണകാല
 ത്തുള്ള പ്രജാസഭയുടെ അവസാന സമ്മേളനദിവസം ഒരു
 മംഗളപത്രം കൊടുക്കുകയെന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. കെ. രാമ
 കൃഷ്ണപിള്ളയേ അന്യായമായി നാടുകടത്തുവാൻ മഹാരാജാ
 തിരുമനസ്സിനെ ഉപദേശിച്ചു. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഭരണം
 പൊതുജനങ്ങളുടെ അവജ്ഞയ്ക്കും അവഹേളനത്തിനും പാത്ര
 മായിരുന്നതുകൊണ്ടു പതിവുപോലുള്ള മംഗളപത്രം നൽകേണ്ട
 തില്ലെന്നു പ്രജാസഭയിലെ ഭൂരിപക്ഷം സാമാജികന്മാർ തീർച്ച
 ചെയ്തു. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ ഭക്തഗണങ്ങളിൽവെട്ട
 ചിലർ ഈ നിശ്ചയം ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ, ചങ്ങനാശേരി തന്റെ
 സഹായം തേടി പ്രയോഗിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥനയോടെപേക്ഷിച്ചു.
 എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്തുത ശ്രമങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാ
 തെ കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പോകുകയും, താമസംവിനാ അവിടെ
 നിന്നും ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു യാത്രതിരി
 ക്കയും ചെയ്തു.

൧൦൮൮-ലെ നിയമസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടി
 രുന്ന ചങ്ങനാശേരി, ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും നാലുമാസം കഴിഞ്ഞു
 തിരിച്ചെത്തിയതിനുശേഷം, നിയമസഭാപരിഷ്കാരം സംബന്ധി
 ച്ചുള്ള പ്രക്ഷോഭം അതിതീവ്രമായി തുടന്നുകൊണ്ടുപോക
 വാൻ നിശ്ചയിച്ചു. നിയമസഭയ്ക്കു കത്തുതന്നെയാണു പരിഷ്കര
 ണശ്രമങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ആരംഭിച്ചത്. ൧൦൯൨-ലെ
 നിയമസഭാപരിഷ്കരണഠലേഷൻ, ൧൦൯൩-ലെ വിളംബര
 മനുസരിച്ചു സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന നിയമസഭയിൽക്കൂടി പാസാക്കി
 യാണു നിയമസംഹിതയിൽ ചേർത്തിരുന്നതെന്നുള്ള വിവരം
 പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെ, രാജകീയവിളംബരം
 മൂലമല്ലാതെ നിയമസഭാപരിഷ്കരണനിയമം നിർമ്മിച്ചു ഗവ
 മെന്റ് പരോക്ഷമായിട്ടെങ്കിലും പരിവർത്തനപരമായ ഒരു
 തത്വത്തെ അംഗീകരിക്കുയാണു ചെയ്തത്. നിയമസഭയുടെ
 ഘടന മാറ്റുന്നതിനുള്ള നിയമനിർമ്മാണാധികാരവും അവകാ
 ശവും നിയമസഭയിൽത്തന്നെ ലയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതായി

രുന്ന ഈ തത്വം. എങ്കിലും ജനകീയശക്തിക്കു പ്രാവചല്യം നൽകുന്ന വിപ്ലവപരവും ആവൽക്കരവുമായ ഈ തത്വം അംഗീകരിക്കുന്നതിനും, അങ്ങനെ അധികാരം വിട്ടുപരിയുന്നതിനും, ഗവണ്മെന്റ് സന്നദ്ധമായിരുന്നില്ലെന്നു പിന്നീടുള്ള സംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. ഏതായാലും, ഫ്രാഞ്ചൈസ്-ലെ മുൻനടപ്പും, ദൃഷ്ടാന്തവുമനുസരിച്ചു നിലവിലിരിക്കുന്ന നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഒരു ബിൽ നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി തീരുമാനിച്ചു. ധനവ്യയമുണ്ടാക്കുന്ന സംഗതികൾ ഉൾപ്പെട്ട നിയമനിർമ്മാണത്തിനു മുൻകൂട്ടി ഭിവാൻജിയുടെ അനവാദം വാങ്ങിയിരിക്കണമെന്നുള്ള സാങ്കേതികതടസ്സത്തെ ആധാരമാക്കി പ്രസ്തുത ബിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ അനുമതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയമവതരിപ്പിക്കുവാൻ മെമ്പർമാർക്കുവേണ്ടി ഒരു കൗൺസിൽ സിക്രട്ടറി ചങ്ങനാശേരിയെ അറിയിച്ചു. താൻവതരിപ്പിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ബിൽ ധനകാര്യത്തെ ഒരുവിധത്തിലും ബാധിക്കുന്ന ഒന്നല്ലെന്നും, അതു കൊണ്ടു ഭിവാൻജിയുടെ അനവാദം മുൻകൂട്ടി വാങ്ങേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, അനവാദം വേണമെങ്കിൽത്തന്നെ അതു ബിൽ നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കുമ്പോൾ മതിയാകുമെന്നും, വിവരിച്ചു ചങ്ങനാശേരി സിക്രട്ടറിക്കു മറുപടി നൽകി. അതിനുശേഷം, നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയും, അതിലേയ്ക്കുള്ള ബിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ അനുമതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയത്തിനു മുൻകൂട്ടി ഭിവാൻജിയുടെ അനവാദം വാങ്ങിയിരിക്കണമെന്നുള്ള വാദത്തിന്റെ അർത്ഥശൂന്യതയേയും, പ്രസ്തുതമാക്കി ചങ്ങനാശേരി ഒരു ലഘുലേഖ തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രലോകം ഈ ലഘുലേഖയെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു.

അന്നു മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർ തിരുവിതാംകൂറിലേ ഭിവാൻപദത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി ഭിവാൻജിയെ നേരിട്ടു കണ്ടു സംഭാഷണം ചെയ്തു, ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിരുന്ന നീതിരഹിതമായ വാദത്തിന്റെ അനൗചിത്ര്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ ഫലമായി ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുമതി

ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയം ഹാജരാക്കുവാനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നീക്കി. എന്നാൽ, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ലക്ഷ്യലേഖിവാൻജിയെ വല്ലാതെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രതികൂലവിമർശനങ്ങൾ അസഹിഷ്ണുതയോടെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയുടെ സംരംഭത്തെ മറുവിധത്തിൽ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുമതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയംതന്നെ പുറത്തെറിയിച്ച്, നിയമസഭയുടെ ഘടന മാറുവാൻ ആ സ്ഥാപനത്തിനധികാരമില്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയം നിയമസഭയെക്കൊണ്ടുതന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമം തിരസ്കീലയ്ക്കുള്ളിൽ ആരംഭിച്ചു. ഗവൺമെൻ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന നിയമസഭയെ കൊണ്ടുണ്ടാകാതെപ്രായവും രേഖപ്പെടുത്തിക്കുന്നതിനു ഗവൺമെൻ്റിനു യാതൊരു വിഷമവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചില അംഗങ്ങൾതന്നെ പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുമെന്നു ചങ്ങനാശേരിയെ നേരിട്ടറിയിച്ചിരുന്നു. നിയമസഭാപരിഷ്കരണബിൽ അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽതന്നെയും, നിയമസഭയുടെ ഘടന മാറുവാൻ പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിനവകാശമില്ലെന്നുള്ള ഒരുപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ആ സഭയ്ക്കു്തന്നെ അവസരം നൽകുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കുമോ എന്നെന്നാശങ്ക ചങ്ങനാശേരിയേ വല്ലാതെ അലട്ടി. നിയമസഭയ്ക്കു പുറത്തു് അതിശക്തിയായ പ്രക്ഷോഭം നടത്തി, പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിച്ചു, പുരോഗമനപരമായ ഒരു നയം സ്വീകരിക്കുവാൻ അധികാരികളെ നിർബലരാക്കുവല്ലാതെ അംഗീകൃതമായിട്ടില്ലെങ്കിലും നിയമവ്യാഖ്യാനത്തിൽ പരോക്ഷമായി അന്തർഭവിക്കുന്ന ഒരുവകാശത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമുള്ള നിയമസഭയുടെ പ്രതികൂലമായ തീരുമാനത്തിനു വിധേയമാക്കി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതു് അപരിഹായ്മായ ഒരു നഷ്ടമായിരിക്കുമെന്ന് അവഗാഹമായ ആലോചനയുടെ ഫലമായി ചങ്ങനാശേരി തീരുമാനിച്ചു. നിയമസഭയിൽ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അനുവാദംവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയമാലോചനയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ അതവതരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയെ ക്ഷണിക്കേണ്ടതിനു പകരം പ്രമേയത്തിനെതിരായുള്ള വാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്ക

വാൻ ലാമെമ്പറായിരുന്ന മി. വി. സുബ്ബയ്യരെയാണു ദിവാൻജി ക്ഷണിച്ചത്. നിയമശാസ്ത്രപടുവായ മി. വി. സുബ്ബയ്യർ നിരക്രമമായി നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചാലതകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രമേയത്തെ ഗർഭത്തിൽ വച്ചുതന്നെ ഹനിക്കുവാൻ നിയമസഭാംഗങ്ങളോടുപദേശിക്കുവാനുള്ള ഒരു ക്ഷമയോടുകൂടി, സ്വസ്ഥാനത്തെഴുന്നേറ്റു നിന്നു, താനനുഷ്ഠിക്കുവാൻ പോകുന്ന നിശിതകർമ്മത്തിന്റെ ദൂരവ്യാപകഫലങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് ഒന്നു മനഃഹസിച്ച്. ആ മനഃഹാസത്തിലന്തർഭവിക്കുന്ന മാർകമായ ഉദ്ദേശവും, അതിന്റെ വ്യാപ്തിയും ക്രമബുദ്ധിയായ ചങ്ങനാശേരി ഒരു തൊടിയിടകൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചു. മി. വി. സുബ്ബയ്യരെപ്പോലും ആശ്ചര്യംകൊണ്ടു സ്തംഭിതനാക്കുന്ന തന്ത്രബുദ്ധിയോടുകൂടി ചൊടുന്നനവേ ചങ്ങനാശേരി സ്വസ്ഥാനത്തെഴുന്നേറ്റുനിന്നു; താൻ പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതു ഗവണ്മെന്റുപക്ഷത്തുനിന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതല്ല. ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി നിരസിക്കു മാത്രമല്ല, അനുമതി ചോദിക്കുവാൻപോലും ഒരു മെമ്പർക്കുവകാശമില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻകൂടി ബലകങ്കണരായിരുന്ന അധികാരിവർഗ്ഗത്തെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ തന്ത്രവൃഹം അനല്ലമായി നിരാശപ്പെടുത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. നിയമദൃഷ്ടിയിൽക്കൂടി മാത്രമല്ല, പ്രായോഗികമായ രാഷ്ട്രപരിഷ്കരണത്തെ ആധാരമാക്കി നോക്കിയാലും, ചങ്ങനാശേരി സചീകരിച്ച മാർഗ്ഗം ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രശംസാർഹമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു രണ്ടുപക്ഷമില്ല.

നിയമനിർമ്മാണസഭാമാർഗ്ഗമായി അതിന്റെ ഘടന പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം നിഷ്ഫലമായതോടുകൂടി ഈ പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു പ്രക്ഷോഭം നടത്തി, ശക്തിയേറിയ പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ചങ്ങനാശേരി രാജ്യമൊട്ടുക്കു ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ എല്ലാ പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങളിലും അദ്ദേഹം തന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരുമായി സഞ്ചരിച്ചു, വമ്പിച്ച പൗരമഹായോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി, നിയമനിർമ്മാണസഭ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി ഗവണ്മെന്റിനയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ

പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിയോടു സഹകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ ലഘൂകരിക്കുകയും, ചെയ്ത ഒരാളുടെ നാമധേയം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഇന്നു ലീഗ് അഫ് നേഷൻസിന്റെ തൊഴിലാളിശാഖയിൽ ഒരുയന്മ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി. പ്രശോഭിക്കുന്ന ഡാക്ടർ പി. പി. പിള്ളയുടെ നാമധേയമാണ് ഇത്. പ്രശസ്തമായ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം അന്നദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തു വടക്കിൽപ്പണി ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. അനിയന്മ എന്ന പേരിലാണ് ഏവരുടേയും വാത്സല്യഭാജനമായിരുന്ന അദ്ദേഹം പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. അനിയന്മ, ചങ്ങനാശേരിയും തമ്മിൽ സഹോദരനിർവ്വേശണമായ ഒരു ബന്ധം നിലനിന്നുവന്നു. അനിയന്മ ഉന്നതമായ പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസം നേടുവാനാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ധനതത്പശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഉന്നതപഠനത്തിനു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഒരാളേ പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിനയയ്ക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് അനിയന്മ ഒരുപേക്ഷകനായിരുന്നു. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ കാരുണ്യത്തിനു പാത്രമാകുവാനുള്ള ഭാഗ്യം മി. ഏ. ഗോപാലമേനവനാണു ലഭിച്ചത്. ഇത് അനിയന്മ തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു കിലും അല്ലമെന്നു നിരാശപ്പെടുത്തി. താമസംവിനാ ചങ്ങനാശേരിയുൾപ്പെടെയുള്ള തന്റെ അഭ്യർത്ഥകാക്ഷികളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അനിയന്മ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസാരത്ഥം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകുകയും, പരീക്ഷാവിജയത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നതിൽ തൃപ്തോം ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൧൨

൧൦൮൮-ലെ നിയമസഭയുടെ കാലാവധി അവസാനിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് ൧൦൯൧-ൽ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. ചങ്ങനാശേരി കൊല്ലം ഡിവിഷനിൽ നിന്നുതന്നെ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നില്ക്കുകയും, സമ്മതിദായകന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിയമസഭാസ്ഥാനാർത്ഥിത്വത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ തിരസ്കരണിയുൾക്കളിൽ പല തന്ത്ര വൃത്തികളും, ഗ്രന്ഥശ്രമങ്ങളും, ഉപജാപങ്ങളും നടക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, തൽകർത്താക്കൾക്കു നിരാശയാണു സംഭവിച്ചത്. ചങ്ങനാശേരി അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയ ലോകത്ത് ഒരു കടന്നു ഉല്പത്തിയെന്നു വിരലം സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അധികാരിലോകത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ ശ്രദ്ധക്കു വിഷയമായി. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ പ്രിൻസിപ്പാൾ ഡാക്ടർ മിച്ചിലിന്റെ അസംതുച്ഛിക്കും സംശയദൃഷ്ടിയുൾക്കും ഇട നരുകിയ പരമേശ്വരൻപിള്ള ഇപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭരണാധികാരികളുടെ അപ്രീതിക്കും ഗുരുതരമായ ആശങ്കകൾക്കും പാത്രമായിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ കാളേജുകൂട്ടാസ്സുകളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഭരിദ്ദനും, പിന്തുണയില്ലാത്ത വിപ്ലവകാരിയും ആയിട്ടല്ല, പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഗവണ്മെന്റും പൊതുജനങ്ങളും ദർശിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ഭീമമായ ഒരു സംഖ്യ പ്രതിമാസം വരുമാനമുള്ള കൊല്ലത്തെ അഭിഭാഷകനേതാവും പ്രബലനായ ഒരു ജനപ്രമാണിയുമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തേയും ജനകീയ ശക്തിയേയും ഇപ്പോൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും നയിക്കുന്നതും അദ്ദേഹമാണ്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അതിതീർപ്പുമായി പുരോഗമിച്ചിരുന്ന നിയമസഭാപരിഷ്കരണപ്രക്ഷോഭം തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അത്യുന്നതവും അഭിപ്രീതിയും ആയ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനു നേടിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്വേച്ഛ

പരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുന്ന ഏതു പൊതു സംരംഭത്തിന്റേയും നായകത്വം അദ്ദേഹത്തിന്റേതെന്നാണ്. അന്യായങ്ങളോടും അനീതിപരമായ അധികാരദുർവിനിയോഗങ്ങളോടും മല്ലടിക്കുവാനും, ജനകീയതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാനും, മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അദ്ദേഹമല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. പ്രക്ഷോഭണപ്രിയന്മാരും പ്രബലന്മാരുമായിരുന്ന നായന്മാരുടെ അനിഷേധ്യനേതാവു ചങ്ങനാശേരിതന്നെയാണ്. 'നായർസർവ്വീസ്' സൊസൈറ്റിയുടേയും, സമസ്തകേരളീയ നായർസമാജത്തിന്റേയും നേതൃത്വവും കൈകാര്യംകർത്തുവാനും അദ്ദേഹത്തിലാണ് ലയിച്ചിരുന്നത്. എങ്കിലും ചങ്ങനാശേരിക്കേവലം ഒരു സമുദായചരിഷ്കർത്താവു മാത്രമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവനാഴിയിലെ പ്രക്ഷോഭണശരങ്ങൾ ഒന്നിലധികമാണ്. നായർസമുദായത്തിന്റെ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനും, പുരോഗതിയെ ത്വരിപ്പിക്കുന്നതിനും വൻപിച്ച ഒരു സമുദായഘടനയുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി ഒരു വശത്തദ്ദേഹം പ്രക്ഷോഭണോന്മുഖനായിരുന്നു. മറ്റൊരു വശത്തു രാജ്യത്തിന്റെ വിപുലമായ താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, ജനകീയശക്തി സൃഷ്ടിക്കുവാനും വേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഹുജനങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി ദേശീയമായ വേറൊരു പ്രക്ഷോഭണം അദ്ദേഹം തുടങ്ങി. ൧൦൮൮-ൽ നിയമസഭാചരിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രജാസഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തെ ഉള്ളഴിഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്ത അന്നത്തെ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർ ഇന്നു ദിവാൻജിയെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സംരംഭങ്ങളെ ആൻകൂല്യത്തോടുകൂടിയല്ല വീക്ഷിച്ചുവന്നത്. കൃഷ്ണൻനായർക്ക് അങ്ങിനെയല്ലാതെ ചെയ്യുവാൻ ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ ഒരു പ്രകൃതിയല്ല; സ്ഥാപനമായിരുന്നു. വ്യക്തികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുള്ള അയവും സ്വതന്ത്രതയും ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതല്ലല്ലോ?

ഇക്കാലത്തു ചങ്ങനാശേരിക്കു വിശ്രമാവസരങ്ങൾവോലും തുലോം അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. തൊഴിൽപരമായ കർത്തവ്യങ്ങൾക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ വഹിയാത്ത സമയം

നീക്കിയാൽ ബാക്കി മുഴുവൻതന്നെയും അദ്ദേഹം പൊതുക്കായ്ക്കു
 ങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചുവന്നു. നിയമസഭാപ്രക്ഷോഭങ്ങളേ
 ങ്ങളും, സമുദായപരിഷ്കരണസംരംഭങ്ങളും കൂടാതെ, ക്രമാനു
 ഗതമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നായർസർവ്വീസ്സൊസൈറ്റി
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്രമവേളകളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം അപ
 ഘരിച്ചിരുന്നു. മാൻ-ലാൺ സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ
 സുപ്രസിദ്ധമായ കറുകച്ചാൽവിദ്യാലയത്തിന്റെ പ്രാരംഭം.
 പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തോടനുബന്ധിച്ച അതി
 രസകരമായ ചില സംഭവങ്ങൾ നടക്കാതിരുന്നില്ല. വിദ്യാഭ്യാ
 സപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാണു സൊസൈറ്റി ആദ്യമായി
 ഏറ്റെടുത്തത്. ബുക്കർ ടി വാഷിംഗ്ടന്റെ ഒരു ആരാധകനാ
 യിരുന്ന കെ. പരമുപിള്ള ട്രസ്റ്റിവിദ്യാലയംപോലെയെ
 ഒരു സ്ഥാപനം സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ വകയായി
 ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കയും, അതിലേയ്ക്ക് അത്യന്താ
 ഫപൂർവ്വം വേണ്ട ശ്രമങ്ങളിലേറ്റെടുക്കയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത
 വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെവിടെ
 യെങ്കിലും വിസ്തൃതമായ കുറെ ഭൂമികരസ്സുമാക്കുവാനുള്ള ശ്രമ
 ങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം ആദ്യമാരംഭിച്ചത്. ഒരു സമുദായഭക്തനാ
 യിരുന്ന നടമേൽ ഇരവികുറുപ്പിന്റെ കുടുംബക്കുടുംബം, കുന്നപ്പി
 ള്ളി നാരായണൻനായർകുടുംബംകൂടി കൂട്ടവകാശമുണ്ടായിരുന്ന കൊ
 ടിത്താംകുന്ന് എന്ന വസ്തുവിൽനിന്നും ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ ഭൂമി
 നായർസർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയ്ക്കു ഭാനമായി നൽകുവാൻ
 പരമുപിള്ള അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി.
 ബ്രാവമണഭാനം മാത്രമാണു സ്വർഗ്ഗലോകത്തേയ്ക്കുള്ള സോ
 പാനമെന്നറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന വൃദ്ധനായ നാരായണൻനാ
 യരെക്കൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭാനപത്രം എഴുതി ഒപ്പിടുവി
 കാൻ കെ. പരമുപിള്ള പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്ന അനന്യചാ
 ത്യത്തിന്റെ ആഴം ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹമല്ലാതെ ആരും അറി
 ണ്തിരിക്കാനിടയില്ല. ചങ്ങനാശേരിടൌണിൻനിന്നും എടു
 മൈൽ കിഴക്കു ചങ്ങനാശേരി-പീരുമുടുറോഡരികത്തു വിശാ
 ലമായിക്കിടക്കുന്നതും ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയ്ക്കു് ഒരിരുപതിനാ
 യിരും രൂപയെങ്കിലും വിലവരുന്നതുമായ ഈ വസ്തു പരമു

പിള്ളയുടെ അപ്രതിരോധ്യമായ പ്രേരണാശക്തിക്കു കീഴ് വണങ്ങി, ഉടമസ്ഥന്മാർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്കു ഭാഗം നൽകി. ഇതിനുശേഷം, അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പരമുപിള്ളയേ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു സ്ഥലം മാറുകയും, അവിടെവെച്ചു ദ്രേഹം ചരമമടയുകയും ചെയ്തു. ട്രസ്റ്റേഴ്സിവിദ്യാലയത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ ഒരു പാഠശാല കെട്ടിപ്പണിയിച്ചതിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള പരമുപിള്ളയുടെ ആശയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തോടുകൂടി വിസ്മൃതമായി.

കെട്ടിപ്പണിയിച്ചതിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷുവിദ്യാലയം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായി. സൊസൈറ്റിസിക്രട്ടറി മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള ന് ൧-വൃശ്ചികം ൩൦-ാംനൂ- ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു് ഇങ്ങിനെ ഒരു കത്തെഴുതി.

.....“അവിടുന്ന് ഇവിടെ എന്തൊന്നുമെന്നും, എത്ര ദിവസം താമസിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഉള്ള വിവരത്തിന് ഉടനെ മറുപടി അയച്ചുതരണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂട്ടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലു് അവിടുന്ന്തന്നെ ഇടണമെന്നും, അന്നുമുതൽത്തന്നെ പണിയാരംഭിക്കണമെന്നുമാണു ഞങ്ങളിൽ പലരുടേയും അഭിപ്രായം. ഒരു നല്ല പണിക്കാരനേയും, തല്പാലം പണിയിക്കാനുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടെ പ്ലാനും കൊണ്ടുപോരുമല്ലോ!.....
.....അങ്ങു്, കച്ചേരി തുറക്കുന്ന ദിവസം അങ്ങെത്തിയാൽ മതി. ഇവിടെ താമസിച്ചു ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു പണി നടത്തിക്കണം. അവിടുന്ന് സമീപത്തുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു നല്ല കായ്കയും സാധിക്കുമെന്നു ഞങ്ങളോടുകൂടെയും തോന്നുന്നുണ്ടു്.”

ഈ കത്തനുസരിച്ചു ന് ൧-ലെ വെക്കേഷൻകാലത്തു ചങ്ങനാശേരി, സ്വദേശത്തെത്തിയപ്പോൾ, സൊസൈറ്റിക്കു ഭാഗം കിട്ടിയ വസ്തുവിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശമുള്ള കുടുംബത്തിലെ ഇളമുറക്കാരിൽ ചിലർ, പ്രസ്തുത ഭാഗം അന്ധിരപ്പെടുത്തുവാൻ കൊടുത്തിരുന്ന വ്യവഹാരത്തിന്റെ നോട്ടീസ്സാണു് അദ്ദേഹത്തിനു അറിയാതെപ്പോയതു്. അനന്തരകാണിയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ഉടനെ സൊസൈറ്റിയുടെ

ഒരു യോഗം കൂടി. സ്ഥലത്തു ചെന്നു സ്ഥിതിഗതികൾ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു, കേസു രാജിയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ യോഗം ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ അംഗീകരിച്ചു. "അടുത്ത ദിവസം തന്നെ ചങ്ങനാശേരിയും, മറ്റു ചില സൊസൈറ്റി അംഗങ്ങളും, കറുകച്ചാലിലേയ്ക്കു പോയി. വ്യവഹാരത്തിനുള്ള കാരണം ഘോഷത്തിൽ സൊസൈറ്റിക്കു വസ്തുഭാഗം ചെയ്തതിൽ ഇളമുറക്കാർക്കുള്ള പ്രാതികൂല്യമായിരുന്നില്ലെന്നും, നേരേമറിച്ചു കടം ബകലഹം തീർത്തു ഭാഗം നടത്തുന്നതിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നീക്കിയാൽ ഇളമുറക്കാർ വ്യവഹാരം പൻവലിക്കുവാൻ പോലും തയ്യാറാണെന്നും, സ്ഥലത്തുചെന്നന്വേഷിച്ചതിൽ വ്യക്തമായി. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ കടംബാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ പഠഞ്ഞുതീർത്തു സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു ഭാഗവ്യവസ്ഥ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയും, സഹപ്രവർത്തകന്മാരും ഒരുങ്ങി. എണ്ണൂറ് ഏക്കറോളം വിസ്തൃതിയുള്ള തറവാട്ടുവസ്തുക്കൾ അളന്നു തിരിച്ചു കടംബാഗങ്ങൾക്ക് ഏവർക്കും തൃപ്തികരമായ രീതിയിൽ ഒരു ഭാഗ നിശ്ചയം എഴുതിയുണ്ടാക്കുക എന്നുള്ളതു് അത്ര ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമായിരുന്നില്ല. കാരണവർ അനുകൂലിക്കുമ്പോൾ ഇളമുറക്കാർ ഭിന്നിക്കും. ഇളമുറക്കാരുടെ അവകാശങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ കാരണവൻ ആ വ്യവസ്ഥ നിഷേധിക്കും. കാരണവരും ഇളമുറക്കാരും യോജിക്കുമ്പോൾ കടംബത്തിലെ സ്രീകളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ നൃതനമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയ്ക്കു വേണ്ടി മല്ലടിക്കും. അതു ശരിപ്പെടുമ്പോൾ മൈൻ അംഗങ്ങളുടെ ഓഹരിവ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളാലും ഭിന്നിക്കും. ഇങ്ങിനെ ഒൻപതു ദിവസം രാപകൽ നീണ്ടുനിന്ന ആലോചനകളുടേയും, സന്ധിസംഭാഷണങ്ങളുടേയും, ഫലമായി, നാലു ഭാഗപ്രമാണങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും, നശിപ്പിക്കുകയും, മാറ്റി എഴുതുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഒൻപതാം ദിവസം രാത്രി ഭാഗപത്രത്തിന്റെ അസ്സൽ തയ്യാറാക്കി, വെളുപ്പിനു നാലു മണിക്കു കടംബാഗങ്ങൾ അതിൽ ഒപ്പുവെച്ചു. ഭാഗപത്രം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതിനുശേഷം വ്യവഹാരം പൻവലിക്കുന്നതിനുള്ള

അപേക്ഷ എഴുതിവാങ്ങി. ഈ ഭാഗലോചന സംബന്ധിച്ചെ
ന്നപോലെ ഇടവിടാതെ ഇത്രവളരെ ജോലി ചെയ്യേണ്ടിവന്നി
ട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ സപ്തദിവസത്തിൽ മരൊരിക്കലുമുണ്ടായി
ട്ടില്ലെന്ന് ചങ്ങനാശേരി ചിലപ്പോൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു.
പഞ്ചായത്തിന്റെ ഒൻപതാംദിവസം ആക്ഷേപത്തെ ഭക്ഷണം
കഴിക്കുന്നതിനുള്ള സാവകാശംപോലും ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല.
സവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഒരുദ്രോഹികരിപ്പോർട്ടിൽ ഈ
ഭാഗശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്:—
“സൊസൈറ്റിക്കു കറുകച്ചാൽവസ്തു ദാനംചെയ്തു നടമേൽകട്ടം
വെത്തിലെ കലഹങ്ങൾതീർത്തു ഭാഗപത്രം രജിസ്റ്ററാക്കുന്നതിന്
എത്ര അധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നുള്ളതു്
ഇവിടെ വിശദപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. ഈ പഞ്ചായ
ത്തിലെ പ്രമാണിയായ ശ്രീമാൻ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ
പിള്ള അവർകളുടെ ക്ഷമാശക്തിയുടേയും, കർമ്മശുദ്ധതയു
ടേയും, ലക്ഷ്യമായി, ആ സംഭവം നിലനില്ക്കുമെന്നു വിചാരി
ക്കാവുന്നതാണ്”

ഇപ്രകാരം നിസ്സർക്കമായി സൊസൈറ്റിയുടെ ഉടമസ്ഥ
തയിൽ വന്നപ്പോൾ വസ്തുവിൽ ഒരു വിദ്വേഷം പണിയിക്കുന്ന
തിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉടനടി ആരംഭിച്ചു. കെട്ടിടത്തിന്റെ ശിലാ
സ്ഥാപനകർമ്മം ചങ്ങനാശേരിതന്നെ നിർവ്വഹിക്കയും, കെട്ടിടം
പണിക്കായി ആയിരം രൂപാ സംഭാവന നൽകുകയും
ചെയ്തു. കെട്ടിടംപണി പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അ
വിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടത്തിൽവെച്ചു സ്കൂൾ
ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സ്കൂളിലെ ഹെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയ
മിച്ചിരുന്നതു മി. കേളപ്പനെത്തന്നെയാണ്. എന്നാൽ അല്പ
കാലത്തിനുള്ളിൽ മി. കേളപ്പൻ, ഇന്നും അജ്ഞാതമായിരി
ക്കുന്ന ഏതോ കാരണങ്ങളാൽ—ഒരുപക്ഷേ, മി. മന്ദരതു
പത്മനാഭപിള്ളയുമായുണ്ടായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾമൂല
മായിരിക്കാം—മലബാറിലേയ്ക്കു ചൊയ്ക്കുകയാണുണ്ടായതു്.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമിയായി നിയമിതനായ മി. ജി.
ശങ്കരൻനായരുടെ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ പ്രസ്തുത വിദ്യാലയം
ഒരു മിഡിൽസ്കൂളായി ഉയരുകയും, ൧൦൯൩ ചിങ്ങമാസത്തിൽ

അതു പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു മാറി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാൻന-ൽ ചങ്ങനാശേരി, ഫൈക്കോടതിയിൽ പ്രാക്ടീസാരംഭിക്കുവാനായി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ടും, രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ നേതൃത്വംകൊണ്ടും, വിദ്യാഭ്യാസനായിത്തീർന്നിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു രാജധാനി പോലെ കൂടുതൽ വിസ്തൃതമായ ഒരു പ്രവർത്തനരംഗം അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നു തോന്നിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ കൊല്ലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭാരിച്ച ജോലികൾ ഒന്നിച്ചു വിട്ടുപോരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു ദിവസം കൊല്ലത്തു വ്യവഹരിക്കുകയും, ബാക്കി സമയം തിരുവനന്തപുരത്തു കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യുവാനായിരുന്നു അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചത്. തിരുവനന്തപുരത്തു പ്രാക്ടീസ് ആരംഭിക്കുക മാത്രമായിരുന്നതുകൊണ്ടു മുഴുവൻ സമയവും അവിടെ വ്യയം ചെയ്യുവാനുള്ള ജോലിത്തിരക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചതുമാില്ല. ആഴ്ചയിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രഭാതത്തിൽ നാലു മണിക്കു ചാക്കയിൽ ചെന്നുവണ്ടി കയറി, കൊല്ലത്തു പോയി ജോലിചെയ്തു തിരിച്ചുവരികയെന്നുള്ള കാര്യം ക്ലേശകരമായ ഒരു ജോലിയായിരുന്നു എങ്കിലും, അതേറ്റുടക്കുവാൻതന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. ക്ലേശകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും അദ്ദേഹം പിന്തിരിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, അവരുടെ സേവകവൃന്ദങ്ങളുടേയും ആവാസരംഗമായിരുന്ന രാജധാനിയിൽ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായ തനിക്കു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന സ്വാഗതം ഏതുരീതിയിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്ന ചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ ആദ്യം അല്പമൊന്നു അസ്വസ്ഥനാക്കാതിരുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ, കേരളീയനായർസമാജം തുടങ്ങിയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചിരുന്ന പങ്കു രാജധാനിയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പല ശത്രുക്കളേയും നേടിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആഗ്ര

മനത്തെപ്പറ്റി പല കിംവദന്തികളും തിരുവനന്തപുരത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പ്രതികാരേച്ഛയുള്ള ശത്രുക്കൾ വീകരം വീട്ടുവാൻ അവസരം പാർത്തു കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ള അഭേദത്തിന്റെ ശങ്കയും അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഭാഗ്യലക്ഷ്മി അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അച്ചിരേണ തിരുവനന്തപുരത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിഭാഷകവൃത്തി ഉൽഗതിയേ പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭരണസംബന്ധമായി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതികൂലകക്ഷികളുടെ ശക്തി ക്രമേണ ക്ഷയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാക്ടീസു മാറ്റുവാൻ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്കുരിച്ച ആശങ്കകൾ അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു എന്നു അനന്തരസംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരഭിഭാഷകനു ന്യായമായി ആശിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള അത്യുന്നതമായ ഫൈക്കോടതിയിലേ ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കുയരുന്ന കാലംവരെ അദ്ദേഹം വിജയകരമായിത്തന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തും അഭിഭാഷകവൃത്തി തുടന്നുകൊണ്ടുപോയി.

അദ്ധ്യായം ൧൩

വർദ്ധിച്ചുവന്ന നിയമസഭാപരിഷ്കരണപ്രക്ഷോഭങ്ങളെ ഭീഷ്കാലം അനാദരിക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റിനു കഴിഞ്ഞില്ല. പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ നിസ്സാഹായ ഒരു പരിഷ്കാരമെങ്കിലും ഏറ്റെടുത്താതെ ഗവൺമെന്റിനു ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു വന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ സേപമരം ധികാരഭരണം നടത്തുന്ന ഗവൺമെന്റുകൾ അല്പമനസ്സോടെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന നാമമാത്രമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ, ജനങ്ങളെ സംതൃപ്തരാക്കുവാനല്ല പിന്നെയോ, കൂടുതൽ പ്രക്ഷുബ്ധരാക്കിത്തീർക്കുവാനാണു സാധാരണ പശ്ചാത്താപമാകാറുള്ളത്. ഏതായാലും തിരുവിതാംകൂറിലെ അനുഭവം മറിച്ചായിരുന്നില്ല.

ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഗവൺമെന്റു ന്റെ-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു രാജകീയവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത് നിലവിലിരുന്ന റെ-ലെ നിയമസഭാ പരിഷ്കരണനിയമത്തേ പുതുക്കുകയോ പുരോഗമിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തതായി സപയമഭിമാനിച്ചു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട നിയമസഭയ്ക്കു ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള പരിഗണനയിൽ യാതൊരു പുതുമയോ പുരോഗതിയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിൽ ആകെ ൨൪ അംഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. ഇവയിൽ ൧൩ സ്ഥാനങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, മൂന്നു സ്ഥാനങ്ങൾ ഗവൺമെന്റുതന്നെ നാമിനേറു ചെയ്യുന്ന ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾക്കുമായി മാററിവച്ചിരുന്നു. ബാക്കി, എട്ടു സ്ഥാനങ്ങളിൽ നാലെണ്ണം സാമാന്യനിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അംഗങ്ങൾക്കും, ശേഷം നഗരപരിഷ്കരണക്കമ്മറ്റി, ജനികൾ, തോട്ടക്കാർ, കുളവടക്കാർ എന്നിവരുടെ പ്രതിനിധികൾക്കും, ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു ഗവൺമെന്റിന് ഉദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ നാമിനേറഡ് അംഗങ്ങളുടേയും, ജനികൾ, തോട്ടക്കാർ, മുത

ലായ പ്രത്യേകതാല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രതിനിധികളുടേയും പിന്തുണ സമ്പാദിക്കുവാനും വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബഡ്ജറ്റു പൊതുവേ നിരൂപിക്കുവാനും, ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം നിയമസഭയ്ക്കു നൽകിയിരുന്നു എങ്കിലും, ഉപചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനോ പ്രമേയങ്ങൾ അവതരപ്പിക്കുവാനോ ഉള്ള അവകാശം നിയമസഭാംഗങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

കൂടാതെ, ഗുരുതരമായ മറ്റൊരാക്ഷേപവും ഈ നിയമ നിർമ്മാണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. ൯൭-ലെ നിയമസഭാഗതലേഷൻ നിർമ്മിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം തികച്ചും പ്രതിലോമപരമായിരുന്നു എന്നുവർ വിചാരിച്ചു. ൧൦൬൩-ലെ നിയമസഭാഗതലേഷനനുസരിച്ച്, ആറുമാസത്തിലധികം നിലനില്ക്കുന്ന യാതൊരു നിയമവും നിയമസഭയോടാലോചിക്കാതെ നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള അധികാരം മഹാരാജവൃതിരുമനസ്സു കൊണ്ടു കാരുണ്യപൂർവ്വം പരിത്യജിച്ചിരുന്നതായി വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നാണ് ജനപക്ഷത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട പ്രധാനമായ വാദം. ൧൦൭൨-ലെ നിയമസഭാപരിഷ്കരണഗതലേഷൻ നിയമസഭയുടെ തലയ്ക്കുമീതെ ഒരു രാജകീയവിളംബരമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാതെ നിയമസഭയിൽ കൂടി പാസാക്കി നിയമമാക്കിയതുകൊണ്ട് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തെ ഗവണ്മെന്റ് തന്നെയും അംഗീകരിച്ചിരുന്നതായി വിചാരിക്കാമെന്നുവർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. എന്നാൽ ൧൦൯൦-ൽ വീണ്ടും ഒരു രാജകീയവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതുകൊണ്ടു തിരുമനസ്സിൽനിന്നും നിയമസഭയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുത്ത ഒരുധികാരാവകാശത്തെ വീണ്ടും തിരിച്ചെടുക്കുകയാണു ചെയ്തത് എന്നുവർ സങ്കടമുണർത്തിച്ചു. എന്നാൽ, ൧൦൬൩-ലെ വിളംബരം നിയമസഭയ്ക്കു നൽകിയിരുന്ന അവകാശത്തെ വീണ്ടും തിരിച്ചെടുക്കണമെന്നു കൂടി അതിലേയ്ക്കു് ഒരു പ്രത്യേക നിയമം നിയമസഭാമാർഗ്ഗരേണ നിർമ്മിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു.

ഉൽബുദ്ധമായ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനാഭിപ്രായം ൯൭-ലെ വിളംബരത്തെ അതികർശനമായ വിമർശനങ്ങൾക്കു

വിഷയമാക്കി. നാട്ടിലെങ്ങും പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങളുടെ മുഴക്കം മാറാതെ വന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രീരാമകൃഷ്ണസ്വാമിമാർക്കുവേണ്ടിയായിട്ടുള്ള ആഭ്യന്തര വഹിച്ചുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ള പ്രസ്തുത വിളംബരത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ വ്യാപ്തിയെ ഒരു നിയമജ്ഞന്റെ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി ക്രമക്രമമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു് അതഥഗർഭമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അന്നത്തെ മിക്ക പത്രങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷരും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ദീർഘമായ ആ പ്രസംഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുജനാഭിപ്രായം പ്രകാശിപ്പിച്ചുവെന്നു നമുക്കു ന്യായം. നമുക്കു-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷൻ ബഹുജനങ്ങളുടെ സർവ്വതോമുഖമായ പ്രതിഷേധത്തിനു കാരണമാക്കി, ചിരപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്ന നിയമസഭാപരിഷ്കരണനിയമം ജനകീയാവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും പ്രതിലോമപരമായിരുന്നു എന്നൊരു ബോധം നാടെങ്ങും പ്രചരിച്ചു. ജനങ്ങൾ പൗരാവകാശങ്ങളെപ്പറ്റിയും, രാഷ്ട്രീയ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ചും ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സംഘടിതമായി പ്രക്ഷോഭം തുടരേണ്ടതിന്റേയും, പൊതുജനാഭിപ്രായം അസന്നിദ്ധമായ രീതിയിൽ പ്രകടമാക്കേണ്ടതിന്റേയും ആവശ്യകത അവർക്കു ബോധ്യമായി. അസംഘടിതമായും, സുവ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യമില്ലാതെയും രാജ്യമൊട്ടുക്കു പരന്നു വ്യാപിച്ചുകിടന്ന ജനകീയശക്തിക്കും അതിന്റെ വ്യവസ്ഥാപിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഒരേകീകരണം നൽകുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിക്കണമെന്നുള്ള നില വന്നുചേർന്നു.

മാർച്ച് ൨൩-ാം- ഭാരതകേസരി പത്രാധിപരായിരുന്ന മി. കേ. വേലുപ്പിള്ളയുടെ ക്ഷണമനസരിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസിൽ വെച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെ ചില പൗരപ്രമാണികൾ നമുക്കു-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷൻ മൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി പശ്ചാലോചിക്കുവാൻ ഒരു യോഗം ചേർന്നു. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയാണു പ്രസ്തുത യോഗത്തിലാലുക്കു വഹിച്ചതു്. നമുക്കു-ലെ ഒന്നാം

റഗുലേഷനെ പ്രതിഷേധിക്കുന്ന പ്രമേയം മി. വി. അല്യൂതമേ നവൻ ഹാജരാക്കുകയും, മി. കേ. വേലുപ്പിള്ള പിന്നാക്കുകയും ചെയ്തതനുസരിച്ചു ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. കൂടുതൽ വിപുലമായ തോതിൽ പൌരാവലിയുടെ ഏകകണ്ഠമായ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുവാനായി മറ്റൊരു പൊതുജനമഹായോഗം ഉടനടി തിരുവനന്തപുരത്തുതന്നെ വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്നു പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ തീരുമാനിക്കുകയും, അതിലേയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി, എം. വി. ഇട്ടിച്ചെറിയ, കേ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള, മെ. വി. അച്ചുതമേനവൻ, കേ. വേലുപ്പിള്ള എന്നിവരടങ്ങിയ സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു യോഗം പിരിഞ്ഞുപോയി.

മുൻപറഞ്ഞ യോഗനിശ്ചയമനുസരിച്ച് ഒരു പൌരമഹായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള പ്രാരംഭശ്രമങ്ങൾ കമ്മിറ്റിക്കാർ അന്നുതന്നെ ആരംഭിച്ചു. 'ഭാരതകേസരി' ആഫീസിൽ വെച്ചുതന്നെയാണു രണ്ടാമത്തെ യോഗവും നടന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു ഈ യോഗത്തിലും ആല്യുക്ഷണം വഹിച്ചത്. പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ ഭീഷ്മായിരുന്ന അല്യുക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ന്റെ-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷന്റെ ന്യൂനതകൾ ഒന്നൊന്നായി വിശകലനം ചെയ്തു നിശിതമായി വിമർശിച്ചു. അനന്തരം രാജകേതിപ്രമേയവും, ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവിന്റെ ശ്രേയസ്കരമായ ഭരണത്തിൻകീഴിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസഞ്ചയത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള അന്യാദൃശമായ അഭിവൃദ്ധിയിൽ തിരുമനസ്സിനോടുള്ള നിർവ്യാജമായ കൃതജ്ഞയെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രണ്ടാമത്തെ പ്രമേയവും, അല്യുക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നുതന്നെ അവതരിപ്പിക്കുകയും, യോഗം ഐക്യകണ്ഠേന അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിനും ബഡ്ജറ്റ് വിമർശിക്കുന്നതിനും നിയമസഭയ്ക്കുധികാരം നൽകിയതിൽ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ, നിയമസഭയോടാലോചിക്കാതെ നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്തതിൽ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന, അടുത്ത പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചതു, പിൽക്കാലത്തു നിയമസഭയിലെ ലാമെമ്പർ

എന്ന നിലയിൽ തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിനെ അതി സമർത്ഥരായ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും സേവിക്കുകയും, അനവധി രാജ കീഴ്വിളംബരങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന ജോലി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു മി. കയ്യോലം പരമേശ്വരൻപിള്ളയായിരുന്നു. മി. ആററകാൽ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള ആ പ്രമേയത്തെ പിന്താങ്ങി. പ്രമേയത്തിന്റെ അവസാനഭാഗമെടുത്തുകഴിയണമെന്നു മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയും, മി. എ. നാരായണപിള്ളയും അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, യോഗം അവരുടെ ഭേദഗതി തിരസ്കരിച്ചു വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പ്രമേയം അംഗീകരിച്ചു. അനുജ്ഞാഗന്ധഭൂരിപക്ഷം, പ്രമേയങ്ങൾ ഹാജരാക്കുവാനുള്ള അവകാശം എന്നിവയോടുകൂടി നിയമസഭ വീണ്ടും പുതുക്കണമെന്നുള്ള മറ്റൊരു പ്രമേയം അതിതീവ്രമായ വാദപ്രതിവാദത്തിനു കാരണമാക്കി. രാമകൃഷ്ണശാസ്ത്രി ഹാജരാക്കുകയും, മി. വി. അച്യുതമേനോൻ പിന്താങ്ങുകയും ചെയ്ത ഈ പ്രമേയത്തെ മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള ശക്തിപൂർവ്വം എതിർത്തു. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അനുജ്ഞാഗന്ധഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ പിന്തുണയോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷപദത്തിലേയ്ക്കു ഒന്നാമതായി ഉയർന്നു സഭസ്വതീലകൻ ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള നിർഭാഗ്യവശാൽ അന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചോവിലാസം നിയമസഭയിൽ ഉജ്ഞാഗന്ധഭൂരിപക്ഷം പരിപാലിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വിശദീകരിക്കുന്ന ന്യായവാദങ്ങൾ എടുത്തു ചൊരിഞ്ഞു. പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുവാനാണു വിനിയോഗിച്ചത്. നിയമപണ്ഡിതനും, വാഗ്മിയുമായ മി. ടി. കെ. യുടെ വിചിത്രവാദങ്ങൾ ക്ഷമയോടും ശ്രദ്ധയോടും കൂടി സഭസ്വർ ശ്രവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചാലത പ്രസംഗപ്രിയന്മാരിൽ കൌതുകം ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യമാന്യമുഖങ്ങളായിരുന്ന ന്യായവാദങ്ങൾ ആരുടേയും ബുദ്ധിശക്തിയെ സ്പർശിച്ചില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്മിത്തയ്ക്കു സഭസ്വരുടെ സ്വന്തനിശ്ചയങ്ങളെ അണുമാത്രം ചലിപ്പിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞില്ല. സാമാന്യബുദ്ധി ധാരാളമുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗധോരണി കേട്ടു മന്ദഹസിച്ചു. ഉല്ല

തിയ്യക്കുറു പുരികം മുളിച്ചു. പ്രമേയം വോട്ടിനിട്ടപ്പോൾ മി. ടി. കെ-യുടെ സാങ്കേതികവാദങ്ങളും എതുപ്ലം സഭ്യർ തിരസ്കരിച്ചു, പ്രമേയം ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസാക്കി. നിയമനിർമ്മാണസഭയിലെ അനുജോഗന്ധസാമാജികന്മാർ ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ച മംഗളപത്രമായിരുന്നു പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ അതിതീക്ഷ്ണമായ വാദപ്രതിവാദത്തിനു വിഷയമായ മറ്റൊരു പ്രമേയം. ൧൨-ലെ റഗുലേഷനനുസരിച്ചുള്ള അവസാനകൗൺസിലിലെ അനുജോഗന്ധംഗങ്ങൾ ൯൦-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻമൂലം തിരുവിതാംകൂറിലേ പ്രജകൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്ക് ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. നിയമസഭാംഗങ്ങൾ പ്രസ്തുത മംഗളപത്രത്തിൽ ൯൦-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻറെ ദോഷഭാഗങ്ങളെക്കൂടി വിവരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നാണു പ്രമേയത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നത്. മെ. കയ്യോലം പരമേശ്വരൻപിള്ള, സി. രാമൻതമ്പി, പരേതനായ കെ. എ. കൃഷ്ണയ്യങ്കാർ എന്നിവർ ഈ മംഗളപത്രസമർപ്പണത്തെ അതേ രീതിയിൽ അനുകൂലിച്ചു നിയമസഭാംഗങ്ങളായിരുന്നു. മി. പി. എൻ. മാധവൻപിള്ള പ്രസ്തുതപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ, മി. കയ്യോലം അതിനെ ശക്തിപൂർവ്വം എതിർത്തു. ചില കേഴ്വികളും കീംവദന്തികളും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള പല വാദങ്ങളും അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ചു. എന്നാൽ അന്നത്തെ ആ മഹായോഗത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രവർത്തകന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന മി. കയ്യോലംകൂടി ഉൾപ്പെട്ട നിയമസഭയിലെ മംഗളപത്രസമർപ്പണക്കാരുടെ പ്രവൃത്തിപോലും നീതികരിക്കുവാനും സാധ്യകരിക്കുവാനും ആ വൻപിച്ചു സഭസ്തു തയ്യാറായില്ല. ആ പ്രമേയവും ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. അനന്തരം, ൯൦-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള സങ്കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മറ്റൊരു പ്രമേയം അല്പക്ഷസ്ഥാനത്തു നിന്നു ഹാജരാക്കിയതും പാസായി. യോഗനിശ്ചയങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനാവശ്യമുള്ള നടപടികൾ നടത്തുന്നതിനു ചങ്ങനാശേരി, എ. വി. ഇട്ടിച്ചെറിയ, കേ. ആർ. പത്മന

പിള്ള, മി. വി. അച്ചുതമേനവൻ തുടങ്ങിയ ഏതാനും അംഗങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചതിനുശേഷം യോഗം പിരിഞ്ഞുപോയി.

‘ഭാരതകേസരി’ ആഫീസിൽ കൂടിയ പ്രതിഷേധമഹായോഗം തിരുവിതാംകൂർ രാഷ്ട്രീയചരിത്രത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ സേപഛരപരമായ ഭരണത്തിനും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ധിക്കാരപൂർവ്വമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നിസ്സഹായരായി കീഴ് വണങ്ങുകയല്ലാതെ അവയെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനോ, സംഘടിച്ചുനിന്നു പ്രതിഷേധിക്കുവാനോ വേണ്ട, ദേശീയബോധം സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അന്നത്ര സാധാരണമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ തീരുമാനം എത്ര വളരെ അനീതിപരവും ആക്ഷേപാർഹവുമാണെന്നിരുന്നാൽക്കൂടിയും, ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ അത് അവസാനവാക്കാണെന്നു സമാധാനപ്പെട്ടു തലകനിക്കുകയല്ലാതെ അധികാരപൂർവ്വം അതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനുള്ള അവകാശം ജനകീയശക്തിക്കുണ്ടെന്നുള്ള ഉൽബുദ്ധത പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, സാമാന്യജനങ്ങളെ അതിലേയ്ക്കു സംഘടിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള ശ്രമം അന്നാദ്യമായിട്ടാണു തിരുവിതാംകൂറിലാരംഭിച്ചത്. ഹർജികളും അപേക്ഷകളും സമർപ്പിച്ച് അധികാരികളുടെ കാരണമാർജ്ജിച്ചു, ജനകീയാവകാശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്തുകിട്ടുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അതിനു മുൻപും നടന്നിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരണീയമല്ല. എന്നാൽ വ്യവസ്ഥാപിതരീതിയിലുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളെമൂലം, ജനങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിലാഷങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ടുശീകരിപ്പിക്കുവാനുള്ള സംഘടിതശ്രമങ്ങൾക്കു ബീജാവായം ചെയ്തതു ഭാരതകേസരിയോഗമായിരുന്നു എന്ന് അസന്നിദ്ധമായി പ്രസ്താവിക്കാം.

രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനുള്ള സംഘടിത പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ അന്നാദ്യമായിട്ടാണു തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിനുഭീമചികരിക്കേണ്ടിവന്നത്. അതിനെ സമർത്ഥമായി

നേരിടുവാൻ വേണ്ട ഉപകരണങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ബുദ്ധി ശാലയിലോ, നയോപായങ്ങൾമൂലം ശമിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട മഹാമനസ്കത അന്നത്തെ ടിവാൻജിയുടെ റൂദ്രയത്തിലോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 'ഭാരതകേസരി' മഹായോഗം അന്നു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭരണസാരഥ്യം വഹിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണൻനായരുടെ സമചിത്തതയെ വല്ലാതെ ഭേദിച്ചു. ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള ന്യായമായ വിമർശനങ്ങളിൽപോലും അദ്ദേഹം അളവറ അസഹിഷ്ണുത പ്രകടിപ്പിച്ചു. പ്രക്ഷോഭകാരികളുടെ നേരേ പ്രയോഗിക്കുവാൻ പറ്റിയ നിശിതശസ്ത്രങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അദ്ദേഹം തന്റെ ആവനാഴിയിൽ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇമ്മാതിരി ഘട്ടങ്ങളിൽ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന അസംതുഷ്ടിയേ ലോകദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറച്ചുവയ്ക്കുവാൻ ഭാവനാശൂന്യന്മാരായ സേപല്ലാധികാരികൾ സാധാരണയായി പ്രയോഗിക്കാറുള്ള ബാലിശമായ പ്രതിവിധികൾതന്നെയാണു് അദ്ദേഹവും സ്വീകരിച്ചു പ്രയോഗിച്ചതു്. 'ഭാരതകേസരി'യോഗത്തിൽ പ്രകടിതമായ പ്രതിഷേധം പൊതുവെ സംതുഷ്ടരും സമാധാനചിന്തരമായ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായഗതിയെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും, ന്റെ-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷൻ ഒരു വദ്ധിച്ച അനുഗ്രഹമായിട്ടാണു ജനങ്ങൾ കരുതിയിരിക്കുന്നതെന്നും, വരുത്തിക്കൂട്ടുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നും ആരംഭിച്ചു. അധികാരസ്ഥാനങ്ങളോടു ചേർന്നു നിന്നുകൊണ്ടു് ഉദരപൂരണത്തിനും, വ്യക്തിപരമായ ഉൽക്കഷ്ഠത്തിനും, വേണ്ടി പൊതുജനാഭിപ്രായം ഒരുകൊടുക്കുവാനും, മറെറത്തു സാഹസങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാനും, സന്നദ്ധതയുള്ള സേവകവൃന്ദം തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല, ലോകത്തിലെവിടെയും എന്നും ഉണ്ടായിരിക്കും. തിരുവനന്തപുരംപോലെ ഉദ്യോഗാത്മികളുടേയും പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരെന്നു നടിച്ചു നടക്കുന്ന സ്വഃർത്ഥതല്പരന്മാരുടേയും, അവസരസേവകന്മാരുടേയും ആവാസരഗമായ ഒരു നഗരത്തിൽ അധികാരവും പ്രാബല്യവും ഉള്ളവർക്കു കൃത്രിമമായി ഏതൊരു പൊതുജനാഭിപ്രായവും ഇല്ലെന്നു വരുത്തുവാനും, ഇല്ലാത്ത പൊതുജനാഭിപ്രായമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനും നിസ്സാരമായിക്കഴിയും. തിരുവിതാംകൂറിൽ അന്നു വ്യക്തികളുടെ അന്തസ്സിനും, ബഹുമാന

ത്തിന്നും മാനദണ്ഡം കല്പിക്കുന്നതും, ജനപ്രമാണികളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും, ഇല്ലാതാക്കുന്നതും, ഉദ്യോഗസ്ഥലോകമായിരുന്നു. സ്വകാര്യജീവിതത്തിനെന്ന് പോലെതന്നെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്നും നിറംകൊടുക്കുന്നതും, മേന്മയും അഭിമാനവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർതന്നെയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ എത്ര ഉന്നതനായ അനുദ്യോഗസ്ഥനും ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഘട്ടത്തിലെത്തിച്ചേരവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉന്നതമായ ലക്ഷ്യം ഉദ്യോഗസോപാനമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന് അതർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനം ഇന്നും ഇവിടെ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥനും അനുദ്യോഗസ്ഥനും തമ്മിൽ ജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ വശങ്ങളിലുള്ള ധ്രുവപ്രദേശങ്ങൾ പോലുള്ള അന്തരം അന്ന് തിരുവിതാംകൂറിൽ മറ്റു രണ്ടു മതങ്ങളോ, ജാതികളോ, വിഭാഗങ്ങളോ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു രാജധാനിയിലെ സാമുദായികശ്രോണിയുടെ ഉപരിമണ്ഡലം മുഴുവൻതന്നെയും ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിനുള്ളിൽപ്പെട്ടു കിടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അതിലാശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ!

അദ്ധ്യായം ൧൪

‘ഭാരതകേസരി’യോഗം കഴിഞ്ഞു ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പി. കെ. കേശവപിള്ള, മെ. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള തുടങ്ങിയ അറുപത്തിനാലു ജനപ്രമാണികളുടെ പേരുവെച്ച് ഒരു യോഗനോട്ടീസ്സ് തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ൯൦-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷനുകൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരത്തെ പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള സംരൂപി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ൯൦ തുലാം ൧൦-ാംനു ഒരു മഹാജനയോഗം തമ്പാനൂർമാളിൽവെച്ചു കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു നോട്ടീസ്സിലെ ഉള്ളടക്കം. തിരുവനന്തപുരത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദവും, അനുദ്യോഗസ്ഥലോകവും ഒന്നുപോലെ അളവറാ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി യോഗദിനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയായി. യോഗദിനം അടുത്തുതട്ടങ്ങിയതോടുകൂടി വിനോദകരങ്ങളായ പല കിംവദന്തികളും നഗരത്തിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉദ്യോഗസ്ഥകക്ഷികളും പ്രതിഷേധകക്ഷികളും തമ്മിൽ അത്യുഗ്രമായ ഒരു സംഘട്ടനം തമ്പാനൂർയോഗത്തിൽവെച്ചു നടക്കുമെന്നാണ് പൊതുവേ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുവന്നത്. യോഗദിനം പുലർന്നതോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തെ അന്തരീക്ഷം വല്ലാതെ ചൂടുപിടിച്ചു. പ്രതിഷേധകക്ഷികളെ യോഗമാളിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രവേശിപ്പിക്കയില്ലെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞി. വിദ്യാർത്ഥികളെ ഗേറ്റിൽവെച്ചുതന്നെ പോലീസുകാർ തടയുമെന്നു മറ്റൊരു കിംവദന്തി പ്രചരിച്ചു. ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ഫ്ലാഗ്സ്കരണവും മറ്റും അവധി നൽകുന്നതാണെന്നും, അവിടത്തെ ജീവനക്കാർ യോഗഭാരവാഹികളുടെ പ്രമേയത്തിനനുക്രമമായി കയ്യയയ്ക്കുവാൻ നേരത്തേ ഹാളിൽ സന്നിഹിതരായിരിക്കണമെന്നു കർതാവായ ഒരുദ്യോഗികനിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിപ്പിച്ചു എന്നും മറ്റൊരു കൂട്ടർ പറഞ്ഞുനടന്നു.

യോഗം തുടങ്ങുന്നതിനു വളരെ മുൻപുതന്നെ ഡി. എസ്. പി. തുടങ്ങിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഒരു സഘോ പോലീസ്

സൈന്യവും തമ്പാനൂർ ഹാളിന്റെ പരിസരങ്ങളിൽ ഭൂദ്യോഗികവേഷത്തിൽ ഹാജരായി. ഹാളിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനനിയന്ത്രിക്കുവാൻ ഏതാനും പോലീസുകാരെ ഗേറ്റിൽ ഒരുക്കി നിർത്തിയിരുന്നു. തമ്പാനൂർ യോഗഭാരവാഹികളും, അവരുടെ അനുകൂലികളും നിർബാധമായി യോഗഹാളിൽ പ്രവേശിച്ചു. മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള, ചങ്ങനാശേരി, മി. വി. അച്യുതമേനോൻ, മി. പി. പത്മനാഭപിള്ള, കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള തുടങ്ങിയ 'ഭാരതകേസരി' പ്രതിഷേധയോഗത്തിലെ കമ്മററി അംഗങ്ങളും യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും കൂടാതെ അകത്തു കടന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഹാളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഗേറ്റിൽ വന്നു കൂടിത്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഭാരവാഹകന്മാരായി നിന്നിരുന്ന പോലീസുകാരുടെ ഭാവം പകർന്നു. അവർ ഹാളിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ചെന്ന ഓരോരുത്തരെയും സൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനയ്ക്കു വിഷയമാക്കി, വിദ്യാർത്ഥിയല്ലെന്നുറപ്പുവരുത്തിയതിനുശേഷം മാത്രമേ അകത്തുകടക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. വിദ്യാർത്ഥികളെ ഹാളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെന്നു യോഗഭാരവാഹികൾ പോലീസധികൃതരോടു് അതികർശനമായി നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവത്രേ!

ഗേറ്റിൽ വന്നുകൂടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സംഖ്യ അനുനിമിഷം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പോലീസുകാർ ഖണ്ഡിതമായി അവർക്കു പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചു. പ്രത്യക്ഷമായ ഈ അനീതിയെപ്പറ്റി വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു് ആക്ഷേപശബ്ദങ്ങൾ പൊങ്ങി. പോലീസുകാർ അവരുടെ പ്രത്യേക ശൈലിയിൽ ഇതിനു മറുപടി പറഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രക്ഷുബ്ധരായി. പോലീസുകാരുടെ നിന്ദാസപരത്തിനു മുർച്ച കൂടി. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്ഷോഭം വർദ്ധിച്ചു. പോലീസുകാരും വിദ്യാർത്ഥികളും തമ്മിൽ അതിതീക്ഷ്ണമായ ഒരു വാഗ്വാദം നടന്നു. ഗേറ്റിലെ ജനക്കൂട്ടം വർദ്ധിച്ചു. നിയന്ത്രണാതീതമായ ജനക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽനിന്നു കൂക്കവിളികളും പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങളും മുഴങ്ങി. പോലീസുകാരുടെ ശൈലിപ്രയോഗങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അസഭ്യതരമായിത്തീർന്നു. ഇത്രയുംമുമ്പോ

ശ്വേതം ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു ചളിയും, കല്ലും, കട്ടയും കണക്കി
 ല്യാതെ വിദ്യാത്മികളുടെ ഇടയിൽ വന്നുവീണുതുടങ്ങി. പോലീ
 സുകാരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചാണ് അവിടെ കൂടിനിന്നിരുന്ന
 ചട്ടമ്പിമാർ വിദ്യാത്മികളുടെ നേരെ ഈ കടുംകൈ പ്രയോ
 ഗിച്ചതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കല്ലുകളും, കട്ടകളും ചെന്നു വീണു,
 ചില വിദ്യാത്മികൾക്കു പരുക്കേറ്റു. മറ്റു ചിലരുടെ വസ്ത്ര
 ങ്ങൾ ചളിപുരണ്ടു മലിനമായി. ചട്ടമ്പിമാരുടെ അക്രമപ്രവൃ
 ത്തി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ വിദ്യാത്മികൾ അവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞു
 പോയി. അവർ സംഘം ചേർന്നു നേരെ കാളേജുവളപ്പിലേ
 യ്ക്കുണ്ടു പോയത്. കാളേജുവളപ്പിൽവെച്ചു വിദ്യാത്മികൾ
 ഗംഭീരമായ ഒരു യോഗം കൂടി പോലീസുകാരുടെ അപമാന്യ
 ദയെ അതികഠിനമായി അപലപിക്കുകയും, പ്രതിഷേധിക്കു
 കയും ചെയ്തു. തമ്പാനൂർസംഭവങ്ങൾക്കു കാരണക്കാരായിരുന്ന
 ജനപ്രമാണികളോടു വിദ്യാത്മികൾ പകരം വീട്ടിയത് ആ
 പ്രതീകാരത്തിനു പാത്രീഭവിച്ച ഭാഗ്യഹീനന്മാരിൽ ഇന്നു ജീവി
 ച്ചിരിപ്പുള്ളവർ ഇപ്പോഴും വിസ്മയിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല.

ഈ വിദ്യാത്മികളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിര
 ന്നത് അന്നു തിരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു കാളേജുവിദ്യാത്മിയായ
 യിരുന്ന മി. സി. കുട്ടൻനായരായിരുന്നു. ധീരനും സ്വതന്ത്ര
 ചിന്തനുമായ ഈ യുവാവ് ആത്മാർത്ഥതയോടെ പങ്കെടുത്തി
 ട്ടില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനമെങ്കിലും അക്കാ
 ലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. കാളേജിനകത്തു വിദ്യാ
 ലയാധികൃതന്മാരുടെ സേപ്താധികാരഭരണത്തെ പ്രതിഷേധി
 ക്കുവാനായാലും ശരി, പുറത്തു ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭരണവൈ
 കല്യങ്ങളെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുവാനായാലും ശരി, ആ
 പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയെല്ലാം അഗ്രിമഭാഗത്തു സി. കുട്ടൻനാ
 യരെ കാണാതിരുന്നിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമാണ്.
 അദ്ദേഹം പ്രകൃത്യാ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയാണ്. അനീതിക
 ലോടും അക്രമങ്ങളോടും മല്ലടിക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരു ജീവിതാ
 വശ്യമായി അദ്ദേഹം കരുതി. മി. സി. കുട്ടൻനായരുടെ
 ആത്മാഭിമാനത്തെ സ്തംഭിക്കുവാനൊരുങ്ങിയിട്ടുള്ളവർക്ക് അദ്ദേ
 ങ്ങൾക്കിടയിൽ മാപ്പു കൊടുത്തിട്ടില്ല. പലപ്പോഴും

പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയുടെ വലംകയ്യായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിമർശനമാരെ അദ്ദേഹം പരസ്യമായി അവഹേളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രക്ഷോഭണപ്രിയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാളേജുവിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ല. സഞ്ചാരസൗകര്യത്തിനു വേണ്ടി നടന്ന സത്യഗ്രഹസമരങ്ങളിൽ ഒരു ധീരഭടനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കുകയും ചിലപ്പോൾ പ്രതികർഷകളുടെ ഭയങ്കരമായ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു പാത്രമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ കുടുംബബന്ധങ്ങൾമൂലം അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിലേയ്ക്കു മാറുവാൻ നിർബലനായിത്തീർന്നു. ഇന്ന് അദ്ദേഹം യുദ്ധപരിരക്ഷണനിയമമനുസരിച്ചു കൊച്ചിയിൽ ഒരു തടങ്കൽ പുളിയായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു.

പുറത്തു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ബഹുളം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഹാളിനകത്തു യോഗനടപടികളാരംഭിച്ചു. ഒരു പഴയ വക്കീലും, തെക്കൻതീരവിതാംകൂറിലേ ഒരു ഭൂസപത്തുടമസ്ഥനും, കറേക്കാലം പ്രജാസഭാമെമ്പുറമായിരുന്ന ഒരു മാധവൻതമ്പിയായിരുന്നു യോഗത്തിൽ അല്പക്ഷപിം അലങ്കരിച്ചത്. അല്പക്ഷസ്ഥാനത്തോടു തൊട്ടടുത്തു യോഗനടപടികൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ തഴക്കം കുറഞ്ഞ അല്പക്ഷനെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടു മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. യോഗം വീളിച്ചുകൂടുവാനുള്ള നോട്ടീസ്സിൽ ഒപ്പിട്ടിരുന്ന മറ്റു ചിലർ പ്ലാറ്റ് ഫാറത്തിലങ്ങമിങ്ങും കൂടിനിൽക്കുകയോ, ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഹാളിനകത്തു ധാരാളം ജനങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. യഥാകാലം യോഗനടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. അല്പക്ഷൻ മുൻകൂട്ടി എഴുതി തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു പ്രസംഗം സ്വസ്ഥാനത്തേഴുന്നേറുന്നിന്നുപതിഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ വലിയ ചഞ്ചലതയോടെ വായിച്ചുതീർത്തു. ൯൦-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷനേയും അതു നടപ്പിൽ വരുത്തിയ ഗവണ്മെന്റിനേയുംപറ്റിയുള്ള അത്യുച്ചമായ ഒരു സ്തുതിഗീതം മൊത്രമായിരുന്നു ആ ഉപന്യാസത്തിലെ ഉള്ളടക്കം. സഭസ്വർ മൌനമായിരുന്നു അല്പക്ഷപ്രസംഗം ആദ്യന്തം ക്ഷമ

യോടെ ശ്രവിച്ചു. ഉപക്രമപ്രസംഗാനന്തരം രാജഭക്തിപ്രമേയം സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. നിയമസഭാപരിഷ്കരണവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിൽ സംരൂപി പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന പ്രമേയമാണ് അടുത്തതായി ആലോചനയ്ക്കു വന്നത്. ആ നിമിഷംവരെ പ്രശാന്തമായിരുന്ന സഭസ്സു പ്രസ്തുത പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ വല്ലാതെ പ്രക്ഷുബ്ധമായി. റോളിൽ ബഹുജനങ്ങളും കഴപ്പങ്ങളും ആരംഭിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന ഹൈക്കോടതിവക്കീൽ എസ്. എൻ. കൃഷ്ണയ്യർ ശ്രദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചു. റോളിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പൂച്ചവിളികളും, കാക്കകരച്ചിലും മുഴങ്ങി. ബഹുജനങ്ങളും കഴപ്പങ്ങളും ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു. പ്രമേയാവതരണപ്രസംഗത്തിൽ രണ്ടു വാചകങ്ങൾ തുടർച്ചയായി സഭസ്വർക്കു കേൾക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നാലുവശത്തുനിന്നും ഉയർന്നു പൊങ്ങിയ പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങളുടേയും, ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളുടേയും അവ്യക്തതയിൽ ചേർന്നു ലയിച്ചു പ്രസംഗശബ്ദം അസ്സൃഷ്ടമായിത്തീർന്നു. സഭസ്സിനെ സ്വാന്തനപ്പെടുത്തുവാൻ നടന്ന ശ്രമങ്ങൾ വനരോദനംപോലെ നിഷ്ഫലമായി. പ്രമേയാവതരകൻ നിർബാധമായി പ്രസംഗം തുടരുവാൻ അവസരം ലഭിക്കാതെപോയതുകൊണ്ടു സ്വന്തമിരിപ്പുതെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. പ്രമേയം പിൻതാങ്ങുവാൻ പ്രസംഗമണ്ഡപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട മറ്റു മാനന്യന്മാർക്കും ലഭിച്ചു സപീകരണം മറിച്ചായിരുന്നില്ല. അവർ ഈരണ്ടു വാക്കിൽ അവരുടെ കർത്തവ്യം നിർവ്ഹിച്ചിട്ടു മറ്റൊരു മുലയിലൊതുങ്ങി. ഇത്രയുമായപ്പോൾ മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള സ്വന്തമാനത്തുനിന്നു ചാടി എഴുന്നേറ്റ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രമേയത്തെ എത്രജവാൻ സഭസ്സിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു. അല്പക്ഷൻ മി. കയ്യാലത്തിന്റെ പ്രസംഗം തടഞ്ഞു. പ്രമേയത്തെ പ്രതികൂലിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയേയും അല്പക്ഷൻ പ്രസംഗിക്കുവാനനുവദിച്ചില്ല. റോളിൽ ബഹുജനങ്ങളും, കൂക്കുവിളികളും പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങളും പൂർവ്യാധികം വർദ്ധിച്ചു. യോഗഭാരവാഹികൾ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കഴപ്പങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ശക്തരല്ലാതെ അമ്പരന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു പ്രമേയത്തെ എതിർക്കു

മുന്നോട്ടു വന്ന പ്രതികൂലകക്ഷികളേയും, മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങളേയും വിഗണിച്ചു; അല്പക്ഷൻ പ്രമേയം സഭയുടെ അംഗീകരണത്തിനു സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മന്ത്രിച്ചു. വീണ്ടും ബഹളങ്ങൾ നടന്നു. മറ്റൊരു ശ്വാസത്തിൽ പ്രമേയം പാസായിരിക്കുന്നു എന്നു അല്പക്ഷൻ വിധി കല്പിച്ചു. അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ, സർണ്ണിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അത്യുച്ചത്തിൽ പ്രക്ഷാപ്യമായ പ്രകടനങ്ങളും, കോപാകലമായ പ്രതിഷേധങ്ങളും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ, മി. മജ്ജർ സ്വന്മാനത്തു് എടുത്തോടുന്നിന്നു കൃതജ്ഞതാ പ്രസംഗം പറഞ്ഞുതീർത്തു. അങ്ങിനെ തമ്പാത്തർമാളിലെ 'കുറുപ്പില്ലാക്കളരി'യോഗവും അവസാനിച്ചു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, പോലീസ് സൈന്യത്തിന്റേയും പിന്തുണയോടുകൂടി ചിലർ തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ വെള്ളയടിക്കുവാൻ വേണ്ടി നടത്തിയ ശ്രമം പരിപൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെട്ടു. ആ യോഗത്തെപ്പറ്റിയും, അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റിയും, അതിനു ഘേതുഭൂതമായ മനോഭാവത്തെപ്പറ്റിയും, അത്യന്തം നിശിതമായ നിരൂപണങ്ങളും മാസ്യലേഖനങ്ങളുംകൊണ്ടു കരോക്കാലം തിരുവിതാംകൂറിലേ പത്രപങ്ക്തികൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ൯൫ തുലാം ൨൨-ാംനം അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേ ഒരു പ്രധാന പത്രമായിരുന്ന സമദർശി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മുഖപ്രസംഗം ചുവടെ ചേർത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു് അക്കാലത്തു പ്രസ്തുത യോഗത്തെപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന അവജ്ഞ എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നു വെളിപ്പെടുന്നതാണ്.

“തമ്പാത്തർയോഗം ഇത്രയേറെ പരിമാസ്യമായി കലാശിച്ചതിൽ ഞങ്ങളേറ്റവും വ്യസനിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ചെഴരപ്രമാണികൾ അഞ്ചല്ല, പത്തല്ല, തികച്ചും അറുപത്തിനാലുപേർ, ബിരുദലാംഗ്രഹംകൊണ്ടു് ഹനുമദാകാരം പുണ്ടു അറുപത്തിനാലു പേർ, പോലീസുസൈന്യത്തെ മുൻനിറുത്തി, സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി, ഗ്രന്ഥദുഷ്ടപ്രസ്താവഘോരവഷ്ണത്താൽ ദേശാഭിമാനദീപം കെട്ടത്തിട്ടു പട്ടണവാസികളിൽ വലിയൊരു ഭാഗത്തെ നിബിഡാസ്വകാരത്തിൽ കുടുക്കി, തമ്പാത്തർറോഡിൽ ചെന്നുനിന്നു

ബഹുജനശക്തിയെ നിർദ്ദയം മർദ്ദിക്കുവാനായി കയ്യയർത്തുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ദേശക്ഷേമകാംക്ഷികൾക്ക് അല്ലമൊന്നു സംഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബഹുജനാഭിപ്രായബാലിക ഇളംപുഞ്ചിരിക്കൊഞ്ചലാളായി മൃദസൂക്ഷികൾ പൊഴിഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോൾ അവളിൽ അനാദൃതമായുള്ള ആ ദുസ്താപ്രതാപം ആർക്കാണ് കാണാൻ കഴിയുക? ആ പൊതുജനാഭിപ്രായം വെറും കാട്ടുപന്തുവല്ലെന്നും, അജയ്യപരാക്രമനിധിയായ വസിയ്യയേനവാണെന്നും ശരിയായി ധരിക്കുന്നതിനു തമ്പാന്തർ യോഗം ഘേതുഭൂതമായി എന്ന ഈ സന്തോഷത്തിൽ സന്തോഷിക്കുകയും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമം ധരിച്ചുകൊണ്ടല്ലായിരുന്നു ഈ ക്ഷേപിതങ്ങളെ കീഴ് അന്നത്തെ അപജയത്തിൽ നമുക്കും പൂണ്ണമായിത്തന്നെ സന്തോഷിക്കാമായിരുന്നു.”

“അമ്പാന്തർയോഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്താണ്? നിയമ നിർമ്മാണസഭാപരിഷ്കാരം നിമിത്തം ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പേരിൽ പ്രജകൾക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന പരമാംശ്വാദകലിതമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്ന താണെങ്കിൽ, അതുതന്നെയാണു ‘ഭാരതകേസരി’യോഗത്തിലും ചെയ്തത്. എന്നാൽ അവിടെ ഈ പരിഷ്കാരം ബഹുജനങ്ങളുടെ ആശയവും അവസ്ഥയ്ക്കും അനുക്രമമായിട്ടില്ലെന്നു തിരുമനസ്സിലെ കേതിപ്പുവും ബോധിപ്പിക്കുകയുടിയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. തിരുമനസ്സിലെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടല്ലാതെ ഭരണപരിഷ്കാരം സിദ്ധിക്കുകയില്ലെന്നു വന്നിരിക്കുകയാൽ അതിലേയ്ക്കു തിരുമനസ്സിലെ ചെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ എന്താണു സംശയഗ്രസ്തമായിട്ടുള്ളതു്? സമസൃഷ്ടിസ്നേഹപരമായും രാജ്യഭരണസംബന്ധമായും ഉള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും, വ്യക്തിപരമായി ഉദരഭരണസംബന്ധമായ ഭാഗങ്ങൾക്കും, തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലയോ? ആ അനുഗ്രഹത്താൽ തൃപ്തിയുണ്ടാകുന്നതു മനോവിശാലതകൊണ്ടാണ്. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ ആ ഭാഗത്തിൽ തൃപ്തിയില്ലാതാവുന്നതുകൊണ്ടു് ദുഃഖമോഹംകൊണ്ടുമാണ്. തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സപ്രജകളുടെ മനോവിശാലത സന്തോഷകരമല്ലാതെ പരമോ? രാജ്യഭരണാനുഗ്രഹം ഉദരഭരണസമാധാനം പോലെയാണെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രമേ ഇത്രയുംകാലമാ

യിട്ടും സ്വപ്രജകൾക്കു ശക്തിയുണ്ടായിട്ടുള്ളവെന്നറിയുന്നതു് തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ഭദ്രഖകരമായല്ലാതെ വരുമോ? ഈ വസ്തുത ആ സംതൃപ്തകക്ഷിയുടെ സാരംഭം കണ്ടപ്പോൾത്തന്നെ ഞങ്ങൾ സ്നേഹപൂർവ്വം വിളിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അതൊന്നും ഗണ്യമാക്കാതെ, ഭരണപരിഷ്കാരസംബന്ധമായി അവർ കൂട്ടത്തോടേ വിട്ട ഏവക്കും! കഷ്ടം! ഇനി ഏതു കാലം കഴിഞ്ഞാലാണാവോ അതിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഭൃസ്സുഹമായ ഭർഗ്ഗന്ധം ശമിക്കുക?

“ഇത്രയൊന്നും ഘോഷംകൂടാതെ, പൊതുയോഗമാണെന്നു പേർ പറയാതെ, ആ സേവാപ്രകാശനംപോലെതന്നെ ഈ കൃഷ്ണവിലാസംനാടകാഭിനയവും ഗ്രന്ഥമായിത്തന്നെ നടത്തിയിരുന്നവെങ്കിൽ ആർക്കുമതിനെക്കുറിച്ചൊരാക്ഷേപവുമുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. പൊതുയോഗപ്പത്രപ്പുകൊണ്ടു വേഷം മാറ്റിക്കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ സംതൃപ്തകക്ഷികൾ, വിദ്യാത്മികൾക്കെന്ന പോലെ അതൃപ്തകക്ഷികൾക്കും പ്രവേശനം വിലക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ അപജയംകൊണ്ടുള്ള അവമതി അവർക്കു സഹിക്കേണ്ടിവരികയില്ലായിരുന്നു. പൊതുയോഗമെന്നു കേട്ടപ്പോൾ അവിടെ സർവ്വർക്കും സമാവകാശമുണ്ടെന്നുവെച്ചാണു് അതൃപ്തകക്ഷിയും നിർബ്ബായം പ്രവേശിച്ചു സഭയിൽ പങ്കുചേർന്നു്. സഭാപ്രവർത്തകന്മാർ കരുതിയതു തങ്ങളുടെ കൃത്യത്തെ പൊതു ശിരസ്സിൽവെച്ചു വിജയഘോഷം മുഴക്കുമെന്നായിരിക്കാം. ഗ്രന്ഥമായാലോചിച്ചു് അതൃപ്തകക്ഷിയെ കാര്യമൊന്നും ഗ്രഹിപ്പിക്കാതെ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മുൻനിർത്തി ജനങ്ങളെ വശീകരിച്ചു, സ്വശക്തിയെ പോഷിപ്പിച്ചു് അതൃപ്തകക്ഷിയെ അനായാസന വെന്നുകളയാമെന്നു തൃപ്തകക്ഷി സംഭവിച്ചുപോയി. നിയമവിദ്യാത്മികളെയെല്ലാം വിലക്കിനിർത്തുകയും, അതൃപ്തകക്ഷിക്കു സ്വബലത്തെ രൂപീകരിക്കാനവസരം കൊടുക്കാതെ ഗ്രന്ഥമായിത്തന്നെ കൂട്ടുകയും, അതും പോരാതെ അനേകശതംസർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഹജ്ജർകച്ചേരി തുറന്നുവിട്ടു സഭയിൽ തിരിക്കിനിറക്കയും ചെയ്തു, പോലീസുസൈന്യവുമുഹമദ്യത്തിൽ നിർബ്ബായം കടന്നുനിന്നപ്പോൾ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ഇനിയെത്രതന്നെ വികൃതപ്പെടുത്തിയാലും ഇടയുവാനും തടയുവാനും ആരുമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നു തൃപ്തകക്ഷികൾ വിശ്വ

സിദ്ധപോയി. ഇത്രയുംകൊണ്ട് അതുപുലകക്ഷിയെ മല്ലിട്ടു വെല്ലാമെന്ന് അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടാണു പൊതുയോഗമെന്നു ഘോഷിച്ചതും, അതുപുലകക്ഷിക്കു സഭയിൽ സസന്തോഷം പ്രവേശനം നൾകിയതും. മഹാരാജാവു തിരുമനസിദ്ധേയ്യുക്കു പ്രജാസമുല്ക്കഷോപിതമായ സൽഭരണംകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മഹത്തായ കീർത്തിയുടെ നേക്കു ചെളിയെടുത്തെറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് അനന്തചരമനാഭസപാമിക്കുണ്ടായ അനുകമ്പകൊണ്ടുതന്നെയായരിക്കാം, തുപുലകക്ഷിപ്രമാണികൾ സഭയിൽ കടന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ബഹുജനാഭിപ്രായം അതിന്റെപുണ്ണരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ഗ്രഹതന്ത്രനിർമ്മിതമായ സേവാദഗ്ഗ്ഗത്തെ അടിച്ചുതകർപ്പാൻ ഒരുങ്ങിനില്ക്കുന്നതു കണ്ടു്, വാസ്തവത്തിൽ ഭയപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തു. പൊതുജനാഭിപ്രായക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠ വെറും ശിലാപ്രതിമയായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു് അവിടെ കടന്നു ചിലതു നിവേദിച്ചു തങ്ങൾക്കു തന്നെ തിരികേ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി, അതു് ഇശ്വരപ്രസാദമാണെന്നു പറഞ്ഞു പലക്കും പങ്കിട്ടു കൊടുത്തു വിജയം നേടാമെന്നു തുപുലകക്ഷികൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ആ പൊതുജനാഭിപ്രായം സജീവമാണെന്നും, തങ്ങൾ നിവേദിക്കുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ രൂപഭേദപ്പെട്ടു പരസ്യമായിപ്പോകുമെന്നും തുപുലകക്ഷിപ്രമാണികൾക്കു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു നോക്കിയപ്പോഴേ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. എങ്ങിനെയെങ്കിലും സ്വന്തംപദാർത്ഥങ്ങളെ കയ്യിൽനിന്നു താഴെ വയ്ക്കാതെ അവയേയുംകൊണ്ടു വെളിക്കു ചാടി രക്ഷപ്പെട്ടാൽ മതിയെന്നായി അവരുടെ ഒടുവിലത്തെ ശ്രമം. അവരുടെ ഈ ശ്രമം ഫലിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അവരുടെ നിവേദനങ്ങളൊന്നും തന്നെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്നു വിട്ടുകൊടുക്കാതെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ അവർ ചെയ്ത യത്നം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാമം ഇടവിടാതെ ജപിക്കയാലുണ്ടായ പുണ്യംകൊണ്ടു് അവർക്കു ഫലപ്പെട്ടു എന്നും സമ്മതിക്കുതന്നെ വേണം.”

“എന്തിനായിരുന്നു അവർ ഇത്രയെല്ലാം വിഷമിച്ചതു്? ‘ഭാരതകേശരി’യോഗത്തിൽ അതുപുലകക്ഷിക്കെന്നുപോലെ

തൃപ്തകക്ഷിക്കും പ്രവേശനമനുവദിച്ചില്ലയോ? തൃപ്തകക്ഷിയുടെ പ്രാബല്യം ആ സഭയിൽ വെളിച്ചപ്പെടുത്താമായിരുന്നില്ലേ? അ തൃപ്തകക്ഷിക്കാണു തൃപ്തകക്ഷിയെക്കാൾ പ്രാബല്യമെങ്കിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിനു കീഴടങ്ങുകയല്ലേ വിധിതം? പൊതു ജനാഭിപ്രായം എങ്ങിനെയിരുന്നാലും അഞ്ചോ പത്തോ പേക്ക് അറവർക്കുള്ള അഭിപ്രായം വേറെതന്നെ കാണിക്കണമെന്നു വാശിയുണ്ടെങ്കിൽ, അവർക്കു മാത്രം ഒരു യോഗം കൂടിയാൽ മതിയാകുമായിരുന്നല്ലോ. പെൺപ്രമാണികളിൽ പലരേയും ലജ്ജിപ്പിക്കുകയും, വിദ്യാർത്ഥികളെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും, ഗവണ്മെന്റിനെ ഭയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമാറ് ഈ പൊതു ശബ്ദത്തെ ഇത്ര സങ്കടപ്പെടുത്ത് അവർ ഉച്ചരിച്ചുതെന്തിന്? നിയമനിർമ്മാണസഭാപരിഷ്കാരത്തിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സി ലേയും, ദിവാൻജിയേയും തീർച്ചയായും നാം അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതുതന്നെ. പരിഷ്കാരപ്രകടനം ഉചിതമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂട്ടിയാണോ അല്ലയോ എന്ന വാദത്തിൽ ഇരുഭാഗത്തും ചേരാതെ നില്ക്കുന്നതിനാണു തല്ക്കാലസ്ഥിതികൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നത്. തൃപ്തകക്ഷികൾ പൊതുശബ്ദം പ്രയോഗിക്കാതെ അത് അതൃപ്തകക്ഷിയോഗത്തിൽ ഭിന്നമാണെന്നും, ഇതിൽ എതിരഭിപ്രായം അംഗീകാർത്ഥമായിരിക്കയില്ലെന്നും പരസ്യപ്പെടുത്തിയാണു യോഗം കൂടിയതെങ്കിൽ അതിൽ വെച്ച് അവർ ഇപ്പോൾ ചെയ്തതുപോലെ പാസാക്കിയ നിശ്ചയങ്ങളെ കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കെന്നല്ല, ആർക്കുതന്നെ ആക്ഷേപമുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായം ഗ്രന്ഥനന്ദങ്ങൾ കൊണ്ടു പൊതുജനാഭിപ്രായമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിനാലാണു് ആ യോഗം ഒരു ഭയോഗമായി കശപിശയായി കലാശിച്ചത്.”

“സഭാനന്തരം, ഉത്തരം മുട്ടിയാൽ കൊഞ്ഞനം കാണിക്കുന്ന ഭാവമാണു ചിലേടങ്ങളിൽ നാം ഇപ്പോൾ കാണുന്നത്. അതൃപ്തകക്ഷികൾ, അവരെ പ്രത്യേകം ക്ഷണിക്കാതിരുന്നിട്ടും എന്തിനാണു സഭയിൽ കേറിപ്പോകുന്നതെന്നു ചിലർ ചോദിക്കുന്നു. തൃപ്തകക്ഷി അവർക്കു അർഹമല്ലാത്ത പൊതുശബ്ദത്തെ സഭാസംബന്ധമായി പ്രയോഗിച്ചതു എന്തിനെന്നു ചോദ്യത്തിനാണു് ആദ്യമായി മറുപടി കിട്ടേണ്ടതു്. തിരുവനന്തപുരത്തെ പെൺ

ന്മാരെ എല്ലാം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നോട്ടീസു പരസ്യപ്പെടുത്തി
 യതെന്തിനെന്നും തൃപ്തകക്ഷി മറുപടി പറയട്ടെ. വാസ്തവത്തിൽ
 പരോക്ഷമായും പ്രത്യക്ഷമായും ക്ഷണിക്കുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്
 അതൃപ്തകക്ഷികൾ സഭയിൽ സന്നിഹിതരായതു്. പ്രാരംഭയോ
 ഗത്തിൽവെച്ചു തീരുമാനിച്ച നിശ്ചയങ്ങൾ വാദത്തിനു വക
 കൊടുക്കാതെ പാസാക്കുവാനാണു് ഈ സഭ കൂടിയിരിക്കുന്ന
 തെന്നു് അല്പക്ഷൻ സഭാരംഭത്തിൽതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന
 വെങ്കിൽ അത്തരം പ്രത്യേകം സഭയിൽ തങ്ങൾക്കു ബന്ധമൊ
 ന്നമില്ലെന്നറിഞ്ഞു്; ആ അറുപത്തിനാലുപേരും കുറെ സർക്കാർ
 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഏതാനും പോലീസുകാരുമൊഴികെ മറ്റു
 ഉപയോഗം ഇറങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു. പൊതുസഭാനിയമങ്ങൾ
 ഉള്ള അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ടാണു പ്രസ്തുത സഭാക്രമങ്ങളെന്തു്
 ആക്കും മുൻകൂട്ടി ഉറപ്പിക്കുവാൻ മാറ്റുമാനുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
 എത്രകക്ഷിയെ പരോക്ഷമായെങ്കിലും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി സ്വ
 കക്ഷിപ്രാബല്യത്താൽ അപമാനിച്ചേക്കാമെന്നു കരുതിയതു,
 നേരേമറിച്ചു സംഭവിച്ചുതായ ആ വാസ്തവം മറച്ചുവെക്കുവാൻ
 എന്തിനാണു് ഇനി മറ്റൊരു പരിഹാസശ്ലേഷം തുടരുന്നതു്?
 സഭയിൽ നാലോ അഞ്ചോ പേർ മാത്രമെ പ്രതികൂലാഭിപ്രായം
 പ്രകടിപ്പിച്ചുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനം കൊള്ളുവാൻ
 ശ്രമിക്കുന്നതു സ്വന്തം ശിരസ്സെങ്ങാനും മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു
 തന്നെ ആരും ഇപ്പോൾ കാണുന്നില്ലെന്നു സമാധാനിക്കുന്ന
 ഒട്ടകപ്പക്ഷിയുടെ ആ വിഡ്ഢിത്തം പോലെയാണു്. അത്ര
 മുൻപുതന്നെ ചിലരാണോ അത്തരം വിധികർമ്മങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന
 ഒരു മഹാസഭയിൽനിന്നു കഴുകി പിഴിഞ്ഞു് എറിഞ്ഞുകു
 ണ്ണതു്? എന്നാൽ അവരുടെ ജനസപാധീനം ആക്കും നമസ്ക
 രിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര മഹത്തരമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടി
 വരികയില്ലയോ? ഈ രണ്ടുനാലുപേരുടെ വികൃതശബ്ദമാനം
 വകവെക്കാതെ യോഗം യോഗ്യമായ രീതിൽ മംഗലപൂർണ്ണമായി
 നടന്നുവെന്നോ പറയുന്നതു്? ഇങ്ങനെ പറയുന്നവരോടു്
 അവർ കള്ളമാണു പറയുന്നതെന്നു അവരുടെ മുഖത്തു നോക്കി
 പറ്റുവാൻ അവർക്കുള്ള പൊരുപ്രമാണിത്വത്തെ കാണു

ഞങ്ങൾ ലജ്ജിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വേറെ വിധത്തിൽത്തന്നെ ചോദിക്കാം. സഭസ്യരുടെ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾകേട്ട് ഏകമതിയായി നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കണമെന്നാണല്ലോ പൊതുയോഗനിയമം. എത്രകക്ഷികൾ രണ്ടുനാലുപേർ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളവെങ്കിൽ അവരുടെ വാദപ്രതിവാദത്തെ അംഗീകരിക്കുവാൻ ധൈര്യമില്ലാതെപോയത് എന്തുകൊണ്ട്? പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറി അരയും തലയും മുറുക്കിനിന്ന തൃപ്തകക്ഷി പ്രാസംഗികന്മാർ ഒരക്ഷരംപോലും ഉരിയാടുവാൻ ശക്തിയില്ലാതെ പിൻമറിഞ്ഞു; മറഞ്ഞുപോയതു പൊതുജനാഭിപ്രായപ്രവാഹത്തിന്റെ അത്യുഗ്രമായ കല്ലോലപ്രഹരംകൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ ആ രണ്ടുനാലുപേരുടെ അഗണ്യോക്തികൾ കൊണ്ടാണോ? ഭൂരിപക്ഷമറിവാൻ എന്തുകൊണ്ടാണു വോട്ട് എടുക്കാതിരുന്നത്? വാദപ്രതിവാദത്തിനു സമ്മതിക്കാതെയും, വോട്ടെടുത്തു ഭൂരിപക്ഷം നോക്കാതെയും, പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം വികൃതമായിച്ചിതറിയും, ഒടുവിൽ പ്രതികൂലശക്തിയാൽ യോഗം തകർന്നുകൊണ്ടു നടന്ന ഒരു സഭ ഇതുപോലെ ഈ രാജ്യത്തു മുന്മുഖമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത മാത്രം ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശ്രദ്ധാർഹമായിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചേക്കാം.”

“രാജ്യഭരണകാര്യലോചനയിൽ അനേകശതം സർക്കാർ ജോലിക്കാർ ചേർന്നിരുന്നതും, സ്വതന്ത്രോദ്യോഗത്തിനായി നിയമവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന യുവജനങ്ങളെ വിദ്യാർത്ഥികളെന്നവണ്ണം വിലക്കി നിർത്തുക മാത്രമല്ല അവമാനിച്ചതും, കേഡികളെയും ചട്ടമ്പികളെയും സഭാമണ്ഡപപാരത്തിൽ മാനിച്ചുനിറുത്തി കത്തിതകർമ്മങ്ങൾക്കായി നിയോഗിച്ചതും, അരിവിലനയിൽ അനേകായിരം പാവങ്ങളെ പട്ടിണി കിടത്തിയ പോലീസുസൈന്യം സഭാസംരക്ഷകരായി പ്രവർത്തിച്ചതുമെല്ലാം ഞങ്ങൾ അടുത്ത ലക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളാം. ചിലർക്കു നിയമനിർമ്മാണസഭാപരിഷ്കാരം വളരെ തൃപ്തികരമാവുകയാൽ വയർ നിറഞ്ഞ ഒരു വലിയ ഏമ്പക്കം അവർക്കു പുറത്തു വിടേണ്ടതായിവന്നു. ആ ഏമ്പക്കം പൊതുജനങ്ങളുടെ വകയാണെന്ന് അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ ആ പൊതുജനം

അവരുടെ നേരെ ചെന്നു തങ്ങുകതീർത്ത് ബന്ധമൊന്നുമില്ലെന്നു വാദിച്ചു. ആ വാദം ഗണിക്കാതെ അതു ചൊതു വകതന്നെ യാണെന്നു പിന്നെയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ ആ എമ്പക്കും പുറത്തു വിടാൻ ഭാവിച്ചു. അരുതരുതെന്നു വിരോധിച്ചുകൊണ്ടു ചൊതുജനം അവരുടെ കഴുത്തിലമർത്തി പിടികൂടി.....

.....
 ശിവ! ശിവ! അതിന്റെ ഓർഗ്ഗസംകൊണ്ടു രാജഭക്തന്മാരായ പൗരന്മാരും, നിയമാനുസാരികളായ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ഭാവിപൗരന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികളും, എന്തിനേറെ സർവ്വം കഠിനകഠിനം വിഷമിച്ചുപോയി. അതാണു കഥ.”

അദ്ധ്യായം ൧൫

തമ്പാൻതലയോഗവും അതിന്റെ ദയനീയമായ പരാജയവും ൯൫-ലെ ഒന്നാംഗതലേഷനെതിരായുള്ള പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ശക്തി പൂർവ്വം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. 'ഭാരതകേസരി' യോഗത്തിൽനിന്നു നിയമിച്ച പ്രക്ഷോഭണക്കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെ ഹസ്തങ്ങൾ കൂടുതൽ ബലിഷ്ഠങ്ങളായി. തമ്പാൻതലയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ജനപ്രമാണികളുടെ പിന്നിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ കണികപോലും കണികാബാധിപ്പെടാതെ, മറ്റിടത്തേക്കു നീങ്ങുകയോ, പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ ധർമ്മികരണങ്ങളെ പ്രാപ്യം സിദ്ധിച്ചു. 'ഭാരതകേസരി' യോഗത്തിന്റെ പ്രതിലോപനം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസമോ, രാഷ്ട്രീയബോധമോ കാലമായിരുന്ന നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും കുറ്റമങ്ങളിലൂടെ പൊതുജനങ്ങൾ യോഗം ചേർന്ന്, ൯൫-ലെ ഒന്നാംഗതലേഷനെ പ്രതിഷേധിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലേയ്ക്കു കൊടുത്തു. ചങ്ങനാശേരിയും പ്രക്ഷോഭണക്കമ്മിറ്റിയും നാടൊട്ടുക്കു മുററിപ്പുഴുവിട്ടു ഉൽബുദ്ധമായ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ വ്യവസ്ഥാപിതമായ പ്രവർത്തനമാർഗ്ഗങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു. ഒന്നാംഗതലേഷനെപ്പറ്റി കമ്മിറ്റി വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഒരു ലഘുലേഖ തയ്യാറാക്കി അച്ചടിച്ച് അതിന്റെ ബഹുസഹസ്രം പ്രതികരണങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ക്രമാനുഗതമായി വളർന്നു വന്ന രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഇടങ്ങിയ പരിധികളെ ഭേദിച്ചു വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു കൂടി അല്ലാലമായി വ്യാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എവിടെയൊക്കെ തിരുവിതാംകൂർകാർ സ്ഥിരതാമസമുറപ്പിച്ചിരുന്നുവോ അവിടെയൊക്കെ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ അലകൾ ചെന്നു ലഭ്യം ഒരു നവോന്മേഷമുളവാക്കി. മദ്രാസ് നഗരത്തിലേ തിരുവിതാംകൂർകാർ ൯൫-ലെ ഒന്നാംഗതലേഷനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ അവിടെ ഒരു മഹായോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. പ്രസ്തുത

യോഗത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയും, മി. പി. പി. പിള്ളയും സന്ധിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു പഴയ ദിവാൻജിയുടെ പെരുന്നം, അന്നു മദ്രാസിൽ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ ജൂനിയറായി പ്രാക്ടീസു ചെയ്തിരുന്ന അഭിലാഷകനും, ഇന്നു തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിലെ ഒരുയൻ ന്യായാധിപനുമായ മി. ശങ്കരസുബ്ബയ്യർ മദ്രാസിലെ മഹായോഗത്തിൽ ൯൭-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷനെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അതിഗംഭീരമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രക്ഷോഭണലപനി ഇൻഡ്യൻ തീരങ്ങൾ വിട്ടു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽപോലും ചെന്നലച്ചു. ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മി. എ. കെ. പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ താമസക്കാരായ തിരുവിതാംകൂറുകാർ യോഗം വേണ്ട ൯൭-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷനെ പ്രതിഷേധിച്ചു. ഇങ്ങിനെ തിരുവിതാംകൂറിൽ മുദ്രാഭിയാനം തോതിലാറംഭിച്ച രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണം അധികാരസ്ഥാനങ്ങളെ അസ്ഥാനമാക്കമാറ് അതിവിപുലമായി വിജ്യാഭിച്ചു.

പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭാഠതുലേഷനെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതിഷേധസപരങ്ങളുടെ രൂക്ഷമായ പ്രതിലപനി തിരുവിതാംകൂറിനകത്തു പുറത്തു നിരന്തരമായി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഭാവനാശൂന്യനായ ദിവാൻജി നൃത്തനിയമമനുസരിച്ചു നിയമസഭ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രാരംഭനടപടികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ൯൭ കുംഭം ൯-ാംതീയതിയായിരുന്നു, പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയുടെ ഒന്നാമത്തെ സമ്മേളനം ആരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. ഈ അവസരത്തിൽ രാജധാനിയിൽ വെച്ച് ഒരു വൻപിച്ച പ്രതിഷേധപ്രകടനം നടത്തി, നിയമസഭാഠതുലേഷനെപ്പറ്റി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള അതികഠിനമായ എത്രപ്പിന്നെ അസന്നിദ്ധമായ രീതിയിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി രേഖപ്പെടുത്തണമെന്നുതന്നെ കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചു. അതിലേയ്ക്കു നിയമസഭ സമ്മേളിക്കുന്നതിനു രണ്ടു ദിവസം മുൻപു തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രധാന നഗരവീഥികളിൽക്കൂടി ഒരു

ഘോഷയാത്രയും 'ഭാരതകേസരി' ആഫീസിൽ വെച്ചുതന്നെ ഒരു മഹാജനസമ്മേളനവും നടത്തണമെന്നായിരുന്നു കമ്മറ്റിയുടെ തീരുമാനം. ഈ നിശ്ചയത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞു ദിവാൻജി ക്ഷുഭിതചിത്തനായിത്തീർന്നു. ഭീഷണികൊണ്ടോ, മർദ്ദനം കൊണ്ടോ ഘോഷയാത്ര തുടങ്ങിയ ചടങ്ങുകൾ തടയണമെന്നും അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു.

നാമു കൂടാതെ തീയതി ഉച്ചതിരിഞ്ഞു തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലെ പ്രശാന്തമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വലിയ ക്ഷോഭവും വിഹ്വലതയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്തോ ഒരു മഹാ വിപ്ലവമുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതുപോലെ ജനങ്ങൾ ആകാംക്ഷാഭരിതരായി റോഡിൽ അങ്ങമിഞ്ഞും കൂട്ടംകൂടി നിന്നു താഴ്ന്നുപറത്തിൽ സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പോലീസുകാർ സംഘം ചേർന്നു റോഡുമുക്കുകളിലും കവലകളിലും സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. മാധവറാവുപ്രതിമയ്ക്കു സമീപം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഇമ്പീരിയൽബാങ്ക് കെട്ടിടത്തിൽ പോലീസ് കമ്മീഷണറും മറ്റുവരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നേരത്തെ താവളമുറപ്പിച്ചിരുന്നു. മറ്റൊരു സംഘം പോലീസ് സൈന്യം റോഡിലങ്ങമിങ്ങും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു. ഇയിടെയായി ഇത്തരം കാഴ്ചകൾക്കുള്ള പുതുതകുറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അക്കാലത്തു് അവയൊക്കെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കുന്ന സംഭവങ്ങളായിരുന്നു. പതിവിനു വിപരീതമായി ശ്രീമലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അന്നു തമ്പാനൂർ റോഡിൽ കൂടിയാണു സായാഹ്ന സവാരി പോയതു്. ഘോഷയാത്ര തടഞ്ഞുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി തുടങ്ങിയ ഏഴുപേക്ക് ഡി: മജിസ്ട്രേട്ടു നിരോധനയുത്തരവുകൾ നൽകിയിരുന്നു എന്നൊരു കിംവദന്തി ജനതാമല്യത്തിൽ പ്രചരിച്ചു. ഘോഷയാത്ര നടക്കുമോ എന്ന പ്രശ്നം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വാദവിഷയമായി. നിരോധനാജ്ഞ ലംഘിക്കുമെന്നും ലംഘിക്കുകയില്ലെന്നും ഉള്ള അനുമാനങ്ങളും അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങളുംകൊണ്ടു വായുമണ്ഡലം മുഖരിതമായി. ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങൾ ജനങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ഠാകുലതയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭണമല്ലാതെ ഒരു നിരമലംഘന പരിപാടി 'ഭാരതകേസരി'യോഗപ്രവർത്തകന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല. ഘോഷയാത്ര തടഞ്ഞുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരിക്കും മറ്റേഴാളുകൾക്കും ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ട് നിരോധനാജ്ഞ നൽകിയിരുന്നു എന്ന കിംവദന്തി പരമാത്മമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു പ്രക്ഷോഭണക്കമ്മിറ്റി ഘോഷയാത്ര ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള പൊതുജനമഠമായോഗം തുലോം വിജയകരമായിത്തന്നെ നടന്നു. ശാന്തമായും ക്ഷോഭരഹിതമായും യോഗം നടത്തിയതിനു ശേഷം ജനക്കൂട്ടം സമാധാനപൂർവ്വം പിരിഞ്ഞുപോയി.

വ്യവസ്ഥാപിതമായ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളേയും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തേയും മർദ്ദനംകൊണ്ടെമുട്ടിച്ചെടുക്കുന്നതു സംരംഭം ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഭരണത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കിലാക്കിത്തീർത്തു. ഭരണമാരംഭിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന പൊതുജനസമ്മിതി നഷ്ടമായി. തിരുവിതാംകൂറിലേയും ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലേയും വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ അപലപിച്ചു. നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ ഖണ്ഡന വിമർശനങ്ങൾക്കു മറുപടി എന്നപോലെ ദിവാൻജിയുടെ ഭരണത്തെ വെള്ളയടിക്കുന്ന പ്രശംസാപരമായ ചില ലേഖനങ്ങൾ മദ്രാസിലെ ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, ആ ലേഖനങ്ങൾക്കുള്ള ശക്തിയേറിയ പ്രത്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രസ്തുത പത്രംതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭരണസാരവും അഭികാമ്യമല്ലെന്നു കൃഷ്ണൻനായർക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങി. പ്രതിഷേധങ്ങൾക്കും പ്രതികൂലവിമർശനങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ ഇവിടെയുള്ള ജീവിതംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് അസുഖകരമായി തോന്നിയിരിക്കണം. ഏതായാലും 1906-ൽ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞുപോയി. ബ്രിട്ടീഷ് സർവ്വീസിലെ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ദിവാൻബഹദൂർ ടി. രാഘവയ്യ അയ്യായിരുന്നു തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു നിയമിതനായത്ത്. യഥാകാലം മി. രാഘവയ്യ തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻപദം കയ്യേറ്റു.

൧൦൯൫-ലെ ഒന്നാംഠഗുലേഷനെതിരായുള്ള രാഷ്ട്രീയപ്ര
 ക്ഷോഭനം അതിന്റെ മുൻഭാഗ്യദശയിലെത്തിയിരുന്ന ഈ
 വിഷമഘട്ടത്തിൽ 'ഭാരതകേസരി'പ്രക്ഷോഭണകമ്മിറ്റിയുടേ
 അപരിഹായ്മായ ഒരു നഷ്ടം സംഭവിച്ചു. കമ്മിറ്റിയിലെ
 ഒരു പ്രമുഖാംഗവും, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരുത്തമപൊതുക്കായ്ക
 പ്രവർത്തകനും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു മാന്യമിത്രവുമായിരുന്ന
 കേ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള ൯൫ കർക്കടകം ൧൯-ാംതീയതി
 ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. പത്മനാഭപിള്ളയുടെ അകാ
 ലപരമം നിമിത്തം തിരുവിതാംകൂറിനു ഒരു ധീരനായ ദേശാഭി
 മാനിയും ചങ്ങനാശേരിയുടേ ആത്മാത്മനെയുള്ള ഒരു സഹപ്ര
 വർത്തകനും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയും, കേ. ആർ. പത്മനാ
 ഭപിള്ളയും ഏതാണ്ടു് ഒരേകാലത്തുതന്നെയാണു് അവരുടെ
 പൊതുക്കായ്ക ജീവിതമാരംഭിച്ചതു്. അന്നു രണ്ടുപേരും കൊല്ല
 ത്തു് അഭിഭാഷകവൃത്തിയിലെപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചങ്ങനാ
 ശേരി തന്റെ പ്രവർത്തനരംഗം തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മാറി
 യപ്പോൾ കേ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ളയും ബാരിസ്റ്റർപരി
 ക്ഷജയിച്ചു പ്രാക്ടീസ് തിരുവനന്തപുരത്താരംഭിച്ചു. സ്വകാര്യ
 ജീവിതത്തിലും പൊതുക്കായ്കപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഇവരുടെ
 സ്നേഹബന്ധം വളന്നു വികസിച്ചു് ഒരിക്കലും ശിഥിലപ്പെട്ടുപോ
 കവാൻസാധ്യമല്ലാത്തവണ്ണം ദൃഢീകൃതമായിത്തീന്നു. പൊതുക്കായ്ക
 ജീവിതത്തിനൊഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻവഹിയാത്ത അഭിപ്രായധീരന
 വ്യക്തിമാമാത്മ്യം, കർമ്മകശലത തുടങ്ങിയ മഹനീയഗുണങ്ങൾ
 കൊണ്ടു കേ. ആർ. അനുഗ്രഹീതനായിരുന്നു. എന്തൊരു ദേശീയ
 പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കേ ആർ-നെപ്പോലുള്ള ഒരു രാജ്യഭക്തന്റെ
 പിന്തുണയും സഹകരണവും ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളതു് അഭികാമ്യ
 മായ ഒരു നേട്ടമാണു്. ഏതാണ്ടിക്കാലത്തുതന്നെയായിരുന്നു
 ലോകമാന്യതീലകന്റെ ദേഹവിയോഗമാകുന്ന ഹൃദയഭേദക
 മായ അത്യാഹിതത്തെക്കുറിച്ചു ഭാരതഭൂമി വിലപിച്ചുകൊണ്ടി
 രുന്നതു്. കേ ആർ-ന്റെ അകാലപരമം തിരുവിതാംകൂറിലെ
 അന്നത്തെ പൊതുജീവിതത്തിൽ അടയ്ക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു
 വിടവുണ്ടാക്കിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിലൊട്ടുംതന്നെ അതിശ
 യോക്തിയില്ല.

‘ഭാരതകേസരി’യോഗത്തിന്റെ പ്രഥമവാർഷികസമ്മേളനം െന്നു തുലാമാസത്തിൽ എൽ. എം. എസ്. ഫാളിൽ വെച്ചു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അല്പക്ഷതയിൽ കൂടി, വീണ്ടും ഗൗരവമേറിയ ചില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തു. ൯൫-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷന്റെ ഉപദേശകർത്തൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന കൃഷ്ണൻനായർ തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻപദത്തിൽ നിന്നു തിരോധാനം ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടു, പുതിയ ദിവാൻജിയേയും, മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയും സമീപിച്ചു അവകാശസ്ഥാപനാർത്ഥം വേണ്ടു നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്യുവാനാണ് എൽ. എം. എസ്. ഫാളിലെ യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചത്. ൯൫-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ പരിഹരിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ഭീമ ഹർജി തയ്യാറാക്കി, അതിൽ ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങളുടെ ഒപ്പു ശേഖരിച്ചു മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുന്നതിനും, ദിവാൻജിയെ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനായി ചെന്നു കണ്ടു നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും ചങ്ങനാശേരി, എം. വി. ഇട്ടിച്ചെറിയ, വി. രാമകൃഷ്ണശ്ശാസ്ത്രി, വത്സലംറോസ്, വി. പി. ശിവരാമൻ എന്നിവരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയെ ആ യോഗത്തിൽ നിന്നു നിയമിച്ചു. മദ്രാസ് ഗവണ്ണൺ് ഒരു മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയം കെ. സി. ഇഴപ്പൻ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, അല്പക്ഷന്റെ ഉപദേശാനുസരണം അതു പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു. യോഗനിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള മെമ്മോറിയൽ യഥാകാലം മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അനന്തരം കമ്മറ്റി ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനായി ദിവാൻജിയെ ചെന്നു കണ്ടു. ദിവാൻ മി. രാഘവയ്യ ഡപ്യൂട്ടേഷനെ സൌഹാർദ്ദപൂർണ്ണരും സഹകരിക്കയും, നിവേദനങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ശ്രവിച്ചുതിരുശേഷം താഴെച്ചേക്കുന്ന മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തു.

“നിങ്ങളുടെ ഡപ്യൂട്ടേഷൻ സഹകരിക്കുന്നതിനും, നിങ്ങളുടെ മെമ്മോറിയലിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സംഗതികൾ സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുവുള്ളത്തെ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനും, മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലെ കല്പന എനിക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. തിരു

മനസ്സിലെ പ്രജകളുടെ ക്ഷേമാഭിമുഖീകൃതികളിൽ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള നിരന്തരവും അക്ഷീണവുമായ ജ്വലനശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങളുടെ ന്യായവും ഭക്തിപുരസ്കാരവുമായുള്ള അഭിമാനമുണ്ടെന്നു കാണിച്ചിരിക്കുന്നതിലും, തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളിൽ എല്ലാവരുടേയും ന്യായവും ബുദ്ധിപൂർവ്വവുമായുള്ള പ്രത്യാശകൾ സാധിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ തിരുമനസ്സിൽനിന്നും സദാസന്നദ്ധനാണെന്നു നിങ്ങളുടെ ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തിനു നിങ്ങളുടെ മെമ്മോറിയലുകൾതന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിലും, എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്.”

“നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഘടനയെ പരിഷ്കരിക്കണമെന്നുള്ള വിഷയത്തെ, ൧൯൨൦-നവംബർ ൧൧-ാംതീയതിയിലെ സഭായോഗത്തിൽ, അതായതു ഞാൻ ചാഞ്ചെജടുത്തു് അറമാസം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പായി, മിസ്റ്റർ ജാൺനിഡീരി എടുത്തുപറഞ്ഞു. അന്നു പുതിയ റഗുലേഷൻ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞു് ഒരു കൊല്ലമേ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു. ൧൯൧൯-സെപ്റ്റംബർമാസത്തിൽ പ്രസ്തുത റഗുലേഷൻ നടപ്പാക്കിയതിലുള്ള സന്തോഷത്തെ പ്രശ്നിച്ചുകൊണ്ടു നിയമനിർമ്മാണസഭാംഗങ്ങൾ ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്റെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന ടിവാൻ ബഹുദൂർ മി. കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഭരണഭരണയുടെ അന്ത്യവത്സരത്തിലാണു റഗുലേഷൻ നടപ്പായതെന്നുള്ളതും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണരീതി ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയുടെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിക്കയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനസംഗീട്ടിനിടയിൽ മറ്റു പല സംഗതികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനരഞ്ജനാധികൃത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ നാട്ടിനേയും, ഇവിടത്തെ സ്ഥിതികളേയും കുറിച്ചുള്ള പരിചയത്തിന്റെ ഫലമായി തത്താദൃശനായ ഒരു മഹാൻ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളതായ ഒരു പരിഷ്കാരം കർത്തവ്യമായി എന്നു വിചാരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ഇത്യാദി കാരണങ്ങളാൽ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ പരിശോധന നടത്തണമെന്നു ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു നിശ്ചയിക്കയും, അതിനനുരൂപമായി ആ റഗുലേഷന്റെ നടത്തിപ്പിനെ വേണ്ടതുപോലെ പരിഷ്കിച്ചുനോക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണെന്നു മി. നിഡീരിക്കു മറുപടി നൽകിയിരുന്നു.

പടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ചു ഗവൺമെന്റിൽനിന്നു ഗ്രൂവതരമായി പത്രാലോചന നടത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, ആയിരത്തിത്തൊണ്ണൂറ്റിയഞ്ചിലെ ഒന്നാംഠഗുലേഷൻ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടു കുറച്ചുകാലം മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും, രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് അതിശീഘ്രമായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഭിരുചി ഹേതുവാൽ കൂടുതൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു വിഹിതമായിരിക്കുമെന്നു ബോധ്യമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. അതിനാൽ, നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷാംഗങ്ങൾ അനുജോഗന്ധന്മാരായിരിക്കണമെന്നും, സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഉപയോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിനും നിശ്ചയങ്ങൾ പാസ്സാക്കുന്നതിനും ഉള്ള അവകാശങ്ങൾ കിട്ടണമെന്നുമുള്ള നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയെപ്പറ്റി ഗവൺമെന്റ് ആലോചിച്ചുവരുന്നു.

“ഠഗുലേഷൻ ഏഴാംവകുപ്പ് ഏഴാംപിരിവിനെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾക്കുള്ള അപേക്ഷ, അത് എടുത്തുകഴിയണമെന്നാണ് എന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയിൽ നിങ്ങളുടെ പ്രത്യാശകളെ സാധിക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. നാണയസംബന്ധമായുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഭൂലോകത്തിൽ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലെന്നപോലെ ഈ രാജ്യത്തും രാജാധികാരത്തിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളതും, നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ആലോചനാവിഷയമായി ഭവിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

“ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ ഇരിക്കുന്ന ഠഗുലേഷൻ, നിയമനിർമ്മാണവിഷയത്തിൽ മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ളതായ അധികാരത്തെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാലും, രാജാധികാരവിനിയോഗത്തിന്റെ ഫലമായി ഈ നിയമനിർമ്മാണസഭ ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും, നിങ്ങൾക്ക് അതുപ്ലിയുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈ ഠഗുലേഷൻ സംബന്ധമായുള്ള നിയമവാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാദം നടത്തേണ്ടതാവശ്യമില്ലെന്നു നിങ്ങളുടെ മെമ്മോറിയലിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആയതു ചിതവുമായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, നമ്മുടെ നിയമനിർമ്മാണസഭപോലെ രാജാധികാരമില്ലാത്ത സഭയിൽനിന്നും നിമ്മിച്ചു രാജകീയാനുമതി ലഭിക്കുന്നതായ ഒരു നിയമത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തിയൊ നിഷേധിച്ചൊ നിയമങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതിനു മഹാ

രാജാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു നിസ്തർക്കമായും ഏറിയകാലമായു മുളള അവകാശത്തെ നിങ്ങളുടെ മെമ്മോറിയലുകളിൽ നിങ്ങൾ പൊതുവായി നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതിൽ മേല്പുറത്തെ ഉചിതജ്ഞതയ്ക്കു വളരെ ഹാനി തട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു ജൂതു വ്യസനിക്കേണ്ടതായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഈ മാതിരി പ്രസ്താവനകൾ തീരെ സഹിക്കത്തക്കതല്ല. നിങ്ങളുടെ അസന്തുഷ്ടിക്കു ഹേതുവായ വ്യവസ്ഥകൾ മാത്രമല്ല, പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ രാജാധികാരമെന്തെല്ലാമാണെന്നും, എടുത്തു കാണിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുമഹാസാമ്രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട കാളനികൾ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം കോയ്മ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ബ്രിട്ടീഷുപാർലമെന്റു് സഭയ്ക്കു മേല്പടി കാളനികൾ മുതലായവയിലുള്ള പ്രാദേശിക നിയമനിർമ്മാണസഭകളിൽനിന്നു് ഏല്പിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും, റദ്ദുചെയ്യുന്നതിനും, അവിതർക്കിതവും അനിയന്ത്രിതവുമായ അധികാരമുണ്ടെന്നുള്ളതും, അതിന്റെ കാരണം, മേല്പടി പാർലമെന്റുസഭയ്ക്കു മേല്പടി കാളനികൾ മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച രാജാധികാരമുണ്ടെന്നുള്ളതും ആകുന്നു എന്ന സംഗതികളും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ സംഗതികളെ എല്ലായ്പ്പോഴും ഓർമ്മയിൽ വെയ്ക്കുന്നില്ലയെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു കാളനി മുതലായവയെ സംബന്ധിച്ച പാർലമെന്റുസഭയ്ക്കുള്ളതുപോലെ, ഇന്ത്യയിലെ നാട്ടുരാജാക്കന്മാർക്കും തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച നിയമനിർമ്മാണ വിഷയമുൾപ്പെടെ പൂർണ്ണമായ രാജാധികാരമുണ്ടെന്നു് എടുത്തു പറയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നതു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഞാൻ സ്വപന്തമായി ഒരു അഭിപ്രായം പറയുക എന്നുവെച്ചാൽ ഒരു സംഗതി പറയുവാനുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തു വല്ല ഒരാൾക്കുമുള്ള അവകാശത്തെ, വിശേഷിച്ചും രാജാവിന്റെ അവകാശത്തെ പ്രത്യേകമെടുത്തു പറയുന്നതിനാൽ മററുള്ളകൾക്കുള്ള അവകാശത്തിനു ഒരിക്കലും ഹാനി സംഭവിക്കുന്നതല്ല. വിശേഷിച്ചും തിരുവിതാംകൂറിൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ പ്രജകളുടെ ന്യായമായും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായുമുള്ള ആശങ്കകളെ സാധിക്കുന്നതിനും, പൊതുജനസഹായത്താലും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന

തിന്നും വേണ്ടതായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ സ്വയമേവ ചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുകയാണ്. ഈ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുവായുസ്സിനിടയിൽ രാജാധികാരത്തെ എടുത്തു പറയുന്നതായ ഒരു വ്യവസ്ഥ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. ഈ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ ഈ വസ്തുത പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു.”

ദിവാൻജിയുടെ പ്രസ്താവന സങ്കീർണ്ണവികാരങ്ങളോടുകൂടിയാണ് പ്രക്ഷോഭണകർത്താക്കൾ സ്വീകരിച്ചത്. നിയമനിർമ്മാണസഭ പരിഷ്കരിക്കാമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് സമ്മതിച്ചതു ജനപക്ഷത്തിന്റെ അവിതർക്കമായ ഒരു വിജയമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അവകാശം നിയമസഭയിലേയ്ക്കു കൈമാറണം ചെയ്തു കിട്ടുവാനുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായി. നിയമനിർമ്മാണാധികാരം നിയമസഭയ്ക്കു സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുകയെന്നുള്ളതു മൗലികമായ ഒരു കാര്യമായി പ്രക്ഷോഭണക്കാർ കരുതിയിരുന്നു എങ്കിൽ ആ വിഷയത്തിൽ അനുമാത്രമെങ്കിലും കീഴടങ്ങുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് തയ്യാറായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് 1906-ലെ ഒന്നാം റെഗുലേഷനെതിരായി ആരംഭിച്ച പ്രക്ഷോഭണം പകുതി വിജയത്തിലും, പകുതി പരാജയത്തിലുമാണു കലാശിച്ചത്. നിയമസഭ പരിഷ്കരിക്കാമെന്നുള്ള ദിവാൻജിയുടെ വാഗ്ദാനം ഉദ്ദേശിച്ചു സന്തോഷവികാരങ്ങളെ നിയമനിർമ്മാണാവകാശം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ പരാജയം ഒട്ടൊന്നു മറുഭവിപ്പിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്തു. ഈ പ്രക്ഷോഭണങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കുകൊണ്ടിരുന്ന മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള 1906-07-ൽ ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച ചുവടേ ചേർന്ന കത്തു് ദിവാൻജിയുടെ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഉൽബുദ്ധമായ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ സവിശേഷം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

“ഞാൻ സെപ്റ്റംബർ 1947-ൽ, അതിന്റെ ഫലങ്ങളേയും പഠിയ്ക്കുക എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ‘ഡെലിവിന്യൂ സിൽ’ വായിച്ചു. നമ്മുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിജയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമ്മുടെ സ്വയം അഭിനന്ദിക്കാവുന്നതാണ്. ദിവാന്റെ മറുപടിയിൽ മി. കൃഷ്ണൻനായർക്കിടയിൽ അന്നുതന്നെ ഉണ്ടായ പൊതുജനസമ്മിതിയെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗം വളരെ ഭേദമായിട്ടുണ്ട്. അതു നമ്മുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ പരാമർശിക്കാത്തപ്പോഴുള്ള ദിവാൻജിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തൃപ്തികരമല്ല. എന്നാൽ ഈ സംഗതിയിൽ ഇതിൽ കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രതീക്ഷിക്കാൻ നിവൃത്തിയുമില്ല. ദിവാൻജിയുടെ ഭരണപരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള വാഗ്ദാനത്തിൽ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു വലിയ പ്രകടനം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ “മലയാളിയിൽ” വായിച്ചു. അതിനു കാലമായിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ അവസരത്തിൽ അങ്ങിനെ വല്ലതും ചെയ്യുന്നതു നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യശ്രദ്ധിക്കുള്ള പുരോഗതിക്കു ദോഷമുണ്ടാക്കിയേക്കാം. ഞാൻ പരാമർശിക്കാത്തപ്പോഴുള്ള ഈ പറയുന്നതു്. അതു് എങ്ങിനെയുമാകട്ടെ. ഏതു തരത്തിലുള്ള അനുഭവഗണ്യപ്രവർത്തനമാണു നമ്മുടെ കിട്ടാനിരിക്കുന്നതെന്നും, അനുഭവഗണ്യപ്രവർത്തനമുള്ള നിയമസഭ നമ്മുടെ കിട്ടിയാൽ ഞാനെന്ന അതിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾക്കു ഗവണ്മെന്റ് എങ്ങിനെയുള്ള സഹകരണമാണു നൽകുവാൻ പോകുന്നതെന്നും, നമുക്കിതുവരെ അറിവായിട്ടില്ല. മി. കൃഷ്ണൻനായരുടെ റഗുലേഷനെ കുറിച്ചു കാലത്തേയ്ക്കു പ്രയോഗിച്ചുനോക്കുന്നതുവരെ നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തിനു കാത്തിരിക്കേണമോയെന്നു നിയമസഭയിലുണ്ടായ ചോദ്യത്തിനു്, ‘അതേ’ എന്നാണ് ഉത്തരം കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്തെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അതിനാൽ ഭരണപരിഷ്കാരം ലഭിക്കുകയും, അതു് എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്ന് അറിയാകുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നമ്മുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെപ്പറ്റി അയയ്ക്കുവാൻ പാടി

ല്ലെന്നാണു ഞാൻ പറയുന്നത്. പ്രജാസഭയിലും ഈ വാശി നത്തെ അധികരിച്ച് (അതിപ്പോഴും ഒരു വാശിനാ മാത്രമാണ്) അനന്തരമായ പ്രകടനങ്ങൾ ഒന്നും നടക്കാതിരിക്കുന്നതിലും നമ്മൾ ശ്രദ്ധിക്കണം. ഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി നിവേദനം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾ പരിഷ്കാരം ഏതുവിധത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്നറിയുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കാമെന്നു പറയുകയോ, അതിനെക്കാൾ ഏതുതരത്തിലുള്ള അനുജ്യാഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷമാണു തങ്ങൾക്കു വേണ്ടതെന്നും, ഏതെല്ലാം അധികാരങ്ങളാണു നിയമസഭയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതെന്നും, ഉള്ള കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയോ ആണു വേണ്ടത്.”

ബുലിമാനും സ്വതന്ത്രശീലനുമായ ഒരു പിതാവിന്റെ ബുലിമാനും സ്വതന്ത്രശീലനുമായ പുത്രൻ എന്നു വേണമെങ്കിൽ, മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കുറിച്ചു പറയാം. ചങ്ങനാശേരിക്കു സന്നതു നരകിയ മൂല്യയിൽ കഞ്ഞുകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ജന്മിയുടെ പുത്രനാണ് ഇദ്ദേഹം. തലമുടിനാരു കീറി വൈവിധ്യം കല്പിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണമായ ബുലികൃമ്തയും, അനിതരസാധാരണമായ നിയമപാണ്ഡിത്യവും, പ്രചണ്ഡമായ വാഗ്വിലാസവുംകൊണ്ടു അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ അത്യുന്നത പദത്തിലേയ്ക്കു അതിശീഘ്രതയിൽ ഉയന്നു മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള ഒരുകാലത്തു ഒരു കടന്നു ഉല്പതിഷ്ണവും, രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭകനുമായിരുന്നു എന്ന വിവരം ഈ തലമുടിയിൽപെട്ട ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. ൯൫-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷൻ ഒരു രാജകീയവിളംബരമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുകയും, നിയമനിർമ്മാണാവകാശം ജനപ്രതിനിധികൾക്കു നൽകേണ്ടതാണെന്നു അതിധീരമായി വാദിക്കുകയും ചെയ്തു ഇദ്ദേഹം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അനന്യസാധാരണമായ തന്റെ പ്രതിഭാവില്ലാസവും നിയമപരിജ്ഞാനവും ഗവൺമെന്റിന്റെ സേവനത്തിനു സമർപ്പിച്ച് നിയമസഭയിലെ ലാമെമ്പർപദം പ്രശംസാർഹമായി വണ്ണം വഹിച്ചിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ഒന്നിലധികം രാജകീയ

വിളംബരങ്ങളെഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന കർത്തവ്യം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടി വന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത ഇവിടെ വിസ്തരണീയമല്ല. സേപറ്റോ ധികാരഭരണത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനും, പൗരാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനും വേണ്ടി ജനപക്ഷത്തു നിന്നുകൊണ്ട് അതീയീരമായി പോരാടിയ തിരുവിതാംകൂറിലേ പല രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകന്മാരും, പൊതുക്കായ്ജീവിതം ഉദ്യോഗലബ്ധിക്കുള്ള ഒരു ചവിട്ടുപടിയായി മാത്രമാണു കരുതിയിരുന്നതെന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഉദ്യോഗ സ്വീകരണത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന നിസ്സഹകരണപ്രസ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു ദേശീയ പരിപാടിയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, പ്രജാധിപത്യഭരണരാജ്യങ്ങളിൽ മന്ത്രിപദംപോലെ തിരുവിതാംകൂറിലേ ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനു കാംക്ഷിക്കാവുന്ന അത്യുന്നതപദം സർക്കാർജീവനമാണെന്നും ഉള്ള വാദം ദൃഢമല്ല. പക്ഷേ ജനസേവനത്തിനിറങ്ങിയ നേതാക്കന്മാർ വ്യക്തിപരമായ അഭ്യുന്നതിയെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലേയ്ക്കുയരുന്നതു് അനുഗാമികളുടെ ധാർമ്മികശക്തി ക്ഷയിപ്പിക്കുവാനും, അങ്ങിനെ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിൽ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസം കുറയ്ക്കുവാനും കാരണമാക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിന്റെ ലാഭമെന്തെന്ന നിലയിൽ രാജകീയവിളംബരങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള എഴുതിയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, ഞ്ഞു എന്നീ സംഘടനകളിൽ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രചണ്ഡമായ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെ സ്മരണകൾ ഒരു ചലനചിത്രത്തിലെന്നപോലെ ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽക്കൂടി പാഞ്ഞുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നിരിക്കാം.

ഞ്ഞ-ലെ ഒന്നൊറ്റുലേഖനത്തിരായുള്ള പ്രക്ഷോഭം പകുതി വിജയത്തിലും, പകുതി പരാജയത്തിലുമാണു കലാശിച്ചതെന്ന കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രക്ഷോഭത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചു് ആദ്യത്തം അതിനെ നയിച്ചതും, നിയന്ത്രിച്ചതും ചങ്ങനാശേരിപരമേശ്വരൻപിള്ള തന്നെയായിരുന്നു. ഡബ്ല്യു. ട്രേഷററോടുള്ള ദിവാൻജിയുടെ മറുപ

ടിയെപ്പറ്റി തിരുവനന്തപുരത്തെ ഒരു പ്രധാന പത്രമായിരുന്ന സമദർശി പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

“അനുജ്ഞാഗന്ധന്മാർക്കു ഭൂരിപക്ഷം നരകിയും, അവർക്കു തീരുമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാനുമാതിരി കൊടുത്തും, ഉചിതമായ ജനാവകാശങ്ങളെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും, നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെ വിശാലപ്പെടുത്തുവാൻ ഭിവാൻ രാഘവയ്യ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ വാർത്തയാകുന്നു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധാനത്തിൽ സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറിയലിന്റെ ഫലമാണു് ഈ ഗുണം. തിരുമനസ്സിലെ യാഥോചിതം ഉപദേശിച്ചു് ഇത്രയും ഭരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുമാറായതിൽ മി. രാഘവയ്യായേയും ഇതിലേയ്യായി നിരന്തരം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളേയും ഞങ്ങൾ ഹാർദ്ദമായി അനുഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ന-ലെ രണ്ടാംഗുലേഷൻമുഖേന മി. രാഘവയ്യ ഡപ്യൂട്ടേഷനംഗങ്ങൾക്കു നരകിയ വാദാനം നിറവേറ്റപ്പെട്ടു. പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിൽ ആകെ ൭൦ അംഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നത്. ഇതിൽ ൨൮ സ്ഥാനങ്ങൾ അനുജ്ഞാഗന്ധന്മാർക്കു നീക്കിവച്ചിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ള ൪൨ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ൧൫ എണ്ണം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, ൭ എണ്ണം ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്ന അനുജ്ഞാഗന്ധന്മാർക്കും നരകിയിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആദ്യമായി തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയ്ക്കു നിശ്ചിതമായ അനുജ്ഞാഗന്ധ ഭൂരിപക്ഷം ലഭിച്ചു. നിയമസഭയുടെ അധികാരങ്ങളും കുറെയൊക്കെ വിപുലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ബഡ്ജറ്റു പൊതുവേ വിമർശിക്കുന്നതിനും, ചില പ്രത്യേക ഇനങ്ങളൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവ, വാദപ്രതിവാദം നടത്തി പാസ്സാക്കുന്നതിനും സഭയ്ക്കു് അധികാരം ലഭിച്ചു. കൂടാതെ ചോദ്യങ്ങളും, ഉപചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കുന്നതിനും, പ്രമേയങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും, നിയമസഭാംഗങ്ങൾക്കു പുതിയ റഗുലേഷനനുസരിച്ചു് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ നിയമസഭാപരിഷ്കാരമൂലം ഗവണ്മെൻ്റെ പ്രകടി
 പിച്ച ജനവിതാനവർത്തിതപത്തെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ എൽ.
 എം. എസ്സ്. റോളിൽ വച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അല്പക്ഷത
 യിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. എന്നാൽ, അക്കാലത്തുതന്നെ
 ഉത്തരവാദഭരണത്തിൽ കുറഞ്ഞ യാതൊരു ഭരണപരിഷ്കാ
 രവുംകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാൻ ഒരുക്കമില്ലാതിരുന്ന തിരുവനന്ത
 പുരത്തെ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ യുവാക്കന്മാരുടെ അപ്രതിരോധ്യ
 മായ എളുപ്പുകൊണ്ടു അഭിനന്ദനപ്രമേയം പാസാക്കുവാൻ
 സാധിക്കാതെപോയി.

അദ്ധ്യായം ൧൩

നിയമസഭയിലെ നായർപ്രതിനിധികളുടെ പ്രാതികൃ
ല്യത്തെ പരിഗണിച്ചു വ്യവ-ലെ നായർറതുലേഷനിലെ
ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ പിൻവലിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഗവണ്മെൻറ്
അനുമതി നൽകിയ വിവരം ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു
ണ്ടല്ലോ! അങ്ങിനെ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ കൂടാതെ നിയമമാ
യിത്തീർന്നു പ്രസ്തുത ബിൽ സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കളേയോ,
നായർസമുദായത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങളേയോ, സൗകൃഷ്ഠി
പ്പെടുത്തിയില്ല. ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് എൺപ
ത്തിഎട്ടിലെ നായർറതുലേഷൻ പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമ
ങ്ങളും, പ്രക്ഷോഭങ്ങളും പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെട്ടുകൊ
ണ്ടിരുന്നു. ഒരു കാലത്തു താവഴിഭാഗംകൊണ്ടു സൗകൃഷ്ഠിപ്പെ
ട്ടുമായിരുന്ന സമുദായസേവകന്മാർ, അങ്ങിനെയുള്ള അപൂർണ്ണ
മായ ഒരു പരിഷ്കാരംകൊണ്ടു സമുദായത്തിനു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന
വൈഷമ്യങ്ങൾക്കു പരിഹാരം നേടുക സാധ്യമല്ലെന്നു ഇപ്പോൾ
വാദിച്ചതുടങ്ങിയിരുന്നു. കൂട്ടുകുടുംബഏല്പാട്, ദായക്രമം മുത
ലായ കാര്യങ്ങളിൽ സമുലമായ പരിവർത്തനം വരുത്തിയാല
ല്ലാതെ നായർസമുദായത്തിനു നേരിട്ടിരുന്ന അവശതകൾക്കു
ഫലപ്രദമായ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള
ഉല്പത്തിഷ്ഠകളുടെ അഭിപ്രായഗതിക്ക് അനുദിനമെന്നവണ്ണം
സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രാബല്യവും പിന്തുണയും വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

വ്യവ-ൽ ഗവണ്മെൻറ് അപൂർണ്ണമനസ്സോടെയെങ്കിലും
ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ നിരാകരിച്ചതിനുശേഷം താവഴിക്രമത്തിനു
നായർത്തറവാടുകളിൽ ഭാഗമനുവദിച്ചുകിട്ടുവാൻ വേണ്ട ചില
സംരംഭങ്ങൾ നിയമസഭയിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങി
നെയൊരു നായർറതുലേഷൻഭേദഗതിബിൽ നിയമസഭയി
ലവതരിപ്പിക്കുവാൻ മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയ്ക്കനുവാദം
ലഭിച്ചു. എന്നാൽ മി. വേലുപ്പിള്ളയുടെ ബില്ലിന് ഉദ്യോഗ
സ്ഥഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന നിയമസഭയുടെ എതുപ്പിനെ
അതിജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വ്യവ-ലെ നായർറതുലേഷ

നീൽ ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ അടങ്ങിയിരുന്നു എന്നും, എന്നാൽ നായർപ്രതിനിധികൾ പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകളെ എത്രത്തോളം അപചിൻവലിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻ്റ് നിർബലമായി എന്നും ഉള്ള കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഗവണ്മെൻ്റ് തന്നെയും മി. വേലുപ്പിള്ളയുടെ ബില്ലിനെ എത്രക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ഗവണ്മെൻ്റിൻ്റെ യുക്തിരഹിതമായ എത്രപ്പു ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ മൂർച്ഛിതമാക്കി. താവഴിഭാഗത്തിനു വേണ്ടി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കളിൽ ഭൂരിഭാഗവും ആളോഹരിഭാഗത്തിൽ കുറഞ്ഞ യാതൊന്നും കൊണ്ടും തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ലെന്നുള്ള ഒരു നില വന്നുകൂടി. നായർതറവാടുകളിൽ ഭാഗം അനുവദിച്ചുകിട്ടണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി സമുദായമദ്ധ്യേ യാതൊരഭിപ്രായാന്തരങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ താവഴിഭാഗമോ, ആളോഹരിഭാഗമോ ഏതാണു നായർസമുദായം സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതായിരുന്നു അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾക്കിടനകമായ മുഖ്യമായ പ്രശ്നം. താവഴിഭാഗത്തിനു വേണ്ടി വാദിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങൾപോലും ആളോഹരിഭാഗമായിരുന്നു അധികാരപരമലക്ഷ്യമായിക്കരുതിയിരുന്നതു്. ആളോഹരിഭാഗത്തിൻ്റെ ആദ്യപടിയായി താവഴിഭാഗം നായർസമുദായം സ്വീകരിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവർ കൊണ്ടുവന്ന വാദം. എന്നാൽ ആളോഹരിഭാഗംകൊണ്ടല്ലാതെ നായർസമുദായത്തിനഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന യാതൊരു വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരം നേടുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നവർ ശഠിച്ചു. പരേതനായ മുരണിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സംഘടിച്ചിരുന്ന 'നായർ സോഷ്യൽസർവ്വീസ് ലീഗ്' എന്ന സ്ഥാപനം ഒരു പടികൂടി മുന്നോട്ടു കടന്നു ആളോഹരിയോടുകൂടിത്തന്നെ മക്കത്തായവും നായർസമുദായം അംഗീകരിക്കണമെന്നു് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ആളോഹരിക്കാക്കു് ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ മക്കത്തായവാദം സ്വീകരിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ആളോഹരിയും മക്കത്തായവും സമീപലക്ഷ്യങ്ങളായിക്കരുതുന്ന ഉല്പതിഷ്ണുക്കൾ ഒരുവശത്തും, താവഴിഭാഗമാഗ്ഗും ആളോഹരിയിലേയ്ക്കു മന്ദഗതിയിൽ പുരോഗമിക്കണമെന്നു വാദിക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ മറ്റൊരുവശം

തൃം നിന്നുകൊണ്ടു് ഓരോ കക്ഷിയുടേയും വാദങ്ങൾക്കു സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രാബല്യമുണ്ടെന്നു കാണിക്കുവാൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഇരുപക്ഷത്തുനിന്നും വൻപിച്ച സമ്മേളനങ്ങളും, ആലോചനകളും, വാദപ്രതിവാദങ്ങളും മുടങ്ങാതെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഗവൺമെൻറുപക്ഷത്തുനിന്നും, യാഥാസ്ഥിതികരുടെ ഇടയിൽനിന്നും ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾക്കു വിരുദ്ധമായ എതുപ്ലകൾ വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി താവഴിഭാഗത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ചിരുന്നവരുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങുകയും, ആളോഹരിക്കും, മക്കത്തായത്തിന്നും പ്രാബല്യം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ചരമത്തിനുശേഷം നായർസമുദായത്തിലെ പ്രബലമായ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ നേതൃത്വം സമുദായപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലതു കയ്യായിനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയിൽത്തന്നെയാണു വന്നു ലയിച്ചതു്. സമുദായപരിഷ്കരണസംബന്ധമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ആവേശജനകങ്ങളായ പ്രചരണകർമ്മം, പ്രവണ്ഡമായ വാദകോലാഹലങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ എന്തൊരു നേതൃത്വമാണു സപജനങ്ങളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ കാംക്ഷിക്കുന്ന താൻ, സമുദായത്തിനു നൽകേണ്ടതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പ്രശാന്തമായും അക്ഷോഭ്യമായും അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബാല്യം മുതൽക്കുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും, അനുഭവങ്ങളും, സുഭീഷ്മമായ ലോകപരിജ്ഞാനവും, അവഗാഢമായ ചിന്തയും, പകപമായ അഭിപ്രായങ്ങളും, രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിലെന്നപോലെതന്നെ സമുദായപരിഷ്കരണവിഷയത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ ഒരുപറ്റിപ്പുറം വാക്കിത്തീർത്തിരുന്നു. ആളോഹരിഭാഗവും, മക്കത്തായദായക്രമവുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും മദ്ധ്യമാർഗ്ഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും നായർസമുദായത്തെ ആശാസ്യമാംവണ്ണം പുരോഗമിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. ഉൽക്കണ്ഠാകലമായിരുന്ന ആലോചനകളുടെ ഫലമായി ഒരു സുനിശ്ചിതമായ തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേർന്നതോടുകൂടി അദ്ദേഹം തന്റെ സർവ്വസാധീനശക്തികളും ഉല്പന്നിപ്പുറം ക്ഷായ സമുദായപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളുടെ പക്ഷത്തു

നിന്നുകൊണ്ടു പ്രയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ചങ്ങനാശേരി യെപ്പോലെ പ്രശസ്തനും പ്രബലനുമായ ഒരു സമുദായചിന്തകൻറെ നേതൃത്വം ഉല്പതിഷ്ണക്കൾ അമൂല്യമായ ഒരു നേട്ടമായി പരിഗണിച്ചു. അതിനുശേഷം ആളോഹരിയും മക്കത്തായവുമനുവദിച്ചു കിട്ടണമെന്നുള്ള വാദം അപ്രതിരോധ്യമായിത്തീർന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു ൯൫-ലെ പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിൽ മി. സി. രാമൻതമ്പി ഒരു നായർബിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. മി. സി. രാമൻതമ്പിയുടെ ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഭാഗവ്യവസ്ഥകൾ ഉല്പതിഷ്ണക്കളായ സമുദായ ഭക്തന്മാരെ അല്ലാത്തപോലും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നവയായിരുന്നില്ല. പത്രങ്ങളിലും പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിലും മി. രാമൻതമ്പിയുടെ ബില്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഖണ്ഡന വിമർശനങ്ങൾ മുഴങ്ങി. പൊതുജനഹൃദയത്തെ ആടരിക്കുവാനെന്നവണ്ണം അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത ബിൽ പിൻവലിച്ചു പുതുക്കി വീണ്ടും നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ പരിഷ്കരിച്ച ബില്ലിലും ആളോഹരിതത്വങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ ആദ്യത്തെ ബില്ലിനു ലഭിച്ച സ്വീകരണംതന്നെയാണു പുതുക്കിയ ബില്ലിനും പൊതുജനങ്ങൾ നൽകിയത്. യാഥാസ്ഥിതികരായ നായർനിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ എതിർപ്പുകളും വ്യവസ്ഥകളുടെ ഏതാനും ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി മാത്രം അംഗീകരിക്കുയാണു മി. തമ്പി ചെയ്തിരുന്നത്. ആളോഹരി ഭാഗം അന്തിമലക്ഷ്യമായി മി. രാമൻതമ്പിയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും താല്പര്യം കൈമാറ്റം താഴെപ്പറഞ്ഞവർക്കുമാണ് അദ്ദേഹം ബില്ലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഭായ്യയ്ക്കും പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടില്ലാത്ത ആൺകുട്ടികൾക്കും, അവിവാഹിതകളായ പെൺകുട്ടികൾക്കും, ചിലവിനു നൽകുവാനുള്ള കടമ ഭർത്താവിനും, പിതാവിനും ഉണ്ടെന്ന് ആ ബില്ലിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഹവ്വ വയസ്സു തികഞ്ഞ ആൺകുട്ടികളെ അവർ വിദ്യാഭ്യാസം തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോ, മറുപജീവനമാർഗ്ഗങ്ങളില്ലാത്തവരോ ആയിരുന്നാൽക്കൂടി—മി. തമ്പിയുടെ ബിൽ ത്രിശങ്കസ്വർഗ്ഗത്തിൽ വിട്ടേയ്ക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ചിതാവിന്റെ സ്വകാര്യസ്വത്തുക്കളുടെ അവകാശക്രമം സംബന്ധിച്ചു വ്യവ-ലെ റഗുലേഷനിലെ തത്പരങ്ങൾതന്നെയാണു മി. തമ്പിയും സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ വ്യവ-ലെ ബില്ലിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരെക്കൂടി അദ്ദേഹം ഈ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പെടുത്തിയിരുന്നു. അതു കൂടാതെ സാരാംശത്തിൽ വ്യവ-ലെ ബില്ലിനും, മി. തമ്പിയുടെ നൂതനബില്ലിനും തമ്മിൽ ഗണ്യമായ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

മി. സി. രാമൻതമ്പിയുടെ ബില്ലിനെപ്പറ്റി സമുദായത്തിനുള്ള സുനിശ്ചിതമായ അഭിപ്രായത്തെ അസന്നിധമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനു സാർവ്വത്രികമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു നായർമഹാസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നു. ഇതിലേയ്ക്കു സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനത്തിന്റെ റൻന-ലെ വാഷികം മരുതുംകഴി നായർ സമാജത്തിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത സംഘടനയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു തുലാമാസം ൨൪-ം, ൨൫-ം തീയതികളിൽ നടത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയും സഹപ്രവർത്തകന്മാരും കൂടിയാലോചന നടത്തി തീരുമാനിച്ചു.

നായർസമുദായത്തിലെ വിഭിന്നതകളും കക്ഷിമത്സരങ്ങളും പരിഹരിച്ചു, കേരളീയനായർസമാജവും, സമസ്തകേരളീയനായർസമുദായസമ്മേളനവും പരസ്പരം രഞ്ജിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പരേതനായ ചിറേടത്തു ശങ്കുപ്പിള്ളയുടെ നിരന്തരമായ ശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി അയിരൂർസമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു നടന്നതും, അതിനുശേഷം ഇരുകക്ഷികളിലേയും നേതാക്കന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ഒരു കാര്യംലോചനായോഗത്തിൽ വെച്ച് ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അദ്ധ്യക്ഷനായും, പി. കെ. കേശവപിള്ള, കെ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള എന്നിവർ സിക്രട്ടറിമാരായും ഒരു സംയുക്തനിർവാഹകമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിച്ചതും, ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റേയും സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനത്തിന്റേയും ഘടനകൾക്കു തമ്മിൽ വലിയ

ഭിന്നതകളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അവ രണ്ടിനേയും ഒന്നിച്ചു ചേർത്താ, അല്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊന്നിനെ സ്വീകരിച്ചോ, ഏതുവിധത്തിലാണു ഭാവിയിൽ വാഷികസമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതെന്നുള്ള പ്രശ്നം ഉടങ്ങി. ഈ ദുഃഖപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ നർ മേടത്തിൽ കൊല്ലത്തുവെച്ച് ഒരു വാഷികസമ്മേളനം കൂടണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അതു നടന്നില്ല. അങ്ങിനെ മുടങ്ങിയ സമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തെങ്കിലുംവെച്ചു നടത്തേണ്ടതാണെന്നു ചങ്ങനാശേരി, കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ നിർവാഹകക്കമ്മിറ്റിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ നർ ചിങ്ങം ൧൮-ാം തീയതിക്കകം തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലേതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുവെച്ച് സമ്മേളനം നടത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ കന്നി ൧൮-ാംനു- അതു തിരുവനന്തപുരത്തു കൂടുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്നു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ നിർവാഹകക്കമ്മിറ്റി തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായി അവർ ചങ്ങനാശേരിക്കു മറുപടി കൊടുത്തു. എന്നാൽ ഈ മറുപടിയിലെ ഉള്ളടക്കമനുസരിച്ചു തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽവെച്ചോ, തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചോ, സമാജഭാരവാഹികൾ സമ്മേളനം നടത്തിയില്ല. ചങ്ങനാശേരി, കേരളീയനായർസമാജപ്രവർത്തകന്മാർക്കു, സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഒന്നിലധികം കത്തുകൾ വീണ്ടും തുടർച്ചയായി അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും, അവയൊന്നുംതന്നെ അവർ മറുപടി അയയ്ക്കുകയുണ്ടായില്ല. വീണ്ടും ൧൨-—൩-—൯-ൽ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടും, അങ്ങിനെ വിളിച്ചുകൂട്ടിയില്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രമായി മറ്റൊരു സമ്മേളനം നടത്തുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ താൻ നിർബലനായിത്തീരുമെന്നു മുൻറിവു നൽകിക്കൊണ്ടും, ചങ്ങനാശേരി, കേരളീയനായർസമാജം സെക്രട്ടറിക്കു മറ്റൊരു കത്തയച്ചു. എന്നാൽ എട്ടു മാസം കാത്തിരുന്നിട്ടും ആ കത്തിനും ഒരു മറുപടിയും ലഭിച്ചതില്ല.

മരുതുംകഴി നായർസമ്മേളനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സമസ്തകേരളനായർസമാജസമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തു

വെച്ച കൂടുവാൻ തീരുമാനിച്ചതിനുശേഷം മുൻപറഞ്ഞ വസ്തുതകളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി ഭീഷ്മായ ഒരു പത്രപ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആണ്ടുതോറും നടത്താറുള്ള സമ്മേളനങ്ങൾ രണ്ടു കൊല്ലമായി മുടങ്ങിക്കിടക്കുന്നതിനാൽ സമുദായാഭിവൃദ്ധിക്കു കാര്യമായ പല തടസ്സങ്ങളും നേരിട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തെ പൊതുവേ ബാധിക്കുന്ന പല അടിയന്തിരമായ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഗാഢമായോലോചിച്ചു തുരുതരമായ തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുവാനുള്ള ഘട്ടം ആസന്നമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, മരുതുംകഴി നായർസമാജത്തിന്റെ ക്ഷണമനുസരിച്ചു സമസ്ത കേരളനായർസമുദായസമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടത്തുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ഈ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു.

സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടക്കുമെന്നു ബോധ്യമായപ്പോൾ കേരളീയനായർ സമാജം അതിന്റെ ഭീഷ്മായ സുഷുപ്തിയിൽ നിന്നുണർന്നു. മരുതുംകഴിസമ്മേളനഭാരവാഹികൾ ആലോഹരിക്കും മക്കത്തായത്തിനും വേണ്ടി അചഞ്ചലമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഉല്ലതിപ്പ്ലക്കളായിരുന്നു. കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന പി. കെ. കേശവപിള്ളയും, മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും താവഴിഭാഗത്തെയാണു ശക്തിയായനുകൂലിച്ചിരുന്നതു്. ഉല്ലതിപ്പ്ലക്കളുടെ അപ്രതിഷേധ്യനേതാവു, മക്കത്തായ വാദത്തിന്റെ ശക്തനായ അനുകൂലിയും, ആയിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെത്തന്നെയാണു തിരുവനന്തപുരം യോഗത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു മരുതുംകഴി സമാജഭാരവാഹികൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു്. ഇതും യാഥാസ്ഥിതിക പക്ഷത്തുനിന്നുള്ള അതികഠിനമായ എത്രപ്പിന്നു കാരണമാക്കി. മരുതുംകഴിസമ്മേളനത്തിൽ മക്കത്തായവാദത്തിനു പ്രാബല്യവും പിന്തുണയും ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതു പ്രായേണ തർക്കമറ്റു ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. കേരളീയനായർസമാജപ്രവർത്തകന്മാർ അതിര്യടുതിയിൽ ആലോചനകൾ നടത്തി, മരുതുംകഴി സമ്മേളനത്തിനു മുന്പായിത്തന്നെ തൃലാമാസം ൧൫-ാംതീയതി

ജീവിലിടയെണ്പൊളിപ്പിച്ചു ഒരു നായർ മഹാജനസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.

അല്പകാലത്തേയ്ക്കു ശമീകരണമത്സരങ്ങളും, ക്ഷീരപരീക്ഷകളും, വൃക്കതിവൈരാഗ്യങ്ങളും വീണ്ടും ഹൃദയമുറപ്പി വീക്ഷണവമിഷ്കവാൻ തുടങ്ങി. സമുദായത്തിലെ ഭിന്നക്ഷീകരണത്തിൽ പുനരാവർത്തിച്ച ഈ മത്സരങ്ങളേയും കലാരങ്ങളേയ്ക്കുകുറിച്ചു വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിൽ സുഖീകരണങ്ങളായ വാർത്താവിവരങ്ങൾ നടന്നു. സമുദായത്തിലുണ്ടായ സമീകരണത്തിൽ ഉയർന്നുവന്ന പരസ്പരം അഭിപ്രായങ്ങളും അവയേകുന്നതും ചൊല്ലാത്തു. നേതാക്കന്മാർ വെറുക്കുന്നതുമായി സമുദായത്തേയ്ക്കു നേതാക്കന്മാർക്കും വേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട അവസരത്തിൽ വ്യക്തിപരമായ വൈരാഗ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നതും, തൊഴുത്തിൽ കയറുന്നതും, നിഷ്കക്ഷമമായിട്ടുള്ള സമുദായഭക്തന്മാരെ വല്ലാതെ വേദിപ്പിക്കുകയും അലട്ടുകയും ചെയ്തു. ചില രാജീയാലോചനകളെപ്പറ്റിയുള്ള കീഴ്വരണത്തിനും അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉയർന്നുപോയി. തിരുവനന്തപുരത്തു നൂതനമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നായർവ്യവജനസംഘവും, ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തുടങ്ങിയ പ്രമാണികളും ഒരു രാജീയണാകുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുവന്നു. രാജീശ്രമങ്ങളോടു സഹകരിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി എല്ലാ യോഗ്യരും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു മതരൂപകഴി നായർസമാജക്കാർ കേരളീയനായർസമാജത്തിനു ഇപ്രകാരമൊരു കത്തയച്ചു.

“ഞങ്ങളുടെ യോഗത്തിൽനിന്നും നായർസമാജമഹായോഗത്തേയും, അതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്താനുള്ള സമസ്തകേരളനായർസമാജയികസമ്മേളനത്തേയും, ക്ഷണിക്കയും, അതിനെ അവർ സ്വീകരിക്കയും, സമ്മേളനദിവസങ്ങൾ ഈ മാസം ൨൪-ം, ൨൫-ം തീയതികളിൽ നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ഡയറക്ടർമാരുടെ ഒരു യോഗംകൂടുകയും, അതിൽവെച്ച് അതിന്റെ വാഷികസമ്മേളനം ഈ മാസം ൧൫-ാംതീയതി കൂടണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സമാജങ്ങളെ

ഉടേയും ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നായന്മാരുടെ ഒരു പൊതുസമ്മേളനം കൂടുന്നതാണ് ഇപ്പോൾ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതെന്നു പല മാന്യന്മാർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുന്നതായും, ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. സമുദായമലയ്ക്കൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടെന്നുള്ള തെറ്റിലുപാസന നീങ്ങുന്നതിനായി രണ്ടു സമ്മേളനങ്ങളും ഒന്നായി നടത്തണമെന്നും, ആയതിലേയ്ക്കു കേരളീയനായർസമാജത്തെക്കൂടി ക്ഷണിക്കണമെന്നും, പല സമുദായബന്ധുക്കളും, വിശേഷിച്ചു ഞങ്ങൾ അഗ്രാസനരായി വരിച്ചിട്ടുള്ള ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളും, അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നടത്തുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന വാർഷികസമ്മേളനവും കൂടി സമസ്തകേരളനായർസമുദായസമ്മേളനത്തോടുകൂടി യോജിപ്പിച്ചു് അതിലേയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന തീയതികളിൽ ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തുപച്ച നടത്തുന്നതിനു സന്തോഷപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ഈ സെന്റമാർച്ച് പ്രകടത്തിനു അപ്രതീക്ഷിതമായ രീതിയിലുള്ള ഒരു സ്വീകരണമാണു കേരളീയനായർസമാജ ഭാരവാഹികൾ നൽകിയതു്. മരുതുകഴിസമാജത്തിന്റെ ക്ഷണത്തെ ചില ഉപാധികളോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അവർ മറുപടി നൽകി. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമൊഴിയണമെന്നും, തൽസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു് ഇരുകക്ഷിയിലുംപെടാത്ത ഒരു മാന്യനെ ക്ഷണിക്കണമെന്നുമായിരുന്നു കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ പ്രഥമവ്യക്തമായ പ്രധാനവുമായ നിർദ്ദേശം. സമുദായത്തിലെ ഭിന്നതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമൊഴിയുവാൻ താൻ സന്നദ്ധനാണെന്നു ചങ്ങനാശേരി മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരേയും മരുതുകഴി നായർസമാജക്കാരുമുദരിച്ചു. എന്നാൽ, കേവലം വ്യക്തിവിഭേദപരവും തത്പരമിതവുമായ ഈ നിർദ്ദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ മരുതുകഴി നായർസമാജക്കാർ വിസമ്മതിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി അദ്ധ്യക്ഷപദം നിരകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സമ്മേളനം നടന്നു പോകുന്ന വേണ്ടുന്ന വയ്ക്കുകയോ, സമാഗതസംഖ്യാദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അഗ്രാസനായിപത്രത്തിൻ്റെ കീഴിൽ യോഗം നടത്തുകയോ ചെയ്യാമെന്നു പർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി.

ഇതിനിടയ്ക്കു മറ്റു ചിലർ മരുതുംകഴിസമ്മേളനത്തിന്റെ
 ആദ്യഘട്ടം സ്വീകരിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് എൻ.
 രാമൻപിള്ളയെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും അദ്ദേഹം ആ
 ബഹുമാനിയെ നന്ദിപൂർവ്വം ഉപേക്ഷിക്കയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേ
 ഷ്ചപദമൊഴിഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നു ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിന്നു
 സുനിശ്ചിതമായ ഉറപ്പു ലഭിച്ചെങ്കിലും, കേരളീയനായർസമാ
 ജത്തിന്റെ ഉപാധികൾ മരുതുംകഴിസമാജഭാരവാഹികളെ
 കൊണ്ടംഗീകരിപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന
 സന്ധിസംഭാഷണക്കാരിൽ പ്രമുഖനായ ദിവാൻബഹദൂർ
 എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള രാജിയാലോചനകൾ തുടർന്നുകൊണ്ടു
 പോകുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു രംഗത്തുനിന്നു പിന്മാറി. ഈ
 പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അദ്ദേഷ്ചപദമൊഴിയുന്നതുകൊണ്ടു മരു
 തുംകഴിസമാജക്കാരെ നിരാശപ്പെടുത്താമെന്നുള്ളതിൽ കവിത്തു
 യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകുവാനില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടുതു
 കൊണ്ട് ചങ്ങനാശേരി ആ സാഹസത്തിനൊരുങ്ങിയതുമില്ല.
 കേരളീയനായർസമാജസമ്മേളനവും, സമസ്തകേരളീയനായർ
 സമുദായസമ്മേളനവും അവയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന രണ്ടു തീയ
 തികളിലായി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നടന്നു. അങ്ങിനെതന്നെ
 യായിരുന്നു അവ നടക്കേണ്ടിയിരുന്നതെന്ന് അനന്തരസംഭവ
 ങ്ങൾ തെളിയിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നേതാക്കന്മാരുടെ
 വ്യക്തിവിഭേദങ്ങളും ഏതു രീതിയിലായിരുന്നാലും സമുദായ
 പരിഷ്കരണാദർശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സാമാന്യ
 ജനങ്ങളുടേതായിരുന്ന ഏകരൂപമായ അഭിപ്രായങ്ങളെ രണ്ടു
 സമ്മേളനങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തി.

അദ്ധ്യായം ൧൭

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള സമ്മേളനം മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചു ഞ്ഞ-തുലാമാസം ൧൭-ാം തീയതി പകൽ പതിനൊന്നു മണിക്കു വിക്ടോറിയാജ്ജബിലി ടൌൺഹാളിൽവെച്ചു കൂടി. അതിനെപ്പറ്റി അക്കാലത്തു 'കേരളകൌമുദി'പത്രത്തിൽ ലേത്തിരുന്ന സജീവമായ വിവരണത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ഭാഗിയായ ഒരു ചിത്രം രചിക്കുക സാധ്യമല്ല.

“പതിനൊന്നു മണിക്കു യോഗം ആരംഭിച്ചു. ഈശ്വരപ്രാർത്ഥനയോടുകൂടിയാണു യോഗം ആരംഭിച്ചത്.....അനന്തരം മി. പി. കെ. കേശവപിള്ളയുടെ ഉപക്രമപ്രസംഗം ആരംഭിച്ചു. അത് അന്യത്ര ചേർത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല.....അഞ്ചു പ്രധാന വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചതു്. അതിൽ അഞ്ചാമത്തേതു് ഇതരസമുദായങ്ങളുമായുള്ള മൈത്രിയായിരുന്നു. ഈയിടെ ഹിന്ദുസ്ഥാനമൊട്ടുക്കും, കേരളത്തിലും ഇതു പ്രസംഗവിഷയമായിത്തീർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടും, കാലവിശേഷത്താൽ അങ്ങുമിങ്ങും ചില സാമുദായികകലഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കാണുന്നതുകൊണ്ടും, പൌരസമത്വവാദം, ഈഴവരുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം മുതലായി പല പുതിയ വാദങ്ങളും കേരളീയജനസമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഇയിടെ “ദേശാഭിമാനി” നേരിട്ടു് അദ്ധ്യക്ഷനോടു് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം ചോദിച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടതുകൊണ്ടും, പ്രസംഗത്തിന്റെ ഈ ഭാഗം ഞാൻ കൂടുതൽ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. മിതഭാഷിയായ അദ്ദേഹം അതിനെക്കുറിച്ച് എല്ലാപേക്കും അറിയാവുന്ന പൊതുപ്രമാണങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞു് ഈ അഞ്ചാമത്തെ സംഗതിയെ അഞ്ചു ചെറുവാചകങ്ങളിൽ വളരെ എളുപ്പം അവസാനിപ്പിച്ചു. വിഷയവിഭാഗം അനുസരിച്ച് ഒന്നാമതായി പറയേണ്ടിയിരുന്ന “ഭാഗനിയമം” എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഒടുവിലാണു പ്രസംഗിച്ചതു്. തൽക്കാലം താപ്തീഭാഗം മതിയെന്നും, വിവാ

ഫത്തിനു സുസ്ഥിരത വന്നതിനുശേഷം ആറുവീതം ഭാഗവും, മക്കത്തായവും ആഗ്രഹിക്കാമെന്നുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗസാരം. ഈ അഭിപ്രായത്തിന് അനുകൂലമായിട്ടായിരുന്നു സമാജനീയങ്ങളെ ക്രമപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. എന്നാൽ സമാജഭാരവാഹികളുടെ ആഗ്രഹംപോലെയല്ല സംഗതികൾ അവസാനിച്ചത്.”

“അല്പക്ഷപ്രസംഗത്തിനുശേഷം സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ട് വായനയായിരുന്നു. റിപ്പോർട്ട് അല്പം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മി. ജി. രാമൻമേനോൻ എം. എ. മുതലായവരാൽ അനുഗതനായിട്ടു ചങ്ങനാശേരി കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ ബി. എ. ബി. എൽ. സഭയിൽ സന്നിഹിതനായി. അതുവരെ ഏതാണ്ടു നിരന്തരമായിട്ടുള്ളപ്പോലെ ഇരുന്നിരുന്ന സദസ്യരുടെ ഇടയിൽ പെട്ടെന്നൊരു പുതിയ ചൈതന്യം ഉണ്ടായതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ഏകദേശം രണ്ടു മിനിറ്റുനേരത്തേയ്ക്കു തുടർച്ചയായി ഹസ്തുതാഡനം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മാർക്സിസ് അഫ് വെല്ലസ്ലിയെക്കുറിച്ചു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുമ്പോലെ, മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കുറിച്ചും “പ്രതിമനായ കൊച്ചുമനുഷ്യൻ” എന്നു പറയുന്നതിൽ വളരെ അബദ്ധമില്ലെന്നനീക്കം തോന്നി. സ്വപത്രവും, ധീരവും, അവക്രവുമായ ഒരു മനസ്സാക്ഷി, സേവയ്ക്കും, സ്വകാര്യലാഭത്തിനോ ലാഭമുല്പാദനമുണ്ടായ ഗ്ലോബലവചനങ്ങൾക്കോ, വൈരനിയ്യാതനത്തിനോ വേണ്ടി മനസ്സാക്ഷിയെ ബലികഴിക്കാത്ത സ്വഭാവമാർഗ്ഗം, ഇത്യാദി വിരപുരുഷോചിതങ്ങളായി ഒരു നായകനാണായിരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങൾ ഇത്രയും തികച്ച് ഈ “പ്രതിമനായ കൊച്ചുമനുഷ്യൻ”നിൽ കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എനിക്കു ലേശം അതൃപ്തി തോന്നുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ സമുദായനേതാക്കന്മാരായിരുന്നത് യശോമാത്രശരീരശേഷന്മാരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള കാവാലം നീലകണ്ഠപ്പിള്ള, നായർസമുദായജനവിതാവു സി. കൃഷ്ണപിള്ള മുതലായ വന്യഗുരുഭൃതന്മാരുടെ അനുഗ്രഹീതശിഷ്യനായ ഇദ്ദേഹം ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്റെ നിലയിൽ പ്രവൃത്തിരംഗത്തിലിറങ്ങിയിട്ട് ഇപ്പോൾ പതിനാറു കൊല്ലം തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നാണെന്റെ

കാമം. വൃം-മാണിത്തെ പ്രസിദ്ധമായ നായരീഴവഃഖളയെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നതിനു ചെയ്തതായ വിജയകരമായ ശ്രമമാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യരംഗത്തിലേയ്ക്കുള്ള അറങ്ങേറമെന്നു തോന്നുന്നു. ആറേഴു കൈപ്പും മന്വേ പെരിനട്ടേ നായന്മാരിൽ ചിലർ നടത്തിയ അക്രമങ്ങളാൽ അന്വശമായ പുലയന്മാരുടെ കല്ലുമാലകലാപം ശമിപ്പിക്കാൻ കൊല്ലത്തു നടത്തിയ യോഗത്തിന്, വൃം-മാണിത്തെ യോഗത്തിൽ കട്ടിത്തരക്കാരനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം, ആദ്യവസാനകാരനായി അഗ്രാസനം വഹിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ, മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള ഏതുനാൾ കൂടി കഴിഞ്ഞാലാണ് ഇനി തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുജനസമുദായനേതൃത്വം വഹിക്കുവാൻ ജനങ്ങളാൽ പ്രേരിതനായിത്തീരുന്നതെന്നു ഞാൻ ആലോചിച്ചു. ഏതാണ്ട് അതിനനുക്രമമായ കാലത്തിന്റെ അരുണോദയമായ് തൂടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച ഭൂലോകകലാപത്താൽ പ്രബലമായ ഒരു വലിയ യുവജനസൈന്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ വേല ചെയ്യാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. യുവാക്കന്മാർ മാത്രമല്ല, മി. മുരണിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള മുതലായി യുവഘടയമുള്ള വൃദ്ധന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തെ കാക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസിഡൻറായിരിക്കുന്ന നായർസേവാസംഘം തിരുവിതാംകൂറിലേ ആദ്യത്തെ സേവാസംഘമാകുന്നു. ഈ സംഘത്തിന്റെ ശ്രമഫലങ്ങളുടെ മുതലീഭൂതദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മറ്റു ചില സംഘങ്ങളുടെ അമൃതഫലപ്രസംഗത്തെക്കാൾ ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വാസജനകളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സംശയം കൂടാതെ പറയാവുന്നതാണ്. ഇന്ത്യാഭി കാരണങ്ങളാൽത്തന്നെയായിരിക്കണം ഈ പ്രതിഫനായ കൊച്ചുമനുഷ്യന്റെ ആഗമനത്തെ സമസ്തർ ഫസ്തതാഡനാലോഷണംകൊണ്ടു സൽക്കരിച്ചത്.....”

“സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ സമാജത്തിൽനിന്നും അയച്ചിരുന്ന ചോദ്യപത്രത്തിനുത്തരമയച്ചവരിൽ 1100 പേർ ആളോഹരിഭാഗത്തേയും, 100 പേർ താവഴിഭാഗത്തേയും അനുക്രമിച്ചു മറുപടി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാണുന്നുണ്ട്.....ആളോഹരിഭാഗം അഭിലഷിച്ച സാക്ഷി

കളിൽ ചിലർ മുരണിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളുടെ പ്രേരണയ്ക്കു വശംവദരായി അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതെന്നു സൂചിപ്പിച്ചു. ആ വാദത്തിന്റെ ശക്തിയെ കുറയ്ക്കുവാൻ നായർ സമാജറിപ്പോർട്ടുകാരൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“റിപ്പോർട്ടുവായന കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം നിശ്ചയങ്ങൾ ഓരോന്നായി പാസ്സാക്കിത്തുടങ്ങി.....ഒൻപതാമത്തെ നിശ്ചയം ഭാഗം അനുവദിക്കണമെന്നും, പത്താമത്തെ സർവ്വപ്രധാനമായ നിശ്ചയം തൽക്കാലം താമസിയാതെ മതിയെന്നും, ഉള്ളതായിരുന്നു. നായർഗുലേഷൻ പരിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ബില്ലിന്റെ പ്രയോക്താവായിരിക്കുന്ന പ്രസിഡന്റായ മി. സി. രാമൻതമ്പി ബി. എ. ബി. എൽ. ആയിരുന്നു ഈ നിശ്ചയം ഫാജരാക്കിയത്. മി. എ. എം. കുമാരപ്പിള്ള അതിനെ പിൻതാങ്ങി. ഉത്തരോത്തരം രസകരങ്ങളും ഉജ്വലങ്ങളുമായിത്തീർന്നിരുന്ന സമാജനടപടികളിൽ സഭസ്വർ ഗാഡോൽക്കണ്ണയോടു ശ്രദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. വാറവെച്ചുഗോഷ്ടം സി. മാധവൻപിള്ള അവർകൾ ഈ നിശ്ചയത്തെ ശക്തിയോടും യുക്തിയോടുംകൂടി എത്രത്തു.....ആളോഹരിഭാഗത്തിനും മക്കത്തായത്തിനും അനുകൂലമായി ഓരോ ന്യായങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയപ്പോൾ സഭസ്വർ ഉത്സാഹപൂർവ്വം ഫസ്തതാഡനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. മരുമക്കത്തായമഹാമരത്തിന്റെ നാരായവേരിൽ വാറവെച്ചുഗോഷ്ടം മാധവൻപിള്ള അവർകൾ വാറവെച്ചു എന്നുതന്നെ പറയാം. എന്നാൽ ആ മരത്തെ തള്ളി മറിച്ചിട്ടു നാരുനാരായി കീറുന്നതിനു ബലിഷ്ഠനും ക്രസലറാവനും പ്രസംഗചതുരനുമായ ഒരു യുവാവു പ്ലാററഫററത്തിൽ കയറി സിംഹനാദം മുഴക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ സഭസ്സിലുണ്ടായ ഫസ്തതാഡനകോലാഹലം അവണ്ണനീയമായിരുന്നു. ഈ യുവാവിനെ തലേദിവസം രാത്രിയിൽ റെയിൽവണ്ടിയിൽ വെച്ചു കണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും, ആരാണെന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലായിരുന്നു. പ്രസംഗമദ്ധ്യേ മി. ജി. രാമൻമേനോനിൽ നിന്നാണ് ഈ യുവാവു മി. എം. എൻ. നായർ ബി. എ-യാണെന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായത്. അദ്ദേഹത്തെപ്പോലുള്ള പ്രസംഗചതുര്യമുള്ള അരു ഡസൻ ആളുകൾ തിരുവിതാംകൂറില്ലാത്താൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ൫൨ പത്രങ്ങൾകൂടിയുണ്ടാ

കുന്നതിനെക്കാൾ ശക്തിമത്തായ ജനാഭിപ്രായരൂപീകരണ സുസാല്യമായിത്തീരുമായിരുന്നു എന്നെനിക്കു തോന്നി. മി. എം. എൻ. നായരുടെ വാദപ്രഹരം മേൽക്കുമേൽ ശക്തിയോടുകൂടി ഏറ്റെടുത്തിയപ്പോൾ താവഴിഭാഗകക്ഷിക്കാരുടെ സകല നാഡികളും തളന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. അര മണിക്കൂറിനെ അഞ്ചു നിമിഷമാക്കി തോന്നിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ യുവാവു വിജയിയായി പ്ലാറ്റഫോമത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ മി. ജി. രാമൻമേനോൻ എം. എ. പ്ലാറ്റഫോമത്തിൽ കയറി. കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ പിന്നാലെയുള്ള ശാന്തത അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിനുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, മക്കത്തായത്തിനനുക്രമമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടുകൂടിയ വാദങ്ങൾ യുക്തിയുക്തങ്ങളും പ്രതിയോഗികളാലും ആദരണീയങ്ങളുമായിരുന്നു. കൽക്കളം കുമാരപിള്ള മുതലായ സുസമ്മതന്മാരായ യോഗ്യന്മാർക്കുടിയും താവഴിഭാഗംകൊണ്ടു തൽക്കാലം തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽ മതിയായിരുന്നു എന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു എന്നുവരികിലും, വലിയ ഭൂരിപക്ഷം ആളോഹരിഭാഗത്തിന് അനുകൂലമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ..... ഈ യോഗത്തിൽ താവഴിഭാഗത്തിന് അനുകൂലമായ നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കണമെന്നുള്ള പ്രത്യേക ഉദ്ദേശം യോഗപ്രവർത്തകന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, പ്രവർത്തകന്മാരിൽ പ്രമാണിയായിരുന്നു മി. പി. കെ. കേശവപിള്ള ഉദ്ദേശ്യവിപരീതമായ വഴിക്കു സംഗതികൾ ഉണ്ടുപോകുന്നു എന്നു കണ്ടിട്ടും, അക്ഷോഭ്യനും നിഷ്പക്ഷപാതിയുമായിരുന്ന് അല്പക്ഷമൃത്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ കാണിച്ച മനസ്സാന്നിദ്ധ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കളാൽപ്പോലും മുക്തകണ്ഠം ശ്ലാഘനീയമായിരുന്നു എന്നു സംശയംകൂടാതെ പറയാവുന്നതാണ്..... ഏതായാലും ഒരു സംഗതി തീർച്ചതന്നെ. മരുമക്കത്തായത്തിന്റെ മരണശാസനം ഏഴുതിക്കഴിഞ്ഞു.”

കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ ചരമശാസനവും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ലിഖിതപ്പെടുത്തി. അതിനുശേഷം പിന്നീടൊരിക്കലും കേരളീയനായർസമാജത്തിന്റെ നാമധേയം പുറത്തു കേട്ടിട്ടില്ല.

നായർസമുദായപരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളുടെ സുഭീഷ്ടമായ ചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന മരുതുംകഴിസമ്മേളനം തുലാം ൨൪-ം ൨൫-ം തീയതികളിൽ മരുതുംകഴി നായർസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു കൂടി. തുലോം വിപുലമായ തോതിൽ സമ്മേളനം വിജയകരമായി നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും യോഗഭാരവാഹികൾ കാലേകൂട്ടി ചെയ്തുതീർത്തിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും രണ്ടായിരത്തോളം പ്രതിനിധികൾ യഥാകാലം സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിക്കുന്നതിനായി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിച്ചേർന്നു. മലബാറിൽ നിന്നുപോലും അപൂർവ്വം ചില പ്രതിനിധികൾ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. തിരുവനന്തപുരത്തിനു പുറത്തുനിന്നും വന്നുചേർന്നിരുന്ന പ്രതിനിധികൾക്കു ഭക്ഷണത്തിനും താമസത്തിനും മറ്റുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഭാരവാഹികൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. നായർസമുദായത്തിന്റെ അന്നുവരെയുള്ള സകല ഉൽക്കർഷ്ഠിതനും ഉൽബുദ്ധതയ്ക്കും കാരണക്കാരനായി, മരണപയ്യന്തം സമുദായഭക്തനാക്കാവേശജനകമായ നേതൃത്വം നൽകി പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന, സീ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ അന്ത്യവിശ്രമംകൊണ്ടിരുന്ന പുണ്യഭൂമിയിൽനിന്നും ഏതാനും വാരകൾമാത്രം അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കുന്നിൻചരവിലായിരുന്നു, സമ്മേളനം നടത്തുന്നതിനുള്ള ഗംഭീരമായ പന്തൽ അതിമനോഹരമായി കെട്ടി അലങ്കരിച്ചിരുന്നതു്. മൂവായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾക്കു സൗകര്യമായിരുന്നു യോഗനടപടികൾ വീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര വിസ്തൃതിയോടുകൂടിയാണ് ആ പന്തൽ നിർമ്മിച്ചിരുന്നതു്. തിരുവനന്തപുരത്തെ പേരും പെരുമയുമുള്ള മിക്ക നായർകുടുംബങ്ങളിലേയും മാനുവഹതികൾ ഉൾപ്പെടെ ഒട്ടനേകം സ്ത്രീകൾ സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. സമ്മേളനം ആരംഭിക്കുവാനുള്ള സമയമടുത്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ മനുഷ്യശിരസ്സുകളുടെ ഒരു മഹാസമുദ്രമല്ലാതെ യോഗസ്ഥലത്തു മറ്റൊന്നും കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യസ്വഭാവവും, അതിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി ഭാരവാഹികൾ ഏല്പാടുചെയ്തിരുന്ന സജ്ജീകരണങ്ങളുടെ വൈപുല്യവും, അവിടെവെച്ചു ചെയ്ത തീരുമാനങ്ങളുടെ ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ഫലങ്ങളും, ഒന്നിച്ചുചേർത്തു പരിഗണിച്ചാൽ ഈ സമ്മേ

ഉന്നം തിരുവിതാംകൂറിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള മരോത്തര നായർ മഹാസമ്മേളനത്തെയും അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു എന്ന് നിരാക്ഷേപമായി പ്രസ്താവിക്കാം.

നായർസമുദായം ഒരു ഭ്രഷ്ടപ്രതിസന്ധിയിൽക്കൂടി മന്ദമന്ദം പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു പുരാതനചരിത്രവും, ഉൽകൃഷ്ടമായ പാരമ്പര്യങ്ങളും, ഉറച്ച സാമ്പത്തികനിലയുമുള്ള നായർസമുദായത്തെ ആ ഘട്ടത്തിൽ, മല്യോമാഗ്ഗം മാംസചക്ഷുസ്സുകൾക്കുശോചനമായി ജലപ്രവാഹത്തിനിടയിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടന്ന പാറക്കെട്ടുകളിൽ ചെന്നടിച്ചു ശിഥിലപ്പെടുപോകാതെ, അചഞ്ചലമായ ധീരതയോടും, അന്യനുമായ സമചിത്തതയോടും അസാധാരണമായ കർമ്മപാടവത്തോടും കൂടി നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ സുസമ്മതനായ ഒരു കർമ്മസചിവന്റെ നേതൃത്വം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നിരുന്നു. ആ നേതൃത്വത്തിനുള്ള അനിഷേധ്യമായ യോഗ്യതകൾ നായർസമുദായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും അന്നു ചങ്ങാശേരിയിലാണു ദർശിച്ചത്. ആ ഭാരം അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന ക്ലേശകരമായ കർതവ്യങ്ങളുടേയും, ഗുരുതരമായ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റേയും, ശ്രമകരമായ ഭാരം വഹിക്കുവാനുള്ള പ്രാപ്തിയെപ്പറ്റി ഹൃദയത്തിലലതല്ലുന്ന ഉൽക്കണ്ഠാകലമായ വികാരസമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു്, നഗ്രശിരസ്സുനായി നിന്നുകൊണ്ടാണു ചങ്ങനാശേരി ആ മഹാസമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചത്. സമ്മേളനത്തിന്റെ അല്പക്ഷസ്ഥാനത്തു നിന്നുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം സ്വപ്രമുദായത്തിനാവശ്യമായിരുന്ന ധീരവും ബുദ്ധിപൂർവ്കവുമായ നേതൃത്വം നൽകി. ചങ്ങനാശേരി ആ സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത ദീർഘവും കാർയ്യസമ്പൂർണ്ണവുമായിരുന്ന പ്രസംഗം മരുമക്കത്തായദായകൃമത്തിൽനിന്നും കൂട്ടുകുഡുംബഹൃദ്യാടിൽനിന്നും ആളോഹരിയിലേക്കു മക്കത്തായത്തിലേയ്ക്കും പരിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നായർസമുദായം അവരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണമായി അംഗീകരിച്ചു. സമുദായത്തിന്റെ ഉപ്ലവ്ധത്തിനും പുരോഗതിക്കും, ആളോഹരിയും മക്കത്തായവും

അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു മല്യമാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രയോജനപ്പെടു കയില്ലെന്നു ഭീർഘകാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾകൊണ്ടും ആലോ ചനകൾകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ദ്രുതമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ആളോഹരിക്കു പ്രതികൂലമായി യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ സാധാരണ കൊണ്ടുപരാദുണ്ടായിരുന്ന ന്യായങ്ങളെ അദ്ദേഹം യുക്തിയുക്തമായി നിരൂപണംചെയ്തു ഖണ്ഡിച്ചു. ആളോഹരിക്കൊണ്ടു സമുദായം എങ്ങിനെ ഉന്നമിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം കണക്കുകളും ഉദാഹരണങ്ങളുംകൊണ്ടു വിശദമാക്കി. അല്പക്ഷപ്രസംഗം മിക്ക ജനങ്ങളുടേയും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായി.

ആ സമ്മേളനത്തിലവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള പ്രമേയങ്ങളെഴുതിയുണ്ടാക്കുവാൻ സാർവ്വത്രികമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു വിഷയനിർണ്ണയക്കമ്മിറ്റി ആദ്യദിവസംതന്നെ രൂപവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഭീർഘമായ ആലോചനകൾക്കും, തീഷ്ണമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും ശേഷം പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ച പ്രമേയങ്ങൾപോലും അതിന്യുക്തമായ വിമർശനങ്ങൾക്കും ഉദ്ദേശജനകമായ വാഗ്സമരങ്ങൾക്കും ശേഷം മാത്രമാണു പൊതുസമ്മേളനംഗീകരിച്ചത്. ഏകദോഷാപ്രതത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രമേയമാലോചനയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ മി. കയ്യാലം അതിനെ ശക്തിയുക്തം എതിർക്കുകയും, അതിനെത്തുടർന്നു വാശിപൂർവ്വം നടന്ന ഭീർഘമായ വാദകോലാഹലങ്ങൾക്കു ശേഷം വോട്ടെടുത്തപ്പോൾ മുന്തൂറ്റിഇരുപത്തൊന്നു വോട്ടിനെതിരായി മുന്തൂറ്റിഇരുപത്തിരണ്ടു വോട്ടുകൾ പ്രമേയത്തിനനുകൂലമായി ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് ഒരൊറ്റ വോട്ടിന്റെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടു കൂടി മാത്രം അതു പാസാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ സമ്മേളനത്തിലെ നടപടികൾ കേവലം ഔപചാരികം മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നു ചുക്തമാകുമല്ലോ! ആളോഹരിയേയും മക്കത്തായത്തേയും സംബന്ധിച്ച സമ്മേളനത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ പ്രമേയവും സുഭീർഘമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു വിഷയമായി. പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇരുപക്ഷത്തേയ്ക്കു മുഖ്യ വാദങ്ങൾ അവ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ട ശേഷിയും കായ്ക്കു ബോധവുമുള്ള മാന്യന്മാർ സമ്മേളനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. താവഴിഭാഗതത്വം നായർസമുദായം അംഗീകരിക്ക

നന്നുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഗംഭീരവാദ
 ങ്ങൾ ആ കക്ഷികൾ സഭയുടെ മുൻപാകെ ഹാജരാക്കി. വാദ
 പ്രതിവാദങ്ങളുടെശേഷം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ ആളോഹരി
 യുടേയും മക്കത്തായത്തിന്റേയും തത്വങ്ങൾ സമ്മേളനമംഗീക
 രിച്ചു. ഈ തത്വങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു ബിൽ എഴുതിയ
 ങ്ങാക്കി, നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി,
 മി. കേ. ശങ്കരപ്പിള്ള, മി. കയ്യാലം പരമേശ്വരൻപിള്ള,
 പി. കേ. നാരായണപിള്ള, മി. സി. രാമൻതമ്പി, മി. ജി.
 രാമൻമേനോൻ, മുരണിയിൽ ശോചിന്ദ്രപ്പിള്ള, ആർ. ഈശ്വര
 പിള്ള, മി. ഏ. ജി. മേനോൻ, എം. സി. ശങ്കരപ്പിള്ള എ
 വരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയെ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുന്നതി
 നുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി നിയമിച്ചതിനുശേഷം സമ്മേളനം
 പിരിഞ്ഞു. അങ്ങിനെ ഒരുകാലത്തു നായർസമുദായത്തിന്റെ
 സർവ്വതോമുഖമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഭരണത്രത്തിനും നിദാന
 മായിരുന്നതും, എന്നാൽ കാലഗതിയുടെ പരിണാമഫലം
 കൊണ്ടു സമുദായത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും വ്യക്തികളുടെ വികാ
 സത്തിനും പ്രതിബന്ധകാരണമായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നതു
 മായ, മരുമക്കത്തായദായക്രമത്തിന്റേയും കൂട്ടുകടംബവ്യവ
 സ്ഥകളുടേയും ഭരണവാക്യം ചൊല്ലിയതു മരുതുംകഴി നായർ
 സമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കൂടിയ സമസ്തകേരളനായർ
 സമുദായസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൧൮

അപാരബുദ്ധിമാനും എന്നാൽ അധികാരപ്രമത്തനും മായിരുന്ന സർ. പി. രാജഗോപാലാചാരി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളെ അതിവരുഷമായ ഭാഷയിൽ വിമർശിച്ച സ്വദേശാഭിമാനി കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു നാടുകടത്തി തന്റെ ഭരണത്തെ എന്നേയ്ക്കുമായി കളങ്കപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമിയായിരുന്ന മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർ ൯൦-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷൻ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവാൻ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിനെ ഉപദേശിച്ചു മറുവിധത്തിൽ സംഭവശൂന്യമായിരുന്ന തന്റെ ഭരണകാലത്തെ അപ്രശസ്തവും അനാദരണീയവുമാക്കിത്തീർത്തു. മന്ദത്തു കൃഷ്ണൻനായർക്കു ശേഷം തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻപദത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്ത മി. ടി. രാഘവയ്യ തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായും അക്രമമായും കാളേജുവളപ്പിലിട്ടു മർദ്ദിച്ചു പൊതുജനാനുകൂല്യത്തോടുകൂടി ആരംഭിച്ച തന്റെ ഉദ്യോഗജീവിതത്തെ മലിനപ്പെടുത്തി.

മി. രാഘവയ്യ രാജ്യത്തെ നികുതി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനോ എന്നു തോന്നുമാറു ൯൭-ാമാണ്ടാദ്യം ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ, പ്രസ്തുത വർഷം തുടങ്ങി വിദ്യാലയങ്ങളിലെ ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒരുത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. വിദ്യാലയവർഷമാരംഭിച്ചു ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം അവിഹിതമായും സേപ്റ്റംബർ സാരമായും പുറപ്പെടുവിച്ച ഈ ഉത്തരവിനെപ്പറ്റി രാജ്യമൊട്ടുക്കു വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും രക്ഷകന്മാക്കന്മാരുടേയും ഇടയ്ക്കു അമിതമായ അസംതൃപ്തിയും എതുപ്പം പ്രകടമായി. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നീതിരഹിതമായ ഈ നടപടിയെ പ്രതിഷേധിച്ചു രാജ്യമൊട്ടുക്കു സംഘടിതമായ ഒരു വിദ്യാലയത്യാഗപ്രസ്ഥാനമാരംഭിക്കുവാൻ തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ നേതൃത്വം നൽകി. തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രധാന വിദ്യാലയങ്ങളിലൊന്നായ വഞ്ചിയൂർഹൈസ്കൂളിലാണ് ഈ പ്രതിഷേധപ്രകടനം

ആരംഭിച്ചത്. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ പതിവനുസരിച്ചു പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിൽ ഫാജറായ ബാലന്മാർ പത്തു മണിക്ക് അവടെ ക്ലാസുകൾ വിട്ടിറങ്ങി പൊതുനിരത്തുകളിൽ കൂടി ഗംഭീരമായ ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്തി. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലം മുതൽക്കു തന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെ പൊതുക്കായ്കുജീവിതത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിരുന്ന മി. സി. കട്ടൻനായരുടെ കനിഷ്ടസഹോദരനും, അന്നു വഞ്ചിയൂർ സ്കൂളിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുമായിരുന്ന മി. സി. കൃഷ്ണൻനായരാണ് പരസ്യമായി ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ചത്. വഞ്ചിയൂർ സ്കൂളിൽ ആരംഭിച്ച പ്രകടനകൾ ഏതാനും മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കാട്ടുതീപോലെ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള മറ്റു വിദ്യാലയങ്ങളിലേയ്ക്കും പടർന്നുപിടിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾ കൂട്ടത്തോടെ അല്പയനശാലകൾ വിട്ടിറങ്ങി വഞ്ചിയൂർ സ്കൂളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന ഘോഷയാത്രയിൽ സന്ധിച്ചു നഗരവീഥികളിൽ കൂടി മാർച്ച ചെയ്തു. മദ്ധ്യാഹ്നമാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാലയങ്ങൾ മിക്കതും അടച്ചുപൂട്ടുവാൻ അധികാരികൾ നിബ്ബലരായി. തിരുവനന്തപുരം നഗരം പ്രകുഷ്ണമായി ചുമഞ്ഞു. ഉദ്യോഗസ്ഥലോകവും പൊതുജനനേതാക്കന്മാരും എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അമ്പരന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനോ, ഉപദേശിക്കുവാനോ, നയോപായങ്ങൾ കൊണ്ടു സഹായനപ്പെടുത്തുവാനോ വേണ്ട വിപദിയെയ്യും പോലും ആർക്കുമുണ്ടായില്ല. സായാഹ്നമായപ്പോഴേയ്ക്കും ഒരു വൻപിച്ച ഘോഷയാത്രയും പ്രകടനവും നടത്തിയതിനുശേഷം വിദ്യാർത്ഥികൾ പുത്തൻകച്ചേരിമൈതാനത്തു വന്നുചേർന്നു. അനന്തരം ഒരു മഹായോഗം കൂടുവാനുള്ള ആലോചനകളായി. ആരെയാണ് അല്പക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള പ്രശ്നം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ ദീർഘമായ ആലോചനകൾക്കോ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്കോ ഇട നൽകിയില്ല. പ്രചണ്ഡമായ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെക്കാവേശജനകമായ നേതൃത്വം നൽകുവാനായാലുംശരി, ദുഃഖകരങ്ങളായ സമുദായ പരിഷ്കരണശ്രമങ്ങളെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാനായാലുംശരി, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ യുവസഹജമായ അസംതൃപ്തിപ്രകടനങ്ങളെ ഉപദേശശുഭ്രപേണ സഹായനപ്പെടുത്തു

വാനായാലുംശരി, ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലെ സുസമ്മതനും, പ്രശസ്തനും, ഉന്നതനുമായ മറ്റൊരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനെ ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളത് അന്നത്ര വളരെ എളുപ്പമായിരുന്നില്ല.

അല്പക്ഷപദം സ്വീകരിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ സമീപിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ചത് അവരുടെ പരാതികളെപ്പറ്റി നിഷ്പക്ഷമായി ആലോചന നടത്തിയതിനു ശേഷമോ, ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ നയിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടുകൂടിയോ ആയിരുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ യുവസഹജമായ വികാരവിക്ഷോഭങ്ങളെ നിയന്ത്രണാധീനമാക്കുന്നതിനും, അവിവേകമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കരുതെന്നവരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആ മഹായോഗത്തിന്റെ അല്പക്ഷപദം സ്വീകരിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചത്. സംക്ഷിപ്തമായിരുന്ന തന്റെ അല്പക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ശാന്തത കൈവെടിയിരുത്താനും, ആലോചനാരഹിതമായ യാതൊരു സാഹസങ്ങൾക്കുമൊരു വെടരുതെന്നും, അദ്ദേഹം വിദ്യാർത്ഥികളെ ഗുണഭോഷിച്ചു. മീസു പഴയ രീതിയിൽ കുറവുചെയ്തു കിട്ടുന്നതുവരെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ശാന്തമായി അവരുടെ പണിമുടക്കും തുടന്നുകൊണ്ടു പോകണമെന്നും, ഗവൺമെന്റുമായി ആലോചിച്ചു, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സങ്കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടി നടത്തുന്നതിന് അല്പക്ഷപദം അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു എന്നും, രണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ യോഗത്തിൽ പാസാക്കി.

തിരുവനന്തപുരത്താരംഭിച്ച വിദ്യാലയത്യാഗപ്രസ്ഥാനം അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കന്യാകുമാരിമുതൽ പറവൂർവരെ പടർന്നുപിടിച്ചു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും വിദ്യാർത്ഥികൾ കൂട്ടത്തോടെ പാഠശാലകൾ വിട്ടിറങ്ങി, വൻപ്രകടനങ്ങളും മഹായോഗങ്ങളും നടത്തി. പ്രതിഷേധപ്രമേയങ്ങളും മറ്റു നിവേദനങ്ങളുംകൊണ്ട് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലെ അലമാരികൾ നിറഞ്ഞു. രാജ്യത്തിന്റെ ഒരൊറ്റമുതൽ മറ്റൊരൊറ്റവരെയുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അടച്ചുപൂട്ടുവാൻ അധികൃതന്മാർ നിർബലരായി, അല്പകാലത്തേയ്ക്കു പള്ളിക്കൂട്ടങ്ങൾക്കു

പൊതുവേ അവധി നൽകി ഗവണ്മെൻ്റ് താല്പാധിക മായി ഈ ദുർഘടപ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മഹായോഗത്തിലെ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു ചങ്ങനാശേരി ദിവാൻജിയുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തി. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ യുവസഹജമായ പ്രകടനങ്ങളെ ശാന്തബുദ്ധിയോടും സമചിത്തതയോടുംകൂടി വീക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും, ഫീസു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവു താല്പാധികമായിട്ടെങ്കിലും പിൻവലിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അദ്ദേഹം ദിവാൻജിയെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. അനന്തരം ദിവാൻജി അനുജോഗസ്ഥ പ്രമാണികളായിരുന്ന പി. കേ. കേശവപിള്ള, മി. വി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ, ചങ്ങനാശേരി എന്നിവരെ ഔപചാരികമായ ഒരു കൂടിയായോഗത്തിൽ ക്ഷണിച്ചു. കൂടിയായോഗം നടക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഇവർ മൂന്നുപേരും ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് ദിവാൻജിയോടാവശ്യപ്പെടേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തു. ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിനെ റദ്ദ് ചെയ്യണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുവാൻ രക്ഷകർത്താക്കന്മാർ തീരുവനന്തപുരത്ത് ഒരു യോഗം കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു രക്ഷകർത്താക്കന്മാരുടെ സമ്മേളനം കൂടി അവരുടെ യോഗനിശ്ചയം നിവേദനരൂപത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനയച്ചുകൊടുക്കുന്നതുവരെ ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു നടപ്പിൽ വരുത്താതിരിക്കണമെന്നും, ശിക്ഷണനടപടികളൊന്നും കൂടാതെതന്നെ വിദ്യാർത്ഥികളെ വീണ്ടും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നും, ദിവാൻജിയോടപേക്ഷിക്കുവാനാണ് അനുജോഗസ്ഥപ്രമാണികൾ അവരുടെ ആലോചനായോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചത്. യഥാകാലം ദിവാൻജിയുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നപ്പോൾ അനുജോഗസ്ഥപ്രമാണികൾ മൂന്നുപേരും മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള നിവേദനങ്ങൾ ദിവാൻജിസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരി, ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു പിൻവലിക്കണമെന്നു ദിവാൻജിയോടാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായില്ലെന്നൊരാക്ഷേപം ഇതിനുശേഷം ജനതാമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങി.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പല പത്രപ്രസ്താവനകളും മറ്റു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുമുണ്ടായി. എന്നാൽ ന്റെ ചിങ്ങം ൧൭-ാം തീയതി തമ്പാനൂർ വച്ചു കൂടിയ രക്ഷകർത്താക്കളുടെ യോഗത്തിൽ, ഫീസു കൂട്ടിയുള്ള ഉത്തരവു റദ്ദു ചെയ്യണമെന്ന പ്രമേയം പാസാക്കിയതിനുശേഷം താൻ ദിവാൻജിയെക്കണ്ടു ഫീസു കുറവു ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം നിവേദനം ചെയ്യുകയുണ്ടായിയെന്ന വസ്തുതയെ വെളിപ്പെടുത്തി, ഒരു പത്രപ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു, ചങ്ങനാശേരി അസംതുപ്പതും സംശയാലുക്കളുമായ വിമർശകന്മാരെ നിരായുധരാക്കിത്തീർത്തു.

ഔരവാവഹമായ പരിതഃസ്ഥിതികളേയും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തേയും സമാദരിച്ചു ഗവണ്മെൻറ് ആ വർഷത്തിൽ ഫീസു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായില്ല. പുതിയ ഉത്തരവു താൽക്കാലികമായിട്ടെങ്കിലും പിൻവലിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറ് നിർബലമായി. പക്ഷേ പറ്റിയ തെറ്റു സമ്മതിക്കുവാനും, അതിനെ ന്യായമായി പ്രതിഷേധിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളോട് ഉദാരമായും രമ്യമായും പെരുമാറുവാനും വേണ്ട മഹാമനസ്സുതയോ, ഔചിത്യബോധമോ അന്നത്തെ ദിവാൻജിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദിവാൻജിയായിരുന്ന മി. രാഘവയ്യാ മറെറല്ലാ സേപ്റ്റാധികാരികളേയുംപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഴിവിഴച്ച അന്തസ്സം, ഭരണീമാനവും കാത്തുരക്ഷിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. മി. സി. കൃഷ്ണൻനായരുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ച വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പേരിൽ അധികാരികൾ ശിക്ഷണനടപടികൾ നടത്തി. സംഘടിതമായ വിദ്യാലയബഹിഷ്കരണത്തിന്റെ താല്പാലികവിജയംകൊണ്ടു മതിമറന്നുപോയ വിദ്യാർത്ഥികളാകട്ടെ, നേതാക്കന്മാരുടെ ശിക്ഷയസ്ഥിരപ്പെടുത്തിയാലല്ലാതെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ വീണ്ടും പ്രവേശിക്കുന്നതല്ലെന്നു ശഠിച്ചു. അധികാരികൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ന്യായമായ ഈ വാദങ്ങളുക്കു വഴക്കിയില്ല. സ്ഥിതിശരികൾ വീണ്ടും പൂർവാധികം വിഷമകരമായ ഒരു സ്കൂളനോവസ്ഥയിലെത്തിച്ചേർന്നു. അവധി കഴിഞ്ഞു വിദ്യാലയങ്ങൾ തുറന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ അവരുടെ ബഹിഷ്കരണപ്രസ്ഥാനം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയി. തിരുവനന്തപുരത്തെ മിക്ക വിദ്യാലയങ്ങളും വിജനങ്ങളായിത്തന്നെ കിടന്നു.

പരിഭ്രഷ്ടിതികൾ വീണ്ടും ഗൌരവാവഹമായ ദൈവസ്ഥയിലേയ്ക്കു ദൂതന്മാരായി പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ, ചങ്ങനാശേരി, എൻ. രാമൻപിള്ള, മി. മുത്തുനായകംപിള്ള മുതലായ ചില പൊതുജനപ്രമാണികൾ ദിവാൻബഹദൂർ എ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ വസതിയിൽ സമ്മേളിച്ചു, കായ്ക്കങ്ങൾ രമ്യമായും സമാധാനപരമായും പശ്ചിമസാനിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ആലോചനകൾ വീണ്ടും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയി. തൽക്കാലം റദ്ദുചെയ്യപ്പെട്ട ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിനെ പുനർജ്ജീവിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പേരിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള ശിക്ഷണനടപടികളെ പിൻവലിക്കുന്നതിനും, ദിവാൻജിയോടപേക്ഷിക്കുവാൻ ആ യോഗത്തിൽ വെച്ചുവർ നിശ്ചയം ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ പി. കെ. കേശവപിള്ള, മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള, മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തുടങ്ങിയുള്ളവർ മറ്റൊരു യോഗം ചേർന്നു, ഗവണ്മെന്റു സഹകരിച്ചിരുന്ന നിലയെ നിരപാധികമായി പിൻതാങ്ങിയത്രേ! ദിവാൻബഹദൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ വസതിയിൽ സമ്മേളിച്ച യോഗം, ദിവാൻജിയെ സമീപിച്ചു വേണ്ട നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനെ നിയമിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കൂടുതൽ വിശദമായ ആലോചനകൾ മറ്റൊരുവസരത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റിവെയ്ക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇതിനിടയ്ക്കു തിരുസ്തരണിയ്ക്കുള്ളിൽ പല രഹസ്യസംരംഭങ്ങളും, ഗ്രന്ഥാലോചനകളും നടന്നു. പെൻഷ്യൻകാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ അവരുടെ ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ പല ഭീഷണികളും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഭീതിജനകങ്ങളായ പല കിംവദന്തികളും അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രചരിച്ചു. ഡപ്യൂട്ടേഷനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ എൻ. രാമൻപിള്ളയുടെ ഭവനത്തിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വെച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സങ്കടങ്ങൾ പരിഹരിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ അവരുടെ ക്രമരഹിതമായ പ്രവൃത്തികളെ നിരപാധികമായി അപലപിക്കുകകൂടി ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു മി. മുത്തുനായകംപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇതു പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടു

മി. മുത്തനായകമ്പിള്ള ഡബ്ല്യുട്ടേഷനിൽ അംഗമായി വേര വാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ദിവാൻജിയെ സമീപിക്കുവാൻ ഒരു ഡബ്ല്യുട്ടേഷനെ നിയമിക്കുകയെന്നുള്ള കാര്യം തികച്ചും അപ്രായോഗികമാണെന്ന് ആ യോഗത്തിലെ ആലോചനകൾ വെളിപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ടു ഫീസു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു സ്ഥിരമായി റദ്ദുചെയ്യുന്നതിലും, വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശിക്ഷകൾ അസ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നതിലും, ക്രമച്ചക്രമി മഹാമനസ്കതയും, ഭാഷിണ്യബുദ്ധിയും, പ്രദർശിപ്പിക്കണമെന്നും, അങ്ങിനെ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സങ്കടപരിഹാരം വരുത്തി രമ്യമായി കഴുപ്പങ്ങൾ പശ്ചാത്തപ്താനിപ്പിക്കണമെന്നും, വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരിയും, എൻ. രാമൻപിള്ളയും ചേർന്നു, ദിവാൻജിക്കൊരു കത്തെഴുതി.

ഇതിനിടയ്ക്കു വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയ്ക്കു സംഭവങ്ങൾ അതിശീഘ്രതയിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഘാൻ കന്നി ൨-ാം-ന- കാലത്തു തിരുവനന്തപുരത്തെ ബഹുശതം വിദ്യാർത്ഥികൾ രാജകീയകാളേജുവളപ്പിൽ കൂട്ടുകൂടി നിന്നിരുന്നു. അതൊരല്പയനദിനമായിരുന്നു എങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥികളിലാരുത്തന്നെ അവരുടെ ക്ലാസുകളിലോ, വിദ്യാലയത്തിനകത്തോ കയറുകയുണ്ടായില്ല. അനിയന്ത്രിതമായ വികാരങ്ങളും, വിഷോഭങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയ്ക്കു പ്രകടമായി. കാളേജുപരിസരങ്ങളിൽ പോലീസുകാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നതും അവരുടെ ക്ഷോഭം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അവിവേകികളായ ചിലർ ഈ അവസരത്തെ ദുഃഖിനിയോഗം ചെയ്യുവാനും മടിച്ചില്ല. കല്ലേറും മറ്റനീഷ്ടസംഭവങ്ങളും നടന്നു. സ്ഥലത്തു, സ്ഥിതിശതികൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നിരുന്ന പോലീസ് കമ്മീഷണരുടെ താടിയിൽ ഒരു കല്ലു ചെന്നുകൊണ്ടു മുറിവുണ്ടാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമചിത്തതയ്ക്കു വല്ലാത്ത ഇളക്കം തട്ടി. തിരുവനന്തപുരം ഡി: മജിസ്ട്രേട്ടു മി. നാരായണൻ പണ്ഡാലയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികൾ അവിടെ നിന്നിരുന്ന വൃക്ഷച്ചുവട്ടിലിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശരൂപത്തിലുള്ള സംഭാഷണങ്ങൾ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് ഒരു വലിയ സംഘം പോലീസും, പട്ടാളവും,

തുറപ്പുകാരും കാളേജുവളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ച നിരായുധരും നിസ്സഹായരുമായി അവുടെ കൂടിയിരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ നേരെ പാഞ്ഞുചെന്നു. അവർ ബാററൻതടികളും കൈവശമുള്ള മററായുധങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളെ നിർദ്ദയമായും ക്രൂരമായും പ്രഹരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആശ്ചര്യപരതന്ത്രരായ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇരുന്നിടത്തു നിന്നെഴുന്നേറ്റു ജീവരക്ഷാർത്ഥം നാലുപാടും ഓടി. പോലീസും, പട്ടാളവും പ്രാണഭയത്തോടെ നിരാശ്രയരായി കത്തിച്ചു മണ്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ അനുധാവനംചെയ്തു മർദ്ദിച്ചു. അശപാത്രരൂശരായ പട്ടാളക്കാർ അവരുടെ കുതിരകളെ നാലുപാടും പായിച്ചു, ഭയന്നു മണ്ടുന്ന ബാലന്മാരെ വല്ലാതെ ഭീതിപ്പെടുത്തി. മദ്ധ്യമാർഗ്ഗം തളന്ന് വീണുപോയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ചിലപ്പോൾ ഭടന്മാരുടേയും, കുതിരകളുടേയും പവട്ടേല്ക്കേണ്ടിവന്നു. ശരീരശക്തിയുള്ളവർ മതിൽ ചാടി പുറത്തു കടന്നു പാഞ്ഞുപോയി. മറ്റു ചിലർ ആ, ശ്രമത്തിൽ പിടിവിട്ടു നിലത്തു വീണു. പോലീസും, പട്ടാളവും കാളേജുകെട്ടിടത്തിനകത്തു കടന്നു ചെന്നു ക്ലാസുമുറികളിലും മറ്റഭയസ്ഥാനങ്ങളിലും രക്ഷ പ്രാപിച്ചിരുന്ന സാധു ബാലന്മാരെ അടിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കഴപ്പങ്ങൾക്കിടയിൽ ചില വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അവയവങ്ങൾ ക്ഷതപ്പെട്ടു. മറ്റു ചിലരുടെ ശരീരങ്ങൾ മുറിഞ്ഞു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗവും കാളേജുവളപ്പിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോയതിനുശേഷം പോലീസുകാർ അവരുടെ ജോലി മതിയാക്കി തിരിച്ചുപോയി.

മാൻറെ കന്നി ന്-ാൻ-യിലെ മലയാളിയിൽ മെ. എം. ആർ. മാധവവായുരും, ജി. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള ബി. എ. ബി. ഏൽ-ം കൂടി വിദ്യാർത്ഥിമർദ്ദനത്തെപ്പറ്റി തിരുവനന്തപുരത്തുപോയനേപക്ഷിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന റിപ്പോർട്ടിൽനിന്ന് ഏതാനും ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.....
 .....“വിശ്വസ്തനായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയാണ്.....‘മി. പിററും അഞ്ചു തുറപ്പുകാരും കൂടി കിഴക്കേമൈതാനത്തിന്റെ കിഴക്കേ അറ്റത്തുകൂടി വടക്കോട്ടു കുതിരയെ നയിച്ചു. മി. പിററു് കുറെ വടക്കോട്ടു പോയി ചെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞു ഗേറ്റിൽ ചെന്നു “ചാർജ്ജ്”എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. കുന്തം കയ്യിലേന്തി തുറപ്പുകാരും ബാററൻ

തടി മുഴുറി പോലീസുകാരും അകത്തേയ്ക്കു കൂട്ടിച്ചു. അവർ എലിവാണംപോലെ അങ്ങമിങ്ങമോടി..... കട്ടികൾ ഇരുന്നിടത്തു നിന്ന് എഴുന്നേറ്റ് ഓടുവാൻ തുടങ്ങി. ചിലർ മതിൽ ചാടി അപ്പുറത്തു കടന്നു. പോലീസുകാർ കിളിത്തട്ടു കളിക്കുന്നതുപോലെ ചാടി കയ്യിൽ കിട്ടിയവരെല്ലാം തലയ്ക്കും, പുറത്തും, നെഞ്ചത്തും അടിച്ചു. കുതിരകൾ ചെറു ചൈതങ്ങളുടെ പുറത്തുകൂടിപ്പാഞ്ഞു. കുന്തംകൊണ്ടു തുരപ്പുകാർ കത്തിത്തുടങ്ങി. അപ്പോഴവിടെയുണ്ടായ പിരളിയും നില വിളിയും അവണ്ണനീയമാണ്. മൂന്നു നാലു പേർ അടികൊണ്ടു മോഹാലസ്യപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. എന്നെ അടിക്കുവാൻ ഒരാൾ ഓടിവന്നു. ഞാൻ തെക്കേമതിലു ചാടി രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്റെ പുറകെ വന്നവരെ തുരപ്പുകാർ ഓടിച്ചിട്ടു കൂത്തുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു'.....പോലീസുകാർ ഉപാല്പായ ന്മാരോടു പെരുമാറിയ രീതിയെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ അന്വേഷണം നടത്തി. മി. ഗോപാലമേനവന്റെ മുറിയിൽ അഞ്ചെട്ട് ഉപാല്പായന്മാർ ഇരുന്നു വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ചില പോലീസുകാർ ഖാററൺതടിയുമായി അവിടെ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഇവിടെ കയറരുത്. ഞങ്ങൾ വാല്പായന്മാരാണെന്നവർ പറഞ്ഞു. പോലീസുകാർ ശകാരിച്ചുകൊണ്ടകത്തു കയറി ചിലരെല്ലാം മർദ്ദിച്ചു.....

.....അന്നു വൈകുന്നേരം പോലീസുകാർ കൂട്ടം കൂടി നിന്നു വഴിയേ പോയ അനവധി ആളുകളെ അടിച്ചു. ഉടുപ്പിട്ടവർക്കെല്ലാം അടികൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഹജൂരിലെ ചില ക്ലാക്ക് ന്മാർക്കും ഹേമം പററിയതായി ഒരു സംസാരമുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവരെക്കണ്ടില്ല”.

മറുപടി കന്നി വൃന്ദാവിടെ സമദർശിപ്പോർട്ടു താഴെ ചേർക്കുന്നു.....“തുരപ്പുകാർ കട്ടികളുടെ നേരെ കുതിരയെ ഓടിക്കയും കുന്തംകൊണ്ടു കത്തുകയും ചെയ്തുതുടങ്ങി. പോലീസുകാർ കയ്യിൽ കിട്ടിയവരെല്ലാം കഠിനമായി പ്രഹരിച്ചു. ചില കൊച്ചുകുട്ടികളെ അവർ നിർദ്ദയം തൂക്കിയെടുത്തു എറിയുകപോലും ചെയ്തു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലർക്കും കത്തും അടിയും കണക്കിനു കിട്ടി. അല്പാപകന്മാർക്കുള്ള ലഘുഭക്ഷണ

മറിയിലേയ്ക്കു പോലീസുകാർ കടന്നു. അവിടെ ഏതാനും കൂട്ടരന്മാർ വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരെ ബലമായി പിടിച്ചു തള്ളാനും കയ്യേറാനും ചെയ്യുവാനും ഇവർ മുതിന്നു. പ്രായാധിക്യവും വേഷവുംകൊണ്ടുതന്നെ അവർ വിദ്വേഷമുള്ളവരായി പോലീസുകാർക്കറിയാം. ഇതിനുംപുറമെ തങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥം അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. അതിനെ വകവെക്കാതെയാണ് ഈ അക്രമങ്ങൾ നടത്തിയത്. മെല്ലിന്റെയും മാർസിന്റെയും ഷാപ്പുകളിൽ നിന്ന സാധുക്കളായ കാഴ്ചക്കാരെപ്പോലും പോലീസുകാർ കഠിനമായി പ്രഹരിച്ചു. പോലീസുകാർക്കും നന്മ രണ്ടായിരുന്നില്ല.”

മൗണ്ട് കന്നി ഓംതീയതി നടന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ വായിച്ചറിഞ്ഞശേഷം ഇപ്പോൾ ഉത്തരേന്ത്യയിലെ പ്രധാന നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലൊന്നിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരിക്കുന്ന സർദാർ, കെ. എം. പണിക്കർ കന്നി ഓംതീയതിയിലെ സമദർശിയിൽ താഴെ ചേർന്ന ലേഖനം എഴുതിയിരുന്നു.....

“തിരുവനന്തപുരത്തു കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ നടന്നതായ സംഭവങ്ങൾ ഓരോ തിരുവിതാംകൂറുകാരന്റേയും ഹൃദയത്തെ രോഷവും ലജ്ജയും കൊണ്ടു നിറയ്ക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ തലസ്ഥാനനഗരത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥനീയമായ ക്രൂരതയെപ്പറ്റിയുള്ള രോഷവും, അതിനുശേഷവും കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ രക്തത്തിൽ ആറാടിയ കൈകളോടു കൂടിയ ഒരു ദിവാൻ ജിയുടെ ഭരണത്തെ നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കു കീഴും തുടന്നുകൊണ്ടു പോകുവാൻ നാം അനുവദിക്കുന്നതോത്തുള്ള ലജ്ജയും. ഇതിനകം ചർച്ചയായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള അനിഷേധ്യങ്ങളായ തെളിവുകളിൽനിന്നു വെളിവാകുന്നതു കഴിഞ്ഞ ഓംതീയതി തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്നതായ സംഭവങ്ങൾ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള സകല ക്രൂരതകളേയും പിന്നിലാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥവർഗ്ഗത്തിന്റെ വെറും പ്രതീകാരമുണ്ടാകാതെ തലസ്ഥാനനഗരത്തെ, രക്തപാനത്തിലേയ്ക്കായി ഭ്രാന്തെടുത്ത പോലീസു കാരുടെ ക്രൂരതാബദ്ധത്തിലേയ്ക്കായി വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് ഇതിനകം ധാരാളം വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിലേയ്ക്കു അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കത്തക്ക

വണ്ണം യാതൊരു കോപഹേതുവുമുണ്ടായിട്ടില്ലതാനും. അന്തസ്സിനെ മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു അത്. പിഞ്ചുപൈതങ്ങളെ കൂട്ടംകൂട്ടമായി മർദ്ദിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ തന്റെ അന്തസ്സു പരിപാലിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ എന്നു വിചാരിച്ചപ്പോൾ മി. രാഘവയ്ക്കും ഈ ആസൂത്രമായ അധർമ്മത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ജനറൽ ഡെയർ ജാലിയൻ വാലായിൽ അനേകസഹസ്രം ആളുകളെ ഒരു സ്ഥലത്തുചിട്ടു വെടിവെച്ചു തന്റെ പരാക്രമം വെളിപ്പെടുത്തി. ഈജിപ്റ്റിൽ ഡെൻഷാനായിൽ വച്ച് അവിടത്തെ നിർദ്ദോഷികളായ ഗ്രാമീണർ ഇരമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഇടിക്കട്ടകളുടെ ഘനം നല്ലവണ്ണം താങ്ങി. ഈ കഥയിലെ വീരന്മാരുടെ എല്ലാം ശൌര്യപരാക്രമങ്ങൾ പ്രായമുള്ള ആളുകളോടായിരുന്നു എന്നൊരു സമാധാനത്തിനു വഴിയുണ്ടു്. എന്നാൽ ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ക്രൂരപ്രവൃത്തികൾക്കു മകുടം ചാത്തുവാറുള്ള ഭാഗ്യം മി. രാഘവയ്ക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പോലീസുകമ്മീഷണർക്കുമാണു കിട്ടിയതു്. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ സിവിൽസർവ്വീസിൽ നിന്നു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഉന്നതമായ ചുമതലകൾ വഹിക്കുന്നതിനായി ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആളുകൾ വിചാരിച്ചാൽത്തന്നെയും, മാനവസമുദായത്തെ ആകമാനം ബാധിക്കുന്ന നീതിയേയും കരുണയേയും സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ അഴിച്ചെഴുതുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കാലം തെളിയിച്ചുകൊള്ളും”.

ന്റെ കന്നി ൭-ാംതീയതിയിലെ സംഭവങ്ങൾ പുറത്തുവന്നതോടുകൂടി, തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ക്ഷോഭംകൊണ്ടും, ആശ്ചര്യംകൊണ്ടും സ്തബ്ധചിത്തരായിത്തീർന്നു. ജനപ്രമാണികൾപോലും ഭീതികൊണ്ടുവരുന്നപോയി. ഇതികർത്തവ്യതാമൂലമായിത്തീർന്നു പൊതുക്കായ്പ്രസക്തന്മാർക്കു്, ആശങ്കാഭരിതരായ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കോ, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കോ, കായ്മമായ യാതൊരു നേതൃത്വവും നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അല്ലെങ്കിലും ഉൽബുദ്ധമായ രാജധാനിയിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽപോലും യാതൊരു ചലനവുമുണ്ടായില്ല. സർവ്വ

ഒരു പ്രശാന്തത വ്യാപിച്ചു. എന്നാൽ ഈ നിർവ്വലതയിൽ നിന്നു പൊതുജനങ്ങൾ പെട്ടെന്നുണന്നു. പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും കേട്ടുതുടങ്ങി. പത്രങ്ങൾ ഈ വിദ്വാത്മിവേദയെപ്പറ്റി നിശിതമായ വിമർശനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. ആവേശജനകങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളും, ആക്ഷേപകോലാഹലങ്ങളും, പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽനിന്നു പൊങ്ങി. കന്നി ൨-ാംതീയതിയിലെ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിഷ്പക്ഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തണമെന്നുള്ള മുറവിളി കൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം മുഖരിതമായി. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടൊന്നും യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായില്ല. കന്നി ൨-ാംതീയതിയിലെ അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇന്നു വരെ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തുകയോ, അക്രമകർത്താക്കളെ കണ്ടുപിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. നിദ്രോഷികളും, നിരായുധരും, നിസ്സഹായരുമായിരുന്ന വിദ്വാത്മികളുടെ നേരേ പ്രയോഗിച്ച ദണ്ഡനശിക്ഷകളെപ്പറ്റിയുള്ള സങ്കടങ്ങൾ ഇന്നും പരിഹരിക്കപ്പെടാതെത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. വിദ്വാത്മികളുടെ നായകന്മാരുടെ പേരിൽ നടത്തിയിരുന്ന ശിക്ഷണനടപടികൾ പിൻവലിച്ചുതുമില്ല. താൽക്കാലികമായി റദ്ദുചെയ്ത പീഡ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് അടുത്ത വിദ്യാലയവർഷംമുതൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ വിദ്വാത്മിബഹുമാമവസാനിച്ചു.

വിദ്വാത്മികളുടെ സംഘടിതമായ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന മി. സി. കൃഷ്ണൻനായർ മൂന്നു മാസത്തെ ജയിൽവാസമനുഭവിച്ചതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടുപോകുകയും, ഡൽഹിയിൽ 'ജാമിയ മിലിയ ഇസ്ലാമിയ'സ്വപ്കലാശാലയിൽ ചേന്ന് ബി. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷം കുറച്ചുനാൾ അവിടെത്തന്നെ ഒരുല്യാപകനായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജീവിതാദർശങ്ങളും, രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിക്കുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം സബർമതിയാശ്രമം സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അസാമാന്യമായ ആത്മാർത്ഥതയും, അചഞ്ചലമായ സത്യസന്ധതയും, അക്ഷീണമായ സേവനസന്നദ്ധതയും

കൊണ്ടു ഗാന്ധിജിയുടെ വത്സലശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായി
ത്തീർന്ന ഇദ്ദേഹം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഗാന്ധിജി നടത്തിയ
ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ദണ്ഡിയാത്രയിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും, പല
പ്രാവശ്യം ജയിൽവാസമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗാന്ധിജിയുടെ
ദണ്ഡിയാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച രണ്ടു മലയാ
ളികളിൽ ഒരാൾ ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു.

വിദ്യാത്ഥിബഹുളം സംബന്ധിച്ച് ഒന്നു രണ്ടു നാമധേയ
ങ്ങൾകൂടി സ്മരണീയങ്ങളായിട്ടുണ്ട്. അതിലാദ്യത്തേതു കണ്ട
നാട്ടു മി. നാരായണമേനവന്റെ പുത്രൻ മി. കുഞ്ഞുരാമൻനാ
യരുടേതാണ്. അന്നദ്ദേഹം ഒരു കാളേജുവിദ്യാത്ഥിയായിരുന്നു.
സയൻസുകാളേജുവളപ്പിൽവെച്ചു പോലീസും, പട്ടാളവും വിദ്യാ
ത്ഥികളെ മർദ്ദിക്കുമ്പോൾ അതുകണ്ട് ആർദ്രചിത്തനും, പ്രക്ഷു
ബ്ധനുമായിച്ചമഞ്ഞ ഈ യുവാവു നേരേമജൂർക്കച്ചേരിയി
ലേയ്ക്കു പാഞ്ഞുപോയി, ദിവാൻ മി. രാഘവയ്യായുടെ സന്നി
ധിയിൽ കടന്നുചെന്നു കാളേജുവളപ്പിലെ ക്രൂരമായ വിദ്യാത്ഥി
വേട്ടയെ സധീരം പ്രതിഷേധിച്ചുവത്രേ. ആ സംഭവത്തി
നുശേഷം മി. നായർക്കു തിരുവിതാംകൂറിൽ വിദ്യാഭ്യാസം തുടന്നു
കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാ
സാത്ഥം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോയി ബാരിസ്റ്റർബിരുദം കരസ്ഥ
മാക്കി തിരിച്ചുപോന്നു.

മറ്റൊരു നാമധേയം ജി. പി. നായരുടേതാണ്.
അദ്ദേഹം മി. ജി. ശങ്കരൻനായരുടെ സഹോദരനായിരുന്നു.
വിദ്യാത്ഥിബഹുളത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരിലൊരാളായിരുന്ന
ഇദ്ദേഹം അതിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂർവിട്ടു പോകുകയും,
ഇൻഡ്യയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു പത്രപ്രവർത്തനം
തുടങ്ങിയ പല ജോലികളിലും ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ
അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകുകയും, അവിടെവെച്ചു വ്യോമ
യാനപരിശീലനം നേടി ലണ്ടനിൽനിന്നു ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു
ആകാശമാർഗ്ഗം പറക്കുവാനുള്ള സാഹസസംരംഭത്തിൽ യാദൃ
ച്ഛികമായി ചരമമടയുകയും ചെയ്തു.

ൻ-നുശേഷം, ഏതാനും വർഷത്തേയ്ക്കു തിരുവിതാംകൂ
റിലെ ജനങ്ങൾ, കന്നി രാത്രിയിൽ ഒരു ദുഃഖഭിന്നമായി

ആചരിച്ചുപോന്നു. കർത്ത കൊടികളോടുകൂടിയ നിശ്ശബ്ദ
 ഘോഷയാത്രയും, സമുദ്രസ്നാനവും, ചിലപ്പോൾ ഘർത്താലും
 ഈ ദുഃഖാചരണത്തിന്റെ പ്രത്യേക ചടങ്ങുകളായിത്തീർന്നു.
 എന്നാൽ ഏതൊരു മഹാദുഃഖത്തിന്റേയും അതിരറ്റ ശക്തി
 കുറയ്ക്കുന്നതിനും ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനും കാലഗതിക്കുള്ള
 മാന്ത്രികശക്തി അശുഭതകരമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് കന്നി
 @-ാംതീയതിയിലെ പ്രകടനങ്ങളും, ആചരണച്ചടങ്ങുകളും
 ക്രമേണ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു ഇന്നവ കേവലം ശോകകരമായ
 സ്തുരണകൾ മാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. കന്നി @-ാംതീയതിയെ
 പിന്നിലാക്കുന്ന അനവധി സംഭവങ്ങൾ ഭാരതഭൂമിയിലുണ്ടായി
 യിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഇന്നും ആ വിദ്യാത്ഥിമർദ്ദനത്തെപ്പറ്റി
 ചിന്തിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ നടുങ്ങിപ്പോ
 കാറുണ്ട്.

അല്പായം മൻ

മാൻ-ൽ, പുതിയ നിയമസഭാപരിഷ്കരണവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനുശേഷം ഗവണ്മെൻറ് ന്റെ-ലെ നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ടു. നിരന്തരമായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളടക്കം, നിശിതമായ വിമർശനങ്ങളടക്കം, മദ്ധ്യേ കഷ്ടിച്ചു രണ്ടു സംവത്സര കാലത്തെ അപ്രശസ്തവും അനാകർഷകവുമായിരുന്ന ഹൃസ്വജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചിട്ടു നിർഭാഗ്യവാനായ ആ നിയമസഭാംഗങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദരായി പിരിഞ്ഞുപോയി. ന്റെ-ലെ വിളംബരമനുസരിച്ചു നിയമസഭ നൃതനമായി ഘടിപ്പിക്കുവാനുള്ള പ്രാരംഭനടപടികൾ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇടംപ്രഥമമായി ലഭിച്ച അനുദ്യോഗസ്ഥഭൂരിപക്ഷവും, തീരെ അഗണ്യമല്ലാത്ത മററധികാരാവകാശങ്ങളും, പുതിയ നിയമസഭയെപ്പറ്റി പല പ്രത്യാശകളും പൊതുജനങ്ങളിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അഭിഭാഷകപ്രമാണികളും, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരും, ധനാധ്യന്മാരും പുതിയ നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അത്യധികം ആശിച്ചു. ന്റെ-ലെ വിളംബരംകൊണ്ടു സംഗ്രഹിപ്പെടുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്ന സ്തുതിപാഠകന്മാരും, അതിനെ പ്രതിഷേധിച്ചു രാജ്യമൊട്ടുക്കു പ്രകടനം നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടേയും, പുതിയ നിയമസഭയിലേയ്ക്കു സ്ഥാനാർത്ഥികളായിനിന്നു. തിരുവനന്തപുരംബാറിലെ അഭിപിതീയനായ രെഭിഭാഷകനും, തിരുവികൂറിലെ പ്രതിലോമപരമായ സകല രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും അനിഷേധ്യനേതാവും, ആയിരുന്ന പി. കേ. കേശവപിള്ള അഭ്യസ്തവിദ്യരും, രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയുള്ളവരുമായ സമ്മതിദായകന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ തിരുവനന്തപുരം നിയോജകമണ്ഡലത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാർത്ഥിപത്രിക സമർപ്പിച്ചത്. ക്രിമിനൽനിയമലോകത്ത് ഇന്നുവരെ തിരുവിതാംകൂറിൽ മറ്റൊരഭിഭാഷകനുമെത്തിച്ചേരുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അത്യുന്നതമായ പദത്തിൽ എതിരാളിയില്ലാതെ ഏകാധിപത്യം വഹിക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികനും ധനാധ്യന്മാരായ്മി. മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള നായന്മാർക്കു ബഹുഭൂരിപ

ക്ഷമുള്ള ചേർത്തലത്താലൂക്കിൽ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നു. എന്നാൽ ൯൫-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷനെ സംബന്ധിച്ചും, വിദ്യാർത്ഥിമർദ്ദനത്തെക്കുറിച്ചും ഈ ജനപ്രമാണികൾ സഹകരിച്ച നിലയും, തമ്പാനൂർയോഗവും, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ നിർഭാഗ്യകരമായ സംഭവങ്ങളും, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾ വിസ്മരിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുവനന്തപുരം നിയോജകമണ്ഡലം പ്രബലനും പ്രതാപശാലിയുമായിരുന്ന പി. കേ. കേശവപിള്ളയെ തിരസ്കരിച്ച ജനസമ്മതനും ആർദ്രരഹിതനുമായ ഡാക്ടർ എം. എൻ. പിള്ളയെ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ചേർത്തല നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ മി. ജോസഫ് പഞ്ഞിക്കാരൻ, മി. മുള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയെ പരാജിതനാക്കി. ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിഞ്ഞ് അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ പി. കേ. കേശവപിള്ള അകാലചരമം പ്രാപിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ അഭിഭാഷകലോകത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്രതീക്ഷിതമായ ചരമം ഒരു തീരാത്ത നഷ്ടമായിരുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ൯൫-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷനനുസരിച്ച സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട നിയമസഭയിൽ 'ഒരംഗമായിരുന്നില്ല. ആ നിയമസഭ നിർമ്മലചെയ്യുവാനും, അതിനടിസ്ഥാനമായ വിളംബരം പിൻവലിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള തീവ്രശ്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിരുന്നതായിരുന്നു. പ്രക്ഷോഭണഫലമായി പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട, പുതിയ നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻതന്നെ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. കൂടുതൽ വിപുലമായ അവകാശങ്ങളോടും അധികാരങ്ങളോടുംകൂടി പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ നിയമസഭയുടെ ആവിർഭാവത്തിനു ഘോരമായ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ നേതാവായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ഏതൊരു നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിന്നെങ്കിലും അനായാസേന നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, സ്ഥാനാർത്ഥിമത്സരത്തിനായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയോജകമണ്ഡല തിരഞ്ഞെടുപ്പ് തികച്ചും നിർഭാഗ്യകരമായിരുന്നു. ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരം ജനക്ഷേമകരമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും, രാഷ്ട്രീയാഭർഷങ്ങളിൽ

നിന്നും ഉള്ള അനാശാസ്യമായ ഒരു വ്യതിയാനമായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ അന്നുവരെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ആദർശങ്ങളുടേയും തത്വങ്ങളുടേയും ഒരു ലംഘനംകൂടിയായിരുന്നു അത്.

തിരുവല്ലാത്താലൂക്കിലേ ജനസംഖ്യയിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു. ധാരാളം പ്രാബല്യവും ധനശക്തിയുമുള്ള പല പുരാതനനായർകുടുംബങ്ങളും അവിടെ ഒരുകാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ചിന്നിച്ചിതറി ഐക്യമോ സാമൂഹ്യജീവിതമോ കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഇവർക്കു കാര്യമായ യാതൊരു സംഘടിതശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തിരുവല്ലാപ്പട്ടണത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും പ്രായേണ കൃസ്ത്യാനികൾക്കാണ് ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്നത്. ഉൽക്കഷേപ്തങ്ങളും പരിശ്രമശീലന്മാരുമായ കൃസ്ത്യാനികൾ വാണിജ്യവ്യവസായാദികളിൽ ഏറ്റെടുത്ത് അനഭിനമെന്നവണ്ണം അവരുടെ സാമ്പത്തികവും സംഘടനാപരവുമായ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. താരതമ്യേന അലസന്മാരും സ്വസ്ഥിതിയിൽ സംതൃപ്തരായിരുന്ന നായന്മാർക്കു സാമ്പത്തികമായുണ്ടായിരുന്ന അഭിവൃദ്ധി കാലക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ? തിരുവല്ലാടെരണിലെ മുൻസിപ്പൽപ്രസിഡൻററ സ്ഥാനവും, പ്രജാസഭാമെമ്പർസ്ഥാനവും തുടച്ചുയായി സംഘടനാബലവും സമ്പത്തുമുള്ള കൃസ്ത്യാനികൾ കരസ്ഥമാക്കിവന്നു. ഇതു പ്രബലന്മാരായ ചില നായർപ്രമാണികളുടെ മത്സരബുദ്ധിയെ വളർത്തി. നഗരസഭാലുക്ഷസ്ഥാനവും പ്രജാസഭാസമാജിതപവും കൃസ്ത്യാനികളിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുവാൻ അവർ ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു ശ്രമം ചെയ്തെന്നുവരികിൽ പക്ഷേ അതു ഫലപ്പെട്ടില്ല. സമുദായസംഘടനകളുടെ ആവിർഭാവം വ്യക്തിയമത്സരങ്ങൾക്കും വിദ്വേഷങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനം പടുത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ നായന്മാർക്കു നേരിട്ടിരുന്ന അധഃപതനത്തെപ്പറ്റി സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കൾ ചെയ്യാൻ ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ സ്വദേശബല്യത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റൊരു സമുദായത്തിന്റെ താരതമ്യേനയുള്ള ഉൽഗതിയെപ്പറ്റിയും ഉള്ള ചിന്തകൾ നായർസമുദായാംഗങ്ങളിൽ

തട്ടിയുണർത്തി. ഇക്കാലത്തു തിരുവല്ലായിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ വകയായി ഒരു വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ചില ശ്രമങ്ങൾ നടന്നു. എന്നാൽ കൃസ്തുപ്രാനികളുടെ എതിർപ്പുമൂലം പ്രസ്തുത ശ്രമങ്ങൾ നിഷ്ഫലങ്ങളായി. ൯-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുൻപു സമ്മേളിച്ച പ്രജാസഭായോഗത്തിൽവെച്ചു മി. കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള, ഗവൺമെന്റുനമതിയോടുകൂടി നടത്തപ്പെടുന്ന വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു സമീപം മറ്റൊരു സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ അനവദം നരുകുന്നതനാശാസ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിവേദനമല്ലെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവല്ലായിൽ സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഹിന്ദുക്കൾ ചെയ്ത ശ്രമത്തെപ്പറ്റിയാണു മി. മാമ്മൻമാപ്പിള സൂചിപ്പിച്ചതെന്നു പ്രജാസഭയിലെ നായർസാജികന്മാർ ധരിച്ചു. അന്ന് ആ സഭയിൽത്തന്നെ ഒരു ഗവണ്മെന്റു പ്രസ്തുത താലൂക്കിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ കൃസ്തീയപക്ഷത്തേക്കും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കയും, ആ നയത്തെ പ്രതിഷേധിക്കയും ചെയ്തു. ഈ പ്രതിഷേധംകൊണ്ടു തൃപ്പിള്ളിപ്പാലത്തെ മി. മന്ദ്രം ഒരുടിക്കൂട്ടി മുന്നോട്ടു കടന്ന് അടുത്ത നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ തിരുവല്ലത്താലൂക്കു് ഒരു ഹൈന്ദവകേന്ദ്രമാണെന്നു താൻ തെളിയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു വൻപു പറഞ്ഞു.

തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള സമയം സമാഗതമായപ്പോൾ മി. മന്ദ്രത്തിന്റെ വീരവാദം പരിപാലിക്കുവാൻ തിരുവല്ലയിലെ ഹൈന്ദവപ്രമാണികൾ സുസമ്മതനായ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയെ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവർ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയെയാണ് ഐക്യകണ്ഠേന തിരഞ്ഞെടുത്തത്. അവരുടെ വരണമാല്യം ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു മി. മന്ദ്രത്തു പരമനാഭപിള്ള ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

“എന്റെ രണ്ടുപുത്രങ്ങളും കിട്ടിയിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മറുപടി അയക്കാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടോ? തിരുവല്ലയിലെ വോട്ടേർസ് ലിസ്റ്റ് ഇതുസഹിതം അയയ്ക്കുന്നു.

അതിൻപ്രകാരം നാൺകൃസ്തുപൻവോട്ടറന്മാർ കൂടുതലായി കാണുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കവിടെനിന്നും ശ്രമിച്ചാൽ ജയിക്കാൻ മാഗ്ഗ്മുണ്ട്. ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ അറയ്ക്കൽ പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ മുതൽപേക്ക് എഴുതിയോ എന്നും അറിഞ്ഞില്ല. അങ്ങോട്ട് എഴുതിയിട്ടുവേണം എനിക്കു മാനാനത്തിനു പോകാൻ. അതുകൊണ്ടു വിവരത്തിനു എഴുത്തു കിട്ടുന്ന അന്നുതന്നെ എനിക്കു മറുപടി അയച്ചുതരണമെന്നു പേക്ഷിക്കുന്നു. അവർക്കും എഴുതിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഉടനേ എഴുതണം. 'നിലുണമെന്നുതന്നെയാണു് എന്റെ വലമായ അഭിപ്രായം. നമ്മുടെ ആളുകളുടെ എണ്ണം ലിസ്റ്റിൽ വളരെ വിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നറിയുകയാൽ അവരെക്കൊണ്ടെല്ലാം അപേക്ഷ കൊടുപ്പിക്കുവാൻ ഏല്പാടു ചെയ്തു. എല്ലാ പകതികളിലും ചില പ്രമാണികൾക്കെല്ലാം അവിടുന്ന് എഴുതണം. ഞാനും എഴുതാം. കോടതി അടയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു മാസം ഇവിടെ വന്നു താമസിച്ചാൽ നമുക്കൊന്നിച്ച് എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കാം. അതിനോടുകൂടി എല്ലാം ശരിയാകും. തിരുവല്ലായിലെ മാമൻ കൂട്ടർ രണ്ടു ദിവസിക്കുമുൻപു് ഒരു മീറ്റിംഗ് കൂടിയെന്നും, മി. ജാണിനു വോട്ടുപിടിക്കാനായി ഉടനെ മുന്തൂരൂ രൂപാ പിരിച്ചെടുത്തെന്നും കേട്ടു. നമുക്കും അവിടെത്തന്നെയാണു ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. മി. ജാൺ ആണല്ലോ എതിരാളി. വിശേഷിച്ചും, തിരുവല്ലായമാണല്ലോ. മത്സരത്തിനു രസമുണ്ട്. നിലുണൻ നിശ്ചയിച്ചെങ്കിൽ ചില പ്രമാണികളുടേയുംകൂടി മറുപടി വരുത്തിക്കൊണ്ടു അങ്ങു് നിൽക്കുന്നു എന്നു പരസ്യം ചെയ്യണം. ഇനി താമസിച്ചുകൂടാ"

ചങ്ങനാശേരി തന്റെ സ്ഥാനാത്ഥിത്വം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. തിരുവല്ലാനിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ചങ്ങനാ ശേരിയെ എത്രത്തോളം തിരുവനന്തപുരംബോറിലെ അനിഷേധ്യനേതാവായിരുന്ന മി. ഇ. ജെ. ജാൺ ആയിരുന്നു. തൊഴിൽപരമായ ജീവിതത്തിൽ തന്റെ സർവ്വശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്ന സുപ്രസിദ്ധനായ ഒരുഭിഭാഷകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മി. ജാൺ പ്രകൃത്യാ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുലോം പരിമിതമാണു്. വ്യക്തിപര

മായ ഉൽക്കർഷ്ണത്തെ ലാക്കാക്കിയുള്ള സേവാവൃത്തികളിലോ, മത്സരം നിറഞ്ഞ കക്ഷിവാഴ്ചകളിലോ അദ്ദേഹം അന്നുവരെ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അഗാധമായ നിയമപാണ്ഡിത്യവും, ജനസമ്മതിയും, സമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തനൃപവും, നിയമസഭാസാമാജികത്വത്തിനദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വിശേഷയോഗ്യതകളായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർനിയമസഭയ്ക്കുദ്ദേഹം ഒരു നേട്ടവും അലങ്കാരവുമായിരുന്നേന്നു. തിരുവല്ലാനിയോജകമണ്ഡലം എത്രപ്പുകൂടാതെ മി. ജാണിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന എങ്കിൽത്തന്നെ അതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ നായർ സമുദായത്തിനു യാതൊരു കോട്ടവും സംഭവിക്കുന്നതുമല്ലായിരുന്നു.

ഇരുകക്ഷികളും അത്യഗ്രമായ മത്സരബുദ്ധിയോടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രചരണജോലികളാരംഭിച്ചു. നായരും കൃഷ്ണാനിയും തമ്മിൽ, അതിനുമുൻപൊരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത രീതിയിലുള്ള വർഗ്ഗീയവൈരാഗ്യം വളർത്തിക്കൊണ്ടാണ്, ഇരുകക്ഷികളും തങ്ങളുടെ പ്രചരണങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയത്. മി. മനോ, എം. എൻ. നായർ, മുരണിയിൽ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള മുതലായ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർ തിരുവല്ലാനിയോജകമണ്ഡലം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു തിരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രചരണങ്ങളാരംഭിച്ചു. എതിരാളികളും, തുല്യശക്തിയോടും സഹകരണത്തോടുംകൂടി മത്സരത്തിനിറങ്ങി. തിരഞ്ഞെടുപ്പുബഹളം കൊണ്ടു തിരുവല്ലാത്താലുക്ക് ഇളകിമറിഞ്ഞു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സർവ്വശ്രദ്ധയും ആ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി. വ്യക്തിവിദ്വേഷപരങ്ങളും, വർഗ്ഗീയവൈരാഗ്യം വമിക്കുന്നതുമായ പ്രസ്താവനകളും, പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുംകൊണ്ടു സമുദായാന്തരീക്ഷം മലിനപ്പെട്ടു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മെ. വി. എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ, സി. ശങ്കരമേനോൻ, യു. പത്മനാഭകുമാരിയ്യ, മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, സി. രാമൻ തമ്പി എന്നിവർ ചേർന്നു മി. ജാണിനെ തിരുവല്ലായിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നു കാണിച്ചു ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടു ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പിനും സമാഗതമായി. വാശിയും മത്സരവും വർഗ്ഗീയവിദ്വേഷവും പൂർവ്യാധികം വർദ്ധിച്ചു. സമാധാനബംഘനമുണ്ടാ

കമെന്നു ഭയന്ന് അധികാരികൾ വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തിരുന്ന എങ്കിലും, ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ നിയന്ത്രണാധീനമല്ലാതായിത്തീർന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പട്ടമ്പിമാരും മദ്യപാനികളും ലഹളക്കാരന്മാരും, ബാലട്ട് പെട്ടികൾ ബലംപ്രയോഗിച്ചു കരസ്ഥമാക്കി പോളിറ്റോസ്കോപ്പിന്റെ നിന്നന്തർലാനംചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തേണ്ടതായിത്തന്നെ വന്നുകൂടി. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞുപോയ കലാപങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതിനുമുൻപായി, മി. ജാൺ ആ റഷിച്ച മത്സരത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം പിൻവലിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള വിജയിയായി. മി. മദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ പ്രതിജ്ഞ നിവീഘ്നം പരിപാലിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, അതിലേയ്ക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾ നരകേണ്ടിവന്ന വൻപിച്ച പിഴശിക്ഷ അവർക്കു താങ്ങുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം അത്ര വളരെ ഭാരിച്ചതായിരുന്നു.

തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചതിൽ ചങ്ങനാശേരി അഭിനന്ദനാർന്നാണെങ്കിലും, കൂടുതൽ വിപുലമായ ദേശീയതാല്പര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വീക്ഷിച്ചാൽ പ്രസ്തുത മത്സരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ ശോഭ കറഞ്ഞ ഒരു സംഭവമായി പരിഗണിക്കുവാനേ മാർഗ്ഗമുള്ളൂ. നായരും കൃഷ്ണപ്രാണിയും തമ്മിലെന്നു മാത്രമല്ല, ഹിന്ദുവും കൃഷ്ണപ്രാണിയും തമ്മിലുള്ള ഒരു മഹാമത്സരമായിട്ടുകൂടി മാത്രമേ നിർമ്മത്സരബുദ്ധികൾക്ക് ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ വീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഈഴവസമുദായവും അന്നു നായർപക്ഷത്തോടു ചേർന്നിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇതൊരു ഹിന്ദു-കൃഷ്ണപ്രാണിമത്സരമായിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവരുന്നതു്. തിരുവല്ലാത്തിരഞ്ഞെടുപ്പാണു തിരുവിതാംകൂറിലെ വർഗ്ഗീയവഴക്കിന്റെ വിത്തു വിതച്ചതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു മുഴുവൻ ശരിയായിരിക്കയില്ലെങ്കിലും, തിരുവല്ലാത്തിരഞ്ഞെടുപ്പാണ് അനന്തരകാലങ്ങളിലെ തിരുവിതാംകൂറിലെ അതിഭയങ്കരമായ വർഗ്ഗീയകലഹങ്ങൾക്കു വഴി തെളിച്ചതെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു നിരാക്ഷേപം.

പമായിരിക്കും. താൻ ഏറ്റെടുക്കാൻ പോകുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരം ഒരു തികഞ്ഞ വസ്ത്രീയകലാധരമായിട്ടേ പയ്യവസാനിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു മുൻകൂട്ടി അറിയാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. രാഷ്ട്രീയമായ യാതൊരു തത്വത്തേയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ആ മത്സരം നടത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ നഗ്നവും കലപ്പില്ലാത്തതുമായ ഒരു വസ്ത്രീയമത്സരത്തിലേക്ക് പ്പെട്ടെന്നുകൊണ്ടു രാജ്യക്ഷേമത്തേയോ, സമുദായതാല്പര്യങ്ങളേയോ താൻ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നും, നേരേമറിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലെ രണ്ടു പ്രബലസമുദായങ്ങളെ എന്നേയ്ക്കുമായി ഭിന്നിപ്പിക്കുവാനേ പ്രസ്തുത സംഭവം പര്യാപ്തമാകുകയുള്ളൂ എന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള വിശാലവീക്ഷണവും രാഷ്ട്രീയ പ്രബലതയുമുള്ള ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചങ്ങനാശേരിയേപ്പോലെ വിശദമായി ചിന്തിക്കുവാനും, തന്റെ പ്രവർത്തികളുടെ ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ മുൻകൂട്ടിക്കാണുവാനും കഴിവുള്ള ഒരാൾ അത്രതന്നെ ലോകപരിജ്ഞാനമോ ഭീഷണിമോ ഇല്ലാത്ത സഹപ്രവർത്തകന്മാരുടെ പ്രേരണയ്ക്കു വശംവദനായി, ഇങ്ങിനെ ഒരു മഹാസാഹസത്തിനൊരുമ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കുവാനും വിഷമമായിരിക്കുന്നു. ഏതാമതാലും തിരുവല്ലായിലെ ഹൈന്ദവ പതാക വീണ്ടും പറത്തുവാനുള്ള ജോലി അതിനു പററിയ മറ്റൊരെയെങ്കിലും ഏല്പിച്ചിട്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരത്തിനു മറ്റേതെങ്കിലും ഒരു നിയോജകമണ്ഡലം അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അതു കൂടുതൽ അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നേനെ!

തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിൽ വിഖ്യാതരായിത്തീർന്നിരുന്ന മിക്ക മഹാരഥന്മാരും ൯-ലെ പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി, മി. കേ. സി. മാമൻമാപ്പിള്ള, കെ. പി. രാമൻപിള്ള, പി. കെ. നാരായണപിള്ള, മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള, മെ. കൽക്കുട്ടു കമാരപിള്ള, വയ്ക്കം

രാമകൃഷ്ണപിള്ള എന്നീങ്ങനെയുള്ള പേരുകൾ അവരിലേതാനും ചിലരുടേതു മാത്രമാണ്. ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ ഒന്നിലധികം നിയമങ്ങൾ ഈ നിയമസഭ പാസാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പൗരാ വകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ പ്രമേയങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും മുഖേന ഉജ്ജ്വലമായ പല ശ്രമങ്ങളും ഇതിനകത്തു നടന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രക്ഷോഭജനകങ്ങളായ പല രംഗങ്ങളും പ്രേക്ഷകന്മാർ ഇതിൽ ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാർലിമെൻറുഭരണസമ്പ്രദായം തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ വിഷമമില്ലെന്ന് ഏതാണ്ടു രണ്ടു ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുൻപുതന്നെ ഈ നിയമസഭ വെളിപ്പെടുത്തി.

അദ്ധ്യായം ൨൦

മൺ-ൽ തിരുവല്ലായിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ച ഉൾജ്ജിതമായ പ്രചരണങ്ങൾ അതിതിടുകത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള തന്റെ ഭാവിജീവിതത്തിലെ സകലവിധമായ ഗാർഹികസുഖങ്ങൾക്കും പുണ്ണിദാനമായിത്തീർന്ന ഒരു നൃത്തനടവത്യാഭിനയത്തിലേക്ക് പെട്ടെന്നു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടുകയായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ കുടുംബജീവിതത്തെപ്പറ്റി ജീവചരിത്രകാരൻ ഇതുവരെ യാതൊന്നും പ്രസ്താവിക്കാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്നു വായനക്കാർ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നുണ്ടാകാം. അതിനു ഗ്രന്ഥകാരൻ പറയുവാനുള്ള മറുപടി ചങ്ങനാശേരി സംതൃപ്തികരമായ കുടുംബജീവിതമാരംഭിച്ചത് ഈ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു എന്നു മാത്രമാണ്. ഇതുകൊണ്ടു ന്-നു മുൻപു ചങ്ങനാശേരി മറ്റൊരു വിവാഹബന്ധത്തിലും ഏർപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്ന് ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ദാമ്പത്യബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു. പക്ഷെ അതു രണ്ടും വിജയത്തിലല്ല കലാശിച്ചത്. പ്രസന്നവും പ്രശാന്തവുമായ കുടുംബജീവിതത്തിലെ നിത്യസുന്ദരമായ സുഖാനുഭവങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ സാധ്യമായിരിക്കുമെന്ന് ഓരോ വിവാഹവേളയിലും അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷെ ഫലം മറിച്ചായിരുന്നു.

പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്ക് അന്നു നാല്പത്തഞ്ചു വയസ്സു പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. മലയാളീവിതം കടന്ന് ഏതാണ്ടു വാർദ്ധക്യത്തിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം കാലുനീക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഏകദേശം ൩൫ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപാണു തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുമൊന്നിച്ചു പരമേശ്വരൻപിള്ള ആദ്യമായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നുചേർന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ആ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ജീവിതാശങ്കകൾ ഒന്നൊന്നായി പടുത്തുകെട്ടിയതും. സ്വപരിശ്രമംകൊണ്ടു സമുദായത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്ക് ഉന്നമിക്കണമെന്നും, ജീവിതവൃത്തിക്കു

വേണ്ടി ഏറ്റെടുക്കുന്ന പ്രവർത്തനരംഗമേതായിരുന്നാലും അതിൽ അദൃശ്യമായ വിജയം കരസ്ഥമാക്കണമെന്നും, പ്രശസ്തിയും ജനസമ്മതിയുമാർജ്ജിക്കണമെന്നും, ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ സുലഭമായി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ട ധനം സമ്പാദിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹം അന്നുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചിരുന്നു. ൩൦ വർഷത്തെ അക്ഷീണമായ പരിശ്രമത്തിന്റേയും, അചഞ്ചലമായ സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റേയും ഫലമായി ഇവയിലോരോ സുഖസപ്തങ്ങളും അദ്ദേഹം യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി. ഭക്ഷണത്തിനും, വിശ്രമസൗകര്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി ഉദാരന്മാരായ ധനാധ്യന്മാരുടെ സമ്മനോഭാവത്തെ അദ്ദേഹത്തിനു ശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനാവശ്യമുള്ള പണമുണ്ടാക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ ഒരു യാചകനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാന്യമായും, വെടിപ്പായും, വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുവാൻപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അല്പാപകന്മാരുടേയും, സഹചാരികളുടേയും അവജ്ഞയ്ക്കുദ്ദേഹം പാത്രമാകേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ വീടുകളിൽ ചെന്നു പഠിപ്പിച്ച് ഉപജീവനമാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി തിരുവനന്തപുരത്തദ്ദേഹം ഓരോ വീടുകൾതോറും കയറി ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അകാലനിശ്വാണത്തിനുശേഷം നിരാധാരനായി നിസ്സഹായനായി ലോകത്തിൽ പരിത്യജിക്കപ്പെട്ട ഈ ബാലൻ, ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യം കൊണ്ടും, സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടും ക്രമേണ ഉയർന്നുവന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ അത്യുന്നതനായ ഒരു ജനകീയനേതാവായിത്തീർന്നിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാകുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹംകാർഷ്വലുകളുടെ കാരുണ്യംകൊണ്ടു തുടങ്ങിയ പതിനഞ്ചു രൂപാ ശമ്പളത്തിൽ അല്പാപകവൃത്തിയിലേപ്പെട്ട പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ വക്കീലെന്ന നിലയിലുള്ള ആദ്യമാസങ്ങളിലെ വരുമാനം നൂറു രൂപയിൽ കുറയാത്ത ഒരു തുകയായിരുന്നു. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ തൊഴിൽ പരമായി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിവർഷദായം നാലു കണങ്ങളുള്ള ഒരു ഭാരിച്ച സംഖ്യയായി വർദ്ധിച്ചു. വള്ളക്കൂലി കൊടുക്കുവാൻ ചെമ്പുതുട്ടുകൾപോലുമില്ലാതെ തിരുവിതാംകൂർ

മുഴുവൻ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ള പരമേശ്വരൻപിള്ള അനന്തരകാലങ്ങളിൽ സർവ്വവിധമായ സുഖസൗകര്യങ്ങളോടും കൂടി ഭാരതമൊട്ടുക്കു മാത്രമല്ല, പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും പയ്യൂടനം ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ നേതൃത്വം അദ്ദേഹത്തിൽ സ്വയം വന്നു ലയിച്ചു. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ഏതൊരു സംരംഭങ്ങളുടെയും നിയന്ത്രണവിഷയത്തിൽ അവസാനവാക്കു പറയുവാനുള്ള സ്വാധീനശക്തിയും ജനസമ്മതിയും ഇന്ന് അദ്ദേഹത്തിനുതന്നെയായിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. ഗവൺമെൻറ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആദരിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ അത്യുന്നതമായ ഒരു സർക്കാർജീവനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് അന്നു തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വ്യക്തിപരമായ ഉൽക്കണ്ഠയെ സംബന്ധിക്കുന്നതോളം അഭികാമ്യമായുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവിതസുഖം തികച്ചും അപൂർണ്ണമായിരുന്നു. അനുഭവയോഗ്യമായ മിക്ക സുഖസൗകര്യങ്ങളും ആഗ്രഹിക്കാതെതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ആവശ്യങ്ങൾ ആയാസപ്പെട്ടു തേടിപ്പിടിക്കുന്ന സുഖം, താനേ വന്നുചേർന്നു വിഭവങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ വിഭവസമൃദ്ധിയിൽ തുല്യാവകാശത്തോടെ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ സ്നേഹഭാജനമായ ഒരു കുടുംബമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയവ്യഥയ്ക്കു മുഖ്യനിദാനമായിരുന്നത്. രണ്ടു ദാമ്പത്യബന്ധങ്ങൾക്കുശേഷം അന്നദ്ദേഹം ഒരുവിവാഹിതനല്ലായ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സംഭവബഹുലമായിരുന്ന പൊതുക്കായ്ജീവിതം ഏകാന്തമായിരുന്ന കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ വിജനതയെ കൂടുതൽ അസഹനീയമാക്കിത്തീർത്തു.

സ്രീകളോടുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബന്ധം ആദർശപരമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ വെച്ചുളക്കുവാൻ പററിയ ഒന്നായിരുന്നില്ല. പ്രണയജീവിതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മനുഷ്യസമുദായത്തെ രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ഒരു കൂട്ടർ പ്രേമചേഷ്ടകളിലേ പ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ശാരീരികവും വികാരപരവുമായ ജീവിതം മുഴുവൻതന്നെ അതിൽ ലയിപ്പിച്ചു സംതൃപ്തിയടയുന്നു. മറ്റൊരു കൂട്ടർക്ക് ഇതു കേവലം ശാരീരികമായ ഒരു

വശ്യം മാത്രമാണ്. ചങ്ങനാശേരി ഇവയിൽ രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടമെന്നു തോന്നുന്നു. പ്രേമജീവിതത്തിലദ്ദേഹം ഒരു വിരക്തനോ, വൈരാഗിയോ ആയിരുന്നില്ല. ശാരീരികമായ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കദ്ദേഹം കീഴടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ നേതൃത്വമേറ്റെടുത്തു, പേരും പെരുമയും ആർജ്ജിക്കുവാൻവേണ്ടി അഹോരാത്രം ക്ലേശിക്കുകയും, പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലുള്ള ഒരാൾക്കു കൃത്യബഹുലമായ ജീവിതത്തിലെ നിരന്തരമായ വിക്ഷോഭങ്ങളിൽനിന്ന് ഒരു വിമോചനം ജീവസന്ധാരണത്തിനതന്നെയും ആവശ്യമായിത്തീരാറുണ്ട്. അങ്ങിനെയാരെയു ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ ജീവിതംതന്നെ അവർക്കു ശിഥിലപ്പെടുപോയേയ്ക്കും. “വില മതിക്കത്തക്ക യാതൊരു പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സഹജമായ ഐക്യരൂപ്യത്തെക്കാൾ വലിയ ശത്രുവില്ല. ദൃഷ്ട്യങ്ങൾപോലും അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ അമുല്യങ്ങളാണ്. ആത്മാവിന്റെ മാതൃകശത്രു പഴക്കവും തേമാനവുമാണ്” എന്നു റൊമയിൻറോളൻഡ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വികാരപരമായ പ്രണയതീക്ഷ്ണതയല്ലാതെ ഒന്നിനെ ജീവിതത്തിലെ സംതൃപ്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതു്. “പ്രേമം ശാശ്വതമായ ഒരു വിശ്വാസപ്രമാണമാണ്. ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു നിസ്സാരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. നാം വിശ്വസിക്കുന്നതു കൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നതു കൊണ്ടു സ്നേഹിക്കുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കു കാരണങ്ങളുണ്ടോ പക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല” എന്നു റൊമയിൻറോളൻഡ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ “ജീൻ ക്രിസ്റ്റോഫർ” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു. വികാരരഹിതമായ ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി റൊമയിൻറോളൻഡ് പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള രീതിയിൽ ഈശ്വരനിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ, സ്ത്രീകളെ സ്നേഹിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നു എന്നു പറയുവാൻ വിഷമമാണ്. വികാരപരമായ ചാപല്യങ്ങളെക്കാൾ ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ആലോചനാശീലവും പ്രായോഗികചിന്തയുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കളത്രഭാവേന സ്നേഹിക്കുവാനും, ആദരിക്കുവാനും, ആജീവനാന്തം കൂടിക്കഴിയുവാനും പററിയ ഒരു സഹധർമ്മചാരിണിയെ കണ്ടെത്തുവാനും

വരെ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഉജ്ജ്വലമായ വ്യക്തി പ്രഭാവവും, ഉലാതമായ ആത്മവിശ്വാസവും, അതിരഹിത സ്വാതന്ത്ര്യശീലവുമെകൊണ്ടു മാത്രമാണു ചങ്ങനാശേരി സമുദായത്തിന്റെ ആഴമേറിയ അടിത്തട്ടിൽനിന്നു് അതിന്റെ ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്കുയർന്നു്. മറ്റൊരുടെ സ്വാധീനശക്തിക്കും, നിസ്വാതന്ത്ര്യമായ പിന്തുണയ്ക്കും അദ്ദേഹം കടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. പരാജയപൂർണ്ണവും, നിരാശാപരവും ആയ ശോകചരിത്രങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ജീവിതമത്സരത്തിലെ അതുല്യകരമായ വിജയം ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെ ഉലാതനും, അഹംബുദ്ധിയുമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കാം. അങ്ങിനെയുള്ളവർ, അടുത്തു ദീർഘകാലം മറ്റുള്ളവർക്കു കൂടിക്കഴിയുവാൻ പററിയ മുഴുലബുദ്ധികളായിരിക്കയില്ലെന്നു മനുശാസ്ത്രകാരന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

മദ്ധ്യപ്രായം തരണംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ഗ്രാമീണബാലികയെ കണ്ടെത്തി. യുവതപത്തിന്റെ ക്ഷണികവും സാഹസികവുമായ ചാപല്യങ്ങൾക്കിന്നദ്ദേഹം വശംവദനല്ല. ക്രമരഹിതവും അനിശ്ചിതവുമായ ബന്ധങ്ങൾകൊണ്ടിന്നദ്ദേഹം സംതുപ്തനുമല്ല. സുന്ദരവും പ്രശാന്തവുമായ കുടുംബജീവിതത്തിനു വേണ്ടി പകുപവും, സ്നേഹപൂർണ്ണവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം വ്യാകുലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ബാലികയുടെ അകൃത്രിമരൂപലാവണ്യം അദ്ദേഹത്തിൽ അനല്പമായ കൈതുകം വളർത്തി. ബാല്യപ്രായം കടന്നു യൌവ്വനത്തിലേയ്ക്കു കാലുനികഴിഞ്ഞിരുന്ന ആ കന്യകയുടെ നിർദ്ദോഷകരമായ പെരുമാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജിജ്ഞാസയെ ഉണർത്തിവിട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തണുത്തുറഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരുന്ന നിമ്ബലമായ സ്നേഹസരിത്തു ഭ്രവപ്പെട്ടു പ്രവഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ അന്നു കേവലം പതിനഞ്ചു വയസ്സു മാത്രം പ്രായമുള്ള ഒരു ബാലികയായിരുന്നു. പുഴവാതിൽ എന്ന സ്ഥലത്തു പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ മൂലകുടുംബമായ മണക്കാടുവീട്ടിനതൊട്ടടുത്തുതന്നെയാണു് അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ഗൃഹമായ തമ്പുറമ്പിൽവീടും സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. ഈ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളും പൂർവ്കാലംമുതൽക്കുതന്നെ പരസ്പരബന്ധത്തിലും, വേഴ്ത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നു. രണ്ടു കുടുംബ

ങ്ങളും ഒന്നുപോലെ പുരാതനങ്ങളായിരുന്നു എങ്കിലും, ധന സ്ഥിതിയിലും, പ്രാബല്യത്തിലും താഴ്ന്ന നില മാത്രമാണ് അവയുണ്ടായിരുന്നത്. അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ തയ്യിറമ്പിൽ പാവത്തിയമ്മയുടേയും, ചേൽപ്പല മാരാരിക്കളത്തു് ഇട്ടമ്പറമ്പത്തു വേലുക്കുറുപ്പിന്റേയും പുത്രിയായി മാവുമു കന്നിയിൽ ഭ്രാന്തയായി. തയ്യിറമ്പുവീട്ടിൽത്തന്നെയാണു ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ തന്റെ ബാല്യദശ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്റെ സാഹചര്യം മാത്രമാണു പ്രായേണ സംഭവരഹിതമായിരുന്ന ആ ബാലികയുടെ കുടുംബജീവിതത്തെ ഉല്ലാസപ്രദമാക്കിത്തീർത്തതു്. അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്കു മറ്റു സഹോദരന്മാരോ സഹോദരികളോ ഇല്ല. ഗൃഹത്തിനു സമീപമുള്ള ഒരിംഗ്ലീഷു വിദ്യാലയത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു വർഷങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതല്ലാതെ കാര്യമായ നിലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുവാനോ മറ്റു പരിശീലനങ്ങൾ നേടുവാനോ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിവാഹാലോചന അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു യാദൃച്ഛികസംഭവമായിരുന്നു. വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ വശങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ വേണ്ട മാനസികമായ വളർച്ച അന്നു് ആ ബാലികയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബാല്യസഹജമായ ഒരു ജിജ്ഞാസയല്ലാതെ ദാവന്ത്യജീവിതത്തിലെ ദുഃഖകരമായ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾ അവരെ അലട്ടിയതുമില്ല. മാതാവു വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യുകയും, അചിരേണ അതു നടക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ ഒരു ഭാര്യയായിത്തീർന്നു. അനന്യമായി ആഡംബരങ്ങളോ, ഷർഭാടങ്ങളോ ആ മംഗളകർമ്മത്തെ വികൃതമാക്കിയില്ല. സമുദായപരിഷ്കർത്താവായ ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിവാഹത്തിന്നു് അമിതമായ ധനദ്രവ്യം അനുവദനീയമല്ലല്ലോ. കഷ്ടിച്ചു നൂറു മാന്വന്മാർ മാത്രമാണു് ആ മംഗളകർമ്മത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടതു്.

പ്രേമാരാധനയ്ക്കു വേണ്ടി രാജസിംഹാസനംതന്നെ പരിത്യജിച്ച എഡ്വേർഡു് എട്ടാമന്റെ പത്നീപദം അലങ്കരിക്കുന്ന ആ അമേരിക്കൻവനിതയെക്കണ്ടിട്ടു സുപ്രസിദ്ധ ഹാസസാഹിത്യകാരനായ ബർണാഡു് ഷാ ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചു

യുണ്ടായി: “ഈ സ്രീ ഒരു സാമ്രാജ്യാധിപന്റെ ഭാഗധേയങ്ങളെ ശിഥിലപ്പെടുത്തിയതെങ്ങിനെയെന്ന് എനിക്കറിയാം. അസ്വസ്ഥവും വിശ്രമരഹിതവുമായ ജീവിതംകൊണ്ട് അയവറ മുറുകിനില്ക്കുന്ന സിരാപടലങ്ങളെ തണുപ്പിക്കുവാനും ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അനുഗ്രഹശക്തി അവരിൽ ഞാൻ കാണുന്നു.”

ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിവാഹത്തിലും അന്തർഭവിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനതത്വം ഇതുതന്നെയാണ്. ശ്രമകരവും ആകാംക്ഷാഭരിതവുമായിരുന്ന പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിലെ ക്ലേശകരമായ അനുഭവങ്ങൾകൊണ്ട് തളന്നുവിജൃംഭിച്ച സിരകളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുവാൻ അനുഗ്രഹശക്തിയുള്ള ഒരു സഹകാരിണിയെയാണ് അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചുനടന്നത്. നാഗരീകജീവിതത്തിന്റെ കൃത്രിമമോടികളോ, അഭ്യസ്ഥവിദ്യാരായ തന്മണികളുടെ ബുദ്ധിപരമായ സംസ്കൃതമോ അദ്ദേഹമഭിലഷിച്ചില്ല. ആർഭടരഹിതമായ ഗ്രാമജീവിതത്തിലെ അനാഡംബരതയുടെ മാധുര്യമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിച്ചത്. അതിന്റെ പ്രതിഫലമായായിരിക്കണം അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയിലദ്ദേഹം ദർശിച്ചത്. അതദ്ദേഹത്തെ സംതൃപ്തനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഗൗരവവിത്തനും, കായ്മമാത്രപ്രസക്തനുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം പൊതുക്കായ്പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ബാഹുല്യംകൊണ്ട് അസ്വസ്ഥവും, ഉൽക്കണ്ഠാകലവുമായിരുന്നു. സ്രീസഹജമായ ഉള്ളഴിഞ്ഞ സ്നേഹവും, വാത്സല്യപൂർവ്വമായ പരിചരണങ്ങളും, വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആനന്ദവുമാണ് വിശ്രമാവസരങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചത്. അതിലേയ്ക്കു ധര്യസ്ഥാനമാണ് അദ്ദേഹം അക്ഷമയോടെ കാത്തിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ബഹുമുഖമായ തന്റെ വിപുലപ്രവർത്തനങ്ങളെ വിമർശകുഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിച്ചുപദേശിക്കുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള വിദ്യാസമ്പന്നനായ ഒരു പ്രൗഢവനിതയുടെ സാഹചര്യം അദ്ദേഹമഭിലഷിക്കാതിരുന്നത്. നിസർഗ്ഗമധുരമായ ഗാഢസ്തുപജീവിതത്തിലെ പ്രശാന്തമായ ആനന്ദവും, സംതൃപ്തിയും അനല്പമായ ആത്മാർത്ഥതയോടെ നരകവാൻ മടിക്കാത്ത സ്നേഹരൂപിണിയായ ഒരു സ്രീരത്നത്തെയാണ് അദ്ദേഹത്തിനാവശ്യമുണ്ടായിരുന്നത്. ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രതീ

ക്ഷികളെ അതുഭൂതകരമാംവണ്ണം സംരൂപിപ്പിച്ചെടുത്തീയെന്നു ഉള്ളതു രണ്ടു ദശാബ്ദകാലം നീണ്ടുനിന്ന സുഖസമൃദ്ധമായ അവരുടെ ദാവത്യചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ഇന്നു മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ കാണുന്ന ഒരാൾക്ക് ഈ ഗൃഹനായിക മൻ വഷ്ണദർശനമുൻപു നാഗരികസംസ്കാരമോ ഗണ്യമായ വിദ്യാഭ്യാസമോ അവകാശപ്പെടാതെ ഗ്രാമീണജീവിതത്തിലെ ഏകാന്തതയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ഒരു ബാലികയായിരുന്നു എന്താഹിഷവാൻ പോലും കഴിയുന്നതല്ല. ആകാരസുഷമയല്ലാതെ ബാഹ്യമായി ഭർത്തസന്നിധിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റു യാതൊരു നൈപുണ്യവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ആശ്ചര്യകരമായ സാമാന്യബുദ്ധിയും ഗൃഹണപാടവവും ആ ബാല്യപ്രായത്തിൽത്തന്നെ തന്റെ പത്നിയിലദ്ദേഹം ദർശിച്ചിരിക്കണം. നിദ്ദോഷകരമായ ആ ഹൃദയത്തിനു സാഹചര്യംകൊണ്ട് ഏതു രൂപഭേദവും നരകവാൻ കഴിയുമെന്നും ആ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞൻ അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ വിദഗ്ദ്ധഫസ്റ്റങ്ങളിലാണു ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മ തന്റെ ഗാഢികവും സംസ്കാരപരവുമായ പരിശീലനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചത്. വിവാഹവേദിയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങി, ആ രാത്രിതന്നെ ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ട ഈ നവവധുവിനെ ഏകാന്തമായ തന്റെ ഭവനത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യം ഏല്പിക്കുകയാണു ആദ്യതന്നെ ചങ്ങനാശേരി ചെയ്തത്. കാർ, ഗൃഹത്തിന്റെ പടിക്കലെത്തിയപ്പോൾ വാഹനത്തിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങുവാൻ ബലപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈ, കാറിന്റെ മൂലയിൽ ഇട്ടിരുന്ന താക്കോൽക്കൂട്ടത്തിൽച്ചെന്നു തടഞ്ഞു. കാറിൽനിന്നിറങ്ങുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ താക്കോൽക്കൂട്ടം വലിച്ചെടുത്തു “ഇതാ കെട്ടുപുട്ടുകളൊക്കെ അങ്ങോട്ടേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു വാത്സല്യപൂർവ്വം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അതു ഭായ്യയെ ഏല്പിച്ചു. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും ഈ താക്കോലുകൾ അദ്ദേഹം കൈകൾകൊണ്ടു സ്पर्ശിച്ചിട്ടില്ല. മാഗ്ഗ്മല്യത്തിൽവച്ചുതന്നെ ഗൃഹനായികയായി അവരോധിക്കപ്പെട്ട ശ്രീമതി അമ്മുക്കുട്ടിയമ്മയുടെ അഭാവത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിവീട്ടിലെ മേശകളും അലമാരികളും തുറക്കപ്പെടാതെ കിടന്നുപോയേക്കും.

പ്രാചീനമായ ഗാഢികാദർശങ്ങളും സദാചാരനിയുയും സന്മാർഗ്ഗബോധവുമാണു നാഗരീകജീവിതത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ച അമ്മുക്കട്ടിയമ്മ സ്രീധനമായി ഭർത്തൃഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോന്നിരുന്നതു്. ചങ്ങനാശേരി പ്രായോഗികജീവിതത്തിലെ ദുർഘടകരങ്ങളായ അനുഭവങ്ങളെ സമചിത്തതയോടു കൂടി നേരിടുവാൻ വേണ്ട പരിശീലനങ്ങൾ നരുകി ഈ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾക്കു മാറു കൂട്ടി. ഗ്രാമീണജീവിതത്തിന്റെ പരുപരുത്ത വശങ്ങളെ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുദ്ദേഹം മിനുസപ്പെടുത്തി. ഇന്ന് ഏതൊരു സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലും ലൌകിക രംഗങ്ങളിലും സപാഭാവികമായി പങ്കെടുക്കുവാൻ മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിയും. സമയനിയുയും, പരിശ്രമശീലവും, പ്രായോഗികബുദ്ധിയും അദ്ദേഹം തന്റെ പത്നിക്കുപദേശിച്ചു. വികാരപരമായ മനോഭാവമല്ല, തത്പദീക്ഷയിലടിയുറച്ച വിശ്വാസമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതു്. ചങ്ങനാശേരി വീടു ഭരിക്കുകയെന്നുള്ളതു് അത്ര നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യമല്ല. സമയനിയുയും കൃത്യബോധവുമാണു് ആ ഗൃഹത്തിലെ ബഹുമുഖമായ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്. ചിലപ്പോൾ ഒരു ന്യായാധിപന്റെ പത്നിയെന്ന നിലയിൽ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാനായിരിക്കും അമ്മുക്കട്ടിയമ്മ നിയുക്തയാകുന്നതു്. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഒരു പൊതുക്കൂട്ടുപ്രസക്തന്റെ സഹധർമ്മചാരിണിയെന്ന നിലയിൽ ധർമ്മാധിപിസംബന്ധമായിലുള്ള ഒരുനത്യങ്ങളെ അവർ അധിരോഹണം ചെയ്യുകയായിരിക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഭർത്തൃഹിതമനുസരിച്ചയാത്രികനിയുയോടുകൂടി വിപുലമായ ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരമേറിയ ചക്രങ്ങൾ തിരിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുന്നതു്. മറ്റുവസരങ്ങളിൽ ശിശുക്കളുടെ രോഗവും, രോദനവും മറ്റു കഴപ്പങ്ങളും ആ ഗൃഹനായികയെ അലട്ടുന്നുണ്ടാവാം. പക്ഷെ ഇവയൊന്നുംതന്നെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഗൃഹത്തിന്റെ പ്രശാന്തതയെ ഭേദിക്കാറില്ല. മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സമചിത്തതയെ ഭേദിക്കുവാനും നാനാമുഖമായ ഈ കൃത്യാന്തരങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എത്ര ശ്രമകരങ്ങളായ കൃത്യബഹുല്യങ്ങളേയും അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ വേണ്ട ആരോഗ്യവും ശരീരപുഷ്ടിയും അമ്മുക്കട്ടിയമ്മയ്ക്കു ഭാഗ്യവശാൽ പ്രകൃതിദത്തമായിട്ടുണ്ടു്. എത്ര കഠിനമായ ജോലിത്തീരുകകൾക്കിടയിലും അസ

ഘൃതകൊണ്ടോ കോപഭാവംകൊണ്ടോ ആ മുഖം വൈരൂപ്യ മടയാറില്ല. ആ മന്ദമാസം ഒരിക്കലും മുഖത്തുനിന്നു മങ്ങിമറയാറുമില്ല.

ചങ്ങനാശേരിവീട്ടിലെ സന്ദർശകന്മാരിൽ മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു മഹയാപടം നിറം കലർത്തിയ മഷിയിൽ വരച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വാത്സല്യപൂർണ്ണവും, പരിപകുപവുമായ മാതൃത്വത്തിന്റെ പ്രതിഫലമായതാണ്. ഒരു വെറും കാര്യപോലെ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽക്കൂടി വീശിമറയുകയും, ഒരു ചിത്രശലഭംപോലെ ഉല്ലസിച്ഛാനന്ദിക്കുകയും, നിറപ്പകിട്ടുള്ള ആകാശംപോലെ അന്തസ്സാർവ്വീഹീനമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു 'പരിഷ്കൃത' യുവതിയുടെ സ്തുരണയല്ല ഈ ചിത്രം പ്രേക്ഷകന്മാരിലുദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നത്. മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻ പിള്ള ഇന്നു നാല് ആൺകുട്ടികളും, നാല് പെൺകുട്ടികളുമുൾപ്പെടെ എട്ടു സന്താനങ്ങളുടെ മാതാവാണ്. ഈ കുട്ടികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുപോരുന്നവാനും, അവരുടെ സുഖസൗന്ദര്യങ്ങൾ ദീക്ഷിക്കുവാനും എത്ര സമ്പൽസമൃദ്ധമായ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും ഒരായയുടെ സഹായം അവർക്കിന്നു വരെ വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. ഭർത്തൃസുഖത്തേയും, ശിശുക്കളുടെ ഗുണത്തേയും കാംക്ഷിച്ച് ഒരടിമയെപ്പോലെ ക്ലേശിക്കുവാനും മുഷിഞ്ഞും ജോലി ചെയ്യുവാനും അവർക്കു മടിയില്ല. ഗൃഹഭരണത്തിന്റെ കഴങ്ങിയ സ്വഭാവം ഒരിക്കലും ചങ്ങനാശേരി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. എങ്കിലും, ഭർത്താവിനും, കുട്ടികൾക്കും വേണ്ടിയാണു തന്റെ ഹൃദനായിക ജീവിതംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. ഗൗരവചിത്തനും ചിന്താശീലനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവഗതിയെ ത്യാഗസമ്പന്നമായ ഈ ഗൃഹനായികയുടെ നിസ്പാർത്ഥപരമായ ജീവിതരീതി ഗാഢമായി സ്സർശിച്ചിരിക്കണം. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യശീലവും വികാരശൂന്യമായ ഹൃദയവും മദ്ധ്യജീവിതത്തിലെ ഈ ഭാവത്വബന്ധത്തിനുശേഷം, കൂടുതൽ സ്വഭാവവികവും, മുഴുലവും, കാരുണ്യപൂർണ്ണവുമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മിത്രങ്ങൾ പറയാറുണ്ട്. സ്നേഹഭാജനമായ പതിക്കു് അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ സ്വാധീനശക്തിയാണ് ഈ സ്വഭാവപരിവർത്തനത്തിനുള്ള പരിപൂർണ്ണമായ നിദാനം.

മിസിസ് ചങ്ങനാശേരി.

ശ്രീമതി അമ്മക്കുട്ടിയമ്മയുമായുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഓമ്പതുജീവിതം തികച്ചും വിജയകരമായിരുന്നു. ബാഹ്യമായ ജീവിതവ്യാപാരങ്ങളിലേപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലേങ്കിലും മന്ദഹസിക്കുവോലും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ഈ ഗംഭീരാശയൻ കള ത്രുപുത്രാദികളുടെ മദ്ധ്യത്തിലിരുന്നു ശിശുക്കളെപ്പോലെ പൊട്ടി ചിരിച്ചാനന്ദിക്കുന്നതും ആഹ്ലാദിക്കുന്നതും കണ്ടു പ്രേക്ഷകന്മാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന അഭ്യസ്ഥവിദ്യയായ ഒരു യുവതി “ചങ്ങനാശേരി ചിരിക്കുമോ? അരസികനായ അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി എങ്ങിനെയാണു നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്.” എന്നു മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയോടു് ഒരിക്കൽ വിനോദസംപരത്തിൽ ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. “ഞങ്ങളെക്കാൾ കൂടുതൽ ആനന്ദമായിക്കഴിയുന്ന മറ്റൊരു കുടുംബത്തെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നാണു്” മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി ജിജ്ഞാസാഭരിതയായ ഈ ബിരുദധാരിണിക്കു നുകിയ മറുപടി.

ഭീഷ്മസമയം പടങ്ങു വെച്ചുവെച്ചു് ഈശ്വരഭജനത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയെന്ന ഒരു യുവതി പൂജാവേളയിൽ യാദൃച്ഛികമായി ഗൃഹസന്ദർശനത്തിനു ചെന്നുചേർന്ന മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻപിള്ളയോടു ചങ്ങനാശേരിവീട്ടിൽ പൂജാകർമ്മങ്ങൾ പതിവിലേ എന്തു ചോദിച്ചതിനു “ഞങ്ങൾക്കു് ഒരു പൂജയേ ഉള്ളു. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പൂജിക്കും.” എന്നാണു് അവർ നിസ്സംശയം നുകിയ മറുപടി.

“ഞങ്ങൾ ഒരിക്കൽ മാത്രമല്ലാതെ പരസ്പരം കലഹിച്ചിട്ടുള്ളതായി എനിക്കൊർമ്മയില്ല.” എന്നാണു് ഒരു സംഭാഷണത്തിൽ മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി പറഞ്ഞതു്. അവർ ഇങ്ങനെ തുടന്നു. “അതു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സുപ്രക്ഷോഭം നടക്കുന്ന കാലത്തായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആവശ്യമുള്ള പക്ഷം ജയിലിൽ പോകുവാൻ വട്ടംകൂടുന്നതു കണ്ടു ഞാൻ വല്ലാതെ അന്ധാളിച്ചു. ജയിലിലോടിക്കയറുവാനദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നു എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അറസ്റ്റും ജയിൽവാസവും അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ശരിയെന്നു തോന്നുന്നകാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മടിച്ചിരുന്നതുമില്ല. ജയിൽവാസംകൊണ്ടുദ്ദേ

ഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മതിപ്പും ബഹുമാനവും വർദ്ധിക്കുമെന്ന നിക്കറിയാമായിരുന്നു. എങ്കിലുമതോത്തപ്പോൾ ഞാൻ നടപ്പി. എത്ര പണം കൊടുത്തും, ഉപദേശങ്ങൾ നൽകിയും പുറത്തുനിന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രൂപ്പിനെ സഹായിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ഞാനദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. ജയിൽജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനിടയാക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ഏറ്റവും നിഷ്ഠഷ്യാപൂർവ്വമുള്ള ദിനചരിക്കൊണ്ടു മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ആരോഗ്യം പരിപാലിച്ചുപോന്നത്. ജയിലിൽനിന്നു ജീവനോടുകൂടി പുറത്തുവരുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ഇതൊക്കെ ആരു കേൾക്കുവാനാണ്? ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഒരു രാജിക്കു അദ്ദേഹം തയാറില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ ദുഃഖഭാവവും ചുമന്നുകൊണ്ടു നടക്കേണ്ടിവന്നു.”

മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രവർത്തനരംഗം അടുക്കളയും പ്രസവമുറിയും മാത്രമാണെന്നു ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. അവർ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും ഭർത്താവിനു പിൻതുണ നിന്നിട്ടുള്ളതു കൂടാതെ പ്രത്യേകരംഗങ്ങളിൽ സ്വതന്ത്രമായി പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്. മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി ആല്യുക്ഷം വഹിച്ചിട്ടുള്ള മഹിളാസമ്മേളനങ്ങളേക്കുറിച്ച് ഇവിടെ യാതൊന്നും പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. അവ വളരെയുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പോലുള്ള ഒരു രാജ്യത്ത് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭാര്യമാർക്ക് അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ ശമ്പളക്രമമനുസരിച്ച് ഏതു യോഗങ്ങളിൽ വേണമെങ്കിലും ആല്യുക്ഷം വഹിക്കുവാനും, പ്രസംഗിക്കുവാനും കഴിയും. അതിലേയ്ക്കു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു നിപുണതയും ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ഒരു ധർമ്മസ്ഥാപനമായ മഹിളാമന്ദിരത്തിന്റെ ഭരണസമിതിയുടെ അല്യുക്ഷയാണു മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയെന്നുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രൂപ്പ് പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറൊട്ടുക്ക് അടിയും വെടിയുമേറ്റ് അവരംഗം സംഭവിച്ച അനവധി ജനങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ വേണ്ടി 1900-ൽ ചിലപാനം രൂപം പൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു പിരി

ചെട്ടുതു രാജ്യമൊട്ടുക്കു സഹായാത്മികരുകൾക്കു വിതരണം ചെയ്ത
 ദുരിതനിവാരണക്കമ്മറിയുടെ അല്പക്ഷയെന്ന നിലയിൽ
 മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനം അവിസ്തര
 നീയമാണ്. പൊതുജനങ്ങളറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത മറ്റൊരു സംഗ
 തികൂടി ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. നിരോധ
 നാജ്ഞ ലംഘിച്ചു സുപ്രസിദ്ധമായ വട്ടിയൂർക്കാവുസമ്മേളനം
 നടത്തുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് വക്കിംഗ് കമ്മററി തീരുമാ
 നിച്ചതും, അതു തടയുവാൻ ഗവണ്മെൻറ് നടപടികൾ
 കയ്യെടുത്തതും, ആരും വിസ്തരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. സമ്മേളനടി
 വസം യോഗസ്ഥലത്തിനു ചുറ്റും ഗവണ്മെൻറ് പട്ടാളങ്ങളെ
 അണിനിരത്തിയിരുന്നു. അന്നു ലാത്തിപ്രഹാരവും വെടിവയ്പ്പു
 മൂലം ജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അടിയും വെടിയുമേറ്റ്
 അവശരായിത്തീരുന്നവരുടെയും വാളന്റിയന്മാർക്കു
 പ്രഥമശുശ്രൂഷകൾ നൽകുവാനും, അവരെ പരിചരിക്കുവാനും
 വേണ്ടി റിലീഫ് കമ്മറിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മിസസ്സ് ചങ്ങ
 നാശേരി ഉൾപ്പെടെ ഒരു വനിതാസംഘം സന്നദ്ധമായിരുന്നു
 എന്ന കാര്യം അന്ന് അത്യാഹിതങ്ങളൊന്നുംതന്നെ സംഭവി
 ക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങളറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല.
 അവശരായ ധർമ്മഭടന്മാരെ യോഗരംഗത്തുനിന്നു വഹിച്ചുകൊ
 ണ്ടുപോരുവാൻ മൂന്നു കാർകളും, കിടത്തി ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ ഒരു
 ഗൃഹവും, ചികിത്സിക്കുവാൻ ഒരു ഡാക്ടറും, ഇവരുടെ നിർദ്ദേശ
 ശമനസരിച്ചു തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുവാനുള്ള
 ജോലി ത്യാഗശീലകളായ ഈ വനിതകൾ സ്വയം നിർവ്ഹി
 ച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഏറ്റെടുത്തു. ഈ സംരംഭത്തിലും, ദുരിതനി
 വാരണക്കമ്മററിയിലും മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ച മറ്റു മാതൃവ
 നിതകളിൽ മിസസ്സ് കെ. പി. ഏബ്രഹാം, മിസ്സ് അല
 ക്ലാൻഡ്രാ ചെറിയാൻ എന്നീ നാമധേയങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ
 സ്തുതനീയങ്ങളാണ്.

ഭാവിജീവിതത്തിലും പൊതുജനസേവനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗ
 ങ്ങൾ പലതും പുരോഗമത്തു തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള
 വസ്തുത മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി വിസ്തരിക്കയില്ലെന്നു പ്രതീ
 ക്ഷിക്കാം.

അല്പായം ൨൧

വിജയകരമായി നടന്ന മരുതുംകഴി നായർമഹാ സമ്മേളനത്തിനുശേഷം സമുദായാംഗങ്ങൾക്കും വീണ്ടും ശാന്തതയേ അവലംബിച്ചു. കക്ഷിമത്സരങ്ങളും, വിഭിന്നതകളും, വിഭേദങ്ങളും താൽക്കാലികമായിട്ടെങ്കിലും അല്ലാതെ നിലച്ചു. പ്രകടനങ്ങളും, എതിർപ്രകടനങ്ങളും, സമ്മേളനങ്ങളും, പ്രതിഷേധങ്ങളുംകൊണ്ടു സമുദായത്തെ പുരോഗമിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു ജനപ്രമാണികൾ ധരിച്ചുതുടങ്ങി. സമുദായത്തിലെ ഭിന്നിപ്പും, കക്ഷിമത്സരവുംകൊണ്ടു നായന്മാർ മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിഹാസപാത്രങ്ങളായിത്തീർന്നിരുന്നു. സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു് ഈ മത്സരങ്ങളിൽ യാതൊരു പങ്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരേമറിച്ച് ഈ സ്ഥിതിഗതികൾ അവസാനിച്ചുകാണുവാൻ അവർ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചു. ഇതിന്റെ ഫലമായി കേരളീയനായർസമാജത്തേയും, സമസ്തകേരളനായർസമുദായികമഹാസമ്മേളനത്തേയും പരസ്പരം കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റൊരു ശ്രമം നടന്നു. പ്രസ്തുത ശ്രമങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചതു തിരുവനന്തപുരത്തെ യുവജനനായർസമാജം എന്ന ഒരു പുതിയ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാരായിരുന്നു. ആദർശവാദികളും സേവനതല്പരന്മാരായിരുന്ന ഏതാനും യുവാക്കന്മാരുടെ പരിശ്രമഫലമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാപനമായിരുന്നു ഇതു്. സമുദായത്തിലെ മത്സരങ്ങൾ ദൂരീകരിച്ച് ഐക്യവും സമാധാനവും സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള കൂടിയാലോചനകൾ നടത്തുന്നതിനു യുവജനനായർസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ ഹാൻഡ് വുശ്ചികം ഹവാം-നേതിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഇരുകക്ഷികളിലേയും നേതാക്കന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തോടുകൂടി ഒരു മഹാസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ അല്പായം വഹിച്ചതു മി. കണ്ടനാട്ടു നാരായണമേനവനായിരുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു കേരളീയനായർസമാജത്തേയും, സമസ്തകേരളീയനായർ

സമുദായസമ്മേളനത്തേയും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ചു നായർയൂണിയൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു നൂതനസ്ഥാപനം സൃഷ്ടിച്ചു. ഇരുകക്ഷികളിലേയും നേതാക്കന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു യൂണിയൻകമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിച്ചു. കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെ പേരുകൾ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയം ചങ്ങനാശേരി അവതരിപ്പിച്ചു. കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമായി മി. മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയേയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റിൽ മി. മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ പേരു വായിച്ചപ്പോൾ സദസ്സിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങൾ മുഴങ്ങി. യോഗഹാളിൽ വലിയ ബഹുളവും കഴപ്പവും ആരംഭിച്ചു. കേരളീയനായർസമാജത്തിലെ ഭിന്നിപ്പുകൾക്കും, തമ്പാന്തർ യോഗത്തിലെ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾക്കും, മി. മള്ളൂരിനെയാണു പൊതുജനങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികളും ബാല്യസ്ഥനാക്കിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ തികച്ചും അനാശാസ്യങ്ങളും നിർഭാഗ്യകരങ്ങളും ആയിരുന്ന ആ സംഭവങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ മുഴുവൻ മി. മള്ളൂരിൽ അർപ്പിക്കുന്നതു നീതിരഹിതമാണു്. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ സ്വാഭാപ്രായവും വിശ്വാസവുമനുസരിച്ചു് പ്രതിലോമപരമായ ഒരു നയം സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നിരവധി ജനപ്രമാണികളിൽ ഒരാൾമാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കൂടാതെ, സെനാമാർദ്ദവും സന്മനസ്സുമുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഒരു ഐക്യസമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു് ഏതൊരു പരിഗണനയിലും സമുദായത്തിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന മി. മള്ളൂരിനെപ്പോലുള്ള ഒരു നേതാവിനെ അവഹേളിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു തികച്ചും ആക്ഷേപകരമാണു്.

യോഗത്തിലെ ബഹുളങ്ങൾ അവസാനിക്കുന്ന ലക്ഷണമില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടുപ്പോൾ അല്പക്ഷനായിരുന്ന മി. നാരായണമേനോൻ സമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഐക്യത്തിന്റെറയും സഹിഷ്ണുതയുടേയും പേരിൽ ആവേശജനകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. സ്വതസിദ്ധമായ ഗാംഭീര്യത്തോടു കൂടി പ്രതിഷേധങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം

അസംഗ്രഹപുസ്തകങ്ങളായി. മി. മുള്ളൂരിനെ കമ്മീറ്റിയിലുൾപ്പെടുത്തേണ്ടത് ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വഹിയാത്ത ഒരാൾമാണെന്നു ഓരോ അസന്നിധമായ രീതിയിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കമ്മീറ്റിയിലും അതിനുള്ള സകല ചുമതലകളും താൻ വഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഓരോ ഉറപ്പു നൽകി. ഇതിനുശേഷം സഭയ്ക്കു ശാന്തമായി. പ്രമേയം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ നായർസമുദായത്തിലെ ഭിന്നിപ്പുകൾ അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ഒടുവിൽ സഫലമായി.

നായർ യൂണിയൻ വകയായി ഒരു വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മി. നാരായണമേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക കണക്കഴിയില്ലാത്ത ഒരു ബംഗ്ലാവു, പുരയിടവും ചില വ്യവസ്ഥകളുമേൽ നായർ യൂണിയനു വിട്ടുകൊടുത്തു. അക്കാലത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ഏകദേശം ൧൫൦൦൦ രൂപാ വില വരുന്ന ആ വസ്തു ൧൦൦൦ രൂപയ്ക്കു യൂണിയനു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു ആ മാനുവൽത്തിലെ മുഖ്യവ്യവസ്ഥ. മി. നാരായണമേനോൻ കൊടുക്കുവാനുള്ള സംഖ്യ സംഭാവനയായി പിരിച്ചെടുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി അതിലേയ്ക്ക് ൧൦൦൦ രൂപാ നൽകുകയുണ്ടായി. മറ്റുവല പ്രമാണികളും വൻപിച്ചു തുകകൾ കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വാഗ്ദത്തങ്ങൾ നിറവേറിയിട്ടുള്ളവർ എത്രപേരുണ്ടെന്ന് ആരായുന്നതു് ഒരു പക്ഷേ രസാവഹമായിരുന്നേയ്ക്കാം.

നവം-ലെ സമസ്തകേരളനായർസമുദായമഹാസമ്മേളനം അവലംബിച്ചു കൂടി. പ്രസ്തുത യോഗത്തിലും ആലുക്കുടം വഹിച്ചതു ചങ്ങനാശേരിതന്നെയായിരുന്നു. ഈ സമ്മേളനത്തിനു മുൻപ് അന്നു തിരുനൽവേലി എൻജിനീയറായിരുന്ന വി. എൻ. പരമേശ്വരൻപിള്ള നായർതറവാടുകളുടെ ഭാഗം സംബന്ധിച്ചു സപ്തകാലങ്ങളെ വ്യവസ്ഥകളെക്കുറിച്ച് ഒരു ലേഖനപരമ്പര പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ആളോഹരിക്കും താവഴിഭാഗത്തിനും മദ്ധ്യേ ഒരു രാജിവ്യവസ്ഥ കണ്ടുപിടിച്ചു, രണ്ടിന്റേയും ദോഷഭാഗങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു, ഗുണഭാഗങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചു, സമുദായത്തിലെ വിഭിന്ന

രിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്ന വസ്തുത ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ൯൫-ൽ ആരംഭിച്ച നിയമസഭ തുലാം ൨൭ സ്വമായിരുന്ന രണ്ടു വർഷത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷം പിരിഞ്ഞു പോകേണ്ടിവന്ന സംഭവഗതികളും വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ൯൫-ലെ നിയമസഭ പിരിച്ചു വിട്ടതോടുകൂടി മി. സി. രാമൻ തമ്പിയുടെ നായർബില്ലും ആലോചന പൂർത്തിയാകാതെ അന്തരിച്ചുപോയി. മരുതുംകഴി സമ്മേളനവും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങളും ആലോചന തത്പരമാകുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ സർവ്വ്യാപകമായ ഒരു നായർബിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കി. ൯൭-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം നിയമസഭയിലെ ഒരംഗമെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സർവ്വശ്രദ്ധയും കേന്ദ്രീകൃതമായത് ആക്ഷേപരഹിതമായ ഒരു നായർബിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കുന്ന വിഷയത്തിലായിരുന്നു. മരുതുംകഴി സമ്മേളനം അധികാരപ്പെടുത്തിയിരുന്നതനുസരിച്ചു ചങ്ങനാശേരി സഹപ്രവർത്തകന്മാരുമായാലോപിച്ചു് ഒരു ബിൽ തയ്യാറാക്കി, പരിഷ്കരിച്ചു നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു ഹാജരാക്കി. എന്നാൽ ആലോചന തത്പരങ്ങളെത്തന്നെ ആസ്പദമാക്കി, പരേതനായ കെ. പി. രാമൻപിള്ളയും മറ്റൊരു നായർബിൽ തയ്യാറാക്കി, നിയമസഭയുടെ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഏകവിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ടു ബില്ലുകളും ഒരേ ദിവസംതന്നെ നിയമസഭയിൽ ആലോചനയ്ക്കു വെച്ചു. ഇവയിൽ ഏതൊരു ബില്ലിനെയാണു സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള കാര്യം നിയമസഭയിലെ നായർസാമാജികന്മാരുടെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായി. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ കെ. പി. രാമൻപിള്ള ഉൾപ്പെടെയുള്ള നായർസാമാജികന്മാരുടെ ഒരു യോഗം ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ആഫീസിൽവെച്ചു കൂടി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബിൽ മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നും, കെ. പി. യുടെ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുമാണ് ഈ യോഗത്തിൽവെച്ചു തീരുമാനിച്ചത്. എന്നാൽ കെ. പി. രാമൻപിള്ള ഈ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നില്ല. നിയമസഭായോഗത്തിന്റെ കാര്യപരിപാടിയിൽ

കെ. പി.-യുടെ ബില്ലാണ് ആദ്യമായിച്ചേർത്തിരുന്നത്. അതനുസരിച്ചു നിയമസഭാധ്യക്ഷൻ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ആദ്യമായി കെ. പി. രാമൻപിള്ളയെ ക്ഷണിക്കുകയും, അദ്ദേഹം സമുചിതമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി ആ കർതവ്യം ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. മേശലികമായ കാര്യങ്ങളിൽ കെ. പി.-യുടെ ബിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബില്ലിൽനിന്നു വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല. ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതു നിയമസഭയിൽക്കൂടി നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുമുള്ള ബഹു മതി ആർജ്ജനം ലഭിച്ചിരുന്നാലും, അതു നിയമമാകണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു മറ്റൊരു പ്രതീക്ഷകളുമുണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിതന്നെ നായർ ബിൽ നിയമസഭയിൽക്കൂടി നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകണമെന്നായിരുന്നു നിയമസഭയിൽനിന്നു എന്ന് അനന്തരസംഭവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി.

കെ. പി. രാമൻപിള്ളയുടെ ബിൽ നിയമസഭാനടപടി കമ്മിറ്റിയിൽ സിലക്ട് ചെയ്തുകൊടുത്തതിന്റെ അലോചനയുണ്ടായി. അതിനുശേഷം അപ്പോലുള്ളതുകൊണ്ടു അപ്രതീക്ഷിതമായി കെ. പി. രാമൻപിള്ള ചരമമടഞ്ഞു. ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലെതന്നെ സമുദായത്തിന്റെ താഴ്ന്ന പട്ടികകളിൽനിന്നു സ്ഥിരപരിശ്രമംകൊണ്ടും, ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടും ഉന്നമിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു കെ. പി. രാമൻപിള്ള. ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലെതന്നെ അദ്ദേഹവും കൊല്ലത്താണു വകീൽവൃത്തിയാരംഭിച്ചത്. അപ്പോലുംകൊണ്ടു അവിടെ ധാരാളം വരുമാനമുള്ള ഒരു ഭാഗ്യവശമായിത്തീർന്നുവന്ന അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനും സമുദായപരിഷ്കർത്താവുമായിരുന്ന രാമൻപിള്ള പലപ്പോഴും ജനപക്ഷത്തുനിന്നുകൊണ്ടു അധികാരസ്ഥാനങ്ങളോടു മല്ലടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ഖണ്ഡിതമായ ഒരുറച്ചു നയം അദ്ദേഹം എല്ലായ്പ്പോഴും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയാൻ വിഷമമാണു്. നിയമസഭയിലെ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബുദ്ധിശക്തിയും, യുക്തിബോധവും

ധവും വാഗ്മിയും മറുപടിയുടെ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായി
ട്ടുണ്ട്. രാമൻപിള്ളയുടെ വാക്പ്രഹരങ്ങളോടു പ്രതിയോഗി
കൾ അസ്സപ്രജ്ഞരായിട്ടുണ്ട്. ധീരനും സാഹസികനുമായിരുന്ന
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപത്തിന് ഒരിക്കലേങ്കിലും പാത്രമായി
ട്ടുള്ളവർ പിന്നീടൊരിക്കലും അദ്ദേഹത്തെ മറന്നു എന്നു വരി
കയില്ല. മി. രാമൻപിള്ളയുടെ അകാലചരമം സമുദായത്തിന്
ഒരു വലിയ നഷ്ടമായിരുന്നു.

കെ. പി. രാമൻപിള്ളയുടെ ഖേദകരമായ അകാലച
രമം ഹേതുവാൽ നായർബില്ലിനെ സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയിലും,
നിയമസഭയിലും കൂടി മുന്നോട്ടു നയിക്കുവാനുള്ള ഭാരം ചങ്ങ
നാശേരിതന്നെ വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി.

നായർബില്ലിന്റെ പുരോഗതി അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥി
തികളിൽ അത്ര വളരെ സുഗമമായ ഒന്നായിരുന്നില്ല. ഓരോ
ഘട്ടത്തിലും പ്രസ്തുത ബില്ലിനു സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയിലും,
നിയമസഭയിലും നേരിടേണ്ടിവന്ന എതിർപ്പുകൾ സാമാന്യ
ജനങ്ങളെ അമ്പരപ്പിക്കത്തക്ക രീതിയിലുള്ളവയായിരുന്നു.
യാഥാസ്ഥിതികരും, ഉല്പതിഷ്ഠക്കളും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷമായും,
പരോക്ഷമായും നടന്നിട്ടുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾക്കു കയ്യും കണക്കു
മില്ല. സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയിലാലോചനയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്ന
മുൻപുതന്നെ ആ നിയമശിശുവിനെ ശ്യാസംമുട്ടിച്ചു കൊല്ലു
വാൻ യാഥാസ്ഥിതികപക്ഷത്തുനിന്നും പ്രാപ്തമായ പല
ശ്രമങ്ങളും നടത്തി. അതിന്റെ ഫലമായി ടീർച്ചകാലത്തേയ്ക്കു
കമ്മിറ്റി കൂടുവാൻതന്നെ സാധിച്ചില്ല. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി
ചങ്ങനാശേരിയും, അന്നു ലാമെമ്പറായിരുന്ന മി. വി. സുബ്ബ
യ്യരും തമ്മിൽ ടീർച്ചയായ എഴുത്തുകളുകൾ നടന്നു. ഒടുവിൽ
സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റി കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. സുഭീഷ്മായ വാദ
പ്രതിവാദങ്ങൾക്കുശേഷം സിലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ടു പുത്തി
യായി. അനന്തരം ബിൽ രണ്ടാംവായനയ്ക്കായി വീണ്ടും നിയമ
സഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഭിംബം നിശ്ചയിച്ചു.

അന്നേദിവസം കോടതിസംബന്ധമായ ആഫീസ് ജോലി
കൾ നിർവഹിച്ചതിനുശേഷം കൃത്യം ൧൧ മണിക്കു നിയമസഭ
യിൽ ഹാജരാകത്തക്കവണ്ണം ചങ്ങനാശേരി, ഗൃഹത്തിൽനിന്നും

കാറിൽ ജീവിച്ചിരുന്നില്ലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. കാർ വീടിന്റെ ഗേറ്റു കടന്നു വെളിയിലായ ഉടൻ ഒരു ടയറിനു കേടു സംഭവിച്ചു. സമയനായ ഡ്രൈവർ അതിരധടുതിയിൽ ടയറിനുള്ള കേടുപാടുകൾ നീക്കി വണ്ടി മുന്നോട്ടു പോയിച്ചു. പകുതി വഴി ചെന്നപ്പോൾ മുൻഭാഗത്തുള്ള റോഡ് അററകറപ്പണി കർക്കായി അടച്ചു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതാണു കണ്ടത്. വണ്ടി തിരിച്ചുവിട്ടു, മറ്റൊരു വളഞ്ഞ മാറ്റത്തിൽക്കൂടി സകല വാഹനനിയമങ്ങളും ലംഘിച്ചു വായുവേഗത്തിൽ ഓടിച്ചു പോയി, അദ്ദേഹം നിയമസഭാമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ചോദ്യോത്തരസമയം കഴിഞ്ഞു, ദിവാനലുച്ചൻ ബിൽ രണ്ടാം വായനയ്ക്കുവതരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയേ ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു. “സർ, ഞാൻ ബിൽ രണ്ടാംവായനയ്ക്കുവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിലേയ്ക്കു നടന്നുപോയത്.

രണ്ടാംവായന നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത ബില്ലിനു നിയമസഭയിൽ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന എതിർപ്പുകളുടേയും പ്രതിബന്ധങ്ങളുടേയും ഒരു ഏകദേശപരിജ്ഞാനമെങ്കിലും ലഭിക്കണമെങ്കിൽ, അന്നത്തെ നിയമസഭാനടപടികളുടെ റിപ്പോർട്ടുകൾ ഒരാവർത്തി വായിച്ചു മതിയാവൂ. നിയമസഭയിൽ നിരന്തരമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെ പിന്നിൽ സംഘടിതശക്തിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രേരണകളുടേയും, ഉപജാപങ്ങളുടേയും, അടിയൊഴുക്കുകളുടേയും ഒരു പരിപൂർണ്ണവിവരണം ഇവിടെ നൽകുക സാധ്യമല്ല. ഒന്നിലധികം സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഈ എതിർപ്പുകൾ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത്. നായർസമുദായത്തിൽത്തന്നെ ആളോഹരിഭാഗത്തെ അനുകൂലിക്കാത്ത പ്രബലമായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ നായർ സ്ത്രീകളുമായി വിവാഹബന്ധത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തു വന്ന ബ്രാഹ്മണാദി സമുദായങ്ങളിലെ ഭർത്താക്കന്മാരെ ബാധിക്കുന്ന ചില വ്യവസ്ഥകൾ ബില്ലിലുൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ ആ സമുദായങ്ങളിലെ ശക്തരായ ചില വ്യക്തികൾ ബില്ലിനെ പ്രതികൂലിച്ചു. ഇവരുടെ എതിർപ്പുകൾ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ബില്ലിനെ

നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര ശക്തിയുള്ളതായിരുന്നു. നായർസ്രീകളുടെ നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ അവകാശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണ് ഏറ്റവും വലിയ കീറാമുട്ടിയായി പരിണമിച്ചത്. മെ. ത്രിവിക്രമൻ വാസുദേവൻ, കെ. എ. കൃഷ്ണയ്യങ്കാർ, എം. രാജരാജവർമ്മ, വി. സുബ്ബയ്യർ തുടങ്ങിയ നിയമസഭാംഗങ്ങൾ ബില്ലിന്റെ പുരോഗതിയെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് എത്രയും പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇവരിൽ ചിലർ നായർസ്രീകളുടെ ഭർത്തൃപദം അലങ്കരിക്കുന്ന ഉൽകൃഷ്ടവംശജന്മാരായിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ് ഇതിൽ ഏറ്റവും വിചിത്രമായിരുന്നത്. ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒടുവിൽ ഇരുകൂട്ടർക്കും തൃപ്തികരമായ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥതീരുമാനം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത രാജിവ്യവസ്ഥകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ച് അന്നു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി ചങ്ങനാശേരിയുടെ അതിഥിയായി താമസിച്ചിരുന്ന ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ സഹകരണം തുലോം അനുകൂലമായിരുന്നു.

ബില്ലിന്റെ രണ്ടാംവായന നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മി. എ. ജി. മേനവൻ ഏകപതീവ്രതം അനുശാസിക്കുന്ന ഒരു ഭേദഗതി ഹാജരാക്കി. ഇതു കൂടുതൽ വിഷമതകൾക്കു കാരണമായിത്തീർന്നു. ഒരു കത്തോലിക്കനും പെൻഷ്യൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായിരുന്ന മി. ഹുഗ്ഗർഫ് ഉത്തേജകമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി ഈ ഭേദഗതിയെ ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങി. ഭേദഗതി ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്ന ഈ ഭേദഗതിമൂലം ബില്ലിലെ പല വകുപ്പുകളും ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അതു കൂടുതൽ വിഷമതകളുണ്ടാക്കി എന്നു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചത്. വിവാഹമോചനം സംബന്ധിച്ച ഭേദഗതികളായിരുന്നു വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കിടകൊടുത്ത മറ്റൊരു വിഷയം. വ്യവ-ലെ റഗുലേഷനിലുണ്ടായിരുന്ന വ്യവസ്ഥകൾക്കു തുല്യമായ വകുപ്പുകൾ മാത്രമേ വിവാഹമോചനം സംബന്ധിച്ചു കേ. പി. രാമൻപിള്ളയുടെ ബില്ലിൽ ചേർത്തിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഏകഭായ്യാവൃതമനുശാസിക്കുന്ന ഭേദഗതി നിയമസഭ അംഗീകരിച്ചതോടുകൂടി അതിനനുരൂപമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി, ചങ്ങനാശേരിയും, മി. വയ്ക്കും

രാമകൃഷ്ണപിള്ളയും കൂടിയായോചിച്ച ലളിതവും സുഗ്രഹവുമായ ഒരു ഭേദഗതി വിവാഹമോചനത്തെ സംബന്ധിച്ചെഴുതിയുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിലെ പല വിവാഹമോചന നിയമങ്ങളിലേയും വ്യവസ്ഥകൾ സംഗ്രഹിച്ച കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമായ മറ്റൊരു ഭേദഗതി പി. കെ. നാരായണപിള്ളയും അയച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയും പി. കേ-യും അവരവരുടെ ഭേദഗതികളുവേണ്ടി മക്കടമുഷ്ടി പിടിക്കുമെന്നും, അങ്ങിനെ നിയമസഭയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ബില്ലിന്റെ പര്യാലോചന ഭീഷ്മിപ്പിക്കുമെന്നും, ഈ ഘട്ടത്തിൽ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ ആശിക്കാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പി. കേ-യുടെഭേദഗതിയുമായി ചങ്ങനാശേരിക്കു യാതൊരാനുകൂല്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ബില്ലിന്റെ പുരോഗതി ത്വരിപ്പിക്കുന്നതിനും, കാലവിളംബമെന്യേ, അതു നിയമമാക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി അദ്ദേഹം പി. കേ-യുടെ ഭേദഗതികൾ മനസ്സിലെങ്കിലും സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങിനെ പി. കേ-യുടെ ഭേദഗതി നിയമസഭ അംഗീകരിച്ചു.

ബില്ലിന്റെ രണ്ടാംവായനയ്ക്കുശേഷം നിയമസഭയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വീണ്ടും ഒരു സമ്മേളനം കൂടി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ആ സമ്മേളനത്തിൽ ബില്ലിന്റെ മൂന്നാംവായനകൂടി പൂർത്തിയാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ൯-ലെ നിയമസഭയിൽ മി. സി. രാമൻതമ്പിയുടെ ബില്ലിനു സംഭവിച്ച ഗതിതന്നെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ബില്ലിനും വന്നു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. അന്നുവരെ ചെയ്ത ഭഗീരഥപ്രയത്നങ്ങൾ വിഫലങ്ങളാകുമായിരുന്നു. രണ്ടാംവായനയിൽ അംഗീകരിച്ച ബില്ലിന്റെ രൂപത്തിന് അധീശഗവണ്മന്ത്രിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചതിനുശേഷം മാത്രമേ അതു മൂന്നാംവായനയ്ക്ക് എടുക്കുവാൻ നിയമസഭക്കുടികാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മി. വയ്ക്കും രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ബില്ലിന്റെ അവസാനരൂപത്തിലുള്ള ശരിപ്പകർപ്പുകൾ തയ്യാറാക്കി കാലവിളംബമെന്യേ പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജന്റായിരുന്ന മി. കാട്ടൻ അയച്ചുകൊടുത്തു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജന്റിനെ നേരിട്ടു കണ്ടു ബില്ലിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി

ററിയും, അതടുത്ത സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. മി. കാട്ടൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സർവ്വസഹകരണങ്ങളും വാശാനം ചെയ്തു. കൃസ്തുമസ്സ് അവധി കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ മി. കാട്ടൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാശത്തമനുസരിച്ചു ബില്ലിനെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ട് അധീശഗവൺമെൻറിലേയ്ക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ഡൽഹിയിൽനിന്നുനമതി ലഭിക്കുവാൻ താമസം നേരിടുകയാണെങ്കിൽ അനുവാദം പ്രതീക്ഷിച്ചു ബില്ലിന്റെ മൂന്നാംവായന നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ താൻ അനുമതി നൽകുമെന്നു മി. കാട്ടൺ അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. നിയമസഭാസമ്മേളനം സമീപിച്ചതോടുകൂടി അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു കമ്പികൊടുത്തു. കമ്പിമാർഗ്ഗംതന്നെ ബില്ലിന്റെ മൂന്നാംവായന നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അധീശഗവൺമെൻറിന്റെ അനുമതി ലഭിച്ചു. മി. കാട്ടൺ ഈ സന്തോഷവാതൽ ചങ്ങനാശേരിയെ നേരിട്ടെഴുതി അറിയിക്കയുണ്ടായി. പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജൻറിന്റെ അനുഭാവപൂർണ്ണമായ സഹകരണം ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നായർബിൽ യഥാകാലം നിയമമാകുമായിരുന്നില്ല. അചിരേണ മൂന്നാംവായന കഴിഞ്ഞു ബിൽ മഹാരാണിറീജൻ്റ് തിരുമനസ്സിലെ തൃക്കൈവിളയാട്ടത്തോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ നിയമസംഹിതയിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു.

പ്രസ്തുത റഗുലേഷൻ നായർസമുദായത്തിൽ വിപ്ലവകരങ്ങളായ പരിവർത്തനങ്ങളാണുണ്ടാക്കിയത്. ആളോഹരിഭാഗത്തിനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ കൂടാതെ പ്രസ്തുത നിയമത്തിന് ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്ത മറ്റു പല വശങ്ങളുമുണ്ട്. മരുമക്കത്തായത്തിൽനിന്നു മക്കത്തായത്തിലേയ്ക്കുള്ള മാറ്റമാണ് ഇവയിൽ പ്രധാനമായത്. ഈ നിയമമനുസരിച്ചാണു നായന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള വിവാഹത്തിന് ഇന്നുള്ള ദുശ്ശത ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. നായർസ്ത്രീകളുടെ വിജാതീയഭർത്താക്കന്മാർക്ക് അന്നുവരെ ലോകനീതിയും പ്രകൃതിനിയമവുമനുസരിച്ചുള്ള യാതൊരു ചുമതലകളുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുതിയ നായർറഗുലേഷനനുസരിച്ചു നായരേതരന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാർക്കും പിതാക്കന്മാർക്കുംപോലും വ്യത്യസ്തമായ പരിഗണന ലഭിക്കയില്ലെന്നു വന്നതോടുകൂടി

ഭത്താക്കന്മാരുടേയും പിതാക്കളുടേയും ചുമതലകൾ വർദ്ധിക്കുകയും, നായർസ്രീകളുടേയും ശിശുക്കളുടേയും അരക്ഷിതാവസ്ഥയ്ക്കു മാറ്റം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. നായർസ്രീകളുടെ നായരേതരന്മാരായ ഭത്താക്കന്മാരായിരുന്ന ചില നിയമസഭാംഗങ്ങൾ ഈ ചുമതലയെ നിഷേധിക്കുവാൻ ശ്രമം ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിലും നിയമാം ആ കർത്തവ്യങ്ങൾ അവരെ പിടിച്ചെല്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. നായർസ്രീസുസൊസൈറ്റിയുടെ ആദ്യത്തെ ഭരണസമാവേശപ്പാർട്ടിയിൽ ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“വ്യവ-ലെ നായർഗുലേഷന്റെ വിചാരണക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുവന്ന വിവരങ്ങൾ വിശ്വാസത്തോടുകൂടി പല പരിശ്രമങ്ങളും ചെയ്തു മാന്യനാകുന്നു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ള അവർകൾ. സ്ഥിരചിന്തനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു നാൾക്കുനാൾ ഉറപ്പു കൂടിവന്നതെന്തെങ്കിലും അദ്ദേഹം ആ കാര്യസാധ്യത്തിന്നു നിരന്തരപരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ. ....സമുദായത്തിന്റെ വലിയ ഭൂരിപക്ഷാനുകൂല്യത്തോടുകൂടി നായർഗുലേഷൻഭേദഗതിബിൽ സുവ്വീസുസൊസൈറ്റിപ്രസിഡൻറായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ഹാജരാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രമബദ്ധതയും, ക്ഷമാശീലവും കൃത്യനിഷ്ഠയും കൊണ്ടാണു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും തരണം ചെയ്തു നായർഗുലേഷൻ നാളെമുതൽ നടപ്പിലാക്കത്തക്കവണ്ണം ഇത്ര വേഗം പാസാക്കുവാൻ ഇടയായതെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.”

മി. വയ്ക്കു, രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെക്കുറിച്ചുകൂടി ഒരു വാക്കു പറയാതെ ഈ അദ്ധ്യായം പൂർത്തിയാകുന്നതല്ല. നായർബിൽ അതിന്റെ ഇന്നത്തെ രൂപത്തിൽ നിയമസംഹിതയിലുൾപ്പെടുത്തുവാനും ശക്തിയേറിയ എതിർപ്പുകൾക്കും പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ അതിനെ നിയമസഭയിൽക്കൂടി നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാനും ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ചെയ്തിട്ടുള്ള കഠിനപരിശ്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചുമാത്രമേ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. നിസ്സമാധാന

പ്രശംസയും ആത്മാർത്ഥമായ അഭിനന്ദനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന് അതിലേയ്ക്കു പ്രതിഫലങ്ങളായി ലഭിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അവ അർഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ എല്ലാം പുറകിൽ പൊതുജനമുക്തികൾക്കു ഗോചരമല്ലാതെ നിശ്ശബ്ദമായും ആർഭാടരഹിതമായും മറ്റൊരു ബലിയുപേന്ദ്രം അഹോരാത്രം ജോലിചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന കാര്യം അധികമാളുകൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല. മി. വയ്ക്കം രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ നിരന്തരമായ സഹകരണവും തളച്ചുയില്ലാത്ത അലോചനശീലവുമകൊണ്ടു മാത്രമാണു വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രസ്തുത ബിൽ ഇത്ര ശീഘ്രമായി കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ചങ്ങനാശേരിക്കു സാധ്യമായത്. മിതഭാഷിയും ശാന്തശീലനുമായ മി. രാമകൃഷ്ണപിള്ള തന്റെ തത്പരമായ നിയമപരിജ്ഞാനവും ബുദ്ധിക്രമതയും സിലക്ടറാകുമിററിയിലും നിയമസഭയിലും പ്രസ്തുത ബിൽ ആലോചനയ്ക്കു വന്നിട്ടുള്ള ഓരോ ഘട്ടത്തിലും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെള്ളാളബിൽ, ഈഴവാബിൽ തുടങ്ങിയ പല നിയമങ്ങളുടേയും നിർമ്മാണകർതൃത്വത്തിലദ്ദേഹത്തിനു പങ്കുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നിലധികം തവണ തിരുവിതാംകൂർനിയമസഭയിലെയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം ഒരു നിയമസഭാംഗമാണ്. കാര്യശേഷിയിലും കർമ്മപാടവത്തിലും അദ്ദേഹത്തേക്കാൾ തുലോം താഴ്ന്ന പടിയിലുള്ള പലരും വ്യക്തിപരമായ അഭ്യന്തരതയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിന്നിലാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരിതാപകരമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നമ്മൾശീലവും ഫലിതോക്തിചാതുര്യവും അടുത്തു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു മാത്രമേ ആസംഭവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയുള്ളൂ. പ്രസരിപ്പില്ലാത്ത പ്രകൃതവും ആർഭാടരാഹിത്യവുമായിരിക്കണം ഇന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞ ഒന്നത്രയ്ക്കു അദ്ദേഹത്തെ അനർഹനാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

അദ്ധ്യായം ൨൨

നായർഗൃഹലേഖൻ സംബന്ധിച്ചുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളും, തീവ്രമതസരങ്ങളും ഉപജാപങ്ങളും നിയമസഭയ്ക്കകത്തു നടക്കുമ്പോൾ, പ്രക്ഷോഭജനകമായ മറ്റൊരു സംഭവം തിരുവിതാംകൂറിനെ അടിമുതൽ മുടിവരെ ഉലച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഇടുങ്ങിയ പരിധികൾ അതിലംഘിച്ചു് ഈ സംഭവത്തിന്റെ ശബ്ദപ്പുണ്ണമായ മാറ്റൊലികൾ വിസ്തൃതമായ ഭാരതഭൂമിയിലേയ്ക്കുകൂടി വ്യാപിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തു പ്രായേണ അഗസ്ത്യതലിലും അപ്രശസ്തതലിലും കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന വയ്ക്കുംതാലൂക്ക് അത്യുജ്വലമായ പ്രകാശത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ടു കുതിച്ചു. നോക്കെത്താത്ത പ്രാചീനതയുടെ അത്യുഗ്രമായ വിസ്ഫുരിയിൽ ആണ്ടുപോയിരുന്ന വയ്ക്കും മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു തൊടിയിട കൊണ്ടു ലോകത്തിന്റെ സർവ്വഭൂമിയും കേന്ദ്രീകൃതമായി. കേരളത്തിന്റെ തീരാക്കളങ്കമായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ സാമുദായികദുരചാരങ്ങളുടെ മലിനമായ ദുർഗ്ഗന്ധം അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കുയന്നു. മനുഷ്യഹൃദയത്തിലന്തർലീനമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ജീവികാരുണ്യം, ഭൂതദയ, സാമസൃഷ്ടിസ്നേഹം ഇത്യാദി മഹനീയഗുണങ്ങളെ തട്ടിയുണർത്തി സത്യവും, നീതിയും, സാഹോദര്യവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ഒരാത്മീയസമരം തിരുവിതാംകൂറിലാരംഭിച്ചു. ഇതായിരുന്നു സുപ്രസിദ്ധമായ വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹം.

വയ്ക്കും സത്യാഗ്രഹസമരത്തെക്കുറിച്ചു എന്തെങ്കിലും പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു മുൻപായി അതിലേയ്ക്കു ക്രമാനുഗതമായി വഴി തെളിച്ച വിവിധ സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു സംക്ഷിപ്തവിവരണം ഇവിടെച്ചേർക്കുന്നതു് അനുചിതമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. ഭാരതീയരെ ലോകദൃഷ്ടിയിൽ അപഹ്യാസ്വരാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഒരു ദുഷിച്ച അനാചാരമാകുന്നു അയിത്തം. ഭാരതത്തിലെ ഹിന്ദു മതാനുയായികളിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം ഇന്നും അയിത്തമാചരിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ ഹിന്ദുക്കൾ അവരുടെ ജന്മസഹജമായ വാസനാദൈവഭേദത്തോടുകൂടി ഈ ദുരചാരത്തെ

ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽത്തന്നെ ഒരു പടികൂടി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടു പോയി. ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ ജന്മദേശമായ കേരളത്തിൽ സ്റ്റർനം മാത്രമല്ല, പിന്നേയോ സാമീപ്യവും ദർശനവുംകൂടി നിഷിദ്ധമായിട്ടാണു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നത്.

കൊടുക്കുടാത്തവർ തീണ്ടിക്കൂട്ടാത്തവർ—ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടാലും ദോഷമുള്ളോർ കെട്ടില്ലാത്തോർ തമ്മിലുണ്ണാത്തോരിങ്ങനെ—ഒട്ടേറെ ജാതിഷോചനകൾ വെളിപ്പെടുത്തിയവർ മതപരിഷ്കരണത്തിൽ കേരളം—കേരളത്തിൽ കേരളം കല്പിക്കുന്നു.

എന്ന കമാരനാശാന്റെ ഭരവസ്ഥയിലെ വിവരണം കേരളത്തിൽ ആചരിച്ചുപോന്ന അധിത്തത്തിന്റെ സമഷ്ടിയായ ഒരു വിവരണമാണ്.

ജാതിയും അധിത്തവുംകൊണ്ടുള്ള അവശതകൾ സമുദായത്തിൽനിന്നു പാടെ നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യുവാനുള്ള അക്ഷീണ പരിശ്രമങ്ങൾ തുലോം സപാഭാപികമായി ഈശ്വരസമുദായത്തിൽ തന്നെയാണു് ആദ്യം ആരംഭിച്ചതു്. ഈശ്വരർ ഹിന്ദുമതത്തിലെ തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ ദുരാചാരങ്ങളുടെ ഭ്രഷ്ടിച്ച ഫലങ്ങൾ ദീർഘകാലമായി അനുഭവിച്ചുവന്ന ഒരു സമുദായമായിരുന്നു. എങ്കിലും മറ്റവർ വിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു തുലോം വിഭിന്നമായ ഒരു നിലയാണു് അവർക്കു കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്നതു്. സാമ്പത്തികമായും സംസ്കാരപരമായും സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം അവർക്കു ആദ്യം മുതൽക്കു തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ജനസംഖ്യയിൽ, തിരുവിതാംകൂറിലെ മികച്ച സമുദായമായ നായന്മാരോടു് അവർ കിടന്നില്ലായിരുന്നു. ആധുനികവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായി നൂതനമായ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ഉൽബുദ്ധരായ ഈശ്വരപ്രമാണികൾ അവരുടെ ദീർഘനിരയിൽനിന്നു തെട്ടിയുണന്നു ചുറ്റുപാടും നോക്കി. ഈശ്വരസമുദായം അനുഭവിച്ചുപോന്ന അസമതപങ്ങളും അവശതകളും അവരുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെ വല്ലാതെ ക്ഷതപ്പെടുത്തി. നീതിരഹിതവും നികൃഷ്ടവുമായ അനാചാരങ്ങളുടെ ക്രൂരമർദ്ദനമേറു് അനുഭവിക്കുന്നവർക്കു് അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തങ്ങളുടെ സമുദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കണമെന്നും, മനുഷ്യത്വമയ അവകാശങ്ങൾ വകവെച്ചുതരുവാൻ ഒരുക്കമില്ലാത്ത ഉൽക്കൃഷ്ടസമുദായങ്ങളോടു വേണ്ടിവന്നാൽ ജീവാവസാനംവരെ മല്ലടിച്ചു് അവകാശങ്ങൾ

പിടിച്ചുപറണമെന്നും, അവർ നിശ്ചയിച്ചു. പൗരാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനും, അന്യായമായ വിഭിന്നപരിഗണനകൾ എന്നേയ്ക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കുവാനും, അവർ ശ്രമം തുടങ്ങി.

ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അവശതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രാഥമികപരിശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതു സുപ്രസിദ്ധനായ ഡാക്ടർ പല്ലു ആയിരുന്നു. ഈഴവർ വിദ്യാലയങ്ങളിലും, സർക്കാർസർവ്വീസിലും പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള അതിഭയങ്കരമായ അനീതിയോടാണ് അദ്ദേഹം സമരമാരംഭിച്ചത്. മറ്റൊരാൾ പ്രക്ഷോഭങ്ങളേയും എന്നപോലെ പല്ലുവിന്റെ അവശതാപരിഹാരപ്രക്ഷോഭത്തെയും ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ അധികാരികൾ വിഗണിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പക്ഷേ പല്ലു നിരാശനായില്ല. ഹർജികളും പരാതികളുംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂർഗവർണ്മെന്റിന്റെ അഫീസുമുറികൾ നിറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാര്യമായ യാതൊരു ഫലവും സിദ്ധിക്കുവാനില്ലെന്നു ബോധ്യമായതോടുകൂടി അദ്ദേഹം അധീശഗവർണ്മെന്റിനെ അഭയം പ്രാപിച്ചു.

ആ സപാധീനശക്തിസമ്പന്നൻ തിരുവിതാംകൂറിനു പുറത്ത് ഇൻഡ്യയിലും, ഇംഗ്ലണ്ടിലും മിത്രങ്ങളെ സമ്പാദിച്ചു. ഈഴവ സമുദായത്തിന്റെ അവശതകളെക്കുറിച്ചും, പൗരാവകാശത്തെപ്പറ്റിയും പാർലിമെന്റിൽപോലും ചോദ്യങ്ങളുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് ഇത്രയുമായപ്പോൾ അല്പമൊന്നു ചലിച്ചു. ഈഴവർ വിദ്യാലയങ്ങളിലും, സർക്കാർസർവ്വീസിലും പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ക്രമേണ നീങ്ങി. പല്ലുവിനു സപസമുദായത്തിന്റേയോ, ഇതരസമുദായങ്ങളുടേയോ സംഘടിതമായ പിന്തുണയുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കു വേണ്ടി ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ധീരദേശാഭിമാനിയും, സ്വതന്ത്രചിന്തനുമായിരുന്ന ബാരിസ്റ്റർ ജി. പി. പിള്ളയുടെ സഹകരണം പല്ലുവിനു ലഭിച്ചിരുന്നു.

ഡാക്ടർ പല്ലു ആരംഭിച്ച ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളായ മി. എം. ഗോവിന്ദൻ, മഹാകവി കുമാരനാശാൻ എന്നിവർ പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടു

കൂടി മുന്നോട്ടു നയിച്ചു. മി. ഗോവിന്ദൻ സർക്കാർജീവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും, സമുദായപരിഷ്കരണസംരംഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അന്നും താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതരസാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് അപ്രാപ്യമായ കവനകലാവൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും, അനന്യസാധാരണമായ ഭാവനാവിലാസംകൊണ്ടും, വിശേഷാൽ അദ്ദേഹം കാവ്യതല്പരന്മാർക്കു സൃഷ്ടിച്ചു അയിത്താചാരത്തിന്റെ അനാശാസ്യവും, ഗർഹണീയവുമായ വശങ്ങളെ നഗ്നമായി വെളിപ്പെടുത്തി, കേരളീയരുടെ ഹൃദയം ദ്രവിപ്പിച്ചതു മഹാകവി കമാരനാശാനായിരുന്നു. അയിത്താചാരത്തിന്റെ നികൃഷ്ടവും ഭയനീയവുമായ ഫലങ്ങളെ, ഒരു കവിക്കു മാത്രം കഴിവുള്ള രീതിയിൽ അത്യജ്ജ്വലമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം ചിത്രീകരിച്ചു. അയിത്താചാരത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന അനീതിയുടെ പാരമ്യത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു അദ്ദേഹം കരയുകയും, മററുള്ളവരെ കരയിക്കുകയും ചെയ്തു. മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ലീനമായിക്കിടക്കുന്ന നീതിബോധത്തേയും, ജീവകാരുണ്യത്തേയും അദ്ദേഹം തട്ടിയുണർത്തി. ബഹുശതാബ്ദങ്ങളിലെ സംഘടിതപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുപോലും സാധ്യമല്ലാത്ത മാനസികപരിവർത്തനം അവണ്ണരിലും, സവണ്ണരിലുമുണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശിഷ്ടകാവ്യങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ, മുൻപറഞ്ഞ സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കൾക്കൊത്തരമായ പ്രചോദനം നൽകുവാനെന്നപോലെ അശക്തരുടേയും, അശരണരുടേയും ബന്ധുവായി, ദീനരുടേയും ദുഃഖിതരുടേയും രക്ഷിതാവായി, മറ്റൊരു വിശിഷ്ടപുരുഷൻ മഹത്തായ ഒരു സന്ദേശവുമായി കേരളത്തിലാവിർഭവിച്ചു. ശ്രീശങ്കരാചാര്യർക്കുശേഷം ദിവ്യനായ ഒരു സമുദായപരിഷ്കർത്താവെന്ന നിലയിൽ, ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ അതിവിപുലവും, അദൃശ്യവുമായ ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യം സൃഷ്ടിച്ചു അതിന്റെ അനഭിഷിക്തചക്രവർത്തിയായി, ആരാധകന്മാരുടെ ഹൃദയസിംഹാസനങ്ങളിൽ അധിരോഹണംചെയ്ത ഏക ആചാര്യനാണ് ഇദ്ദേഹം. തിരുവനന്തപുരത്തിനു സമീപം ചെമ്പഴന്തി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ച ഇദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ നാടും, വീടും വിട്ടിറങ്ങി പ്രപഞ്ചത്തേയും, ജീവിതത്തേയും സംബ

സ്വീച്ചുള്ള ശാശ്വതപ്രശ്നങ്ങൾക്കു സമാധാനം ആരായുവാൻ വേണ്ടി, പുണ്യസ്ഥലങ്ങളേയും, പുണ്യാത്മാക്കളേയും സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടു ഭാരതഭൂമി മുഴുവൻ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിച്ചു. ഭീഷ്മായ സഞ്ചാരത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം മടങ്ങിയെത്തി, നെയ്യാറിന്റെ തീരത്തുള്ള അരുവിപ്പുറം എന്ന വിജനസ്ഥലത്തു് ഒരു പണ്ണി ശാലയിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടു് അന്തർമുഖമായ സത്യത്തെ ആരായുവാനുള്ള ശ്രമം തുടങ്ങി. ആദ്യകാലത്തു കൃത്യാന്തരങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചിരുന്ന ലോകം ഇതൊന്നും അറിഞ്ഞതേയില്ല. എന്നാൽ അരുവിപ്പുറത്തെ തപോവാടവും, അവിടെത്തെയോഗീശ്വരനായ നാണുഗുരുവും അല്ലാലുമായി പൊതുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുതുടങ്ങി. അരുവിപ്പുറം കാലാന്തരത്തിൽ ഒരു തീർത്ഥാടനസ്ഥലമായിത്തീർന്നു. വിജ്ഞാനത്തിന്റേയും, ആത്മീയസംസ്കാരത്തിന്റേയും പ്രസന്നരശ്മികൾ ആ സന്യാസാശ്രമത്തിന്റെ വിജനതയിൽനിന്നു നാലുപാടും പരന്നു. വിദ്യാക്ഷേത്രങ്ങളും, ഈശ്വരാരാധനസ്ഥലങ്ങളും അദ്ദേഹം അവിടെ നിർമ്മിച്ചു. ദേവാലയത്തിലെ ഈശ്വരപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു ബ്രാഹ്മണസത്തമന്മാരെ ഏജ്ജനിന്നും അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയില്ല. ആ വിപ്ലവകാരി സകല മാമുലകളും ലംഘിച്ചു സ്വയം പ്രതിഷ്ഠ നടത്തി. അരുവിപ്പുറത്തുവച്ചുതന്നെയാണു് ആ പുണ്യശ്ലോകന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തുന്ന ശ്രീനാരായണ ധർമ്മപരിപാലനയോഗവും ആരംഭിച്ചതു്.

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമിയുടെ സന്ദേശങ്ങൾ കേരളത്തിലെങ്ങും അതിശീഘ്രതയിൽ പ്രചരിച്ചു. തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ സാമുദായികദുരാചാരങ്ങളുടെ ഭൂഷിച്ച ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഈശ്വരസമുദായത്തിലെ അംഗമായി ജനിച്ച ഇദ്ദേഹം ജീവിതപരിശുദ്ധികൊണ്ടും, ആത്മവിശ്വാസം കൊണ്ടും സമകാലീനന്മാരായ ഉൽകൃഷ്ടവംശജന്മാക്കു് എത്തി നോക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ആത്മീയലോകത്തിലേയ്ക്കു് ഉന്നമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന കായ്കത്തിൽ ഈശ്വരസമുദായം അഭിമാനംകൊണ്ടു. ആ ശ്രേഷ്ഠസമുദായം ഏകനെന്ന പോലെ അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. ആത്മീയമായ ഒരു നവ ചൈതന്യം ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമി ഈശ്വരസമുദായത്തിനു

നടുകി. ഒരു തികഞ്ഞ സമുദായപരിഷ്കർത്താവിന്റേയും, യുക്തി വാദിയുടേയും വീക്ഷണഗതിയോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അവശതകൾക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ചത്. ഡാക്ടർ പല്ലു സപസമുദായത്തിന്റെ അവശതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ബാഹ്യശക്തികളുമായുള്ള പോരാട്ടമാണ് ആദ്യം ആരംഭിച്ചതെങ്കിൽ, ഗുരുസപാമി സാമുദായികവും, ആത്മീയവുമായ ഉൽക്കർഷണത്തിനുവേണ്ടി സമുദായത്തിനകമേ നിന്നുകൊണ്ടുള്ള ശുദ്ധീകരണശ്രമങ്ങളാണു തുടങ്ങിയത്. അദ്ദേഹം ഈഴവരെ ആത്മവിശ്വാസമുള്ള ഒരു മഹാസമുദായമായി സംഘടിപ്പിച്ചു. സമുദായമദ്ധ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അനാചാരങ്ങളേയും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളേയും അദ്ദേഹം ഉച്ചാടനം ചെയ്തു. പരിശുദ്ധമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ പഠിപ്പിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു. കേരളത്തിലും, ദക്ഷിണഇൻഡ്യയിലെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും, ഈഴവർ ധാരാളമായി കുടിയേറിപ്പാകുന്ന സിലോണിലും, ഒട്ടുധികം സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങളും, വിദ്യാലയങ്ങളും, ആരാധനസ്ഥലങ്ങളും അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചു. സർവ്വോപരി ഏകജാതി, ഏകമതം, ഏകദൈവം എന്ന മഹനീയസിദ്ധാന്തം അദ്ദേഹം ലോകത്തിനു നൽകി. ഇങ്ങിനെ ആതനമായ ഏതാശയങ്ങളും, പരിഷ്കാരങ്ങളും സ്വീകരിക്കുവാനും, അനീതികളോടു മല്ലടിക്കുവാനും ഉള്ള ആഭ്യന്തരമായ ഉണർവും, സംസ്കാരവും, വിദ്യാഭ്യാസവും, സംഘടിതശക്തിയും ഈഴവസമുദായത്തിനു ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി, തിരുവിതാംകൂറിലെ അയിത്താചാരപ്രശ്നത്തിന്റെ ആയുഷ്കാലദിനങ്ങൾ കേവലം അംഗുലിപരിമിതങ്ങളായിത്തീർന്നു.

നാനാമുഖമായ പരിഷ്കരണസംരംഭങ്ങൾ വികസിക്കുകയും, ഫലസമ്പൂർണ്ണമാകുകയും ചെയ്തതോടുകൂടി, ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ ആഭ്യന്തരശക്തി സംഘടിതമായി. അനീതികളോടും, അക്രമങ്ങളോടും ധീരമായി മല്ലടിക്കുവാനുള്ള രംഗം പടുത്തുകഴിഞ്ഞു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ശ്രീനാരായണഗുരുസപാമിയുടെ ആശയങ്ങളും ആദർശങ്ങളും അവയുടെ യുക്തിപൂർവ്കമായ പരമസമാപ്തിയിലേയ്ക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പ്രാപ്തനായ ഒരു നിഷ്കാമകർമ്മി സമുദായമദ്ധ്യത്തിലുദയം ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം യശസ്വരീര

നായ ടി. കെ. മാധവനല്ലായെ മററാരുമായിരുന്നില്ല. ഗുരു സപാമി കഴിഞ്ഞാൽ ഈഴവസമുദായം ഇന്നതിനുള്ള സംഘടനാബലത്തിനും സപാത്രയശക്തിയ്ക്കും മറ്റു ബഹുവിധമായ ശ്രേയസ്സിനും സർവ്വോപരി കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പരേതനായ ആ സമുദായസേവകനോടാണെന്നുള്ള കാര്യം തുലോം നിസ്തർക്കമാണ്. സപാത്മരഹിതനും, സമുദായാഭിമാനിയും, ത്യാഗശീലനുമായ മാധവൻ ഈഴവസമുദായത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള മഹത്തായ സേവനങ്ങളുടെ ഒരു വിവരണം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അപ്രസക്തമാണല്ലോ. അദ്ദേഹം ഒരു സമുദായവാദിയായിരുന്നു എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ അജ്ഞതയിലും, അനൗചാരങ്ങളിലും, അസചിശ്ചാസങ്ങളിലും ആണ്ടുകിടന്ന സപമുദായത്തെ തട്ടിയുണർത്തി അവർക്കു വിദ്യാഭ്യാസവും സംഘടനാശക്തിയും സാമ്പത്തികക്ഷേമവും നൾകി, ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ നിരയിലേയ്ക്കു ഉന്നമിപ്പിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ ശ്രമങ്ങൾ കേവലം സമുദായവാദമെന്ന പേരിൽ അപലപിക്കുവാനാർക്കും അവകാശമുള്ളതല്ല. അദ്ദേഹം ഒരു സമുദായസേവകനായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിൽ ഈഴവർക്ക് ഒരു സമുദായസംഘടന അത്യാന്തരപേക്ഷിതവുമായിരുന്നു. മറ്റു സമുദായാംഗങ്ങൾക്കോ, രാഷ്ട്രത്തിനുതന്നെയോ ചെയ്യുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത അപാരമായ സേവനങ്ങളാണു് ഈഴവരുടെ സമുദായഘടന ഈഴവസമുദായത്തിനുവേണ്ടി അന്നനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ പിന്നിലുൾച്ചരിത്രമെന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, അതിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏതുതരം അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്കിടകൊടുക്കുന്നതാണെങ്കിലും, ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അങ്ങിനെ ഒരു സംഘടന അന്നു പ്രയത്നിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അന്നന്തരകാലങ്ങളിലെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ചരിത്രത്തിൽ മറ്റു സമുദായങ്ങളോടൊപ്പം പ്രശംസാർഹമായ ഒരു സ്ഥാനം നേടുവാൻ ഈഴവസമുദായത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഒരു സമുദായത്തിനു പ്രത്യേകമായി ഭീഷ്കാലം നിലനിന്നുപോരുന്ന അവശതകൾക്കു പരിഹാരമുക്തം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സമുദായസംഘടനകൾ ആവശ്യമാണെന്നു

വന്നേയ്ക്കാം. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളെ അതീജീ വിച്ചു സമുദായഘടനകൾ മറ്റു പ്രവർത്തനരംഗങ്ങൾ നഷ്ടമാകുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിലേയ്ക്കു കൈകടത്തുന്നതാണു തികച്ചും ആക്ഷേപാർഹമായിട്ടുള്ളതു്.

ടി. കെ. മാധവന്റെ ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ചങ്ങനാശേരി എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള സ്മരണകളിലെ ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. ടി. കെ. മാധവൻ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശിഷ്യഗണങ്ങളിൽ ഒരാളായിരുന്നു.

“അന്നു ശ്രീമാൻ മാധവനെക്കുറിച്ചു വിശേഷവിധിയായി ഒന്നും എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപെട്ടിരുന്നില്ല. ഒരു സാധാരണ വിദ്യാർത്ഥിയായി മാത്രമാണു ഞാൻ മാധവനെ അറിഞ്ഞിരുന്നതു്. അധർമ്മത്തോടും അനീതിയോടുമുള്ള നിരന്തരമായ ധാർമികയുദ്ധത്തിൽ സേനാനിത്വം വഹിക്കുവാൻ കെല്ലുള്ള ഒരു ധീരാത്മാവാണ് ആ ശരീരത്തിലാവാസം ചെയ്തിരുന്നതെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. പിൽക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിൽ തെളിഞ്ഞിരുന്ന ആവക വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ വികസിതങ്ങളാകാത്തതിനാൽ അവ സാധാരണ ദൃഷ്ടിക്ക് അഗോചരമായിരുന്നിരിക്കണം. തുരുശിഷ്യന്മാരായ ഞങ്ങളിടവരം നന്നേ ചെറുപ്പമായിരുന്നു”.....അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: “പള്ളിക്കൂട്ടത്തിൽ വച്ചു വിശേഷസംഭവങ്ങളൊന്നും കൂടാതെ കഴിഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ തുരുശിഷ്യബന്ധം അവിടെവെച്ചുവസാനിക്കുകയുണ്ടായില്ല. അല്പാപകവൃത്തിയുപേക്ഷിച്ചു വക്കീൽജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യങ്ങളിലുള്ള എന്റെ എളിയ പങ്കു നിവ്ഹിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരം എനിക്കു കിട്ടി. പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനരംഗത്തിൽ ഞാൻ എന്റെ പഴയ ശിഷ്യനെ വീണ്ടും കണ്ടെത്തി. അതിനുശേഷം ഭീഷങ്കാലം ഞങ്ങൾ സഹപ്രവർത്തകന്മാരായിരുന്നു. അക്കാലങ്ങളിലൊരിക്കലെന്നിലും ഞങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ ഒരു കർണ്ണത്തിൽപോലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു ചാരിതാത്മ്യജനകമാണ്.”.....പ്രസ്തുത സ്മരണകൾ അവസാനിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ് “൧൧൦൫ മേടമാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയിൽവെച്ചു നടന്ന നായർസമ്മേളന

തോട്ട് അനുബന്ധിച്ചുള്ള ആരോഗ്യസമ്മേളനത്തിൽ ആലുപുഷ്പം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഹൃദയഭേദകമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാർത്ത എന്റെ ചെവിയിലെത്തിയത്. അതു ശ്രവിച്ച മാത്രയിൽ ഞാൻ കണ്ണീർ പൊഴിക്കതന്നെ ചെയ്തു. എന്റെ ഒരു സഹോദരൻ എന്നെന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു ഞാൻ ഭൂഷിച്ചു. ടി. കെ. മാധവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു മഹാത്മാവുതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിനു സഹോദരനിവിശേഷമായ സ്നേഹമാണുണ്ടായിരുന്നത്. താഴ്ന്നപ്പട്ടവരുടേയും അമർത്തപ്പെട്ടവരുടേയും ദയനീയമായ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി അകം നൊന്തു ചിന്തിക്കുകയും, അവരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി എല്ലാവിധ ത്യാഗങ്ങളും അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു ആ വന്ദ്യപുരുഷന്റെ സ്മരണ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടികളെത്തുടന്ന് അധഃക്രമോല്പാദനപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്ക് എന്നും മാർഗ്ഗരീപമായി പരിലസിക്കുന്നതാണ്."

മതപരവും സാമൂഹികവുമായ സകല അനാചാരങ്ങളുടേയും, കുടിമുത്ത യാഥാസ്ഥിതികതപത്തിന്റേയും, ഏറ്റവും വലിയ അഭയസങ്കേതം ദേവാലയങ്ങളാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയായ മാധവൻ ഒന്നോട്ടത്തിൽ കണ്ടറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ക്ഷേത്രങ്ങളെത്തന്നെ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പൗരസമത്വവാദത്തിന്റെ നേതാവ്, ദേശാഭിമാനി പത്രാധിപർ എന്നീ നിലകളിൽ മാധവൻ വിഖ്യാതനായിത്തീർന്നിരുന്നു. അയിത്താചാരത്തെ അകറ്റുവാനുള്ള ഒറ്റ മുഖി ക്ഷേത്രപ്രവേശനമാണെന്നു ബോധ്യമായതോടു കൂടി പ്രക്ഷോഭജനകമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം അദ്ദേഹം സമുദായമദ്ധ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചു. മാധവന്റെ ദേശാഭിമാനി പത്രാക്ഷേത്രപ്രവേശനമനവദിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഗംഭീരമായ ഒരു മുഖപ്രസംഗം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. മാധവന്റെ വാദഗതി ഇഴുഴുവസമുദായംഗങ്ങളെപ്പോലും അമ്പരപ്പിച്ചു. യാഥാസ്ഥിതികരായ സമസ്തസമുദായക്കാർ മാധവന്റെ അപ്രായോഗികമായ അഭിപ്രായംകേട്ടു മനഘടിപ്പിച്ചതേയുള്ളൂ. പക്ഷേ ഇതുകൊണ്ടു നിരാശയുവാറുള്ള ദുർബലചിത്തമല്ല മാധവന്റെ രോഗഗ്രസ്തമെങ്കിലും പരിശുദ്ധജീവിതംകൊണ്ടു സുദൃഢമായിരുന്ന ശരീരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. ക്ഷേത്ര

പ്രവേശനവാദം ഒരു ജീവൽപ്രശ്നമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും, അതിലേയ്ക്കു പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനും, ഉയർജ്ജിതമായ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രതികൂലകക്ഷികളെ നിർഭയം അഭിമുഖീകരിച്ചു. ൯൩-ലാണ് മാധവന്റെ ആദ്യത്തെ മുഖപ്രസംഗം വെളിയിൽ വന്നത്. ആ വർഷത്തിലെ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നുള്ള മാധവന്റെ പ്രമേയത്തെ ഐക്യകണ്ഠേന അംഗീകരിച്ചു. ൯൪-ലെ പ്രജാസഭായോഗത്തിൽ മാധവനെ ഗവണ്മെൻറ് ഒരു പ്രതിനിധിയായി നിയമിച്ചിരുന്നു. തന്റെ നിവേദനങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നും, അയിത്താചാരം ഒരു രാജകീയവിളംബരം മുഖേന നിർത്തൽചെയ്യണമെന്നും, മാധവൻ ശക്തിയുക്തം ഗവണ്മെൻറിനെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ൯൫-ലും പ്രജാസഭയിലേയ്ക്കു നിയമിക്കപ്പെട്ട മാധവൻ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ നിവേദനങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു. രാജ്യമെങ്ങും പ്രചരണം ആരംഭിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം വിമുഖനായിരുന്നില്ല. ൯൬-ലും ഈ വിഷയംതന്നെ നിവേദനത്തിനായി മാധവൻ പ്രജാസഭയ്ക്കുയച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ദിവാൻഖാജാർ രാഘവയ്യാ പ്രജാസഭാനടപടിനിയമത്തിന്റെ മൺ-ഓവർപ്പനസരിച്ചു പ്രസ്തുത വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മാധവന്റെ പ്രസംഗസപാതന്ത്രം തടയുകയാണു ചെയ്തത്. മി. രാഘവയ്യായുടെ ഈ നിരോധനം രാജ്യമെങ്ങും വലുതായ ക്ഷോഭത്തിനിടയാക്കി. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും യോഗങ്ങൾ കൂടി മി. രാഘവയ്യായുടെ സേപറ്റാപരമായ അധികാരപ്രയോഗത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു. ൯൬-കുംഭത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് എൽ. എം. എസ്സ്. ഫാളിൽവച്ച് മി. എൻ. കുമാരന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ മെ. സി. രാമൻതമ്പി, ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള, പി. കേ. കേശവപിള്ള, ചങ്ങാശേരി മുതലായ നായർപ്രമാണികൾ പങ്കെടുക്കുകയും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദത്തിലവർക്കുള്ള ആനുകൂല്യത്തേയും ദിവാൻജിയുടെ തീരുമാനത്തിലുള്ള എത്രപ്പിന്നെയും രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ യോഗത്തിന്റെ സംയോജകന്മാരിലൊരാൾ ടി. കെ. മാധവനായിരുന്നു. ൯൬-ൽത്തന്നെ മറ്റൊരു

മഹായോഗം വക്ഖവച്ചു മി. എൻ. കുമാരന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി ഈഴവർ ക്ഷേത്രങ്ങൾ തൃജിക്കണമെന്ന് ഒരു പ്രമേയംഗീകരിച്ചു. ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ മാറ്റാലികൾ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും വ്യാപിച്ചു. ഇങ്ങിനെ അഗണ്യവും അപമാസകരവുമായിരുന്ന ഒരു നിലയിൽനിന്നു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം ഒരു ജീവൽപ്രശ്നമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദത്തെ ആദ്യകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഹാർദ്ദമായി അനുകൂലിച്ച നായർനേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു. അയിത്താചാരത്തോടു് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായിരുന്ന പ്രതിഷേധം ഒരു വിദ്യാത്മിയായിരുന്ന കാലം മുതൽക്കുതന്നെ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ! ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ന്റ-ൽ മാനാത്തുവച്ചു കൂടിയ നായർസമ്മേളനം നായന്മാർ അയിത്തമാചരിക്കുവാൻ പടില്ലെന്ന് ഒരു പ്രമേയംതന്നെ പാസാക്കുകയുണ്ടായി. ഗാന്ധിജിയുടെ അയിത്തോച്ചാടനപ്രസ്ഥാനം അന്നത്ര വളരെ പുരോഗമിച്ചിരുന്നില്ല. ന്വ-മാണ് അമ്പലപ്പുഴവച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചായിരുന്നു ക്ഷേത്രപ്രവേശനമന്വദിക്കണമെന്നുള്ള പ്രമേയം ആദ്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടത്. പരേതനായ പി. കെ. നാരായണപിള്ള അവതരിപ്പിച്ച പ്രസ്തുത പ്രമേയം യാതൊരെതിർപ്പും കൂടാതെയാണു് ആ സമ്മേളനത്തിൽ പാസായത്. ജാതിഭേദം വകവെക്കാതെ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും പുജാകർമ്മങ്ങൾ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നടത്തുവാൻ അവകാശം നൽകണമെന്നുകൂടി ആ പ്രമേയത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨൩

കേരളത്തിലെ അയിത്തോച്ചാടനപ്രസ്ഥാനത്തിനും ക്ഷേത്ര പ്രവേശനവാദത്തിനും ടി. കെ. മാധവൻ നേടിയ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസിന്റേയും, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടേയും സഹായസഹകരണങ്ങളായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ മാധവൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച ദീർഘവീക്ഷണവും ധീരതയും ഏറ്റവും പ്രശംസനീയമാണ്. രാഷ്ട്രീയമായ സപാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസ്സു മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ദേശീയസമരം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടജാതിക്കാരുടെ മദ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അധഃകൃതസമുദായങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനെന്ന്പോലെ ബ്രി. ഗവണ്മെന്റ് ആ സമുദായങ്ങൾക്കു ചില പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങൾ നൽകുകയെന്നൊരു നയം വളരെ പുരാതനമായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. ഇതുകൊണ്ടു സപാതന്മലോല്പന്മാരും ഉദ്യോഗാത്മികളുമായ അവർണ്ണസമുദായങ്ങളിലെ ചില അഭ്യസ്ഥവിദ്യാർത്ഥികൾ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിനെ ആശ്രയിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു ദേശീയമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ അപലപിക്കുവാൻപോലും മടിച്ചിരുന്നില്ല. കേരളത്തിലെ ഈശ്വരരുടെ ഇടയിലും ചില നേതാക്കന്മാർ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലും കാൺഗ്രസിന്റെ സമരപ്രവർത്തനങ്ങളിലും വിശ്വാസമുള്ളവരായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇരുന്തുറവർഷത്തെ ഭരണത്തിനുശേഷവും, പ്രത്യക്ഷമായ സാമുദായികാനീതികളു വസാനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിസ്തുലപ്രാഭവമുള്ള ഈ മഹാസാമ്രാജ്യം ഒരു ചെറുവിരൽപോലും ഉയർത്തുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഈ വിമർശനമാർക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അവർണ്ണസമുദായങ്ങളോടു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റ് പ്രദർശിപ്പിച്ചുവരുന്ന പ്രത്യേക കാരുണ്യവും അനുഭാവവും നിവ്യാജമായിരിക്കുവാനിടയില്ലെന്നും, ഭിന്നിച്ചഭരിക്കുകയെന്ന സാമ്രാജ്യനയത്തിന്റെ ഒരു രൂപഭേദം മാത്രമാണിതെന്നും, സപസമുദായത്തിന്റെ

ശാശ്വതമായ നന്മയ്ക്ക് ഇൻഡ്യയിലെ ഇതരസമുദായങ്ങളുടേയും, അവയേ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കാൺഗ്രസ്സിന്റേയും, ഭാരതഭൂമിയുടെ ആരമഭവതന്ത്രത്തിന്റെ മുത്തിമട്ഭാവമായ മഹാത്മാഗാന്ധിയുടേയും സന്മനോഭാവമാർജ്ജിക്കുകയാണു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതെന്നും, മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഭീഷ്ടദൃഷ്ടിയും എതിരഭിപ്രായങ്ങളെ വിഗണിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുവാനുള്ള ധീരതയും മാധവനാണായിരുന്നു.

മഹാത്മാഗാന്ധി ദക്ഷിണഭാരതപശ്ചിമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ടി. കെ. മാധവൻ അദ്ദേഹത്തെ തിരുനൽവേലിയിൽ ചെന്നു കണ്ടു. ഇതു ന്റെ കന്നിമാസത്തിലായിരുന്നു. കേരളത്തിലെ വീദേശമായ സാമുദായികനാചാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും, തിരുവിതാംകൂറിലാരംഭിച്ചിരുന്ന ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭത്തെക്കുറിച്ചും മാധവൻ ഗാന്ധിജിക്കു ചരിപുണ്ണമായ അറിവു നൽകി. സംഭാഷണാനന്തരം താഴെ പകർത്തുന്ന സന്ദേശം ഗാന്ധിജി മാധവനെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി.

“മറു് അബ്രാഹ്മണഹിന്ദുക്കളെപ്പോലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനും, അവർക്കു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടോ അത്രയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി ആരാധന നടത്തുന്നതിനും, ഈശ്വർക്കും പൂണ്ണമായ അവകാശമുണ്ട്. മതസംബന്ധമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവരുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെ തടയണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോടു ഞാൻ വിധേജിക്കുന്നു. പള്ളികളുടെ ഉള്ളിൽ ഈ വസ്തുക്കൾക്കു പ്രവേശനമുണ്ട് എന്നാണു ഞാൻ അറിയുന്നത്. അതിനാൽ ഈ സമുദായക്കാർക്കു പൂണ്ണമായ ആത്മനിയന്ത്രണത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ, നിയമം അവരുടെ അവകാശത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു തടവിൽ പോകുവാൻ അവർ സന്നദ്ധരാകണം. സംഘം ചേർന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കരുത്. ഓരോരുത്തരായി മാത്രമേ പ്രവേശിക്കാവൂ. അവകാശലാഭത്തിനായി കഷ്ടതയനുഭവിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയിലാണു് ഈ പ്രവൃത്തിയുടെ ധർമ്മം അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈശ്വരരുടേയും മറു് അവകാശം സംബ

സ്വീച്ച കായ്ക്കളിൽ സഹായിക്കേണ്ടതു സ്ഥലംകാൺഗ്രസ്സ് കമ്മിറ്റിക്കാരുടെ ധർമ്മമാണെന്നാണ് എന്റെ ശക്തിയായ അഭിപ്രായം.”

മഹാരാഗാസിയുടെ സന്ദേശം കേരളത്തിലെ ക്ഷേത്ര പ്രവേശനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയെ തുറിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഉടനടി സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുവാനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറച്ചു കാലത്തേയ്ക്കുകൂടി വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭം തുടന്നുകൊണ്ടു പോയതേയുള്ളൂ.

മാൻൻ-ൽ കോകനത്തിൽവെച്ചു മെഴുലാനാ മഹമ്മദാലിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സമ്മേളിച്ച ഭാരതമഹാജനസഭയിൽ മെ. കെ. എം. പണിക്കർ, കേ. പി.- കേശവമേനവനെ നന്നി വരോടു കൂടി ടി. കെ. മാധവനും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരെ നേരിട്ടുകണ്ടു സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനും, കേരളത്തിലെ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പറ്റി അവരെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും, അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അയിത്തോച്ചാടനം സംബന്ധിച്ച് ഉജ്ജ്വലമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട വിശദമായ കായ്പരിവാടി രൂപവൽക്കരിച്ചു പ്രവർത്തനസമിതിയ്ക്കു യുക്തമായ പ്രാദേശികകമ്മിറ്റികളെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രമേയം കാൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ചു. ഇതു ടി. കെ. മാധവന്റെ ഒരു മഹാവിജയമായിരുന്നു. ഈ നിശ്ചയമനുസരിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാണു സുപ്രസിദ്ധമായ വയ്ക്കം സത്യാഗ്രഹത്തിൽ കലാശിച്ചത്.

മാൻൻ മകരത്തിൽ കേരളപ്രാദേശികകമ്മിറ്റി കൂടി, കോകനംകാൺഗ്രസ്സിലെ നിശ്ചയം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിലേയ്ക്കു മെ. ടി. കെ. മാധവൻ, കുറുൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്, ടി. ആർ. കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ, കണ്ണത്തോടത്തു വേലായുധമേനവൻ, കേളപ്പൻ (കൺവീൻ) എന്നിവരടങ്ങിയ ഒരയിത്തോച്ചാടനകമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും കേരളമൊട്ടുക്കു സഞ്ചരിച്ച് അയിത്തോച്ചാടനസംബന്ധമായ പ്രവരണജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ ഒരു ഡാപ്യട്ടേഷനെ നിശ്ചയിച്ചു. ടി. കെ. മാധവൻ ഈ ഡാപ്യട്ടേഷനിലും ഒരംഗ

മായിരുന്നു. ചില സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കളുടെ ക്ഷണം, സ്വീകരിച്ച ഡപ്യൂട്ടേഷൻ ന്ൻ കുംഭം മന-ാംതീയതി വയ്ക്കും സന്ദർശിച്ചു. ദക്ഷിണകാശി, എന്ന പേരിൽ വിഖ്യാതമായ വയ്ക്കംക്ഷേത്രം അഖിലഭാരതപ്രശസ്തിയുള്ള ഒരു ദേവാലയമാണ്. ഈ മഹാക്ഷേത്രത്തിനു തൊട്ടു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകളിലും, നാലുപുറത്തുമുള്ള ഗോപുരങ്ങൾക്കു മുൻഭാഗത്തുള്ള റോഡുകളിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്ന് ഏതാനും വാര അകലെവരേയും, അയിത്തജാതിക്കാരനെന്നറിയപ്പെടുന്ന അവണ്ണർക്കു പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചിരുന്നു. ഈ റോഡുകളിൽ അയിത്തജാതിക്കാർക്കു സഞ്ചാരതടസ്സം ആരംഭിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ തീണ്ടൽ പലകകൾ നാട്ടിയിരുന്നു. ഈ പലകകളെപ്പറ്റി മഹാകവി കുമാരനാശാൻ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ ചോദിച്ചു ചോദ്യങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകുവാൻപോലും ഗവൺമെന്റിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

അയിത്തോച്ചാടനഡപ്യൂട്ടേഷന്റെ സന്ദർശനവേളയിൽ വയ്ക്കത്തുവെച്ച് ഒരു പ്രവരണമഹായോഗം കൂടി. യോഗത്തിൽ വിവിധജാതിമതസ്ഥരായ ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങൾ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു. ഡപ്യൂട്ടേഷനിലെ ഒരംഗമായിരുന്ന മി. കേ. പി. കേശവമേനവൻ പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് ആവേശജനകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. നിലവിലിരുന്ന ജാതിവ്യത്യാസങ്ങളേയും തീണ്ടൽ, തൊടീൽ തുടങ്ങിയ ദുരാചാരങ്ങളേയും അതിപരുഷമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം നിന്ദിച്ചു. തീണ്ടൽപ്പലകളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് ആരുടേയും ഹൃദയം ദ്രവിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിൽ അദ്ദേഹം വിലപിച്ചു. തീണ്ടലാചാരങ്ങൾ ഹിന്ദുമതം അനുവദിക്കുന്നു എന്നു തെളിയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സനാതനികളെ വെല്ലുവിളിച്ചു. സവണ്ണഹിന്ദുക്കളുടെ സഹകരണം അദ്ദേഹം ഉള്ളഴിഞ്ഞു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അനന്തരം അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങളെ അമ്പരപ്പിക്കുമാറ് അദ്ദേഹം പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ സൂര്യോദയത്തിനു മുൻപ്, അയിത്തജാതിക്കാരും സവണ്ണഹിന്ദുക്കളുംചേർന്ന്, നിരോധിക്കപ്പെട്ട റോഡുകളിൽകൂടി ഗർഭീരമായ ഒരു പ്രോഷയാത്ര നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരി

കുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു ഈ പ്രസ്താവനയുടെ ചുരുക്കം. ആ സമ്മേളനം നിശ്ചലമായി. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങൾ മുഖത്തോടുമുഖം തിരിച്ചു പരസ്പരം നോക്കിനിന്നതല്ലാതെ ഒന്നും ഉരിയാടുവാൻ ശക്തരായില്ല. സന്തോഷവും സന്താപവും ഇടകലന്ന് ഒരു സമ്മിശ്രവികാരമാണ് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ മർദ്ദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അതിഭയങ്കരമായ ഒരു സാമുദായികാ നീതിയോടു പടവെടുവാനുള്ള മി. മേനവന്റെ സംരംഭത്തെ ബഹുജനങ്ങൾ സർവ്വതന്നെ അഭിനന്ദിച്ചു. എന്നാൽ ആ ധീര ദേശാഭിമാനികൾക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്ന ആപത്തുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്ത അവരെ സന്താപാകലരാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിലാരംഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന തീവ്ര സമരത്തെക്കുറിച്ച് താഴ്ന്ന ശബ്ദത്തിൽ മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു പോ ത്തുജനങ്ങൾ യോഗസ്ഥലത്തുനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയി.

അന്നു രാത്രി വയ്ക്കത്തെ സവണ്ണപ്രമാണികളും ഉദ്യോഗ സ്ഥന്മാരും അടങ്ങിയ ഒരു ചെറിയ ഡബ്ബുട്ടേഷൻ, നേതാക്കന്മാരുടെ വിശ്രമസ്ഥലത്തു ചെന്നു് അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഷോഷയാത്ര പത്തു ദിവസത്തേയ്ക്കു മാറ്റിവയ്ക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു ന്യായമായ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു് അവർ വാഗ്ദാനംചെയ്തു. അഭിമാനപൂർവ്വമായ ഏതൊരു രാജിവ്യവസ്ഥകൾക്കും സന്നദ്ധരായിരുന്ന നേതാക്കന്മാർ കാര്യങ്ങൾ മംഗളമായി അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്കു് സവണ്ണപ്രമാണികളുടേയും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും അപേക്ഷ അനുസരിച്ചു് ഒരു മാസത്തെ അവധിതന്നെ നൽകാമെന്നു സമ്മതിച്ചു.

എന്നാൽ ഈ സന്ധിയായലോചനകൾ സമയഭൈര്യം ലഭിക്കുവാനുള്ള ഒരു നയോപായം മാത്രമാണെന്നു മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരുന്ന കമ്മറ്റിക്കാർ അവർക്കു ലഭിച്ച സമയം പാഴാക്കിയില്ല. കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു് അവർ പ്രചരണജോലികൾ നടത്തി. പല സവണ്ണനേതാക്കന്മാരേയും സന്ദർശിച്ചു് അവരുടെ അനുഭാവവും സഹകരണവും നേടി. മീനം ഗുഹ-വന-യായിരുന്നു വീണ്ടും ഘോഷയാത്ര നട

ത്തുവാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നത്. മീനം ഗവേഷണ-
ലോഷയാത്ര നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, യാതൊരു കാര
ണവശാലും വീണ്ടും അവധി മാറ്റുന്നതല്ലെന്നും, അവർ പര
സ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു.

മീനം ഗവേഷണത്തിന് നേരം പ്രഭാതമായി. തലേദിനം
മുതൽക്കുതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും
ബഹുശതം ജനങ്ങൾ വയ്ക്കത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
സാന്ത്യാഗ്രഹസമരത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഏതൊരു നിലയാണു
സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നുള്ളതായിരുന്നു വയ്ക്കത്തു കൂടി
യിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഉൽകണ്ഠാകലമായ ചിന്താവിഷയം.
കേരളത്തിലും പുറമേയും ഉള്ള വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങൾ ഗവ
ണ്മെന്റ് നിഷ്പക്ഷനില സ്വീകരിക്കണമെന്നു നട്ടേഴിച്ചുകൊണ്ടു
മുഖപ്രസംഗങ്ങളും ലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു. ലോ
ഷയാത്ര നടത്തുവാൻ വേണ്ട സകല സജ്ജീകരണങ്ങളും ടി.
കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ വളരെ നേരത്തെ ഏല്പാടു
ചെയ്യുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മീനം ഗവേഷണത്തിനു മൂന്നു
നാലു ദിവസം മുൻപു രണ്ടുമാസത്തേയ്ക്കു വയ്ക്കംറോഡുകളിൽ
കൂടി ലോഷയാത്രകൾ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു കോട്ടയം ഡിസ്ട്രി
ക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റ് ഒരു ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. നിരോധനാജ്ഞ
യുടെ പകർപ്പുകൾ മി. കെ. പി. കേശവമേനവൻ മുതലായ
നേതാക്കന്മാർക്കു നേരത്തേ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സത്യാ
ഗ്രഹക്കമ്മിറ്റി നിരോധനാജ്ഞ ലംഘിക്കുമോ എന്നുള്ളതായി
രുന്നു ഏവരുടേയും ആലോചനാവിഷയം. സത്യാഗ്രഹസമര
ത്തിനു സകല വിജയങ്ങളുമാശംസിച്ചുകൊണ്ടും, അക്രമരാ
ഹിത്യം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ അനുസ്മരി
പ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഗാന്ധിജി, മാളവ്യ തുടങ്ങിയ ഭാരതീയനേതാ
ക്കന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾ നേതാക്കന്മാർക്കു ലഭിച്ചു.

നേരം പുലർന്നതോടുകൂടി ലോഷയാത്ര വേണ്ടെന്നുവെച്ചി
രിക്കുന്നതായുള്ള വാർത്ത പട്ടണത്തിലെങ്ങും പരന്നു. കമ്മിറ്റി
സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്ന അനന്തരനടപടികളെന്തായിരി
ക്കുമെന്നു ജനങ്ങളാകാംക്ഷയോടെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയായി. ക്ഷേത്ര
റോഡുകളിൽ ജനങ്ങൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു.

മണി ഒൻപതടിച്ചുതോടുക്രി ഒരു പുലയനും, ഒരീഴവനും, ഒരു നായരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു ധർമ്മഭടസംഘം സത്യാഗ്രഹക്രമത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അവർ ക്ഷേത്രത്തിനഭിമുഖമായുള്ള റോഡിൽ കൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. സന്ദർശകരായി അവിടെ കൂടിയിരുന്ന മാനവസമുദ്രത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽനിന്നു ജയജയാരവങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കുയന്നു. മനുഷ്യന്റെ ജന്മാവകാശമായ സപാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും ആത്മാഭിമാനത്തേയും സംരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ആത്മബലി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സധീരം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയ ആ ത്യാഗസമ്പന്നന്മാർക്കു നിർബാധമായി സഞ്ചരിക്കുവാൻ മാറ്റം നൽകിക്കൊണ്ടു റോഡിൽ തിങ്ങിക്കൂടിനിന്നിരുന്ന ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങൾ താനേ രണ്ടായിപ്പിരിഞ്ഞു് ഇരുവശങ്ങളിലേയ്ക്കും അകന്നുനിന്നു. അവരുടെ കണ്ണനാളങ്ങളിൽനിന്നു പൊങ്ങിയ ആശീർവാദവചസ്സുകൾ ആകാശദേശത്തെ ഭേദിച്ചു. ധർമ്മഭടസംഘം സാവധാനം നടന്നു തീണ്ടൽപലകകൾ നാട്ടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തെത്തി. ഒരു സംഘം പോലീസുകാർ റോഡിലണിനിരന്നു വളണ്ടിയർസംഘത്തെ അവിടെ തടഞ്ഞുനിർത്തി. ധർമ്മഭടസംഘം യാതൊരു ക്ഷോഭവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ റോഡിൽ നിരന്നിരിപ്പായി. പോലീസണി മുറിച്ചു സത്യാഗ്രഹികൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ ഭാവമില്ലെന്നു കണ്ടതോടുകൂടി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പരിഭ്രമം വർദ്ധിച്ചു. അവർ കൂടിയാലോചിച്ചു. ദീർഘമായ ആലോചനയ്ക്കുശേഷം പോലീസധികാരികൾ സത്യാഗ്രഹികളെ അറസ്റ്റുചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആദ്യദിവസത്തെ മൂന്നു ധീരഭടന്മാർ ജയിൽമുറിക്കുകത്തായി. അടുത്ത ദിവസം ഈ നടപടികൾതന്നെ ആവർത്തിച്ചു. അന്നും മൂന്നു സത്യാഗ്രഹികൾ അറസ്റ്റു വരിച്ചു. ഇതിനുശേഷം ചില സവണ്ണഹിന്ദുപ്രമാണികളുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു രണ്ടു ദിവസത്തേയ്ക്കു സത്യാഗ്രഹം നിർത്തിവച്ചു. സത്യാഗ്രഹം വീണ്ടുമാരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ദിവസത്തിനു തലേന്നാൾ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ അടുത്ത ദിവസം പതിനൊന്നു മണിക്കു ഹാജരായിക്കൊള്ളണമെന്ന് ആജ്ഞാപിക്കുന്ന ഓരോ നോട്ടീസുകൾ മെ. ടി. കെ. മാധവൻ, എ. കെ. പിള്ള, കെ. പി. കേശവമേനവൻ, കേളപ്പൻ

എന്നിവയ്ക്ക് ലഭിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ആജ്ഞ ലംഘിക്കുവാൻ തന്നെ കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചു. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ മി. കെ. പി. കേശവമേനവനും ടി. കെ. മാധവനുമായ സത്യാഗ്രഹഭേദനാഭാവത്തിൽ ക്ഷേത്രോദ്യമുകളിലേയ്ക്കു മാർച്ചയെഴുതി. പോലീസുകാർ അവരെ അറസ്റ്റാക്കിയപ്പോൾ കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. അദ്ദേഹങ്ങൾ വീതം വെക്കും തടവുശിക്ഷയാണു കോടതി അവയ്ക്ക് നൽകിയത്. ഇതിനെത്തുടർന്നു മെ. എ. കെ. പിള്ള, കേളപ്പൻ, വേലായുധമേനവൻ, എന്നിവരും അറസ്റ്റാക്കി വരിച്ചു. ജയിൽവാസം സഹിക്കുകയും അതിനുശേഷം അറസ്റ്റാക്കി വരികുവാൻ സന്നദ്ധരായി അനവധി സത്യാഗ്രഹികൾ മുന്നോട്ടുവന്നു. അറസ്റ്റാക്കിയവർക്കു തുടർന്നു. ഈ നയം അവസാനിപ്പിക്കാത്തപക്ഷം ജയിലുകൾ സത്യാഗ്രഹികളെക്കൊണ്ടു നിറയുമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു ബോധ്യമായി. അധികാരികൾ ഒരു നയഭേദം സഹിക്കുകയും സത്യാഗ്രഹികളെ തീണ്ടൽപലകയ്ക്കു സമീപം വെച്ചു തടഞ്ഞുനിൽക്കുകയും അറസ്റ്റാക്കി അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നിരുത്തരവാദപരമായ സേവനാധികാരഭരണത്തിന് കീഴിൽ പ്രക്ഷോഭകാരികൾക്കു നേരിടേണ്ടിവരുന്ന മറ്റൊരു തരം മർദ്ദനനടപടികളും വയ്ക്കുന്നതു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. യാഥാസ്ഥിതികരായ സനാതനികൾ പോലീസുസൈന്യത്തിന്റെ അറിവോടുകൂടി സത്യാഗ്രഹികളെ മർദ്ദിക്കുവാൻ മദ്യപാനികളേയും ചട്ടമ്പിമാരേയും നിയോഗിച്ചു. നിരായുധരും, നിസ്സഹായരും ആയ പല ധർമ്മഭക്തരും അതിഭയങ്കരമായ ശരീരഭംഗം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. പോലീസുകാരുടെ മുന്നിൽ മുൻപിൽവെച്ചു നടന്ന ക്രൂരവും, ഭീകരവും ആയ ഈ നടപടികളെ അവർ തടയുകപോലും ചെയ്തില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ നടപടികൾ ഒരുഭാഗത്തും, സനാതനികളുടെ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ മറ്റൊരു ഭാഗത്തും മാറിമാറി, സത്യാഗ്രഹികളെ അക്രമമായി മർദ്ദിച്ചു തുടങ്ങിയതോടുകൂടി വയ്ക്കുംക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹം ഒരഖിലഭാരതപ്രശ്നമായി രൂപാന്തരപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ നിരവിതാശൂന്യമായി.

തിരിഞ്ഞു. ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും സഹായ സഹകരണങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള സന്ദേശങ്ങൾ വയ്ക്കത്തു സത്യാഗ്രഹികൾക്കു ലഭിച്ചു. ആളും, ചണവും വയ്ക്കത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിച്ചുതുടങ്ങി. പഞ്ചാബിൽനിന്ന് ഒരു സംഘം 'അക്കാലികൾ' വയ്ക്കത്തേത്തി, സത്യാഗ്രഹികൾക്കായി ഒരു സെന്റർ ക്ഷേണശാല തുറന്നു. ദേശീയനേതാക്കന്മാർ സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. വയ്ക്കത്തുസത്യാഗ്രഹത്തിന് അഖില ഭാരതപ്രശസ്തി ലഭിച്ചു. അന്തിമഘട്ടംവരെ പിന്തിരിയാതെ നിന്നു പൊരുതുവാൻ വേണ്ട സകല സജ്ജീകരണങ്ങളോടും കൂടി അതിവിപുലമായ തോതിൽ ഒരു സത്യാഗ്രഹാശ്രമം വയ്ക്കത്തു സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.

അദ്ധ്യായം ൨൪

കേരളപ്രാദേശികകാൺഗ്രസ്സുകമ്മറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണല്ലോ വയ്ക്കും സത്യാഗ്രഹമാരംഭിച്ചത്. അതുകൊണ്ടു സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിക്കു ഗണ്യമായ യാതൊരു പങ്കും വഹിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. സത്യാഗ്രഹം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപ് അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ ചങ്ങനാശേരിയോടാലോചിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുതാല്പര്യങ്ങളെ സ്സർഗ്ഗിക്കുന്ന പുരോഗമനപരമായ യാതൊരു പ്രസ്ഥാനത്തിനും ദീർഘകാലം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നുകുന്നനില്ലുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഏതാദൃശമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ആരുടേയും പ്രത്യേകമായ ക്ഷണങ്ങളും അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കാറില്ല. പോരെങ്കിൽ അയിത്തോച്ചാടനവും, അധഃകൃതോദ്ധാരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിലും മജ്ജയിലും കൂടി വ്യാപിച്ചു, ജീവസന്ധാരണത്തിനുതന്നെ അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നിരുന്ന മഹനീയമായ രണ്ടു് ആദർശങ്ങളായിരുന്നു. സമരകാഹളം മുഴങ്ങുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താശക്തി പെട്ടെന്നുണർന്നു. ഗാഢമായ ആലോചനകളുടെ ഫലമായി അദ്ദേഹം ചില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്തു. സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടു ധരിച്ചു തിനുശേഷം തന്റെ സർവ്വസാധീനശക്തിയും ആ സമരത്തെ വിജയത്തിലേയ്ക്കുടുപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു.

അന്ന് അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയിൽ കുടുംബസഹിതം താമസിക്കുകയായിരുന്നു. സീമന്തശിശുവിന്റെ അന്നപ്രാശനകർമ്മം നടത്തുവാൻ വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് വയ്ക്കുത്തെ സംഭവവികാസങ്ങൾ ഒന്നാന്നായി കേട്ടറിഞ്ഞത്. ചോറുണടിയന്തിരം തൽക്കാലം മാറിവെച്ചിട്ടു ചങ്ങനാശേരി അതിരധട്ടതിയിൽ വയ്ക്കുത്തെത്തി. പ്രഥമസന്താനത്തിന്റെ ചോറുണകർമ്മം നടത്തുവാൻ ഭർത്താവിന്റെ ആഗമനം ആകാംക്ഷയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

ഭായുയുക്തം ഉടൻ കൊല്ലത്തേയ്ക്കു പൊയ്ക്കൊള്ളണമെന്നും, വയ്ക്കത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടിരുന്ന എസ്. ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അടുത്ത ദിവസം വൈകുന്നേരം റയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ കാരയയ്ക്കണമെന്നും ഉള്ള കമ്പിനിർദ്ദേശമാണു ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നു ലഭിച്ചത്.

അന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തി ആക്ഷേപത്തെ വിഗണിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒന്നായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ശക്തിയേറിയ സമസ്തസമുദായത്തിന്റെ ഏക പ്രബലസംഘടനയായിരുന്ന നായർസമീപ് സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സമസ്തപക്ഷത്തുനിന്നും അയിത്തോച്ചാടനശ്രമങ്ങൾക്കഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന ഗാർഭീരമായ എതിർപ്പുകളുടെ അന്ധമിവാദത്തെ തോണ്ടുവാൻ ഏതൊരു സമുദായത്തിനെങ്കിലും അന്നു കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ അതു നായന്മാക്കായിരുന്നു. നായർസമീപ് സൊസൈറ്റി അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾക്കിടകൊടുക്കുന്നതോ, ദേശീയവിമുഖമോ ആയ, പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അന്ന് ഏറ്റെടുത്തിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഉല്പത്തിക്കുറയായ യുവാക്കന്മാർ കൂടി ആ സംഘടനയെ അഭിമാനപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുകയും, അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജാധിപത്യതത്വങ്ങളനുസരിച്ചു സമീപ് സൊസൈറ്റി നായർസമുദായത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നു എന്നു പറയുക സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, വയ്ക്കംക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉപദേശാനുസരണം സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി നരകിയ നേതൃത്വത്തിന്നു നായർസമുദായത്തിൽ ഗണ്യമായ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ പിന്തുണയുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. യാഥാസ്ഥിതികരായ നായർപ്രമാണികളിൽനിന്നും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചില അപസ്മരങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

നൻ-ലെ നായർസമ്മേളനവും, ഇഴഴ്വരസമ്മേളനവും വയ്ക്കത്തുവെച്ചു നടത്തുവാനാണു രണ്ടു സമുദായങ്ങളിലേയും നേതാക്കന്മാർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. നായർസമ്മേളനത്തിൽ

മി. കെ. നാരായണമേനവൻ ആദ്യകൃഷ്ണം വഹിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സത്യാഗ്രഹസമരംകൊണ്ടു വയ്ക്കുത്തെ സമുദായാന്തരീക്ഷം ഇളകിമറിയുന്നതിനു മുൻപുള്ള ഒരു സമ്മതമായിരുന്നു ഇത്. സത്യാഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച സമുദായത്തിന്റെ മനോഭാവം എന്തെന്നു രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഭാരം അക്കാലത്തെ സമ്മേളനത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. സത്യാഗ്രഹത്തെ ഗവൺമെന്റ് പ്രത്യക്ഷമായി എതിർക്കുമ്പോൾ ഒരു പെൻഷ്യൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനായ മി. നാരായണമേനവൻ സപാലിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ വിഷമമായിരുന്നു. കൂടാതെ യാഥാസ്ഥിതികരായ ചില നായർപ്രമാണികളുടെ ഇടയിൽ സമ്മേളനം നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി ചില എതിർപ്പുകളും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മി. വയ്ക്കം രാമകൃഷ്ണപിള്ള തുടങ്ങിയവരുടെ ധീരമായ നേതൃത്വത്തിൽ നായർസമ്മേളനം ഭംഗിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. സമ്മേളനത്തിൽ ആദ്യകൃഷ്ണം വഹിച്ചതു സുപ്രസിദ്ധദേശാഭിമാനിയും, ത്യാഗസമ്പന്നനുമായിരുന്ന കോഴിക്കോടു കെ. മാധവൻനായരായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അന്നു നായർസമ്മേളനങ്ങളിൽ പ്രകടമായിരുന്ന ദേശീയത്വത്തിനു കൂടുതൽ തെളിവുവേണ്ടിവരികയില്ലല്ലോ. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തേയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തേയും അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ചു. കൂടാതെ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗവും, ഇതരസമുദായസംഘടനകളുമായി യോജിച്ച്, ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം ആണ്ടുതോറും നടത്തി, സമുദായസൗഹൃദം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു മറ്റൊരു പ്രമേയവും ആ സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കി. ഈ പ്രമേയമനുസരിച്ച് അടുത്തുതന്നെ വയ്ക്കത്തുവെച്ചു കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ച നായരീഴവസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ നൂറു പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകൂടി ചെയ്തതിനുശേഷം, സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞു. അന്നു നായർസമുദായവും, ഈഴവസമുദായവും എത്ര വലിയ രഞ്ജനയിലാണു വർത്തിച്ചിരുന്നതെന്നും, ഈഴവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, വേണ്ടിവന്നാൽ അതിനുവേണ്ടി ആരോടും മല്ലടിക്കുവാനും, നായർസമുദായത്തിന്റെ സന്നദ്ധത എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നും, ഈ നിശ്ചയം ചെളി

പ്പെടുത്തുമല്ലോ. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഈ രണ്ടു സമുദായങ്ങൾ പരസ്പരം അകന്നുപോയതും, മത്സരങ്ങളും കലഹങ്ങളുംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതം മലിനപ്പെട്ടതും ഭാവിചരിത്രമാണ്.

നായരീഴവസംയുക്തസമ്മേളനം ന്ൻ മേടം ൨൬-ാംനു വയ്ക്കത്തുവച്ചു സമ്മേളിച്ചു. ഈ സമ്മേളനത്തിലാദ്യക്ഷണംവഹി ക്കവാൻ രണ്ടു സമുദായങ്ങളുടേയും ഹാർദ്ദമായ വിശ്വാസത്തിനു പാത്രമായി, വസ്ത്രീയത തൊടുതെറിച്ച് ടിറ്റില്ലാത്ത പരിശുദ്ധമായ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിബിംബമായി, അഖിലതിരുവിതാംകൂർപ്രശസ്തിയുള്ള ഒരൊറ്റ ആൾ മാത്രമേ അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയല്ലാതെ മറ്റൊരാളായിരുന്നില്ല. അത്ര ഗംഭീരമായ ഒരു സദസ്സ് അതിനു മുൻപും, പിൻപും തുലോം അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ തിരുവിതാംകൂറിൽ സമ്മേളിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപ്രസംഗം സംക്ഷിപ്തവും കാര്യസമ്പന്നവുമായിരുന്നു. അതിലൊരു ഭാഗം ഇവിടെ ചേർക്കുന്നത് അസംഗതമായിരിക്കയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

“ഇന്നത്തെ മഹായോഗത്തിൽ ആദ്യക്ഷണം വഹിക്കുവാൻ എന്നെ നിയോഗിച്ചതിനു നിങ്ങളോടുള്ള നന്ദിയെ ഞാൻ ആദ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇന്ന് എന്നോടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതിയെക്കാരും എനിക്കു സന്തോഷകരമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതി ഇതിനു മുൻപ് എന്റെ ആയുസ്സിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ ധൈര്യമായി നിങ്ങളോടു് ഉറപ്പു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ ഹാജരാകുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടാകണമെന്നു ഞാൻ വളരെക്കാലമായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പത്തിരപതു വർഷമായിട്ടു സാമുദായികമായ പല സമ്മേളനങ്ങളിലും ഞാൻ പങ്കുകൊള്ളുകയും, എന്നാൽ കഴിയുന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്തും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അത് ഓരോ സമുദായങ്ങളുടേയും പ്രത്യേകാവകാശത്തിനായി സ്ഥാപിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന സഭകൾ ആയിരുന്നു. ഈ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ

സമുദായങ്ങൾക്കും ചൊതുവേ ആവശ്യമുള്ളതായ സംഗതികളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു അവ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്നതിനായി എല്ലാ സമുദായങ്ങളുടേയും യോജിച്ചുള്ള ഒരു സമ്മേളനം ഉണ്ടാകണമെന്നും, അങ്ങിനെ ആണ്ടുതോറും സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തണമെന്നും, ഉള്ള ആഗ്രഹം എനിക്കു വളരെക്കാലമായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോഴാണ് എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗവും നായർസമാജവും കൂടി ഒരു സ്ഥലത്തു കൂടണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം കേരളകൗമുദിയിൽ കണ്ടത്. അന്നുമുതൽ അതിനെ ഏതുപ്രകാരത്തിൽ നടപ്പിൽ വരുത്താമെന്നു ഞാൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടു സമുദായങ്ങളുടേയും ഒന്നിച്ചുള്ള ഒരു സമ്മേളനം നടത്തണമെന്നും എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതു സാധിച്ചതിൽവെച്ചാണ് എനിക്കു വലുതായ ചാരിതാത്വമുള്ളത്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ ഇത്ര ഭാരമേറിയ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതിനിടയായതിൽ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. അതിലേയ്ക്കു ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികളോടു് എനിക്കുള്ള പ്രത്യേകമായ നന്ദിയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

.....

ഇന്നു നമുക്കിവിടെ ഒരു പ്രധാന കാര്യം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദമാണ്. ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന ഈ സമരത്തിൽ നിന്നും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം എത്രത്തോളം പ്രയാസമേറിയ സംഗതിയാണെന്നു നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മതിൽക്കു ചുറ്റുമുള്ള റോഡിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുന്നതിനു നിങ്ങളെ അനുവദിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സമ്മതമില്ല. അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി സഹനസമരം നടത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടു് ഒരു മാസമായിട്ടും ഇതുവരെ നടപ്പിൽ വന്നിട്ടില്ല. ചെറുപ്പക്കാരായ നമ്മുടെ കുട്ടികൾ പല ദിവസവും ഇതിനുവേണ്ടി പട്ടിണി കിടന്നിട്ടും സാധിച്ചില്ല. ഇന്നും ആ സമരം നടന്നുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. ഇനി എത്ര കാലം നടത്തിയാൽ ഈ സംഗതി സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്കു പറയാനും പ്രയാസം. മഹമ്മദീയരും, ക്രിസ്ത്യാനികളും, നായന്മാരും, സവണ്ണഹിന്ദുക്കളും നടന്നുപോകുന്ന റോഡിൽക്കൂടി നടക്കുന്നതിന് അനുവാദം സിദ്ധിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിനകത്തു പ്രവേശിക്കുവാൻ ഉള്ള പ്രയാസം എത്രയാണെന്നു

നിങ്ങൾ ആലോചിക്കവിൻ. ഇപ്പോൾ ആ രോഡുകളിൽ കൂടി നടക്കുവാൻ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു സവണ്ണമിന്ദുക്കളാണെന്നാണു ഗവണ്മെൻറു പറയുന്നതു്. റോഡിൽകൂടി നടക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ക്ഷേത്രത്തിനുള്ളിൽ കടക്കുന്നതിനു് എത്രത്തോളം തടസ്സം ചെയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുവിൻ. ആക്ഷേത്രംകൊണ്ടു് അവർക്കു് എത്രത്തോളം ഉപയോഗമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നുണ്ടോ? സവണ്ണമിന്ദുക്കൾ എന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഞാൻ ബ്രാഹ്മണരെ മാത്രമേ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുള്ളു. നായന്മാരും സവണ്ണമിന്ദുക്കളാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെ പറയുന്ന നായരെപ്പറ്റി എനിക്കു ലജ്ജ മാത്രമേ തോന്നുന്നുള്ളു. ഇപ്പോൾ ഇവിടങ്ങളിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സർക്കാരിൽനിന്നു മാത്രം ആണ്ടുതോറും ൨൦ ലക്ഷം രൂപാ ചിലവു ചെയ്യുന്നു. ജനങ്ങളുടെ വക എത്രത്തോളം രൂപാ ചിലവുചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നു ശരിയായ കണക്കു കിട്ടാൻ പ്രയാസമാണു്. ഉദ്ദേശം ഒരു അഞ്ചു ലക്ഷം രൂപാ വരുമെന്നു വയ്ക്കാം. അപ്പോൾ ആകെ ൨൦-ലക്ഷം രൂപാ ചിലവാകുന്നുണ്ടു്. ഈ ഇരുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം രൂപായുടെ ആദായം ഇന്നത്തെ സവണ്ണമിന്ദുക്കൾക്കാണു്. സവണ്ണമിന്ദുക്കൾ ൧൦,൦൦൦ മാത്രമേയുള്ളു. അപ്പോൾ അവരിൽ ഒരാൾക്കു് ആണ്ടൊന്നിന്നു ൨൦ രൂപാ വീതം കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ഇൻഡ്യയിൽ സാധാരണ ഒരാളിൻറ വരവു് ഇരുപത്തഞ്ചു രൂപാ എന്നാണു സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ പറയുന്നതു്. സാധാരണ ഒരാളിൻറ വരവിൽ ഇരട്ടി ആദായം ഇപ്പോൾ ഒരു സവണ്ണമിന്ദുവിന്നു കിട്ടുന്നുണ്ടു്. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ ഈ അൻപതു രൂപായും ഓരോ സവണ്ണമിന്ദുവിന്നും നഷ്ടം വരും. ഇത്ര വലുതായ നഷ്ടം സഹിക്കുന്നതിനു് അവർ എളുപ്പത്തിൽ തയാറാകുമോ? മതവിശ്വാസവും ആചാരവിശ്വാസവും എത്രതന്നെയായിരുന്നാലും, അതിനെ യൊക്കെ നീക്കം ചെയ്യാമെങ്കിലും, പണത്തോടുകൂടുമ്പോൾ അത്ര വേഗത്തിൽ വഴി കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു അറിഞ്ഞുകൂടേ? അതുകൊണ്ടു് ഇക്കാര്യം വളരെ സമാധാനമായി സാധിക്കേണ്ട ഒന്നാണു്. അതിലേയ്ക്കു് ആവശ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം മിന്ദുക്കൾ

അനവധി ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുന്നതിനും, വേണ്ടിവന്നാൽ മരിക്കുന്നതിനുംകൂടി തയ്യാറായിരിക്കണം. അക്കാലത്തല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം കിട്ടുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിലേയ്ക്കായിട്ട് ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളണം. വളരെ ആളുകൾ തയ്യാറാകണം. വളരെ പണം ആവശ്യമുണ്ട്. അതുകളൊക്കെയും ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉണ്ടാകണം. അക്കൗണ്ടന്റൈനറിയായാണ് ഇന്നിവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടത്. അതിനെപ്പറ്റി എല്ലാം നിങ്ങൾ ഗാഢമായി ആലോചിക്കുകയും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ശരിയായ തീരുമാനം ചെയ്ത് അതിനെ പ്രവൃത്തിയിൽ വരുത്തുന്ന പക്ഷം ഇക്കാര്യമല്ല, ഏതു കാര്യവും സാധിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. അതുകൊണ്ട് അതിലേയ്ക്കുള്ള ശ്രമങ്ങൾ വേണ്ട പോലെ ആരംഭിക്കണമെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിൽക്കൂടുതലായി ഈ അവസരത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.”

അല്പക്ഷപ്രസംഗത്തിനുശേഷം വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തോടു് അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അതിൽ ജയിൽവാസം വരിച്ചവരെ അനുഭവിക്കുകയും, പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി. ധർമ്മഭോജനശാല നടത്തിയിരുന്ന ‘അക്കാലി’കളോടു സമ്മേളനം കൃത്യത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചു. വയ്ക്കുംറോഡുകളിലും, പ്രവേശനം നിരോധിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു റോഡുകളിലും അവണ്ണുക്കു സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകണമെന്നും, അതിലേയ്ക്കു് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കണമെന്നും, നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കി. അതിലേയ്ക്കു് ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷൻ ഈ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചുതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. കൂടാതെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കണമെന്നു മറ്റൊരു പ്രമേയവും പാസാക്കി. പ്രചരണജോലികൾ നടത്തുവാൻ ധനശേഖരം ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്കു് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. കമ്മിറ്റിയുടേയും ഡപ്യൂട്ടേഷൻറയും അല്പക്ഷൻ ചങ്ങനാശേരിതന്നെയായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനോടുകൂ

തമിഴ്നാടുകളിലെ പ്രമേയരൂപം, സമരധീരന്മാർക്ക് അഭിമാന രഹിതമാണെന്നുള്ള കാരണംകൊണ്ട് അതു ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്ന്, അന്ന് ഒരുമിതവാദിയായിരുന്നു എങ്കിലും, ഇന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഡയറിയായിരിക്കുന്ന മി. കെ. ജി. കണ്ണുകൃഷ്ണപിള്ള, ശക്തിയായി വാദിച്ചു. പക്ഷേ പ്രമേയം ഭൂരിപക്ഷമനുസരിച്ചു പാസായി.

ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അവിസ്തരണീയമായ മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. ആയുസ്മാജത്തിന്റെ നേതാവും, ഇൻഡ്യയിലെ ധീരഭേദാഭിമാനികളിൽ എന്തുകൊണ്ടും അഭിമാനം, ആയിരുന്ന സപാമി ശ്രദ്ധാനന്ദൻ സമ്മേളനനടപടികളുടെ അവസാനത്തിൽ അവിടെ ധാജമായി. മണ്ഡനശിരസ്സും, ആഷ്വതേജസ്വിയും, ഉന്നതഗാത്രനും ആയ ആ വൃദ്ധതാപസൻ 'കാവിവസ്രുത്താൽ സമാഹരിക്കിതശരീരനായി', യോഗഭണ്ഡമേന്തി സമ്മേളനപ്പന്തലിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങൾ അവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽനിന്നു തനിയെ എഴുന്നേറ്റു കൈകൂപ്പി നിന്ന് ആ മഹാനു സപാഗതമരുളി. അല്പക്ഷൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു, പ്രസംഗവേദിയിൽ ഉപവിഷ്ണുനാക്കി. അനന്തരം സപാമി സമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. സത്യാഗ്രഹനിധിയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ൧൦൦൦ രൂപാ സംഭാവന ചെയ്തു.

ഈ നായരീഴവസമ്മേളനത്തെയും, അതിനുശേഷം നടന്ന സവണ്ണജാഥായേയുംപറ്റി ടി. കെ. മാധവനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകളിൽ ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണു്:—

“നായർസമ്മേളനത്തിലേയും, ഈഴവസമ്മേളനത്തിലേയും, പ്രതിനിധികൾ യോജിച്ചു വയ്ക്കത്തുവെച്ചു നടത്തിയ നായരീഴവസംയുക്തസമ്മേളനത്തിൽ ആല്പ്യക്ഷം വഹിക്കുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം ലഭിച്ചത് എനിക്കായിരുന്നു. നായന്മാരും ഈഴവരും തമ്മിൽ അകന്നു പരസ്പരം അധിക്ഷേപിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ സമസ്തകേരളനായർ

സമാജസമ്മേളനത്തിന്റേയും, എസ്. എൻ. ഡി. പി. സമ്മേളനത്തിന്റേയും യോജിച്ചുള്ള സമ്മേളനനടപടികളേയും, അതിനു ഘോരഭൂതമായിരുന്ന ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തേയും, വികാരസ്തംഭം കൂടാതെ എങ്ങിനെ സ്മരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അഭൂതപൂർവ്വമാവണ്ണം നാടിന്റെ ഒരറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ ഒരു നവചൈതന്യവും ഉത്സാഹപ്രസരവും ചേർത്ത ആ സവണ്ണജാഥാപ്രസ്ഥാനത്തിനു പ്രേരകമായിരുന്ന, സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സന്മനോഭാവം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ടി. കെ. മാധവന്റെ അനന്യചതുരവും ധീരവുമായ നേതൃത്വം വളരെ സഹായിച്ചു.”

അദ്ധ്യായം ൨൫

അറസ്ററുകളും, ശിക്ഷകളും, ചട്ടവിമാരുടെ മദ്ദനങ്ങളും അതിജീവിച്ചു വയ്ക്കുത്തെ ക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹം മുന്നോട്ടു പോക കതന്നെ ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു ചില പ്രശസ്ത ഭാരതീയനേതാക്ക നാർ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു. മദ്രാസിലെ ഒരു സുപ്രസിദ്ധ അഭിഭാഷകനും, അഖിലഭാരതപ്രശസ്തനുമായിരുന്ന എസ്. ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാർ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി മഹാരാജാതിരുമ നസ്സിനെ നേരിട്ടുകണ്ടു, വയ്ക്കുത്തെ ദുഃഖപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാ രമുണ്ടാക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദേഹം മററധികാരസ്ഥാനങ്ങളേയും, സവണ്ണഹിന്ദുക്കളേയും കണ്ടു സംഭാഷണം നടത്തി. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുകയാണു ചെയ്തതു്. ശ്രീനിവാസയ്യങ്കാർ വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹികളുടെ ദുരിതസന്ദുഷ്ടമായ അനുഭവങ്ങൾ നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി. അനന്തരം സ്ഥിതിഗതികളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു്, അദ്ദേഹം ദീർഘമായ ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, സത്യാഗ്രഹ നിധിയിലേയ്ക്കു് ൧൦൦൦ രൂപാ സംഭാവന ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി. വയ്ക്കുത്തെ മററ വിഖ്യാതരായ രണ്ടു സന്ദർശകന്മാർ ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരി, സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസ് എന്നിവരാ യിരുന്നു. സപാമി ശ്രദ്ധാനന്ദന്റെ സന്ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ന്ൻ കക്കടകം വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹികൾക്കു മാത്രമല്ല, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കും തുലോം ക്ലേശകരമായ ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു. ഉഷ്ണരതിരുവിതാംകൂറിൽ അതിനു മുൻപു് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം അതിഭയങ്കരമായി വെള്ളം പൊങ്ങുകയും, ബഹുശതം ജനങ്ങൾ ഗൃഹങ്ങളും, വസ്തുവകകളും നഷ്ടപ്പെട്ടു് അനാഥരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. “ദേഹം പകുതിയും വെള്ളത്തിൽ മുഴുകിയും, ശരീരത്തിലിഴഞ്ഞു കയറുന്ന ജന്തുക്കളുടെ ദംശനചുംബനങ്ങൾ സഹിച്ചും, കിഴ ക്കൻമലകളിൽനിന്നൊഴുകിപ്പെട്ടുവരുന്ന അഴുക്കുകളെല്ലാം

ദേഹംകൊണ്ടു തടഞ്ഞും, അതിവർഷം മൂലാവുകൊണ്ടു തടുത്തും, മറ്റനേകം കഷ്ടതകളനുഭവിച്ചും സത്യാഗ്രഹികൾ ക്ഷേത്രനടയിൽനിന്നു കഠിനതപസ്സു ചെയ്തു.” ഭീനബന്ധു സി. എഫ്. ആൻഡ്രൂസ് വയ്ക്കുത്തട്ടേഹം കണ്ട സത്യാഗ്രഹികളുടെ ക്ലേശങ്ങളെപ്പറ്റി അതിമനോഹരമായ ഒരു തൂലികാചിത്രം രചിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

“ഞാൻ ഓരോ വേലികളും ഒന്നൊന്നായി നോക്കിക്കണ്ടു. ഒരു ധർമ്മഭടൻ റോഡരികിലിരുന്ന് ഒരു ചക്രായിൽ നൃത്തം നൃത്തംകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റു രണ്ടുപേർ റോഡിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നിടത്തു ശാന്തമായി നിലകൊള്ളുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പോലീസ് സൈന്യം അവരുടെ പ്രവേശനം തടഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കാത്ത നിലയിൽ നില്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആറു മണിക്കൂറിനൊരിക്കൽ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചെറുസംഘങ്ങളായിപ്പിരിഞ്ഞു അവർ പരസ്പരം അഭിമുഖമായി നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.....
.....തെരുവുകളിൽക്കൂടി ഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചക്രായുടെ മാധാത്മ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും, തൊടീലാചാരമില്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, അവർ പാട്ടുകൾ പാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അവരെക്കൊന്നൊന്നായി പുറത്തോടിയിറങ്ങുന്നു. ഇവരുടെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ എത്ര വലുതായിരുന്നു എന്ന് ആ സ്ഥലത്തു ചെന്നപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഈ ധർമ്മഭടന്മാർ മഴക്കാലത്തു് അനവധി മണിക്കൂറുകൾ വെള്ളത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു സത്യാഗ്രഹമനുഷ്ഠിച്ചു. ഒരിക്കൽ വെള്ളം അവരുടെ കഴുത്തുവരെ ഉയന്നു എങ്കിലും അവർ പിന്മാറിയില്ല. സമീപഗൃഹങ്ങളിൽ നിന്നു പോലീസുകാർക്കു വള്ളങ്ങൾ കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ സത്യാഗ്രഹികൾ വെള്ളത്തിൽത്തന്നെ നിന്നുകൊണ്ടു കഷ്ടതകളനുഭവിച്ചു. അതെന്നോടു പോലീസുകാർതന്നെ പറഞ്ഞു വാങ്ങുകയാണ്. അവർ സത്യാഗ്രഹികളുടെ നിശ്ചയ ഓർവ്വ്യാം കണ്ടാശ്ചയ്യപ്പെടുപോയി.”

നാൻ കർക്കടകത്തിൽ ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു നാട്ടുനീങ്ങി. വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ചു, മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു കടന്ന യാഥാസ്ഥിതികനായിരുന്ന തിരുമ

നസ്സുകൊണ്ടു സപീകരിച്ച നയം എന്തായിരുന്നാലും, മൂന്നു വ്യാഴ വട്ടത്തിലധികം തിരുവിതാംകൂറിലെ രാജസിംഹാസനം അലങ്കരിച്ചു, ആ സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു മാതൃകാരാജ്യമായി ഉന്നമിപ്പിച്ച ശ്രീമൂലംതിരുനാൾരാജാജിവിയുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ഭൂഖിക്കാത്തവരായി തിരുവിതാംകൂറിലാരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിനങ്ങായിട്ടുള്ള നാനാമുഖമായ പുരോഗതിയും, ശ്രേയസ്സും ഏതൊരു ഭരണാധികാരിയേയും അഭിമാനം കൊള്ളിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമെന്നവണ്ണം അത്ര വളരെ മഹത്തരങ്ങളായിരുന്നു. ഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ പ്രജകളുടെ ക്ഷേമമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു മറ്റൊരു ചിന്തയും തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആശ്രിതവത്സലനായിരുന്ന തിരുമനസ്സിലെ കാരുണ്യത്തിനു പാത്രമായ ഒന്നു രണ്ടു സേവകന്മാരുടെ വിക്രിയകൾ മറ്റു വിധത്തിൽ പ്രശോഭനമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തെ അല്ലാലുമായി കളങ്കപ്പെടുത്തിയിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരണീയമല്ല. പക്ഷേ തിരുമനസ്സിലെ ഭരണംകൊണ്ടു നാട്ടിനങ്ങായിട്ടുള്ള അനശ്വരമായ അഭിവൃദ്ധിയുടെ തെളിച്ചത്തിൽ മാഞ്ഞുപോകുവാനുള്ള നീലിമ മാത്രമേ ആ രാജസേവകന്മാരുടെ ചപലവൃത്തികൾക്കു ചേർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. രാജ്യത്തിന്റെ മെഴുകുമാലയായ താല്പര്യങ്ങളെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു വിഷയത്തിലും സപാധീനശക്തി പ്രയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സേവകന്മാരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുമനസ്സിലെ ഭരണകാലത്തു് അത്യഗ്രമായ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളും, സാമുദായികപ്രക്ഷോഭങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിലെ അന്തരീക്ഷത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അത്യധികമായ സഹിഷ്ണുതയോടും, സമചിത്തതയോടുംകൂടി മാത്രമാണു് അദ്ദേഹം അവയെ അഭിമുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എത്ര കോപഹേതുക്തമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിലും ചെറുരസപാതശ്രുതിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ കൈകടത്തുവാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഉദ്യുക്തനായിട്ടില്ല. അതിനൊരുവെടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദത്തെ അദ്ദേഹം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണം തിരുവിതാംകൂറിലെ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളെ ഭൂഖനിമഗ്നരാക്കിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ.

ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തു. എന്നാൽ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു പ്രായപൂർത്തി വന്നിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സീനിയർ മഹാരാണി സേതുലക്ഷ്മിഭായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു റീജൻറ് എന്ന നിലയിൽ ഭരണാധികാരം കയ്യേറ്റു. മഹാരാണി തിരുമനസ്സിലെ സ്ഥാനാരോഹണവേളയിൽ അറസ്റ്ററുചെയ്തു ശിക്ഷിച്ചു തടവിലടച്ചിരുന്ന എല്ലാ സത്യാഗ്രഹികളേയും നിരുപാധികമായി മോചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

അയിത്തോച്ചാടനക്കമ്മിറ്റി, മഹാത്മാഗാന്ധിയെ സന്ദർശിച്ചു വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഭാവിനടത്തിപ്പിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിയേയും, മി. എൻ. കുമാരനേയും നിയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ അവർക്കു തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടു പോകുവാൻ തരമാകായ്കയാൽ കെ. മാധവൻനായരും, മി. കുറുർ നന്ദുതിരിപ്പാടും ബാംബേയിൽ ചെന്നു ഗാന്ധിജിയെക്കണ്ടു വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു ദീർഘമായ ആലോചനകൾ നടത്തി. തുടൻപോകുന്ന രീതിയിൽനിന്നു സത്യാഗ്രഹത്തിനു യാതൊരു വ്യതിയാനവും വരുത്തേണ്ടതില്ലെന്നു ഗാന്ധിജി ഉപദേശിച്ചു. കൂടാതെ അത്തരൂ സവണ്ണ ഹിന്ദുക്കളിൽ കുറയാത്ത ഒരു ജാഥ വയ്ക്കുന്നതിന്നും പുറപ്പെട്ടു കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി, ഒരു ലക്ഷം സവണ്ണഹിന്ദുക്കളുടെ ഒപ്പോടുകൂടിയ ഒരു ഭീമഹർജി രാജസ്ഥാനത്തിൽ സമർപ്പിക്കണമെന്നു ഗാന്ധിജി ഉപദേശിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചുള്ള ജാഥ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ അല്പം കാലതാമസം നേരിട്ടു. ൧൧൦൦ കന്നി ൨൬-ാം തീയതി വയ്ക്കുന്നതുവച്ചു കൂടിയ അയിത്തോച്ചാടനക്കമ്മിറ്റിയിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആലോചനാവിഷയമായി. അതിനു മുൻപുതന്നെ ഒപ്പു ശേഖരിക്കുവാനും ജാഥ സംഘടിപ്പിക്കുവാനും ഉള്ള പ്രചരണജോലികൾ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തുലാമാസം ൧൬-ാംനു ജാഥ വയ്ക്കുന്നതിന്നു പുറപ്പെടണമെന്നു കമ്മിറ്റി നിശ്ചയം ചെയ്തു. പ്രചരണജോലികൾ പൂർത്തിയാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തിടുക്കത്തിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ജയിൽവിമുക്തരായ മെ. എ. കെ. പിള്ള, ടി. കേ. മാധവൻ

തുടങ്ങിയ നേതാക്കന്മാർ രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങൾ ചെയ്തു.

മുൻ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു തുലാമാസം ൧൬-ാംതീയതി രാവിലെ ൬-മണിക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനജാഥ നായർസവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസിക്രട്ടറിയായ മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ സർവ്വസൈന്യാധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ വയ്ക്കുംക്ഷേത്ര സന്നിധിയിൽനിന്നു കാൽനടയായി രാജധാനിയിലേയ്ക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. വയ്ക്കത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നുമായി ൧൫൦ അംഗങ്ങളാണു ജാഥയായി ലുൾപ്പെട്ടിരുന്നതു്. മെ. കേളപ്പൻ, എടമനാട്ടു പത്മനാഭമേനവൻ, എം. എൻ. നായർ, പ്രാക്കുളം പരമേശ്വരൻപിള്ള, കെ. പി. കേശവമേനവൻ, കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ, കെ. ജി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള, കണ്ണത്തോട്ടത്തു വേലായുധമേനവൻ മുതലായവരെ മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ സർവ്വധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ ഉപനായകന്മാരായി നിയമിച്ചിരുന്നു. ദേശീയപതാകകളും കൊടിയോരണങ്ങളും ഉചിതമായ മുദ്രവാക്യങ്ങളെഴുതിയിട്ടുള്ള പ്ലക്കാർഡുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ജാഥാംഗങ്ങൾ സംവധാനം അണിനിരന്നു. സൂര്യോദയത്തിനു മുൻപുതന്നെ ക്ഷേത്രപരിസരങ്ങളിൽ വന്നുകൂടിയിരുന്ന ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങളോടു തീർത്ഥാടകന്മാർക്കു യാത്രാനുമതി നൽകി. ജാഥയുടെ നവ്വു സൈന്യാധിപൻ സൈനികരീതിയിൽ ചില സംജ്ഞകൾ നൽകി. ഉപനായകന്മാർ അണികൾ ശരിപ്പെടുത്തി. ജാഥാംഗങ്ങൾ മന്ദമന്ദം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. ആ വൻപിച്ചു പുരുഷാരം അവരെ അനുഗമിച്ചു. ആ ഘോഷയാത്രയുടെ മുൻഭാഗത്തു ജയജയാരവതരംഗിതനായി, ആ മാനവപാരാവാരത്തിന്റെ അഗ്രിമനേതാവായി, ഉൽകൃഷ്ടമായ പാരമ്പര്യങ്ങളുടേയും, വീരോചിതമായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടേയും അവകാശികളായ നായർസമുദായത്തിന്റെ അഭിമാനപാത്രമായി, സഞ്ചരിച്ചിരുന്നതു മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയായിരുന്നു. സി. കൃഷ്ണപിള്ളയും, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും കഴിഞ്ഞാൽ നായർസമുദായത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനെ ലാക്കാക്കി

അനസൂതമായും ഫലപ്രദമായും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള അപൂർവ്വം ചില സേവനതല്പരന്മാരിൽ അദ്വിതീയനാണദ്ദേഹം. ഒരു ക്രിമിനൽവക്കീലെന്ന നിലയിൽ ജീവിതമാരംഭിച്ച ഈ സ്വതന്ത്രചിന്തൻ അധികാരപ്രമത്തനും സ്പെഷലൈസേഷനുള്ളതുമായ ഒരു ന്യായാധിപനെ പരസ്യമായി അവഹേളിച്ചതിനു ശേഷം, നിയമജീവിതത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ച സമുദായസേവനം ജീവിതവൃത്തിയായി അംഗീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നായർസമുദായാംഗങ്ങൾക്കു കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കാണുവാനും, കൈകൾ കൊണ്ടു സ്पर्ശിക്കുവാനും, ഹൃദയംകൊണ്ടു അഭിനന്ദിക്കുവാനും പര്യാപ്തങ്ങളായ വിലപിടിച്ച പല പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും നിർമ്മിച്ചതിനെപ്പറ്റി മി. മന്ദത്തിനും, അദ്ദേഹം ജനറൽസിക്രട്ടറിയായിരിക്കുന്ന സർവ്വീസുസൊസൈറ്റിക്കും സ്വയം അഭിമാനിക്കുവാൻ ധാരാളം വകയുണ്ടു്. മി. മന്ദത്തിന്റെ കാര്യശേഷിയും, സംഘടനാചാര്യ്യവും, വാഗ്വിലാസവും അനന്യസാധാരണമാണു്. ഒരു ക്രിമിനൽവക്കീലെന്ന നിലയിലല്ല, സർവ്വീസുസൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസിക്രട്ടറിയെന്ന നിലയിലാണു് അദ്ദേഹം ഇന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഒരുകാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ മി. മന്ദത്തിനു പങ്കില്ലാത്ത പുരോഗമനപരമായ യാതൊരു പ്രസ്ഥാനവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രോതാക്കളെ ഇളക്കി മറിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവേശജനകമായ പ്രസംഗങ്ങൾ കേട്ടു് ആനന്ദിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ തിരുവിതാംകൂറിലുപുറമാണു്. ജാഥയുടെ സർവ്വസന്യാധിപനെന്ന നിലയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ മിക്ക സമുദായങ്ങളുടേയും വിശ്വാസപാത്രമായി, ദീനരുടെ സങ്കടപരിഹാരങ്ങൾക്കു ആത്മബലി അർപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള ത്യാഗസമ്പന്നനായി, അവശ്യവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ആരാധനാപാത്രമായി, രാജ്യമെങ്ങും യശസ്സോജ്ജ്വലിച്ച ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിയവളിമ അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയിരുന്നതു് ഈ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. മി. മന്ദത്തിന്റെ അനന്തരകാലങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനചരിത്രത്തിലേയ്ക്കു് അതികഠിനമായ നിരാശയോടും ഹൃദയവേദനയോടും കൂടി മാത്രമേ നിഷ്കണ്ഠബുദ്ധികൾക്കു നോക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. അതു വർഗ്ഗവിഭേദത്തിന്റേയും, ഹ്രസ്വവീക്ഷണത്തിന്റേയും, ദേശാഭിമാനവിഹീനതയുടേയും ഒരു വിഷാദാത്മകചരിത്രം മാത്രമാണു്. അതവിടെ നില്ക്കട്ടേ!

സവണ്ണജാഥാ തെക്കോട്ടുള്ള സഞ്ചാരമാരംഭിച്ചു. ജാഥാംഗങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന റോഡുകളിൽ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂട്ടിനിന്ന് അവർക്കു മംഗളമാശംസിച്ചു. ജനങ്ങൾ അവരെ പുഷ്പമാലുങ്ങൾകൊണ്ടു മൂടി. കുഗ്രാമങ്ങളിൽപ്പോലും നിറപറയും താലപ്പൊലിയുമായി സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ജാഥാംഗങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു. ജാഥായുടെ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കരുത്തോലകൊണ്ടും, കൊടിയോരണങ്ങൾകൊണ്ടും ആയുധഭരിതരായ ജനങ്ങൾ സവിശേഷം അലങ്കരിച്ചു. ഓരോ വിശ്രമഘട്ടങ്ങളിലും വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യകളും സവാണിയും നടത്തി പൗരജനങ്ങൾ സവണ്ണജാഥായെ ബഹുമാനിച്ചു. ജാതിമതഭേദമന്വേ ബഹുജനങ്ങളുടേതും സല്ക്കാരങ്ങളും സ്വീകരണങ്ങളും ഏല്പാടുകയായി. ഓരോ ഗ്രാമങ്ങളിലും പട്ടണങ്ങളിലും ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങൾ യോഗം ചേർന്ന് ജാഥായെ മാനിച്ചു. ജാഥാംഗങ്ങൾ പ്രചരണപരമായ പ്രസംഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും കൊണ്ടു പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ഉൽബുദ്ധമാക്കി. തിരുവിതാംകൂറിൽ അതിനു മുൻപും പിൻപും ഇങ്ങിനെയാരു ജൈത്രയാത്ര നടന്നിട്ടില്ല. രാജ്യമൊട്ടുക്ക് ഈ സംഭവം നവമായ ചൈതന്യവും ഉത്സാഹപ്രസരവും ചേർത്തു. ജാഥാംഗങ്ങൾ കാൽനടയായി വർക്കലയിലെ പുണ്യഭൂമിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഇവിടെവെച്ചു ജാഥാംഗങ്ങൾ വെള്ളവസത്രങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു പീതവസ്ത്രത്തിലുള്ള വസത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു. മല്ലേമാർഗ്ഗം അനവധി സവണ്ണനേതാക്കന്മാർ ജാഥായിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. വർക്കലവെച്ചു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും, മി. വയ്ക്കും രാമകൃഷ്ണപിള്ളയും മഞ്ഞവസത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു ജാഥായിൽ ചേരുകയും, അവിടെനിന്നു തിരുവനന്തപുരംവരെ കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തു ദിവസം തുടർച്ചയായി സഞ്ചരിച്ചതിനു ശേഷമാണു സവണ്ണജാഥ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയത്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ നാഗർകോവിലിൽ നിന്നു ഡാക്ടർ എം. ഈ. നായിഡുവിന്റേയും മി. ശിവതാണുപിള്ളയുടേയും നേതൃത്വത്തിൽ മറ്റൊരു ജാഥാ തുലാമാസം ഇരുപത്തിമൂന്നാംതീയതി വടക്കോട്ടു തിരിച്ചിരുന്നു. ഈ തെക്കൻജാഥായ്ക്കും മല്ലേമാർഗ്ഗം അതിഗംഭീരങ്ങളായ സ്വീകരണങ്ങൾ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

രണ്ടു ജാഥകളും തുലാമാസം ഇരുപത്തൊന്നാംതീയതി ഏതാണ്ട് ഒരു സമയംതന്നെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ അതൃത്തിസ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അഭൂതപൂർവ്വമാംവണ്ണം അത്ര വൻപിച്ച ഒരു ജനക്കൂട്ടമാണു അന്നു തിരുവനന്തപുരംനഗരത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തെ നഗരവീഥികൾ അതികമനീയമാംവണ്ണമലങ്കരിച്ചിരുന്നു. പീതവസ്ത്രധാരികളായ അഞ്ഞൂറിൽപ്പരം തീർത്ഥയാത്രക്കാർ ബഹുസമസ്തം ജനങ്ങളാലും, തിരുവനന്തപുരത്തെ പൗരമുഖ്യന്മാരായും അനുഗതരായി വടക്കുനിന്നു നഗരമദ്ധ്യത്തിലേയ്ക്കു നീങ്ങിയപ്പോൾ, ൧൦,൦൦൦-ൽപ്പരം ജനങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി തെക്കൻജാഥയും പട്ടണത്തിനകത്തുകടന്നു തെരുവുവീഥികളിൽക്കൂടി മാർച്ചുചെയ്തു. രണ്ടു ജാഥകളും ഒരു സമയത്തുതന്നെ പുത്തൻകച്ചേരിമൈതാനത്ത് എത്തിച്ചേർന്നു പരസ്പരം സമ്മേളിച്ചു. ൨൦൦൦-ൽപ്പരം ജനങ്ങളാണ് ഈ ഗംഭീരമായ കാഴ്ച കാണുവാൻ അവിടെ കൂടിയിരുന്നത്. ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഈ അവസരത്തിൽ അതുവഴി എഴുന്നള്ളുകയും, അനിയന്ത്രിതമായി അലതല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഉത്സാഹത്തിന്റേയും ഉന്മേഷത്തിന്റേയും വിദ്വൽപ്രവാഹം തൃക്കണ്ഠപാർക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം ജാഥാംഗങ്ങളും ഈ മനുഷ്യമഹാസമുദ്രവും ശംഖുമുഖം കടൽപ്പറത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു. കടൽപ്പറത്തുവെച്ചു മി. വി. അച്ചുതമേനവന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഒരു മഹാസഭസ്സു ജാഥാംഗങ്ങൾക്കു സപാഗതമരുളി. അത്ര വൻപിച്ച ഒരു സമ്മേളനം അതിനുമുൻപൊരിക്കലും തിരുവനന്തപുരത്തു കൂടിയിരുന്നില്ല. സപാഗതാശംസയ്ക്കുശേഷം സഞ്ചാരസപാതന്ത്രപ്രമേയം സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ചു.

മി. അച്ചുതമേനവനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അയൽരാജ്യമായ കൊച്ചിയിലാണു ജനനമെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർ ദത്തുരാജ്യമായി വരിച്ച് ഇവിടെത്തന്നെ കുടുംബബന്ധങ്ങളിലേപ്പെട്ടു, തിരുവനന്തപുരം തൊഴിൽശംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്ത മി. അച്ചുതമേനവന്റെ പൊതുക്കാര്യജീവിതചരിത്രം കഴിഞ്ഞ കാൽ ശതാബ്ദത്തിലെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ദേശീയചരിത്രമാണു്. അല്ലകാലങ്ങൾക്കു മുൻപുവരെ ഇദ്ദേഹം

സജീവമായി പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനമെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. ൯൫-ലെ ഒന്നാം റഗുലേഷൻ, വിദ്യാർത്ഥിമർദ്ദനം, വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹം തുടങ്ങിയ സംഭവങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഗണ്യമായ പങ്ക് ഇതിനകം വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാരതമൊഴുന സഭയുടെ ദേശീയവും സ്വാഷ്ടിപരവുമായ പരിപാടികൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ അനവരതം യത്നിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയെന്ന നിലയിലാണ് മി. മേനവനെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ കൂടുതലായറിയുന്നത്. അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി കാര്യമായ പല ത്യാഗങ്ങളും അദ്ദേഹമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതരപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ബുദ്ധി വ്യാപരിപ്പിച്ചു തന്റെ കാര്യശേഷി ഹിന്ദുഭിന്നമാക്കാതെ ജീവിതവൃത്തിയായംഗീകരിച്ചു പക്ഷിൽജോലിയിൽ ഏകാഗ്രമായി ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ബുദ്ധിസമ്പന്നനായ അദ്ദേഹം ഇന്നു ധാരാളം വരുമാനമുള്ള ഒരുഭിദാഷകനേതാവായി പ്രശോഭിക്കുമായിരുന്നേനെ! എന്നാൽ അസപ്തമചിന്തനം ജനസേവനതല്പരനുമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനതു സാധ്യമായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു ജീവിതത്തിലൊരു ഘട്ടത്തിലെങ്കിലും അദ്ദേഹം ഒരു വസ്ത്രീയവാദിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയോ ഇടുങ്ങിയ ജാതിമത്സരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ദേശീയചിന്തകളും സപാതശ്രദ്ധയുടേയും ഇത്രതന്നെ ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ ആത്മാഭിമാനവും പൗരബോധവും പൊതുജനങ്ങളിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിയിട്ടുള്ള തീവ്രശ്രമങ്ങളും ധീരപ്രവർത്തനങ്ങളും ഇന്ന് ഏതാണ്ട് വിസ്മൃതങ്ങളായിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹം മുൻനിന്നു വിളിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള മഹാസമ്മേളനങ്ങളുടേയും കാൺഹറൻസുകളുടേയും സ്മരണകളും ഇന്നു ജനഹൃദയങ്ങളിൽ മങ്ങിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പൊതുസമ്മേളനസ്ഥലങ്ങളിൽ നിരർത്ഥമായി മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സ്തോഭം നിറഞ്ഞ ആ ഗർജ്ജനങ്ങൾ ഇന്നു നിലച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു തിരുവിതാംകൂർ ദേശീയബോധത്തിലും രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളിലും

വളരെയൊക്കെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. ഒരു കാലത്തു മി. മേനവനെ അനുഗമിക്കുവാൻ വേണ്ട ഉൽബുദ്ധത പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇന്നു രാഷ്ട്രീയ പ്രബുദ്ധതയുള്ള ബഹുജനങ്ങളെ അനുഗമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധ്യമല്ലാതായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇന്നു രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു മി. മേനവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ശാരീരികമായ കഴിവില്ലായ്മയും പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രാതികൂല്യവുമാണെന്നു ധർമ്മബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു വിചാരിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ എട്ടു മണിക്കു ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ജാഥാംഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷൻ മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിനെ മുഖം കാണിച്ച് ൨൦,൦൦൦-ൽപ്പരം ജനങ്ങളുടെ ഒപ്പോടുകൂടിയ ഒരു സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര്യമെമ്മോറിയൽ അവിടുത്തേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. ഈ വിഷയത്തിൽ പെട്ടെന്ന് ഒരു മറുപടി പറയുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും, സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര്യം സംബന്ധിച്ചു നിയമസഭയിൽ ഒരു പ്രമേയം ആലോചനയ്ക്കു വരണമെന്നും, അതിന്മേൽ അവസാനമായി തീരുമാനം ചെയ്യുമ്പോൾ മെമ്മോറിയലിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെക്കൂടി പ്രത്യേകപരിഗണനയ്ക്കു വിഷയമാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നും ആയിരുന്നു കല്പിച്ചു മറുപടി നൽകിയത്. അനന്തരം ഡപ്യൂട്ടേഷൻ ദിവാൻജിയേയും സന്ദർശിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

അന്നു വൈകുന്നേരം മി. എ. കെ. പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പുത്തൻകച്ചേരിമൈതാനത്തുവെച്ച് ഒരു മഹായോഗം കൂടി. അവിടെവെച്ചു തിരുമനസ്സിലെ മറുപടി ജാഥാംഗങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും സർവ്വസന്യാധിപൻ ഭയപലാരികമായി ജാഥപിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തിരുമനസ്സിലെ മറുപടി ജാഥാംഗങ്ങളെ സംതൃപ്തരാക്കിയിരുന്നില്ല. അസപസ്തതയുടെയും, കഠിനമായ അസംതൃപ്തിയുടേയും ലക്ഷണങ്ങൾ അങ്ങമിങ്ങും പ്രകടമായി. ജാഥാംഗങ്ങളിൽ ചിലർ പിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു. ഇത്ര വളരെ അനിശ്ചിതമായ ഒരു മറുപടി കേട്ടുകൊണ്ടു തിരിച്ചു

പോകുവാനാണോ തീരുവനന്തപുരംവരെ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ച് ഒട്ടനവധി ക്ലേശങ്ങളനുഭവിച്ചത് എന്നു ചില സാഹസശീലന്മാർ ചോദ്യം ചെയ്തു. പല ദിവസങ്ങളിലേ തുടച്ചുയായ യാത്രയുടേയും മറ്റു ക്ലേശകരമായ ശ്രമങ്ങളുടേയും ഫലമായി ക്ഷീണഗാത്രനായിത്തീർന്നിരുന്ന മി. മദം, ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുവാൻ തന്റെ അനുയായികളോടാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു വികാരോത്തേജകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ക്ഷീണചിത്തരെങ്കിലും നിരാശാധീനരാകാതെ ജാഥാംഗങ്ങളെ ഒന്നെന്നായി പിരിഞ്ഞുപോയി. അങ്ങിനെ ആ പ്രകടനമവസാനിച്ചു.

സുവർണ്ണജാഥാ അടിയന്തിരമായ യാതൊരു ഫലസിലി യുമുണ്ടാക്കിയില്ലെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ടു സാധിച്ച പ്രചരണവും പൊതുജനാഭിപ്രായരൂപവല്ക്കരണവും ആണ് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യാവകാശ സ്ഥാപനത്തിനും വിശ്വവിശ്രുതമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിനും വഴി തെളിച്ചത്.

അദ്ധ്യായം ൨൩

അക്കാലത്തു് എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം ജനറൽ സിക്രട്ടറിയും, നിയമസഭയിലെ ഒരംഗവും, അനന്തരകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കുയന്നു് ഏക ഈഴവസമുദായാംഗവുമായ മി. എൻ. കുമാരൻ വയ്ക്കുംക്ഷേത്രത്തിന്നു ചുറ്റുമുള്ള എല്ലാ റോഡുകളിലും ജാതിമതഭേദമന്വേ മഹാരാജാതിരുമനസ്സിലെ എല്ലാ പ്രജകൾക്കും സഞ്ചാരസൗകര്യമനുവദിക്കണമെന്നൊരു പ്രമേയം നിയമസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു് അയച്ചിരുന്നു. മഹാരാണിറീജൻറു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ജാഥാംഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളോടു കല്പിച്ച മറുപടിയിൽ സുചിന്തമായ പ്രമേയം ഇതാണു്. വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ച പല പ്രശ്നങ്ങളും നിയമസഭയുടെ ചിന്താവിഷയമായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സത്യാഗ്രഹികളോടു പോലീസുകാർ അനുവർത്തിച്ചുവന്ന പെരുമാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ചട്ടമ്പിമാരുടെ അക്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും, പോലീസുകാർ പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്ന അക്ഷന്തവ്യമായ അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചും, പല ചോദ്യങ്ങളും വിമർശനങ്ങളും നിയമസഭയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ സുനിശ്ചിതമായ ഒരവകാശവാദമെന്ന നിലയിൽ ഈ വിഷയം പ്രമേയരൂപത്തിൽ നിയമസഭയിലവതരിപ്പിച്ചതും, വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയതും അന്നു മാത്രമാണു്. റിജൻറു തിരുമനസ്സിലെ മറുപടിക്കുശേഷം പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തിനു് അത്യധികമായ പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ പ്രമേയാവതരണമെന്നും ഉല്കണ്ഠയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചു. മൺമുഖം അക്രോബാർ ൨-ാംതീയതിയാണു പ്രമേയം നിയമസഭയുടെ ആലോചനയ്ക്കു വന്നതു്. അന്നു സന്ദർശകശ്രാദ്ധരികൾ ജനബാഹുല്യംകൊണ്ടു നിബിഡമായിരുന്നു. ഇരുപ്പടങ്ങളില്ലാതെ ജനങ്ങൾ ജൂബിലിടെൺഫോളിലെ വരാനതകളിലും ബാർക്കണിയിലും സന്ദർശകന്മാക്കായി വേർതിരിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലും കൂട്ടംകൂട്ടമായി വന്നു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

മഹാരാണി വീജൻറിന്റെ മറുപടിക്കുശേഷം പ്രസ്തുത പ്രമേയം നിയമസഭയിലാലോചനയ്ക്കു വരുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് മെമ്പറന്മാർ നിഷ്കക്ഷനീല അവലംബിക്കുമെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഹിതാനുസരണം പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയോ പ്രതികൂലിക്കുകയോ ചെയ്യുവാൻ അവർക്കു വ്യക്തിസ്വതന്ത്ര പ്രമേയവദിക്കപ്പെടുമെന്നോ ആയിരുന്നു പൊതുജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ വഹിയാത്ത ധർമ്മം. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റുമെമ്പറന്മാർ സംഘടിതമായി പ്രമേയത്തെ എതിർക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നു മാത്രമല്ല, സ്വാധീനശക്തി പ്രയോഗിച്ചു നാമിനേററഡ് അംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടുപോലും ഗവണ്മെന്റു പ്രമേയത്തിനു പ്രതികൂലമായി വോട്ടു ചെയ്യിക്കുകയുണ്ടായി.

അതിസമർത്ഥവും യുക്തിയുക്തവുമായ ഒരു ചെറുപ്രസംഗത്തോടുകൂടി മി. കമാരൻ തന്റെ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചു. ഒരു കൃത്യമായപുരോഹിതനായ റവറൻഡ് ഫാദർ കുത്യാക്കോസ് വെട്ടിക്കാപ്പിള്ളി അതിനെ പിൻതാങ്ങി. ഗവണ്മെന്റുപക്ഷത്തു നിന്നും ലാമെമ്പറായിരുന്ന മി. വി. സുബ്ബയ്യരായിരുന്നു ആദ്യമായി പ്രമേയത്തെ എതിർത്തു പ്രസംഗിച്ചത്. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശം കേവലം സഞ്ചാരസ്വതന്ത്ര പ്രസന്മാദിക്കുകയെന്നുള്ളതു മാത്രമല്ലെന്നും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനമെന്ന പരമലക്ഷ്യത്തിന്റെ പ്രാഥമികമായ ഒരു പ്രകടനമാണിതെന്നും, ഉള്ള മുഖവുരയോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ സുഭിഷ്ടമായിരുന്ന പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത്. ആരോപണങ്ങളും, പരോക്ഷമായ സൂചനകളും, ദുരുദ്ദേശപരമായ പ്രസ്താവനകളും, കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു പ്രഭാഷണമായിരുന്നു അത്. വയ്ക്കംറോഡുകൾ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും പ്രവേശിക്കുവാനവകാശമുള്ള പൊതുനിരത്തുകളല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിയമസംഹിതകൾ പരിശോധിക്കുകയും കോടതിവിധികൾ ഉദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്തു. സംഗതങ്ങളും അസംഗതങ്ങളുമായ യുക്തിവാദങ്ങൾകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം വിവാദപ്രശ്നങ്ങളെ കഴക്കിമറിച്ചു. എന്നാൽ ലാമെമ്പറുടെ നിർദ്ദേശമായ വാഗ്വിലാസം നിയമലോകത്തു് അദ്ദേഹത്തോളംതന്നെ പ്രാവീണ്യം സമ്പാദിച്ചി

ടുള്ള അഭിഭാഷകസിംഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്ന ആ നിയമസഭയിൽ ആർക്കും യാതൊരു മാനസാന്തരവുമുണ്ടാക്കിയില്ല. നിർബാധമായി പ്രസംഗം തുടന്നുകൊണ്ടുപോകുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു വിഷമം നേരിട്ടു. ഫാളിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും നിരന്തരമായി ചോദ്യശരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരേ പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളും മറുപടി പറയുവാൻ വിഷമമേറിയവയുമായ പ്രസ്തുത ചോദ്യങ്ങൾ, അദ്ദേഹം പടുത്തുകെട്ടിയ അസ്ഥിവാരത്തെ പൊടിച്ചുതകർത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദമുഖങ്ങളെ ഛിഹ്നമാക്കി.

ലാമെമ്പർ പ്രസംഗമവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ലോഹനാദംപോലുള്ള സുദൃഢമായ സ്വരം ഫാളിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. മി. സുബ്ബയ്യരുടെ പ്രസംഗത്തിലെ ഓരോ വാദമുഖങ്ങളേയും ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത പ്രൗഢഗംഭീരമായ പ്രസംഗം അദ്ദേഹം നിയമസഭയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റേതൊരു പ്രസംഗത്തെക്കാളും കൂടുതൽ മെച്ചമായ ഒന്നായിരുന്നു. ലാമെമ്പറുടെ യുക്തിവാദങ്ങളെ ഒരു താക്കീകൻറെ ബുദ്ധിയോടുകൂടി നിരീക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം അവയുടെ ഹേതുപാദാസങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കി. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ആന്തരമായ ഉദ്ദേശം ക്ഷേത്രപ്രവേശനമാണെന്നുള്ള പ്രസ്താവനയുടെ യുക്തിശൂന്യതയേയും ദുരദ്ദേശത്തേയും അദ്ദേഹം നഗ്നമായി വെളിപ്പെടുത്തി. വയ്ക്കംറോഡുകൾ പൊതുനിരത്തുകളല്ലെന്നു കാണിക്കുവാൻ ലാമെമ്പർ ഉദ്ധരിച്ച കോടതിവിധികളുടെ അനധികൃതമായ സ്വഭാവത്തെ ഒരു സമർത്ഥനായ നിയമജ്ഞന്റെ വിദഗ്ദ്ധമായ വിവേചനാശക്തിയോടെ അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമാക്കി. അവണ്ണുജാതിക്കാരുടെ ജന്മസിദ്ധമായ പൗരാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടുവാനുള്ള അനിഷേധ്യമായ വാദമുഖങ്ങളെ ഒരു ന്യായാധിപന്റെ വികാരരഹിതമായ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുകൂടി അദ്ദേഹം നിരൂപണം ചെയ്തു സമർത്ഥിച്ചു. സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യപ്രമേയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിയമസഭാപ്രസംഗം അദ്ദേഹത്തിൻറെ സ്വാഭാവികമായ പ്രസംഗശീതിക്ക് ഒരുത്തമ മാതൃകയാണ്. ഒരു സാഹിത്യകാരൻറെ ഭാവനാവിലാസമോ പദസൗന്ദര്യമോ അദ്ദേഹത്തിൻറെ പ്രസംഗത്തിൽ

ഒരിടത്തും കാണുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അനിയന്ത്രിതമായ വികാരപ്രകടനത്തിനും ഹാസ്യസ്തുരണത്തിനും ഇടനുകന്ന ക്ഷോഭജനകമായ ഒരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണ് അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ഒരു ഘട്ടത്തിൽ പോലും ആവേശംകൊണ്ടു വികുഞ്ചമായിരുന്നില്ല. ശ്രോതാക്കളുടെ വികാരങ്ങളെ ഇളക്കി മറിക്കുന്നതോ, അവരുടെ ഹൃദയത്തിലെ മുറ്റലതന്ത്രികളെ സ്റ്റർലിക്കുന്നതോ ആയ ഒരൊറ്റ പ്രസ്താവന പോലും അദ്ദേഹം ചെയ്തില്ല. പ്രസംഗ മദ്ധ്യേ ചില ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുവാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രയോഗിച്ച ഒന്നരണ്ടുപമകൾ കേവലം തൃപ്തികളും, ചമയ്ക്കാരത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ അഭാവംകൊണ്ട് ഒരലങ്കാരശാസ്ത്രത്തിലും പെട്ടെത്തുവാൻ കൊള്ളരുത്താവുകയും ആയിരുന്നു. ഒരു ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സസൂക്ഷ്മമായ ചിന്താഗതിയോടു കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം പ്രസംഗവിഷയത്തെ സമീപിച്ചത്. അത്യഗാധമായ ചിന്താശീലവും, പ്രതിപാദ്യവിഷയത്തിന്റെ നാനാമുഖങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദമായ പരിജ്ഞാനവും, അപ്രതിരോധ്യമാവണ്ണം വാദമുഖങ്ങളെ കൂട്ടിയിണക്കി ന്യായമായ അനുമാനങ്ങളിലേയ്ക്കു നയിക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവും, കൊണ്ടു, പ്രശസ്തനായ ഒരു വാചി എന്ന നിലയിലല്ല, പിന്നെയോ അസാമാന്യനായ ഒരു താക്കീകനെന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം ആരുടേയും അഭിനന്ദനത്തിനു പാത്രമായിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരി സ്വസ്ഥാനത്തിരിക്കുമ്പോൾ സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യപ്രമേയത്തിനെതിരായി മി. സുബ്ബയ്യർ വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുവന്ന വാദമുഖങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവശേഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ചങ്ങനാശേരിയെത്തുടൻ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു പ്രസംഗിച്ചത് ഒരു പെൻഷ്യൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഹുഗ്ഗർഫായിരുന്നു. അധികാരസ്ഥാനങ്ങളുടെ ആജ്ഞാശക്തിക്കോ, ഇതരപ്രലോഭനങ്ങൾക്കോ ഒരു നാമിനേറ്റഡ് അംഗമായിരുന്ന ഹുഗ്ഗർഫിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്തായ കർതവ്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു തുലോം വിഭിന്നമായ രീതിയിലായിരുന്നു.

സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര പ്രതിനെതിരായുള്ള വാദമുഖങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനു ചങ്ങനാശേരിയും, പി. കെ. നാരായണപിള്ളയും കൊണ്ടുവന്ന പ്രത്യുക്തികളെ ആവർത്തിക്കമാത്രമാണദ്ദേഹം ചെയ്തതെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം ആദ്യന്തം വികാരതരളിതമായിരുന്നു. മാട്ടിറച്ചി ഭക്ഷിക്കുന്ന കൃസ്തുപ്രാനിക്കും, മഹമ്മദീയനമെനുവേണ്ട കഷ്ടരോഗികൾക്കുകൂടി പ്രവേശിക്കുവാൻ സപാതന്ത്രപ്രമുഖ്യാ പൊതുനിരത്തിൽ, റെഗിസ്ട്രേഷൻ പട്ടികയും, പണിക്കും സപറ്റുനും സഞ്ചരിക്കാവുന്ന രാജവീഥിയിൽ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ അധഃകൃതനെന്നു മുദ്രയടിച്ചു് ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന ഭരണാധികാരിയുടെ ഹൃദയഭേദകമായ ഭോഷഫലങ്ങളെ മമ്മസ്പഷ്ടകാകംവണ്ണം അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു. 'അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി' എന്ന മഹനീയ വേദാന്തസന്ദേശം ലോകത്തിനു നൽകിയ ശ്രീശങ്കരന്റെ ജന്മഭൂമിയിൽ പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളായ മനുഷ്യരേ പരസ്സരം അകറ്റിനിർത്തുന്ന ഗർവ്വമയമായ നടപടികളെ അദ്ദേഹം ഭീഷിച്ചു. ഭാരതം മുഴുവനുമെന്നു മാത്രമല്ല, വിസ്തൃതമായ ലോകമെന്നെയും തങ്ങളുടെ നിശ്ചയമെന്നായിരിക്കുമെന്ന് ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നും, അതിനാൽ ലോകത്തിന്റേയും, ഭാവിതലമുറകളുടേയും മുൻപിൽ അപമാസ്യരായിത്തീരുവാൻ ഇടവരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് അവരിലോരോരുത്തരുടേയും കടമയാണെന്നും, അദ്ദേഹം നിയമസഭാംഗങ്ങളെ പ്രത്യേകം ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. ഹൃദയപർവ്വത്തിന്റെ ഹൃദയാവർജ്ജകമായ പ്രസംഗം അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന പെരസപാതന്ത്രപ്രവിദേഷികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾപോലും അല്ലമൊന്നു ചലിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല.

മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയാണു പിന്നീടു പ്രസംഗിച്ചതു്. അദ്ദേഹം സത്യാഗ്രഹസംരംഭങ്ങളേയും, അതിനു മുതിർന്ന ത്യാഗസമ്പന്നന്മാരേയും അതിപരുഷമായ ഭാഷയിൽ അപലപിച്ചു. ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ വഴിവിഴിച്ചു നയത്തെ അദ്ദേഹം അധിക്ഷേപിച്ചു. സത്യാഗ്രഹികളെ അതികഠിനമായ ശിക്ഷകൾക്കു പാത്രമാക്കുന്നമെന്ന് അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര പ്രമുഖയെത്ത പതിവുപോലെ

ഒരു ശ്യാസത്തിലനുകൂലിച്ചും മറ്റെറാരു ശ്യാസത്തിൽ പ്രതികൂലിച്ചും പ്രസംഗിച്ചു. അരമണിക്കൂർനേരം ആ വാക്കുന്ധരി നിരർത്ഥമായി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും മി. വേലുപ്പിള്ള പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയോ, എതിർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതെന്നു ശ്രോതാക്കൾക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയോ, പ്രതികൂലിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതെന്നൊരു ചോദ്യശബ്ദം അന്നൊരു പൊതുക്കാര്യ പ്രസക്തനും, ജനാവകാശസംരക്ഷണമായിരുന്ന ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റു ചീഫ് സിക്രട്ടറി മി. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസംഗകനെ ലാക്കാക്കി തൊടുത്തു. വോട്ടെടുക്കുമ്പോൾ ആ സംഗതി മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു മി. വേലുപ്പിള്ള ചോദ്യകർത്താവിനു മറുപടി കൊടുത്തു. ധാളിലെങ്ങും അത്യുച്ചത്തിൽ ചിരി മുഴങ്ങി.

മൂന്നു നാലു ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന വാശിയോടുകൂടിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കുശേഷം ഫെബ്രുവരി ൨൦-നീയ്യതി പ്രമേയം വോട്ടിനിട്ടു. എന്നാൽ ൨൦൦ വോട്ടിന്റെ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടി ആ പ്രമേയം തിരസ്കൃതമായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഹുസഹസ്രം സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കൾ ലജ്ജകൊണ്ടു തലകനിച്ചു. നിയമസഭയിലെ ഉല്പതിഷ്ണുക്കളായ സാമാജികന്മാർ നിരാശാഭരിതരായിച്ചമഞ്ഞു. വയ്ക്കത്തു ചുട്ടവെയിലിലും മഴവെള്ളത്തിലും നിന്നു, ചേലാരതപം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സത്യാഗ്രഹികൾ നിയമസഭയുടെ തീരുമാനം ശ്രവിച്ചു നിശ്ശബ്ദരായി. തിരുവിതാംകൂർ ലോകദൃഷ്ടിയിൽ അവഹേളനാഹ്മായിത്തീർന്നു.

മെ. പാൾ ഡാനിയൽ, എ. ജി. മേനവൻ, ഇഗ്നാസ്, സി. പി. കൊച്ചുക്കുഞ്ഞുപിള്ള, എൻ. കുമാരൻ, ടി. കുമാരപിള്ള, തയ്യത്തു കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ, വി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള, ഫാദർ വെട്ടിക്കാപ്പിള്ളി, എം. ആർ. മാധവവായ്പർ, കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള്ള, പി. കെ. നാരായണപിള്ള, ചങ്ങനാശേരി, ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള, വയ്ക്കം രാമകൃഷ്ണപിള്ള, ജാൺ നിധിയിരി, ഡാക്ടർ എം. എൻ. പിള്ള, എൻ. പത്മനാഭപിള്ള, സുബ്രഹ്മണ്യക്കുറുപ്പൻ, ഡോമിനിക്കു തൊമ്മൻ, ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള ഇത്രയും ആളുകൾ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചു. പതിനഞ്ചുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, മെ. എസ്. കൃഷ്ണയ്യർ,

ജോസഫ് പഞ്ഞിക്കാരൻ, പി. റി. തോമസ്സ്, ത്രിവിക്രമൻ വാസുദേവൻ എന്നീ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും, ഖാൻ സാഫിഖ് ഏം. കെ. കാദർപിള്ള, പി. പരമേശ്വരൻ, റാവു ഖുലുദ്ദൂർ കെ. എ. കൃഷ്ണയ്യങ്കാർ എന്നീ നാമിനേററഡ് മെംബറന്മാരും പ്രമേയത്തിനെതിരായി വോട്ടുചെയ്തു. മെ. ആദംസേട്ട്, ടി. എം. ഛിദംബരതാണപിള്ള, ടി. ലക്ഷ്മണൻ പിള്ള, ജാൺ മാക്കി, എൽ. ആർ. രാജരാജവർമ്മകോയിത്തമ്പുരാൻ, സി. രാമൻകുഞ്ഞു്, സി. ശങ്കരമേനോൻ എന്നിവർ അന്നു നിയമസഭയിൽ ഹാജരായതേയില്ല. പ്രമേയത്തെ അനുക്രമിച്ച മി. എൻ. കുമാരനും, ഗുഗൾപുരം നാമിനേററഡ് അംഗങ്ങളായിരുന്നു.

ആകെ അന്നു നിയമസഭയിൽ ഹാജരായിരുന്ന ൨൯ അനുജോഗസ്ഥാംഗങ്ങളിൽ ൨൧-പേർ പ്രമേയത്തെ അനുക്രമിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രതികൂലിച്ച അനുജോഗസ്ഥാംഗങ്ങളിൽ മൂന്നു പേർ നാമിനേററഡ് അംഗങ്ങളും, ഒരാൾ മാറാറ്റേരി പോറ്റിയുമായിരുന്നു. സഭയിൽ ഹാജരായിരുന്ന ൧൧ നായർ അനുജോഗസ്ഥാംഗങ്ങളും പ്രമേയത്തിനു വേണ്ടി വോട്ടു ചെയ്തു. ൯-അനുജോഗസ്ഥകൃസ്തുമ്പ്രാനികളിൽ ൨-പേർ മാത്രം പ്രമേയത്തിനെതിരായി വോട്ടു ചെയ്തു. പ്രമേയത്തെ അനുക്രമിച്ച മറ്റു ൩-പേരിൽ ൨-പേർ സവണ്ണമിന്ദുക്കളും, ഒരാൾ ഇഴഴവനുമായിരുന്നു. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും, നിയമിതരായുണ്ടായിരുന്ന ൩ ബ്രാഹ്മണ അനുജോഗസ്ഥാംഗങ്ങളും പ്രമേയത്തെ എതിർക്കയാണു ചെയ്തത്. എങ്കിലും, ശ്രീചിത്തിരതിരനാൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വിഖ്യാതമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിനു ശേഷം ൨൪-മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കൂടിയ ആദ്യത്തെ അഭിനന്ദന സമ്മേളനത്തിൽ ആദ്യക്ഷണം വഹിച്ചത് ഒരു ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരണീയമല്ല. സാഹോദര്യവും സമതപവും ചരിപ്പിക്കുന്ന കൃസ്തുവിൻറയും, നബിയുടേയും അനുയായികളിൽപ്പെട്ട മൂന്നു മാന്യന്മാർ പ്രമേയത്തെ പ്രതികൂലിക്കയാണു ചെയ്തതെന്നുള്ളതിൽ പരിതപിക്കുക

ല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യട്ടെ. അന്നത്തെ സംഭവങ്ങളുടെ ശോക കരമായ പശ്ചാത്താപത്തിനു മകം വെച്ചു സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും, സമതന്ത്രത്തിനും, സാഹോദര്യത്തിനും വേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഈഴവസമുദായത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ നിയമസഭയിൽ നാമിനേറ്റ്, ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന പി. പരമേശ്വരൻ ആ പ്രമേയത്തിനെതിരായി വോട്ടു ചെയ്യുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതാണ്. ഇദ്ദേഹം ഡാക്ടർ പല്ലവിന്റെ ഒരു സഹോദരനാകട്ടെ! ഈ ഒരാൾക്കു മാത്രം പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ, തിരുവിതാംകൂറിന് അന്നു ലോകത്തിന്റെ മുൻപിൽ തല കുനിക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല. പരമേശ്വരന്റെ വോട്ടോടുകൂടി ആ പ്രമേയം അന്നു നിയമസഭ അംഗീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തതെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണ ചരിത്രം മാറി എഴുതേണ്ടിവന്നേനെ. അന്നത്തെ സംഭവങ്ങൾക്കുശേഷം പരമേശ്വരൻ എന്ന നാമധേയം സ്വജനദ്രോഹി എന്ന പദത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപമായിത്തീർന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് അതേപേരുള്ള ഇതരന്മാരുടെ ഭാഗ്യമെന്നു പറയുവാനുള്ളു.

സഞ്ചാരസ്വാതന്ത്ര്യപ്രമേയത്തിനു സാങ്കേതികമായി പരാജയമാണു സംഭവിച്ചതെങ്കിലും ധാർമികദൃഷ്ട്യാ അതു മഹത്തായ ഒരു വിജയമായിരുന്നു എന്നു വേണം പറയുവാൻ. നിയമസഭയിൽ ആകെയുണ്ടായിരുന്ന ൨൯-അനുജ്ഞാഗന്ധന്മാരിൽ ൨൧-പേരും പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അതുപോലെ ആകെയുണ്ടായിരുന്ന ൧൩-സവണ്ണഹിന്ദു അനുജ്ഞാഗന്ധന്മാരുടെയിൽ ൧൩ പേരും പ്രമേയത്തിനു വേണ്ടി വോട്ടുചെയ്തു. അസ്വതന്ത്രരായ ഉജ്ഞാഗന്ധന്മാരുടേയും അവരുടെ സ്വാധീനശക്തിക്കു കീഴടങ്ങിയ നാമിനേറ്റ് അംഗങ്ങളുടേയും സംഖ്യ ഒന്നായി മാത്രമേ പരിഗണിക്കുവാൻ പാടുള്ളു. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി പ്രമേയം പാസ്സായതായി മാത്രമേ വിചാരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളു.

അദ്ധ്യായം ൨൭

൧൧൦൦ ധനുമാസം ൧൦-ാംതീയതി ഖൽഗാമിൽവെച്ചു ഭാരതമഹാജനസഭ സമ്മേളിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു ടി. കെ. മാധവനും, മറ്റു സത്യാഗ്രഹനേതാക്കന്മാരും ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു. വയ്ക്കുത്ത് അഭിമാനകരമാവണ്ണം അക്രമരഹിതമായി സത്യാഗ്രഹം തുടന്നുകൊണ്ടുപോയ ത്യാഗശീലന്മാരെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടും, സത്യാഗ്രഹികളുടെ അനിഷേധ്യമായ അവകാശവാദങ്ങളെ അംഗീകരിക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, ഒരു പ്രമേയം ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു ഭാരതമഹാജനസഭ അംഗീകരിച്ചു. സമ്മേളനാനന്തരം ടി. കെ. മാധവൻ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കയും, ഗാന്ധിജി സഭയം ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനത്തേയും, അതിനേ തുടന്നുണ്ടായ ഗാന്ധി-—ചിറപ്പ് സന്ധിവ്യവസ്ഥകളേയുംപറ്റി ടി. കെ. മാധവന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

മഹാത്മജിയുടെ ആഗമനവിവരം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു കേരളനിവാസികളായ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾ അത്യന്തം കർതൃഹലചിത്തരായി മഹാത്മജിയുടെ വരവിനെ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ൧൧൦൦ കുടും ൨൬-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം ആറു മണിയോടുകൂടിയാണു ലോകൈകവന്ദ്യനായ അദ്ദേഹം വയ്ക്കുത്തെത്തിയത്. മഹാത്മജിയെ ഒരു നോക്കു കാണുവാനായി അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനങ്ങളുടെ സംഖ്യ സീമാതീതമായിരുന്നു. ഷൊർണൂർ സ്റ്റേഷനിൽവെച്ചു സത്യാഗ്രഹാശ്രമപ്രതിനിധിയായ ടി. കെ. മാധവൻ മഹാത്മജിയെ സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു വയ്ക്കുത്തേയ്ക്കു സ്വാഗതമരുളി. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ മഹാത്മജി കൊച്ചിയിൽനിന്നും ബോട്ടുവഴി വയ്ക്കുത്തേയ്ക്കു യാത്രതിരിച്ചപ്പോൾ വഴിമദ്ധ്യേ അരുകൂറ്ററിയിൽവെച്ചു ടി. കെ. മാധവൻ അമ്പലപ്പുഴക്കാരുടെ രണ്ടു ചുണ്ടൻവള്ളങ്ങളിൽ വഞ്ചിപ്പാട്ടുകളോടും വാദ്യഘോഷങ്ങളോടുംകൂടി അദ്ദേഹത്തെ

എതിരേൽക്കുകയും, ഏറ്റവും സന്തുഷ്ടചിത്തനായ മഹാത്മജിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി വളരെ ദൂരം ബോട്ടിനെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മജിയുടെ തിരുവിതാംകൂർയാത്രാപരിപാടി ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടി മാധവനായിരുന്നു തയ്യാർ ചെയ്തത്. മഹാത്മജിയുമൊന്നിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഴൽപോലെ അനുധാവനം ചെയ്തിരുന്ന മാധവൻ പ്രസ്തുത യാത്രാപരിപാടി വിജയകരമാംവണ്ണം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു സകല ഏല്പാടുകളും ചെയ്തയും, വയ്ക്കും, വക്കല മുതലായ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു മഹാത്മജിയെ സപാഗതപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചാനയിക്കുകയും ചെയ്തു. റൻ-ാംതീയതി രാത്രി മഹാത്മജി വക്കല ശിവഗിരിയിൽ ശ്രീനാരായണഗുരു സപാമികളുടെ അതിഥിയായി വിശ്രമിച്ചു. ആക്ഷകളാലും തോരണങ്ങളാലും വളരെ കമനീയമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്ന ശിവഗിരിയിലേയ്ക്കു മഹാത്മജിയെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും, അവിടെ അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്രമിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മാധവൻ അത്യന്തം ശ്രദ്ധയോടും നിഷ്കണ്ഠയോടും കൂടി നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നു. മഹാത്മജി തിരുവിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളിലെല്ലാം സഞ്ചാരസപാതന്ത്രം, ക്ഷേത്രപ്രവേശനം മുതലായ അധഃസ്ഥിതരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി ശക്തിയായി വാദിക്കുകയും, മഹാരാണി റീജൻ്റ് തിരുമേനിയേയും, ദിവാൻജിയേയും, സത്യാഗ്രഹവീരോധികളായ ഇണ്ടൻതുരുത്തിപ്രഭൃതികളേയും അഭിമുഖമായി കണ്ടു സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മഹാത്മജി തിരുവിതാംകൂർ വിടുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹവും, തിരുവിതാംകൂർ പോലീസ് കമ്മീഷണർ മി. പിറുമായി വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു താഴെ ചേർക്കുന്ന കത്തുകൾമൂലം ഒരു സന്ധിയുണ്ടാക്കി.

മാർച്ച് ൧൮-ാംതീയതി ആലുവയിൽനിന്നും മഹാത്മജി പോലീസ് കമ്മീഷണർക്കയച്ച കത്തിന്റെ പകർപ്പാണു താഴെ ചേർക്കുന്നതു്.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. പിറുമു്,

വയ്ക്കത്തു ക്ഷേത്രോടുകൂടിയുള്ള അതുത്തിയിൽ വാളൻറിയറമ്പാർ കടക്കാതിരിക്കുവാൻ വളിട്ടുള്ള നിരോധന

ങ്ങളും വേലികളും മാറുന്നതിന്റെ സാധ്യതയേയും ആശംസ്യതയേയുംപറ്റി നാം തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്പോഴത്തെ നില ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിടത്തോളം ഇതാണ്. ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകൾ ഉപയോഗിപ്പാൻ അയിത്തജാതിക്കാർ എന്നു പറയുന്നവർക്ക് അസാധാരണമായ മാറ്റുക എന്ന സംഗതിയിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റേയും, പരിഷ്കാരേച്ഛകളുടേയും അഭിപ്രായം ഒന്നുതന്നെ. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം വേലിയും പോലീസും ഇല്ലെങ്കിൽതന്നെയും അവസാനതീരുമാനം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു സത്യാഗ്രഹികൾ നിരോധനാനുഷ്ഠി കടക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ അവരെ ഉപദേശിക്കയാണെങ്കിൽ എന്റെ ഉപദേശം എല്ലാപ്പത്തിൽ വിജയത്തിൽ കലാശിക്കുമെന്നാകുന്നു. വേലിയും പോലീസുകാരും ഉള്ളതുകൊണ്ടു യാഥാസ്ഥിതികരുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വേലി കെട്ടിയിരിക്കുന്നതിന്റേയും, കാവൽ ഇട്ടിരിക്കുന്നതിന്റേയും ഉദ്ദേശം അവരെ സഹായിക്കാനും അവരുടെ നില സംരക്ഷിക്കാനുമാണെന്നു യാഥാസ്ഥിതികരായ ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. നമ്മുടെ സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിധത്തിൽ അതുതീരേ ബഹുമാനിക്കാമെന്നു ഞാൻ ഏല്പുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ ഏതൊരു നിരോധനാജ്ഞപ്രകാരമാണോ അവിടെ പ്രവൃത്തി നടത്തുന്നത് അതിനെ പിൻവലിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായേയ്ക്കുമെന്നാണ്.

നിങ്ങൾ പറയുന്നപ്രകാരം സത്യാഗ്രഹികൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ അതു യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ ഹൃദയത്തെ മാർദ്ദവപ്പെടുത്തുമെന്നും, അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയെ ദുർബലപ്പെടുത്തുമെന്നും, വിശ്വസിക്കുവാൻ എനിക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായി അഭിനന്ദിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ പരീക്ഷണാർത്ഥം ചെയ്യുന്നോക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുന്നതിനു ഞാൻ തയ്യാറാണ്. സത്യാഗ്രഹികൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുതന്നെയും അവരുടെ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് ഉജ്ജ്വലിതവും പ്രബലവുമായ പൊതുജനാഭിപ്രായമുണ്ടാകണമെന്നു മാത്രമാകുന്നു, അദ്വൈത ഉദ്ദേശം

യാഥാസ്ഥിതികന്മാരെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കണമെന്നല്ല, നേരേമറിച്ച് അവരേയും കൂടി തങ്ങളുടെ വശത്തേയ്ക്കു സഹായം നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചുവരണമെന്നാകുന്നു. ഈ സമരം നടത്തി ഗവണ്മെന്റിനെ കഴിപ്പിച്ചതിലാണമെന്നും അവർ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുകൂലവും സഹായവും കഴിയുന്നിടത്തോളം സഹായം നൽകണമെന്ന ഉദ്ദേശമാണ് അവർ ഉള്ളത്. ഇതിൽ പറയുന്ന നിരോധനമന്ത്രരവു പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങളിൽനിന്നുറിയുന്ന ഉടൻതന്നെ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്. ഇതിന്റെ ഫലം ഇപ്പോഴത്തേതിൽ അധികമാകാത്ത ഒരു സംഘം, നിരോധനാഗ്രഹത്തിലൂടെ അവരുടെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിനായി പോകുകയും, ഇപ്പോഴത്തേപ്പോലെ അതിനുമുൻപിൽ നൂൽനൂൽക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതായിരിക്കും. ഈ കരാർ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളംകാലം അവർ ഒരു കാരണവശാലും അതിനപ്പുറം കടക്കുകയില്ല. ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകളിൽ കൂടി നടക്കാൻ അതിതജാതിക്കാരെന്ന് പറയപ്പെടുന്നവരെ അനുവദിക്കാത്ത ആചാരമോ അവകാശമോ, നീതിന്യായക്കോടതി മുൻപാകെ വിചാരണയ്ക്കു വരുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടപ്പിലാക്കുന്ന ക്രിമിനൽനിയമപ്രകാരമായിരിക്കും പ്രാസിക്യൂഷൻ നടത്തുന്നതെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാ ജാതിക്കാരും പബ്ലിക്ക്കോ, പബ്ലിക്ക്കോ ആയ റോഡുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പൊതുവായ അവകാശം തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അപ്രതിഫലമാക്കാൻ—അതും നീതിന്യായക്കോടതിയിൽ ഇരുഭാഗക്കാരും കയറാതെ—പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ആശിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങളിലെ സവണ്ണഹിന്ദുക്കളുടെ വോട്ടെടുത്തു, ഹിതപരിശോധന, മാല്യസ്ഥം, ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേ സംബന്ധിച്ച പ്രമാണങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ കൈവശമിരിപ്പുണ്ടെന്നും പറയപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനവും പരിശോധനയും, എന്റെ ഈ മൂന്നു നിർദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഞാൻ നിങ്ങളുമായി സംഭാഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളിൽ

ഒന്നോ എല്ലാം തന്നെയോ സ്വീകരിക്കുവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്. എന്റെ തിരുവിതാംകൂർയാത്രയിൽ നിങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന തൃപ്തികരമായ ഏപ്പാടുകൾക്ക് എന്റെ ഹൃദയംഗമമായ വന്ദനങ്ങൾ ഈ കത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

എന്ന്

എം. കെ. ഗാന്ധി.

കമ്മീഷണർ പിററ് ഈ കത്തിനു നരുകിയ കമ്പിമറുപടിയുടെ ശരിപ്പകർപ്പ് താഴെച്ചേർക്കുന്നു:—

“മവു-ാംതീയ്യതിയിലെ നിങ്ങളുടെ കത്തു കിട്ടി. നിങ്ങൾ സമ്മതം കമ്പിമുലമറിയിക്കാമെങ്കിൽ ഏപ്രിൽ ൨-ാംതീയ്യതി ചൊവ്വാഴ്ച നിരോധനാജ്ഞ പിൻവലിക്കുന്നതാണ്. സന്ധി യനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹികളെ ഭയപ്പെടുത്താതെ ഉപദേശിക്കുക.”

W. H. പിററ്.

ഇതിനു മഹാത്മജിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:—

“കമ്പിക്കു വന്ദനം. എന്റെ മവു-ാംതീയ്യതിയിലെ എഴുത്തനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കാൻ വയ്ക്കത്തേയ്ക്കു കമ്പി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നിരോധനമുത്തരവു പിൻവലിക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് എന്റെ എഴുത്തിലെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഗാന്ധി.

൧൧൦൦ മീനം ൧൨-ാംനു- .വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രഥമവാർഷികദിനമായിരുന്നു. ടി. കെ. മാധവൻ, മി. കെ. പി. കേശവമേനവൻ എന്നിവരെ അറസ്റ്റുചെയ്ത് ഒരു വർഷം തികഞ്ഞ ൧൧൦൦ മീനം ൨൨-ാംതീയ്യതി മുൻപറഞ്ഞ കരാറനുസരിച്ചു ഗവണ്മെന്റിന്റെ എത്രയ്ക്കുകളുടെ സുഖനയെ പിൻവലിക്കുന്ന പ്രാരംഭചടങ്ങുകൾ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു. സത്യാഗ്രഹികളുടെ പുരോഗതി പ്രതിബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നി

രുന്ന വേലികൾ അധികൃതന്മാർ പൊളിച്ചുമാറി. പോലീസുകാർക്ക് മഴയിൽ നിന്നും വെയിലിൽ നിന്നും അഭയസ്ഥാനം നൽകിയിരുന്ന പുരകളും അപ്രത്യക്ഷമായി. ക്ഷേത്രരോഡുകളിൽ കടക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള നിരോധനാജ്ഞ ഗവണ്മെന്റ് പിൻവലിച്ചു. മാറ്റുതടസ്ഥം ചെയ്തു നിന്നിരുന്ന പോലീസുകാർ അവരുടെ വഴിക്കു പോയി. എങ്കിലും കരാറിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു സത്യാഗ്രഹികൾക്കു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഞ്ചാരസൗകര്യമനുവദിക്കുന്നതിനനുക്രമമായ ഒരന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു സത്യാഗ്രഹവിയോഗികളായ യാഥാസ്ഥിതികരെ സമതപപരമായ നവീനാഭർഷദുകൊണ്ടുരുവുലരാക്കുവാൻ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കൂടി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.”

സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഇരുകക്ഷികളും പ്രസ്തുത നിബന്ധനകൾ അക്ഷരംപ്രതി അനുസരിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു കൂടുതൽ വിഷമകരമായിട്ടുള്ളത്. സത്യാഗ്രഹികളുടെ പക്ഷത്തുനിന്നും സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾ അണുമാത്രമെങ്കിലും വ്യതിചലിക്കാതെ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിനോടുത്തരവാദം ചെയ്യുവാനുള്ള കർത്തവ്യം ചങ്ങനാശേരിയിലാണു വന്നുചേർന്നത്. സന്ധിനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി സത്യാഗ്രഹികൾ എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുവാനിടയുണ്ടെന്ന് അല്ലമായ സംശയംപോലും ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം പോലീസുകമ്മീഷണർ മി. പിററ് ചങ്ങനാശേരിയെ സമീപിച്ചു വിവരം ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയും, ചങ്ങനാശേരി ഉടൻ ഇടപെട്ടു കാര്യങ്ങൾ സമാധാനമായി കൂടിയാലോചിച്ചു് ഇരുകക്ഷികൾക്കും തൃപ്തികരമായ വിധത്തിൽ വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നുള്ള ഒരു പതിവു വന്നുചേർന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ദിവാൻ ബഹുദൂർ രാഘവയ്യ തിരുവിതാംകൂർ മന്ത്രിപദമൊഴിഞ്ഞുപോയി. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള തൽസ്ഥാനത്തു അഫീഷിയേറ്റിംഗ് ദിവാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഗവണ്മെന്റും മഹാത്മാഗാന്ധിയും തമ്മിൽ നടന്ന ഏഴുതുകത്തുകളുടെ ഫലമായി വയ്ക്കത്തു കിഴക്കേനടയിലൊഴിച്ചു ശേഷം രോഡുകൾ അവർണ്ണകായി തുറന്നുകൊടുത്തു. അപ്പോഴും

സത്യാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ച ഗാന്ധി—പിററ് ഉടമ്പടി പ്രത്യക്ഷരും ആടരിച്ചുവരികയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കഴപ്പുണ്ടായി. സത്യാഗ്രഹാശ്രമത്തിന്റെ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്ന മി. കേളപ്പൻ സത്യാഗ്രഹികളെ ഉടമ്പടിയിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്ന സ്ഥാനത്തുനിന്നു പോലീസുകാർ പ്രവേശനം നിരോധിക്കുന്ന സ്ഥലംവരെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഈ നിശ്ചയം മി. പിററിനെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കുകയും ക്ഷോഭാകലനാക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ ചങ്ങനാശേരിയെ നേരിട്ടുകണ്ടു കേളപ്പന്റെ സംരംഭത്തെ തടയണമെന്നുപേക്ഷിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന് മി. പിറ്റ് ചങ്ങനാശേരിക്കു താഴെച്ചേർന്നു കത്തെഴുതി.

തിരുവനന്തപുരം,
൨൧ ജൂൺ ൧൯൨൭.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള.

ഇന്നലത്തെ നമ്മുടെ സംഭാഷണത്തെത്തുടർന്ന് ഈ ഒരേഴുത്തുകൂടി എഴുതേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.

അവസരം കിട്ടിയാൽ സത്യാഗ്രഹികളെ പോലീസുകാർ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നതുവരെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നതാണെന്നു മി. കേളപ്പൻനായർ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.

അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അതൊരു വിശ്വാസലംഘനവും കൃത്യമല്ലത നിറഞ്ഞ പ്രവൃത്തിയുമായിരിക്കും.

ചില നിയന്ത്രണങ്ങൾ തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു നടപ്പിലാക്കണമെന്നും, അവയെ മാറുന്നതിനുള്ള കാലം വരുന്നതുവരെ അവ നിശ്ചയമായും അനുസരിക്കപ്പെടുമെന്നും, ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉറപ്പിന്മേലാണു വയ്ക്കുത്തു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായ ഏല്പാടുകൾ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ശരിയായി പരിപാലിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ പഴയപോലുള്ള ബന്തോസ്തുകൾ വരുത്തുന്നതിനും ഞാൻ ബാധ്യസ്തനാണ്. അവണ്ണരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ നിയന്ത്രണങ്ങൾ പരിപാലിക്കപ്പെടു

മെന്നു ജഡ്ജി മി. എം. ഗോവിന്ദൻ നരകിയ ഉറപ്പിനെയാണു ഞാൻ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ താങ്കളോടു് ഈ കാര്യം ഞെപ്പാറി നേരിട്ടാലോചിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും സത്യാഗ്രഹികളുടെ സമ്മതം താങ്കൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതുകൂടാതെ ൧൯൨൭-മാർച്ച ൨൭-ാംതീയതിയിലെ ഉടമ്പടിക്കു വിപരീതമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുന്നതു്, ഓരോ കക്ഷിക്കും മറേറ കക്ഷി നോട്ടീസു കൊടുത്തിട്ടുവേണമെന്നു മി. ഗാന്ധിയും ഞാനുമായുള്ള ഉടമ്പടിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. മി. ഗാന്ധി എനിക്കിതേവരെ യാതൊരറിവും തന്നിട്ടില്ല. ആലോചനാശുന്യവും വിഭേദജനകവുമായ ഇത്തരം ഒരു പ്രവൃത്തിയെ അദ്ദേഹമനുവദിക്കുമെന്നു എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല.

താങ്കളെ കണ്ടതിനുശേഷം ഞാൻ ഇന്നലെ ദിവാനു ജിയെ സന്ദർശിച്ചു. താങ്കൾ കേളപ്പൻനായർക്കു കമ്പിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു കടക്കയില്ലെന്നു ഞാനറപ്പു പറഞ്ഞു. എനിക്കു താങ്കളിൽ പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്വാസമുണ്ടു്. ഞാനതു തെളിയിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. സത്യാഗ്രഹികൾ അവരറിയാതെതന്നെ എനിക്കു വരുത്തുന്ന വൈഷമ്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും, വീണ്ടും റോഡുകൾ വേലി കെട്ടി അടയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യം വരുത്താതിരിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിനാണു ഞാൻ ഇതു് എഴുതുന്നതു്.

വയ്ക്കത്തു ഇപ്പോൾ രേഖാമൂലമല്ലാതെ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ ശാശ്വതങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു ബുദ്ധിയുള്ളവരാരും വിചാരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഗവണ്മെൻറിനു്, ഇക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വൈഷമ്യവുമുണ്ടാക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശമില്ല. ക്രമേണ മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ അവർണ്ണർ അവരുടെ സൽബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണു ഗവണ്മെൻറു് അഭിലഷിക്കുന്നതു്. കേളപ്പൻനായരുടെ ഉദ്ദേശം, ഈ നിയന്ത്രണങ്ങളെ വെളിച്ചത്താക്കുകയും അതു ഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടു സമ്മതി

പ്പിക്കുകയും ആണെന്നു തോന്നുന്നു. എനിക്കദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലയെന്നാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന് അവണ്ണരുടെ താല്പര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരമാണോ ഉള്ളത്, അതോ അധികാരികളെ വിഷമിപ്പിക്കുവാൻ അവരെ ഒരായുധമാക്കി പ്രയോഗിക്കയാണോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഒരു പക്ഷേ കാര്യങ്ങളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹം ധരിക്കാതിരിക്കയാണെന്നും വരാം. സ്ഥലത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു് ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു സംസാരിക്കേണ്ട യാതൊരാവശ്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണമായ അറിവു് അവർക്കില്ലാത്തതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

വയ്ക്കുംറോഡുകൾക്കു അവണ്ണർക്കായി തുറന്നു വയ്ക്കേണ്ടതു് ഇനി നിങ്ങളുടെ ചുമതലയാണു്. എനിയ്ക്കിനി കൂടുതൽ ഒന്നും ചെയ്യുവാനില്ല. സത്യാഗ്രഹികൾ എന്നോടു വിശ്വാസരഹിതമായി പെരുമാറിയാൽ തീണ്ടൽപലകകളും പോലീസു ബന്തോസ്തുക്കളും എനിക്കു പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടിവരും. പൊതുജനങ്ങൾ അവരെ അതിനപ്പുറത്താക്കിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. എനിക്കു മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ വിഷയത്തിനു ദയവുചെയ്തു് ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാക്കുക.

W. H. പിററു്.

ചങ്ങനാശേരി ഉടൻതന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഏല്പിട്ടുവേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കയാൽ കൂടുതലസഹായതകൾക്കിടയായില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓരോ വൈഷമ്യങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോഴും മി. പിററു് ചങ്ങനാശേരിക്കെഴുതുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി കഴപ്പങ്ങൾ പരിഹരിക്കയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. വയ്ക്കത്തു കിഴക്കേനടയൊഴിച്ചു, ബാക്കി റോഡുകളിൽ അവണ്ണർക്കു പ്രവേശനമനുവദിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവസാനഘട്ടത്തിൽ കിഴക്കേനടയിൽ മാത്രമേ സത്യാഗ്രഹം നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒടുവിൽ മഹാത്മജിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് ൧൧൦൧ വൃശ്ചികം ൮-ാംതീയതി അയിത്തോച്ചാടനക്കമ്മിറ്റി സത്യാഗ്രഹികളേ ശേഷിച്ചു കിഴക്കേനടയിൽനിന്നുകൂടി പിൻവലിച്ചു. വയ്ക്കംക്ഷേത്രത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കുവശമുള്ള

സമൂഹം പഠനത്തിന്റെ ഏതാനും ഭാഗവും, വടക്കുകിഴക്കുള്ള കറുപ്പു സ്ഥലവും, ദേവസ്വപ്രദാനത്തിലേയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും പൊന്നുംവില കൊടുത്തുകൊടുക്കുകയും ആ സ്ഥലങ്ങൾക്കു പുറത്തുകൂടി രണ്ടു പുതിയ റോഡുകൾ വെട്ടി ക്ഷേത്രത്തിനു തെക്കും വടക്കുമുള്ള റോഡുകളെ കിഴക്കേഗോപുരം റോഡുമായി ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ പുതുതായി വെട്ടിയ റോഡുകളിൽ ഗവണ്മെന്റ് എല്ലാ ജാതിക്കാർക്കും പ്രവേശനമനുവദിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്ന പഴയ റോഡുകൾ അടഞ്ഞു തന്നെ കിടന്നെങ്കിലും, ഇതഭാഗത്തുനിന്നും വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നതുകൊണ്ടു വയ്ക്കും സത്യാഗ്രഹം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ വിജയത്തിലാണു കലാശിച്ചതെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. എന്നാൽ പൂർണ്ണമായ സഞ്ചാരസൗകര്യം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാനും, യഥാർത്ഥമായ വിജയം കരസ്ഥമാക്കുവാനും, തിരുവിതാംകൂറിലെ അമ്പലമുക്ക് സമുദായങ്ങൾ പിന്നെയും ദീർഘകാലം കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു.

വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ നാമമാത്രമായ വിജയം കൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ സഞ്ചാരസൗകര്യപ്രശ്നത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദിഷ്ടങ്ങളായില്ല. വയ്ക്കും തെക്കത്തുപോലെ അമ്പലമുക്ക് പ്രവേശനം നിരോധിച്ചിരുന്ന അനവധി ക്ഷേത്ര റോഡുകൾ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നു. സുപ്രസിദ്ധമായ അമ്പലപ്പുഴക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള റോഡുകൾ ഇതിലേയ്ക്കുദാഹരണങ്ങളായിരുന്നു. വയ്ക്കുംക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്ര റോഡുകളിൽ പ്രവേശിച്ചു സഞ്ചാരസൗകര്യം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ഒരു ശ്രമം ചിലർ തുടങ്ങിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഗാന്ധി—പിററു ഉടമ്പടിക്കുശേഷം വയ്ക്കും തെക്കു സഞ്ചാരസൗകര്യപ്രശ്നം അധികൃതന്മാരുടെ അടിയന്തിരമായ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായിരുന്നതുകൊണ്ടു കൂടുതൽ ദുഃഖങ്ങൾ ഉടനടി ഉണ്ടാകുന്നതു് അനുചിതമായിരിക്കുമെന്നു പലർക്കുമിടിച്ചുപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പോലീസ് കമ്മീഷണർ മി. പിററു ഈ സമയത്തുസംഭവങ്ങളുടെ അനാശാസ്യതയെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി

കഴിഞ്ഞു. ചങ്ങനാശേരിയുടേയും ടി. കെ. മാധവന്റെയും ശ്രമഫലമായി അമ്പലപ്പുഴയിലെ ഒരുക്കങ്ങൾ തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു നിർത്തിവെച്ചു. എന്നാൽ ൧൦൧ ചിങ്ങത്തിൽ അവർ അധികൃതരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അമ്പലപ്പുഴക്ഷേത്രം റോഡുകളിൽ പ്രവേശിച്ച് ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്തി. ക്ഷേത്രത്തിനു പടിഞ്ഞാറും തെക്കുമുള്ള റോഡുകളിൽ അവർ നിർബാധമായി പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. വടക്കും കിഴക്കുമുള്ള റോഡുകളിലും സഞ്ചിച്ച് ചില സമയം സമീപിതകന്മാർ കോടതിയിൽ സിവിൽ കോടതിയിൽ ചെന്ന് ഒരു താല്ക്കാലിക നിരോധനയന്ത്രവിന് അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അമ്പലപ്പുഴ ജില്ലയിലായിരുന്ന മി. ഭാസ്കരമേനോൻ പ്രസ്തുത അപേക്ഷ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു.

സഞ്ചാരസൗകര്യം സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കാൻ വേണ്ടി നടത്തിയ മറ്റൊരു സംരംഭം പാവൂർ കണ്ണങ്കുളങ്ങര അഗ്രഹാര പ്രവേശനമായിരുന്നു. വളരെ പുരാതനമായ കണ്ണങ്കുളങ്ങരക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു കിഴക്കോട്ടു പോകുന്നതും, ഇരുവശങ്ങളിൽ ബ്രാഹ്മണർ ഇടതിങ്ങിപ്പാകുന്നതുമായ ചൊതുനിരത്തിൽ അവർ പ്രവേശം തടഞ്ഞിരുന്നു. ൧൧൦൦ ചിങ്ങത്തിൽ ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് ഈ അഗ്രഹാര റോഡിൽ അവർ പ്രവേശിച്ചത്. അവർ റോഡിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി ഇരുവശങ്ങളിലും താമസക്കാരായ ബ്രാഹ്മണർ ഒരു വടം കുറുക്കെ കെട്ടി ഘോഷയാത്ര തടയുവാനുദ്ദേശിച്ചു. ഏകിലും, അന്നവിടെ ഡി. എസ്. പി-യായിരുന്ന ബി. നാണുപിള്ളയുടെ നിയോഗമനുസരിച്ച് പോലീസുകാർ ഇടപെട്ടു മാറ്റുതടസ്സം നീക്കം ചെയ്തു. അവരുടെ ഘോഷയാത്ര നിർബാധമായി അഗ്രഹാരനിരത്തിൽക്കൂടി മുന്നോട്ടു സഞ്ചരിച്ചു. ബ്രാഹ്മണർ കപിതരായി സിവിൽ കോടതിയിലെ അഭയം പ്രാപിച്ചു. കോടതി ആദ്യം നിരോധനാജ്ഞയുള്ള അപേക്ഷയനുവദിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി അവർ വേണ്ടി കോടതിയിൽ ഹാജരായി നിരോധനാജ്ഞ നശിക്കുവാൻ ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി ഒരിക്കൽ നിരോധനാജ്ഞ അനുവദിച്ചു കോടതിതന്നെ

പ്രസ്തുത ഉത്തരവസ്ഥിരപ്പെടുത്തി സവണ്ണരുടെ അപേക്ഷ തള്ളി വിധിച്ചു. ബ്രാഹ്മണർ ഫൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ വെച്ചിട്ടില്ല. ഫൈക്കോടതി കീഴ്ക്കോടതിയുടെ രണ്ടാമത്തെ ഉത്തരവു ഭേദഗതി ചെയ്ത് ഒരു താൽക്കാലികനിയോഗനാജ്ഞ അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ ഫൈക്കോടതിയിലെ നിയോഗനയുത്തരവിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ ഈഴവരല്ലാത്ത മറ്റു അവണ്ണഹിന്ദുക്കളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ പുലയർ, പറയർ, കുറവർ മുതലായ അയിത്തജാതിക്കാർക്കു വിവാഹരോഡുകളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ യാതൊരു തടസ്സവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിനുശേഷം നടന്ന സഞ്ചാരസമാഹാരസമ്മേളനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതു ശ്രീചീനം സത്യാഗ്രഹമാണ്. ൧൧൦൧ മേടത്തിൽ ഡാക്ടർ എ. ഇ. നായിഡുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവണ്ണർ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ശ്രീചീനം ക്ഷേത്രരോഡുകളിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. മേടം ൨൩-ാം-നു സത്യാഗ്രഹികൾ ക്ഷേത്രരോഡുകളിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ സവണ്ണഹിന്ദുക്കൾ കൂട്ടംകൂടി രോഡിലിരുന്ന് ഏതിർസത്യാഗ്രഹം നടത്തി അവണ്ണരെ തടഞ്ഞു. തന്മൂലം സത്യാഗ്രഹികൾക്കു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പോലീസുകാർ പറവൂർ അംഗീകരിച്ച അനുഭാവപൂർവ്വമായ നയം ശ്രീചീനത്തു തുടരുവാൻ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഇതു ഗവണ്മെന്റുപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള ഒരു വലിയ കൃത്യവിലോപമായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റേയും, സവണ്ണയാഥാസ്ഥിതികരുടേയും നീതിരഹിതമായ നില പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ ഒരു സത്യാഗ്രഹസമരം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിത്തീർന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഡാക്ടർ നായിഡുവും, ടി. കെ. മാധവനും ചങ്ങനാശേരിയെ നേരിട്ടു കണ്ടു ശ്രീചീനത്തെ വിഷമപ്രശ്നത്തിനു ഗവണ്മെന്റുമായി ഇടപെട്ട് അഭിമാനകരമായ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി ഉടൻ മി. പിറുമായി ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തി. വീണ്ടും സത്യാഗ്രഹമാരംഭിച്ചതിൽ മി. പിറു അവസരംകൊണ്ട് പ്രകടിപ്പിച്ചു എങ്കിലും, പൊതുവേ അനുഭാവപൂർവ്വമായ ഒരു മറുപടിയുണ്ടാകാതെ നശിക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി അന്നു

ദിവാൻജിയായിരുന്ന വാട്സിനെ കണ്ടു സത്യാഗ്രഹി കളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു. ദിവാൻജി അവണ്ണരുടെ സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര പ്രതിരോധ അവകാശവാദത്തെ പൂണ്ണമായി അനുകൂലിക്കുകയും അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുറപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ മി. പിററിസ് അവധിയെടുത്ത് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പോകേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടു. മി. ആർ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ളയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരഗാമിയായി ചാർജ്ജ് വഹിച്ചത്. പിററിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു മി. ആർ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ളയും, ശ്രീചീന്ദ്രം സത്യാഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചു ന്യായമായ ഒരു തീരുമാനമാനുമുണ്ടാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഔത്സുക്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ദേവസപഥധികാരികളുമായി പല എഴുത്തുകത്തുകളും നടത്തി. ചങ്ങനാശേരി ദിവാൻജിയേയും, ദേവസപഥകമ്മീഷണരേയും അടിക്കടി കണ്ടു അവസാനതീരുമാനത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തപരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അപൂർവ്വം ചില നിയന്ത്രണങ്ങളോടുകൂടി റോഡുകൾ തുറന്നുകൊടുക്കുവാനുള്ള ആലോചനകൾ മിക്കവാറും പൂർത്തിയായി. എങ്കിലും, ഈ ശ്രമങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഫലപ്രദമായില്ല. ശ്രീചീന്ദ്രംക്ഷേത്രറോഡുകൾ അവണ്ണർക്കു നിരോധിതങ്ങളായിത്തന്നെ തുടന്നു. എഴുത്തുകത്തുകൾ മുറയ്ക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. അവ ഫലപ്രദങ്ങളാകാതിരുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അജ്ഞാതങ്ങളാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു തുടന്നു മറ്റൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞതു മില്ല.....

സംഭവബഹുലമായിരുന്ന നാലു വർഷങ്ങൾ പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ൧൧൦൭-ൽ ശ്രീചീന്ദ്രത്തു സഞ്ചാരസപാതന്ത്ര പ്രതിരോധവേണ്ടി വീണ്ടും ഒരു സത്യാഗ്രഹസമരം നടന്നു. അന്നും ഗവണ്മെന്റ് നിഷ്പക്ഷനിലയവലംബിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയില്ല. സമാധാനലംഘനത്തിന്റെ പേരിൽ സത്യാഗ്രഹികളെ ഒന്നൊന്നായി അറസ്റ്റുചെയ്തു ജയിലിലടച്ചു. സത്യാഗ്രഹികളുടെ പേരിൽ പോലീസുകാർ ഫയൽ ചെയ്ത കേസിൽ ചങ്ങനാശേ

രിയെ ഒരു സാക്ഷിയായി വിസ്തരിച്ചു. അന്ന് ഒരു ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം ൧൧൦൧-ൽ നടന്ന ശുചീന്ദ്രംസത്യാഗ്രഹത്തിൽ താൻ വഹിച്ച പങ്കിനെപ്പറ്റി വിശദമായി മൊഴി കൊടുത്തു. കോടതിയിൽനിന്നും പ്രതികളെ വെറുതെ വിട്ടു വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. പക്ഷേ അതുകൊണ്ടും സഞ്ചാരസപാതന്ത്രപ്രസ്തത്തിനു യാതൊരു പുരോഗതിയുമുണ്ടായില്ല. വിവാദ റോഡുകളുടെ അത്രത്തിയിൽ തീണ്ടൽപലകകൾ നൂതനമായി സ്ഥാപിക്കുവാനാണ് 'അധികാരികളൊരുങ്ങിയത്'. അനന്തരം ൧൯൩൪-ൽ മഹാത്മാഗാന്ധി തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു വേളയിലാണ് ജാതിമതഭേദമെന്യേ സകല പൗരന്മാർക്കും പ്രവേശനമില്ലാത്ത യാതൊരു സ്ഥാപനങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു പൊതുമുതൽ ചിലവാക്കുകയില്ലെന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു വിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്. പ്രസ്തുത ഉത്തരവ് ഉയർജ്ജിതപ്പെടുത്തുവാനായി വീണ്ടും ൧൯൩൪ മേമാസത്തിൽ അവിനൂക്കരക്കു പ്രവേശനമുള്ള എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളിലും എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും പ്രവേശനം നൽകിക്കൊണ്ടു മറ്റൊരുത്തരവു പുറപ്പെട്ടു. അന്നുവരെ മുൻപറഞ്ഞ തീണ്ടൽപലകകൾ അവിനൂക്കു പ്രവേശനം വിലക്കിക്കൊണ്ടു ശുചീന്ദ്രം ക്ഷേത്രറോഡുകളിൽ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിനുശേഷം ടി. കെ. മാധവൻ തന്റെ ഉത്തരേന്ത്യൻപയ്യടനത്തിനിടക്ക് സബർമതിആശ്രമത്തിൽ അല്പകാലം താമസിക്കുകയുണ്ടായി. അന്ന് ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെപ്പറ്റി ഗാന്ധിജിയുമായി അദ്ദേഹം ആലോചനകൾ നടത്തി. ആലോചനാനന്തരം ഗാന്ധിജി രണ്ടു സന്ദേശങ്ങൾ മാധവനെ ഏല്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവയിലൊന്നു തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിനും പ്രജാസഭയ്ക്കും, മറ്റൊന്നു പൊതുജനങ്ങൾക്കുമായിട്ടാണ് ഗാന്ധിജി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ഗവണ്മെന്റിനേയും പ്രജാസഭയേയും ഉദ്ദേശിച്ചു് അദ്ദേഹം നൽകിയിരുന്ന സന്ദേശം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു പുറമുള്ള റോഡുകൾ അസ്പഷ്ട്യരെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടുവരുന്നതായ ആളുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അനുവാദിക്കപ്പെട്ടതായ നടപടികളിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് അനുമാദനാർഹതനെ. എന്നാൽ ഇതവർക്കു

ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതിന്റെ പരമാവധിയല്ല. ആ നയത്തെ യുക്തിക്കനുസരണമായ വിധത്തിൽ തുടർന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളുൾപ്പെടെയുള്ള സകല പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിലും അയിത്തജാതിക്കാർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും തുല്യമായ അവകാശങ്ങളോടുകൂടി പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനും പ്രജാസഭയ്ക്കും ധൈര്യമുണ്ടാകുമെന്നു ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.”

അക്കൊല്ലത്തെ പ്രജാസഭയിൽ ടി. കെ. മാധവനും ഒരംഗമായിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെപ്പറ്റി പ്രജാസഭയിൽ നിവേദനം ചെയ്യണമെന്നും, ആയവസരത്തിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശത്തെ ഗവണ്മെന്റിനെ ഏല്പിക്കാമെന്നും, ആൺ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെപ്പറ്റി നിവേദനം ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റുദ്ദേശത്തിനനുരതി നിഷേധിച്ചു. നീതിരഹിതമായ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു പ്രജാസഭയിലെ സാമാജികസ്ഥാനമദ്ദേഹം രാജിവച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശം അഞ്ചൽമാറ്റം ദിവാൻജിക്കയച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ ഗാന്ധിജി പൊതുജനങ്ങൾക്കായി നറുകിയ സന്ദേശത്തെ അദ്ദേഹം വഴിയാംവണ്ണം ഉപയോഗിച്ചു. ചുഴലിക്കാറ്റുപോലെ രാജ്യത്തെ ആകമാനം കലുക്കുന്ന പ്രചണ്ഡമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭണചരിപാടിയുടെ നാദിയായി ഈ സന്ദേശത്തെ പൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചതു്. ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശമിതായിരുന്നു.

“തിരുവിതാംകൂറിലെ സമുദായപരിഷ്കാരപ്രവർത്തകന്മാർ അയിത്തത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അഭിനന്ദനീയമാംവണ്ണം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മതപരമായി കൂടുതൽ ചിന്തിക്കുതോറും അയിത്തം ഹിന്ദുമതത്തിലെ എന്റവും വലിയ ഒരു കളങ്കമാണെന്നുള്ള ബോധ്യം എനിക്കു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ ഓരോ പൊതുവിദ്യാലയവും ഓരോ ക്ഷേത്രവും അയിത്തക്കാരെന്നു വിളിച്ചുവരുന്നവർക്കു മറ്റു ഹിന്ദുക്കൾക്കുള്ളതിനോടു തുല്യമായ അവകാശങ്ങളോടുകൂടി തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതു വരെ സമുദായപരിഷ്കർത്താക്കൾ വിശ്രമിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു”

സബർമതി.
21—1—26.

എം. കെ. ഗാന്ധി.

അധിരാജപദത്തിൽനിന്നു വരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ രാജകീയാധിപന്മാർക്കുണ്ടാകട്ടെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾ സ്വീകരിക്കുകയെന്നു് ഒരു ചടങ്ങുണ്ടു്. ലോകൈകവന്ദ്യനായ ഗാന്ധിജി തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയ സന്ദേശം തത്തുല്യമായ ആധിപതിക്കുണ്ടാകട്ടെത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുവാനാണു പൊതുജനങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കിയതു്. ൧൯൨൦-ൽ തീയതി തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു് ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശനധർമ്മം നടത്തി ഗംഭീരമായ ആധിപതിക്കുണ്ടാകട്ടെ ബഹുജനങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശത്തെ സ്വീകരിച്ചു. മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയാണു് ആ സമ്മേളനത്തിലാലുക്കു വന്നിരുന്നതു്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സംബന്ധിച്ചു ചർച്ചയായ പ്രചരണജോലികൾ നടത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരി അലുക്കുനായറു, ടി. കെ. മാധവൻ സിക്തദിയായും ഒരു കമ്മിറ്റി ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു രൂപവൽക്കരിച്ചു. സർബാറിനുശേഷം കമ്മറ്റി വിപുലമായ ഒരു പ്രവർത്തനപരിപാടി നിർമ്മിച്ചു പ്രക്ഷോഭണമാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതു കൊണ്ടു പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിൻറെ സംഘടനാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നതു കൊണ്ടു, മുഴുവൻസമയവും ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണത്തിനു വിനിയോഗിക്കുവാൻ മാധവനും ഇക്കാലത്തു കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. ൧൯൨൦-ൽ മാധവൻറെ അകാലനിർമ്മൂലത്തിനുശേഷം ക്ഷേത്രപ്രവേശന സംരംഭങ്ങൾ മന്ദീഭവിച്ചുപോയി.

അദ്ധ്യായം ൨൮

പ്രജാവത്സലനായിരുന്ന ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ചാൻ-ൽ നാടുനീങ്ങിയതും, അന്നു് ഒരു ബാലനായിരുന്ന ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്തതും ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു നൂ പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാൽ സീനിയർമഹാരാണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് റീജൻറു് എന്ന നിലയിൽ ഭരണഭാരം കയ്യേറ്റു. ഇതിനുശേഷം അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ മി. ടി. രാഘവയ്യാ തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻപദത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു. മി. രാഘവയ്യാ ദിവാൻപദമൊഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഉദ്യോഗമൊഴിയുന്ന മി. സുബ്ബയ്യുക്കു പകരം ലാമെമ്പറായി നിയമിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ആരാഭിച്ചിരുന്നു. മി. രാഘവയ്യായുടെ ഭരണകാലത്തു ചങ്ങനാശേരി, ഗവൺമെൻറിന്റെ അനീതിപരങ്ങളായ ഭരണക്രമങ്ങളേയും, സേപറ്റാപരമായ നയങ്ങളേയും നിർഭയമായും പരഷമായും വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും, അദ്ദേഹം ഒന്നിലധികം രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ നേതൃത്വംതന്നെ വഹിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, അതുകൊണ്ടൊന്നും രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനായ മി. രാഘവയ്യായ്ക്കു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു വിദ്വേഷവും ചങ്ങനാശേരിയോടുണ്ടായിരുന്നില്ല. നേരെ മറിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയേപ്പോലെ സ്വതന്ത്രചിന്തനും പൊതുക്കാര്യ തല്പരനും, ബുദ്ധിമാനമായ ഒരാളിന്റെ സേവനം എപ്പോഴും ഏതൊരു ഗവൺമെൻറിനും ഒരു വലിയ പിൻബലമായിരിക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ട വിശാലവീക്ഷണവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയലോകത്തു വ്യക്തിപരമായ ചിന്തകൾക്കു സ്ഥാനമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതം മലിനപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരിയുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു കൂടി പലപ്പോഴും മനസ്സിനു വലിയ ശല്യമുണ്ടാക്കിയിരിക്കാമെങ്കിലും, സമുദ്രവിസ്തൃതിയുള്ള ഒരു

വിശാലവൃദദ്ധത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായിരുന്ന തിരുമനസ്സി
 ലേയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരിയോടുണ്ടായിരുന്ന സന്മനോഭാവത്തിന്
 റെിയ്ക്കുലും ഒരു കുറവും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. അത്ര വളരെ ഉദാ
 രമായ ഒരു ചിത്തമാണു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നത്.
 ചങ്ങനാശേരി പലപ്പോഴും തിരുമനസ്സിനെ മുഖം കാണിച്ചി
 ട്ടുണ്ട്. മാൻവ-വരെ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു
 കല്പിച്ചോണപ്പടക നറുകക പതിവായിരുന്നു. തൊണ്ണൂററി
 എട്ടിൽ എന്തോ കാരണവശാൽ അതു നറുകകയുണ്ടായില്ല.
 ചങ്ങനാശേരി ഒരു തികഞ്ഞ രാജഭക്തനായിരുന്നു. ഒരു ഇംഗ്ലീ
 ഷുകാരന്മാര രാജവമാനത്തോടുള്ള മനോഭാവമാണു തനിക്കു
 മുളളതെന്ന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്.

ദിവാൻ മി. രാഘവയ്യോ ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ
 ചങ്ങനാശേരിയെ ലാമെമ്പറായി നിയമിക്കുവാനുള്ള നടപടി
 കൾ പൂർത്തിയായിരുന്നില്ല. മി. രാഘവയ്യായുടെ അനന്തരഗാ
 മിയായി ആർ കൃഷ്ണപിള്ള അഫീഷിയേറ്ററിംഗ് ദിവനായി
 നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിയമനം സംബന്ധിച്ച
 മേൽനടപടികളൊന്നുംതന്നെ ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള തൃടരുകയു
 ണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയാരു നിയമനവും നട
 പിയിൽ വന്നില്ല.

ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ചാഞ്ചെട്ടുത്ത് അധികനാൾ കഴിയു
 ന്നതിനു മുൻപു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാനായി വാട്ട്സ്
 എന്നൊരു ധ്വര ശീമയിൽനിന്നു തിരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നോ,
 തിരിക്കുവാൻ പോകുന്നു എന്നോ ഉള്ള കിംവദന്തികൾ രാജ്യ
 മെങ്ങും പ്രചരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം, അന്നു വിമൻസ്കാളേജ് പ്രിൻ
 സിപ്പാളായിരുന്ന മിസ്സ് വാട്ട്സിന്റെ ഒരു അടുത്ത ബന്ധു
 വാണെന്നും തിരുവിതാംകൂറിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചവളുന്ന്
 തെന്നും, ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ ഒരുയന്ന് ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചു്
 അതിൽനിന്നു വിരമിച്ചതിനുശേഷം അക്കാലത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിൽ
 വിശ്രമമനുഭവിക്കുകയായിരുന്നു എന്നും, മറ്റുമുള്ള പല ശൃതി
 കളും പരന്നു. ദിനംപ്രതിയെന്നപോലെ ഈ കിംവദന്തികൾക്കു
 പ്രാബല്യം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. അംഗീകാരവും പ്രതിഷേധവും ഇട

കലൻ സമ്മിശ്രമായ ഒരു സ്വീകരണമാണു ജനപക്ഷത്തു നിന്നും ആഗതമായ ഈ നിയമനവാർത്തയ്ക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. കൃസ്ത്യാനികൾ ഈ വാർത്ത സഹായം സഹായതം ചെയ്തു. എന്നാൽ സുവർണ്ണഹിന്ദുക്കളിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ഈ നിയമനത്തെ ശക്തിയുക്തം പ്രതിഷേധിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ ഒരു ഹിന്ദുരാജ്യമാണെന്നും, രാജ്യഭരണത്തിനുപുറമേ, ഹൈന്ദവഭാവസപങ്ങളുടേയും ഇതരധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങളുടേയും മേൽ നോട്ടം കൂടി വഹിയ്ക്കേണ്ട ഭിവാൻജി എപ്പോഴും ഒരു സുവർണ്ണ ഹിന്ദുവായിരിക്കണമെന്നും, ഇക്കൂട്ടർ മുറവിളി കൂട്ടി. ഹൈന്ദവ പത്രങ്ങളും കൃസ്ത്യീയപത്രങ്ങളും ഇരുവശങ്ങളിലും അണിനിരന്നു നിന്നു പ്രചണ്ഡമായ ഒരു തുച്ഛകാസമരംതന്നെ നടത്തി. തിരുവനന്തപുരത്തെ ചില പൌരപ്രമാണികൾ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഈ നിയമനത്തെ പ്രതിഷേധിക്കയും ചെയ്തു.

വാട്ട്സ് ആരാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു തിരുവിതാംകൂർ ഭിവാൻപദം വഹിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യതകൾ എന്താണെന്നും, അറിയുന്നതിനു മുൻപ് ആ നിയമനത്തെക്കുറിച്ച് സുപ്രസാധനമായ ഒരു നിലയാണു ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ചതു്. വാട്ട്സിനെ ഭിവാൻജിയായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ശ്രുതിയ്ക്കു പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചതോടുകൂടി, ഒരു പത്രാധിപരും ഈശ്വര സമുദായത്തിലേ ഒരു നേതാവും ആയ ഒരു മാന്യൻ ചങ്ങനാശേരിയെ സമീപിച്ചു് ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഭിപ്രായമെന്തെന്നറിയാണെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിതന്നെ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആ ചുട്ടത്തിൽ സുപ്രസാധനമായ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേർന്നിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പരസ്യമായി എന്തെങ്കിലും പറയുവാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതം പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഈശ്വരനേതാവു വിട്ടില്ല. ഈശ്വരസമുദായം ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി എന്തൊരു നിലയാണു സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത ചോദ്യം. 'അതു കേട്ടു് അല്പനിമിഷങ്ങൾ ആലോചനാനിമഗ്നനായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ തിന്നശേഷം ചങ്ങനാശേരി ഇങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങൾ ഏതായാലും ഈ കാര്യത്തിൽ കൃസ്ത്യാനികളുടെ പക്ഷത്തുചേരുകയാണു വേണ്ടതു്. സുവർണ്ണഹിന്ദുക്കൾക്കേ തിരുവിതാം

കൂറിൽ ദിവാൻദ്വോഗം വഹിക്കാവൂ എന്നു പറയുന്നതു നിശ്ചയമായും ഈശ്വരന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു ഭോഷകരമാണ്. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ ഈശ്വരസമുദായത്തിൽനിന്നും തിരുവിതാംകൂർദിവാൻജിയുദ്വോഗത്തിനർഹതയുള്ള ഒരാരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഈ മാമുൽ അയാൾക്കു തടസ്സമായിത്തീരും. അതിനാൽ ഈ മാമുൽ എത്രയും വേഗത്തിൽ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ അത്രയും നിങ്ങളുടേതല്ലതാണ്.” ഈ ഉപദേശം ആ ഈശ്വരനേതാവിനെ അല്ലമൊന്നവരപ്പിച്ചു. ഇത്ര നിഷ്പക്ഷമായും നിസ്വാർത്ഥമായും ഉള്ള ഉപദേശം നരകവാൻ സന്നദ്ധതയുമായിട്ടുള്ള ഒരു സവണ്ണനേതാവുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും സവണ്ണഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടുങ്ങിയ പ്രത്യേക താല്പര്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി, രാജ്യത്തിന്റെ വിപുലമായ താല്പര്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരുപദേശമാണു ചങ്ങനാശേരി നരകിയത്. അദ്ദേഹത്തിന് അങ്ങനെ ഒരുപദേശമല്ലാതെ നരകവാൻ സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരി ഒരു സമുദായസേവകനായിരുന്നു. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒരു സമുദായവാദിയായിരുന്നില്ല. സമുദായസേവനതല്പരത രാഷ്ട്രീയമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീക്ഷണകോടിയെ മറച്ചിരുന്നുമില്ല. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ വിപുലമായ താല്പര്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചതുമില്ല. ഈശ്വരസമുദായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു.

ദീർഘമായ ആലോചനയ്ക്കുശേഷം, തിരുവനന്തപുരത്തെ സവണ്ണനേതാക്കന്മാർ വാട്ട്സിന്റെ നിയമനത്തെ സംബന്ധിച്ചു സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ദേശീയവിരുദ്ധമായ നിലയെ, എത്രക്കുവാൻതന്നെ ചങ്ങനാശേരി തീരുമാനിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയമനം സംബന്ധിച്ചു തനിക്കുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ വിശദമാക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം മദ്രാസിലെ ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതി. തിരുവിതാംകൂർദിവാൻജിയാകുന്നതിനുള്ള മറ്റൊര്യോഗ്യതകളും വാട്ട്സിനുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഒരു സവണ്ണഹിന്ദുവല്ലെന്നുള്ളതു, പ്രസ്തുത സ്ഥാനലബ്ധിക്കു തടസ്സമായി നിന്നുകൂടെന്നായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരി ആ ലേഖനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു വാദിച്ചത്.

വാട്ട്സ് യഥാകാലം തിരുവിതാംകൂറിലെത്തി ദിവാൻ പദം കയ്യേറും. പ്രതിഷേധസപരങ്ങൾ താനേ നിലച്ചു. തൽസ്ഥാനത്തു മംഗളപത്രങ്ങളും സപീകരണങ്ങളും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തിരുവനന്തപുരത്തു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ വളായിരുന്നു ചാർജെടുത്തതിനു ശേഷം ആദ്യത്തെ സപാഗതപത്രം വാട്ട്സിനു സമർപ്പിച്ചത്.

വാട്ട്സിന്റെ ഭരണകാലത്താണ് കപ്രസിദ്ധമായ വർത്തമാനപ്പത്രഗുലേഷൻ നടപ്പിലാക്കിയത്. വിദ്യാർത്ഥിവേട്ടമി. രാഘവയ്യായുടെ ഭരണത്തെയെന്നപോലെ വാട്ട്സിന്റെ ഭരണത്തെ എന്നേയ്ക്കുമായി കളങ്കപ്പെടുത്തിയത് ഈ നിയമനിർമ്മാണമായിരുന്നു. സപദേശാഭിമാനി കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ നാടുകടത്തിയതൊഴിച്ചാൽ, വാട്ട്സിന്റെ പത്രഗുലേഷൻ നടപ്പിൽ വരുന്നതുവരെ, തിരുവിതാംകൂറിൽ മറ്റേതൊരു സപത്രരാജ്യത്തിലുമെന്നപോലെ പത്രം നടത്തുവാനുള്ള പെരരാവകാശം അനിയന്ത്രിതമായിത്തന്നെ നിലനിന്നുവന്നു. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ നാടുകടത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് സപീകരിച്ച നയം എത്ര വളരെ ആക്ഷേപാർഹമായിരുന്നു എങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിയെയല്ലാതെ ഒരു രാജ്യത്തെ ആകമാനം ശിക്ഷിക്കുന്ന ഫലം ആ നടപടിയിലന്തർഭവിച്ചിരുന്നില്ലെന്നൊരു മെച്ചം അതിനുണ്ടായിരുന്നു. നിലവിലിരുന്ന ശിക്ഷാനിയമങ്ങളനുസരിച്ചു പരസ്യമായി കോടതിയിൽ വിസ്തരിച്ച ശിക്ഷ കല്പിക്കയല്ലാതെ നൂതനമായ ഒരു വിളംബരം തന്നെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു യാതൊരു വിചാരണയും കൂടാതെ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ നാടുകടത്തിയതാണ് പ്രതിഷേധത്തിനു കാരണമാക്കിയത്. എന്നാൽ ഒരു നിയമം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു രാജ്യത്തെ പെരസപാതന്ത്ര്യത്തെ ആകമാനം ശപാസം മുട്ടിക്കാതിരുന്നത് അഭീനന്ദനാർഹമായിരുന്നു. വാട്ട്സിന്റെ പത്രമാരണനിയമം തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രപ്രവർത്തനസപാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കത്തിവയ്ക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അതു തുലോം അനീതിപരമായ ഒരു പെരരാവകാശചപാസനമായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റിനു ഒരു പത്രപ്രവർത്ത

കനോട്ട് അത്തരം രൂപയിൽ കവിയാത്ത ഒരു തുക കെട്ടി വച്ചു ലൈസൻസ് എടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതിനും, ഏത വസരത്തിലും കോടതിമുഖനായുള്ള യാതൊരു വിചാരണയും കൂടാതെ എക്സിക്യൂട്ടീവിന്റെ സേപമായികാരം ഉപയോഗിച്ച് ആ തുക കണ്ടുകെട്ടുന്നതിനുള്ള അധികാരം ഈ നൂതന നിയമംകൊണ്ടു സിലിച്ചു. വഴിപിഴച്ചു പത്രപ്രവർത്തനം അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുന്നതു പരമാർത്ഥമായിരിക്കയില്ലെങ്കിലും, ഇങ്ങിനെ ഒരു നൂതനനിയമം സൃഷ്ടിച്ചു പൗരസപാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുവാനുള്ള ആവശ്യം ഒരിക്കലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറ്റവാളികളായ പത്രപ്രവർത്തകന്മാരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റിനധികാരം നൽകുന്ന വകുപ്പുകൾ സുലഭമായി ശിക്ഷാനിയമത്തിലുണ്ടു്. വാട്ട്സിന്റെ പത്രാഗ്രഹേഷൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ പൗരാവകാശങ്ങളിലുള്ള ആദ്യത്തെ കൈകടത്തലായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഇതു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ ക്ഷോഭമുണ്ടാക്കി. തിരുവിതാംകൂറിലെങ്ങും പത്രമാരണനിയമത്തിനെതിരായുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളുണ്ടാകാൻ തുടങ്ങി. തിരുവനന്തപുരത്തു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഗംഭീരമായ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി ഈ നിയമനിർമ്മാണത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു. വാട്ട്സിന്റെ ആദ്യത്തെ സപീകരണയോഗത്തിലാദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ച ചങ്ങനാശേരിതന്നെയാണു് ഈ പ്രതിഷേധയോഗത്തിലും അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചതു്. വാട്ട്സിന്റെ നിയമനത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനുദ്ദേശം ഉദ്യക്തനായില്ലെന്നുമാത്രമല്ല, ആ നിയമനത്തെ നീതീകരിക്കുവാനും വാട്ട്സിനു ഹാർട്ടമായ സപാഗതമരുളുവാനും അദ്ദേഹം മടിച്ചില്ല. എന്നാൽ വാട്ട്സിന്റെ ഭരണം പൗരസപാതന്ത്ര്യത്തിനു ഹാനികരമായിത്തീരുന്നതു ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുന്നണിയിലുദ്ദേശം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വർത്തമാനപ്പത്രാഗ്രഹേഷൻ റദ്ദു ചെയ്യണമെന്നു മഹാരാജി റീജൻറു തിരുമനസ്സിനോടപേക്ഷിച്ചു കൊണ്ടും, ഗവൺമെൻറിൽനിന്നു് ഈ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു നുകരമായ ഒരു മറുപടി ലഭിക്കാതിരുന്നാൽ നിയമസഭാഭാസമാജിതപദ്ധതി പേക്ഷിക്കുകയെന്നതുറപ്പുപോയുള്ള എല്ലാ വ്യവസ്ഥാപിതമാർഗ്ഗങ്ങളും അവലംബിച്ചു പൗരാവകാശം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു കിട്ടു

വാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്കു നിയമസഭാസാമാജികന്മാർ സന്നദ്ധരായിരിക്കണമെന്നുൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ, പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കി. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ശക്തിയായ പൊതുജനാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിക്കുന്നതിനും, ആവശ്യമായ നടപടികൾ തുടരുന്നതിനും, പി. കെ. നാരായണപിള്ള അദ്ധ്യക്ഷനായും, മെ. എ. കെ. പിള്ള, ഏ. നാരായണപിള്ള, എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തുടങ്ങിയുള്ളവർ അംഗങ്ങളായും ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കയും ചെയ്തു.

വ്യക്തിപരമായ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ വിന്യസിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെ മഹാരഥന്മാർ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് ഏകകണ്ഠമായി ഒരു ഗവൺമെൻറനടപടിയിൽ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിയ രെപൂർച്ചാവസരമായിരുന്നു ഇത്. ചങ്ങനാശേരി, മി. മജ്ജർ, പി. കെ., മി. ടി. കെ. തുടങ്ങിയ പ്രബലന്മാരായ പൊതുജനപ്രമാണികൾ എല്ലാത്തന്നെ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു തിരുവനന്തപുരത്തെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ധാർമികശക്തിയുടെ ഒരു മഹാവിജയമായിരുന്നു ഇത്. ഈ സമ്മേളനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു മി. മജ്ജർ ചെയ്ത ഗൗരവമായ പ്രസംഗം വികാരവിക്ഷുബ്ധമായ റൂദ്രയങ്ങളോടു കൂടി മാത്രമേ ശ്രോതാക്കൾക്കു ശ്രവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. മി. മജ്ജരിനെപ്പോലുള്ള ഒരു വാഗ്ദീപ്തിസമ്പന്നന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ സുഹൃദ്ഗണം തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന് എത്ര വൻപിച്ച ഒരു നേട്ടമായിരുന്നെന്നു എന്തു തമ്പാൻമാർമാളിലെ പത്രമർദ്ദനപ്രതിഷേധയോഗം വെളിപ്പെടുത്തി. മി. മജ്ജരിന്റെ പ്രക്ഷോഭനകമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ ഉത്തുഷമായ അലകൾ ഔദ്യോഗികമണ്ഡലങ്ങളിൽ അത്യന്ത ശക്തിയോടെ ചെന്നുലച്ച് അസാധാരണമായ ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങളുണ്ടാക്കി. മി. മജ്ജർ അന്നു ലാക്കാളേജിലെ ഒരു ലക്ചററായിരുന്നു. ലാക്കാളേജ് ലക്ചറന്മാർ ഗവൺമെന്റിൽ നിന്നു വേതനം പററുന്നതുകൊണ്ടു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരേപ്പോലെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന് ഒരു നിരോധനാജ്ഞ പുറപ്പെടുവിച്ചു ഗവൺമെന്റ്. മി. മജ്ജരിനെ നിശ്ശബ്ദനാക്കി.

സമ്മേളനാനന്തരം ചങ്ങനാശേരി വാട്ട്സിനെ നേരിട്ടു കണ്ടു പത്രാഗൃഹലേഖൻ റദ്ദുചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തോടു സംഭാഷണം ചെയ്തു. വാട്ട്സ് അനുഭാവപൂർവ്വം ചങ്ങനാശേരിയുടെ വാദങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും, വിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ പത്രാഗൃഹലേഖൻ റദ്ദുചെയ്യുകൊള്ളാമെന്നു വാശാനം നർകകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യത്തിൽ വാട്ട്സിന്റെ ഹസ്തങ്ങൾ സ്വതന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു എങ്കിൽ കപ്രസിദ്ധമായ പത്രാഗൃഹലേഖൻ ദീർഘകാലം അതിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ നിയമസംഹിതയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുകയില്ലായിരുന്നു എന്നാണു ചങ്ങനാശേരി അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നത്.

നിയമനിർമ്മാണസഭയിലും പത്രനിയമത്തോടുള്ള പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ചില ശ്രമങ്ങൾ നടക്കാതിരുന്നില്ല. ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിവാദിക്കുവാൻ ഹാജരാക്കപ്പെട്ട അടിയന്തിരപ്രമേയം ദിവാൻലുക്കിൻ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. നിയമസഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ബഡ്ജറ്റ് പൊതുവിമർശനം നടക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുതലേഖനെ പ്രതിഷേധിച്ചു പ്രസംഗിക്കണമെന്നും, പ്രസംഗാനുവാദം നിഷേധിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാവരും മൗനമവലംബിക്കണമെന്നുമുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദേശത്തെ ഭൂരിപക്ഷം അനുജ്യാഗസ്ഥമാംഗങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഇതു പൂർണ്ണവിജയത്തിൽ കലാശിച്ചില്ല. ഭൂരിപക്ഷം മൗനം ദീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും ഏതാനും അംഗങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ധനാഭ്യർത്ഥനകൾ ആലോചനയ്ക്കുടുത്തപ്പോൾ പത്രനിയമത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതിഷേധം ഒരുപക്ഷേപരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ ഏതാനും അനുജ്യാഗസ്ഥന്മാർ ഉദ്യോഗസ്ഥമാംഗങ്ങളോടു ചേർന്നു വോട്ടുചെയ്യുകയും, അങ്ങിനെ ഉപക്ഷേപം പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നിയമസഭയിലെ കൃഷ്ണീയാംഗങ്ങളും, തിരുവിതാംകൂറിലെ മിക്ക കൃഷ്ണീയപത്രങ്ങളും പത്രാഗൃഹലേഖനെ അനുകൂലിക്കയാണു ചെയ്തത്. നിയമസഭയുടെ ഗതിവിശേഷംകൊണ്ടു് ഈ നിയമഖഡ്ഗം മലയാളമനോരമയുൾപ്പെടെയുള്ള കൃഷ്ണപ്രാണികളുടെ പത്രങ്ങളുടെ നേരയാണു

കൂടുതൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും, ഇവിടെ വിസ്മരണീയ മല്ല. വാട്ട്സിന്റെ പത്രമാരണനിയമം അതിനെ കൂടുതൽ ആപലകരമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള പല ഭേദഗതികളോടുംകൂടി തിരു വിതാംകൂറിലെ സ്വതന്ത്രപത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ തലയ്ക്കു മുകളിൽ തലമുടിനാരിൽ തുങ്ങുന്ന ഒരു നിശിതഖഡ്ഗമെന്നപോലെ ഇന്നും തുങ്ങിനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

അക്കാലത്തു മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ നടന്നുവന്നതും, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തേയും, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരേയും ഒന്നുപോലെ വിറപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമായ സമദർശിപത്രമാണു വാട്ട്സിന്റെ പ്രസ്സ് നിയമത്തിനു വഴിതെളിച്ചതെന്നു പറയുന്നതിൽ തെറ്ററില്ല. ന്റെ-ൽ പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയുടെ സമ്മേളനകാലങ്ങളിൽ വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം, സഞ്ചാരസപാതന്ത്രപ്രമേയാവതരണം, നായർബില്ലിന്റെ വാദപ്രതിവാദം തുടങ്ങിയ പ്രക്ഷോഭജനകമായ സംഭവങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇവിടത്തെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ പരിശുദ്ധമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സമദർശിപത്രം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള നിസ്സീമമായ സേവനങ്ങൾ ഒരുകാലത്തും വിസ്മരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. പത്രപ്രവർത്തനസപാതന്ത്രപ്രതിന്റെ രക്തസാക്ഷിയായിരുന്ന കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തിരോധാനത്തിനുശേഷം യാതൊരു പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും വശഗനാകാതെ, വ്യക്തിപരമായ പരിഗണനകൾക്കതീതനായി നിന്നുകൊണ്ടു, മഹത്തായ ആദർശങ്ങളെ മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി ശക്തിയേറിയ ഭാഷയിൽ ഭരണാധികാരികളേയും, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാരേയും വിമർശിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു പത്രാധിപർ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മാത്രമാണ്. പൗരബോധവും, ദേശീയചിന്തകളും ഇത്ര വിപുലമായി പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നില്ലാത്ത ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ സ്വതന്ത്രരാജ്യങ്ങളിൽ മാത്രം കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള പത്രപ്രവർത്തനാദർശങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കി വച്ചുകൊണ്ടു സേപ്റ്റാധികാരഭരണത്തേയും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭരണവൈകല്യങ്ങളേയും കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അതിപരമ്പരയായ ഭാഷയിൽ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന

എന്നാൽ രാജ്യമീമാംസാതന്ത്രങ്ങളേയും ജനാധിപത്യപരമായ ആദർശങ്ങളേയും മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ബുദ്ധിമാനായ ഒരു പണ്ഡിതന്റേയും മഹാനായ ഒരു മിന്തകന്റേയും ഭീഷ്മവീക്ഷണത്തോടുകൂടി മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മലയാളപത്രപ്രവർത്തനത്തെ തുലോം ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരുപരിതലത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചിരിക്കയാണു ചെയ്തത്. രണ്ടുപേരും സ്വാതന്ത്ര്യരഹിതരും ത്യാഗസമ്പന്നന്മാരുമായിരുന്നതുകൊണ്ടു രാജ്യക്ഷേമമാകുന്ന ഏകലക്ഷ്യത്തെ മാത്രം മുൻനിർത്തിയാണു പരിപാവനമായ അവരുടെ കർത്തവ്യം നിർവഹിച്ചത്. തന്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേലാണു രണ്ടുപേരും പൊതുക്കാര്യങ്ങളെ വിമർശിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെ കുറിനമായ വിദ്വേഷങ്ങൾക്കുവർ പാത്രങ്ങളാകാതിരുന്നില്ല. ജനസേവനത്തിനു പ്രതിഫലമായി രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു ലഭിച്ച ഭീകരമായ ശിക്ഷ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കും ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഉൽബുദ്ധമായ പൊതുജനാഭിപ്രായവും അതു വിഗണിക്കുവാനുള്ള ഗവണ്മന്റിന്റെ വൈമനസ്സുവാ ആയിരിക്കണം അതിലേയ്ക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ. എങ്കിലും നിയമശക്തത്തിന്റെ ഭാരമേറിയ ചക്രങ്ങളുടെ തിരിച്ചിലിൽപെട്ട് ഒന്നിലധികം തവണ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള തകന്നുപോയിട്ടുണ്ട്.

അന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ സമദർശിപത്രത്തിനത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ജനകീയതാല്പയങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തുലിക വിശ്രമംകൂടാതെയും നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായും ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമാണു് അതു്. നിയമസഭായോഗങ്ങളിലും പൊതുജനസമ്മേളനങ്ങളിലും പൊതുതാല്പയങ്ങളുടെ ഒരു രൂപനായ കാവൽഭടൻ എന്ന നിലയിൽ സന്നിഹിതനാകാറുള്ള മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പുരികം ചുളിയുന്നതു കണ്ടു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാർ തെട്ടിത്തെരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധിക്കാരികളും അഴിമതിക്കാരുമായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടുകൂടിയായിരുന്നു സമദർശിപത്രം എടുക്കാറുള്ളതു്. മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പത്രം പുറപ്പെടാറുള്ള ദിനങ്ങൾ അത്യധികമായ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയാണു ജനങ്ങൾ കാത്തിരുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ അത്യഗാധമായ രാഷ്ട്രവി

ജ്ഞാനത്തിന്റേയും നിഷ്പക്ഷമായ വിമർശനങ്ങളുടേയും ഉത്തമ മാതൃകകളായിരുന്നു.

ചടച്ച മുന്നോട്ടുവളഞ്ഞ ശരീരവും, നീണ്ടു നരച്ച താടിമീശയും, പ്രകാശിക്കുന്ന കണ്ണുകളിലെ ഗ്രേഡ്സുനോട്ടവും, വിസ്തൃതമായ നെററിയും, ചൊറുക്കാത്ത രോഗംകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചൊട്ടിയ ആ മുഖവും, ഒരു പ്രാവശ്യം കണ്ടിട്ടുള്ള ഒരാൾക്കു മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ പിന്നീടൊരിക്കലും വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. കേവലമൊരസ്ഥിശൂന്യ മാത്രം വഹിച്ചുകൊണ്ടു സഞ്ചരിക്കുന്ന ഈ ആത്മാവിൽ നിന്നാണു സമദർശിയുടെ മുഖപ്രസംഗങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ള വീർപ്പും ശക്തിയും പ്രവഹിക്കാറുള്ളതെന്നു സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു സങ്കല്പിക്കുവാൻ കൂടി കഴിയുന്നതല്ല. അതിപ്രശസ്തമായിരുന്ന വിദ്യാഭ്യാസജീവിതത്തിനുശേഷം സക്കാർസവീസിൽ പ്രവേശിച്ച മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ആ ജോലിതന്നെ തുടന്നുകൊണ്ടുപോയെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ ഇന്നദ്ദേഹം ഒരു ഭാരിച്ച സംഖ്യ പ്രതിമാസം ശമ്പളമായി വാങ്ങുന്ന ഉന്നതനായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നേനെ. ഉദ്യോഗജീവിതത്തിനുശേഷം പ്രവേശിച്ച അഭിഭാഷകവൃത്തിയിലായിരുന്നു എങ്കിലും ആ ജീവിതപന്ഥാവിലും സാമാന്യം വരുമാനമുള്ള ഒരു വക്കീലായി ഇന്നദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുകൂടാമായിരുന്നു. പത്രാധിപവൃത്തിയിൽത്തന്നെയും നട്ടെല്ലല്ലമൊന്നു വെച്ചുതന്റെ രൂക്ഷമായ വിമർശനങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതമല്ലമൊന്നു മയപ്പെടുത്തുവാനദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരു ടെക്സ്റ്റുറുബുക്കുചക്രവർത്തി എന്ന നിലയിലോ മറ്റോ ഇന്നദ്ദേഹം ഒരു ധനസമ്പന്നനായി പ്രകാശിച്ചേനേ! പക്ഷേ ഈ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കൊന്നും അദ്ദേഹത്തെ ആകർഷിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒഴിയാത്ത ദാരദ്ര്യവും ഒടുക്കാത്ത കഷ്ടതകളും ചൊറുക്കാത്ത രോഗവുമാണു ജീവിതസമ്പാദ്യങ്ങളായി അദ്ദേഹം നേടിവെച്ചത്. അക്രമങ്ങളോടും അനീതികളോടും ആജീവനാന്തം പടവെട്ടുവാനാണു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചത്. അവഗാഹമായ പശ്ചാലോചനകൾക്കുശേഷം നിവിശങ്കം തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ ജീവിതസരണിയിൽ ഗവണ്മെന്റുദ്ദേഹത്തെ രണ്ടു പ്രാവശ്യം ചിറകുകൾ ഭേദിച്ചു് അവശനാക്കി. ഒരു പക്ഷിരാജന്റെ മന്ത്രശക്തിയോടുകൂടി മൂന്നാമതും ആയുധധാരിയായി

അദ്ദേഹം പടക്കളത്തിൽ ഇറങ്ങി. ഗവൺമെന്റുപത്രനിയമം വീണ്ടും പുതുക്കി അദ്ദേഹത്തെ നിശ്ശബ്ദനാക്കി.

പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഏകാന്തജീവിതത്തിലെ വിജനത അനുഭവിക്കുകയാണ്. നിത്യദാരിദ്ര്യവും, വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, സ്നേഹസപര്യ പിണിയായ ഒരു ഭാര്യയും മാത്രമാണ് ഇന്നദ്ദേഹത്തിനു സഹകാരികളായി അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എങ്കിലും നിസ്സീമമായ ചാരിതാത്മ്യമല്ലാതെ നിരാശയുടെ നിഴലാട്ടംപോലും അദ്ദേഹത്തെ അലട്ടുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ ജീവിതം ഒരിക്കൽക്കൂടി അവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ നിയതി അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ പ്രവർത്തനങ്ങളും അതേ രീതിയിൽത്തന്നെ അവർത്തിക്കുവാനും അദ്ദേഹം മടിക്കുകയില്ല. ആയേ്കയമായ ഒരു സംഗ്രഹി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതചരിത്രങ്ങളിലോ രോന്നിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. വിജ്ഞാനത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളിലും നവീനവും വിപ്ലവപരവുമായ ഒരു ചിന്താഗതിയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമൂല്യമായ നേട്ടം. വിവിധ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യവും വിജ്ഞാനവും ലേഖനരചനാ ഇപ്പോഴും പുറത്തു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള പാണ്ഡിത്യത്തെ ആദരിക്കുകയും അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലാണു ജനിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഒരു വെൽസിനേയോ റസലിനേയോപോലെ ഒരു ചിന്തകനെന്ന നിലയിൽ സർവ്വരാജ്യപ്രശസ്തനായിത്തീരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ വിജ്ഞാനവിദഗ്ദ്ധനായിരുന്നില്ല. അവസരസേവകനാക്കും ആത്മാഭിമാനമില്ലാത്ത സ്തുതിപാഠകനാക്കും മാത്രം ഉയർന്നു ലഭിക്കുന്ന ഒരു രാജ്യത്തു മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലുള്ള ഒരു ശ്രേഷ്ഠപണ്ഡിതൻ അജ്ഞാതനായി ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ കൂടി നിർവഹിക്കുവാൻ കേൾച്ചു കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാൻതക്കതു്?

സാമാന്യലോകതത്വങ്ങൾ വെച്ചുതന്നാൽ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ജീവിതം ഒരു പരാജയമാണ്. പക്ഷേ അതൊരു ഭാസുരമായ പരാജയമാണെന്നു ദോഷൈകദൃഷ്ടികൾക്കൂടി സമ്മതിച്ചു മതിയാവൂ. ആ പരാജയം അദ്ദേഹം സ്വയം വരിച്ചതു്

മാണ്. ഇന്നത്തെ നിലയിലുള്ള ഭൗതികവിജയങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള പരിസരങ്ങൾ വിട്ട് ഒളിച്ചോടുകയാണ് അദ്ദേഹം ചെയ്തത്. ആ വിജയം അദ്ദേഹം കാംക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ലോഹനായങ്ങൾകൊണ്ടു വില മതിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ധാർമികവും ശ്രേഷ്ഠവും ആയ ആടർങ്ങളെ ആദരിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തിൽ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ജീവിതം തികച്ചും വിജയകരമായി മാത്രമേ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. നഗ്നമായ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു കാണുവാനോ, മാംസളമായ കൈകൾകൊണ്ടു സ്पर्ശിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ഒരു വിജയമാണദ്ദേഹത്തിന്റേതെന്നൊരു വ്യത്യാസം മാത്രമതിനുണ്ട്.

ചങ്ങനാശേരി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാർയ്ജ്ജീവിതത്തിലെ നപോലെ മി. ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മലയാളപത്രപ്രവർത്തനലോകത്തും അവിസ്മരണീയനാണ്. ചങ്ങനാശേരിയും മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയും പരസ്പരമഭിപ്രായഐക്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഇണങ്ങിയും അല്ലാത്തങ്ങളിൽ പിണങ്ങിയും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു വിപ്ലവകാരിയായ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവും ആയ അഭിപ്രായങ്ങൾ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പലപ്പോഴും ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിയാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. ആ ഘട്ടങ്ങളിൽ മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ തുലിക ശക്തിയായി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൗരജ്ഞാനത്തെയും ആത്മാഭിമാനത്തെയും ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാനല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ ഇടിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരൊറ്റ വിമർശനം പോലും മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എഴുതിയിട്ടില്ല. ജനകീയതാല്പ്യങ്ങളെ വിലകൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്ന സപാതംതല്പരന്മാരേയും ഉദ്യോഗാത്മികളേയും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിലെ ആശാവഹമായ ഏകജ്യോതിസ്സു ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു എന്നു മി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെപ്പോലെ ധരിച്ചിരുന്നവർ തുലോം അപൂർവ്വമായിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൨൯

വർത്തമാനപ്പത്രഗൃഹലേഖൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതു ജനാഭിപ്രായത്തെ എത്രമാത്രം പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കിയെങ്കിലും, അത് വാട്ട്സിന്റെ നാമധേയത്തെ എത്രമാത്രം കളങ്കപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ ഭരണത്തുലോം പുരോഗമനപരമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു കാലഗതി വെളിപ്പെടുത്തി. ഒരു രാജാകേശവദാസനോ വി. പി. മാധവരാവുവോ കഴിഞ്ഞാൽ, വാട്ട്സല്ലാതെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ സാമ്പത്തികവും, വ്യാവസായികവും, വാണിജ്യപരവും ആയ അഭിവൃദ്ധിയെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ചിന്തിക്കയും അതിലേയ്ക്കു വേണ്ടി സാഹസികമായ ധീരതയോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു ഭരണമേധാവി അന്നുവരെ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. രാജ്യാഭിമാനമുള്ള ഒരു പൌരനെന്ന നിലയിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ യശസ്സിനെ പരിപാലിക്കുവാനും, ഒരു നാട്ടുരാജ്യമെന്ന നിലയിൽ ഭാരതരാഷ്ട്രീയസംഘടനയിൽ അതിന് അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുക്കുവാനും അദ്ദേഹം വളരെയൊക്കെ പണിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിനെ നിസപാത്കമായി സ്നേഹിക്കുവാനും, ആ രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സുതന്റെ ശ്രേയസ്സായി എണ്ണുവാനും, അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പത്രമർദ്ദനനിയമംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫസ്തകദംസപതന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു എങ്കിൽ നിയമസംഹിതയിൽനിന്നുപ്രത്യക്ഷമാകുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. വാട്ട്സിന്റെ ഭരണത്തെ പത്രനിയമത്തിലൊഴിച്ചു മറ്റൊല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരി പ്രായേണ അനുകൂലിക്കുകയാണു ചെയ്തിരുന്നത്. ആ സഹകരണം അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അനന്തരസംഭവഗതികൾ തെളിയിച്ചു.

വാട്ട്സ് ഒരാൾഭാടരവിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയ പദ്ധതികൾക്കു പ്രസിദ്ധിയോ, പ്രചരണമോ നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ആയാസപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഇന്നു തിരുവനന്തപുരം നഗരത്തിൽ

കാഴ്ച കാണുവാൻ ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അയാൾ ഒഴിക്കുന്ന മിക്ക വസ്തുക്കളിലും വാട്ട്സിനെ അനുസ്മരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അദ്ദേഹം യാതൊരു കൂസലുംകൂടാതെ തുലികയുടെ ഒരു ചലനംകൊണ്ട് അംഗീകരിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിയ വൻപിച്ച പദ്ധതികളുടെ ഗുണഫലങ്ങൾ ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടി അനുഭവിച്ചതുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതേയുള്ളൂ. തിരുവനന്തപുരം നഗരം ആവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്തു വാട്ട്സാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗമനാഗമനസൗകര്യങ്ങളാണ് ആദ്യമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പതിഞ്ഞത്. അഞ്ചുലക്ഷം രൂപാ ചിലവുചെയ്തു പണി പൂർത്തിയാക്കിയതും, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിപ്ലവപരമായ പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടാക്കിയതും, ആയനീണ്ടകരപ്പാലം പണി ആരംഭിച്ചത് ഭാവനാസമ്പന്നനായ വാട്ട്സിന്റെ കാലത്തായിരുന്നു. അതിന്റെ ഉൽഘാടനവേളയിൽ ആ പാലം പണിയുവാൻ ഹേതുഭൂതനായിരുന്ന ദിവാൻജിയുടെ നാമധേയം അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിലാരുമെന്ന ഉച്ചരിക്കുകപോലും ചെയ്തില്ലെങ്കിലും, അഷ്ടമുടിക്കായലും അറേബ്യൻകടലും നികന്നുപോകാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ മി. വാട്ട്സിനെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കുകതന്നെ ചെയ്തും. ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ഗതാഗതസൗകര്യത്തേയും വാണിജ്യവ്യവസായാദികളേയും തപരിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമാക്കിയ ആലപ്പുഴ—അരൂർറോഡ് വെട്ടിച്ചതും വാട്ട്സ്തന്നെയായിരുന്നു. ഈ റോഡു വെട്ടുന്ന കാര്യം ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ കാലമുതൽക്കുതന്നെ തിരുവിതാംകൂർഗവൺമെന്റിന്റെ ആലോചനയിൽ പെട്ടിരുന്ന ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം പല ദിവാൻജിമാരുടേയും എൻജിനീയറന്മാരുടേയും മസ്തിഷ്കങ്ങളെ ഈ വിഷയം ചൂടുപിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ ഉദ്യമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനുള്ള ധീരത അവരിലാർക്കുംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദിവാൻ കൃഷ്ണൻനായർ ചേർത്ത മണലാരണ്ണത്തിൽ കൂടി ഇങ്ങിനെ ഒരു റോഡു വെട്ടുന്ന കാര്യം അസാധ്യമെന്നു

കണ്ടു നിരാശപ്പെട്ട് ആ ഗതാഗതപ്രശ്നത്തിനു പോംവഴി യായി ആലപ്പുഴ മുതൽ ചേർത്തലവരെ ഒരു തോടു വെട്ടിയാൽ മതിയെന്നു തീർച്ചയാക്കി, സംരൂപ്തനായി. ഏകദേശം ഒരു ലക്ഷം രൂപാ ചിലവുചെയ്ത് അദ്ദേഹം ഒരു മൈൽ ദൂരം വരെ തോടു വെട്ടിച്ചതിനുശേഷം അതും അപ്രായോഗിക മെന്നു കണ്ട് ആ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞു. ആലപ്പുഴയ്ക്കും ചേർത്തലയ്ക്കും മദ്ധ്യേ ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നും കൂടാതെതന്നെ പിന്നേയും വളരുന്നൊരു കഴിഞ്ഞു. മുട്ടോളം പുതയുന്ന മണലിൽക്കൂടി കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചു നെറികെട്ട ജനങ്ങൾ പൂർവ്യാധികം ഉച്ചത്തിൽ മുറവിളി കൂട്ടുവാൻ തുടങ്ങി. തന്റെ മുൻഗാമികളുടെ പരാജയം വാട്ട്സിനെ അധീരനാക്കിയില്ല. ചേർത്തല മണലാരണ്ണത്തിൽക്കൂടി സുസ്ഥിരമായ ഒരു രാജപാതയുണ്ടാകട്ടെ എന്നദ്ദേഹം ആജ്ഞാപിച്ചു. ഒരു മാന്ത്രികന്റെ മായാശക്തിയിൽനിന്നെന്നവണ്ണം അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ആലപ്പുഴയ്ക്കും അരൂരിനും മദ്ധ്യേ വിസ്തൃതമായ ഒരു റോഡ് തെളിഞ്ഞുകണ്ടു. സുപ്രസിദ്ധമായ പള്ളിവാസൽ വൈദ്യുതപദ്ധതിയുടെ ജനയിതാവുമാവാട്ട്സതന്നെയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ വ്യാവസായികജീവിതത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുവാൻ വേണ്ട ശക്തി സംഭരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഈ പദ്ധതി വ്യവസായപ്രിയനും പുരോഗമന കാംക്ഷിയുമായിരുന്ന വാട്ട്സിന്റെ ഭാവനാസമ്പത്തിൽനിന്നു ജന്മമെടുക്കുമ്പോൾത്തന്നെ അതുകൊണ്ടുള്ള കഴിവുകൾ അദ്ദേഹം ദീർഘദൂരം ചെയ്തിരുന്നു. നേരിയമംഗലം—പള്ളിവാസൽ റോഡാരംഭിച്ചതും വാട്ട്സായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാലയത്തിൽനിന്നു പണിയും വാട്ട്സതന്നെ ആരംഭിച്ചു. സർവ്വോപരി തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തെ സുഖവാസയോഗ്യമാക്കിത്തീർത്ത ജലവിതരണപദ്ധതിയും ഈ ഐക്യജാലികന്റെ മായാവിദ്യയിൽനിന്നുതന്നെയാണ് ഉരുവിച്ചത്. വെല്ലിംഗ്ടൺ വാട്ടർ വർക്ക് എന്നാണല്ലോ ഇതിനു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ തിരുവനന്തപുരത്ത് ഓരോ നിരത്തുകളിലും അമൃതംപോലുള്ള ശുദ്ധജലവും വഹിച്ചുകൊണ്ടു തുല്യദൂരത്തിൽ ബഹുജനങ്ങളുടെ ചൈദാഹാദികൾ

ശമിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായി നില്ക്കുന്ന ഈ കഴലുകൾ കാണു വോൾ, ഏതാനും ദിവസത്തെ സുഖസഞ്ചാരത്തിനും മൂലയം വിനോദത്തിനുമായി തിരുവിതാംകൂറിലെത്തിയ വേളയിൽ അവയെ തുറന്നുവിട്ട വെല്ലിംഗ്‌ടൺപ്രഭുവിനേയല്ലാ പിന്നേ യോ അവയുടെ നിർമ്മാതാവായ വാട്ട്സിനെയാണു് ഏതൊ രാജ്യം സ്മരിക്കുന്നതു്.

ശംഖംമുഖം കടൽപ്പുറം മുതൽ വേളിവരെയുള്ള സമുദ്ര തീരത്തെ സ്ഥിരതാമസക്കാരായ മുക്കവസ്രീകളും പുരുഷന്മാരും മത്സ്യച്ചുമടുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു് എരിപൊരിക്കൊള്ളുന്ന വെയിലത്തു മുട്ടോളം പുതയുന്ന മണലിൽക്കൂടി നടന്നു റോഡി ലെത്തുവാൻ വിഷമിക്കുന്നതു് ഒരിക്കൽ വാട്ട്സ് യാദ്ര ഹ്ലികമായി കാണുവാനിടയായി. ദയനീയമായ ഈ കാഴ്ച ആർദ്രചിത്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ ചലിപ്പിച്ചു. തിരിച്ച ഭക്തിവിലാസത്തെത്തിയ ദിവാൻജി ആട്ടം ചെയ്തതു് ശംഖംമുഖംമുതൽ വേളിവരെ കടലോരത്തുകൂടി ഒരു റോഡു വെട്ടുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ റോഡു പൂർത്തിയായപ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തെ പല ധനാ ഡ്യന്മാരും അതിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും മണിമന്ദിരങ്ങൾ പണി ചെയ്തു് സുഖവാസമാരംഭിച്ചു. ആ റോഡിൽക്കൂടി അർദ്ധനഗരമായി സദാ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മുക്കവന്മാരു ടേയും മുക്കവസ്രീകളുടേയും മത്സ്യച്ചുമടുകളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട അസുഖകരമായ ഗന്ധം മണിമന്ദിരവാസികളുടെ ലോലതര മായ ശ്വാസനോടിയങ്ങളുൾക്കു വിഷമത ചേർക്കുകയാൽ ആ ദുർഗ്ഗ സവാഹകന്മാരെ രാജപാതയിൽനിന്നകറ്റിനിർത്തുവാൻ ഒരു ശ്രമം ഉരുവിച്ചത്രേ! മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ കാഠിന്യമുള്ള വാൻ ആക്കാണു കഴിയുക!

വാട്ട്സിന്റെ ഭരണകാലത്തുതന്നെയാണു സൈമൺ കമ്മീഷനും അതിനോടനുബന്ധിച്ചു ബട്‌ലർകമ്മറ്റിയും ഇൻഡ്യ സന്ദർശിച്ചു് അവരുടെ അനേപഷണങ്ങൾ നടത്തി യതു്. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി അനേപഷണം നടത്തി ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുവാനാണു ബട്‌ലർകമ്മറ്റി നിയുക്തമാ യിരുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിനേ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെ

പ്ലാറി ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കി കമ്മറ്റിക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റു തീരുമാനിക്കുകയും, അതിലേക്കു മി. ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയുരെ റെസ്റ്റേഷൻഡ്യൂട്ടിയിൽ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. രേണുകയുടെ പാതിപ്രത്യഭംശം, ജമഗ്നിയുടെ കോപം, എന്ത തുടങ്ങി, പരശുരാമന്റെ വെണ്മഴ ഗോകണ്ഠത്തുനിന്നു പാന്നു കമ്പാകമാരിയിൽ വീണ് അതുവരെയുള്ള സമുദ്രം മാറി കേരളഭൂമി ഉത്ഭവിച്ചതുവരെ, കേരളോല്പത്തി സംബന്ധിച്ച പുരാണകഥയിലും മാമാങ്കം, പെരുമാൾവാഴ്ച മുതലായ പ്രാചീനചരിത്രരകലങ്ങളിലും കവിസഹജമായ ഭാവനാശക്തിയോടുകൂടി സപ്തസ്വരവിഹാരം ചെയ്തു പഴകിയിട്ടുള്ള മി. ഉള്ളൂരിനു രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് ആധുനികരീതിയിൽ സജീവവും കാർഷ്യമാത്രപ്രസക്തവുമായ ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കുവാൻ സഹായമല്ലാതെ പോയതിനാലായിരിക്കാം അവസാനനിമിഷത്തിൽ വാട്ട്സ് തന്നെ ആ കർത്തവ്യം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിവന്നു എന്നു പരക്കെ പറയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും ബട് ലർകമ്മറ്റിക്കു സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറാണ്ടം ആ രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്റെ അഭിപ്രായധീരതയുടേയും, വിദൂരദൃഷ്ടിയുടേയും, കർമ്മകശലതയുടേയും സർവ്വപരിഭ്രമഭാഗീമാനത്തിന്റേയും മകുടോദാഹരണമായി തിരുവിതാംകൂറിലെ ഔദ്യോഗികരേഖകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇന്നും പരിലസിക്കുന്നുണ്ടാകാം. വാട്ട്സിന്റെ ഭരണകാലത്തു നടന്ന ബ്രൂക്ക് ബാബു പ്രക്ഷോഭത്തെപ്പറ്റി അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

ഉന്മേഷകരമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിലല്ല വാട്ട്സ് തിരുവിതാംകൂറിനോടു യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞത്. അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിൽ കാലുകുത്തുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ പ്രതിഷേധശബ്ദം മുഴക്കിയവരും, ഭരണഭാരം കയ്യേറാതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ അപലിച്ചവരും, ആ യാത്രാവേളയിൽ അദ്ദേഹത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെയുള്ള ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനപുരസ്കാരം യാത്രയയക്കുന്നതിനു് 'അഹമഹമികയാ' മുന്നോട്ടുവന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ഭരിച്ചിട്ടുള്ള ദിവാൻജിമാരിൽ, എല്ലാ വിഭാഗം ജനങ്ങളുടേയും ആത്മാർത്ഥമായ ആശിസ്സുകളും

അനുഗ്രഹങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ അപൂർവ്വ ചില ദീവാൻജി മാരിലൊരാൾ വാട്ട്സാണെന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ തെറ്റില്ല. ഉദ്യോഗമൊഴിഞ്ഞുപോയതിനുശേഷം ഒരിക്കൽക്കൂടി അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിക്കുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലേ ജനങ്ങൾ അന്നും അദ്ദേഹത്തെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു സല്ക്കരിക്കുണ്ടായി.

ചങ്ങനാശേരിക്കും, വാട്ട്സിനും തമ്മിൽ തുലോം സൗഹൃദപരമായ ഒരു ബന്ധമാണുണ്ടായിരുന്നത്. വാട്ട്സിന്റെ ഭരണകാലമവസാനിക്കാറായ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരിയെ ഹൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദത്തിലേയ്ക്കുയർത്തിയത്. വാട്ട്സ് തിരുവിതാംകൂർവിട്ടു പോയതിനുശേഷവും, അവർ തമ്മിലുള്ള മൈത്രി അഭംഗുരമായിത്തന്നെ നിലനിന്നിരുന്നു. സ്നേഹമസ്പന്ദങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവയുമായ പല എഴുത്തുകളും വാട്ട്സ് ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ചിട്ടുണ്ട്. തുലോം കൈതുകകരമായ ആ കത്തുകൾ ചങ്ങനാശേരി അമൂല്യനിധികൾപോലെ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വാട്ട്സ് രണ്ടാമതും തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചിരുന്നു. അന്ന് അദ്ദേഹം വാട്ട്സിനു കൈകേമമായ ഒരു സല്ലാരം നൽകി. തിരുവിതാംകൂർസന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോയ വാട്ട്സ് പിന്നീടു ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഛായാചിത്രം ഒരു ശനിപാതപോലെയാണു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്കനുഭവപ്പെട്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവനു നിത്യശാന്തിയെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയല്ലാതെ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾക്കു മറ്റൊന്നും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തിരുവിതാംകൂർദീവാൻജിയെന്ന നിലയിൽ നാലായിരം രൂപാശമ്പളം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു ദരിദ്രനെന്ന നിലയിലാണു തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. അക്കാലത്തു പത്രപ്രവർത്തനമായിരുന്നു അദ്ദേഹം തൊഴി

ലായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ധനം സമ്പാദിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം ഒരിക്കലും അദ്ദേഹത്തെ ആകൃഷ്ടനാക്കിയിരുന്നില്ല. ദിവാൻജിയെന്ന നിലയിൽ ലഭിച്ചിരുന്ന ശമ്പളത്തിൽ ഒരു നല്ല ഭാഗം അദ്ദേഹം ധർമ്മച്ചിലവുകൾക്കു നീക്കിവെച്ചിരുന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ സ്ഥിതിഗതികളെ കുറിച്ചു ചില നല്ല ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം ൩൦

൧൧൦൨.-ലാൺ മഹാരാണി റീജൻറ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ന്യായാധിപനായി നിയമിച്ചത്.

അന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം തുലോം ഉന്നതമായെന്നായിരുന്നു. നാനാജാതിമതസ്ഥരായ തിരുവിതാംകൂറിലെ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസാദരങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായിരുന്ന ഏകനേതാവു വാസ്തവത്തിൽ അന്നു ചങ്ങനാശേരി മാത്രമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തകർക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം ഒഴിച്ചുകൂടുവാൻ വഹിയാത്ത ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാരംഭിച്ച വിജയകരമായി അവസാനിച്ചിരുന്ന നിയമസഭാപരിഷ്കാരപ്രക്ഷോഭം അടുത്ത പടിയായ ഉത്തരവാദരണപ്രസ്ഥാനമായി വളരുവാൻ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അങ്ങിനെയൊരു ബഹുജനപ്രസ്ഥാനത്തെ ആത്മാർത്ഥയോടും ഉൗർജ്ജ്വസ്വലതയോടും നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പ്രാവീണ്യമായ ഒരു നേതാവായി അന്നു ചങ്ങനാശേരി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിനുള്ള പിന്തുണയും, പ്രാബല്യവും, കർമ്മകശലതയും മറ്റൊരു ജനപ്രമാണിക്കുമെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. വയ്ക്കുംക്ഷേത്രസത്യാഗ്രഹത്തിൽനിന്നും പൊട്ടി വളൻ തഴച്ചു വികസിച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭം ഉൗർജ്ജിതമായി ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള പരിപൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണു ടി. കെ. മാധവനും, മറ്റു് അയിത്തോച്ചാടനപ്രവർത്തകന്മാരും അവരുടെ പരിപാടികൾ രൂപവൽക്കരിച്ചിരുന്നതു്.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണു് അദ്ദേഹം ന്യായാധിപപദം സ്വീകരിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയതു്. ചങ്ങനാശേരി സർക്കാരുദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായാന്തരങ്ങൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. ഹൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാ

ധിപചദത്തിൽ അഭികാമ്യമായി യാതൊന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണു സ്റ്റേഫാനോസിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിമർശിച്ചവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഒരു ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനമാണു് അന്നദ്ദേഹത്തിനു പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്നതു് എന്നവർ വാദിച്ചു. പൊതുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിലുച്ഛിച്ചിരുന്ന സ്റ്റേഫാനോസോടുകൂടെ നിസ്സാരമായി ചർച്ചചെയ്തിട്ടു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച മനോഭാവം ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നും അവർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉത്തരവാദരണം കൈവരുത്തുന്നതിനു വേണ്ടി വാദിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളേയും ലക്ഷ്യങ്ങളേയും ബലികഴിച്ചു സേപ്റ്റാധികാരഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചതു് ആഭിമുഖ്യങ്ങളെ താഴ്ന്നതിനു തുല്യമാണെന്നു് ഒരു കൂട്ടർ വാദിച്ചു. ഉത്തരവാദരണത്തിൻകീഴിൽ ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിപദത്തെക്കാൾ എത്രയോ ഉയർന്നതായ ഒരു സ്ഥാനം വഹിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനും അർഹനുമായ അദ്ദേഹം ജനപക്ഷത്തുനിന്നും വേർപെട്ടു താൽക്കാലികമായ ഒന്നു തൃപ്തി മാത്രം ലക്ഷ്യം പ്രവർത്തിച്ചതു പൊതുജനങ്ങളോടു ചെയ്ത വഞ്ചനയാണെന്നു മറ്റു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉത്തരവാദരണമാണു നിലവിലിരുന്നതെങ്കിൽ പ്രധാന മന്ത്രിപദത്തിലേക്കു ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുമായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള പൊതുജനങ്ങളുടെ സ്റ്റേഫാനോസോടുകൂടെയും അന്യനുമായ വിശ്വാസത്തേയും പുറംകാലുകൾകൊണ്ടു തട്ടിമാറ്റിയിട്ടു ഗവണ്മെന്റിന്റെ കീഴിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചതു തുല്യം പരിതാപകരമായിപ്പോയിയെന്നാണു് ഈ ഗ്രന്ഥകർതാവു് അക്കാലത്തു് ഒരു ലേഖനമദ്ധ്യേ പ്രസ്താവിച്ചതു്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്വീകരണത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതികൂലമായ പല വിമർശനങ്ങളും അക്കാലത്തു പത്രപാത്രങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനെന്ന നിലയിൽ ബഹുജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസാദരങ്ങളെ മാത്രമാണു് ഈ വിമർശനങ്ങൾ വെളിപ്പെ

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള.

ടുത്തുനൂത്ത്. പക്ഷെ അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ഒരു ജനകീയനേതാവു സക്കാർജീവനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാക്കേ പാർമായി പരിഗണിക്കപ്പെടാവുന്നതാണോ എന്നുള്ളതാണ് ഇവിടെ ഉത്ഭവിക്കുന്ന പ്രശ്നം. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ നിസ്സഹ കരണപരിപാടിയും നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനവും അന്നു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ സചീകരിച്ചിരുന്നില്ല. അവ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കു പകർന്നു വന്ന വിഷയത്തിൽ ഭാരതമഹാജനസഭതന്നെ ആനുകൂല്യം പ്രദർശിച്ചിരുന്നില്ല. ഇവിടെ ജനങ്ങൾ അതിനു സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്രയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകവും പൊതുജനസംഘടനകളും തമ്മിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധമല്ല നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നത്. നാട്ടുരാജ്യപ്രജകൾ അവരുടെ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണത്തെ, അതേത്ര തന്നെ വിദേശീയമേധാവിത്വത്തിനു വിധേയമായിരുന്നു എന്നു വരികിലും ആഭ്യന്തരകാര്യങ്ങളിൽ നിസ്സീമമായ ഭക്തിയോടു കൂടിയാണ് വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. നാട്ടുരാജ്യത്തിലെ ഒരു പൗരന് ലഭിക്കാവുന്ന ഏറ്റവും അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദം. എന്നാൽ വ്യക്തിപരമായ ഉൽക്കണ്ഠത്തിനും അഭ്യുന്നതിക്കും വേണ്ടി ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തൻ ജനകീയതാല്പര്യങ്ങളേ ഒരു ചവിട്ടുപടിയായി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടാണോ മേല്പോട്ടുയർന്നു നുള്ള പ്രശ്നം ഇവിടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാകേണ്ടതാണ്. പൊതുജനതാല്പര്യങ്ങളെ ഒറ്റുകൊടുക്കയും, അങ്ങിനെ ആത്മാഭിമാനത്തെയും, താൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്ന ആദർശങ്ങളേയും, വിററഴിക്കയും, ചെയ്യുന്ന ഒരു നയം ഉദ്യോഗലബ്ധിക്കു വേണ്ടി ഒരു ജനപ്രമാണി സചീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു തികച്ചും ആക്ഷേപാർഹമാണെന്നുള്ളതിനു രണ്ടു പക്ഷമില്ല. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസചീകരണത്തെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ ഒരുപവാദം പറയുക ഏതൊരു വിധത്തിലും സാധ്യമാണോ? ഉദ്യോഗസചീകരണത്തിനല്ലെവിവസങ്ങൾക്കു മുൻപുവരെ ഏതൊരു പൊതുജനപ്രസ്ഥാനത്തെയും നയിക്കുന്നതിനും, ഗവൺമെന്റിന്റെ അനീതികരങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിർഭയം വിമർശിക്കുന്നതിനും, ചങ്ങനാശേരി എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന് അന്നത്തെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

നന്നെ. ജനങ്ങളുടെ അതികഠിനമായ പ്രതിഷേധത്തിനു വിഷയമായ വാട്ട്സിന്റെ ബ്രൂക്ക്ബ്രോൺഡ് പലതിയെ ചങ്ങനാശേരി പരസ്യമായി പ്രതികൂലിക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്ന പ്രതികൂലകക്ഷികൾ കൊണ്ടുപരാമുള്ള പ്രധാനമായ ആക്ഷേപം. വ്യക്തിപരമായ ധനലഭത്തെ ഇർമ്മിച്ചാണ് കിഴക്കൻമലകളിലൊരു വലിയ വിഭാഗം ഒരു വിദേശക്കമ്പനിക്കു തേയിലക്കൃഷിക്കു വേണ്ടി പനിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ വാട്ട്സ് ഒരുങ്ങിയതെന്നുള്ള ആരോപണം അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പാടെ പൊളിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. രാജ്യക്ഷേമത്തിനും സാമ്പത്തികമായ പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, തന്റെ പലതി പ്രയോജനകീഭവിക്കുമെന്നുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണ് വാട്ട്സ് ബ്രൂക്ക്ബ്രോൺഡ് പലതിക്കടിസ്ഥാനമിട്ടത്. വാട്ട്സിന്റെ ഉത്തമവിശ്വാസത്തിലും, നിഷ്പക്ഷമായ രാജ്യസ്നേഹത്തിലും സംശയലേശമില്ലാതിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി ആ പലതിയെ അനുകൂലിക്കുന്നതെന്നയാണു ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽകൂടി അതുദ്യോഗലാഭിക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്ന് നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾക്കു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. വാട്ട്സിന്റെ രാജ്യക്ഷേമകരങ്ങളായിരുന്ന മിക്ക പലതികളേയും ചങ്ങനാശേരി പ്രശംസിക്കയും അനുകൂലിക്കുകയുമാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. “ഒരു ഗവൺമെന്റുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ എപ്പോഴുമതിനെതിരായിരിക്കും” എന്നുള്ള ഒരു നയമല്ല ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണമായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. കിഴക്കൻമലകൾ തെളിച്ചു തേയിലക്കൃഷി പയോഗിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലെ കാലവർഷങ്ങൾ നിലച്ചുപോകുമെന്നുള്ള, ജനപക്ഷത്തിന്റെ എതിർപ്പിനു മുഖ്യനിദാനമായ, അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ഭൂമിശാസ്ത്രവിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു പറയുവാനുള്ളതെന്നാണെന്ന് ഇന്നുവരെയും ആരും അനേപിച്ചിട്ടില്ല. സ്വദേശി മൂലധനം സുലഭമല്ലാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം, വിപുലമായ തോതിൽ കാഷികപരീക്ഷണങ്ങളും, വ്യവസായസംരംഭങ്ങളും തുടങ്ങുവാൻ വിദേശക്കമ്പനികൾക്കു ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് അനാശാസ്യമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായം സാമ്പത്തികദൃഷ്ടിയാ നീതീകരിക്കുവാൻ വിഷമമാണ്. ഒരു

രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികമായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് എന്നേയ്ക്കും ഹാനിയുണ്ടാക്കുന്ന ചില ഉപയോഗങ്ങൾക്കു സപ്തദേശീയമുഖ്യനത്തിന്റെ താല്പര്യകരമായ അഭാവത്തിലും ഭൂമി അല്ലകാലത്തേയ്ക്കു ക്കിലും അന്യാധീനപ്പെടുത്തുന്നത് ആപലകരമാണ്. അങ്ങിനെള്ള ഒരുപയോഗമാണു ലോഹഖനനം. ഖനികളിൽ നിന്നു ലോഹങ്ങൾ നിരന്തരമായി കഴിച്ചെടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാലാന്തരത്തിൽ അവ നിർവ്യാണമായിത്തീരുന്നു. മൂലധനം മുടക്കിയിട്ടുള്ള വിദേശികളുടെ പള്ളു വീട്ടിക്കുവാനല്ലാതെ പ്രസ്തുത വ്യവസായംകൊണ്ടു രാജ്യത്തിനു കാര്യമായ യാതൊരു സാമ്പത്തികശ്രേയസ്സുമുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ കാഷ്ഠികമായ ഉപയോഗങ്ങൾക്കു നിശ്ചിതകാലത്തേയ്ക്കു വിദേശികൾക്കുപോലും ഭൂമി പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു ചില സാമ്പത്തികമായ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നു വന്നേയ്ക്കാം. കൂടാതെ അലസമായി കിടക്കുന്ന ഭൂമി പലഭൂമിഷ്യമായിത്തീരുവാൻ ഇതു സഹായിക്കുന്നുണ്ട്

ഏതായാലും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ച ബ്രൂക്ക് ബാൺഡ് പദ്ധതി ഉപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള സമ്പന്നസ്സുവാട്ട്സിനുണ്ടായതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ നന്മതിന്മകൾ കണ്ടറിയുന്നതിനു ഇന്നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്കുവസരം ലഭിച്ചില്ല. വർദ്ധിച്ചുവന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ച തന്റെ സാമ്പത്തികപദ്ധതി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വാട്ട്സ് സന്നദ്ധനായി. അതൊന്നുകൊണ്ടുമാത്രംതന്നെ ഒരു വ്യവസ്ഥാപിതഭരണാധികാരിയെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതയെ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ പദ്ധതിയെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. വാട്ട്സിന്റെ ഭരണത്തിനു പൊതുവേ ചങ്ങനാശേരി നരകിയിരുന്ന ആനുകൂല്യം നീതീകരിക്കത്തക്കതായിരുന്നു എന്ന് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ നിന്നകന്നു ജീവിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേ പൌരസഞ്ചയം അഭിപ്രായപ്പെടുമെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. ബ്രൂക്ക് ബാൺഡ് പദ്ധതിയെ പ്രതികൂലിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണു വാട്ട്സ് ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു ന്യായാധിപപദം നരകുവാൻ മഹാനാണി വീജൻ. തിരുമനസ്സിനെ ഉപദേശിച്ചതെന്നുള്ള വാദം

കഴമ്പില്ലാത്ത ഒന്നാണു്. വാട്ടു്സിന്റെ വർത്തമാനപ്പത്രംഗു
 ലേഷൻ തുടങ്ങിയ പെരോവകാശലപംസനപരമായ നിയമ
 ങ്ങളെ മുന്നിട്ടു നിന്നെതൃക്കയും, അവയെക്കൂടിതീരായി തീവ്രമായ
 പ്രക്ഷോഭം നടത്തുകയും, ചെയ്തു ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗ
 ലാസ്തിക്കവേണ്ടി ബ്രൂക്ക്ബാൻഡു് പലതിയെ അനുകൂലി
 ചെയ്യുന്നോ പ്രതികൂലിച്ചില്ലെന്നോ പറയുന്നതു് ബാലിശവും
 നിരർത്ഥകവുമായ ഒരു വാദമാണു്.

ഫൈക്കോടതിയിലെ ന്യായാധിപപദം അലംകരിക്കു
 വാൻ വേണ്ട കാര്യശേഷിയോ നിയമപരിജ്ഞാനമോ ചങ്ങനാ
 ശേരിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, ഒരു ദിവാൻജിയുടെ ആനുകൂല്യം
 കൊണ്ടുമാത്രമാണതദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചതെന്നും പറയുവാൻ
 ദോഷൈകദുകരപാലും ഇന്നുവരെ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഫൈ
 കോടതിയിലെ ജഡ്ജിപദം ചങ്ങനാശേരിക്കൊരിക്കലും അനന്ത
 മായ രൊഡംബരമായിരുന്നില്ല. ന്യായാധിപപദമല്ല തിരുവി
 താംകൂറിലേ സചിവപദംതന്നേ പ്രശംസനീയമാംവണ്ണം താങ്ങു
 വാനുള്ള ശേഷി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുരുക്കുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു
 എന്ന കാര്യവും നിർവ്വചിച്ചിരിക്കുന്നു. നിർഭയമായ പൊതുജന
 സേവനത്തിനും നിസ്സീമമായ നിയമപരിജ്ഞാനത്തിനും അസാ
 മാന്യമായ പ്രതിഭാവിശിഷ്ടതയ്ക്കും ഒരു പ്രതിഫലമെന്ന
 പോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്യാദേശമായ കാര്യശേഷിയെ
 വേണ്ടവണ്ണം ധരിച്ചു ഗവണ്മെൻറ്റ് ഭരണിത്യബുദ്ധിയോടുകൂടി
 ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു നുകരിയ അനുകൂലമായ ഒരു പാരിതോഷി
 കമായിരുന്നു ന്യായാധിപപദമെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.
 ചങ്ങനാശേരി ശ്രേഷ്ഠതയിൽ ജനിച്ചവളുന്ന് ദേഹമല്ല.
 ശ്രേഷ്ഠത ആരും അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചെല്ലിക്കുകയുമുണ്ടായില്ല.
 അക്ഷീണമായ പരിശ്രമംകൊണ്ടും അന്യനമാ മ സേവനംകൊ
 ങ്ങുമാണു് അദ്ദേഹം ആ മഹനീയപദത്തിലെത്തിച്ചേർന്നതു്.
 ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലെ ഭരണകൃത്യവും ധർമ്മകൃത്യവും അനുഭവിച്ചു
 രസിക്കുവാനും അങ്ങിനെ ജീവിതശിഷ്ടം അഹങ്കാരിയും അധൃ
 ഷ്ഠനുമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടുവാനുമല്ല ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗസോ-
 പാനത്തിൽ കയറിയിറങ്ങിയതു്. ഉദ്യോഗജീവിതംകൊണ്ടു
 പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മാന്യതയേ അദ്ദേഹം വലിപ്പി

കുറയാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ന്യായാധിപവദത്തിൽ കഴിച്ച കൂട്ടിയ അഞ്ചാറു വർഷങ്ങൾ ഔദ്യോഗികജീവിതവും പൊതുജന സേവനവും രണ്ടും രണ്ടല്ലെന്ന വ്യക്തമാക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചത്. അനന്തരകാലങ്ങളിലെ പൊതുപ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ശക്തി സംഭരിക്കുക മാത്രമാണ് അന്നദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നത്. പെൻഷ്യൻ പററിയ ഒരു ന്യായാധിപൻ മനുഷ്യതരമായ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന ദേവാംശജനോ, ഗന്ധവ്നോ അല്ലെന്നും, രാജ്യത്തിലെ സാമാന്യജനങ്ങളോടു തോളോടുതോളുമ്മിക്കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ട ഒരു സേവകൻ മാത്രമാണെന്നും, ജനകീയതാല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി, വേണ്ടിവന്നാൽ മുന്നോട്ടിറങ്ങി പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള കർത്തവ്യം മറുവളവരപ്പോലെതന്നെ ഓരോ പെൻഷ്യൻ പററിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനുമുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

എങ്കിലും, ഒരു സംഗതികൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. ജനകീയനേതാക്കന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിദ്രാക്ഷിണ്യമായ വിമർശനബുദ്ധിയോടുകൂടി സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലേ പൊതുജനങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണം അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരുപരാധമായിട്ടാണ് പരിഗണിച്ചത്. അദ്ദേഹം അന്നുവരെ ചെയ്തപോന്ന ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വിസ്മരിക്കുവാനും, ഭൂതദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ ആരോപിക്കുവാനും അവരിൽ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമെങ്കിലും ഇനിയായിരുന്നില്ല. ഉദ്യോഗജീവിതത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു പൂർണ്ണാധികം ഉജ്ജ്വലസ്വപലതയോടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ അനന്തരസംരംഭങ്ങളെ സംശയദൃഷ്ടിയോടെയാണ് ഇവർ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പഴയജനസമ്മിതി അതേപടി ആർജ്ജിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അനല്പമായി ആയാസപ്പെടേണ്ടിവന്നു എന്നുള്ളത് കേവലം ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. വ്യക്തിപരമായ ഔന്നത്യത്തിനും നേതൃത്വത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരാളുടെ ശ്രമങ്ങളായിട്ടാണ് ഏറ്റവും ജനക്ഷേമകരങ്ങളായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്ലോലം ചിലർ വ്യാഖ്യാനിച്ചത്.

ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണമെന്നു മാത്രമായിരിക്കണം പ്രതീകൃലമായ ഈ വിമർശനങ്ങൾക്കിടനുകിയത്. ആ വിധത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണം തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാർഷ്ട്വജീവിതത്തെ കുറഞ്ഞൊന്നു ഭൂഷിപ്പിക്കുവാനും, ബഹുജനങ്ങൾക്കു ജനകീയനേതാക്കന്മാരിലുള്ള വിശ്വാസം അല്ലമെന്നു കുറയ്ക്കുവാനും പശ്ചാത്തപ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇവിടെ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലെപ്പോലെ ഉദ്യോഗം തുടങ്ങിയ പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്നകന്നു നിന്നു, ത്യാഗമോഹനവും ശോകസങ്കലിതവും ആയ ഒരു എളിയജീവിതം മാത്രം നയിച്ചുകൊണ്ടു് സേവനമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിലേ അത്യുന്നതന്മാരായ പൊതുക്കാർഷ്ട്വപ്രസക്തന്മാർക്കുപോലും ഒരു കാലത്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു വലിയ ഭരദ്രഷ്ടാന്തനെന്നായിരുന്നു. എങ്കിലും അന്നു് ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണംകൊണ്ടു പൊതുക്കാർഷ്ട്വജീവിതത്തിന്റെ മാനുത വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനൊരുങ്ങിയ നേതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയെ അപലപിക്കുവാൻ ഇവിടത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അതു മതിയായ കാരണമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ചങ്ങനാശേരി ജനസമ്മതിയുള്ള ഒരു ന്യായാധിപനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്പക്ഷതയും, നീതിബോധവും ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ശത്രുക്കൾപോലും ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലേ അത്യുന്നതമായ നീതിന്യായാസനത്തിന്റെ പ്രൗഢിയും, അന്തസ്സും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹസ്തങ്ങളിൽ തുലോം സൂക്ഷിതങ്ങളായിരുന്നു. ബാഹ്യപ്രേരണകൾ ഒരിക്കൽപോലും അദ്ദേഹത്തെ നിയമത്തിന്റെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ ഗതിപഥത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ന്യായാസനത്തിലിരിക്കുന്ന ചങ്ങനാശേരി അക്ഷോഭ്യനും, അചഞ്ചലനമാണു്. പ്രസന്നവും എന്നാൽ ഗൌരവപൂർണ്ണവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വം അഭിഭാഷകലോകത്തിന്റെ ബഹുമാനദരങ്ങൾക്കു പാത്രമായിരുന്നു. വക്കീലന്മാരുടെ വാദഗതികൾ പ്രശാന്തമായും ക്ഷമാപൂർണ്ണമായും ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. അഭിഭാഷകന്മാരുടെ ഗുണങ്ങളിൽ ചാടിവീണു് അവരുടെ വാദഗതിയെ അന്വനിമിഷം പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഉദ്ധതനായ ഒരഭിഭാഷക

ചോദ്യകർത്താവിന്റെ സ്ഥാനമല്ല, ന്യായാധിപനെന്ന നിലയിലദ്ദേഹം വാദിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം വക്കീലന്മാരോടു ചിലപ്പോൾ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാറുണ്ട്. വാദഗതിയും വസ്തുതകളും മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാറുള്ളത്. തൃപ്തികരമായ മറുപടി ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ സ്നോരോഹിതനായി അദ്ദേഹം വീണ്ടും മെഴനമവലംബിക്കുന്നു. വാദങ്ങളുടെ യുക്തിശൂന്യത വക്കീലന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി എതിർവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു, കോടതിയുടെ വിലയേറിയ സമയം ദുർവ്യയം ചെയ്യുന്ന പതിവ് അദ്ദേഹത്തിനില്ല. അബലജടിലമായ വാദങ്ങൾ അഭിഭാഷകന്മാരെ കൊണ്ടു വിഴുങ്ങിച്ച് അദ്ദേഹം തൃപ്തിയടയാറമില്ല. ബാറിലെ അനിഷേധ്യനായകനും, അന്നു സന്നതെടുത്ത തഴക്കമില്ലാത്ത അഭിഭാഷകനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമദൃഷ്ടിയിൽ തുല്യന്മാരാണ്. വാദഗതികളുടെ പ്രാബല്യമല്ലാതെ വ്യക്തികളുടെ ഉയർച്ചതാഴ്ചകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യതീരുമാനങ്ങളെ അശേഷം ബാധിക്കാറില്ല. ഒടുങ്ങാത്ത ക്ഷമാശീലം ഒന്നു പോലെ ഏവക്കും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. പൂർവ്വികകളുലരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെക്കുഴക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരാൾ ആ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നു മിക്കപ്പോഴും വിജയിയായിട്ടല്ല പുറത്തുവരുന്നത്. വിധിനിയമങ്ങളുടെ കഴങ്ങിയ സ്വഭാവത്തേക്കാൾ മെഴലികമായ നിയമതത്വങ്ങളുടെ ലഘുതപമാണ് അദ്ദേഹം കൂടുതലിഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നത്. നീതിബോധവും സാമാന്യബുദ്ധിയുമാണ് ഒരു ന്യായാധിപനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയങ്ങളെ എല്ലായ്പ്പോഴും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. എത്ര കഴഞ്ഞ നിയമപ്രശ്നങ്ങളും, വിതണ്ഡാവാദങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്രമബുദ്ധിയേ മനദീഭവിപ്പിക്കാറില്ല. വാദമുഖങ്ങളെ കുഴക്കുന്ന അഭിഭാഷകന്മാരെ മെഴലികമായ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഏകചോദ്യംകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചുനിർത്തി നിശ്ചലരാക്കി അദ്ദേഹം വിഷമിപ്പിക്കുന്നതു ചിലപ്പോൾ വിനോദകരമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. ഒരു അഭിഭാഷകനെന്ന നിലയിൽ സുദീർഘമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾകൊണ്ടു കോടതിയെ മുഷിപ്പിക്കുന്ന പതിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഒരു ന്യായാധി

പനെന്ന നിലയിൽ വക്കീലന്മാരുടെ നീണ്ടുപോകുന്ന വാദ ഗതിയെ അദ്ദേഹം നിരസാഹ്വേഹിതമായിട്ടില്ല. തന്റെ വാദ മുഖങ്ങൾ മുഴുവൻ കോടതിസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുവാൻ അവ സരം ലഭിച്ചില്ലെന്നുള്ള പരാതി ചങ്ങനാശേരിയുടെ മുൻപിൽ വ്യവഹരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുഭിഭാഷകനും പറയുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അപ്രധാനങ്ങളായ വിശദീകരണങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു, ജീവ സ്സർഗ്ഗിയായ മൗലികവിഷയങ്ങളിലേയ്ക്കു ചുഴിഞ്ഞുകയറുവാ നുള്ള പ്രതിഭാവിഭാസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൈസർഗ്ഗികമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. എത്ര കോപഹേതു കമായ സംഭവങ്ങളുണ്ടായാലും അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും സമചിത്തത വെടിയാറില്ല. വക്കീലന്മാരുമായി കലഹിക്കുകയോ, ഉദ്ദേശ ജനകങ്ങളായ രംഗങ്ങൾക്കിടകൊടുക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരൊറ്റ അവസരംപോലും ഏതാണ്ടു ദിഘ്നമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈശ്യാഗികജീവിതത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴി യുകയില്ല. ബാറിൽനിന്നു ന്യായാധിപവദത്തിലേയ്ക്കുയന്നു ചങ്ങനാശേരി അഭിഭാഷകന്മാരോടു സമഭാവനയോടുകൂടി യാണു വർത്തിച്ചിരുന്നതു്. അഭിഭാഷകലോകത്തിന്റെ അഭി മാനവും, അന്തസ്സം സംരക്ഷിക്കുവാനും, ആദരിക്കുവാനും അദ്ദേ ഹം കൂടുതൽ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. നീതി നടത്തുന്ന തിൽ വികാരപരമായ മനോഭാവം അദ്ദേഹത്തെ വഴിതെറ്റി ച്ചിട്ടില്ല. നിയമത്തിന്റെ അപ്രതിഫലമായ പുരോഗതിയെ തടഞ്ഞുനിർത്തുവാൻ ഓക്ഷിണ്യമനോഭാവത്തെ അദ്ദേഹം ഒരി ക്കലും അനുവദിച്ചിട്ടുമില്ല. വധഭണ്ഡാഹ്നനായ ഒരുവനെ മുഖത്തെ ഒരു മാംസപേശിയെങ്കിലും ചലിപ്പിക്കാതെ കഴുകി ലേറുവാൻ വിധിച്ചിട്ടു് വികാരജനകമായി യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ മറ്റൊരു കേസ്സിലേയ്ക്കു തിരി ത്തെ അദ്ദേഹം ജോലി തുടന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നതു കണ്ടു പല പ്പോഴും പ്രേക്ഷകന്മാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. കുററം തെളി ണ്താൽ, നിയമമനുവദിക്കുന്ന കുറിനശിക്ഷ നരകവാൻ യാ തൊരു വൈമനസ്സുവു അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിക്കുക പതിവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠ സഹന്യാധിപന്മാരുടെ പ്രശം സയ്ക്കു പാത്രമായിട്ടുണ്ടു്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഡയറിയിൽ

ഇങ്ങിനെ ഒരു കുറിച്ചു കാണുന്നു:—“നാമിങ്ങിനെ കുറിയമായി ജോലി ചെയ്യുന്നതു മനസ്സിലാക്കുവാനും അതിനെ അഭിനന്ദിക്കുവാനും ആരാണുള്ളതു് എന്ന്—(ഒരു സഹനൃായാധിപൻ) ഇന്നെന്നോടു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. എനിക്കു് എന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെയല്ലാതെ മറ്റൊരേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു.” ഒരുദ്യോഗികജീവിതത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന കൃത്യബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളെപ്പോലും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുത്ത പുത്രൻ ജപരബാധിതനായി സന്നിദ്ധാവസ്ഥയിൽ ശയ്യയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഘട്ടത്തിൽ കൂടിയും കൃത്യസമയത്തു കോടതിയിൽ ഹാജരായി ദിവസാവസാനംവരെ ജോലിചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം മടിച്ചിട്ടില്ല. കോടതി പിരിഞ്ഞു് അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ഗൃഹത്തിലെത്തി വസ്ത്രങ്ങൾ മാറുവാൻപോലും സമയം വ്യയം ചെയ്യാതെ പുത്രസന്നിധിയിലേയ്ക്കോടിയണഞ്ഞു. ദീപ്നേരം രോഗശയ്യയ്ക്കു സമീപം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഉൽക്കണ്ഠാകലനം വാത്സല്യനിധിയുമായ ആ പിതാവു തന്റെ ഭാര്യയോടു പറയാറുള്ളതു “പറന്ന ശമ്പളത്തിനു മുഴുവൻ സമയവും ജോലി ചെയ്യുവാനുള്ള കർത്തവ്യത്തിൽനിന്നു പിന്തിരിയുവാൻ പുത്രന്റെ രോഗംപോലും മതിയായ കാരണമായിരിക്കയില്ല” എന്നാണ്.

അദ്ധ്യായം ൩൧

ചങ്ങനാശേരി ന്യായാധിപനായിരുന്ന കാലത്തു ഫൈക്കോടതിയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു കേസ്സിനെക്കുറിച്ചുകൂടി ഇവിടെ ചിലതു പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അപ്രസക്തമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. 'വട്ടിപ്പണക്കേസ്സ്' എന്ന പേരിൽ സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഈ വ്യവഹാരം തിരുവിതാംകൂറിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ അത്യധികമായ ക്ഷോഭത്തിനും മത്സരത്തിനും ഇടകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. ഇന്നും ആ കേസ്സിന്റെ പ്രതിലാപനികൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ വ്യവഹാരത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിനായി ഇരുകക്ഷികളും ചിലവഴിച്ചിട്ടുള്ള പണത്തിന്റെ തുകയുടെ വലിപ്പമൊന്നുമാത്രംകൊണ്ട് അതു സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള വാശിയുടേയും, കക്ഷിമത്സരത്തിന്റേയും ഒരേകദേശ പരിജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതാണ്. അസ്സൽ കേസ്സും, അപ്പീലും, വിചാരണയും, പുനവിചാരണയുമായി അനവധി വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുകൂടിയെങ്കിലും, ഇന്നും അതു വീണ്ടും കോടതിസമക്ഷം മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ വിസ്താരത്തിലിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ചങ്ങനാശേരി ന്യായാധിപനായിരിക്കുന്ന കാലത്തു പ്രസ്തുത കേസു ഫൈക്കോടതിയിൽ ഒരു ഫുറുബെഞ്ചിൽ വാദം കേട്ടു. ജസ്റ്റിസ് വീരരാഘവയ്യങ്കാർ ഏഴുതിയ ആദ്യവിധിയിന്മേൽ ഉള്ള ഒരു പുനവിചാരണയുടെ രൂപത്തിലാണ് അന്ന് ആ കേസ്സു ഫുറുബെഞ്ചിലാലോചനയ്ക്കു വന്നത്. ഫുറുബെഞ്ചിലെ ന്യായാധിപന്മാരിലൊരാൾ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയായിരുന്നു. മദ്രാസിലെ സുപ്രസിദ്ധ അഭികാഷകന്മാരായ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരും, മി. ന്യൂജീൻ ഗ്രാൻറുമാണ് ഇരുഭാഗങ്ങളിലും കേസ്സു വാദിക്കുവാൻ ഹാജരായത്. വട്ടിപ്പണക്കേസ്സിന്റെ വിസ്താരമദ്ധ്യേ ചങ്ങനാശേരി പ്രദർശിപ്പിച്ച ബുദ്ധിക്രമത്തെയും സൂക്ഷ്മാവലോകനശക്തിയേയുംപറ്റി പല പ്രശംസാപത്രങ്ങളും അക്കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിക്കാതിരുന്നില്ല. കേസ്സിന്റെ അവസാനത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിക്കണ്ടോ

യിരുന്ന പ്രശസ്തമായ പതിനെട്ടറ്റി തിരുവിതാംകൂറിലെ പത്രങ്ങൾ ഉജ്ജ്വലമായ മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

ഇന്റർ നാഷനൽ ലേബർ ആഫീസിന്റെ ഇൻഡ്യൻ ശാഖയിലെ ഒരു ഓഗനൈസറായിരിക്കുന്ന ഡാക്ടർ പി. പി. പിള്ള ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു മടങ്ങുവഴി ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ചിരുന്ന ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

“ഞാൻ അങ്ങയെപ്പറ്റി ഏന്റെ സഹയാത്രക്കാരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞതായ ഒരുപ്രായം അവിടെ അറിയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ സഹയാത്രക്കാരൻ മദ്രാസിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന അഭിലാഷകനായ മി. ന്യൂ ജീൻഗ്രാൻഡ്ലാന്റെ മററായ മല്ലു. അങ്ങയുടെ പാണ്ഡിത്യത്തേയും, സാമത്വത്തേയും, നിരീക്ഷണവാടവത്തേയും, സൂക്ഷ്മമായ ഗ്രഹണശക്തിയേയും അദ്ദേഹം അത്യന്തം പ്രശംസിക്കുകയും, അദ്ദേഹം അങ്ങയുടെ ബഞ്ചിൽ വട്ടിപ്പണക്കേസ്സു വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ പൂർണ്ണമായി നൂതനമായി ഗ്രഹിച്ചു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു.”

വട്ടിപ്പണക്കേസ്സിന്റെ തീരുമാനത്തെക്കുറിച്ചു മലയാള മനോരമ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നു.

“ജസ്റ്റിസ് ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള വിസ്താര മദ്ധ്യേ കേസ്സിന്റെ സാരഭാഗം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ പ്രദർശിച്ച ബുദ്ധിശക്തിയും, നിയമവിദഗ്ദ്ധതയും, മദ്രാസിലെ പ്രസിദ്ധ വക്കീലായ മി. ഗ്രാൻറിന്റെ അതൃപ്തബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭവിച്ചിരുന്നെന്നുള്ളതു വിസ്താരസമയംതന്നെ അദ്ദേഹം രഹസ്യമായിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരവർകൾക്കും ഈ അഭിപ്രായംതന്നെയാണുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് വിശ്വസിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ അറിവുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.”

൧൦൩ മിഥുനം ൨൩-ാംനു മനോരമപ്പത്രത്തിൽത്തന്നെ സി. പി. തരകൻ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചെഴുതിയിരുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയാണു്:

“ലിസ്ബിൻ അവസാനത്തേതെങ്കിലും ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾക്കുള്ള സ്ഥാനം നിശ്ചയമായും അവസാനത്തേതല്ല. വിധിയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ രൂപത്തിനു പ്രധാന റേറ്റുഭൂതൻ ജസ്റ്റിസ് പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളാണെന്നാണു ബഹുജനവിശ്വാസം. അതു തെറ്റോ ശരിയോ എന്നെനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. എങ്കിലും, ഞാനും അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടയാളാണ്. ഹിയറിംഗ് സമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട ആശയങ്ങൾ ഈ വിശ്വാസത്തെ ദൃഢപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പരമതാസഹിഷ്ണുത എന്നുള്ള ദോഷം അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടുകചോലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു സമുദായത്തെ ചവുട്ടിത്തേച്ചിട്ടല്ല മറ്റൊരു സമുദായമുയരേണ്ടതെന്ന തത്വം അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ധരിച്ചിട്ടുള്ളവരായി തിരുവിതാംകൂറിൽ വേറെ അധികം ആളുകളുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു പൊതുജനപ്രതിനിധി എന്നുള്ള നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം കളങ്കരഹിതമായിരുന്നു. ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴെല്ലാം ഗവണ്മെന്റിനെ കുറവും പരകയും, എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റിനെ ഭൂഷിക്കുമാത്രം ചെയ്യണമെന്നുള്ളവരോടു കൂട്ടുകൂടാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിൽ അദ്ദേഹം എത്രമാത്രം സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയോടു കൂടിയാണു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതു പലരും വേണ്ടപോലെ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സമഭാവനയും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയുംകൊണ്ടുയന്നിട്ടുള്ളവരിൽ ഒരാളാണു മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്യോഗജീവിതവും ഇതുവരെ കണ്ടിടത്തോളം നിഷ്കന്മഷമാണ്. മേലിലും ഈ നല്ല പേരിനെ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. തിരുവിതാംകൂർ രാഷ്ട്രീയനഭോമണ്ഡലത്തിൽ മങ്ങാതെ ശോഭിക്കുന്ന ഈ ജ്യോതിസ്സ് ഇനിയും കൂടുതൽ ദീപ്തിയോടുകൂടി പ്രകാശിക്കുവാൻ സർവ്വകൗതൻ സഹായിക്കട്ടെ!”

ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിലും പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടന്നുകൊണ്ടുപോകുകയും, തന്റെ വ്യക്തിസ്വപാതന്ത്ര്യത്തെ പരാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ വിസമ്മതിക്കുകയും, ചെയ്തിട്ടുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏക ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള

ശാസ്ത്രപരമായ അറിവുകൾ നേടുന്ന വേദാന്തമതത്തിൽ പഠനം. ബ്രിട്ടീഷ് നവോത്ഥാനം ഭാരതമതാചാര്യന്മാരും അമ്മീലുണ്ടായ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ നിവർമ്മാണസമാജിന്റെ കാര്യം, കോളം അന്തരീക്ഷത്തിൽ വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതടങ്ങിയിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ആ സംഘടനയുടെ സർവ്വവിപരീതമായിരുന്നു മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഷട്ടിപ്പുത്തിമഹോത്സവം. ആഘോഷപൂർവ്വം കൊണ്ടുവന്ന തിരുവനന്തപുരത്തെ വിദ്യാത്മികരും തീരുമാനിച്ചു. ആഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന പൊതുജനമഹായോഗത്തിൽ ആദ്യം വന്നവർ വിദ്യാത്മികരും ഒരു ദേശാഭിമാനിയായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയെ ക്ഷണിച്ചു. ഭരതോദയത്തിലെ പാരമ്പര്യങ്ങളെ നിശ്ചേഷ്ടം വിസ്തരിച്ചു, ചങ്ങനാശേരി നിവൃത്തിയും ആ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു. അന്നത്തെ മഹായോഗം ഏറ്റവും വിജയകരമായി പരിവസാനിച്ചു എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അന്നു തിരുവിതാംകൂർ ടിവാൻപലം വഹിച്ചിരുന്നതു മി. വി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണം ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള അതികർഷമായ വിമർശനങ്ങൾക്കു കാരണമാക്കി. പത്രങ്ങളിലും പ്രസംഗപീഠങ്ങളിലും മി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരുടെ ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതികരണവിമർശനങ്ങൾ മാറ്റാതെക്കൊണ്ടു. നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയിരുന്ന സർവ്വീസ് പത്രം മി. വി. എസ്സിന്റെ ഭരണത്തെ ശക്തിപൂർവ്വം എതിർക്കുകയായിരുന്നു. സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടേയും, അവരുടെ ജിഹ്വയായ സർവ്വീസ് പത്രത്തിന്റേയും പ്രാതികൂല്യത്തിന്റെ പുറകിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രേരണയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മി. വി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ അകാരണമായോ സകാരണമായോ ധരിച്ചുവശായി. മി. വി. എസ്സിന്റെ ഭരണത്തെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രതിഷേധത്തെ ആന്തരമായി ചങ്ങനാശേരി അനുകൂലിക്കയാണു ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും ഭരതോദയഗന്ധനായിരുന്ന അദ്ദേഹം പരസ്യമായി അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടനം ചെയ്യുകയോ പ്രക്ഷോഭകാരികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പി

ക്കയോ ഉണ്ടായില്ല. എന്നാൽ അനുഭവമെന്നവണ്ണം ശക്തിപ്പെടുവന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ തന്റെ സപാധീനശക്തി പ്രയോഗിച്ച ശാന്തമാക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞില്ല. അസൂയാലുക്കളും കണ്ണേജചന്മാരും ഈ അവാസരത്തെ പാഴാക്കിയില്ല. തൽഫലമായി മി. വി. എസ്സിനു ചങ്ങനാശേരിയോടുള്ള ക്ഷാരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് കൊച്ചിനായർസമ്മേളനത്തിലാലുക്ഷം വഹിക്കുവാനുള്ള ക്ഷണം ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ചത്. കൊച്ചിനായർസമ്മേളനത്തിലും അതിനെത്തുടർന്ന് കിളിമാനൂർവെച്ച നടന്ന മറ്റൊരു സമ്മേളനത്തിലും ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത അലുക്ഷപ്രസംഗങ്ങൾ മി. വി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടു. ആ രണ്ടു പ്രസംഗങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത ചില പ്രസ്താവനകൾ തികച്ചും അനാശാസ്യങ്ങളാണെന്നു ടിവാൻജിക്കിപ്രായമുണ്ടായി. അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചങ്ങനാശേരിക്കു ടിവാൻജിയുടെ പക്കൽനിന്നും ഒരുദ്യോഗികമായ ഒരു കത്തു കിട്ടി. പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പ്രസംഗങ്ങൾ ഉള്ളടക്കംചെയ്ത്, അവയെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിക്കു പറയുവാനുള്ള സമാധാനം ആവശ്യപ്പെടുകയാണ് ടിവാൻജി ചെയ്തിരുന്നത്. കവറിലുള്ളടക്കം ചെയ്തിരുന്ന പത്രശകലങ്ങളിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളവതന്നെയാണെന്നും, ഒരു ഗവൺമെന്റുദ്യോഗസ്ഥനു യോജിക്കാത്ത പ്രസ്താവനകളൊന്നും തന്നെ അവയിലുടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നും കാണിച്ചു ചങ്ങനാശേരി നിർഭയം മറുപടി കൊടുത്തു. ടിവാൻജി ഇതുകൊണ്ടു സാന്ത്വനമായില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി പൊതുയോഗങ്ങളിൽ അലുക്ഷം വഹിക്കുന്നതിനും പ്രസംഗിക്കുന്നതിനും ചങ്ങനാശേരിക്കുള്ള വ്യക്തിപരമായ സഹായത്തുതെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടു ടിവാൻജി ഉത്തരവു പാസാക്കി. ഉദ്യോഗജീവിതമവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം ചങ്ങനാശേരി ഈ നിരോധനാജ്ഞയെ ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയും ടിവാൻജിയും തമ്മിലുള്ള മത്സരം മി. വി. എസ്സ്. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്നതുവരെ നീണ്ടുനിന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി രസകരങ്ങളായ പല കുറിപ്പുകളും ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. സപ്തദശകളും അത്യുന്നതന്മാരുമായിരുന്ന ഈ രണ്ടു മഹാരഥന്മാരുടെ ഭൗട്ട്യോഗികമത്സരം തികച്ചും നിർഭാഗ്യകരമായിരുന്നു എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ!

ചങ്ങനാശേരിയുടെ സപ്തന്ത്രമനോഭാവത്തിൽ തെളിച്ചം തട്ടിക്കുന്ന മറ്റൊരു കുറിപ്പുകൂടി ഡയറിയിൽനിന്നിവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. “ഇന്നത്തെ ഉത്സവത്തിനു മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കാണിക്കപ്പെട്ടിയുടെ അടുക്കൽ തിരിക്കിത്തരിക്ക് കയറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ പിൻവാങ്ങി നില്ക്കുകയും, കാണിക്കപ്പെട്ടി എന്റെ സമീപം കൊണ്ടുവരാത്തതുകൊണ്ട് അതിലേയ്ക്കായി മാററിവെച്ചിരുന്ന നാലണത്തുട്ട് കൂറേക്കൂടി ധർമ്മപരമായ മറേറതെങ്കിലും കായ്ത്തിലേയ്ക്കു ചിലവാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കയ്യിൽ തന്നെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.” അവശസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻവേണ്ടി ഒരു പൊതുക്കായ്കപ്രസക്തനെന്ന നിലയിൽ നിരന്തരമായി മല്ലടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിനുശേഷവും തന്റെ ജീവിതാദർശങ്ങളെ കൈവെടിയുകയുണ്ടായില്ല. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സംസ്കാരത്തിലും മറേറതൊരു സമുദായത്തോടും കിടപിടിക്കുവാൻ വേണ്ട യോഗ്യതകളുള്ള ഈഴവസമുദായത്തിനു നീതിന്യായവകുപ്പിൽ വേണ്ടത്ര പ്രാതിനിധ്യം ലഭിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ള കായ്കയും ഉൽക്കണ്ഠാക്ഷമമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിഗണനയ്ക്കു് എപ്പോഴും വിഷയമായിരുന്നു. ബിരുദധാരികളായ പല ഹൈക്കോടതിവക്കീലന്മാരും ഈഴവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും മുൻസിഫന്മാരുടെ നിയമനരീതിയിൽ അധികാരികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ‘റോട്ടേഷൻ’ സമ്പ്രദായം ബ്രാഹ്മണർ, കൃഷ്ണപ്രാൻ, നായർ, പലവക എന്നിങ്ങനെ യായിരുന്നു. പലവക വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒന്നിലധികം സമുദായങ്ങൾക്കു ക്രമമനുസരിച്ചു ഭീഷ്കാലം കൂടുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന ഒരവസരമല്ലാതെ ബ്രാഹ്മണർക്കും, കൃഷ്ണപ്രാണിക്കും, നായർക്കുമെന്നപോലെ ഈഴവർക്കു മാത്രമായി ഉദ്യോഗവിതരണവിഷയത്തിൽ പ്രത്യേക പരിഗണന നൽകിയിരുന്നില്ല. പ്രത്യക്ഷമായ ഈ അനീതി അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി മുൻ

നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി നായർ, കൃഷ്ണൻ, ഇഴഴവൻ, പലവക എന്നിങ്ങനെയുള്ള റൊട്ടേഷൻ സമ്പ്രദായം ഫൈക്കോടതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിപദംവരെ ഉയരുവാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏകഇഴഴവസമുദായാംഗമായ മി. എൻ. കുമാരനെ ഒരു രണ്ടാംജഡ്ജിയെന്ന നിലയിൽ ആദ്യം ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചതും ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രമം കൊണ്ടുതന്നെയാണെന്നു. ചങ്ങനാശേരി തന്റെ സകല സഹായം നിയമസഭയുടെ പ്രയോജനത്തിനു മറ്റു ന്യായമായി പന്മാരുടെ പിന്തുണ മി. കുമാരന്റെ പക്ഷത്തേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കുവാൻ അനവരതം യത്നിച്ചു. രണ്ടു സ്ഥാനാർത്ഥികൾ തമ്മിൽ തുല്യശക്തിയോടുകൂടി നടന്ന ഒരു മത്സരമായിരുന്നു അത്. ഇരുകക്ഷികൾക്കും സമനിലയിലുള്ള വിൻഡലവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ മീഫ് ജസ്റ്റിസിന്റെ കാസ്റ്റിംഗ് വോട്ടോടുകൂടി മാത്രമാണു മി. കുമാരൻ വിജയം പ്രാപിച്ചത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ മത്സരത്തെപ്പറ്റി ഒരേകദേശപരിജ്ഞാനം വായനക്കാർക്കു ലഭിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. “മി. കുമാരനെ ഒരു രണ്ടാംജഡ്ജിയായി നിയമിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ജസ്റ്റിസ് ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത നിസഹായമായ സഹകരണത്തിന് ഇഴഴവസമുദായം അദ്ദേഹത്തോടു് എത്രമാത്രം കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല” എന്നാണു് ഈ നിയമനത്തെപ്പറ്റി റി. കെ. മാധവൻ മി. വൈയ്ക്കം രാമകൃഷ്ണപിള്ളയ്ക്കു് എഴുതി അയച്ചത്.

ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ വിശ്രമാവസരങ്ങളിൽ എഴുതി സമീപപത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ചില ഉപന്യാസങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുപേർത്തു പുസ്തകരൂപത്തിൽ അച്ചടിച്ചതാണു് “ആരോഗ്യത്തിനു ഹാനികരമായ നമ്മുടെ ശീലങ്ങൾ” എന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ ലഘുഗ്രന്ഥം. പ്രസംഗങ്ങളായും, ഉപന്യാസങ്ങളായും, വിമർശങ്ങളായും പത്രലോകത്തിൽ ചിന്നിച്ചിതരിക്കപ്പെട്ട “ചങ്ങനാശേരി സാഹിത്യത്തിൽ” പുസ്തകരൂപം അവലംബിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇവ മാത്രമാണു്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശാസ്ത്രീയമനോഭാവത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും മനസ്സിലാക്ക

ണമെന്നുള്ളവർ ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരാവർത്തി വായിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. അതിസൂക്ഷ്മമായ ചിന്തയും, അനന്യസുലഭമായ നിരീക്ഷണപാടവവും, ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന പ്രായോഗികചിന്താഗതിയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ എവിടേയും തെളിഞ്ഞു കാണാം. അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ആരോഗ്യ തത്വങ്ങൾ സ്വന്തജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമായി പരിശീലിച്ചുപോന്ന ഒരാളാണദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിൽ മാത്രം ആദർശങ്ങളെടുത്തു കാണിച്ച് ആത്മവഞ്ചന ചെയ്യുന്ന ഒരു നായം അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. ശുചിത്വം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു. 'വൃത്തിഹീനനായ ബാലൻ' എന്നൊരുല്യാപകൻ അദ്ദേഹത്തെ ബാല്യദശയിൽ ഒരിക്കൽ അഭിസംബോധനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആരോഗ്യത്തിനു ഫാനിക്രമായ നമ്മുടെ ശീലങ്ങളുടെ കർത്താവായ ചങ്ങനാശേരി നിത്യജീവിതത്തിലെ ദിനചരികളിൽ അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്ന ശുചിത്വം ഒരുപക്ഷേ വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെപ്പോലും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയെന്നു വരാം. വീട്ടിൽ തിളപ്പിച്ചു കപ്പിയിലടച്ച ഫാക്ടറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി ഗ്യാസു കയറിയ സോഡ മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം നിത്യവും ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നതെന്ന കാര്യം അധികമാളുകൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിമനോഹരങ്ങളായ പദ്യകാവ്യങ്ങളും വിജ്ഞാനപ്രദമായ ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും, രസകരങ്ങളായ ആഖ്യാനകൃതികളും, വിററഴിക്കുവാൻ വിഷമമേറിയ കേരളക്കരയിൽ, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആരോഗ്യരക്ഷാഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യപതിപ്പിലെ ൧൦൦൦ പുസ്തകങ്ങളും ചിലവുവന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റൊരു പതിപ്പുകൂടി ആവശ്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു ഗ്രന്ഥവില്പനയിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യവസായ ശീലന്മാർക്ക് കൌതുകകരമായി തോന്നിയെന്നു വരാം.

വൈദികോടതിയിലെ ഉദ്യോഗകാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ൧൦൦൦ വൃശ്ചികത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും ഏറ്റെടുത്തിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനാനേപചണക്കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമായി ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള നിയമിതനായി. കമ്മിറ്റിയുടെ ജോലികൾ പൂർണ്ണമായി പൂർത്തിയാക്കുന്ന

തിന്ന മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പെൻഷൻ പററി പിരിയുകയും ചെയ്തു. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ച സഹസ്ത്രയാധിപന്മാരോടും അഭിഭാഷകന്മാരോടും അവസാനയാത്ര പറഞ്ഞു പിരിയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ചെയ്തു വികാരഭരിതമായ പ്രസംഗം ശ്രോതാക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഗാഢമായി സ്തംഭിക്കുകയുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരി വികാരാധീനനാകുകയെന്നുള്ളതു് അത്ര സാധാരണമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നില്ല. ആവേശജനകമായ ഒരൊറ്റ പ്രസംഗം പോലും അതിന്നു മുൻപും പിൻപും അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടില്ല. എങ്കിലും അന്നത്തെ വിരഹവേളയിൽ ഗൽഗദത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു സംസാരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എത്ര ക്ഷോഭജനകമായ ചുറ്റുപാടുകളുണ്ടായിരുന്നാലും പ്രശാന്തതയും ചിത്തദാർഢ്യവും കൈവെടിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഇദ്ദേഹം ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെ ഗൽഗദപ്പെട്ടു സംസാരിക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോഴാണ് കർക്കശവും സ്തോഭരഹിതവുമായ ആ ബാഹ്യാവരണത്തിനുള്ളിൽ പരിമുദലവും വികാരാധീനവുമായ ഒരു ഹൃദയം ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പ്രേക്ഷകന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗസംക്ഷേപം താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

മാന്യരേ,

“നാല്പത്തിയഞ്ചു സംവത്സരങ്ങളിടകളു മുൻപു ഞാൻ പ്രിപ്പാറട്ടറിക്ലാസ്സിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നു ചേർന്നു. എന്റെ പിതാവു് അന്നു ഹജൂർക്കച്ചേരിയിലെ മരാമത്തു വകുപ്പിൽ ഹെഡ് അക്കൗണ്ടൻറായിരുന്നു. ഇന്ന് ബാർ അസോസിയേഷൻ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസ്. ആ മുറിയുടെ ഒരു കോണിൽ ഒരു പായയിൽ ചാവട്ടയും ചാരി ഇരുന്നിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്രം ഇപ്പോഴും എനിക്കു വിഭാവനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. അക്കാലങ്ങളിൽ ഇമസ്തന്മാർക്കു കസേരയും മേശയും ഒന്നും നാകിവന്നിരുന്നില്ല. നാലു സംവത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇഹലോകവാസം വെടിയുകയും, ഏതാനും മാസങ്ങളിടകൾശേഷം എന്റെ മാതാവു് അദ്ദേഹത്തെ അന്തഗമിക്കുകയും ചെയ്തു. അ

ങ്ങിനെ പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ഞാൻ അച്ഛനും അമ്മയുമില്ലാത്ത ഒരു അഗതിയായിത്തീർന്നു. എന്റെ പിതാവിന്റെ ഉദാരമനസ്സനായ ഒരു സ്റ്റേഫിതനിൽനിന്നും ഗണ്യമായ സഹായങ്ങൾ എന്നിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും പല കാര്യങ്ങൾക്കും എനിക്ക് എന്റെ കഴിവുകളെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായി വന്നു. എന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള ഒരു ബാലനും ശാരീരികമായും മാനസികമായും ഉള്ള കഴിവുകളൊഴിച്ചാൽ എനിക്കുള്ളതായി മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്ധകാരമായ ഒരു കാലങ്ങളിൽ ഞാൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിൽ ചെന്നു പഠിപ്പിച്ചു എന്നിങ്ങനെ ഫീസിനും പുസ്തകങ്ങൾക്കുംവേണ്ടിവന്ന ധനം സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങളുടെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ എനിക്കു വളരെ കുറച്ചു പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ വിലയ്ക്കു വാങ്ങിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആ സുഖഭോഗസാധനങ്ങൾ മേടിക്കുവാൻ എനിക്കുള്ള കഴിവു വളരെ പരിമിതമായിരുന്നു. എന്നെക്കാൾ കൂടുതൽ ഭോഗ്യവാന്മാരായ സഹപാഠികളുടെ പുസ്തകങ്ങൾ കടം വാങ്ങിയാണു ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. മറ്റു ബാലന്മാർ വ്യായാമവിനോദങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുത്തിരുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പാഠം ചൊല്ലിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു അവരുടെ ഡസ്സുകൾക്കു മുന്പിലിരിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. വിഷമങ്ങളും ഭ്രമങ്ങളും നിറഞ്ഞ ആ കാലത്തായിരുന്നു ഞാൻ നീതിന്ത്രായക്കോടതികളുമായി ആദ്യപരിചയം സമ്പാദിച്ചത്. ഒരു അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കായി എന്നെ ഒരു ദയാലുവായ മുൻസിഫിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും അദ്ദേഹം സത്യം നടത്തുന്നതിനു താൽക്കാലിക കമ്മീഷണറായി ചിലപ്പോൾ എന്നെ നിയമിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. ഒരു വെക്കേഷൻകാലത്ത് അദ്ദേഹം എനിക്ക് ആലപ്പുഴ, പറവൂർ, കോട്ടയം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെ മുൻസിഫന്മാർക്കു ഓരോ ഗ്രൂപ്പാൾക്കുതന്നെ തരികയുണ്ടായി. വള്ളക്കൂലി കൊടുക്കുവാനുള്ള ചക്രം കൈവശമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ ചങ്ങനാശേരിയിൽനിന്നും പറവൂർവരെ നടക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ എഴുത്തിന്റെ മേൽവിലാസക്കാരായ മന്ത്രിന്മാർക്കു എന്നിക്കു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ കുറിയനായ നിരാശയോടുകൂടി പോയ വഴി മുഴുവൻ പിന്നിടേണ്ടതാ

യിവന്നു. നൊന്തു വീങ്ങിയ കാലുകൾ മാത്രമായിരുന്നു എനിക്കു ലഭിച്ച സമ്മാനം. ഞാൻ കൊട്ടാരക്കര വെട്ടിക്കവല ക്ഷേത്രത്തിലും, പാളയം പള്ളിയിലും, വിഴിഞ്ഞം മുസ്ലീംദേവാലയത്തിലും വെട്ടി സത്യഉത്തരവുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. വെട്ടിക്കവല ക്ഷേത്രത്തിൽ വെട്ടി; സത്യം ചെയ്യുവാനുള്ള ആൾ വരാത്തതിനാൽ ഉത്തരവു നടത്തുന്നതിനു സാധിച്ചില്ലെന്നു കാണിച്ചു കള്ളറിപ്പോട്ടെഴുതിയാൽ, പത്തു രൂപാ കയ്യൂലി തരാമെന്ന് എത്രകക്ഷി എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഭാഗ്യവശാൽ സത്യം ചെയ്യുവാനുള്ള കക്ഷി ഹാജരായി സത്യം ചെയ്യാൻ ഒരുക്കമാണെന്ന് എന്നെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്റെ അന്നത്തെ സ്ഥിതിക്ക് ഏറ്റവും ആകർഷകമായ ആ പ്രലോഭനത്തിനു ഞാൻ വശപ്പെടുപോകുമായിരുന്നില്ലയോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഇന്നും തീർത്തു പറയുവാൻ എനിക്കു നിർവ്വാഹമില്ല. വിഴിഞ്ഞത്താകട്ടെ ഉത്തരവു നടത്തുന്നതിൽ താല്പര്യമില്ലാത്ത കക്ഷി കറേന്റുടി ആപൽക്കരമായ വിദ്വയാണു അയാളുടെ ഉദ്ദേശസിലിക്കു കണ്ടുപിടിച്ചത്. അയാൾ കുറെ ആൾ ശേഖരിച്ചു കമ്മീഷണരെ തല്ലി ഓടിക്കുവാൻതന്നെ തീർച്ചയാക്കി. ഈ കുടിലമായ ഉപായത്തിൽ നിന്നും പിൻതിരിയുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു നിസ്സഹായനായ കമ്മീഷണരുടെ ബാല്യവും അയാളുടെ നിഷ്കൃപമായ ഭാവവുമായിരുന്നെന്നു പിന്നീടു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. സമുദ്രത്തിലേക്ക് ഉന്തിനിൽക്കുന്ന ഒരു പാറമേൽ കെട്ടിയിട്ടുള്ള പള്ളിയേയും, ഒന്നോ രണ്ടോ മുഷ്കരന്മാർ വിചാരിച്ചാൽ ഇങ്ങിനി വരാത്തവണ്ണം കടലിലേക്കു എറിയപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്ന എന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥയേയുംപറ്റി ഓർമ്മവേൾ ഇന്നും ഞാൻ നടുങ്ങുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു വിധത്തിൽ ഞാനെന്റെ സർവ്വകലാശാലാവിദ്യാഭ്യാസവും നിയമപഠനവും ൧൯൦൨-ാമാണ്ടോടുകൂടി പൂർത്തിയാക്കി. എനിക്കു അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്ന് അതിയായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ജില്ലാക്കോട്ടുസന്നിഹിന് ആവശ്യമായ ൨൦ രൂപായുടെ പത്രം മേടിക്കുന്നതിന് എന്റെ കൈവശം പണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആറു മാസം എനിക്കു അതിലേയ്ക്കു കാത്തിരിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അവസാനം ഒരു

സുഹൃത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നും കുറേ ആഭരണങ്ങൾ കടം മേടി
 ചു രൂപായ്ക്കു് എട്ടു കാശുവീതം പലിശനിരക്കിനു പണം കടം
 കൊടുത്തുവന്നിരുന്ന ഭൃമോഹിയായ ഒരു പണക്കച്ചവടക്കാരന്റെ
 വശം ആയതു് 60 രൂപായ്ക്കു പണയംവെച്ചായിരുന്നു
 ഞാൻ പ്രസ്തുത ആവശ്യം നിവ്ഹിച്ചതു്. ആ പണക്കച്ചവട
 കാരൻ എന്റെ ഒരു പഴയ സതീർത്ഥനായിരുന്നു എങ്കിലും
 എനിക്ക് അയാൾ യാതൊരു സൗജന്യവും ചെയ്തതന്നില്ല.
 എന്നാൽ അതിന്റെ ഫലം അയാൾ അനുഭവിക്കാതിരുന്നില്ല.
 അയാളുടെ സഹോദരന്മാരുമായി ഉണ്ടായ മത്സരത്തിൽ നിന്നും
 ഉളവായ ഒരു കഡുംബവ്യവഹാരത്തിൽ അയാൾ എന്നെ
 അയാളുടെ വക്കീലായി ഏല്പിച്ചതുകയും, തന്മൂലം അയാൾ
 ക്രമരഹിതമായ പലിശയ്ക്കു് എനിക്കു കടംതന്നതായ തുകയുടെ
 അനേകം മടങ്ങു വരുന്ന ഒരു സംഖ്യ എനിക്കു വക്കീൽഫീസ്സാ
 യി തരേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ അസുഖ
 കരമായ ഈ സംഭവങ്ങളെ ഞാൻ ഇവിടെ ആവർത്തിച്ചതു്
 ആത്മപ്രശംസ ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല, പിന്നെയോ,
 എന്റെ മുമ്പിൽ ധാരാളം കാണുന്ന ഉൽക്കഷേപ്തുകളായ
 ചെറുതരം വക്കീലന്മാർക്കു് ആയതു സമാധാനത്തിനും പ്രോത്സാ
 ഹനത്തിനും വക നൽകിയെങ്കിലോ എന്നു കരുതി മാത്ര
 മാണു്.

അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ ആൾ അധികപ്പെടുപോയെ
 ക്കിലും ഉയന്നതരം അഭിഭാഷകന്മാരുടെ സംഖ്യ തുലോം കുറ
 വാണെന്നു് ആ തൊഴിലിൽ ആദ്യമായി പ്രവേശിക്കുന്നവരുടെ
 ആശ്വാസത്തിനായി പ്രായേണ ചിലർപറയാറുണ്ടു്. എന്നാൽ
 ഞാൻ വക്കീൽപ്പണിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോഴുള്ള അവസ്ഥ
 നേരേ വിപരീതമായിരുന്നു. കൊല്ലം ബാറിൽ അന്നു് ആവ
 ശ്യത്തിലധികം വക്കീലന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഒന്നാം
 കിടയിലുള്ള വക്കീലന്മാർ കുറവൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ
 പ്രതികൂലമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ എനിക്ക് എന്തെങ്കിലും
 വിജയം നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ ആയതു് എനിക്കുള്ള

എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക ഗുണങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ എനിക്കു വക്കീൽപ്പണിയിൽ താണപടിയിൽ അധികകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ മാത്രമാണ്. ഇരുപത്തിനാലു സംവത്സരക്കാലത്തെ അഭിഭാഷകവൃത്തിക്കുശേഷം എന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈ കോടതിയിലെ ഒരു ജഡ്ജിയായി നിയമിക്കുന്നതിനു മഹാരാണി റീജൻറു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു തിരുവുള്ളമുണ്ടായി. ഞാൻ ഇന്ന് അതിൽനിന്നും വിരമിക്കുന്നു.

മാന്യരെ, ഒരു ജഡ്ജി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും വിരമിക്കുമ്പോൾ അയാൾക്ക് അഭിഭാഷകസംഘത്തിന്റെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ ലഭിക്കുക എന്നത് ഒട്ടും ലഘുവായ ഒരു സംഗതിയല്ല. എന്തെന്നാൽ ഒരു ജഡ്ജിയുടെ പ്രശസ്തിയെ ഉണ്ടാക്കുകയും ഇല്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അഭിഭാഷകന്മാരുല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്ന് എന്റെ അനുഭവത്തിൽനിന്നും എനിക്കറിവുള്ളതാണ്. എന്നെ ഈ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചതായ സമയത്ത് അനുഭവിക്കുവാൻ വന്ന ഒരു യൂറോപ്യൻസ്റ്റേഫിതൻ എന്നോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “മിസ്റ്റർ പിള്ളേ, എനിക്കു നിങ്ങളുടെ പാണ്ഡിത്യത്തേയോ നിയമശാസ്ത്രത്തിലുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തേയോപറ്റി ഒന്നുംതന്നെ അറിവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു സാമാന്യബുദ്ധി ധാരാളമുണ്ട്. അതുതന്നെയാണു വേണ്ടതും.” അമേരിക്കയിൽ ഒരു കൌണ്ടിജഡ്ജി നിർമ്മാണനായപ്പോൾ അവിടെത്തെ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവയെ ആ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തതായി ഞാൻ എവിടെയോ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിയമമൊന്നും തനിക്കറിവാൻ പാടില്ലെന്നു നിയോജകന്മാരോടവർ മറുതുപറഞ്ഞെങ്കിലും അവർക്കു സാമാന്യബുദ്ധി ധാരാളമായുണ്ടെന്നും, അതു ധാരാളം മതിയെന്നും ഉള്ള കാരണങ്ങളിന്മേൽ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആ മഹതിയെ അവർ നിർബന്ധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കാലാന്തരത്തിൽ അവർ ഒരു നല്ല ജഡ്ജിയായിത്തീരുകയും അങ്ങിനെ ആ നിയോജകന്മാരുടെ പ്രവൃത്തി നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ അതിശയിക്കാനൊന്നുമില്ല; എന്തെന്നാൽ നിയമം

വെറും സാമാന്യബുദ്ധിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതു മാത്രമാണ്. അതിനാൽ എന്റെ കൃത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ സാമാന്യബുദ്ധി ധാരാളം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിൽ എനിക്ക് അമിതമായ ചാരിതാത്മ്യമുണ്ട്. നിങ്ങൾ വളരെ ശ്ലാഘിച്ചു പറഞ്ഞതായ അക്ഷോഭ്യമായ മനഃസ്ഥിതി ഞാൻ ഒട്ടെങ്കിലും പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു രഹസ്യമായ ഒരു കാരണവുമുണ്ട്. ഞാൻ കോടതിയിൽ വരുന്നതു എന്റെ കേസ്സുകൾ പഠിക്കാനേയും തന്മൂലം തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടിയുമായിരുന്നു. കേസ്സുകളിലെ കാര്യഭാഗങ്ങളും നിയമപരമായ വശങ്ങളും വക്കീലന്മാരിൽനിന്നു പഠിക്കുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു എന്റെ നയം. ആ നിലയിലുള്ള ഒരാളിന് അധികം ക്ഷമകേടു കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണല്ലോ. അതിനാൽ ഒരു ജഡ്ജി എന്നുള്ള നിലയിൽ എനിക്കേതെങ്കിലും വിജയം നേടുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു നിങ്ങൾ എനിക്കു തുടരെ നൽകിയിട്ടുള്ള സഹായവും സഹകരണവും മാത്രംകൊണ്ടാണെന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുവാൻ ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല.

അഭിഭാഷകസംഘം ഒരുവക ഉപദ്രവവും ജോലിചെയ്തു തീർക്കുന്നതിന് വിഘാതവുമാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനല്ല ഞാൻ. നേരേമറിച്ച് ഒരു ജഡ്ജി എത്ര വലിയ പണ്ഡിതനും സമർത്ഥനും ആയിരുന്നാലും, കയ്യക്ഷമതയുള്ള അഭിഭാഷകന്മാരുടെ സഹായം കൂടാതെ സ്വകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് അയാൾക്കു കഴിവുണ്ടാവുകയില്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായമാണെന്നുള്ളതു്. ഒരു കേസ്സിനെപ്പറ്റി വിശദമായ വാദമാണെന്നിരിക്കെപ്പോഴും വാദം കുറഞ്ഞുപോയി എന്നല്ലാതെ കൂടിപ്പോയതായി പരാതിപ്പെടേണ്ട അവസരം എനിക്ക് ഇതുവരെയുണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനാൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു പ്രകടിപ്പിച്ചതായ സൗഹൃദം എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എനിക്കുള്ള കുറവുകളെപ്പറ്റി ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിവുള്ളതു എനിക്കുതന്നെയാണു്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പറ്റിയും എന്നെപ്പറ്റി ചെയ്തതായ സ്തുതിവചനങ്ങൾക്കൊന്നിനുംതന്നെ എനിക്കുവർത്തയില്ലെന്നു ബോധ്യമുണ്ട്.

നിങ്ങൾക്ക് എന്നോടുള്ള സ്നേഹാദരങ്ങളെയാണ് അതു വ്യക്തമാക്കുന്നത്. അവയെ ഞാൻ ജീവാവസാനംവരെ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ ഇതരജഡ്ഢിമാരോട് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധവും സൗഹൃദപൂർണ്ണമായിരുന്നു എന്നു പറയുവാനും എനിക്കതീവ സന്തോഷമുണ്ട്. എന്റെ ബഹുമാന്യസ്നേഹിതനായ ചീഫ് ജസ്റ്റിസ് വയസ്സിൽ എന്നെക്കൂടെ ചെറുപ്പമാണെങ്കിലും ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരനെപ്പോലെ സ്നേഹാദരങ്ങളോടുകൂടി എന്നോടു പെരുമാറിയിരുന്നു.

മാന്യരെ, എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. നിങ്ങൾ ഇത്രയധികംപേർ ഇവിടെക്കൂടി എന്നോടുള്ള സൗഹൃദം പ്രകടിപ്പിച്ചതിനു ഞാൻ നെകൂടി നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. നിങ്ങൾക്കെല്ലാം ഞാൻ വിജയവും ഐശ്വര്യവും ആശംസിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇന്നൊഴിയുന്നതോ, അതിൽ ഉപരിയായോ ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ ഒരോരുത്തരും യഥാകാലം അർഹരായിത്തീരട്ടെ. നിങ്ങളോട് എനിക്കുള്ള ഉപദേശം ഒരു കവി പറഞ്ഞതുപോലെ 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടുതന്നെ സത്യമുള്ളവരായിരിക്കുക. എന്നാൽ ആരോടും അസത്യം കാണിക്കേണ്ടതായി വരികയില്ല' എന്നു മാത്രമാണ്."

അന്നത്തെ ഡയറിയിൽ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

“വക്കീലന്മാരുടെ ഒരു വലിയ സംഘം ഇന്നത്തെ റഫറൻസിനു ഫൈക്കോടതിയിൽ തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. എന്റെ എഴുതിയ പ്രസംഗം ശരിയായി വായിച്ചുതീർക്കുവാനെന്നിരിക്കുകഴിഞ്ഞില്ല. വികാരാവേശംകൊണ്ടു പരാധീനനായിത്തീർന്ന ഞാൻ വളരെ വിഷമപ്പെട്ടാണ് അതു വായിച്ചുതീർത്തത്. എന്റെ ആഭൂതപൂർവ്വമായ ഈ സ്നോപ്രേക്ഷനം അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം”.

അദ്ധ്യായം ൩൨

നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലാദ്യത്തേതായ കറകച്ചാൽ വിദ്യാലയ സ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റിയും, അതിലേയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി നരകിയ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തെക്കുറിച്ചും ഇതിനുമുൻപൊരവ സരത്തിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതുവരെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള കാലാനുകൂലനമായ രചനാരീതി വിട്ടിട്ട്, നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും തമ്മിൽ ദീർഘകാലം നിലനിന്നിരുന്ന അഭേദ്യമായ സൗഹാർദ്ദബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ഏതാനും അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ തുടച്ചുതായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അനന്തരകാലങ്ങളിൽ അസുഖകരങ്ങളായ പല വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കും വ്യക്തിവിദ്വേഷപരമായ പ്രസ്താവനകൾക്കും ഇട നരകിയ ചില സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിശദമായ ഒരു പരിജ്ഞാനം വായനക്കാർക്കു നരകുവാൻ സുകരമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഉത്ഭവഘട്ടം മുതൽ, വ്യക്തിപരവും തത്പരവുമായ കാരണങ്ങളാൽ ആ സ്ഥാപനത്തോടുള്ള ബന്ധം ചങ്ങനാശേരി പരിപൂർണ്ണമായി പരിമേദിച്ചുകഴിയുന്ന കാലം വരെയുള്ള അതിന്റെ ചരിത്രത്തിലേയ്ക്കു് ഒന്നു തിരിഞ്ഞു കണ്ണോടിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ വളച്ചുയ്ക്കും ശ്രേയസ്കരമായ പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി അദ്ദേഹമനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള മഹത്തായ സേവനങ്ങളുടെ ഒരു രൂപം വായനക്കാർക്കു വ്യക്തമായി സങ്കല്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതായിരിക്കും.

൧൯൩൨-ലാണു കറകച്ചാൽവിദ്യാലയം ഒരു മിഡിൽസ്കൂളായി ഉയർത്തി നൂതനമായി പണികഴിച്ചു കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചതെന്നുള്ള വിവരം ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ൧൯൩൨-ൽ മാത്രമാണു് പ്രസ്തുത വിദ്യാലയം ഒരു ഹൈസ്കൂളായി ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭക്രമ

ങ്ങൾ തുടങ്ങിയത്. സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽ സിക്രട്ടറിയായ മി. മന്ദന്തു പത്മനാഭപിള്ളയും വിദ്യാലയത്തിന്റെ സ്ഥലത്തുള്ള മാനേജരായിരുന്ന നടമേൽ മി. ഇരവി കുറുപ്പും തമ്മിലുണ്ടായ സുപരച്ചേർച്ചയില്ലായ്മകൊണ്ടാണു പത്തു വർഷക്കാലത്തേയ്ക്കു കരകച്ചാൽ ഒരു മിഡിൽസ്കൂളായിത്തന്നെ കിടക്കേണ്ടിവന്നത്. ഉദ്യോഗസ്ഥനായ മി. കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ളയെ ഇക്കാലത്തു പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തിലെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായി നിയമിച്ചു. പ്രകൃത്യാ ഉത്സാഹശീലനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തോടുകൂടി സ്ഥിതിഗതികൾക്കു ആശാസ്യമായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചു. കരകച്ചാൽ വിദ്യാലയത്തെ ഒരു ഫെസ്കൂളായി ഉയർത്തുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമങ്ങളും ഉത്സാഹശീലവും മാനേജരായിരുന്ന മി. ഇരവി കുറുപ്പിലേയ്ക്കു കൂടി സംക്രമിച്ചു. ഇവരുടെ സംഘടിതശ്രമം കാലക്രമേണ സഫലമായിത്തീർന്നു. ഫെസ്കൂൾകെട്ടിടത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു് ഇവർ ചങ്ങനാശേരിയെത്തന്നെ ക്ഷണിച്ചു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു മാനേജർ മി. ഇരവി കുറുപ്പു ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച കത്തിന്റെ പകർപ്പു താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

“നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ മൂലഗ്രഹമായ ഈ സ്ഥലത്തു നാം ആരംഭിച്ചതായ സമുദായസേവനങ്ങൾ പൊതുവേ അപൂർണ്ണതയിൽ അവസാനിച്ചിട്ടു് അനേകവർഷങ്ങളായിട്ടുണ്ടു്. ഏറ്റവും വിസ്തീർണ്ണമായ ഒരു ഭൂസ്ഥലത്തു കണ്ടവരുടെ കന്നുകാലികൾക്കു് മേച്ചിൽസ്ഥലമായും, ഇവിടത്തെ വിദ്യാലയം ഈ നാട്ടിലുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവിതയാത്രയിൽ അസ്ഥാനത്തു പരിത്യജിക്കുന്നതിനു മാത്രം പര്യാപ്തമായും, കഴിഞ്ഞുപോരുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം എവിടെയെല്ലാമായിരുന്നാലും ഈ പരിതാപകരമായ നില നായർസമുദായത്തിനു പൊതുവേയും നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്കു പ്രത്യേകമായും ലജ്ജാവഹവും നമുക്കേവർക്കും മർമ്മഭേദകവുമാണെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാകുന്നു.

ഈ നാട്ടിന്റെ ആവശ്യത്തിനും നമ്മുടെ ഉദ്ദേശത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഫലപ്രാപ്തിക്കും ഇവിടത്തെ വിദ്യാലയം ഒരു

ഹൈന്ദവശാക്തേയങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാണെന്നുള്ളതു നാം അതിന്റെ സംസ്ഥാപനകാലത്തുതന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു ഹൈന്ദവർക്കു ഇവിടെ എത്ര വിജയകരമായിരിക്കുമോ അതിലധികം അപജയമായിരിക്കും ഒരു മിഡിൽസ്കൂൾ എന്ന് ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ജീവിതം വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ഈ നാട്ടുകാരിൽനിന്നുണ്ടായ അനുകൂല്യത്തിന്റെ അപൂർണ്ണതയും സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവൃത്തിവൃത്തത്തിൽ പ്രതിക്ഷണം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വൈകല്യവും ഉദ്ദേശനിർവ്വഹണത്തിന് എത്രത്തോളം തടസ്സം വരുത്തി.

ഇപ്പോൾ ഈ വിദ്യാലയത്തിലും അതിനു പുറത്തും നവമായ ഒരു ഞാൻ ഉൽബുദ്ധതയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ ഉണർവ് സോചിതം ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഈ മാസം ൨൯-ാം- ബുധനാഴ്ച പതിനഞ്ചു നാഴികയ്ക്കുമേൽ പതിനെട്ടു നാഴിയ്ക്കുമുള്ള ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം നടത്തണമെന്നും, ആ മംഗളകർമ്മം അങ്ങു ചെയ്യണമെന്നുമാണു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. അതിനു രണ്ടിനും അങ്ങയുടെ അനുകമ്പാപൂർവ്വമായ അനുമതിയുണ്ടാകണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. ....

ഈ അഭ്യർത്ഥനയെ പിന്താങ്ങി മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയും ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഒരു കത്തയച്ചു. അന്നു പരമേശ്വരൻപിള്ള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഒരു ന്യായാധിപനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ അല്പക്ഷപടം അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ശിലാസ്ഥാപനകർമ്മം യഥാകാലം ചങ്ങനാശേരിതന്നെ നിർവ്വഹിച്ചു. കെട്ടിടം പണി പൂർത്തിയായതിനു ശേഷവും ഏതാനും കാലം കഴിഞ്ഞു മാത്രമേ അധികാരികൾ വിദ്യാലയത്തെ ഒരു ഹൈന്ദവശാക്തേയമായി ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള അനുമതി നൽകിയുള്ളൂ.

പെരുന്നയിലെ ഹൈന്ദവർക്കും വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരവും ആണു സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ തുല്യപ്രാധാന്യമുള്ള മറ്റൊരു

വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനം. ചങ്ങനാശേരിത്താലൂക്കു നായർസമാജം ഒരു സ്ഥലവും, കെട്ടിടംപണിക്കു് ആയിരം രൂപയും, സംഭാവന ചെയ്യതുപയോഗിച്ചാണു് ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പണി ആരംഭിച്ചതു്. ചങ്ങനാശേരി മറ്റൊരായിരം രൂപ കെട്ടിടംപണി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിലേയ്ക്കു സംഭാവനയായി നരുകി. തൊണ്ണൂറ്റിഅഞ്ചിലാണു കെട്ടിടംപണി ആരംഭിച്ചതു്. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു കാര്യമായ പല ആനുകൂല്യങ്ങളും ഈ വിദ്യാലയസ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ചു ലഭിയ്ക്കുമെന്നു സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാർ പ്രതീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അതിലേയ്ക്കു സൊസൈറ്റി അന്നു ദിവാൻജിയായിരുന്ന മി. രാഘവയ്യായേ സമീപിച്ചപ്പോൾ സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തതാണോ എന്നു ഭയപ്പെടുകയായ ഒരു ചോദ്യം അദ്ദേഹം അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാരോടു ചോദിച്ചു. ഗവണ്മെൻറിന്റെ ആനുകൂല്യം നഷ്ടമാകരുതെന്നുദ്ദേശിച്ചു് ഉടൻതന്നെ സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു. ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു ചങ്ങനാശേരി മി. മന്ദത്തിനയച്ച ഒരു എഴുത്തിനു മറുപടിയായി മി. മന്ദം താഴെച്ചേർക്കുന്ന കത്തയച്ചു.

“എഴുത്തു കിട്ടി. ഗവണ്മെൻറിനാവശ്യമില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണു്. അതിനിവിടെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള നകുൽകൂകൾ ഓണം കഴിഞ്ഞാലുടൻ അയയ്ക്കും. പരിശോധിച്ചു വേണ്ടവണ്ണമാക്കി ഫീസു കൂടാതെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷയും അപിടുന്നതാണു കൊടുക്കണു. രണ്ടു മാസാകൂടി കഴിയാതെ എനിക്കു സ്ഥലം വിടുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദിവാൻ ഒന്നും നമുക്കു തരാതിരിക്കുവാനാണു ഭാവമെങ്കിൽ അതു കഷ്ടമാണു്. ഏതായാലും ജനുവരിക്കു മുൻപു സ്കൂളിന്റെ സകല കുറവുകളും തീർത്തു് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു തുറപ്പിക്കാം. പിന്നീടാകട്ടെ ചോദ്യങ്ങളെല്ലാം. അതിനു മുൻപു സൊസൈറ്റി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യണു. പൂജ എടുപ്പിനു ഇങ്ങോട്ടു വരുവാൻ സൌകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മീറ്ററിംഗു് കൂടി ഇതുവരെയുള്ള നടപടികളെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തുകയും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതിനു വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു.....പള്ളിക്കൂടം

പണി മുടങ്ങാതെ നടക്കുന്നു. രണ്ടായിരം രൂപയ്ക്കുമേൽ കട മുണ്ടു്. എങ്ങിനെയായാലും രണ്ടു മാസത്തിനകമെല്ലാം പൂർത്തിയാക്കാമെന്നാണാശ. മി. പ്രൈഡും അസിസ്റ്റൻറും വന്നു കെട്ടിടവും സ്ത്രീകളും പരിശോധിച്ചു. അനുവാദം കൂടാതെ ഫിഫ്തൂ ഫാരം തുടങ്ങിയതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹമാവശ്യപ്പെട്ടമാതിരി ഒരു സമാധാനം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. സായ് നല്ലവണ്ണം തൃപ്തിപ്പെട്ടു പോയി ഏന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. ഡയറക്ടറ രാഫീസിൽനിന്നും അതിനൊരാഴ്ചവട്ടം മുൻപ് എഴുതിയ ഒരു അനുവാദം അന്നു കിട്ടി. അടുത്ത സ്കൂൾവർഷത്തിലേയ്ക്കു ഫിഫ്തൂ ഫാരം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഓർഡർ. ഇക്കൊല്ലം തന്നെ അനുവാദം വേണമെന്നു വീണ്ടും എഴുതിയിട്ടുണ്ടു്. മി പ്രൈഡ് നമുക്കനുഭൂലമായി എഴുതുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു കാണുന്നതു നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ മി. പ്രൈഡ് ആകപ്പാടെ നല്ലയാളാണെന്നാണ് എന്റെയും അഭിപ്രായം”

ശരിയായ രീതിയിലുള്ള കെട്ടിടമൊന്നും കൂടാതെയാണു പെരുന്നയിൽ സ്കൂൾ ആരംഭിച്ചതെന്നും, അധികൃതന്മാരുടെ അംഗീകാരം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഓരോ വർഷവും മുറയ്ക്കു ക്ലാസ്സുകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും, ഈ എഴുത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. കെട്ടിടമില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറിൽനിന്നു ക്ലാസ്സുകൾക്ക് അംഗീകാരം നാകുവാൻ വൈമനസ്സും പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ചങ്ങനാശേരി അധികൃതന്മാരെ നേരിട്ടു കണ്ടു, കെട്ടിടംപണി ഉടനടി പൂർത്തിയാക്കാമെന്നുള്ള വ്യക്തിപരമായ ഉറപ്പിന്മേൽ കാര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഒടുവിൽ കെട്ടിടംപണി പൂർത്തിയായി. അതിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം നടത്തുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ദിവാൻജിയെ അന്നെ ക്ഷണിച്ചു. അത്യാഡംബരപൂർവ്വമായ ഒരു സപീകരണമാണു സൊസൈറ്റി ദിവാൻജിക്കു നൽകിയതു്. ഉൽഘാടനകർമ്മം നിർവഹിച്ചിട്ടു ദിവാൻജി സംതൃപ്തനായി മടങ്ങിപ്പോയി.

സ്കൂളിന്റെ ഉൽഘാടനകർമ്മം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മന്ദ്രത പത്മനാഭപിള്ള വീണ്ടും ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഇങ്ങിനെ യെഴുതി.

“അങ്ങയുടെ സപാഗതപ്രസംഗം പത്രങ്ങൾക്കയച്ചുകൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങോട്ടയച്ചുതരണം. നമ്മുടെ കെട്ടിടത്തിനു ൧൨൦൦൦ രൂപാ ചിലവായെന്നാണ് അതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നാരോ പറഞ്ഞു. അതു മുപ്പതിനായിരം രൂപായെന്നാണെന്നും എന്റെ റിപ്പോർട്ടിലങ്ങിനെയാണ്. അത്യാവശ്യവുമാണല്ലോ! സത്രംപുരയിടവും മറ്റുമുള്ള പ്ലാൻ ഉടനെ അങ്ങോട്ടയക്കാം. ആ വസ്തുവും കെട്ടിടവും, ൧൦൦൦൦ രൂപാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറും തരുന്നതിനും, ഇടയ്ക്കു കിടക്കുന്ന കുടിവക പുരയിടം ഒഴിച്ചുതരുന്നതിനും, അപേക്ഷ കൊടുക്കണം. പെട്ടെന്നുതന്നെ കാര്യം നടക്കാൻതക്ക നടപടിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ(ദിവാൻജിയെ) കണ്ടുപറകയും വേണം. വേഷ്ണുരുടെ അഭിപ്രായമോ മറ്റോ നമുക്കാവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അതനുക്രമമുള്ള കാലവുമാണ്. അതിനാൽ ആവക കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഉടനടൻ ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.”

ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറു സംബന്ധിച്ചും സക്കാർവക പുരയിടവും കെട്ടിടവും സൊസൈറ്റിക്കു വിട്ടുകിട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ചങ്ങനാശേരി തന്റെ സർസപാധീനശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചു ശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചു. ബിൽഡിംഗിനു ഗ്രാൻറു ലഭിക്കണമെങ്കിൽ ഗവണ്മെൻറു മുൻകൂട്ടി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു കെട്ടിടം പണി കഴിച്ചിരിക്കണമെന്ന നിർബന്ധമുണ്ട്. പെരുന്നയിലെ സ്കൂൾക്കെട്ടിടത്തിന്റെ പ്ലാൻ മുൻകൂട്ടി അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറു ശുപാർ ചെയ്യുന്നതിനു ദിവാൻജി വിദ്യാഭ്യാസ ഡയറക്ടറുരോടാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അംഗീകൃതമായ പ്ലാനനുസരിച്ചല്ല കെട്ടിടം കെട്ടിയിട്ടുള്ളതെന്നായിരുന്നു ഡയറക്ടറുടെ മറുപടി. ഗ്രാൻറുവദിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്നഭിപ്രായപ്പെടുവാനല്ല, ഗ്രാൻറുതുകയെന്തായിരിക്കണമെന്നു ശുപാർ ചെയ്യുവാനാണു ഡയറക്ടറുരോടു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു മറുപടി ലഭിച്ചു.

അല്ലഭിവസങ്ങളിലുള്ളിൽ ആരായിരം രൂപാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറ് അനുവദിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സൊ സൈറ്റിയുടെ ഔദ്യോഗികറിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതിങ്ങിനെയാണ്.

“പ്രസിഡൻറവർകളുടെ മനഃപൂർവ്വമായ ശ്രമംകൊണ്ടു ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും ആരായിരത്തിൽ ചിലപാനം രൂപാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറനുവദിച്ചു വാങ്ങാനിടയായി..... ഇതിനോടു (പെരുന്നസ്തുളിനോടു) തൊട്ടുകിടക്കുന്ന സർക്കാർ സത്രപുരയിടവും സത്രവും സൊസൈറ്റിക്കു വിട്ടുതന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. കെട്ടിടവിലയായ മൂവായിരത്തിൽപരം രൂപാ കൊടുത്താൽ രണ്ടര ഏക്കറോളം വരുന്ന സ്ഥലം വെറുതെ തരുന്നതാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചു. വിലകൂടാതെതന്നെ സത്രവും വിട്ടുതരേണ്ടതാണെന്നു പ്രസിഡൻറവർകൾ വീണ്ടും അപേക്ഷ കൊടുത്തു നടപടി നടത്തി വരികയാണ്.”

റിപ്പോർട്ടിൽ സൂചിപ്പിച്ചുകാണുന്ന “എഴുത്തുകത്തുകളുടേയും നടപടികളുടേയും” ഫലമായി കെട്ടിടവും വിലകൂടാതെ തന്നെ സൊസൈറ്റിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. ആരായിരം രൂപാ ബിൽഡിംഗ് ഗ്രാൻറും രണ്ടര ഏക്കർ സ്ഥലവും, അതിലുള്ള സത്രവും, ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നു ലഭിക്കുവാനിടയായതു ചങ്ങനാശേരിയുടെ സ്വാധീനശക്തി ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഇക്കാര്യത്തും മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള നിഷേധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

സൊസൈറ്റിയുടെ ശ്രമഫലമായി ഉയർന്നുവന്ന മറ്റൊരു സ്ഥാപനം പ്രാക്കളംവിദ്യാലയമാണ്. മി. പ്രാക്കളം പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നിരന്തരമായ പരിശ്രമഫലംകൊണ്ടു, സമുദായഭേദംകൂടാതെ ആ സ്ഥലത്തുള്ള സകല ജനങ്ങളുടേയും സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിദ്യാലയമാണിതു്. ൯൩-ൽ ആരംഭിച്ച ഈ സ്ഥാപനം ൯൬-ൽ ഒരു പൂർണ്ണമിഡിൽസ്കൂളായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ പ്രസ്തുത മിഡിൽസ്കൂൾ ഒരു ഹൈസ്കൂൾ ആക്കി ഉയർന്നുനന്നിന്നു ഗവ

മെൻറിന്റെ പൂർണ്ണമായ സഹകരണം പ്രതീക്ഷാനുസരണം ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഗവണ്മെൻറിന്റെ വിസമ്മതം വിഗണിച്ചു വിദ്യാലയപ്രവർത്തകന്മാർ അനുവാദം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ഫൈസ്കൂൾക്ലാസുകൾ ആരംഭിച്ചു. അധികാരികൾ അവയ്ക്കു ഹീകാരം നൽകുകയുണ്ടായില്ല. ഇതു പ്രാക്കുളം മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു വല്ലാത്ത ഇല്ലാഭംഗത്തിനിടയാക്കി. നിരാശനായ അദ്ദേഹം ഫൈസ്കൂൾക്ലാസുകൾക്കു ഹീകാരം ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഒരു വ്രതം ഭീക്ഷിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ വിഷമാവസ്ഥയ്ക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടി ചങ്ങനാശേരി ഭിവാൻ മി. രാഘവയ്യായെ നേരിട്ടുകണ്ടു ഫൈസ്കൂൾക്ലാസുകൾക്ക് അനുവാദം നൽകണമെന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ നിരസിക്കുവാൻ മടിച്ചുമാത്രം ഭിവാൻജി ആവശ്യമുള്ള ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ വേണ്ട നിദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. അങ്ങിനെ പ്രാക്കുളം മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഭീക്ഷയുമവസാനിച്ചു.

സൊസൈറ്റിയുടെ മറ്റൊരു സ്ഥാപനമായ കരുവാറ്റാ വിദ്യാലയമാരംഭിക്കുന്നതിനും സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാർക്കു പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും നേരിടേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. സൊസൈറ്റിവക സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലത്തിനു സമീപം മറ്റൊരു വിദ്യാലയം നടന്നുവന്നിരുന്നതു കൊണ്ടു് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തകൻ നൂനതമായി ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ ശക്തിപൂർവ്വം ചെറുത്തു. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സ്വാധീനശക്തിയേ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ ആ നിർഭാഗ്യവാനു കഴിഞ്ഞില്ല. കരുവാറ്റായിൽ ഒരു ഫൈസ്കൂൾ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ സൊസൈറ്റിക്കുനമതി ലഭിച്ചു. സമുദായത്തിൽ കേശവക്കുറുപ്പിന്റെ അനന്യസാധാരണമായ ഔദാര്യബുദ്ധികൊണ്ടും, നാട്ടുകാരുടെ നിസ്സീമമായ സഹകരണംകൊണ്ടും, കരുവാറ്റാവിദ്യാലയം ഉയർന്നുവന്നു് അതു സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പ്രഥമഗണനീയമായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രസ്തുത ഫൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന കെട്ടിടം നിശ്ചിതമുതൽപ്പരതിൽ ഉൽഖാടനം ചെയ്തതു ചങ്ങനാശേരി

തന്നെയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഒരു പാരികമായ ഉൽഘാടനകർമ്മം നടത്തിയത് അന്നു തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻജിയായിരുന്ന വാട്ട്സായിരുന്നു. കരുവാറ്റാസ്രൂളി നോട്ട് തൊട്ടുകിടന്നിരുന്ന നാലിൽചിലപാനം ഏക്കർ പുതുവൽ ഭൂമി സൊസൈറ്റിക്കു പതിച്ചുകിട്ടുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രമങ്ങൾ പല പ്രതിബന്ധങ്ങൾക്കു ശേഷമാണെങ്കിലും ഒടുവിൽ സഫലമായിത്തീർന്നു. പുതുവൽ പതിച്ചുകിട്ടുവാൻ നേരിടേണ്ടിവന്ന ഭൂഖടങ്ങളെക്കുറിച്ചു മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിക്കുയച്ച ഒരു കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു

“ഞാൻ ഇന്നാല കാലത്ത് ഇവിടെ എത്തി വീണ്ടും പണി തുടങ്ങാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ആരംഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പുതുവൽക്കാര്യം എന്തായെന്നറിയുന്നില്ല. എത്രകക്ഷി ഇവിടെ വന്നു വെട്ടുകമ്മീഷണർ നമുക്കനുഭൂലമായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോയി. ഇവിടെനിന്നു കുറേ പണവുംകൊണ്ടു തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മടങ്ങിപ്പോയതായി അറിയാം. വകാലത്തു കൊടുത്തു വാദിച്ചിടാനോ എന്നറിഞ്ഞില്ല. എത്ര പണം ചെലവുചെയ്യാലും അവർക്കു ജയം കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നു വിചാരിച്ചു ശ്രമം ചെയ്യാതിരിക്കയില്ല. മി. രാമസുബ്ബയ്യരേയും ദിവാൻജിയേയും കണ്ടു പറഞ്ഞു വേണ്ട ഉത്തരവു ഇടുവിച്ചിരിക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു. മറിച്ചുത്തരവുണ്ടായാൽ പിന്നെ രാശയ്ക്കും വകയില്ലാതെ വരുമെന്നുള്ളതു അവിടെ ഓർക്കമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.”

സെസൈറ്റിക്കു പുതുവൽക്കാര്യത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയാകുന്ന മഹാമാന്ത്രികന്റെ പിന്തുണകൊണ്ടു യാതൊരു നിരാശയ്ക്കും ഇടവന്നില്ല.

ചാലയിൽ പണിക്കരുടെ സപദേശമായ കാവാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേക ഉത്സാഹത്തിലും സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലും ഒരു ഇംഗ്ലീഷ്യസ്കൂൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾക്ക് അപ്രതിരോധമായ ചില പ്രാതികൂല്യങ്ങളെ നേരിടേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. ആ സ്ഥലത്തുതന്നെ മറ്റൊരു വിദ്യാലയം ആരംഭിക്കുവാൻ അതുവരെ ശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന കൃഷ്ണപ്രൻമിഷ്യനറിമാരിൽ നിന്നുമായിരുന്നു തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടു

വീച്ചത്. സെസൈറിയും മിഷ്യനറിമാരും തമ്മിൽ ശക്തിയേറിയ ഒരു മത്സരം നടന്നു. സ്കൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ സൊസൈറ്റിക്കു നുകലമായി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിക്കു കത്തു കാണുക.

“കാവാലംസ്കൂൾ നമുക്കുതന്നെ തരുന്നതിന് ഇൻസ്പെക്ടർ ശക്തിയായി എഴുതീട്ടുണ്ട്. അതു ഡയറക്ടറുടെ മേശമേൽ ചെന്നിട്ടു പതിനഞ്ചു ദിവസമായി. ഒപ്പിടയ്ക്കാത്തതിൽ ചില സംശയങ്ങളുണ്ടാകുന്നു. കാവാലത്തു നായർക്കാണ് ശക്തിയെങ്കിലും അവിടേയും മാപ്പിളയ്ക്കുവേണം പള്ളിപ്പള്ളമെന്നു പറഞ്ഞു ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാൻ വളരെ ശ്രമിക്കുന്നതായി അറിയാം. ചാലയിൽ പണിക്കർ ആ സ്കൂളിനു പ്രത്യേക താല്പ്യം കാരനായിക്കൊണ്ടു നമുക്കു ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുംകൂടാതെ സ്കൂൾ നടത്താൻ കഴിയും. ആ മിഡിൽസ്കൂൾ ചങ്ങനാശേരി ഹൈസ്കൂളിനു സഹായവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഡയറക്ടറെക്കുണ്ട് അനുവാദം വാങ്ങിച്ചയക്കണമെന്നുപേക്ഷിക്കുന്നു. കെട്ടിടം കെട്ടാൻ സമയമതികൂടിച്ചെന്നുകൊണ്ട് അനുവാദം കിട്ടാൻ ധൂതിയുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ന്യായവും നേരുമായിരിക്കും.”

മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള അനന്തരകാലങ്ങളിൽ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞിരുന്നാലും, ഇത്തരം വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആലംബം നായർസവീസ് സൊസൈറ്റിക്ക് എത്രമാത്രം അപരിത്യാജ്യമായിരുന്നു എന്നുള്ള കാര്യം ഈ കത്തുകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടല്ലോ! ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രമംകൊണ്ടു സാധ്യമല്ലാത്ത കാര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് അന്നു നായർസവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസെക്രട്ടറി വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്. അനുഭവവും ഏതാണ്ടുപ്രകാരംതന്നെ യായിരുന്നു. എന്നാൽ കാവാലംസ്കൂളിന്റെ കാര്യത്തിൽ പ്രതിയോഗിയായിരുന്ന ചുളപ്പറമ്പിൽ മെത്രാൻ തുല്യശക്തനായിരുന്നതുകൊണ്ടു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഗവണ്മെന്റ് അനുവാദം അത്ര സുകരമായി ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല. സ്ഥലം കണ്ടു തീരുമാനിക്കുന്നതാണെന്നു ഡയറക്ടർ ഉത്തരവു പാസ്സാക്കി. അതുകൊണ്ടു സൊസൈറ്റിക്കുനുകലമായ പൊതുജനാഭിപ്രായം

രൂപവൽക്കരിക്കുവാനുള്ള ഭാരം മി. മന്ദത്തിന്റെ ചുമലിൽ വന്നുചേർന്നു. ചങ്ങനാശേരിക്കു വീണ്ടും മി. മന്ദമിങ്ങനെ എഴുതി അയച്ചു.

“കാവാലംസ്ത്രീരസ്ത്രീരസമലം നോക്കാൻ ഡയറക്ടർ ന്നാം- അവിടെ എത്രമെന്നറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇന്നലെക്കാലത്തേ ആലപ്പുഴെ എത്തി. മെ. എം. എൻ. നായർ, ശിവരാമപ്പണിക്കർ, ഡാക്ടർ പണിക്കർ എന്നിവരോടുകൂടി കാവാലത്തെത്തി. അവിടെ ആളുകൾ കൂടാനും മറ്റും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ നേരത്തേ ചെയ്തിരുന്നു. രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കർ അവർകൾ മുതൽപേർ വേണ്ട ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി ഹാജരായിരുന്നു. എത്രവശത്തു കത്തനാഥം കൂട്ടരുമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു സ്ഥലവും നോക്കി ഡയറക്ടർ മടങ്ങി. അഭിപ്രായമെന്തെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ. അങ്ങയുടെ എഴുത്തു ഡയറക്ടർക്കു കിട്ടിയതായി അറിഞ്ഞു. നമുക്കു ഫണ്ടില്ലെന്ന് ആരോ സായിനെ ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കാവാലംസ്ത്രീകളെപ്പറ്റി നമുക്കു യാതൊരു പരിഭ്രമത്തിനും ആവശ്യമില്ല. കെട്ടിടം കെട്ടിച്ചുതരാനും മറ്റൊല്ലാ ചുമതലകളും വഹിക്കുവാനും രാമകൃഷ്ണപ്പണിക്കരവർകൾ തയ്യാറുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനും കൃസ്തുപ്രാനികളുടെ അധികപ്രസംഗത്തിനോടു കൂറു വെറുപ്പു തോന്നുകയും തന്മൂലം നല്ല വാശിവരികയും ചെയ്യുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു ലോവർഗ്രേഡ് സ്ത്രീകളുടെ വേണ്ട മൂലധനം രണ്ടായിരം രൂപയാണ്. അതു ബാങ്കിലിട്ടു രസീതു കാണിച്ചാൽ മതി. അതിപ്പോൾത്തന്നെ കാണിക്കുവാൻ തയാറാണെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ന്യായവും കാര്യം നടത്താനുള്ള ആളുകളും നമുക്കുണ്ട്. കട്ടനാടൻപ്രദേശത്തുള്ള സകല സ്ത്രീകളും കൃസ്തുപ്രാനികളുടെ വകയാണ്. ഈ ഒരു സ്ഥലത്തേ സ്ത്രീകൾ നമുക്കു കെട്ടുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവിടെയും അവർക്കു വാശി. നാം സ്ത്രീകളോടൊന്നു പറയുന്നതു കാവാലംകരയിലാണ്. കൃസ്തുപ്രാനികൾ കെട്ടാമെന്നു പറയുന്ന കാവാലംസ്ത്രീകൾ കന്നമ്മക്കരയിലാണ്. അവിടെ അൻപതു വീടു കാണേണ്ടതുണ്ട്. കാവാലത്തുള്ള അങ്ങത്തൂർ വീടുകളിലെ കട്ടികൾ ആറു കടന്നു കന്നമ്മേൽ ചെന്നു പഠിക്കണമെന്നാണ് അവർ പറയുന്നതു്. ഈ ന്യായങ്ങളെല്ലാം കാണിച്ചു നാട്ടുകാരുടെ

അദ്ധ്യായം ൩൩

വശ്യവചസ്സായ ഒരു തുളികാചിത്രകാരൻ മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയെ സർവ്വീസ്ട്രൈംസൈനറീചരിത്രമാകുന്ന മഹാഭാരതകഥയിലേ സവ്യസാചിയായിക്കരുതാമെങ്കിൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ പാത്മസാരമിയായ സാക്ഷാൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനായി കരുതേണ്ടതാണെന്നു കറച്ചു കാലം മുൻപ് ഏഴുതുകയുണ്ടായി. അമിതപരാക്രമശാലിയും, ആയോധനചതുരനും, വികാരാധീനനും, സാഹസികനുമായിരുന്ന കിരീടി നേതൃത്വത്തിനും, പ്രോത്സാഹനത്തിനും, പ്രചോദനത്തിനും ശ്രീകൃഷ്ണനെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതുപോലെ ഓരോ വിഷമസന്ധിയിലും മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള പിന്തുണയ്ക്കും സഹകരണത്തിനും സാന്ത്വനോപദേശങ്ങൾക്കും ചങ്ങനാശേരിയേ ആണ് ആലംബമായിക്കരുതിയിരുന്നതു്.

ചങ്ങനാശേരിയും മി. മന്ദവും തമ്മിലുള്ള ആദ്യത്തെ കൂടിക്കാഴ്ച തുലോം രസകരമായ ഒന്നാണ്. ചങ്ങനാശേരി അന്ന് അഭിഭാഷകവൃത്തിയിൽ അനുദിനമെന്നവണ്ണം ഔന്നത്യം പ്രാപിച്ചുവരികയായിരുന്നു. ഹാപ്പർ-ൽ ആണെന്നു തോന്നുന്നു, ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ സ്വദേശമായ ഗ്രാമത്തിലേ ഒരു പ്രാഥമികവിദ്യാലയത്തിന്റെ വാഷികസമ്മേളനത്തിലാദ്യക്ഷണം വഹിക്കുവാൻ തൽപ്രവർത്തകന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്ന് ഒരു ക്രിമിനൽവകീലായി പ്രാക്ടീസു ചെയ്യുന്ന കാലമാണ്. യോഗത്തിലെ ചടങ്ങുകൾ മിക്കവാറും അവസാനിക്കാനായ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗം ചെയ്യുവാൻ അനുമതി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് മി. മന്ദം അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പു കൊടുത്തു. ചങ്ങനാശേരിക്ക് അന്നു മി. മന്ദത്തിനെ യാതൊരു പരി

ചയവുമുണ്ടായെന്നില്ല. മുക്തിയും അദ്ദേഹം ആ പ്രസംഗരല്ലാൻ അന്നുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചില്ല. അന്നുതന്നെ മി. മനോരമ വെളിയെന്നു നിയമിച്ച് പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു. അന്നു പ്രസിദ്ധനായ ലഭിച്ച അദ്ദേഹത്തെ അദ്ദേഹം ഭാഗ്യവശം ഫലപ്രദമായും വിനിയോഗിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളെയും പൊതുക്കളെ പ്രസിദ്ധനായും അത്യുജ്വലമായി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രഭാഷണമായിരുന്നു അത്. ഒരു യുവാവും ഉൽക്കണ്ഠിതനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മനോരമയുടെ വാഗ്ദാനം അന്നുതന്നെ കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ദീർഘകാലം അദ്ദേഹം പൊതുജനങ്ങൾക്കുപ്രദമായും നീണ്ടുനിന്ന ആ മൈത്രിബന്ധം ഇങ്ങിനെയാണുണ്ടായത്. പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി മി. മനോരമയെ കൊല്ലത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

പിന്നെയും വർഷം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ മി. മനോരമയുടെ ഏതാനും ചില സ്നേഹിതന്മാരുമായി ചങ്ങനാശേരിയെ കൊല്ലത്തുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ ചെന്നു സന്ദർശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി ദിനക്രമങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു ഗൃഹത്തിൽ തൊട്ടു മുൻപിലുള്ള ആഫീസിൽ ചെന്നിരുന്നു കേസുനോക്കുകയായിരുന്നു. കക്ഷികളെയല്ലാതെ സന്ദർശകന്മാരെ അദ്ദേഹം ഈ അവസരത്തിൽ സ്വീകരിക്കുക പതിവില്ല. മി. മനോരമയുടെയും സ്നേഹിതന്മാരുടെയും ആഗമനം അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപ്രശ്നം ചെയ്തതിനുശേഷം വീട്ടിൽ പുറത്തു വരാത്തയിലിട്ടിരുന്ന ഇരുപ്പിടങ്ങളിൽ പോയിരുന്നു വിശ്രമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരോടുകൂടിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ സമയനിയമം കേസുനോക്കുന്നതിനാൽ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതാനും സമയം നിർദ്ദിഷ്ടമായ ഇരുപ്പിടങ്ങളിൽ. കാത്തിരുന്നതിനുശേഷവും ചങ്ങനാശേരി സംഭാഷണത്തിനു വന്നുചേരുന്ന ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും കണ്ടില്ല. സ്വതന്ത്രചിത്തനായ മി. മനോരമ ഇത് ഒരു അനാദരവോ അപമാനമോ ആയി കരുതിയിരിക്കണം. ഏതാ

യാലും മി. മന്ദവും സ്നേഹിതന്മാരും ഉടൻതന്നെ അവിടെ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി. ഇതിനിടയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി ഭൃത്യനെ വിളിച്ച് അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ദീക്ഷിക്കുന്നതിനും, എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കുന്നതിനും ഏല്പാടു ചെയ്തിരുന്നു. ഇതൊന്നും മി. മന്ദം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മി. മന്ദവും സ്നേഹിതന്മാരും തിരിച്ചുവരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഇല്ലാതാകുമെന്നു നേരിട്ടത്. ഇങ്ങിനെ വാഷിക സമ്മേളനത്തിൽ വച്ചാരംഭിച്ച സൗഹൃദം ഇടക്കാലത്തു് അല്ലാതാകാതെ മന്ദീഭവിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും സർവ്വീസ്സൊ സൈററി വീണ്ടും അതു പുനർജീവിപ്പിച്ചു.

സർവ്വീസ്സൊസൈററിയുടെ ചങ്ങനാശേരി ഉന്നമിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ചങ്ങനാശേരിയെക്കൊണ്ടു സർവ്വീസ്സൊ സൈററിക്കു കാര്യമായ യാതൊരു ശ്രേയസ്സുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഒരുപക്ഷേ ഇന്നു ചിലർ പറഞ്ഞയ്ക്കാമെങ്കിലും ചങ്ങനാശേരി ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപദത്തിൽ നിന്നൊഴിയുന്നതുവരെ ജനറൽസിക്രട്ടറി മി. മന്ദത്തിന്റെ അഭിപ്രായം മറിച്ചായിരുന്നു എന്നു കാണിക്കുവാൻ മതിയായ രേഖകളുണ്ട്. ൧൧൦൨-ലെ സൊസൈററിബഡ്ജറ്റു് യോഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അംഗങ്ങളിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കു മറുപടിയായി മി. മന്ദം പറയുകയായിരുന്നു:—

“സർവ്വീസ്സൊസൈററി അല്ലാലും അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഞാനും സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ട്.....സൊസൈററിയുടെ പ്രവൃത്തികൾ ഈ വിധം മുന്നോട്ടു പോകുവാനുള്ള പ്രധാന കാരണം നമ്മുടെ പ്രസിഡൻറായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളുടെ നാമധേയത്തിനുള്ള വിലയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാന്തവും ആലോചനാപരവുമായ ഉപദേശത്തിന്റെയും സഹായത്തിന്റെയും ഫലവും ആകുന്നു.”

അടുത്ത കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റു പ്രസംഗത്തിൽ മി. മന്ദം വീണ്ടും പറയുകയാണു്:—

“നായർസർവീസസൊസൈറ്റിയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും വിശ്വാസബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ ബി. ഏ. ബി. എൽ-നെത്തന്നെ സർവീസസൊസൈറ്റി പ്രസിഡണ്ടായി ഇക്കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലവും ഏകാഭിപ്രായത്തോടുകൂടി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമാണു സർവീസസൊസൈറ്റി ഈ നിലയെ പ്രാപിച്ചത്. സർവീസസൊസൈറ്റിയെ നേർവഴിനയിക്കുവാൻ അസാധാരണ ശേഷിയുള്ള കശാഗ്രബുദ്ധിമാനായ അദ്ദേഹം നിസ്വാർത്ഥമായ സമുദായസ്നേഹത്തോടുകൂടി സൊസൈറ്റിപ്രസിഡൻറായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നമുക്കു യാതൊരാൾക്കുയും ഭയത്തിനും കാരണമില്ലെന്നറിയാം.”

ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു ഏതാനും നാളുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദം ഒഴിയേണ്ടതായി വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിൽ മി. മനോ ഉൾപ്പെടെയുള്ള സൊസൈറ്റിയംഗങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും സങ്കീർണ്ണവികാരങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അവർ ആ നിയമനവാർത്തയെ സ്വാഗതം ചെയ്തത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ സജീവമായ നേതൃത്വം തല്ലാലത്തെയ്യെങ്കിലും നഷ്ടപ്പെടുമ്പോകുമെന്നുള്ള ബോധം സൊസൈറ്റിയംഗങ്ങളെ അമിതമായി സന്തപിപ്പിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി അദ്ധ്യക്ഷപദം ഒഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം സൊസൈറ്റിയുടെ പൊതുയോഗത്തിൽ താഴെച്ചേർന്ന പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി.

൧. സർവീസസൊസൈറ്റിമെമ്പറന്മാരുടെ നിഷ്കളങ്കബഹുമാനത്തിനു പാത്രീഭൂതനും, അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങൾക്കു ലക്ഷ്യമായി ഇക്കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലക്കാലവും സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബഹുമാന്യനും, ഒരുത്തമ സമുദായസ്നേഹിയുടേയും രാജ്യഭക്ത

ന്റേയും നിലയിൽ സൊസൈറ്റിപ്രസിഡൻറും സ്ഥാനത്തിൽ സ്മരണീയമായ പല വിശിഷ്ടകൃത്യങ്ങളും ചെയ്ത സമുദായത്തിന്റേയും രാജ്യത്തിന്റേയും അഭിമാനസ്തംഭമായി ശോഭിക്കുന്ന വിശാലാശയനം, ആയ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ള അവർകൾ തന്റെ കശാഗ്രബുദ്ധിയും ഭരണചൗര്യവുംകൊണ്ടു സർവ്വീസസൊസൈറ്റിയെ ഇതുപയ്ക്കണം ഭരിച്ചുനിമിത്തമുണ്ടായിട്ടുള്ള സൊസൈറ്റിയുടെ സർവ്വ ഐശ്വര്യങ്ങളേയും ഹൃദയപൂർവ്വം സ്തുതിക്കയും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കൃതജ്ഞതയെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

൨. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ പ്രസിഡൻറെന്ന നിലയിൽ സൊസൈറ്റിക്കുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വിജയങ്ങൾക്കനുസരണമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്തത്തക്കവണ്ണം ഉടനെ വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സർവ്വീസസൊസൈറ്റിക്കു ധനശക്തിയില്ലാതെ വന്നതിൽ വ്യസനിക്കയും, തല്ക്കാലം സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ എൻലാർജ്ജ് ചെയ്ത ഫോട്ടോ വയ്ക്കുകയും, ഇതുവരെ നടന്നുവന്നതുപോലെ മേലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മനക്ഷത്രദിവസം സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങൾക്കു് ഒഴിവു കൊടുക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിനു മംഗളാശംസ ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതിലുപരിയായ ഒരു വീരരാധനയ്ക്കുന്നു സർവ്വീസസൊസൈറ്റി മുതിർന്നില്ലെങ്കിൽ അതു ചങ്ങനാശേരി പ്രതിബന്ധമായി നിന്നുകൊണ്ടായിരിക്കുവാനേ വഴിയുള്ളൂ.

ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ചു് ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ചു മറെറൊരു കത്തും ഇവിടെ ഉദ്ധരണാർഹമാണു്.

“അങ്ങുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടു ചില തുണങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുനിമിത്തം വിശ്വസ്തനായ ഒരു പൊതുജനനേതാവു് ഏന്നുള്ള പേരിനും, സർവ്വീസസൊസൈറ്റിയുടെ സഹായത്തിനും, മതിപ്പിനും കുറേ കുറവു വന്നിട്ടു

ണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. അങ്ങയെപ്പോലെ ശേഷിയും ശക്തിയുമുള്ള ഒരു നേതാവിന്റെ അഭാവത്തിൽ സംഭവിക്കാവുന്നിടത്തോളം താഴ്ന്ന സൊസൈറ്റിക്കു വന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും, അതു പല കാര്യത്തിലും നിന്നിടത്തു നിൽക്കുകയും, പുറകോട്ടു പോകുകയും, ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണ്. അതുകൊണ്ട് അങ്ങയുടെ ഉദ്യോഗപ്രവേശനംനിമിത്തം ഒരു വശത്തുകൂടി സന്തോഷിക്കുവാൻ മാറ്റമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതു സർവ്വീസുസൊസൈറ്റിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പൊതുവിൽ നഷ്ടമായിട്ടാണു കലാശിച്ചതു്. ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണു നമ്മെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും മത്സരത്തിനും എതുച്ഛിനം ഇടയായിട്ടുള്ളതും.....”

നായർസർവ്വീസുസൊസൈറ്റി ഒരു സാമുദായിക സംഘടനയായിരുന്നു എങ്കിലും, ഇതരസമുദായങ്ങൾക്കു ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വം നിലവിലിരുന്ന കാലത്തു് ആ സ്ഥാപനത്തെ കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും സംതൃപ്തിയും എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നുകൂടി ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു് അപ്രസക്തമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. സൊസൈറ്റിയുടെ നയത്തിനോ, പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കോ എതിരായി മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്കു കാര്യമായ യാതൊരു ആക്ഷേപവും പുറപ്പെടുവിക്കാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ൧൧൧൧-ലെ പ്രാക്കളംസ്കൂൾ ദിനാഘോഷത്തിൽ ഒരു പ്രാസംഗികനായിരുന്ന മി. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള സർവ്വീസുസൊസൈറ്റിയെ കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതിങ്ങനെയായിരുന്നു:—

“നായർസർവ്വീസുസൊസൈറ്റി ആരംഭിച്ചപ്പോൾ എന്നെപ്പോലുള്ള മറ്റു പലരേയുംപോലെ ഞാനും, ഈ സംഘം തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള മറ്റു പല വ്യക്തിയസംഘങ്ങളുടേയും പതിവുപോലെ, സ്വസമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള ശ്രമത്തിൽ അന്യസമുദായങ്ങളുമായി മല്ലടിച്ചു, നാട്ടിൽ വർഗ്ഗീയമത്സരവും വഴക്കും വർദ്ധിച്ചിരുന്നതിനു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമായിട്ടാണു ധരിച്ചിരുന്നതു്. എന്റെ വീക്ഷണഗതിയെ മിക്കവാറും കലുഷമാക്കിയിരിക്കാവുന്ന ഈ തെറ്റിദ്ധാരണ

രണ്ടുയോടു കൂടി ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ വളച്ചുവെ അകന്നു നിന്നും, അനുഭാവമില്ലാതെയും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന എനിക്ക്, ഈ സൊസൈറ്റി ഞാൻ ഉഴയിച്ചിരുന്നതിനു നേരേ വിപരീതമായ ഒരു ഉദ്ദേശത്തിൽ ഒരു വിപുലായ ശയനാൽ രൂപവൽകൃതവും, സ്വരാജ്യക്ഷേമം പരമാദർശമായി കരുതിയിട്ടുള്ള സകലർക്കും സ്വീകാര്യമായ അത്യുന്നതമായ ആദർശങ്ങളാൽ അനുസ്മൃതമായി നിയന്ത്രിതവും, ആയ ഒരു സ്ഥാപനമാണെന്നു സാവധാനത്തിലും മടിച്ചു മടിച്ചും, നിർബന്ധിതമായും, അവസാനത്തിൽ നിശ്ചിതമായും ബോധ്യപ്പെട്ടു. സ്വസ്വമുദായസേവനം അത്യുന്നതമായ ഒരു ആദർശവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ശക്തിയുള്ളവരുടെ എല്ലാം നിരന്തരമായ പരിശ്രമത്തിനു ലക്ഷ്യമായിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. എന്നാൽ മതത്തിന്റെ നാമധേയത്തിൽ പുരാതനകാലമുതൽക്കു നിരവധി മതവിരുദ്ധമായ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ തന്നെ സ്വസ്വമുദായസേവനം എന്ന നാട്ടുത്തിൽ വളരെ വഞ്ചകന്മാരും കലഹകാരികളും അസാമാന്യീകന്മാരും മനുഷ്യവിദ്വേഷികളും എല്ലാക്കാലത്തും, രാജ്യത്തിലും, സമുദായത്തിലും, സ്വരാജ്യാഭിമാനികളും സമുദായസ്നേഹികളും ആയി പല ഉപദ്രവങ്ങളുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പരമാർത്ഥമായ സമുദായ സേവനമെന്നുള്ളത് ഇതൊന്നുമല്ല. അതിന് അനേകവർഷത്തെ, അനേക പരമ്പരകളുടെ ശാന്തവും ക്ഷമാപൂർവ്വവും ആഡംബരശൂന്യവും ആയ സംഘടനാജോലി, വളരെ ത്യാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചും സങ്കടങ്ങൾ സഹിച്ചും, ആർക്കുവേണ്ടി നാം വേല ചെയ്യുന്നുവോ അവരിൽനിന്നുമുണ്ടാകുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളേയും അപഖ്യാതികളേയും അധിക്ഷേപങ്ങളേയും വിഗണിച്ചും, ചെയ്യേണ്ടതായാണിരിക്കുന്നത്. പലപ്പോഴും അത്തരം നിസ്വാർത്ഥ സമുദായസേവകന്മാർക്ക് അവരുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം ഉണ്ടായില്ലെന്നും വന്നേയ്ക്കും. എങ്കിലും അപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമേ സമുദായസേവനമാകയുള്ളൂ. ഈ വിധമുള്ള ആദർശങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാണെന്ന് നായർ സർവീസസൊസൈറ്റി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്ന് എനിക്കു പൂർണ്ണ വിശ്വാസം വന്നിട്ടുണ്ട്. ഒന്നാമത്ത് ഈ സൊസൈറ്റി അല്പ

വന്ധിതമായ ഒരു ഒരു ജനസമൂഹമല്ല. ഒരു ശരിയായ നിയമത്തിന്റെ കർമ്മമായ വ്യവസ്ഥകളാൽ നിയന്ത്രിതമായ ഒരു സംഘടിതമായ സംഘമാകുന്നു. രണ്ടാമതു വിദ്യാലയങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ധർമ്മാപനസൃഷ്ടിമൂലം സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവൃത്തികളിലാണു സൊസൈറ്റി അതിന്റെ ശ്രദ്ധയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ കീഴിൽ നടത്തുന്ന മൂന്നു ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളുകളും, രണ്ടു മിഡിൽ സ്കൂളുകളും ഉണ്ട്. ഇവയുടെ തപരിതമായിത്തന്നെ വളർന്നുവരുന്നു. വേറെ പലേടത്തും വിദ്യാലയനിർമ്മിതിക്കായി സൊസൈറ്റി ശ്രമിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇതൊരു മഹത്തായ സമുദായസേവനവും രാജ്യസേവനവുമാകുന്നു. മൂന്നാമത്ത് ഈ സൊസൈറ്റിക്ക് ഈ നാട്ടിൽ മഹത്തരവും പ്രയോജനകരവുമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുവാൻ ശക്തിയും ശേഷിയുമുള്ള ഒരു പ്രവർത്തകസമിതിയുടെ സൗഹാർദ്ദപരവും സുദൃഢവുമായ സഹകരണഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറ് ഈ സംസ്ഥാനത്തെ പൌരന്മാരിൽ പ്രഥമഗണനീയനായ ഒരാളാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ നാലു വർഷങ്ങളായി നിയമസഭയിൽ വെച്ചുണ്ടായ അടുത്ത പരിഷയത്തിനും, അകന്നുനിന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു ചൊതുക്കായുപ്രവർത്തനങ്ങളെ ഇത്രനാളും സൂക്ഷിച്ചുതിനും, ശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള പൌപ്രമാണികളിൽ തന്റെ രാജ്യത്തിനും സമുദായത്തിനും വേണ്ടി ജയഭേരി അടിക്കാതെ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഫലപ്രദമായ സേവനത്തിലും, മറ്റുള്ളവരുടെ ആദരാധിക്ഷേപങ്ങളെ വകവെക്കാതെ തന്റെ വിശ്വാസത്തിനനുസരണമായി പറയുന്നതിനും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമുള്ള മനോധൈര്യത്തിലും അദ്ദേഹം പ്രഥമഗണനീയനെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള നായർസമുദായത്തിനുമാത്രം നേതാവല്ല, മറ്റു പല സമുദായക്കാരും അദ്ദേഹത്തെ അവരുടെ നേതാവായിത്തന്നെ വരികുന്നുമുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ രാജ്യാഭിമാനിയുടെ നിയന്ത്രണം ഏതൊരു സ്ഥാപനത്തിനും ശോഭനമാണെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം.”

ആ യോഗത്തിലാല്പ്യക്ഷം വഹിച്ച ദിവാനായിരുന്ന വാട്ട്സ് ഉപസംഹാരപ്രസംഗമദ്ധ്യേ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

“മി. മാമ്മൻമാപ്പിളയെപ്പോലുള്ള സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയവർക്കു സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി അത്യുന്നതമായ ആദർശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണെന്നു ഗുണമംഗലം വർഗ്ഗത്തെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനയ്ക്കു ശേഷം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഒട്ടും അസ്ഥാനത്തിലാകാൻ ഇടയില്ല. കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷക്കാലം ഈ സൊസൈറ്റി അതിന്റെ ഉന്നതാദർശത്തിൽനിന്നും അശേഷം വ്യതിചലിക്കാതെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാകുന്നു. എന്റെ എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്നേഹിതനായ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രസിഡൻറായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഈ സൊസൈറ്റി അതിന്റെ ഉന്നതാദർശങ്ങളിൽനിന്നു് ഒരിക്കലും വ്യതിചലിക്കുന്നതല്ലെന്നു നമുക്കു ധൈര്യപ്പെടാവുന്നതാണ്.”

ആ സമ്മേളനത്തിൽതന്നെ മറ്റൊരു പ്രാസംഗികനായിരുന്ന മി. എൻ. കുമാരൻ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി നായർസമുദായത്തിനെപ്പോലെതന്നെ ഇതരസമുദായങ്ങളോടും പൊതുവേ രാജ്യക്ഷേമത്തിനും വേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളെ വാഴ്ത്തുകയുണ്ടായി.

നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അനുഭാവപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുമെന്നു ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുപോലും മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയാണ് ആ സ്ഥാപനത്തിനക്കാലത്തു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നു മേലുദ്ധരിച്ച പ്രസംഗങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇടുങ്ങിയ വർഗ്ഗീയചിന്തകളിൽനിന്നും, മത്സരങ്ങളിൽനിന്നും, ആവുവിധം അകന്നു നില്ക്കുവാനും ഇതരസമുദായങ്ങളോടു സൗഹൃദപരമായ ബന്ധം കൈവളത്തുവാനും സൊസൈറ്റി അക്കാലത്തു് ഉദ്യമിച്ചിരുന്നു. സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഓരോ വർഷത്തിലും സമ്മേളിച്ചിരുന്ന നായർമഹാസമ്മേളനങ്ങളിലെ പ്രസംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചോ പ്രമേയങ്ങളെക്കുറിച്ചോ

റിച്ചോ പരാതി പറയുവാനും ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു മികച്ച സമുദായങ്ങൾക്കു കാരണമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈഴവസമുദായം നായർസമുദായത്തോടു ചേർന്നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും, സൊസൈറ്റിസ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഈഴവർ മുക്തഹസ്തം ധനസഹായം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈഴവരുടെ സഞ്ചാരസാമഗ്ര്യപ്രശ്നം നായരുടെ പ്രശ്നമായിട്ടാണ് അന്നു സൊസൈറ്റി കരുതിയിരുന്നത്. വയ്ക്കത്തുവെച്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ അല്പക്ഷതയിൽ കൂടിയ നായർഘോഷസംയുക്തസമ്മേളനം ഇതിനു മതിയായ തെളിവാണ്. ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണംവരെ സൊസൈറ്റിയുടെ അല്പക്ഷതനെന്ന നിലയിലും അതിനുശേഷം ഒരു ഉപദേശാധിപതി എന്ന നിലയിലും തന്റെ ധാർമ്മികബലവും സ്വാധീനശക്തിയും പ്രയോഗിച്ചു ചങ്ങനാശേരി ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉല്പാദനത്തിനും വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളുടെ ഒരു ചരിത്രവും, അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്ക് സൊസൈറ്റിയെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന മതിപ്പും, നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യരംഗത്തിൽ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഉന്നതമായ നിലയും സാമ്പത്തികമായ പ്രാബല്യവും എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നും ഇതിനകം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രഥമമായ ഉദ്ദേശം സമുദായപരിശ്രമമാണെങ്കിലും അത് എല്ലാ നല്ല ജനങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ രാജ്യത്തിന്റെ ആകമാനമുള്ള നന്മയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ നീരീക്ഷണത്തിൽനിന്നും ഞാൻ വിശ്വാസപൂർവ്വം ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്” എന്നു വാട്ട്സ് അഭിപ്രായപ്പെടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാജാതിമതസ്ഥരായ സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് അക്കാലത്തു സൊസൈറ്റിയെപ്പറ്റിയുണ്ടായിരുന്ന ആത്മാർത്ഥമായ അഭിപ്രായത്തെ പ്രതിലോപിപ്പിക്കുമാത്രമാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വം വിട്ടൊഴിഞ്ഞതിനുശേഷമുള്ള ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനചരിത്രവും സംക്ഷിപ്തമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിക്കാതെ നിവർത്തിയില്ല. താൻ ശിശുനിവി

ശേഷമായ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി പരിലാളിച്ചു വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോന്ന ആ സ്ഥാപനം അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങിയ കാഴ്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ ഒരു നിശ്ചലജലാശയംപോലെ വർഗ്ഗീയപ്രവർത്തനങ്ങളാകുന്ന ഇടുങ്ങിയ കൂപത്തിൽ കെട്ടിക്കിടന്നു ഭൂഷിക്കണമെന്നുള്ളതല്ലായിരുന്നു ആ സാഘടനകളേപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരമലക്ഷ്യം. ചില സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായുള്ള അവശതകൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ഒരു കാലത്തു വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ എത്രതന്നെ അപരിത്യാജ്യമായിരുന്നാലും കാലഗതിയനുസരിച്ച് അവ വളന്നു വളന്ന് വിപുലവും സാർവ്വത്രികവുമായ ഒരു ദേശീയലക്ഷ്യത്തിൽ ലയിക്കുവാൻ സന്നദ്ധമായില്ലെങ്കിൽ അതൊരു രാജ്യത്തിനു നേരിടാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അത്യാഹിതമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പരിഗണിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു:—

“വർഗ്ഗീയസമ്മേളനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ പരമലക്ഷ്യം—അവ നായരുടേതായാലുംശരി കൃസ്തൂപാനിയുടേതായാലുംശരി ഈശ്വരരുടേതായാലുംശരി—അവയെല്ലാം ഒരു പന്തലിൽതന്നെ സമ്മേളിക്കുകയും, ഓരോ സമുദായത്തിലേയും ഉന്നതന്മാരായ നേതാക്കന്മാർ എല്ലാ സമ്മേളനങ്ങളിലും സൗഹാർദ്ദപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കുകയും, ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്. അവസാനദിവസം ഒരു സംയുക്തസമ്മേളനം നടത്തുകയും, രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും ആരോഗ്യപരവുമായ പൊതുപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിലാലോചന നടത്തി തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുകയും വേണ്ടതാണ്. ഇതു വർഗ്ഗീയമായ വീക്ഷണകോടിയെ നിശ്ശേഷം ഉന്മൂലനം ചെയ്യുകയും സൗഹാർദ്ദപരമായ ദേശീയപ്രവർത്തനത്തിനു വഴി തെളിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വിഷയം അടുത്ത ഭാവിയിൽ പ്രവർത്തനരൂപത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്”.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള സർവ്വോപരി ഒരു ദേശീയ ചാടിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനത്തിൻകീഴിൽ സവീസ്സൊസൈറ്റി അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്യാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ അതിനു ശേഷമുള്ള മറ്റൊരു ചിത്രവും ഇവിടെ രചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഈ ചിത്രവും ആ ചിത്രവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഹൃദയവേദനയോടുകൂടിയല്ലാതെ സമുദായാഭിമാനികൾക്കു ഒർക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനുമുൻപു ചങ്ങനാശേരിയും സർവ്വീസ്സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസെക്രട്ടറി മി. മനത്തു പത്മനാഭപിള്ളയും തമ്മിലുണ്ടായ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ചങ്ങനാശേരി സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നിന്നു പാൻവാങ്ങുവാനുണ്ടായ കാരണങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അല്പായം നൂറ്

കഴിഞ്ഞ അല്പായത്തിലുദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ “നായർസർവ്വീസ്സൊ സൈറ്റിയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും സ്റ്റേഫെൻഡമാനങ്ങൾക്കു ചാത്രിഭൂതനായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകൾ” എന്നദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു തുലോം അത്ഥം ഗർഭമാണ്. മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള നിരന്തരമായ പരിശ്രമംകൊണ്ടും ആത്മാർത്ഥമായ സേവനംകൊണ്ടും സർവ്വീസ്സൊ സൈറ്റിയുടെ അഭ്യുന്നതിയെ ലക്ഷ്യംകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തുപോലും ആ സ്ഥാപനത്തിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും വിശ്വാസവും സ്റ്റേഫെൻഡമാനങ്ങളും ആർജ്ജിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. സൊസൈറ്റിഅംഗങ്ങളും ജനറൽസെക്രട്ടറിയും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും അതികഠിനമായ നീരസങ്ങളും സ്വപരചേർച്ചയില്ലായ്മയും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇവ വർദ്ധിച്ചുവന്നതല്ലാതെ കുറയുന്ന ലക്ഷണങ്ങളും കാണുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മി. മന്ദത്തിന്റെ വികാരപരമായ മനോഭാവവും സേപ്റ്റാപ്രഭുതപവമാണ് ഈ മത്സരങ്ങൾക്കിടകൊടുത്തത്. ഇങ്ങിനെ ആഭ്യന്തരമായി നീറിപ്പകഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്ന അസുഖങ്ങളും കഴപ്പുകളും ബഹിർഭാഗത്തേയ്ക്കു പൊട്ടി പ്രവഹിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ള അവസരങ്ങളിലെല്ലാം സർവ്വസമ്മതനായ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ഇടപെട്ടു കലഹപ്രിയന്മാരെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി ജനറൽസെക്രട്ടറിയുടെ പദവിയും പ്രാബല്യവും ഉന്നമിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നതിന്നും തന്റെ സഹായം ശക്തി മുഴുവൻ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൊസൈറ്റിയിലെ പ്രധാന അംഗങ്ങളിലൊരാളായ മി. പൊതുവാടത്തു പത്മനാഭപിള്ള മി. മന്ദത്തിനെ സെക്രട്ടറിപദത്തിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരിക്കൽ തീവ്രമായ പരിശ്രമം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. മി. മന്ദത്തിന്റെ ക്രമരഹിതമായ നടപടികളെ അപലിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ലഘുലേഖ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവാൻ പോലും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള

ഘട്ടങ്ങളിൽ മി. മന്ദം വികാരാവേശത്തോടുകൂടി പ്രതിയോഗികളെ സൊസൈറ്റിയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുമായി പുറപ്പെടുകയാണു പതിവ്. ഇത്യാദി അവിവേകങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെടാനേയും, എന്നാൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർത്തും, ഭിന്നിപ്പുകൂടാതെ സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തനങ്ങളെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്നതിനു ചങ്ങനാശേരിയുടെ നയോപായങ്ങളും സഹായനബലവും വളരെ സഹായകമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രതിയോഗികളുടെ ശല്യം അസഹ്യമായിത്തീരുമ്പോൾ മി. മന്ദത്തിന്റെ അഭയസ്ഥാനം എപ്പോഴും ചങ്ങനാശേരിതന്നെയായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിക്കിടങ്ങനെ എഴുതി അയച്ചു.

“പൊതുവാടം ഒട്ടും ശാന്തമായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രജിസ്റ്റർചെയ്തു നോട്ടീസ് ഇന്നലെ കിട്ടി. ഉടൻ സൊസൈറ്റി യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കൊള്ളണമെന്നാണു കാര്യം. എന്റെ പേരിലും മറ്റുമായി പത്രങ്ങളു ചാർജ്ജുകൾ ചുമത്തുകയും അതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ യോഗം കൂടണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയുമാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഓരിപ്രവൃത്തികളും കഴുപ്പും ജോലിത്തിരക്കും ഈ ഘോരസമരവും—എല്ലാംകൂടി താങ്ങാൻ ഞാനാളല്ല. എന്റെ ശത്രുക്കളും ബന്ധുക്കളും കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാതെയാണു് എന്നോടു പെരുമാറുന്നത്. ഒരു സെക്കൻഡ് ഞാൻ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ലെന്നു കാണാം. അതിന്റെ ഫലം മുറയ്ക്കു കിട്ടുന്നുമുണ്ട്. ഇതിലധികം അചമാനം കൂടാതെയും സൊസൈറ്റിക്കുപത്തു പറ്റാതെയും എന്നെ വിട്ടയയ്ക്കാൻ ദയവുണ്ടാകണം. എനിക്കുങ്ങയോടല്ലാതെ മറ്റാരോടും ഒരുപേക്ഷയുമില്ല”.

എത്ര ദയനീയമായ രോദനം.

മാൻൻ-ലാണു് ഈ കത്തു് എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതാണു്. അക്കാലത്തുതന്നെ മി. മന്ദത്തിനു സൊസൈറ്റിയിൽ തീവ്രമായ എത്രയും പ്രാതികൂല്യവും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ചങ്ങനാ

ശേരിയുടെ കർമ്മപ്രഭാവവും പിന്തുണയും മി. മന്ദത്തിന്റെ ഹസ്തങ്ങൾക്കു പ്രാബല്യം നൽകി. മി. മന്ദത്തിനെ വിട്ടു യയ്യുകയുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരുമതിയും സംഭവിച്ചതുമില്ല. കണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്ത ബന്ധുക്കളേയും ശത്രുക്കളേയും ചങ്ങനാശേരി സാന്തപനപ്പെടുത്തി. ഓരിഭൃഗുത്തിനും, കഷ്ടപ്പാടിനും, ജോലിത്തിരക്കിനും, ഘോരസമരത്തിനും, പ്രതിവിധിയുണ്ടാക്കി. മി. മന്ദം സൊസൈറിയുടെ സമ്പൂർണ്ണമായി തുടന്നുപോരുകയും ചെയ്തു.

കാലങ്ങൾ പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. ൧൧൦൮-ൽ സൊസൈററിവക പെരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂളിന്റെ സ്ഥലത്തെ ഭരണം സംബന്ധിച്ചു ചില കഴപ്പുക്കളുണ്ടായി. സ്കൂളിന്റെ സ്ഥലത്തെ മാനേജരായിരുന്ന മി. ടി. എസ്സ്. മാധവൻപിള്ളയും മി. മന്ദവും തമ്മിൽ ഭരണസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും അതികഠിനമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി. ലോക്കൽ മാനേജർ മി. മാധവൻപിള്ളയെ മി. മന്ദത്തിന്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു തൽസ്ഥാനത്തുനിന്ന് നീക്കം ചെയ്തു മി. കൊണ്ടൂർ കൃഷ്ണപിള്ളയെ നിയമിച്ചു. മി. മാധവൻപിള്ളയുടെ ഭരണകാലത്തു സ്കൂളിലെ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുകയും പണമിടപാടുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതു മി. മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവായ ഒരു മി. നാരായണക്കുറുപ്പായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സ്കൂളിലെ അല്പാപകനായിരുന്ന ഒരു മി. വാസുദേവൻപിള്ളയും ഈ കഴപ്പുക്കൾക്കു കാരണക്കാരനായി പറയപ്പെട്ടിരുന്നു. മി. മാധവൻപിള്ള ചാഞ്ചേഴിയേണ്ട ഘട്ടമായപ്പോൾ കണക്കുകളനുസരിച്ചു കുറേ പണം ബാക്കി കാണുവാനുണ്ടെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത സംഖ്യ മി. മാധവൻപിള്ള അപഹരിച്ചതാണെന്നു മി. മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവും നേരേമറിച്ചാണെന്നു മി. മാധവൻപിള്ളയും വാദിച്ചു. പണത്തിന്റെ കാര്യം തീരുമാനിക്കാതെ ചാർജ്ജ് കൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നു മി. മാധവൻപിള്ള ശരിച്ചു. മി. മാധവൻപിള്ളയുടെ വിസമ്മതത്തെ വിഗണിച്ചു മി. മന്ദം ചാർജ്ജ് മറ്റൊരാളെ ഏല്പിച്ചു. ഇതു് ആദ്യന്തരമായ വലിയ കലഹങ്ങൾ ക്കിടകൊടുക്കുമെന്നും വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു കാരണമാക്കുമെന്നും

ഉള്ള ഭിക്ഷായി. മി. മാധവൻപിള്ള ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഒരു കത്തയച്ചു. അന്നന്തരം സർവീസ്സൊ സൈറ്റിപ്രസിഡൻറായിരുന്ന മി. ദാമോദരനാശാൻ അദ്ദേഹം താഴെച്ചേർന്ന കത്തെഴുതി.

വാഴപ്പള്ളി,
൧൬—൧—൧൦൮.

നായർസർവീസ്സൊസൈറ്റി
പ്രസിഡൻറവർകൾക്ക്.

സർ,

പുതിയ ലോക്കൽമാനേജരെ ചാർജ്ജ് ചെയ്യുന്നതിന്, എന്റെ ഭരണകാലത്തു പണച്ചുമതല വഹിച്ച മി. നാരായണ കുറുപ്പിനോടു കണക്കുതീർത്തു ചുമതലകൾ തിട്ടപ്പെടുത്തി ഏല്പിക്കുന്നതിനു ആർഡർ കൊടുത്തു. ഏകദേശം ൧൦൦൦-ത്തിനുമേൽ സംഖ്യ അയാൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടിവരുമെന്നാണു തോന്നുന്നത്. സൊസൈറ്റിയിൽ ഹാജരാക്കി പാസാക്കിയിട്ടുള്ളതും ജനറൽമാനേജരുടെ ആഫീസിൽ അതാതു കാലം അയച്ചിട്ടുള്ളതായ കണക്കിൽ ചെടാത്തതും ആയ സംഖ്യകളാണു് അതു്. ആ സംഗതി അത്ര രസമില്ലാതായ ജനറൽസിക്രട്ടറിയും ജനറൽമാനേജരുംകൂടി ആലോചിച്ചു് അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു് ന്യായരഹിതമായും ലോക്കൽഭരണം ലോക്കൽമാനേജർ കൈവശപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി ഇന്നലെ ഒരു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചാർജ്ജ് ഞാൻ കൊടുക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വൈമനസ്സവും കാണിക്കുകയോ വല്ല പ്രവൃത്തിയും ഇതേവരെ ചെയ്തയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.

ജനറൽമാനേജരുടെ പ്രവൃത്തി എന്തെങ്കിലും അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവിടുന്ന് ഇക്കാര്യത്തിൽ നേരിട്ടു പ്രവേശിച്ച സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചു തീർപ്പിച്ചു നിയമപ്രകാരം എന്നിൽനിന്നും ചാർജ്ജ് കൊടുപ്പിക്കണമെന്നപേക്ഷ. അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ അഭിമാനത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഇതരനിയമത്തിലേയ്ക്കു് എന്നെ അനുവദിച്ചുപാകണമെന്നപേക്ഷിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

എന്നു്, വിഷയൻ
ടി. എസ്സ്. മാധവൻപിള്ള. (ഒപ്പ്)

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വിശദവും പൂർണ്ണവുമായ ഒരുനേപ
ഷണം നടത്തണമെന്നു പല അപേക്ഷകളും ചങ്ങനാശേരിക്കു
കിട്ടി. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിലിടപെടാതെ അദ്ദേഹ
ത്തിനു നിവൃത്തിയില്ലെന്നായി. സ്ഥലത്തുചെന്നു വേണ്ട പരി
ശോധനകളും അനേപഷണങ്ങളും നടത്തി ആവശ്യമുള്ള നട
പടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ
ചങ്ങനാശേരിക്കു പുറപ്പെട്ടു. പിന്നീടുള്ള സംഭവങ്ങൾ ചങ്ങ
നാശേരിയുടെ ഡയറിതന്നെ പറയട്ടെ.

൧൦൮ കന്നി ൧൪ വ്യാഴാഴ്ച:—കാലത്തു് ഏഴു മണിക്കു്

ചങ്ങനാശേരിക്കു തിരിച്ചു. വഴിക്കു് അടുർ ഇറങ്ങി.....
.....വൈകുന്നേരം മൂന്നു മണിക്കു ചങ്ങനാശേരിയിലെത്തി.
കാരക്കാട്ടു പരമേശ്വരൻപിള്ളയെക്കണ്ടു. സ്കൂൾസംബന്ധ
മായ കണക്കുകളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരണം മുഴു
വൻ കേട്ടു.....ഞാൻ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മി. മന്ദ
ത്തിനറിയാമായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹം പത്രത്തിന്റെ
വരിസംഖ്യ പിരിക്കുവാൻ പൊൻകുന്നത്തേയ്ക്കു പോയ്ക്കൂളത്തു.
.....അദ്ദേഹം മി. ടി. എസ്സിനോടു പെരുമാറിയ
രീതി അനാശാസ്യമായിരുന്നു.

കന്നി ൧൫ വെള്ളി:—മി. ടി. എസ്സു്. എന്നെ കാണു

വാൻ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു പറയുവാനുള്ളതു മുഴുവൻ കേട്ടു.
മി. ശിവരാമപ്പണിക്കർ വന്നു. സ്ഥലത്തെ മാനേജ്മെൻറു
സംബന്ധിച്ച കണക്കുകൾ എല്ലാം ഇന്നു വൈകുന്നേരം എന്റെ
പക്കൽ അയയ്ക്കുവാൻ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടു.
നാളെക്കാലത്തു കണക്കു പരിശോധിക്കുവാൻ സഹായത്തിനു
മി. കുറുപ്പിനെ എന്റെ അടുക്കൽ അയയ്ക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു.
അതു രണ്ടും ചെയ്യാമെന്ന് ഏറ്ററുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പോയി.
.....സ്കൂൾമാനേജ്മെൻറു് ഏറ്ററടുക്കുമ്പോൾ മി.
മന്ദത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നും ൧൦൦൦-രൂപാ പററിയതായി മി.
ടി. എസ്സു്. എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള രസീതു ശിവരാമൻനായർ
എന്നെക്കാണിച്ചു. ഈ പണം രൊക്കുമായി കൊടുത്തതാ
ണെന്നു മി. മന്ദം പറയുന്നു. മി. മന്ദത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം

പ്പെട്ടുകൊടുത്ത രല്ലാതെ ഹണം ഹററിയിട്ടില്ലെന്നു മി. ടി. എസ്സ്. പറയുന്നു. മി. മന്ദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം മറുകെ പിടിക്കു യുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹമേയെ നേളിറ ഉള്ളു കേൾക്കേണ്ടതെന്നതു സപീകരിക്കുമെന്നു മി. ശിവരമേശ്വരീകുറേട്ടേ ഹറഞ്ഞു. മംസംന്ത്യത്തിലയയ്ക്കുന്ന കണക്കുകളല്ലാതെ മേറെ കണക്കുകളൊന്നുമില്ലെന്നും ആ കണക്കുകൾ മന്ദത്തിന്റെ ആഫീസിൽ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ പകർത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മി. ഹണിക്കർ പറഞ്ഞു. “ഉള്ള കണക്കുകളയയ്ക്കുക. അവ ഹറനിക്ക കണ്ടണം.” എന്നു ഞാൻ മി. പണിക്കരോടു പറഞ്ഞു. മി. മന്ദമില്ലാത്തതു കൊണ്ടുകണക്കുകളയയ്ക്കുവാൻ പണിക്കർ മടിക്കയാണെന്നും മി. മന്ദം അടുത്ത ദിവസം വരുന്നതുവരെ ഞാൻ താമസിക്കണമെന്നും മി. പണിക്കരവശ്യപ്പെടുന്നു, എന്നും, പദ്ധ്യാക്കരപ്പ് രാത്രി ഹറന്നോടു പറഞ്ഞു. സമയമുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാമായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ സമയമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു നാളെ ക്കാലത്തു് ആഫീസിൽ പോയി കണക്കു പരിശോധിക്കുവാൻ ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി.....

കന്നി മന്ദ ശനി:—കാലത്തു് വൃ-മണിക്ക മി. മന്ദത്തിന്റെ ആഫീസ് സന്ദർശിച്ചു. മ-മണിവരെ മി. ടി. എസ്സിന്റെ ലോക്കൽമാനേജുമെന്ററ കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു. അനന്തരം ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു വിശ്രമിച്ചു. വൈകുന്നേരം വീണ്ടും ആഫീസിൽ പോയി കണക്കു പരിശോധിച്ചു. പിന്നീടു സായാഹ്നസവാരിക്കു പോയി. മി. മന്ദം തിരിച്ചെത്തി.....

കന്നി മന്ദ ഞായർ:—.....

കന്നി മന്ദ തിങ്കൾ:—കാലത്തു് എട്ടു മണിക്കു വീണ്ടും ആഫീസ് സന്ദർശിച്ചു കണക്കുകൾ തിട്ടപ്പെടുത്തി. ലാഗ് ബുക്കു പരിശോധിച്ചു. മി. വാസുദേവൻപിള്ള എന്നൊർല്യാപകനാണു സ്കൂളിലെ കഴപ്പങ്ങൾക്ക് അടിസ്ഥാനമെന്നു ബോധ്യമായി. മി. ടി. എസ്സിനെ മാറുവാൻ അദ്ദേഹം തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു .....

..... ഈ വഴക്കുകളിൽ ഒരു നിഷ്പക്ഷനില സപീകരിക്കേണ്ട

മി. മന്ദം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗം പിടിച്ചു. കാരണം അദ്ദേഹം മി. മന്ദത്തിന്റെ ഒരു ബന്ധുവാണ്. കൂടാതെ മി. കുറുപ്പിനെ (മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവ്) മി. ടി. എസ്. ഭരണച്ചുമതലകളിൽ നിന്നു മാറ്റുകയും ചെയ്തു. മി. കുറുപ്പിന്റെ പണക്കുഴപ്പങ്ങളെപ്പറ്റി മുഴുവനുമില്ലെങ്കിലും കുറിയൊക്കെ മി. മന്ദത്തിനറിയാമായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു വിശ്രമിച്ചു. വീണ്ടും ആഫീസിൽ പോയി കണക്കു പരിശോധിച്ചു.

കന്നി ൧൯ ചൊവ്വാഴ്ച:—സൊസൈറ്റിയുടെ ഭാവിഭരണ

ത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നയ്യാറാക്കി..... മി. ടി. എസ്. പൂർത്തിയായ കണക്കുകൾ കൊണ്ടുവന്നു. അതനുസരിച്ചു ലോക്കൽമാനേജ്മെന്റിൽനിന്ന് (അതായതു മി. കുറുപ്പിൽനിന്ന്) സൊസൈറ്റിയിലേയ്ക്ക് ൫൦൦ രൂപ വരേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. മി. കുറുപ്പ് ഹാജരാക്കിയ കണക്കുകൾ..... ഇപ്പോൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയവയുമാണ്. ഈ നിലയെപ്പറ്റി എനിക്കു വലിയ ഖേദം തോന്നുന്നു. മി. കൊണ്ടൂർ കൃഷ്ണപിള്ള വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തോടു ലോക്കൽമാനേജർസ്ഥാനം രാജിവയ്ക്കണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്ന് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു.....

കന്നി ൨൦ ബുധൻ:—കാപ്പി കഴിഞ്ഞു വീണ്ടും കണക്കു

പരിശോധിക്കുവാൻ പെരുന്നയിൽ പോയി. മി. കുറുപ്പ് ഹാജരാക്കിയ കണക്കുകളിൽ തുരുത്തരമായ പല പൂവാപരവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാണുന്നു. മി. കുറുപ്പിന്റെ സമാധാനം ആവശ്യപ്പെടണമെന്നു തോന്നി. കാലത്തു് അദ്ദേഹം ചേർത്തലയ്ക്കു പൊയ്ക്കുഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു കാണാൻ പററിയില്ല..... എന്തോ അത്യാവശ്യകാര്യമായിപ്പോയതാണെന്നും, നാളെത്തിരിച്ചുവരുമെന്നും കുറുപ്പ് ഒരു കത്തു കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ മന്ദത്തിനാളയച്ചു. അദ്ദേഹം വലിയ ക്ഷോഭം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന മുഖഭാവത്തോടുകൂടിയാണു വന്നതു്. ഞാൻ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ നിന്ദാസപരത്തിലാണു മറുപടി പറഞ്ഞതു്. ഞാൻ കണക്കു പരിശോധ

ചുറ്റു പുറത്തു വലിയ തെറിയാരണകൾക്കും കിംവദന്തികൾക്കുമിടകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നദ്ദേഹം പരാതി പറഞ്ഞു. കണക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളപ്പോൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അവ പരിശോധിച്ചതു ശരിയായില്ലെന്നും, ഞാൻ കൊണ്ടു കൂട്ടി പിള്ളയോടു സംസാരിച്ച രീതിയിൽ സംസാരിക്കുവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു എന്നും, കാര്യങ്ങളെല്ലാം മി. മദ്രം മുഖാന്തിരം നടത്തുകയെന്നുള്ള പഴയ നടപടിക്കതു വിരുദ്ധമാണെന്നും മി. മദ്രം പറഞ്ഞു. കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എത്രകക്ഷികൾ എന്നെ വളഞ്ഞിരിക്കയാണെന്നും, അതുകൊണ്ട് എന്നോടദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നും പറയുവാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെയായിരിക്കുന്നു എന്നും മി. മദ്രം പറഞ്ഞു. ഞാൻ നേരത്തേ ശിവരാമപ്പണിക്കരെ അറിയിച്ചിരുന്ന നിശ്ചയമനുസരിച്ചാണു കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചതെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്തതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ലെന്നും, ലോക്കൽമാനേജരുടേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏജന്റിന്റേയും കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം എന്തെങ്കിലും മി. മദ്രത്തിനോടു് ആലോചിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതായിരുന്നു എന്റെ നിശ്ചയമെന്നും ഞാൻ മദ്രത്തിനോടു പറഞ്ഞു.....

പിന്നീടു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുംകൂടി കണക്കു പരിശോധിച്ചു. കണക്കിൽ വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടെന്നു മി. മദ്രം സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ വീഴ്ചകൾക്കു സമാധാനം പറയുവാൻ മി. കറുപ്പിനേ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ട് അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ മി. കറുപ്പിന്റെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു ബാക്കി ജോലി പിറേറ ദിവസം ഒരു മണിക്കാകട്ടെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു.....

.....കാലത്തു കയ്യാൾ വന്നു ഞാൻ ബാങ്കുകാര്യത്തിൽകൂടി ഇടപെടണമെന്നപേക്ഷിച്ചു.

കന്നി ൨൧ വ്യാഴാഴ്ച:—കാലത്തു് ന്-മണിക്കു ബാങ്കിൽ പോയി കണക്കു പരിശോധിച്ചു. എല്ലാം വലിയ കഴപ്പം തന്നെ.....

കന്നി ൨൨:—മുൻ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു കാലത്തു് എടു

മണിക്ക മെ. നാരായണക്കുറുപ്പും ശിവരാമപ്പണിക്കരും വന്നു ചേന്നു. മി. കുറുപ്പു് ഹാജരാക്കിയിരുന്ന കണക്കിലെ അവസാന നീക്കിയിരിപ്പു തുക തെറ്റാണെന്നും, ശരിയായ തുക ൨൦൭ രൂപയാണെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തോടു പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു. പിന്നീടു മി. ശിവരാമപ്പണിക്കരോടു് എന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എഴുതുവാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തലക്കെട്ടു പകുതി എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം എഴുത്തു നിർത്തി എന്തോ ചിലതു പറയുവാൻ അനുമതി വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ഞാൻ അനുവദിച്ചു. ഞാൻ എന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ അതവസാനതീരുമാനമായിരിക്കുമെന്നും, അതു മി. മന്ദത്തിന്റെ നില വലിയ ഭൂഷണത്തിലാക്കുമെന്നും.....

മറ്റും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.....മി. മന്ദത്തിന്റെ അപ്പോഴത്തെ മനഃസ്ഥിതി അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹവുമായി ഒരു ഭീഷണിസംഭാഷണം നടത്തണമെന്നു ഞാനാഗ്രഹിച്ചു.....മി. പണിക്കർ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കുവേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യാമെന്നോർ.....

.....ഞാനും മി. മന്ദവും ഹൃദയം തുറന്നു് ഒരു സംഭാഷണം നടത്തി. മി. മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവിനോടു ഞാൻ അനുഭാവപൂർവ്വം പെരുമാറിയില്ലെന്നുള്ളതാണു മി. മന്ദത്തിന്റെ വലിയ പരാതി. ആദ്യം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ദയാപൂർവ്വമാണു പെരുമാറിയതെന്നും, എന്നാൽ ഞാൻ നിഷ്പക്ഷമായിട്ടല്ല പെരുമാറുന്നതെന്നും ഒരു പരസ്യമായ അനേപക്ഷണം ആവശ്യമാണെന്നും മി. മന്ദം സൂചിപ്പിച്ചതിനുശേഷം ആരോടും അനുഭാവം കാണിക്കുവാൻ എനിക്കു കടപ്പാടുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും ഞാൻ മി. മന്ദത്തിനോടു പറഞ്ഞു. ഹൃദയം തുറന്നു സംസാരിക്കുകയാ അതിനിടയ്ക്കു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കണ്ണീരൊഴുക്കുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർത്തു. . . . .

അനന്തരം മി. ടി. എസ്സും മി. മന്ദവും ലോക്യമായും സമാധാനമായും കഴിയണമെന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു്

അതിലേയ്ക്കു ഞാൻ മി. ടി. എസ്സിനാളയച്ചുവരുത്തി. മി. ടി. എസ്. വീണ്ടും വളരെ മുറുകുമായിട്ടുതന്നെയാണു ചെയ്യാനായിട്ടു. അതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം ഞാൻ ആ ശ്രമം നിർത്തിവെച്ചു. അടുത്തദിവസം കാലത്തു ശരിപ്പെടുത്താമെന്നു് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. . . . . (പിന്നീടു ഡയറിയിൽ ചങ്ങനാശേരി അനേചഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി കണ്ടെത്തിയ വിവരങ്ങൾ വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതു് ഇവിടെ ചേർക്കുന്നില്ല.)

എൻ. എസ്സ്. എസ്സ്. ബാങ്കിന്റെ നിലയും തുലോം അനഭിലഷണീയമായിരുന്നു. സൊസൈറ്റിയിൽ പുതുതായി അംഗങ്ങളെ ചേർത്തുകൊണ്ടു് അവരുടെ ഫീസുവകയിൽ ഈടാകുവാനുള്ള പണത്തിനു് അവരെക്കൊണ്ടു ബാങ്കിലേയ്ക്കു പ്രോനോട്ടു് എഴുതിക്കൊടുപ്പിച്ചു് ആ തുക ബാങ്കിൽനിന്നു ജനറൽ സിക്രട്ടറി സൊസൈറ്റിക്കു വേണ്ടി റൊക്കം പററുന്ന ഒരു ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായം പൊതുവേ അംഗീകരിച്ചുവന്നിരുന്നു.

ക്രമരഹിതമായ ഈ നടപടികളുവസാനിപ്പിച്ചു, സൊസൈറ്റിയുടെ ഭരണം സംശയാതീതമായ നിലയിൽ ഉന്നമിപ്പിച്ചു സുദൃഢമാക്കേണ്ട ആവശ്യം ചങ്ങനാശേരിക്കു പൂർവ്വധികം ബോധ്യപ്പെട്ടു. തന്റെ പരിശോധനയുടെ ഫലം ഒരു റിപ്പോർട്ടായി സൊസൈറ്റിക്കെഴുത്തുസിലിൽ സമർപ്പിക്കുവാനാണു് അദ്ദേഹം ആദ്യം നിശ്ചയിച്ചതു്. ഈ നിശ്ചയത്തെ ചങ്ങനാശേരി മി. കട്ടിയാട്ടു ശിവരാമപ്പണിക്കരെ അറിയിച്ചു. വിവരങ്ങൾ മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയും അറിഞ്ഞിരുന്നു. മി. മന്ദം പരിഭ്രാന്തചിത്തനായി, ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിഷ്പക്ഷവും നിദ്രാക്ഷിണ്യവുമായ റിപ്പോർട്ടു് മി. മന്ദത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി ശക്തിയേറിയ ഒരു യുദ്ധമായി പ്രശോധിക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണു്. ഭീഷകാലത്തെ സമുദായസേവനത്തിനും കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും തന്റെ ക്രമരഹിതമായ നടപടികൾമൂലം ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന പ്രതിഫലമോത്തു് അദ്ദേഹം നടുക്കടി. പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ തന്നെ ആക്ഷേപാഹ്വാനാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഈ അനേചഷണഫലം അദ്ദേഹത്തെ നിരാശാകുല

നാക്കി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അന്വേഷണഫലം സൊസൈറ്റിയുടെ കൗൺസിലിൽ സമർപ്പിച്ചു പരസ്യമാക്കുന്നതു് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ബഹുമതിക്കു അന്തസ്സിനമെന്നു വേണ്ട നിലനില്പിനുതന്നെ ഹാനികരമായിരിക്കുമെന്നും, മി. മന്ദം കഴിഞ്ഞുപോയ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉള്ളഴിഞ്ഞു പശ്യാത്തപിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, ശ്രദ്ധക്കുറവുകൊണ്ടു വന്ന ക്രമക്കേടുകൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു് അദ്ദേഹത്തെ അപമാനിക്കുന്നതു ജനറൽസീക്രട്ടറിക്കു തീരാത്ത ഭൂഖകാരണമായിത്തീരുമെന്നും, മി. ശിവരാമപ്പണിക്കർ ചങ്ങനാശേരിയെ അറിയിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഭാവിയിൽ ഭരണകാര്യങ്ങൾ നിവഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മി. മന്ദം സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായും മി. ശിവരാമപ്പണിക്കർ ചങ്ങനാശേരിക്കുറിവു നൾകി. മി. പണിക്കരുടെ അഭിപ്രായത്തെ ആദരിച്ചും, അന്നു വൈകുന്നേരം മി. മന്ദം നേരിട്ടു ചെയ്തു പശ്യാത്താപപ്രകടനത്തെ വിശ്വസിച്ചും, ഒരു പഴയ സഹപ്രവർത്തകനോടുള്ള മൈത്രിബന്ധത്തെ പരിഗണിച്ചും, ചങ്ങനാശേരി റിപ്പോർട്ടു കൗൺസിലിനു സമർപ്പിക്കുവാനായില്ല. എന്നാൽ സൊസൈറ്റിയുടെ ഭാവിനടത്തിപ്പിന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം താഴെച്ചേക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ മി. മന്ദത്തിനു രേഖാമൂലം നൾകുകയും, അവ അക്ഷരംപ്രതി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മി. മന്ദം ഉറപ്പു പറയുകയും ചെയ്തു.

നിർദ്ദേശങ്ങൾ.

൧. പെരുന്നശ്ശുളിലെ കഴപ്പത്തിനെല്ലാം ഘേതുഭൂതനായ മി. വാസുദേവൻപിള്ളയെ താക്കീതു നൾകി അവിടെ നിന്നും കരുവാറായ്ക്കു സ്ഥലം മാറണം.

൨. പെരുന്നസപദേശികളായ യുവാക്കന്മാരെ അവിടെത്തെ ശ്ശുളിൽ നിയമിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അല്പാപകന്മാരുടെ ഇടയിൽ കക്ഷിപ്പിണക്കവും വഴക്കുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മേലിൽ പെരുന്നദേശികളായ യുവാക്കന്മാരെ അവിടെ നിയമിക്കരുതു്. അവരെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ നിയമിക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല.

൩. മി. മന്ദത്തിന്റെ ജാമാതാവായ മി. നാരായണക്കുറുപ്പിനെ പണമിടപെട്ട ചുമതലയുള്ള യാതൊരു ജോലിയിലും നിയമിക്കരുത്. മേലാൽ മയ്യാദയായി നടന്നുകൊള്ളാമെന്ന സമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അയാളെ പെരുന്നയിൽത്തന്നെ തുടരുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല.

൪. ഇയിടയ്ക്കു പെരുന്നസ്ത്രളിലേയ്ക്കു സ്ഥലം മാറ്റപ്പെട്ട യാളും, അവിടത്തെ വഴക്കിനുള്ള കാരണക്കാരിൽ ഒരുവനും, ഫെഡ് മാസ്റ്ററെ പരസ്യമായി അപമാനിച്ചതിലേയ്ക്കുത്തരവാദിയും ആയ മി. ഉണ്ണിത്താനെ മൂന്നു മാസത്തേയ്ക്കു സസ്പെൻറു ചെയ്യുകയും, അയാൾ ഉടൻതന്നെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററോടു നിരുപാധികമായി ക്ഷമാവാചനം ചെയ്യയും വേണം.

൫. പെരുന്നസ്ത്രളിൽ അനാവശ്യമായി പ്രവേശിക്കയും ഫെഡ് മാസ്റ്ററെ അപമാനിക്കയും ചെയ്ത മി. പൊതുവാടത്തു പത്മനാഭപിള്ള മുതൽപേർ മേലാൽ ഫെഡ് മാസ്റ്ററുടെ അനുമതികൂടാതെ സ്ത്രൾവളപ്പിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു വിരോധിക്കണം.

൬. (ജനറൽമാനേജർ) മി. ശിവരാമപ്പണിക്കരുടെ ആഫീസ് ചങ്ങനാശേരിയിൽത്തന്നെ തുടരുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമായതിനാൽ തല്ക്കാലത്തേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫീസ് പ്രാക്കുളത്തേയ്ക്കു മാറണം.

൭. ചങ്ങനാശേരിയോടാലോചിക്കാതെ ബാങ്ക്മാനേജരെയോ, ഫെഡ് മാസ്റ്റരെയോ ശിക്ഷിക്കുകയോ അവരെ പിരിച്ചുവിടുകയോ ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

൮. മി. മന്ദത്തിന്റെ ആഫീസും കറുകച്ചാലിലേയ്ക്കു മാറ്റുന്നതു നന്നായിരിക്കും. എന്നാൽ അക്കാശ്ശത്തിൽ നിർബന്ധമില്ല.

൯. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയിൽ ഇനി ലോക്കൽമാനേജർ പശ്യമില്ല. മി. കൊണ്ടൂർ കൃഷ്ണപിള്ളയോടു ലോക്കൽമാനേജർസ്ഥാനം രാജി കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും

അദ്ദേഹം അതു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പകരം ഭൗരേയും നിയമിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

൧൦. ഫെഡ് മാസ്റ്റർതന്നെ ജനറൽമാനേജരുടെ കീഴിൽ സ്കൂൾ മാനേജ്മെൻ്റ് നടത്തിയാൽ മതി.

൧൧. ഫീസുചിരിവും മറ്റിനങ്ങളിലുള്ള വരവുകളും അന്നോടന്നു ബാങ്കിൽ നിക്ഷേപിക്കേണ്ടതും, അപ്രകാരമല്ലാതെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററോ ലോക്കൽമാനേജറോ ആ വക പണങ്ങൾ ൨൪ മണിക്കൂറിൽ കൂടുതൽ കൈവശംവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതപഹരണമായി ഗണിച്ചു മുറയ്ക്ക നടപടി നടത്തേണ്ടതുമാണ്.

൧൨. എല്ലാ ചിലവുകളും ബാങ്കുമുഖാന്തിരം ചെക്കുകളായും ഡ്രാഫ്റ്റുകളായും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഏതെങ്കിലുമല്ലാപകനു ചെറിയ അഡ്വാൻസ് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ അതിലേയ്ക്കായി അയാൾ ബാങ്കിൽ ഒരു അക്കൗണ്ടു വയ്ക്കേണ്ടതും അയാളുടെ ശമ്പളബില്ലിൻ്റെ ജാമ്യത്തിന്മേൽ അപ്രകാരം അഡ്വാൻസുകൾ നൽകാവുന്നതുമാകുന്നു. അപ്രകാരം അഡ്വാൻസ് ചെയ്യുന്ന തുക അയാളുടെ ശമ്പളത്തിൻ്റെ പകുതിയിൽ ഒരിക്കലും കവിയാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

൧൩. ലോക്കൽമാനേജ്മെൻ്റ് നാൾവഴി ഉൾപ്പെടെ ശരിയായ കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

൧൪. ബാങ്കിൽനിന്നും സപ്ലൈ പണയത്തിന്മേലല്ലാതെ ആക്ഷം പണം കടം കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല.

൧൫. മി. മന്ദം മെമ്പറന്മാരെ ചേർത്ത വകയിൽ അവരുടെ പ്രോനോട്ടംപടി ൫൦൦൦ രൂപാ ബാങ്കിൽനിന്നു പറ്റിയ തായിക്കാണുന്നു. ഇത് ഒട്ടും ശരിയല്ല. ഈ പണം നടപടി കൂടാതെ ഇടക്കാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മെമ്പറന്മാരുടെ മേൽ നിർബന്ധനടപടി നടത്തുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ കഴപ്പങ്ങൾക്കിടയാകും. അതുകൊണ്ട് ഈ പതിവു നിശ്ശേഷം നിർത്തുകയും മേലാൽ ഫീസുവകയിലുള്ള പണം രൊക്കം വന്നാലല്ലാതെ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

൧൬. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തരത്തിൽ പ്രോനോട്ട് എഴുതി കൊടുത്തിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം മൂന്നു മാസത്തിനകം പണ മടച്ചുതീർക്കേണ്ടതാണെന്നു നോട്ടീസയക്കുകയും അപ്രകാരം അവർ ചെയ്യാത്തപക്ഷം കേസുകൾ ഫയലാക്കുകയും മി. മന്ദം അവരുടെ പക്കൽനിന്നു പണമീടാക്കുവാൻ പ്രത്യേക യത്നം ചെയ്യുകയും വേണം.

൧൭. ബാങ്കുകെട്ടിടത്തിൽ വേണ്ടത്ര സ്ഥലമില്ല. ബാങ്കിൽ കൌണ്ടർ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇയിടെ ഉണ്ടായതുപോലെ ക്ലാർക്കിനെ ആരും അടികലശൽ ചെയ്യുവാൻ ഇടയാവുകയില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ബാങ്ക് ഇപ്പോഴുള്ള കെട്ടിടത്തിൽ നിന്നു കവലയ്ക്കുലുള്ള ഏതെങ്കിലും കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്ക് ഉടൻ മാറുകയും കൌണ്ടർ ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം.

സദ്ദേശത്തോടുകൂടിയും സൊസൈറ്റിയുടെ ഉന്നതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുമാണു ചങ്ങനാശേരി ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയത്. സൊസൈറ്റിക്കു വേണ്ടി ജീവിതമുഴിഞ്ഞുവെച്ച് അതിന്റെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി പല നല്ല കാര്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുകയും, അക്ഷീണമായി പരിശ്രമിക്കുകയും, ചെയ്തിരുന്ന മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളക്കുറേപകരമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു ചങ്ങനാശേരി സ്വപ്നത്തിൽപോലും വിചാരിച്ചില്ല. സൊസൈറ്റിയുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു വിഭേദബുദ്ധിയിക്കും ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സൊസൈറ്റിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട നാൾ മുതൽ തന്റെ വലംകയ്യായി നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുകയും, ഒരു സഹ പ്രവർത്തകനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട പല മഹനീയഗുണങ്ങളും ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മി. മന്ദത്തിനോടു ചങ്ങനാശേരിക്കു *സഹോദരനിർവ്വിശേഷമായ സ്നേഹമാണുണ്ടായിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒട്ടുമിക്കാലും അക്കാലത്തുതന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. മി. ടി. എസ്. മാധവൻപിള്ള അക്കാലത്തു് എഴുതിയ മറ്റൊരു കത്തു് ഇതിലേയ്ക്കു പുണ്ണമായ തെളിവു നൽകുന്നുണ്ടു്.

വാഴപ്പള്ളി,

൧൦—൩—൧൦൮.

“വലിയ കൊടുങ്കാറ്റും ഇടിയുമുണ്ടാകാൻ ഭാവിച്ചു. എങ്കിലും എങ്ങിനെയോ കാറ്റു മാറിക്കാണുന്നു. അവിടത്തെ നിർദ്ദേശാനുസരണം നടക്കയും ഭാവിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു.”

ടി. എസ് മാധവൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

അനേകപണ്ണംകഴിഞ്ഞു നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയതിനു ശേഷം ഏറ്റവും സൗഹൃദപരമായോടുകൂടിയാണു ചങ്ങനാശേരിയും മി. മന്ദവും തമ്മിൽ പിരിഞ്ഞത്. എങ്കിലും ആ സൗഹൃദപരമായ ബന്ധം കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങൾ ശിഥിലപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളേയും, പൊതുക്കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായ പെരുമാറ്റങ്ങളേയും, മി. മന്ദം തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഇവർ രണ്ടുപേരും തമ്മിലുള്ള മാനസികമായ അകൽച്ച അനുഭവമെന്നവണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. വ്യക്തിപരമായ ബന്ധങ്ങൾമരുന്നുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഭാഷിണ്യരഹിതമായ നീതിനിഷ്ഠ അക്ഷന്തവ്യമായ രെപരാധമായിട്ടാണു മി. മന്ദം കരുതിയത്. മി. മന്ദത്തിന്റെ തെറ്റിദ്ധാരണകളെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി കണ്ണിതപ്പെടാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും കത്തവ്യനിഷ്ഠയിൽ നിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ നൈസർഗ്ഗികമായ നീതിബോധം അദ്ദേഹത്തെ അനുവദിച്ചതുമില്ല. തെറ്റിദ്ധാരണകളും അസുഖങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു വർദ്ധിച്ചു ചങ്ങനാശേരിക്കും മി. മന്ദത്തിനും ഒരേ സമയത്തു് ഒരുസ്ഥാപനത്തിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള നില വന്നുകൂടി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ വീക്ഷണഗതിയിൽ വിപ്ലവപരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലമായിരുന്നു ഇത്. സഹ്യാദ്രിക്കപ്പുറത്തു് അടിക്കടിനടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേശീയബോധത്തെ അഭൂതപൂർവ്വമാംവണ്ണം തട്ടിയുണർത്തിയിരുന്നു. ഒരു സാമുദായികസ്ഥാപനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനെന്നനിലയിൽ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിച്ച ചങ്ങനാശേരി

വസ്ത്രീയസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പരിമിതികളേയും അനാശാസ്യസ്വപദോ
 വത്തേയുംപാറി ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ച് ഒരു തികഞ്ഞ ദേശീയ
 വാദിയായിട്ടാണു സക്കാർജീവനത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു പൊ
 ത്തുകൊടുത്തുവെക്കുകയും വീണ്ടും തിരിച്ചുവന്നത്. ഇത് അനന്തര
 സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതാണ്. ഏതായാലും തന്റെ നിർദ്ദേശ
 ശബ്ദമനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ സൊസൈറ്റി
 യുടെ ഭരണം സംബന്ധിച്ചു വൻപിച്ചു കഴിപ്പിച്ചുവെന്നും അടു
 ത്ത ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുന്നതല്ലെന്നു ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നതു
 കൊണ്ടും മി മന്ദത്തിനോടു മത്സരിക്കുവാൻ താല്പര്യമില്ലാതിര
 ന്നതുകൊണ്ടും, ചങ്ങനാശേരി ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ സജീവ
 മായ നേതൃത്വത്തിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു.
 സൊസൈറ്റിയേപ്പോലുള്ള ഒരു പ്രവർത്തനരംഗം മി. മന്ദത്തി
 നേപ്പോലുള്ള ഒരു സമുദായപ്രവർത്തകൻ എത്ര വളരെ മേന്മ
 ചേർന്ന ഒന്നാണെങ്കിലും വിദ്യാസമ്പന്നനും ദേശീയചിന്ത
 കനും രാജ്യാഭിമാനിയുമായ തനിക്കു് അതുയോജിച്ചതല്ലെന്ന്
 അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ
 നിർബാധമായി തുടർന്നുപോയെങ്കിലും മി. മന്ദത്തിനെ
 അനുവദിച്ചിട്ടു ചങ്ങനാശേരി പിന്നണിയിലേയ്ക്കു വലിഞ്ഞു.
 അടുത്ത പ്രാവശ്യം സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാന
 ത്തേയ്ക്കു സ്ഥാനം ത്വമിയായി നില്ക്കണമെന്നു ചിലർ അദ്ദേഹ
 ത്തോടപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ഐക്യകണ്ഠേണ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെ
 ട്ടുമാകില്ലാതെ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുവാൻ താൻ അഭില
 ഷിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞത്. മി. മന്ദ
 വും അനുയായികളും എതിരുള്ളപ്പോൾ ഐക്യകണ്ഠേണയുള്ള
 തിരഞ്ഞെടുപ്പു് അസാധ്യമായിരിക്കുമെന്നദ്ദേഹത്തിനറിയാമാ
 യിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി
 യുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദം കാമ്യമായിത്തോന്നിയിരുന്ന കാലഘട്ടവും
 കഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ
 പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്മാറിയതോടുകൂടി ചങ്ങനാശേരി
 വസ്ത്രീയരംഗത്തുനിന്നു് എന്നേയ്ക്കുമായി അന്തർലോകം ചെയ്തു.
 എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി മരൊരാൾ നായർസമേതനത്തിന്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷ പീഠത്തിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയുണ്ടായി

എന്ന കാര്യം ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചിട്ടില്ല. അന്നുവരെ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ശീഘ്രമായ വളർച്ചയ്ക്കും പുരോഗതിക്കും മറ്റേതൊരാളെക്കാളും ആത്മാത്മമായി പരിശ്രമിക്കുകയും ക്ലേശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി ദേശീയത്വമാകുന്ന വിപുലവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ഒരുപരിതലത്തിലേയ്ക്കുയർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, നിരവധി വർഷങ്ങളിലേ പ്രയത്നഫലമായി ആർജ്ജിച്ചുകൂട്ടിയ സ്ഥാപിതസമ്പത്തുകളേയും വ്യക്തിപരവുമല്ലാത്തവയുമായ താല്പര്യങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ആ സ്ഥാപനം ആയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പഴയ പരിസരങ്ങൾ വിട്ടു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനതിനു സാധ്യമായിരുന്നില്ല.

അല്പായം ൩൫

ശ്രീചിത്തിരതിരനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഭരണഭാരം കയ്യേറ്റ വേളയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഖഹു ജനങ്ങളോടായി ചെയ്ത പ്രസംഗമദ്ധ്യേ അതിപ്രധാനങ്ങളായ രണ്ടു സംഗതികളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചു സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഇവയിലൊന്നു ശ്രീമൂലംപ്രജാസഭയെ നിയമപരമായ അധിഷ്ഠാനത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാദാനവും, രണ്ടാമത്തേതു സർ. സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരെ തിരുമനസ്സിലെ നിയമോചാര്യ്യോവായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനവുമായിരുന്നു. അസംബ്ളി പരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുമനസ്സിലെ വാദാനത്തെപ്പറ്റി പല പ്രത്യാശകളും ജനതാമല്യത്തിലങ്കരിച്ചു. ജനകീയാവകാശങ്ങൾ വിപുലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള തിരുമനസ്സിലെ സംരംഭത്തെ പ്രജാലക്ഷങ്ങൾ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിച്ചു. ഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പല ഉഴുഹാപോഹങ്ങളും നാട്ടിലെങ്ങും പ്രചരിച്ചു. ഗവണ്മെൻറ് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളോടാലോചിക്കുകയുണ്ടായില്ലെന്നുള്ളതു ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള പ്രതീക്ഷകളെ അല്പമൊന്നു മന്ദീഭവിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. എങ്കിലും യുവാവായ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ജനക്ഷേമകരമായ നിശ്ചയത്തെ അത്യജ്ജ്വലമായ ആശാഭീഷ്ഠിയോടും ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടും കൂടിയാണു പൗരസഞ്ചയം വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്.

ഭരണപരിഷ്കാരരൂപവൽക്കരണത്തിനുള്ള ചുമതലകൾ സ്വാഭാവികമായി സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യരിൽത്തന്നെയാണു വന്നുചേർന്നത്. പരിഷ്കൃതാശയനും ജനസ്വാതന്ത്ര്യതല്പരനുമായ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് ഉത്തരവാദിഭരണത്തോടുത്ത വിദൂരവ്യാപകമായ വ്യവസ്ഥകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പരിഷ്കാരം ഖഹുജനങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നതുമില്ല. അന്നു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ന്യായാധിപപദത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിലെ

പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിന്റെ നാഡിചലനത്തെ അപ്പോഴും സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയുമായി സർ സി. പി. ഭരണപരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി സംഭാഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി സർ സി. പി.-ക്കയച്ച ഒരു കത്തിൽ പുത്തനായി രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്ന നിയമസഭയ്ക്കു കരം ചുമത്തുന്നതിനുള്ള അധികാരങ്ങൾ നൽകേണ്ടതാണെന്നും, നിയമസഭയുടെ ആലോചനാപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വിഷയങ്ങളുടെ എണ്ണം നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം കുറവു ചെയ്യണമെന്നും, പൊതുജനങ്ങളുടെ ഭാവനയെ സ്തുതിക്കത്തക്ക എന്തെങ്കിലും ചില പുതുതകൾ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിലുൾപ്പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നും പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു.

മഹാവൃതുലാമാസത്തിൽ ഭരണപരിഷ്കാരം സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗവൺമെന്റുകമ്മ്യൂണിക്കം റഗുലേഷനും പ്രസിദ്ധീകൃതമായി. ഒരു ദ്വിമണ്ഡലനിയമസഭയാണു നൂതനമായ ഈ പരിഷ്കാരംകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിനു ലഭിച്ചത്. ഇവയ്ക്കു ശ്രീമൂലംഅസംബ്ളിയെന്നും, ശ്രീചിത്തിരാസ്സേററു്കൌൺസിലെന്നും പ്രത്യേകം നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നു. പത്തുദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളുൾപ്പെടെ അസംബ്ളിയിൽ എഴുപത്തിരണ്ട് അംഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണു നിയമം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു്. ഈ സഭയ്ക്കു തൊണ്ണൂറ്റിപ്പതിനെ നിയമസഭയെ അപേക്ഷിച്ച് അഗണ്യമായ ചില അധികാരങ്ങൾ കൂടുതലായി നൽകിയിരുന്നു. ഒരു ഡെപ്യൂട്ടിപ്രസിഡന്റിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനും ഏതെങ്കിലും ഒരു അംഗത്തിന്റെ ചോദ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മറ്റേതൊരംഗത്തിനും ഉപചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുവാനും ഉള്ള അവകാശങ്ങളായിരുന്നു ഇവയിൽ പ്രധാനമായവ. കൌൺസിലിലുള്ള അംഗങ്ങളുടെ ആകെ എണ്ണം ൩൭ ആയിരുന്നു. അതിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾക്ക് ഒരു ചെറിയ ഭൂരിപക്ഷം മാത്രമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. ബഡ്ജറ്റു പൊതുവേ വിമർശിച്ചു പാസാക്കുവാനല്ലാതെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപങ്ങൾ ഘോഷിക്കുവാനുള്ള അവകാശം കൌൺസിലിനു

നരുകിയിരുന്നില്ല. കൌൺസിലിന്റേയും അസംബ്ളിയുടേയും സ്ഥിരാലൃക്ഷ്യൻ ദിവാൻജിതനെന്നയാണു്. ന്-ലെ നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കാർയ്യമായ യാതൊരു പുരോഗതിയും ഈ നൂതനനിബന്ധനകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നിലയ്ക്കു തികച്ചും അനാവശ്യവും അസംബ്ളിയുടെ അധികാരത്തെ പരിമിതിപ്പെടുത്തുന്നതുമായ ഒരുപരിമണ്ഡലവ്യവസ്ഥകൂടി ഈ നൂതനപരിഷ്കാരത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരുന്നു എന്നുള്ളതല്ലാതെ ജനാഭിപ്രായങ്ങളെ സംരൂപിപ്പിച്ചുപോകുന്നതോ രാജ്യാഭിമാനികളുടെ ഭാവനാശക്തിയെ സ്പർശിക്കുന്നതോ ആയ യാതൊരധികാരവും ഈ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിലുൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഉത്തരവാദിഭരണത്തിനു വേണ്ടി ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിനു മുൻപുതന്നെ പ്രക്ഷോഭണമാരംഭിച്ചിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളെ ഈ ഭരണപരിഷ്കാരം പരിപൂർണ്ണമായി നിരാശപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തതു്. എങ്കിലും യുവാവായ മഹാരാജാവിനു തിരുമനസ്സിലെ സദുദ്ദേശപരമായ ഈ സംരംഭത്തിനു തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ ധാർദ്ര്യമായും കൃതജ്ഞതയോടുകൂടിയും ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സഹായമരുളുകയാണുണ്ടായതു്. മി. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ 'കേസരി' ഒഴിച്ചു മറ്റു മിക്ക വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളും ഈ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു.

എന്നാൽ നൂതനനിയമത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ വ്യാപ്തിയെക്കുറിച്ചു പൂർണ്ണമായ പരിജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതിനു മുൻപു തിരുവിതാംകൂറിലെ നാനാജാതിമതസ്ഥരായ ജനങ്ങൾ കേവലം ഔപചാരികമായി മാത്രം നരുകിയ പ്രശംസയും സഹായവുമായിരുന്നു അതെന്ന് അന്തരസംഭവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി. വിവിധജാതിമതസ്ഥന്മാർ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെ വർഗ്ഗീയമായ വീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തു പരിശോധിച്ചു. സുസ്ഥിരമായ ഒരു ദേശീയസംഘടനയുടെ അഭാവത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടിനെയല്ലാതെ രാഷ്ട്രീയമായ ഒരു പരിഷ്കാരത്തേയും വീക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാതിരുന്നതിലാശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ! നിലവിലിരുന്ന സമ്മതിദാനാവകാശവും നിയോജകമണ്ഡലവ്യവസ്ഥകളുമനുസരിച്ചു

കൃഷ്ണപ്രാനികൾ, ഈഴവർ, മുസ്ലിം എന്നീ വിവിധസമുദായങ്ങൾക്കു ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ പ്രാതിനിധ്യം കരസ്ഥമാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും, നായർസമുദായത്തിനു മാത്രം അനൗഢമായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുമെന്നും ഉള്ള ഒരു വിശ്വാസം ക്രമേണ പ്രചരിച്ചു. ഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പരാതിയുള്ള ഈ മൂന്നു സമുദായങ്ങളും സ്വാഭാവികമായി സംഘടിച്ച് അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, തിരഞ്ഞെടുപ്പു വ്യവസ്ഥകൾക്കെതിരായി ശക്തിയേറിയ പ്രക്ഷോഭം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. വർഗ്ഗീയമായ അവകാശങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ വർഗ്ഗീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ആരംഭിച്ച ഈ വർഗ്ഗീയ സംഘടനയ്ക്ക് അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയെന്നാണു നാമകരണം ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും ആ സ്ഥാപനം സംയുക്തമോ, രാഷ്ട്രീയമോ ആയിരുന്നില്ല. നിയമസഭയിലെ സ്ഥാനങ്ങളും സർക്കാർസർവീസിലെ ഉദ്യോഗങ്ങളും ആളെണ്ണമനുസരിച്ചു വീതിച്ചുകിട്ടുവാൻ താല്പര്യമായി പ്രക്ഷോഭം നടത്തുന്നതിനുള്ള വർഗ്ഗീയമായ ഒരു കൂട്ടുകെട്ടായിരുന്നു അത്. കാളയേയും പോത്തിനേയും ഒന്നിച്ചു ബന്ധിച്ച യാത്രോദ്യുക്തമായ ഒരു വാഹനത്തിന്റെ അനിശ്ചിതത്വമല്ലാതെ ഒരു ദേശീയസംഘടനയുടെ സുദൃഢവും സുസ്ഥിരവുമായ ഗതി ആ സ്ഥാപനത്തിനുണ്ടാകുമെന്നാൽ പ്രതീക്ഷിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അനിഷേധ്യങ്ങളായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു ന്യായമായി ലഭിക്കുവാനുള്ള അവകാശങ്ങളെ പ്രതിബന്ധപ്പെടുത്തുവാൻ കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളോ ഗവൺമെന്റുതന്നെയോ ശ്രമിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അതു നീതീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ പ്രക്ഷോഭം ശക്തിപ്പെടുത്തോടുകൂടി ആ സംഘടനയോടു ബന്ധപ്പെടുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ ന്യായയുക്തമെന്നു ഗവൺമെന്റിനു ബോദ്ധ്യപ്പെടുകയും അതിന്റെ ഫലമായി, വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു ന്യായമായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കത്തക്കവണ്ണം നിയോഗകമണ്ഡലങ്ങൾ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കാമെന്നും, അതപര്യാപ്ത

മെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടു ബോധ്യമാകുന്നപക്ഷം മറ്റു പരി
ഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളാലോചിക്കാമെന്നും, ഗവൺമെന്റ് വാഗ്ദാനം നൽകുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രതിജ്ഞ അനുസരിച്ചു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ താമസംവിനാ പുനഃസംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭ ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രതിജ്ഞകൊണ്ടു സംതൃപ്തരായില്ല. ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്കു നിയമസഭയിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ ഒഴിച്ചിടണമെന്ന് അവർ ശരിച്ചു. സർക്കാർ സർവ്വീസിലെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ ആളെണ്ണി വീതിക്കണമെന്നു മറ്റൊരു വാദവും അവർ കൊണ്ടുവന്നു. പരിഷ്കരിച്ച നിയമസഭയിലേയ്ക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഘട്ടം സമാഗതമായപ്പോൾ സംയുക്തസമുദായക്കാർ നിയമസഭയുമായി നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ അപർ 'നിവർത്തന'മെന്നാണു നാമകരണം ചെയ്തത്. സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാരംഭിച്ച നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം കാട്ടുതീപോലെ രാജ്യമെങ്ങും പടർന്നുപിടിച്ചു.

ക്രൈസ്തവ ഈഴവ മുസ്ലിം സമുദായങ്ങളിൽനിന്ന് ആരും തന്നെ നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിൽക്കരുതെന്നായിരുന്നു സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ നിർദ്ദേശം. എന്നാൽ ഈ നിർദ്ദേശം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയെന്നുള്ളതു തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല ലോകത്തിൽ മറ്റൊരിടത്തുംതന്നെ സാധ്യമല്ല. നിയമസഭാസാമാജികതപത്തിന്റെ പദവിയും ബഹുമാനവും ആദായവും എവിടേയും പ്രലോഭനീയങ്ങൾതന്നെയാണു്. സപാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി സമുദായതാല്പര്യങ്ങളെയെന്നുവേണ്ടി രാജ്യക്ഷേമത്തെത്തന്നെ ബലി കൊടുക്കുവാൻ സന്നദ്ധതയുള്ള "കരികാലന്മാർ" ഏതു രാജ്യത്തും ഏതു സമുദായത്തിലും സുലഭമായി കാണാവുന്നതാണു്. പോരെങ്കിൽ നിവർത്തനക്ഷിയേ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിനു് പ്രബലമായ പ്രതികർഷകർ അതിതീവ്രമായ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈഴവരും ക്രൈസ്തവാനികളും മുസൽമാൻമാരും ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിത്വം

വരിച്ചു. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ട് നിവർത്തനകക്ഷികൾ നിരാശരായിത്തീർന്നില്ല. അവർ സമരശക്തരും ഒന്നു മാറി. ഓരോ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിലുമുള്ള സംയുക്തസമുദായവോട്ടന്മാരുടെ സംഖ്യാബലമുപയോഗിച്ചു നിവർത്തനസമുദായങ്ങളിലെ സ്ഥാനാർത്ഥികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാനും, ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളെ വിജയികളാക്കുവാനും, അവർ നിശ്ചയിച്ചു. നിവർത്തനപ്രതികക്ഷികളെ വല്ലാതെ അമ്പരപ്പിച്ച ഒരു സമരശക്തനുമായിരുന്നു ഇത്. സംയുക്തകക്ഷിയുടെ ശ്രമം സഫലമാകുമെന്നും തീർച്ചയായിരുന്നു. നിവർത്തനവൈദികർ ഞ്ഞെടുത്ത മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവരുടെ ബുദ്ധിശാലയിൽ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളിൽപെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥികളോടു മത്സരിക്കുന്ന ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളെ വിവിധ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെടുത്തി പിൻമാറുവാനവർ ശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചു. രാജ്യമൊട്ടുക്കു പ്രവർത്തനകക്ഷിയും നിവർത്തനകക്ഷിയും തമ്മിൽ അതിഭയങ്കരമായ ഒരു വടംവലി നടന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പുവസാനിച്ചപ്പോൾ നിവർത്തനസമുദായങ്ങളിലെ 'കരിങ്കാലന്മാരിൽ' ചിലർക്കു പരാജയം പററിയെങ്കിലും ഏതാനും കൃഷ്ണപ്രാണികളും ഈശ്വരം മുസ്ലീമിങ്ങളും നിയമസഭയിലേയ്ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട നിയമസഭയിൽ സാവ്യത്രികമായ പ്രാതിനിധ്യമുണ്ടെന്നു നിവർത്തനവിരോധികളും ഗവണ്മെന്റും ഉൽഘോഷിച്ചു. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളെ വഴിയൊരമ്പണം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒറ്റ അംഗംപോലും നിയമസഭകളിലില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു നിയമസഭ പിരിച്ചുവിട്ടു പ്രാതിനിധ്യം ശരിപ്പെടുത്തുവാൻ ഞ്ഞെടുത്തുവ്യവസ്ഥകൾ നിർമ്മിച്ചു വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തണമെന്നും സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭ മുറവിളികൂട്ടി.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം രാജ്യമൊട്ടുക്കു പടന്നുപിടിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗത്തിലായിരുന്നു. ൧൧൦൮ മീനത്തിൽ അദ്ദേഹം സർവ്വീസിൽ നിന്നു പെൻഷൻ പററി പിരിഞ്ഞു. ഒരു രാഷ്ട്രീയഘടനയെന്ന നിലയിലുള്ള സംയുക്തസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളോടു ചങ്ങനാശേരിക്ക് അനുഭാവമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങളെ അനുകൂലിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വൈമ

നസ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിനു പൌരാണീകമായും സ്ഥിതിഗതികളുടെ സാഹചര്യംകൊണ്ടും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളെ ഒരു കത്തകപോലെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ അദ്ദേഹമാഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. ജാതിമതചിന്തകൾ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങളെ ബാധിക്കുവാനനുവദിക്കുന്നത് അനീതികരമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങളോടു് അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നത്. വ്യവസ്ഥാപിതമാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി അവകാശസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി പ്രചരണം നടത്തുവാൻ ഏവർക്കും അവകാശമുണ്ടെന്നു പ്രകൃത്യാ ഒരു പ്രക്ഷോഭകാരിയായ അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ലല്ലോ. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെൻറിനോടും വേണ്ടിവന്നാൽ ബ്രിട്ടീഷുഗവൺമെൻ്ററിനോടും പരാതിപറയുവാനും നിയമസഭയോടു നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കുവാനും അവർക്കു സഹായത്തുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഗവൺമെൻ്റ് അവരുടെ വാദങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ പുനഃസ്സംഘടിപ്പിക്കുകയും അവശതകൾ അതുകൊണ്ടും പരിഹരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു കണ്ടാൽ ഇതരമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ നൽകുകയും, ചെയ്തതിനുശേഷവും, വീണ്ടും പ്രക്ഷോഭണമാരംഭിക്കുവാനുള്ള അവകാശത്തെ കൈവെടിയാതെതന്നെ പരീക്ഷാത്മമെങ്കിലും, നൃതനപദ്ധതികൾ അവർ ആത്മാത്മതയോടെ സ്വീകരിച്ചു പ്രയോഗിച്ചുനോക്കാതിരുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായിപ്പോയി എന്നദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. നിസ്സഹകരണപരിപാടികൾതന്നെയും ന്യായവും സത്യവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിനാക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നിയമസഭകളേയും തിരഞ്ഞെടുപ്പുശാലകളേയും പരസ്യമായി അഭ്യവകാശം ചെയ്യുകയല്ലാതെ ഗ്രന്ഥമായും വക്രമായും ഇതരസമുദായംഗങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിർത്തി അവരെ വിജയികളാക്കി സ്വന്തവാദമുഖങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള സത്യരഹിതമായ

മാറ്റങ്ങൾ തികച്ചും അസാമാന്യീകങ്ങളായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയത്. അതുകൊണ്ടു സംയുക്തകക്ഷിയുടെ കളിപ്പാട്ടുങ്ങളായി സ്ഥാനാർത്ഥിമത്സരത്തിനു കോപ്പുകൂട്ടിയ ചില നിവർത്തനേതരസമുദായാംഗങ്ങളെ അവരുടെ ഉദ്യമത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ഉഴർജ്ജിതമായി ചില തൊക്കെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിവർത്തനക്കാരുടെ അവകാശവാദങ്ങളോടുള്ള അനുഭാവരാഹിത്യംകൊണ്ടല്ല, സുദൃഢമായ നീതിബോധംകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അതിനൊരുങ്ങിയത്. മെ. എം. എൻ. നായർ, കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള, കമരകം എം. എൻ. നാരായണമേനവൻ, വരകപ്പിള്ളി കേശവപിള്ള മുതലായ നായർപ്രമാണികൾ നിവർത്തനസമുദായാംഗങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ ചില നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽ സ്ഥാനാർത്ഥികളായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവരെ സ്ഥാനാർത്ഥിത്വത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി തീവ്രമായ ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായി. നായർതാല്പര്യങ്ങളുടെ 'ഇരുമ്പുസോഫ്'യായ സവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ഭാരവാഹികളിൽ ഒരാളായ മി. കൈനിക്കര പത്മനാഭപിള്ള, മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ ആനുകൂല്യത്തോടുകൂടി നിവർത്തനക്കാരുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി ചങ്ങനാശേരിയിൽ നിൽക്കുകയും, പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു സ്ഥാനാർത്ഥിത്വത്തിൽനിന്നു പിൻവലിഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചതിനുശേഷവും വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ന്യായാസനത്തിൽനിന്നു പുറത്തു വന്ന ചങ്ങനാശേരി പെൻഷ്യൻജീവിതത്തിന്റെ ഏകാന്തതയിൽ അന്തർലാനം ചെയ്യുവാൻ ഒരുങ്ങിയില്ല. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതമവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ജനസമ്മിതി നാമാവശേഷമായിപ്പോയെന്നും, ഉദ്യോഗസ്വീകരണവേളയിൽ മുറവിളികൂട്ടിയ വിമർശകന്മാർക്കും ശത്രുസംഘങ്ങൾക്കും പരിഭ്രമജനകമായ മററൊരു വിസ്തൃയം അദ്ദേഹം കരുതിവെച്ചിരുന്നു. ൧൧൦൮ മീനം ൧൫-ാംനു ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള

‘റഫറൻസ്’ ഫൈക്കോടതിയിൽ നടന്നു. മീനം മന്ദ-ാം-വീണ്ടും അദ്ദേഹം ഒരു സ്വതന്ത്രപൌരനായിത്തീർന്നു. അതു കഴിഞ്ഞു കൃത്യം രണ്ടു മാസം തികയുന്ന ഇടവം മന്ദ-ാം-പുതിയ നിയമസഭയിലേയ്ക്ക് ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിയായി അദ്ദേഹം കുന്നത്തൂർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിപത്രിക സമർപ്പിച്ചു. പ്രസ്തുത നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ എത്രക്കുവാൻ മററാരുതന്നെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നില്ല. ആറു വർഷത്തെ ഉദ്യോഗജീവിതത്തിനുശേഷം അതിൽനിന്നു വിരമിച്ചു, അറുപതു ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനുമുൻപുതന്നെ പ്രാദേശികമായ യാതൊരു വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുമില്ലാത്ത ഒരു നിയോജകമണ്ഡലം അദ്ദേഹത്തെ വീണ്ടും നിയമസഭാംഗമായി ഐക്യകണ്ഠേണ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശേഷിച്ച പൌരജീവിതത്തെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടി വിധി എഴുതിയ പ്രവാചകന്മാർക്ക് ഒരിക്കൽക്കൂടി നൈരാശ്യാതന്നെ വന്നു സംഭവിച്ചു.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ രാഷ്ട്രീയാഭിലാഷങ്ങൾ ഇവിടെയും അവസാനിച്ചില്ല. പുതിയ നിയമസഭയ്ക്ക് ഒരു ഡപ്യൂട്ടിപ്രസിഡൻറിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും ചങ്ങനാശേരി മത്സരിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ ആനുകൂല്യം സമ്പാദിക്കുവാൻ അതിവിപുലമായ തോതിൽ അദ്ദേഹം പ്രവരണങ്ങൾ നടത്തി. ചങ്ങനാശേരിയെക്കൂടാതെ മെ: ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള, പി. കെ. നാരായണപിള്ള, പട്ടം താണുപിള്ള എന്നിവരും സ്ഥാനാർത്ഥിമത്സരത്തിനു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കർക്കടകം മന്ദ-ാം- തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. ആദ്യത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയ്ക്ക് ൨൬-ം, ചങ്ങനാശേരിക്കു മന്ദ-ാം, പി. കെ-യ്ക്കു ൧൦-ം, മി. പട്ടം താണുപിള്ളയ്ക്ക് ൮-ം വോട്ടുകൾ വീതം ലഭിച്ചു. ഗവൺമെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അത്തവണ വോട്ടു ചെയ്യാതെ നിഷ്കണ്ഠനില സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഗവൺമെൻറുപക്ഷം ഒന്നായി മി. ടി. കെ-യ്ക്കു വോട്ടു ചെയ്തു. ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ മി. ടി. കെ. വിജയിയായി. ചങ്ങനാശേരിക്കു അദ്ദേഹത്തിൻറ പ്രതീക്ഷകൾക്കു

വിപരീതമായി തോൽവി സംഭവിച്ചു. ഇതു ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ നിരാശയായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഈ പരാജയത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥീകരണമാകുന്ന കളങ്കം ദർശിക്കുന്ന പ്രേക്ഷകന്മാരുണ്ടാകുമെങ്കിൽ അതിനവരെ കുറപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പൊതുക്കാര്യജീവിതം ഔദ്യോഗികജീവിതത്തിലെ ഔന്നത്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഒരു സോപാനമായിട്ടാണു ജനപ്രമാണികൾ കരുതിവരുന്നതെന്നുള്ള ഒരു ധാരണ ജനതാമല്യത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉദ്യോഗലബ്ധിക്കുശേഷം ബിരുദധാരികളായ ഉദ്യോഗാർത്ഥികൾ പൊതുജനനേതൃത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് പരസ്യമായും നിഗ്രഹമായും ആയാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു ഹാസ്യജനകമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. സമുദായത്തിന്റേയോ മറ്റു സംഘടനകളുടേയോ പിൻബലമെടുത്തു കാട്ടി ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു വേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിനെ അലട്ടുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാമെന്ന് ഇക്കൂട്ടർ തെറ്ററിയാറില്ല. അനന്തരകാലങ്ങളിൽ പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തിയോ, നിസ്സഹായതയോ, സത്യസന്ധതയോ ഇല്ലാത്ത ഇത്തരം വ്യാജവേഷധാരികളുടെ ഒഴിയാത്ത വാധ രാജ്യത്തിനുതന്നെ ഒരു തീരാശ്വാപമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിലേയ്ക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വത്തിലൊരു ചെറിയ പങ്ക് ചങ്ങനാശേരികൂടി വഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം തിരുവിതാംകൂറിലെ സമുദായാന്തരീക്ഷത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചു. വസ്ത്രീയമത്സരങ്ങളും വിഭേദജനകമായ പ്രചരണങ്ങളും രാജ്യമൊട്ടുക്കു നടമാടി. പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിലും പത്രപങ്ക്തികളിലുംനിന്നു വസ്ത്രീയവിഷം പ്രവഹിച്ചു. സമുദായസൗഹൃദംസ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും അടഞ്ഞു. നായർസമുദായം, അതിനനന്ദമായ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്ന കാരണം കൊണ്ട് അതികഠിനമായ അവഹേളനത്തിനു പാത്രമായി. സംയുക്തകക്ഷി നായർസമുദായത്തെ കുത്തകസമുദായമെന്നു നാമകരണം ചെയ്തു. ആക്ഷേപസാഹിത്യത്തിൽ നായർസമുദായത്തിനുള്ള പ്രാവീണ്യം അമിതമായ രീതിയിൽ അവരും

വെളിപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല. ഭരണപരിഷ്കാരം നിർമ്മിച്ചതു നായർ സമുദായമല്ലെന്നും, നിയമസഭയിൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനങ്ങൾ നായന്മാർക്ക് ലഭിക്കുവാനിടയായത് അവരുടെ അപേക്ഷാനുസാരമോ ഗ്രന്ഥാലോചനയുടെ ഫലമായോ അല്ലെന്നും വാശിയോടുകൂടി അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഈ തക്കം നോക്കി ഭീഷ്മവീക്ഷണമോ രാജ്യത്തിന്റെ ശാശ്വതമായ പുരോഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തയോ ഇല്ലാത്ത സ്വാർത്ഥതല്പരന്മാരായ ചില അവസരസേവകന്മാർ നായർക്ക് കൂടുതൽ സ്ഥാനങ്ങൾ ലഭിക്കുവാൻ പാരമ്പര്യവഴിക്കവകാശമുണ്ടെന്നും, അതിനെ എത്രക്കുന്നവരോടു പകവീട്ടണമെന്നുംകൂടി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെവിടെനോക്കിയാലും വർഗ്ഗീയ വഴക്കുകളല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും കാരണവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ ആശങ്കാജനകമായിത്തീർന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി ഭയജനകവും അന്ധകാരാവൃതവുമായിത്തീർന്നു.

അദ്ധ്യായം ൩൩

തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം വർദ്ധിച്ചുവന്നപ്പോൾ കലിന്ദൻ മലിനപ്പെട്ടുകയും, ദുഷിച്ച പ്രചരണങ്ങളും ആപലകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുംകൊണ്ടു സമുദായസൗഹൃദം ശിഥിലപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അന്നുപരമ ദേശീയ വീക്ഷണമുള്ളവർക്കുകൂടി അഭിമാനഹാനിപ്പെടുത്തി അവകാശപ്പെടുവാൻ കഴിയുമായിരുന്ന നായന്മാരുടെ ഏകസംഘടനയായ സർവ്വീസ സൊസൈറ്റി അതിനെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന അത്യന്തമുഖ്യമായ ദേശീയാഭിമാനങ്ങളിൽനിന്നും നിസപാതപരമായ സേവനശീലത്തിൽനിന്നും, അനുഭവമെന്നവണ്ണം അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവസരസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിനും അധഃകൃതവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനും വേണ്ടി അനുസ്മൃതമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സ്ഥാപനം ദീർഘവീക്ഷണമോ, ത്രാഗസന്നദ്ധതയോ ഇല്ലാത്ത ഒരു സങ്കീർണ്ണമായ വർദ്ധിച്ച സംഘടനയെന്നപോലെ രാജ്യത്തിനും രാജ്യവാസികൾക്കും ഹാനികരമായ സംരംഭങ്ങളിലേപ്പെടുത്തുവാൻ പരമോന്നതപരമായ ഏതൊരു പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചു, സമുദായസൗഹൃദം കൈവളർത്തുവാൻ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കാതെയും, ഇതരമതസ്ഥന്മാരുടെ ബഹുമാനാദരങ്ങൾക്കു പാത്രമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ആ സേവനസംഘം വിദേശഹസ്തങ്ങളിലെ കേവലമൊരുപകരണം മാത്രമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. അസമതങ്ങളോടും അനീതികളോടും നിർമ്മയം മല്ലടിക്കുവാൻ മടിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സൊസൈറ്റി അനന്തമായി ലഭിച്ച രാഷ്ട്രീയാനുഭൂതികളും അവകാശങ്ങളും വെച്ചു സൂക്ഷിക്കുവാൻ ബലപ്പെട്ടു. ഹിന്ദു-ലെ ഭരണപരിഷ്കാരമുഖ്യമായ സ്ഥിതിഗതികൾ ഇഴയടങ്ങിയ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു കാര്യം സംഭവമായിരുന്നു എന്നു കാണുവാൻ അസാമാന്യമായ രാഷ്ട്രീയപരിഷ്കാരമോ, നിരീക്ഷണപാടവമോ ആവശ്യമായിരുന്നില്ല. അധഃകൃതസമുദായങ്ങൾക്കു സഞ്ചാരസൗകര്യവും

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവും അനുവദിച്ചുകിട്ടുവാൻ ഒരു ജാഥയും നയിച്ചുകൊണ്ടു വയ്ക്കത്തുനിന്നു തിരുവനന്തപുരംവരെ കാൽ നടയായി മാർച്ചചെയ്യുകയും, മാർച്ച്മലേപ്ര പ്രക്ഷോഭജനകമായ പ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടു പൊതുജനാഭിപ്രായം സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു. മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള ഏതോ ഒരുജ്ഞാതശക്തിയുടെ പ്രേരണകൊണ്ടെന്നപോലെ പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അക്ഷാലത്തു വർഗ്ഗീയവിഷം വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാഴ്ച തുലോം പരിതാപകരമായ ഒന്നായിരുന്നു. അനന്തമായി ലഭിച്ച ആനുകൂല്യങ്ങളെ കൈവശംവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ ബലപ്പെടുകയല്ല, ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങളെ അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുവാനും, അതിനു വേണ്ടി പ്രക്ഷോഭം നടത്തുവാനും, സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണ് അന്നു സച്ചിന്ദ്ര സൊസൈറ്റി ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. നിവർത്തനസമുദായങ്ങൾ നായന്മാരുടെ മേൽ ചൊരിഞ്ഞ ആക്ഷേപവർഷങ്ങളും അപലപനങ്ങളും നീതീകരിക്കേണ്ടതല്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. എന്നാൽ ദീഘവീക്ഷണവും രാഷ്ട്രീയപരിജ്ഞാനവും പ്രാചീനപാരമ്പര്യങ്ങളുമുള്ള ഒരു സമുദായം തുല്യനിലയിൽ അസഭ്യസാഹിത്യം പ്രയോഗിച്ചല്ല യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിയിരുന്നത്. താൽക്കാലികമായി ലഭിച്ച അവകാശങ്ങൾ വക്രമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അല്പകാലം കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുതന്നെ വരാം. എന്നാൽ കാലഗതിയുടെ ഭ്രമണത്തിൽ നീതിയും ന്യായവുമല്ലാതെ വിജയിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു നിർവിവാദമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലും സംഗതികളുടെ പശ്ചാത്തപനം അങ്ങിനെ തന്നെയായിരുന്നു. നായർസമുദായത്തിന്റെ അനർഹമായ അവകാശങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി അവർ കൈവെടിയേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. അതിനെതിരായി നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളും മുഴുവൻ വിഫലമായി. ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ സൗഹൃദവും സഹനവും നഷ്ടപ്പെട്ടതല്ലാതെ നിവർത്തനസമുദായങ്ങളോടു മത്സരിച്ചുകൊണ്ടു കാര്യമായ യാതൊരു ലാഭവും നായർസമുദായത്തിനുണ്ടായില്ല. ത്രാഗസന്നദ്ധതയും സേവനൈതന്യം ക്ലേശംകൊണ്ടുമാത്രമേ സാമുദായികമായ ഭയന്നത്വം വെച്ചുകൊ

ണ്ടിരിക്കുവാനും രാഷ്ട്രീയശക്തിയും പാരമ്പര്യങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കുവാനും കഴികയുള്ള എന്നു തിരിവിതാംകൂർചരിത്രം ഒരിക്കൽക്കൂടി വെളിപ്പെടുത്തി. സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ സംരംഭങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പരാജയപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ തന്ത്രകുശലമായ നേതൃത്വവും, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും, സൊസൈറ്റിയുടെ അക്കാലത്തുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒഴിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള കാരണം അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാപനത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽനിന്ന് അകന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നുള്ളതാണ്.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലേയ്ക്കുകുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വേളയിലാണ്, തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ച് ഒരു നായർസംയുക്തസമ്മേളനം നടന്നത്. 1906-ൽ മാവേലിക്കരവെച്ചു നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന നായർസമ്മേളനത്തെ മെ. സി. കെ. നാഗം പിള്ള, ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവർ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. 1906-മീനത്തിലാണ് ഈ സമ്മേളനം നടക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ നിവർത്തന പ്രസ്ഥാനത്തിനെതിരായി നായന്മാരുടെ സാർവ്വത്രികമായ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള ഒരു മഹാസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഏതോ ചില കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ചില നായർനേതാക്കന്മാർ ഈ അവസരത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി വിനിയോഗിക്കുവാനും നിശ്ചയിച്ചു. അതുകൊണ്ടു നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള സമ്മേളനമല്ല, പിന്നെയോ സംയുക്തനായർസമ്മേളനമെന്ന പേരിൽ ഒരു മഹായോഗമാണ് തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്നത്. നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റി, നായർമഹാജനസഭ, ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂർ നായർസമാജം ഇങ്ങിനെ നിലവിലുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ ചില സംഘടനകളുടെ സംയുക്തമായ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ഈ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചത്. ഈ സമ്മേളനത്തോടു സഹകരിക്കുവാനുള്ള അഭ്യർത്ഥന ചങ്ങനാശേരിക്കും ലഭിച്ചു. എന്നാൽ നായർമഹാജനസഭ, ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂർ നായർസമാജം ഇത്യാദി സാങ്കല്പികമായ സംഘടനകൾക്ക് അനർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകുവാൻ ചങ്ങനാശേരി വിസമ്മതിച്ചു. അതുകൊണ്ടു നായർ

യൂണിയൻറെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഇതരനായർസംഘടനകളുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി സമ്മേളനം നടത്തിയാൽ മതിയാകുമെന്ന് ഒടുവിൽ തീർച്ചയാക്കി. എന്നാൽ സമ്മേളനദിനം അടുത്തു തുടങ്ങിയതോടുകൂടി, നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭങ്ങളെ എത്രത്തു മലിനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വർഗ്ഗീയാന്തരീക്ഷത്തെ കൂടുതൽ വിഷമയമാക്കുവാനാണ് ഈ സമ്മേളനംകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്ന കാര്യം കൂടുതൽ കൂടുതൽ തെളിഞ്ഞുവന്നു. അതിനുശേഷം സമ്മേളനത്തോടുള്ള സഹകരണത്തെ ചങ്ങനാശേരി നിശ്ശേഷം പിൻവലിച്ചു. സമ്മേളനത്തോടു നിസ്സഹകരിക്കുവാനുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിശ്ചയം ആ യോഗത്തിലെ നടപടികൾ സാധൂകരിക്കുകയുണ്ടായി.

റിട്ടയാർഡ് ദിവാൻചേപ്പോർ മി. നാരായണമേനവനായിരുന്നു ഗുഹാൻ-കന്നിമാസത്തിൽ നടന്ന ആ സംയുക്തസമ്മേളനത്തിലാദ്യം വന്നിരുന്നത്. സ്വാഗതസംഘാദ്യക്ഷൻ ഡാക്ടർ കെ. മാധവൻപിള്ളയും, യുവജനസമ്മേളനാദ്യക്ഷൻ മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയും ആയിരുന്നു. ഇതരസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു നായർസമുദായത്തിനു കൂടുതൽ രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണിക്കുവാൻ ജസ്റ്റീസ് പാട്ടിനേതാവായിരുന്ന ബോബിലിരാജാവിന്റെ പ്രസംഗബന്ധങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുകയായിരുന്നു മി. നാരായണമേനവൻ ചെയ്തത്. നായർസമുദായം ഉത്തരവാദിഭരണം വേണമെന്നു വാദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വാദിക്കയില്ലെന്നും കൂടി അദ്ദേഹം അദ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉൽബുദ്ധമായ ആ സമുദായത്തെ പ്രസ്തുത സമ്മേളനം എത്രമാത്രം അധഃപതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്നു വ്യക്തമാകുമല്ലോ. ആ സമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന മറ്റു പ്രസംഗങ്ങൾ അത്യൽക്കടമായ വർഗ്ഗീയവിഭേദം വമിക്കുന്നവയായിരുന്നു. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ അസഭ്യസാഹിത്യത്തെ അസഭ്യസാഹിത്യം കൊണ്ടുതന്നെ നേരിടുവാനുള്ള ഒരു വഴിപിടിച്ചു നയമാണു സമ്മേളനഭാരവാഹികൾ അംഗീകരിച്ചത്. നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനക്കാർ നായന്മാരെ അധികേച്ഛിച്ചുവരുന്നതു കേട്ട് ഇനിയും നായർക്കടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നും, ആക്ഷേപങ്ങൾ

അവർ തുടങ്ങുന്നപക്ഷം ഉണ്ടാകാവുന്ന ഗൗരവാവഹമായ ആപൽഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നു എന്നും, ആയിരുന്നു പ്രധാനമായ പ്രമേയം. നായർ സർവ്വീസിൽ കൂടുതൽ പ്രാതിനിധ്യം വേണമെന്നും, നായർപട്ടാളം തുടൻകൊണ്ടുപോകണമെന്നും, മറ്റുമായിരുന്നു വേറെയുള്ള പ്രമേയങ്ങൾ. നായർസമുദായചരിത്രത്തിലെ തുലോം അപമാന്യകരവും പ്രതിലോമപരവും ആയ ഒരു ഘട്ടത്തെ തിരുവനന്തപുരത്തേ സംയുക്തസമ്മേളനം കുറിക്കുന്നു. ഉല്പതിഷ്ഠതപത്തിന്റേയും വിശാലാശയങ്ങളുടേയും ഭൗടായ്യാബുലിയുടേയും നടനരംഗമായിരുന്ന നായർസമുദായസമ്മേളനപ്പന്തൽ യാഥാസ്ഥിതികതപത്തിന്റേയും ആത്മാഭിമാനരാഹിത്യത്തിന്റേയും സ്വാതന്ത്ര്യലഭ്യതയുടേയും സങ്കേതമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തെ ബലം പ്രയോഗിച്ചമന്തുവാൻ ഗവൺമെന്റിനവസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കയാണു് സംയുക്തസമ്മേളനം ചെയ്തതു്.

യുവജനസമ്മേളനത്തിലാല്പ്യക്ഷം വഹിച്ചതു് മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പ്രസ്തുത സമ്മേളനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തിരുവട്ടാരം മി. എൻ. താണുപിള്ള സബ്ജക്ട് റ്റു കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽ നിരസിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രമേയം പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ അനുമതിവേണമെന്നല്പ്യക്ഷനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ അവയുടെ ഉപയോഗത്തെ അതിജീവിച്ചു സമുദായമണ്ഡലത്തിൽ കലക്കമുണ്ടാക്കുന്നതനാശാസ്യമായതുകൊണ്ടു് അവ, അവസാനിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു പ്രമേയത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തം. ആ പ്രമേയത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം വായിച്ചപ്പോൾത്തന്നെ അല്പ്യക്ഷൻ സമചിത്തത വെടിഞ്ഞു ക്ഷോഭം കലനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചുതന്നെ മി. താണുപിള്ളയെ ഹാസ്യരൂപത്തിൽ പരജയമായി ഭവിക്കുകയും പ്രമേയമവതരിപ്പിക്കാനുമതി നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തു. മി. താണുപിള്ളയുടെ പ്രമേയം, ബഹുസഹസ്രം രൂപം ചിലവഴിച്ചു കണ്ണാടിയില്ലിൽ പടുത്തുകെട്ടിയിട്ടുള്ള ആ സമ്മേളനസൗധത്തെ തകർത്തുകളഞ്ഞെങ്കിലോ, എന്നൊരു ഭയം അല്പ്യക്ഷനെ ബാധിച്ചിരുന്നതുപോലെയാണു പ്രേക്ഷകന്മാർക്കു്

തോന്നിയത്. തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഫാൻ-ൽ ആരംഭിച്ച അനാശാസ്യവും ആപലുരവുംആയ ഈ അപഥസഞ്ചാരം അടുത്ത വർഷം കോട്ടയത്തുകൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് പൂർത്തിയായി. തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രായപൂർത്തിവോട്ടവകാശം നടപ്പിലാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ജനദ്രോഹപരമായ പ്രമേയം ഈ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചാണ് അംഗീകൃതമായത്. എന്തൊരു ഭയനീയമായ അധഃപതനത്തെയാണ് ഈ സമ്മേളനം കുറിക്കുന്നതെന്നു വായനക്കാർ സങ്കല്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന വിപൽക്കരമായ പരിവർത്തനങ്ങളെ ചങ്ങനാശേരി സമഗ്രമായി നിരീക്ഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുപോയ തന്റെ വിപുലമായ പൊതു ക്ഷാമപ്രവർത്തനങ്ങളിലേയ്ക്കു് ഒന്നു തിരിഞ്ഞു കണ്ണോടിച്ചു. സാമുദായികസംഘടനകളോടു തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണകൾ ഒരു ചലനചിത്രത്തിലെമ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽക്കൂടി ഒന്നൊന്നായി കടന്നുപോയി. സാമുദായികസംഘടനകളേയും അവയുടെ ഇടുങ്ങിയ പ്രവർത്തനപരിധിയേയുംപറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ ഈ സ്മരണകൾ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. സർവ്വീസു്സൊസൈറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും, നായർസമുദായത്തിന്റെ അനിഷേധ്യനേതാവുമെന്ന നിലയിൽ താൻ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള വർഗ്ഗീയസേവനങ്ങളെ അദ്ദേഹം നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടെ വിമർശിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ ദേശീയമായ ഐക്യത്തിനു വിചാരമായിത്തീരുകയില്ലെന്നുള്ള അടിയറച്ച വിശ്വാസത്തെ ആസ്സദമാക്കിയാണ് അന്നദ്ദേഹം തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. വിവിധസമുദായസംഘടനകൾ സംയോജിപ്പിച്ച് ഒരു കേന്ദ്രസമിതി രൂപവല്കരിച്ച് രാജ്യക്ഷേമത്തിനു വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും അദ്ദേഹം പ്രത്യാശിക്കാതിരുന്നില്ല. വയ്ക്കത്തു നടന്ന നായരീഴവസമ്മേളനം ഈ ആശയത്തിന്റെ പ്രായോഗികമായ രൊദ്ദൃപടിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നത്; എന്നാൽ നിവർത്തന

പ്രക്ഷോഭണവും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവഗതികളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെ ഗണ്യമായി ചർച്ചിച്ചു. തന്റെ സാമുദായികാഭിരുചികൾ പുരോഭാഗത്തു് ഒന്നെന്നായി തകർന്നുവീഴുന്നതു് അദ്ദേഹം കണ്ടു. സർവസമുദായമെത്രീയും ദേശീയബോധവും കൈവരുത്തുന്നതിന്നു സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ എന്നും പ്രതിബന്ധമായ് തീരുകയേ ഉള്ളൂ എന്ന ബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ രൂപമുഖമായി. വസ്ത്രീയ മനോഭാവവും ദേശീയബോധവും രണ്ടും രണ്ടാണെന്നും, വിവിധ വസ്ത്രങ്ങളുടെ വിഭിന്ന താല്പര്യങ്ങൾ പരസ്പരസംഘട്ടനങ്ങളിലല്ലാതെ ശാശ്വതമായ ഐക്യത്തിലും സമഭാവനയിലുമെത്തിച്ചേരുകയില്ലെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്നു ബോധ്യമായി. നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും സർവ്വീസു് സൊസൈറ്റിയുടേയും പ്രചരണങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൂതനമായ ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രാബല്യം നൽകി. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങളുമായുള്ള തന്റെ ചിരകാലബന്ധം നിശ്ശേഷം പരിത്യജിക്കുവാനുള്ള ഘട്ടം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു എന്നദ്ദേഹത്തിന്നു തോന്നി. സംയുക്തനമ്മേളനത്തോടു നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ച മനോഭാവം ഇതുതന്നെയായിരുന്നു.

ഔദ്യോഗികജീവിതം ഒരു വിശ്രമകാലഘട്ടമായി മാത്രമാണു് ചങ്ങനാശേരി കരുതിയിരുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിലും പുറത്തുമുള്ള പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ അനുഭവമെന്നവണ്ണം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു പഠിക്കുവാൻ ഉദ്യോഗജീവിതത്തിലും അദ്ദേഹം വൈമുഖ്യം പ്രദർശിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ വളർന്നുവന്ന വസ്ത്രീയമതസഭകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഏതൊരു പ്രവർത്തനമാറ്റമാണു താൻ സ്വീകരിക്കേണ്ടതെന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽക്കണ്ഠാകലമായ ചിന്തകളിൽ അദ്ദേഹം അധോരാത്രങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പ്രവൃത്തിത്തന്ത്രമായ അലസജീവിതം അദ്ദേഹത്തെ അസ്വസ്ഥനാക്കി. വിശ്രമരഹിതമായ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ പൂർവ്വാധികം ഉൾജ്ജ്വലസ്വചലതയോടുകൂടി ഇറങ്ങുവാൻ ഹൃദയമദ്ദേഹത്തെ അനുശാസിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി സൂക്ഷ്മ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി പുറന്തൊടും

നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംഭവങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ സമുദായാന്തരീക്ഷത്തെ അന്നു മുഗ്ഗസമലിനമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന വസ്ത്രീയമത്സരങ്ങളും അവയെ പുരോഗമിപ്പിക്കുന്ന അസഭ്യസാഹിത്യവുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടികൾ നോക്കുന്നിടത്തെല്ലാം ദർശിച്ചത്. ഈ വസ്ത്രീയകലഹങ്ങൾക്ക് ഒരുപശാന്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ യഥാശക്തി പ്രയത്നിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു തന്റെ കർത്തവ്യമെന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി.

“ഇന്റർനാഷനൽഫെല്ലോഷിപ്പി”ന്റെ സിക്രട്ടറിയായ മി. എ. എ. പാൾ തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സപീകരിക്കുവാൻ ഒരു ചായസൽക്കാരം ചിലർകൂടി നടത്തുകയുണ്ടായി. അന്നു വിവിധസമുദായങ്ങളിലെ നേതാക്കന്മാർ ആ സമുദായത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു സമുദായവഴക്കുകൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി ചില ആലോചനകൾ നടന്നതിൽ ചങ്ങനാശേരിയും പങ്കുകൊണ്ടു. പക്ഷേ മത്സരങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള സമയം സമാഗതമായിരുന്നു വിഭിന്നകക്ഷികൾക്ക് അപ്പോഴും ബോധ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആലോചനകൾ വിഫലമായി. ൧൧൦൯-തുലാമാസത്തിൽ ആലുവായിൽവെച്ച് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റിത്തന്നെ ആലോചിക്കുവാൻ മി. എ. എം. വക്കിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മറ്റൊരു യോഗംകൂടി. അതിലും ചങ്ങനാശേരി സന്ധിച്ചിരുന്നു. നിയമസഭയിൽ എല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങൾക്കും ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിന് ഒരു ഹ്രാബൈസ് കമ്മീഷണറെ നിയമിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കണമെന്നായിരുന്നു ആ യോഗം നിശ്ചയിച്ചത്. ആ യോഗനടപടികൾ ചില കാരണങ്ങളാൽ രഹസ്വമായി സൂക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തതെങ്കിലും, ചങ്ങനാശേരി സമ്മേളനനിശ്ചയത്തെ യഥാകാലം ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇതിനുശേഷം ൧൧൦൯-അവസാനത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി നിവർത്തപ്രക്ഷോഭണത്തോടും വസ്ത്രീയപ്രശ്നങ്ങളോടും തനിക്കുള്ള മനോഭാവം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വിശദമായ

ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ അവകാശവാദങ്ങളോടു തനിക്കുള്ള അനുഭാവം ചങ്ങനാശേരി ഈ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രകടമാക്കി ഏകിലും, അവരുടെ പ്രക്ഷോഭണപരിപാടിയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ അദ്ദേഹം അപലപിച്ചു. നിയമസഭകളോടു നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ അദ്വയസ്ഥാപിതമായി യാതൊന്നുംതന്നെയില്ലെങ്കിലും, അതിലേയ്ക്കുള്ള കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. നിവർത്തനകക്ഷി അവരുടെ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങളിൽനിന്ന് ഇതരസമുദായംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സപീകരിച്ചു നടപടികളേയും അധീശഗവൺമെന്റിനു മെമ്മോറിയൽ അയച്ചതിൽ പ്രശ്നിച്ചിട്ടു അനൗചിത്യത്തേയും അദ്ദേഹം അധിക്ഷേപിച്ചു. അതോടുകൂടിക്കൂടി തിരുവനന്തപുരത്തെ സംയുക്തനായർസമ്മേളനത്തിന്റെ നടപടികളേയും അദ്ദേഹം രൂക്ഷമായി വിമർശിക്കാതിരുന്നില്ല. നിവർത്തനകക്ഷി നായർസമുദായത്തെ ഭ്രഷ്ടിക്കുന്നതിനേയും, നായർസമുദായം സഹായകരമല്ലാത്ത ഒരു നില സപീകരിച്ചിരുന്നതിനേയും, അദ്ദേഹം കുറ്റപ്പെടുത്തി. ഗവൺമെന്റിന്റെ നിലയേയും അദ്ദേഹം നിരൂപിക്കാതിരുന്നില്ല. നിവർത്തനകക്ഷി അദ്വയസ്ഥാപിതമായ മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നുംതന്നെ സപീകരിച്ചിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ, പൗരസഞ്ചയത്തിന്റെ പ്രാഥമികപൗരാവകാശങ്ങളിൽ കൈവയ്ക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റ് ഒരുവെട്ടുതിനെ അദ്ദേഹം പ്രതികൂലിച്ചു. ഈ വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വിപുലമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിച്ചു. അവസാനമായി വർഗ്ഗീയാവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ വേണ്ടി ചിലവഴിക്കുന്ന പ്രയത്നത്തിലൊരംശം ഭരണഘടന നവീകരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള പ്രക്ഷോഭണത്തിനു ചിലവഴിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അത് എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാർഗ്ഗമായിരുന്നേനെ എന്നദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ പ്രസ്താവന ഇരുപക്ഷത്തുനിന്നുമുള്ള ശക്തിയായ പ്രതിഷേധങ്ങൾക്കും ആക്ഷേപങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കിയെന്നുള്ളതുതന്നെ അതിലന്തർഭവിക്കുന്ന നീതിബോധത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

അല്പായം ൩൭

നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തിനും തിരുവിതാംകൂറിലേ നിശിതമായ സമുദായവഴക്കിനും കാരണമാക്കിയ ൧൧൦൮-ലെ ഭരണപരിഷ്കാരപ്രശ്നത്തിനു സർ മഹമ്മദ് ഹബീബുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് ഒരുവിധം ന്യായമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചു. പ്രാതിനിധ്യം പബ്ലിക്സർവീസിലില്ലാത്ത സമുദായങ്ങൾക്കു പ്രത്യേക സൗജന്യങ്ങൾ ഏല്പിക്കുന്നതിനും, കാര്യക്ഷമതയ്ക്കു ഭംഗം നേരിടാതിരിക്കാൻ പബ്ലിക് പരീക്ഷകൾ നടത്തിയും, ഗവൺമെന്റുദ്യോഗങ്ങളിലേയ്ക്കു പ്രവേശനം നിയന്ത്രിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കി. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഒരു പബ്ലിക്സർവീസ് കമ്മീഷണറെ നിയമിച്ചു. അതുപോലെതന്നെ ഈഴവർ, മുസൽമാന്മാർ, ലത്തീൻകത്തോലിക്കർ മുതലായ അവശസമുദായങ്ങൾക്കു ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി ലഭിക്കുവാനാവാത്തവളളിടത്തോളം സ്ഥാനങ്ങൾ സംവരണം ചെയ്തു. നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ ന്യായമായ അവകാശവാദങ്ങൾ എല്ലാതന്നെ അവർക്കു സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടി. ആ നിലയിൽ സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ പ്രക്ഷോഭം വിജയകരമായിട്ടാണു പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നത്. വസ്തുത സമതപം സ്ഥാപിക്കുവാനും അവശതകൾ പരിഹരിക്കുവാനുമുള്ള സർ മഹമ്മദ് ഹബീബുള്ളായുടെ ആത്മാർത്ഥമായ ശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി ചില നായർസങ്കേതങ്ങളിൽനിന്നു് ആക്ഷേപശബ്ദങ്ങൾ പൊങ്ങിയെങ്കിലും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ അവകാശവാദങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു്, അവശസമുദായങ്ങൾക്കു നിയമസഭകളിൽ സംവരണം അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനം സർ മഹമ്മദ് ഹബീബുള്ള പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷം ൧൧൧-ലെ ക്രസ്തമസ്സ് കാലത്തു കോന്നിയിൽവെച്ചു മി. മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അല്പക്ഷതയിൽ നായർമഹാസമ്മേളനം നടന്നു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു മി. മള്ളൂർ നായരീഴവമൈത്രിയേ പുരസ്കരിച്ചു് ഹൃദയസ്പർശമായ ഒരുഭൃത്ഥന ചെയ്തു. നായർ

സമുദായവും സച്ചീസ്മോസൈറ്റിയും അവശസമുദായങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ട്, അല്പകാലം മുൻപുവരെ ദ്രവ്യതരമായിരുന്ന നായരീഴവമെത്രിയെപ്പറ്റി വികാരസ്സൾകമാം വണ്ണം അനുസ്മരിക്കുകയും, അതിനു ഘോരഭ്രാന്തനായിരുന്ന ടി. കെ. മാധവൻറെ നേതൃത്വത്തെ പുകഴ്ത്തുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകാലപരമത്തിൽ ഉള്ളഴിഞ്ഞു വേദിക്കുകയും, ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള മി. മജ്ജരിന്റെ പ്രസംഗം “ടി. കെ. മാധവൻ ഇന്നുണ്ടായിരുന്ന എങ്കിൽ, ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ” എന്നുള്ള ഗൽഗദപുണ്ണമായ വിലാപത്തോടുകൂടിയാണത്രേ അവസാനിച്ചത്. ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി സധീരം പോരാടി കാരാഗൃഹവാസം വരിച്ച മി. സി. കേശവന്റെ കേസിൽ മി. മജ്ജരായിരുന്നു സർക്കാർ ഭാഗം കേസു വാദിച്ചത്. മി. സി. കേശവന്റെ ശിക്ഷ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ മി. മജ്ജർ ഫൈക്കോടതിയിൽ ചെയ്ത ഉദ്ദേശജനകമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുന്നതിനുമുൻപ് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഈ ആഹ്വാനം മി. സി. കേശവന്റെ ശ്വശുരനായ മി. സി. വി. കുഞ്ഞിരാമനെ വല്ലാതെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചതിൽ അസപാഭാവികമായി യാതൊന്നും തന്നെ ഇല്ലല്ലോ! അടുത്തു നടന്ന ഈഴവ-ക്രൈസ്തവ-മുസ്ലീം സമുദായങ്ങളുടെ സംയുക്തസമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപീഠത്തിൽനിന്നുകൊണ്ടു മി. സി. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ മി. മജ്ജരിനു നുകരിയ മറുപടിയിൽ ഏതാനും ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

“കോന്നി നായർസമ്മേളനത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ കണ്ട ചില പ്രസ്താവനകളെക്കുറിച്ചുകൂടി ഒന്നു രണ്ടു വാക്കുകൾ പറഞ്ഞു് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളാം. ‘ഇതരവർഗ്ഗക്കാരുടെ സാമുദായികോൽക്കഷ്ണത്തിനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുകയും, അവരുമായുള്ള മെത്രിയെ പാലിക്കുകയും, വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു’ എന്നതു് നായർസച്ചീസ്മോസൈറ്റിയുടെ ഉദ്ദേശമാണെന്നു് അതിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ ഉള്ളതു ശരിതന്നെ മുൻ-മേടം ൨൬-ാം

തീയതി വയ്ക്കുന്നത് ഒരു നായരീഴവസമേളനം സൗഹമാർദ്ദപൂർവ്വം നടന്നു എന്നുള്ളതും ശരിതന്നെ. വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിൽ നായന്മാർ പങ്കെടുക്കുകയും അതിനെ നയിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതും പരമാർത്ഥംതന്നെ.....ഈ വിശേഷങ്ങളൊക്കെ നടന്ന കാലത്തു മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തിരുവിതാംകൂറിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലേതെങ്കിലും ഒന്നിൽ അദ്ദേഹം വല്ല പങ്കുമെടുത്തോ? ഈ ഉദ്യമങ്ങളിലേതിനെങ്കിലും പ്രതികൂലമായിട്ടില്ലാതെ നിന്നിട്ടുണ്ടെന്നു മനഃസാക്ഷിയെ വഞ്ചിക്കാതെ പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമോ? നായർസമുദായം സൊസൈറ്റിയുടെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഉദ്ദേശങ്ങൾ ആ സൊസൈറ്റി നിവഹിച്ചുവന്നത് വിശാലവൃദയനും യഥാർത്ഥമായ സമുദായമെതിർക്കും, തന്മൂലം രാജ്യശ്രേയസ്സിനും വേണ്ടി അനുസ്മൃതം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളും ഇപ്പോഴം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളും ആയ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ആ സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ്. അദ്ദേഹം നേതാവായിരുന്ന കാലത്ത് സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയിൽ ധൂമകേതുക്കളുടെ ഉദയം ഉണ്ടാകുവാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം നേതൃത്വത്തിൽനിന്നു പിന്മാറുകയും ചില ധൂമകേതുക്കൾക്കുടി അതിൽ കടന്നുകൂടുകയും ചെയ്തശേഷമുള്ള അതിന്റെ ഘരപദാനങ്ങളാണ് ഇക്കൊല്ലം കോന്നിയിലും, കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം കോട്ടയത്തും, മുൻകൊല്ലം തിരുവനന്തപുരത്തും, പ്രത്യക്ഷമായി, ഈ അടുത്തകാലത്തു കഴിഞ്ഞ അനാവശ്യങ്ങൾക്കൊക്കെ സംഗതി വരുത്തിയത്. നായർസമുദായം ഈഴവർക്കു ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങളുടെ പട്ടിക മി. മജ്ജർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള എഴുതിയല്ലോ! ഈ പട്ടികയുടെ മറുപുറത്ത് ഈഴവർക്കു നായന്മാർ ചെയ്ത ഉപദ്രവങ്ങളുടെ പട്ടികകൂടി പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞകാലത്തെ ശരിയായ ഒരു വിവരണം നൽകി എന്നെങ്കിലും വിചാരിക്കാമായിരുന്നു.....രാഷ്ട്രീയബുദ്ധി കേരളീയരിൽ നായന്മാർക്കാണ് കൂടുതലെന്നു അഭിമാനിക്കുന്ന മി. മജ്ജർ ൧൦൯൭-ലെ വിലക്ഷണമായ നിയമസഭാപരിഷ്കാരത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തിക്കിട്ടുവാൻ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ

രൻപിച്ചയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ച് എത്രക്കുവാൻ കാണിച്ച പരാക്രമങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് രാഷ്ട്രീയബുദ്ധിയുടെ കണികപോലും ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതു്? .....മി. മജൂർ സമത്വനായ ഒരു നടനാണെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആ സാമത്വം നാടകവേദിയിലെപ്പോലെ പ്രസംഗവേദിയിലും പ്രകടിപ്പിക്കാറുള്ളതിനു് ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിലും കാണാനാണു്. പരേതനായ ടി. കെ. മാധവൻ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനും മറ്റും പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയ കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കു വിരോധികളായിരുന്നവരിൽ അഗ്രഗണ്യൻ മി. മജൂരായിരുന്നു. മാധവന്റെ ദേഹവിയോഗം കഴിഞ്ഞു് ഇപ്പോൾ സംവത്സരങ്ങളും പലതുകഴിഞ്ഞു. ആ അത്യാഹിതത്തെക്കുറിച്ച് 'ആ യശഃശ്രീരൻ ഇന്നുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ—ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ—ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ' എന്നിങ്ങനെ മി. മജൂർ ഗൽഗദപുണ്ണനായി ഇപ്പോൾ വിലപിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ.....

.....നാണം തോന്നുന്നതാണു്. നാട്ടുമേതു, നേരേതന്നെ ക്ഷീരനീരങ്ങളെ തിരിച്ചെടുക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തെക്കുറിച്ച് ഇതിലധികമൊന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല."

സർ: മഹമ്മദ് ഹബീബുള്ളായുടെ നിയോജകമണ്ഡല പരിഷ്കാരത്തിനുശേഷം സംയുക്തസമുദായങ്ങൾക്കും സവീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നായർസമുദായത്തിനും തമ്മിൽ പരസ്യമായ ഒരു ബലപരീക്ഷണത്തിനു വക നൽകിയ നിയമസഭാതിരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ കാലം സമാഗതമായി. നിവർത്തനകക്ഷിയിൽപെട്ട സംയുക്തസമുദായങ്ങൾക്കും സവീസ് സൊസൈറ്റിക്കും ഇങ്ങിനെയാരു മത്സരം കൂടാതെ കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നൊഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മോഹം ഇന്റർനാഷനൽ ഫെല്ലോഷിപ്പ് സിക്രട്ടറിയായ മി. എ. എ. പാളിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഒരാലോചനം

യോഗം കൂട്ടുവാൻ കാരണമാക്കി. വിവിധ കക്ഷികളിലെ നേതാക്കന്മാർ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ഈ യോഗത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെവെച്ചു സംവരണം ചെയ്ത് നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സീറുകൾ ഒഴിച്ചു ബാക്കി സ്ഥാനങ്ങൾ നായന്മാരും കൃഷ്ണപ്രാണികളും തമ്മിൽ വീതിച്ചെടുക്കുവാൻ ഒരാലോചന നടന്നു. തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരങ്ങളും ധനദുർവ്വയവും കൂടാതെ നിയമസഭകളിൽ പ്രവേശിച്ച കൃതകൃത്യരാകാമെന്നാണ് ഇരുകക്ഷികളും പ്രതീക്ഷിച്ചത്. വിശേഷിച്ചും സവീസുസൊസൈറ്റിയുടെ പ്രതിനിധികളായി അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന നേതാക്കന്മാർക്കു സംയുക്തകക്ഷിയുടെ എത്രപ്പുകൂടാതെ നിയമസഭാസ്ഥാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കണമെന്നു കലശലായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. തദ്ദേശവാസികൾ സംയുക്തസമുദായങ്ങളെ അതിതമായ ഭാഷയിൽ അപലപിച്ചും, ഒരു ബലപരീക്ഷയ്ക്കു നിവർത്തനനേതാക്കന്മാരെ വെല്ലുവിളിച്ചും, ഹിന്ദുരാജ്യമെന്നവരവകാശപ്പെട്ട തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹൈന്ദവതാല്പയ്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ സാഹസപ്പെട്ടും, പല പ്രവരണങ്ങളുടേയും പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടേയും കർത്താക്കന്മാരായി സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പരിലസിച്ചിരുന്ന സർവ്വീസുസൊസൈറ്റി പ്രവർത്തകന്മാർ, അവരുടെ അവജ്ഞയ്ക്കും അവഹേളനങ്ങൾക്കും പാത്രമായിരുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ കാരുണ്യപൂർവ്വമായ പിന്തുണ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു, നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ബലപ്പെടുന്ന കാഴ്ച തികച്ചും ആശ്ചര്യജനകമായിരുന്നു. നായരും കൃഷ്ണപ്രാണിയും തമ്മിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനറൽ സീറുകൾ വിഭജിക്കുന്ന കാര്യം അവർ പറഞ്ഞൊതുക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് എങ്ങിനെയെന്ന് ഇപ്പോഴും അജ്ഞാതമായിട്ടുതന്നെയാണ് ഇരിക്കുന്നത്. നേതൃത്വം അവകാശപ്പെടുന്നവർ നരുകുന്ന പ്രതിജ്ഞ നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ പരിപാലിക്കുമെന്നുള്ളതിലേയ്ക്ക് എന്തൊരുറപ്പാണ് അവർക്കു നരുകവാൻ കഴിയുമായിരുന്നതെന്നുള്ളതും അവ്യക്തമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു പ്രസ്തുത ആലോചനായോഗത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്യുന്ന തീരുമാനം പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതായാൽത്തന്നെ പിന്നീടുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരങ്ങളിൽ ആ ഉടമ്പടി പരിപാലിക്കപ്പെടുമെന്ന്

ആക്കെങ്ങിനെ പറയാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള കാര്യവും അന്നാലോചനാവിഷയമായില്ല. എത്രപ്പുകൂടാതെ അന്നത്തെ നിയമസഭയിൽ കടന്നുകൂടണമെന്നുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞു യാതൊരു ചിന്തകളും ആ നേതാക്കന്മാരെ അലട്ടിയിരിക്കാനിടയില്ല. സർ മഹമ്മദ് ഹബീബുള്ളായുടെ നിയോജകമണ്ഡലപരിഷ്കാരത്തെ എത്രത്തരം, നായർതാല്പത്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി പുതിയ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനും പ്രക്ഷോഭം നടത്തുവാനും നിശ്ചയിച്ചതും, നിവർത്തനസമുദായങ്ങളോടു് ഉടമ്പടിയുണ്ടാക്കുവാനുദ്ദേശിച്ച സർവ്വീസ്മെമ്പർമാർ തല്ക്കാലത്തേയ്ക്കു വിസ്മരിച്ചു എന്നുള്ളതും വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. 'ചുട്ട' വിൽ നിയമസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുകയെന്നുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു അന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്ന സജീവപ്രശ്നം.

എന്നാൽ ഉടമ്പടിയിലെ നിബന്ധനകളനുസരിച്ചു നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നതിലേയ്ക്കു് ഉത്തരവാദിത്വം നായർസമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ ഏല്ക്കുവാൻ വേണ്ട ധീരതയും ആത്മവിശ്വാസവും അന്നു സർവ്വീസ്മെമ്പർമാർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. സർവ്വീസ്മെമ്പർമാർക്കുള്ള സ്വാധീനശക്തിയുടെ പരിമിതി ആ നേതാക്കന്മാർക്കറിഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ മറ്റാരുംതന്നെ അന്നറിഞ്ഞിരുന്നതുമാകുന്നു. എങ്കിലും സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാർ അവരുടെ ശ്രമം തുടരുകതന്നെ ചെയ്തു. അവർ കൊല്ലത്തുവെച്ചു വിപുലമായ തോതിൽ നായർ നേതാക്കന്മാരുടെ ഒരു പ്രത്യേക യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. എന്നാൽ ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്ന നായർപ്രമാണികൾക്കു സൊസൈറ്റിപ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആന്തരമായ ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി മുന്നറിവുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ആ യോഗം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ നിരാകരിക്കയാണു ചെയ്തതു്. അങ്ങിനെ ആ ആകാശക്കോട്ടു തകന്നുവീണു ശിഥിലമായിപ്പോയി.

യഥാകാലം രാജ്യമൊട്ടുക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടന്നു. ആ അവസരത്തിൽ നായർസർവ്വീസ്മെമ്പർമാർക്കു സമുദ്ര പരാജയമാണു സംഭവിച്ചതു്. സംയുക്തകക്ഷിയും സൊസൈറ്റിയും

തമ്മിൽ വാശിയോടും വികാരാവേശത്തോടുംകൂടി മത്സരിച്ചതു പത്തനംതിട്ട താലൂക്കിലായിരുന്നു. അന്നത്തെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു വരെ ഒരു ദേശീയവാദിയായും കാൺഗ്രസ്സ് പ്രണയിയായും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ശ്രീയുത് കെ. കുമാർ സൊസൈറ്റിയുടെ ഭൗതികവും സാമ്പാറ്റികവുമായ പിന്തുണയോടുകൂടി സമരാങ്കണത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. സംയുക്തസമുദായങ്ങളുടെ അനിഷേധ്യനേതാവും പ്രബലനുമായിരുന്നു മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസിനോടാണ് അന്നുവരെ ഒരു തീവ്രദേശീയവാദിയായിരുന്ന മി. കുമാറിന് ഏറ്റെടുത്തുണ്ടിരുന്നത്. ഭൂഷ് പ്രചരണങ്ങളും ആഭാസ സാഹിത്യവുംകൊണ്ടു പത്തനംതിട്ട നിയോജകമണ്ഡലത്തിലെ അന്തരീക്ഷം മലിനവും ഒറ്റുന്ധപുണ്ണവുമായിത്തീർന്നു. ഇരുകക്ഷികളും വിഭേദചബുലിയോടുകൂടി പരസ്പരം ഭ്രഷ്ടിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ വർഗ്ഗീയമത്സരം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തി. ഒടുവളരെ ധനം ദ്രവ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. അവസാനത്തിൽ സ്ഥിരബുലിയുള്ളവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെതന്നെ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസ് വിജയിയായി. ന്റെ-ൽ ചങ്ങനാശേരി സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിന്നു മത്സരിച്ച തിരുവല്ലാതിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന പല രംഗങ്ങളും പത്തനംതിട്ടയിലും ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ വർഗ്ഗീയമത്സരത്തിലും സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനസമ്മതിയല്ല, ചങ്ങനാശേരിയുടെ വ്യക്തിപരമായ പ്രാബല്യമാണു തിരുവല്ലായിൽ വിജയത്തിനു വഴി തെളിച്ചതെന്നു പത്തനംതിട്ടയിലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു വെളിപ്പെടുത്തി.

അന്നുവരെ, തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭൂഷിച്ച വർഗ്ഗീയമത്സരങ്ങളു നടമാടുന്ന രംഗങ്ങളിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകനായിരുന്നു മി. കുമാറിനെ ആരും ഒരിക്കൽപോലും കണ്ടിട്ടില്ല. ഒരു തികഞ്ഞ ദേശീയപ്രവർത്തകനും, രാജ്യത്തിനും സപാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തും ജയിൽവാസം വരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ധീരദേശാഭിമാനിയുമായിട്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെ തിരുവിതാംകൂറിലേ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നത്. മറ്റു രാഷ്ട്രീയപരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ത്യാഗമോഹനമായിരുന്ന മി.

മി. കുമാറിന്റെ ദേശീയസേവനങ്ങളേ പരിഗണിച്ചു വൌര ബോധമുള്ള ഒരു നിയോജകമണ്ഡലം സംയുക്തകക്ഷിയുടെ നേതാവായ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസിനെ തിരസ്കരിച്ച് അന്നു വരെ വർഗ്ഗീയമായ പടേണിക്കളത്തിൽ ഇളകിയാടിയിട്ടില്ലാത്ത രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനമായ മി. കുമാറിനെ നിർവ്വീശകം തിരഞ്ഞെടുക്കുമായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ അന്നു മി. കുമാർ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തതു വർഗ്ഗീയവാദികളായ ഏതാനും നായന്മാരുടെ ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനുള്ള ഒരുപകരണമെന്ന നിലയിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം വർഗ്ഗീയവിഭേദംകൊണ്ടു് എത്ര വളരെ കലുഷപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അതെങ്കിലും, മി. കുമാറിന്റെ പരാജയം ദേശീയതപത്തിന്റെ പരാജയമായിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതു സത്യവിരുദ്ധമായിരിക്കും. നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ വർഗ്ഗീയതപം നായരുടെ വർഗ്ഗീയതപത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ ദയനീയമായ കാഴ്ചയാണു പത്തനംതിട്ട നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നിഷ്കുഷ്ണബുദ്ധിയുള്ള പ്രേക്ഷകന്മാർ ദർശിച്ചതു്. അന്നു വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളിലും പ്രസംഗമണ്ഡലങ്ങളിലും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിഷസങ്കലിതമായ വർഗ്ഗീയപ്രചരണങ്ങളെ വിഗണിച്ചു്, സമുദായവാദികളുടെ മാലിന്യം ചേർന്നു മുങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന വിമോചിച്ചു്, ഒരു ദേശാഭിമാനിയുടെ വ്യക്തിസ്വപാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടിയാണു മി. കുമാർ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പരാജയംതന്നെ സംഭവിച്ചിരുന്നാലും അതൊരു ശോഭനമായ പരാജയമായിരുന്നേനേ. അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ വിജയവും, പരാജയവും ഒന്നുപോലെ നികൃഷ്ടവും നിഷ്പ്രയോജനവുമായിരുന്നു.

നായർസർവ്വീസു് സൊസൈറ്റിയുടെ അന്നത്തെ നിലയെപ്പറ്റി യശശ്ശരീരനായ ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ചെയ്ത രസകരമായ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്:—

“നായർസർവ്വീസു് സൊസൈറ്റി സംയുക്തത്തിനെതിരണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. ഒരുകാലത്തങ്ങിനെയല്ലായിരുന്നു അതിന്റെ നില.....സ്വപാതന്ത്ര്യ പ്രകാശനുള്ള

നായർസമുദായം സർവ്വീസസൊസൈറ്റിവഴിയായി അതിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടാശയങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അത് അന്നത്തെ അതിന്റെ അല്പക്ഷനായിരുന്ന മി. ചങ്ങനാശേരിപരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ പൗരഷംകൊണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭീഷ്മദൃഷ്ടിയായിരുന്നു സർവ്വീസസൊസൈറ്റി അന്നു പരിപാലിച്ച വിശാലനയത്തിനു കാരണം. അദ്ദേഹം അതിൽ നിന്നു മാറിയതിനുശേഷം സൊസൈറ്റി ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും, ഉദ്യോഗാത്മികളുടേയും, ഉദ്യോഗപോലെ സർക്കാർആനുകൂല്യങ്ങളായ കൺട്രാക്ട്, പാറ്റുപുസ്തകക്കത്തക മുതലായ ലാഭങ്ങൾ ആശിക്കുന്നവരുടേയും, കയ്യിൽ അകപ്പെട്ടു. മി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അഭാവത്തിൽ അപ്രകാരം ഒരു താങ്ങൽ ഇല്ലാതെ സൊസൈറ്റിയെ നിലനിർത്തുന്നതിനു തൽപ്രവർത്തകന്മാർ കഴിവില്ലാതെ വന്നു.....

.....ഈ ആനുകൂല്യങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചതന്നെയായിരിക്കണം ചിലർ പത്തനംതിട്ടയിൽ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസിനെ എത്രക്കുവാൻ പോയത്.....മി. കുമാറിന് റെറ വോട്ടെങ്കിലും കൂടുതൽ കിട്ടുമെന്ന് ഇവർ തീരെ ആശിച്ചിരിക്കുകയില്ല. പോലീസുകാർ ബീററുമ്പുക്ക് ഒപ്പിടുവിക്കുന്ന മാതിരി ഇവർ ആരെയോ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനു പത്തനംതിട്ടയുദ്ധത്തിൽ ഭാഗഭാഷകളായി.”

അദ്ധ്യായം ൩൮

മുന്നദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സർവ്വീസസൊസൈറ്റിയിലെ അധികൃതകേന്ദ്രങ്ങളെ അപ്രതീക്ഷിതമായി അമ്പരപ്പിക്കുമാറു ചെയ്തപ്പോൾ പരമേശ്വരൻപിള്ള സമുദായമധ്യത്തിൽ സംഭ്രമജനകമായ ഒരുശയത്തിനു ബീജാവാരം ചെയ്തു. ആ ജപലനവസ്തു അതിഭയങ്കരമാവണമെന്നു പൊട്ടിത്തെറിച്ചു നാലുപാടും ചിന്നിച്ചിതറി. നായർസമുദായതാല്പര്യങ്ങളുടെ സംരക്ഷകന്മാർ എന്ന് സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്ന ചില നേതാക്കന്മാർ വല്ലാതെ നടുങ്ങി. വലിയ പിടപ്പും ഒച്ചപ്പാടുകളും സമുദായമധ്യത്തിൽ കേട്ടുതുടങ്ങി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രക്ഷോഭജനകമായ പുഴുവാതുപ്രസംഗമാണ് ഈ പരിഭ്രമങ്ങൾക്കും അസ്വസ്ഥതകൾക്കും കാരണമാക്കിയത്.

തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടന്ന സംയുക്തസമ്മേളനത്തോടുകൂടി ചങ്ങനാശേരി സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം വേർപെടുത്തിയതും, അതിലേയ്ക്കു പ്രേരകമായിരുന്ന കാരണങ്ങളും, ഇതിനകം പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. നായർസർവ്വീസസൊസൈറ്റിയിലെ സാമാജികത്വം രാജിവെച്ചുകൊണ്ട് ഒരുദ്യോഗികമായ ഒരു കത്തു് അദ്ദേഹം ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭരണസമിതിക്കയച്ചുകൊടുത്തു. എന്നാൽ അന്ന് ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മി. ദാമോദരനാശാൻറയും, എം. എൻ. നായരുടേയും സ്നേഹപൂർവ്വമായ നിർബന്ധങ്ങളെ പരിഗണിച്ചു് അദ്ദേഹം രാജി പിൻവലിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു ചങ്ങനാശേരിത്താലൂക്കു നായർസമ്മേളനത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുവാൻ തൽഭാരവാഹികൾ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചത്. സാമുദായികരംഗങ്ങളിൽനിന്നുദ്ദേഹം പിൻവാങ്ങിയിട്ടു കാലം പലതു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും, സ്വന്തം നാട്ടുകാർ നടത്തുന്ന ഈ സമ്മേളനത്തിൽനിന്നുമുള്ള ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാൻതന്നെ അദ്ദേഹം

നിശ്ചയിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ സാമൂഹികജീവിതത്തിലും രാഷ്ട്രീയരംഗങ്ങളിലും നായർസമുദായത്തിന്റെ പേരിൽ ചില പത്രങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളവയല്ലാതെ അനുവർത്തിച്ചിരുന്ന അനാശാസ്യമായ നയത്തെപ്പറ്റി, ഭീഷ്മവും സൂക്ഷ്മവുമായ ചിന്തകളുടെ ഫലമായി തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്കുരിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളെ പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ഒരുവസരം കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വജീവിതത്തിലെ ഒരു വലിയ ഭാഗം സമുദായസേവനത്തിനായി അർപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിയെന്ന നിലയിൽ തന്റെ ആശയങ്ങൾ നിർഭയമായും കൃത്യബോധത്തോടുകൂടിയും പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ പഠറിയ രംഗം ഒരു നായർസമുദായനേതനെന്നയാണെന്നും അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കി.

കൂടാതെ തിരുവിതാംകൂറിലെ യുവാക്കന്മാരുടെ വീക്ഷണകോടിയിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാറ്റങ്ങളും ഭയാശങ്കകളോടുകൂടിയാണു ചങ്ങനാശേരി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഭാരതഭൂമിയിലെമ്പാടും ലോകമൊട്ടുക്കുതന്നെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പരിവർത്തനങ്ങൾ യുവലോകത്തു പല പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കും കാരണമാക്കുന്നത് അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുവീക്ഷിച്ചു. വസ്ത്രീയതയുടെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ അടുത്തുവരികയായിരുന്നു. ജാതിമതവർഗ്ഗഭേദങ്ങളിൽ നിന്നു ജന്മമെടുത്ത വിഭിന്നതകളെ അടിച്ചുതകർക്കുവാൻ യുവാക്കന്മാർ കോപ്പുകൂട്ടുകയായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു ഡാക്ടർ രാജന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അഖിലതിരുവിതാംകൂർ യുവജനസമ്മേളനം തിരുവനന്തപുരത്തു വെച്ചു നടത്തിയത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ വർഗ്ഗീയസംഘടനകൾ അവയുടെ ഉപയോഗത്തെ അതിജീവിക്കുകയാണെന്നും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പരിവാടിയോടുകൂടിയ ഒരു അഖിലതിരുവിതാംകൂർസംഘടനയിൽ അവ ലയിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഒരു പ്രമേയം ഈ സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ചു. ആ പ്രമേയമവതരിപ്പിച്ചത്, അക്കാലങ്ങൾക്കുശേഷം മുപ്പിത്തെ വസൂരുകൾപോലെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്ന മി. കെ. ജി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള

യാണെന്നു പറയുന്നതു് പൂർ്വാപരവൈരുദ്ധ്യം നിറഞ്ഞ ഒരു നാടകത്തിലെ, പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിവിധ രംഗങ്ങൾ എന്നുപോലെ ഒരു പക്ഷേ ഇന്നു വായനക്കാർക്കു കൌതുകകരമായി തോന്നിയേക്കാം മി. സി. ഐ. പരമേശ്വരൻപിള്ള പ്രസ്തുത പ്രമേയത്തെ എത്രത്തു പ്രസംഗിച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു പ്രസംഗിച്ച മി. ജി. രാമചന്ദ്രൻ പ്രതികൂല കക്ഷികളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ ഛിഹ്നമാക്കി. 'പ്രമേയം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ അംഗീകൃതമായി. ചങ്ങനാശേരി ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ആ സമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം അതീവതാല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. 'വർഗ്ഗീയസംഘടനകളെപ്പറ്റിയുള്ള നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞാൻ ഒരു നായർസമ്മേളനത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നതു കേൾക്കണമെങ്കിൽ എന്റെ കൂടെ പുഴുവാതൽ എന്നു സ്ഥലത്തു വരിക' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു മി. രാമചന്ദ്രന്റെ പ്രസംഗത്തെ യോഗാനന്തരം ചങ്ങനാശേരി അഭിനയിച്ചതു്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച പുഴുവാതുസമ്മേളനത്തിൽ മി. രാമചന്ദ്രൻ സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

മമ്മ-കുറി ൨൨-ാം-ന- ചങ്ങനാശേരിയിൽ പുഴുവാതു ക്ഷേത്രവളപ്പിൽ വച്ചായിരുന്നു ആ സമ്മേളനം നടന്നതു്. നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണമാരാഭിച്ചതിനുശേഷം നടന്നിരുന്ന നായർസമ്മേളനങ്ങളുടെ മാതൃകയിൽത്തന്നെയാണു പുഴുവാതു സമ്മേളനവും നടത്തുവാൻ അതിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ തീർച്ചയാക്കിയിരുന്നതു്. സമാജത്തിന്റെ പ്രവർത്തനറിപ്പോർട്ടു കാര്യപരിപാടിയിലെ ഒരു വിഷയമായിരുന്നു എങ്കിലും, യാതൊരു റിപ്പോർട്ടും അവിടെ വായിക്കുകയുണ്ടായില്ല. രണ്ടു തീപ്പൊരിപ്രസംഗക്കാർ നായർസമുദായത്തിന് ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ മത്സരംകൊണ്ടു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ആവർത്തകളേയും, അവയെ നേരിടുവാൻ ഏവരും സംഘടിച്ച് അരയും തലയും മുറുക്കി സമരരംഗത്തിലിറങ്ങേണ്ട ആവശ്യകതയേയുംപറ്റി ആവേശജനകമാംവണ്ണം പ്രസംഗിച്ചു. പുഴുവാതുസമ്മേളനത്തിൽ നടന്ന ഓരോ നടപടിയും സാമുദായികവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ടായിരുന്ന നൂതനമായ അഭിപ്രായ

ങ്ങളെ പ്രബലപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം സാമുദായികസംഘടനകളുടെ അപഥസഞ്ചാരത്തെപ്പറ്റി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ആശയങ്ങളുടെ ഒരംശം ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു.

നായർസമുദായസ്ഥാപനങ്ങൾ നായർവ്യാക്കന്മാരെപ്പോലെതന്നെ തൊഴിലില്ലായ്മകൊണ്ടു വലഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതിനാൽ ശരിയായ പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ നൽകി, അവയെ പരിഷ്കരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ പരിപൂർണ്ണമായി അവസാനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ട കാലഘട്ടം അത്യാസന്നമായിരിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള മുഖവുരയോടുകൂടിയാണു ചങ്ങനാശേരിതന്റെ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചത്. സാമുദായികസ്ഥാപനങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാകുന്നതിനെ അദ്ദേഹം ശക്തിയായി ആക്ഷേപിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ തുടന്നു.

“സർവ്വസമുദായമെത്രീ വിദൂരമായ ഒരു ഭാവിയിൽ അല്ലാതെ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്ന് ഇന്നൊരു പ്രാസംഗികൻ പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതുതന്നെ സാധിക്കേണ്ട കാര്യമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈശ്വരന്റെ അവശതകളെ തീർക്കുന്നതിനു നാം വേണ്ട പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും അവരും നമ്മോടു പിരിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുതന്നെ സമുദായമെത്രീ സാല്യമല്ലെന്നുള്ളതിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈശ്വരന്റെ അവശതകൾ നീക്കുന്നതിനു നായർസമുദായം കഴിയുന്നതു മുഴുവൻ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു എന്നു പറയാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നവെങ്കിൽ അവർക്കിന്നു യാതൊരുവശതയും ബാക്കി കാണാൻ കാര്യമില്ലായിരുന്നു. വയ്ക്കുംസത്യാഗ്രഹത്തിലും ഗുരുവായൂർസത്യാഗ്രഹത്തിലും നായന്മാരാണു മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്നതു ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനാനേപഷണക്കമ്മറ്റിയുടെ മുൻപാകെ മൊഴികൊടുത്ത നായന്മാരിൽ നൂറ്റിനൂറൊന്നു പേർക്കുപേരും ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനനുക്രമികളായിരുന്നു എന്നുള്ളതും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഇതൊക്കെയായിട്ടും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സാധിക്കാത്തതെന്തുകൊ

ണ്ടാണോ? സക്കാരിന്റെ പ്രതിബന്ധമാണെന്നുത്തരം പറയുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ സക്കാരിന്റെ അധീനതയിലുള്ളതുപോലെ നിരവധി ക്ഷേത്രങ്ങൾ നായന്മാരുടെ കീഴിലുണ്ട്. ഇവയിലൊന്നുതന്നെ പ്രവേശനം ഇതുവരെ കൊടുക്കാത്തതിന്റെ അർത്ഥമെന്ത്? നായന്മാർ ആത്മാർത്ഥമായി ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിന്റുകൂലികളാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണോ? അതുപോലെതന്നെ പല ഈശ്വരം നിയമസമിതികളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവരെ ആരെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു നായന്മാർ ഒരിക്കലേങ്കിലും സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ലെങ്കിൽ സംയുക്തരാഷ്ട്രീയസഭയിൽ ചേർന്നു പ്രക്ഷോഭം നടത്തി അവരുടെ അവകാശസ്ഥാപനം ചെയ്തതു തെറ്റാണെന്നെങ്ങിനെ പറയാം.

മറ്റു സമുദായക്കാർ നായന്മാരെ കലശലായി ശകാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മറ്റൊരു പരാതിയുണ്ട്. ഞാൻ ഇയിടെ നമ്മുടെ പത്രങ്ങൾ എല്ലാം വായിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ആരാണു കൂടുതൽ കുറ്റക്കാർ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിലും അറിവിൽപെട്ടിടത്തോളം ഇരകക്ഷികളും ഇതിൽ നിരപരാധികളല്ല എന്നാണു തോന്നിയിട്ടുള്ളത്. ഇരകൈകളും കൂട്ടിയടിച്ചാലേ ശബ്ദമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. എന്നതുപോലെ അന്യോന്യശകാരംകൊണ്ടു മാത്രമേ വിഭേദമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രാബല്യമുണ്ടെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്ന സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി മറ്റു സമുദായങ്ങൾക്ക് അന്യായം തെറ്റിദ്ധാരണകളുമുണ്ടാകുന്നതും, അതാലോചനക്കുറവുകൊണ്ടു ശകാരമാകുന്നതും സാധാരണമാണ്. മലയാളീസഭക്കാർ തിരുവിതാംകൂറിലും, ജസ്റ്റിസ് കക്ഷി മദ്രാസിലും, ഈ തെറ്റുപ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതും പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതുമായി നമുക്കറിയാം. അതൊരു വലിയ കാര്യമായിക്കരുതി എതിരൂ പ്രവർത്തിക്കല്ല ചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ളതു് ബ്രാഹ്മണരിൽനിന്നും പഠിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു വ്യക്തിപരമായും ശരിയായ ഒരു തത്വമാണ്."

സാമുദായികരംഗങ്ങളിൽനിന്നു കുറച്ചുകാലമായി പിൻവാങ്ങിനിന്നിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ അല്പക്ഷപ്രസംഗം

കേരളസംഗ്രഹം ജിജ്ഞാസയോടുകൂടി അനേകം നായന്മാർ പഴവാതുക്കുളംവളപ്പിൽ തിങ്ങിക്കൂടി നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അല്പകുഴപ്പം തീർന്നിട്ടില്ലാത്തതായി മുൻഭാഗത്തു നിരത്തിയിട്ടിരുന്ന കസാലകളിൽ മി. മന്ദത്തു പരമനാഭപിള്ളയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹസേനാനികളും ഇരുന്നിരുന്നു. പ്രസംഗിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി സ്വസ്ഥാനത്തെഴുന്നേറ്റുനിന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട നിശ്ചയഭാവവും ഉറപ്പും വളരെ അത്ഭുതമായിരുന്നു. ഒരു കാലത്തു തന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാരും ആത്മമിത്രങ്ങളുമായിരുന്ന വർഗ്ഗീയനേതാക്കന്മാരുടെ മുഖത്തു നിന്നിമേഷനായി നോക്കിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തന്റെ പ്രസംഗമാരംഭിച്ചു. പടിപടിയായി അദ്ദേഹം തന്റെ ആശയങ്ങൾ അടുക്കി അപ്രതിരോധ്യമായ വാദമുഖങ്ങൾ ഒന്നാന്നായി വിശദീകരിച്ചുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി ആ സമ്മേളനപ്പന്തലിലെങ്ങും ജിജ്ഞാസയും ഉൽക്കണ്ഠയും നിറഞ്ഞ ഒരു നിശ്ചലത വ്യാപിച്ചു. ശ്രോതാക്കളുടെ മുഖം ഗാഢമായ ആലോചനകൊണ്ടു് ഗൗരവപൂർണ്ണമായിത്തീരുന്ന തദ്ദേഹം കണ്ടു. സവീസംസാരസൈറിയുടെ ജനറൽസിക്രട്ടറിയുടെ മുഖത്തു് അടിക്കടി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഇരുളടഞ്ഞ ഭാവഭേദങ്ങൾ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി പ്രസംഗമവസാനിപ്പിച്ചു സ്വസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നതുവരെ ഒരു മൊട്ടുസൂചി നിലംപതിക്കുന്ന ശബ്ദംപോലും വ്യക്തമായിക്കേൾക്കുവാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം ആ പന്തലിലെ രംഗം അത്ര വളരെ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു.

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണവും എതിർപ്രക്ഷോഭണവും ഏതൽജന്തുങ്ങളായ അഭിപ്രായവൈരുദ്ധ്യങ്ങളും അനാരോഗ്യകരങ്ങളായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്ന അന്നത്തെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ധീരവും സ്വതന്ത്രവുമായ അഭിപ്രായപ്രകടനം അപരാധബോധമുള്ള കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അതികഠിനമായ റൂട്ടിയവേദനയ്ക്കും വൈരാഗ്യബുദ്ധിക്ക് ഇടനടകിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനൊന്നുമില്ലല്ലോ. ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു റൂട്ടിയപരിശോധന നടത്തി ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആരോപണങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണോ എന്നു ചർച്ചചെയ്യേണ്ടതിന്നു പകരം അദ്ദേഹത്തെ സമുദായ

ദോഷിയെന്നു മുദ്രയടിക്കുവാനും, പുഴുവാതുപ്രസംഗത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രതിഷേധിക്കുവാനുമാണു ചില നായർപ്രമാണികൾ ഒരുങ്ങിയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയേ ചീത്തപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരംപാർത്തു കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില പഴയ ശത്രുക്കൾ ഈ അവസരം പാഴാക്കരുതെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു കാലത്തു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആരാധകന്മാരിലദപിതീയനും, ഇടക്കാലത്തു വ്യക്തിപരമായ ചില കാരണങ്ങൾകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തോടു ശത്രുഭാവത്തിൽ വന്നിട്ടിരുന്ന ദേഹവും ആയ നായർസർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടെ ജനറൽസെക്രട്ടറി മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയാണു് ആദ്യമായി ചന്ദ്രമാസമെടുത്തുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരീസംഹാരത്തിനായി മുന്നോട്ടു കത്തിച്ചതെന്നുള്ളതു വിധിയുടെ ഒരു വിനോദമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ. സൊസൈറ്റിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻകീഴിൽ നടന്നുവന്ന സർവ്വീസ് പത്രം ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി അതിശയോക്തിപരവും സത്യരഹിതവുമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. മറ്റു ചില നായർപത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തെ പ്രതികൂലമായി വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

ചക്ഷു ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം മി. മന്ദം സംതുപ്തനായില്ല. അദ്ദേഹം തുക്കുവെട്ടിയും ശയ്യോപകരണങ്ങളുമായി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരീസംഹാരത്തിനു പറ്റിയ സ്ഥലം തിരുവനന്തപുരമാണെന്നാണു് അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചതു്. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ശത്രുക്കൾ തുറന്ന കൈകളുമായി അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാനും സൽക്കരിക്കുവാനും തയ്യാറായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തു നായർയൂണിയൻഹോസ്റ്റലിൽവെച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ പുഴുവാതുപ്രസംഗത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ ഒരു യോഗം കൂടുമെന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ടു നോട്ടീസ്സുകൾ പുറപ്പെട്ടു. ൯-ലെ തമ്പാനൂർയോഗത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന നായർയൂണിയൻഹോസ്റ്റലിലെ പ്രതിഷേധയോഗത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രം ശ്രീയുത് ജി. രാമചന്ദ്രൻ രസകരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശൈലിയിൽ എഴുതിയിരുന്നതു് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം.

“ആ യോഗത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണത്തിലും നടപടികളിലും തൽഭാരവാഹികൾ പ്രകടിപ്പിച്ച അനാശാസ്യതയേയും ഭീരുത്വത്തേയും പററിയുള്ള എന്റെ പ്രതിഷേധം മറ്റു സ്നേഹിതന്മാരോടൊപ്പം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടത് എന്റെ ചുമതലയാണെന്നു കരുതിയാണു ഞാനല്ലം താമസിച്ചെങ്കിലും ഈ കത്തു് എഴുതാനുദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

മി. ചങ്ങനാശേരി നായർസമുദായത്തെ അവഹേളിച്ചു ചെയ്തതായി പറയപ്പെടുന്ന പ്രസ്താവനകൾ യാതൊന്നുംതന്നെ ആ പ്രതിഷേധയോഗനടപടികളോളം നായർസമുദായത്തെ അപരന്മാരുടെ പരിഹാസത്തിനും അവജ്ഞയ്ക്കും പാത്രമാക്കാൻ പര്യാപ്തമായിട്ടില്ലെന്നാണു്, എന്റെ അഭിപ്രായം. അതു് ഒരു പൊതുയോഗമായിരുന്നത്രേ. വാസ്തവത്തിൽ ചില പ്രത്യേകതാല്പ്യങ്ങൾക്കുടേ യോഗം മാത്രമായിരുന്നു അതു്. പാവനമായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരത്തെ പ്രസ്തുതയോഗസങ്കേതമാക്കിയതു് ഒരു മഹാപരാധംതന്നെയായിരുന്നു. കൂറേക്കൂടി പൊതുവായ ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു യോഗം കൂടിയാൽ വലിയ എളുപ്പുണ്ടാകുമെന്നുള്ള ഭയമാണു് ഈ യോഗം നടത്തുന്നതിനു വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പ്രേരകമായിരുന്നതെന്നു പറയപ്പെടുന്നതു പരമാർത്ഥമായിരിക്കണം. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത പ്രവൃത്തിയുടെ ഗർഹണീയത വർദ്ധിക്കുന്നതേയുള്ളു. യോഗഭാരവാഹികളുടെ ഉദ്ദേശത്തെ എന്തു ചെയ്തും നിറവേറുന്നതിനു വളരെ സൂക്ഷ്മമായും വിപുലമായും ഉള്ള ഏല്പാടുകൾ നേരത്തേതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതു യോഗത്തിന്റെ നടത്തിപ്പിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമായിരുന്നു. അവിവേകപ്രകടനങ്ങൾക്കായി കരുതിക്കൂട്ടി നേരത്തേ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം അപകപബുലികൾ അവിടെ ഹാജരാക്കപ്പെട്ട പ്രമേയങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും പ്രതികൂലിക്കുന്നതിനും ആരും ഭിച്ചവരെ ആഭാസമായി ശകാരിക്കയും, ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും, ക്രൂരവിളിക്കയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി.....മി. പട്ടം താണുപിള്ളയുടെ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ നിർദ്ദോഷമായ ഒന്നു രണ്ടു ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചതിലേയ്ക്കായി രണ്ടു നായർവ്യാക്കന്മാരെ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അവിവേകിസംഘം വളയുകയും

അവരെ അടികലശൽ ചെയ്യുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.....യോഗഭാരവാഹികളായ നായർതലവന്മാരുടെ ദുർമ്മന്ത്രണഫലമായി ഒരു കൂട്ടം ചെറുപ്പക്കാർ അവിവേകം പ്രവർത്തിച്ചതാണെന്നു നമുക്കു വേണമെങ്കിൽ സമാധാനിക്കാം. എന്നാൽ അടുത്ത തലമുറക്കാരായ ചെറുപ്പക്കാരെ ഇപ്രകാരം വഴി വിഴുപ്പിക്കുകയും ആക്ഷേപാഹ്മയമായ ഇത്തരം സംരംഭങ്ങളിൽ അവരെ ആയുധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രമാണികളെപ്പറ്റി ഞാനെന്തു പറയട്ടെ..... യോഗാല്യക്ഷണനായിരുന്ന ഡാക്ടർ മാധവൻപിള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളവരെ ആഭാസന്മാരിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിന് ഒരു ക്ഷരം ഉരിയാടുകയോ ഒരു ചെറുവിരൽപോലും അനക്കകയോ ചെയ്തില്ല.....ചങ്ങനാശേരീസാഹാരത്തിന് അരയും തലയും മുറുക്കി അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന അല്യക്ഷണൻറെയുള്ള മഹാരഥന്മാർ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാർക്കു പറയുവാനുള്ളതു പറയുവാൻ അവസരം നൽകുന്നതിനു തയ്യാറായിരുന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല, യോഗനടപടികൾ അവരുടെ ഇടയ്ക്കുവെച്ചു വണ്ണം തുടർന്നു നടത്തുന്നതിനു മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തരത്തിലുള്ള ആഭാസപ്രകടനങ്ങളുടെ തണലിനെ ആശ്രയിക്കുകയും കൂടിയാണു ചെയ്തത്. ഭേദഗതികളേയും ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളേയും നിരോധിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു ഭാരവാഹികൾ ചെയ്ത ഭഗീരഥപ്രയത്നം അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഏതോ ഒരു വലുതായ ഭയം കുടികൊണ്ടിരുന്നു എന്നു തെളിയിച്ചു. പ്രസ്തുത യോഗം ഒരു ഭീരുത്വപ്രകടനമായിരുന്നു എന്നു മി. ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള ജൂനിയർ എഴുതിയ ഒരു 'ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കണ്ടതാണു' ഈ യോഗത്തെപ്പറ്റി ഇതുപയ്ക്കുത്തമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ശരിയായ അഭിപ്രായം.....യോഗം നടത്തിപ്പുകാരുടെ പാർപ്പവർത്തികളെക്കൊണ്ടു പെരുപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു സദസ്സായിരുന്നു അത്. അതിനാൽ അവർക്കിപ്പുറമുള്ള ഏതു പ്രമേയവും അവിടെ പാസ്സാക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതെല്ലാമാണെങ്കിലും സംഘടിതമായ ആഭാസപ്രകടനങ്ങളുടെ രക്ഷയിൻകീഴിൽ യോഗനടപടികൾ നടത്തത്തക്കവണ്ണം എന്തോ ഒരൊച്ചയായ ഭീതി അല്യക്ഷണൻറെയുള്ള യോഗഭാരവാഹികളെ ഗ്രസിച്ചിരുന്നു."

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള പുഴുവാതുസമ്മേളനത്തിൽ ധിക്കാരപൂർവ്വം ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃത്രിമവും അടിസ്ഥാനരഹിതവുമായ അധിക്ഷേപപ്രസ്താവനകളോടുള്ള വെറുപ്പിനെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തും, നായർസമുദായതാല്പര്യങ്ങളെ മനിക്കുന്നതിനു നിരന്തരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന വിപരീതശക്തികളോടു ചങ്ങനാശേരി ചേർന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പല കാരണങ്ങളാലും അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ, നായർസമുദായത്തെ സ്വർഗ്ഗീകരണ കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ നായർസമുദായത്തിലെ ഒരു വ്യക്തിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളായിപ്പോലും ഗണിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രമേയമാണ് അന്ന് പ്രധാനമായി ആ സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കിയത്. ഈ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചതു ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ളയായിരുന്നു. ശ്രീ. പട്ടം താണുപിള്ളയുടെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രന്റെ പ്രസ്താവനയിങ്ങിനെ തുടരുന്നു:—

“എനിക്കദ്ദേഹത്തോടു (പട്ടം താണുപിള്ളയോടു) വളരെ ബഹുമാനമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ഫാജരാക്കിയതുപോലുള്ള ഒരു പ്രമേയത്തിന്റെ പ്രയോക്താവകുവാൻ അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചതിൽ എനിക്കുവേറെ വേദമുള്ളത്. യോഗ്യന്മാരായ പൊതുക്കാർ പ്രസക്തന്മാരുടെപ്പറ്റി യാതൊരു യോഗത്തിലും പാസാക്കാൻ കൊള്ളരുതാത്ത രീതിയിലായിരുന്നു അന്നത്തെ പ്രമേയത്തിന്റെ ഭാഷ. ആ പ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ പട്ടം അസാമാന്യമായ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു എന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കാം. തുറന്ന മനസ്സോടുകൂടിയ നിഷ്പക്ഷനായ ഒരു പൊതുജനസേവകനായിട്ടാണ് മി. പട്ടത്തിനെ ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഒരുസാധാരണ നയകോവിദനും കൂടിയല്ലെന്ന് ആ യോഗത്തിൽവെച്ചു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയുള്ളു. ഓരോ വാക്കും അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുതന്നെയാണ് പ്രയോഗിച്ചത്. വാക്കും അർത്ഥവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനും സദസ്സിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റേയും അഭിലാഷത്തിനു മനുസരണമായി കൂട്ടിയിണക്കി എത്രയും സമർത്ഥമായി അദ്ദേഹം പ്രസംഗിച്ചു.

ഗിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവിനും ഒരതിരണ്ഡ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലും ക്ഷോഭം നിറഞ്ഞിരുന്നെന്നു വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. അമർത്തപ്പെട്ട വർഗ്ഗീയമനസ്ഥിതിയുടെ മുന്നോട്ടുള്ള തള്ളൽ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ അവിടെ വിടെ വെളിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. മി. ചങ്ങനാശേരിയോടു വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു വിഭേദവുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ആരും ഭയപ്പെടാതെ പ്രസ്താവിച്ചു. പ്രസംഗം മുഴുവനും സശ്രദ്ധം കേട്ടതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രസ്താവനയെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സാധ്യമല്ലാതായി. ആ വിഭേദമടക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭഗീരഥപ്രയത്നത്തിനും സാധിച്ചില്ല. ചങ്ങനാശേരിയെ അന്നു രാവിലെ രാജപാതയിൽ താൻ ഏതെങ്കിലും കണ്ടുവെന്നും, നായന്മാർ കൂരന്മാരായിരുന്നു എങ്കിൽ ചങ്ങനാശേരിയിലെ പ്രസംഗാനന്തരം അപ്രകാരം നിർബാധം തിരുവനന്തപുരത്തെ തെരുവുകളിൽ കൂടി സഞ്ചരിക്കുകയല്ലായിരുന്നു എന്നും മി. പട്ടം പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ആത്മനിയന്ത്രണത്തിന്റെ അവസാനകണികപ്പോലും അദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചതായി എനിക്കു തോന്നി. തന്റെ ചുറ്റും നടന്നിരുന്ന അവിവേക പ്രകടനങ്ങളുടെ പ്രതിലാപനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരവീചികളേയും സ്വാധീനമാക്കി എന്നു തോന്നിപ്പോയി. ചങ്ങനാശേരി ഇനി സൂക്ഷിച്ചുവേണം നടക്കുവാൻ എന്നുകൂടി മി. പട്ടം സൂചിപ്പിച്ചില്ലയോ എന്നുവിചരിക്കുവാൻ ഇടകൊടുക്കത്തക്ക ഒരു പ്രസ്താവനയായിരുന്നു അത്. ആ യോഗത്തിന് ഫേതുഭൂതമായിത്തീർന്ന സംഭവഗതികളിൽനിന്ന് ഒട്ടകുന്നനിന്ന് അപയെപ്പറ്റി പ്രശാന്തമായി ചിന്തിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനു സംഗതി വരുമ്പോൾ ഈ പ്രസ്താവനയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പശ്ചാത്തപിക്കാതിരിക്കുകയല്ലെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്."

ഈ പ്രവചനം അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ഫലിക്കാതിരുന്നില്ല. അന്നു ശത്രുപക്ഷീയരായി പരിഗണിക്കപ്പെട്ട ഈഴവ ക്രൈസ്തവമുസ്ലിംസമുദായങ്ങൾക്കു കൂടി ഉൾപ്പെട്ട സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസിലിന്റെ നേതൃത്വം മി. പട്ടം സ്വീകരിക്കുകയും, അങ്ങിനെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സാമുദായികാദർശങ്ങളെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുകയും, കുന്നുകഴിയോഗത്തിലെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർ അദ്ദേ

ഫത്തെ ക്രൈസ്തവനേതാവായ മി. ടി. എം. വസ്ത്രീസിന്റെ ചുണ്ടയിൽപെട്ട ഒരു തടിച്ച മത്സ്യമായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗമോഹനമായ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിലെ തീരാക്കുങ്കുമമായ കന്നുകഴിസമ്മേളനത്തിലെ ക്ഷോഭപ്രകടനത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഹൃദയപൂർവ്വം പശ്ചാത്തപിച്ചിരിക്കണം.

കന്നുകഴിയോഗത്തിനുശേഷവും മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ളയുടെ വൈരാഗ്യബുദ്ധി ശമിച്ചില്ല. ചങ്ങനാശേരിയെ തവിടുപൊടിയായ്ക്കുവാൻ നൂതനമാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം ആരാഞ്ഞുനടക്കുകയായി. നായർസർവ്വീസ്മൊഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അതിന്റെ കീഴിലുള്ള കരയോഗങ്ങളേയും തന്റെ വൈരനിയന്ത്രണത്തിനുള്ള ആയുധങ്ങളായി വിനിയോഗിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. സർവ്വീസ്മൊഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ കെരളസർവ്വീസിന്റെ ഒരു യോഗം ഒരുബലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടി, ചിരകാലം ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രസിഡൻറും, അതിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ പുരോഗതിക്കും സ്വാധീനബലത്തിനും ശ്രേയസ്സിനും ഫേതുഭൂതനും ആയിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി, സ്വാഭാപ്രായപ്രകടനമാകുന്ന മഹാപരാധത്തിനു ശിക്ഷയെന്നവണ്ണം ൧൫-ദിവസത്തിനകം ക്ഷമായാചനം ചെയ്യാത്തപക്ഷം സൊസൈറ്റിയിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു പ്രമേയം പാസാക്കി. എന്നാൽ ആ നിശ്ചയത്തെപ്പറ്റിയോ, അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനുള്ള പ്രായോഗിക വൈഷമ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, ആവേശബാധിതനും സംഘടനാനിയമങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ സപഭാവത്തെപ്പറ്റി പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തയാളും ആയ ആ ക്ഷുഭിതചിത്തൻ അന്ന് ചിന്തിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല. ൧൫-ദിവസങ്ങളല്ല മാസങ്ങൾതന്നെ പലതു കഴിഞ്ഞിട്ടും ചങ്ങനാശേരി പശ്ചാത്തപിക്കുകയോ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുകയോ ഉണ്ടായില്ല. കെരളസർവ്വീസിൽ നിശ്ചയത്തിന്റെ പകർപ്പ് ചങ്ങനാശേരിവീട്ടിലെ പാവറുകട്ടയിൽ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്തു. പ്രമേയം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ സൊസൈറ്റി അംഗങ്ങളുടെ പിന്തുണ സമ്പാദിക്കുവാൻചോലും മി. മന്ദത്തിനു

കഴിഞ്ഞില്ല. മി. മന്ദത്തിന്റെ പ്രതികാരേറ്റു വീണ്ടും വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ. പുഴവാനുപ്രസംഗത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു നിശ്ചയങ്ങൾ പാസാക്കുവാൻ മി. മന്ദം സൊസൈറ്റിയുടെ കീഴിലുള്ള കരയോഗങ്ങൾക്കു വാരോലകളയച്ചു. സൊസൈറ്റിയുടെ ആധിപത്യത്തിലുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന ൯൦൦-കരയോഗങ്ങളിൽ കഷ്ടിച്ചു മുപ്പതെണ്ണം മാത്രം ഈ ശാസനമനുസരിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി. ഏകദേശം അത്രയുംതന്നെ കരയോഗങ്ങൾ മി. മന്ദത്തിന്റെ ഭിഷ് പ്രചരണങ്ങളേയും ഭിഷിച്ചു നയത്തേയും പ്രതിഷേധിച്ചും പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കി.

പൊതുക്കായ് ജീവിതത്തിൽ ഏകഭാവത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ളേ വ്യക്തികൾക്ക് ഒരു ഘട്ടത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു ഘട്ടത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാകുകയെന്നുള്ളതു കേവലം സ്വാഭാവികമാണ്. തന്മൂലം അവരുടെ പ്രവർത്തനപന്ഥാക്കൾ വഴി തിരിഞ്ഞുപോയി എന്നും വരാം. പക്ഷേ ഉന്നതാശയന്മാരും മഹാമനസ്ക്കരുമായ ജനങ്ങൾ അതുകൊണ്ടു വ്യക്തിവിദ്വേഷമാകുന്ന തീപ്പൊരി റുദ്രയമൂശയിൽ വച്ചു തിജപലിപ്പിക്കാറില്ല. അതുപോലെതന്നെ നാം ആരാധിക്കുന്ന ഒരു വിഗ്രഹം കാലാന്തരത്തിൽ നമുക്കു ആകർഷകമോ, പൂജാർഹമോ അല്ലെന്നതോന്നാം. അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിൽ സംസ്കാരമുള്ള റുദ്രയം ഒരിക്കലും വിദ്വേഷത്തിന്റേയോ പ്രതികാരബുദ്ധിയുടേയോ ഇരുപ്പിടമായി രൂപാന്തരപ്പെടാറില്ല. ഒരു കാലത്തു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജന്മനാൾ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു റാരോ നായർഗ്രഹങ്ങളിലുമാഘോഷിക്കണമെന്ന് പ്രസംഗിക്കയും പ്രചാരനടത്തുകയും ചെയ്തു മി. മന്ദത്തു പത്മനാഭപിള്ള അനന്തിദൂരമല്ലാത്ത ഭാവിയൽ ആ ചങ്ങനാശേരിയേത്തന്നെ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രക്ഷോഭണവുമായി പൊതുജനരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്ന് അല്പകാലങ്ങൾക്കുമുൻപ് ആരെങ്കിലും ദീർഘദർശനം ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ അതൊരു ഉന്മാലേക്ഷണമായി മറുനുള്ളവർ കരുതുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അതു സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയുടേയും തദ്വാരാ നായർസമുദായത്തിന്റേയും സർവ്വതോമുഖമായ ശ്രേയസ്സിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും

പരിപൂർണ്ണമായ നിദാനം ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിരന്തരവും ആത്മാർത്ഥവുമായ ശ്രമങ്ങളാണെന്നും, സൊസൈറിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപീഠത്തിൽനിന്ന് അല്പകാലത്തേയ്ക്കു ന്യായാധിപ പദത്തിലേയ്ക്കുദ്ദേശം തിരോധാനം ചെയ്തപ്പോൾ ആ സ്ഥാപനം പുരോഗതി മുട്ടി നിശ്ചലമായിപ്പോയെന്നും, ആവർത്തിച്ചു ഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മി. മന്ദം തന്റെ പൂർണ്ണ നേതാവിനെ മറ്റൊരു ശ്യാസത്തിൽ സമുദായദ്രോഹിയെന്നു മുദ്രയടിച്ചുകൊണ്ടു രാജ്യമൊട്ടുക്കു നടത്തിയ പ്രചരണം എത്ര അപമാന്യവും അനാശാന്യവുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഒരു വക്ഷേ ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരിക്കാനിടയില്ല. ക്ഷോഭ കരവും ഉദ്ദേഗജനകവുമായിരുന്ന അന്നത്തേ സാമുദായിക കലാപങ്ങൾക്കും വിദ്വേഷപ്രകടനങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യേ സമചിത്ത തയോടും നിഷ്പക്ഷബുദ്ധിയോടുംകൂടി ചുറ്റുപാടും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സംഭവങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ സമുദായത്തിലുന്നതനും പ്രബലനമാക്കിത്തീർത്തതു സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും അതിന്റെ ജനറൽസിക്രട്ടറിയുമല്ല. നേരേമറിച്ചു സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്കും അതിന്റെ ജനറൽസിക്രട്ടറിക്കും ചങ്ങനാശേരിയോടുള്ള കടപ്പാടുകൾ നിസ്സീമമാണെന്നു സൊസൈറ്റിരേഖകളും മി. മന്ദവും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രശസ്തിയിൽ മാലിന്യം തേയ്ക്കുവാനുള്ള മി. മന്ദത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലായിരുന്നു. വിദ്വേഷബുദ്ധിയോടുകൂടിയ നിരന്തരമായ ദുഷ്പ്രചരണം ഗുരുതരമായ അപരാധബോധത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ അപരാധമെന്നായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഇപ്പോഴും അജ്ഞാതമായിട്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെയെങ്കിലും അതു പരസ്യമാകാതെ നിവർത്തിയില്ല.

അടിച്ച താഴ്ന്നുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു റബ്ബർപന്തു പൂവ്വാധികം ശക്തിയോടുകൂടി മുകളിലേയ്ക്കു കതിക്കുന്നതുപോലെ മി. മന്ദത്തിന്റെ പ്രചരണങ്ങൾ ചങ്ങനാശേരിയെ പൊതു

കായ്ജീവിതത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്കുയർത്തുകയാണു ചെയ്തത്. മരണംവരെ ആ പ്രശസ്തി അദ്ദേഹം വെച്ചുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തലേന്നാൾവരെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു സ്തുതിപാഠകനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമുദായിക പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ സർവ്വവിധമായ ഗുണഫലങ്ങളും ഉപഭോഗിക്കുന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ ജനറൽസിക്രട്ടറിയുമായ മി. മന്ദമായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരിയെ ഏറ്റവും നിശിതമായ രീതിയിൽ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ “കൃതഘ്നതേ! നിന്റെ പേരെന്താണത്!” എന്നു ജോടിക്കുവാൻ വല്ലവരും പ്രേരിതരായിത്തീരുമെങ്കിൽ അതിലാശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല.

നിരൂപണങ്ങളും, പ്രതിഷേധങ്ങളും, പ്രകടനങ്ങളും ഒട്ടാന്നു നിലച്ച് അന്തരീക്ഷം ശാന്തമായപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി തന്റെ പേരിൽ ആരോപിതങ്ങളായിരുന്ന അപരാധങ്ങളെപ്പറ്റി പരസ്യമായ ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിഭീഷ്മവും, ശ്രദ്ധേയവും, അത്യന്തം രസകരവുമായ ഒരു പ്രമാണമായിരുന്നു അത്. പ്രതിഷേധങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ആ പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതിങ്ങിനെയാണ്. “നായർസമുദായത്തിന്റെ ഒരു വിനീത സേവകനെന്നല്ലാതെ ഒരു നായകനാണെന്നുള്ള അഭിമാനം എനിക്കാരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ല. സേവകന്റെ നിലയിൽ നിന്നുതന്നെയും ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ മൂന്നു വർഷത്തിനു മേലായി, എന്നിട്ടും എന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളേയും നേതൃത്വത്തേയും പരസ്യമായി പ്രതിഷേധിക്കേണ്ട ആവശ്യം ശത്രുക്കൾക്കു തോന്നിയതുകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്ക് എന്തോ അനിഷേധ്യമായ പ്രാബല്യം സമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്നതായും, ഞാൻ പിന്മാറിയതിനു ശേഷവും അതെന്നെ വിട്ടുപിരിയാതെ പിന്തുടരുന്നതായും, അവർ സമ്മതിക്കുന്നതായിക്കാണുന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വല്ല സ്ഥാനവും പരമാർത്ഥത്തിലെനിക്കിന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഇന്നത്തെ എത്രപക്ഷക്കാരാലും നാകിയിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, അവരുടെ സകല ക്ഷുദ്രപ്രയോഗങ്ങളേയും അതിലംഘിച്ചു ഞാൻ ചെയ്തു അനവധി വർഷത്തെ സമുദായസേവനത്തിന്റെ ഫലമായി അപേക്ഷകൂടാതെ

വന്നുചേർന്നതാണെന്നും, അതിനെ എടുത്തുകൊടുക്കാൻ അവർ വിചാരിച്ചാൽ സാധ്യമല്ലെന്നും ധരിച്ചിരുന്നാൽ കൊള്ളാം”.

ഇതിനുശേഷം പുഴവായുപ്രസംഗത്തിനിടയാക്കിയ സംഭവങ്ങളേയും, അന്നത്തെ യോഗനടപടികളേയും, അവിടെ നടന്ന പ്രസംഗങ്ങളേയും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവനയിൽ പരാമർശിക്കുകയും, ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽ തന്റെ പ്രസംഗം തുലോം അത്യന്താപേക്ഷിതമായിരുന്നു എന്നു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നായന്മാർ ക്രൂരന്മാരാണെന്നും, ആത്മാർത്ഥതയില്ലാത്തവരാണെന്നും താൻ പ്രസ്താവിച്ചു എന്നു ‘സർവ്വീസ്’പത്രവും അതിനെത്തുടർന്ന് ‘മലയാളരാജ്യ’വും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു പൊളിയാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിശദമാക്കി. അനന്തരം നായർസമാജങ്ങളേ സംബന്ധിച്ചും അവശസമുദായങ്ങളോടു നായർസമാജങ്ങളും സമുദായവും അനുവർത്തിക്കുന്ന നയത്തേ സംബന്ധിച്ചും താൻ പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളെ വിശദീകരിച്ച് അദ്ദേഹം സാധൂകരിച്ചു. കന്നുകഴിയോഗത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണു്.

“എന്റെ പ്രസംഗം പ്രതിഷേധിക്കുന്നതിനു നായർ യൂണിയൻ ഹോസ്റ്റലിൽ വെച്ച് ഒരു യോഗം കൂടിയതായി പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റി ഭൗദ്യോഗികമായി അറിവു കിട്ടുന്നതുവരെ പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടമാതിരിയുള്ള ഒരു പ്രമേയം ആ സഭയിൽ പാസാക്കിയതായി വിചാരിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു. ഇത്ര ബുദ്ധിഹീനമായും സഭ്യമല്ലാത്ത ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചുമുള്ള ഒരു പ്രമേയം യോഗന്മാർ ചേർന്നു പാസാക്കുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നായർ യൂണിയൻ ഹോസ്റ്റലുണ്ടാകുന്നതിനു് എന്റെ പരിശ്രമവും ആയിരം രൂപയും ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നായർ യൂണിയന്റെ ഉടമസ്ഥരായി ഭാവിക്കുന്ന ആളുകൾ ഓരോരുത്തരും അതിനു കൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള തുകകളിൽ എത്രമാത്രം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അതിന്റെ റിപ്പോർട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നതാണു്. സഭ്യശക്തോടുകൂടി

മാന്യന്മാർ ധനവ്യയം ചെയ്യുണ്ടാക്കിയ സ്ഥാപനം ഇങ്ങിനെ ഭരണപരമായൊരു കമ്മിറ്റിയും, അതിൽ താമസിക്കുന്ന ബാലന്മാരെ വഴിപിഴയ്ക്കുന്നതിനിടയാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മനസ്സാപമുണ്ട്.”

വ്യക്തിവിദ്വേഷരഹിതവും കാര്യമാത്രപ്രസക്തവുമായിരുന്ന ഈ പ്രസ്താവനയ്ക്ക് ആദരപൂർവ്വമായ ഒരു സ്വീകരണമാണു പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ ലഭിച്ചത്. മി. മന്ദം ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയിരുന്ന ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ ഒരുവെട്ടു എന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. എങ്കിലും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ സത്യസന്ധതയുടേയും, സാമ്പത്തികമായ ഭരണത്വത്തിന്റേയും മുൻപിൽ മി. മന്ദത്തിന്റെ ആരോപണങ്ങൾ നിഷ്പ്രഭങ്ങളായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസ്താവനയെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു പല കത്തുകളും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചു. അവയിലൊരണ്ണം മാത്രം താഴെച്ചേർക്കുന്നു. സുപ്രസിദ്ധചിന്തകനും സ്വതന്ത്രചിന്തനുമായിരുന്ന എം. രാമവർമ്മന്മാർ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ച ഒരു കത്താണത്.

പറവൂർ,
11—12—30.

പ്രിയസുഹൃത്തേ!

തീണ്ടൽ, തൊടീൽ മുതലായവയെ നിർത്തലാക്കുന്നതിനു നിയമസഭയിൽ ഒരു ബിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ താങ്കൾ ദിവാനുജിയുടെ അനുമതിക്ക് അപേക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഞാൻ പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചു. അതിലേയ്ക്കു താങ്കൾക്കുനമതി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞതാ എന്നും, ഇല്ലെങ്കിൽ കിട്ടുവാനിടയുണ്ടോ എന്നും അറിവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈഴവർക്കും, നായന്മാർക്കും തമ്മിൽ ദിവസേന വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അകൽച്ചയെപ്പറ്റി താങ്കൾക്കുള്ളതുപോലെ ഹൃദയവേദന തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല, കേരളക്കരയിൽത്തന്നെ ആർക്കും ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം.....ചുററുമുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇടിയും മിന്നലുമൊന്നും ഒട്ടും വകവെക്കാതെ താങ്കൾക്കു സഹജമായ പ്രശാന്തമായ ധീരതയോടുകൂടി അനന്തമായി

അധികരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഹോദരങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള മഹോദ്യമങ്ങളിൽ താങ്കൾ മുന്നോട്ടു പോവുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്. ഹൃസ്വദൃഷ്ടികളായ ചിലരുടെ പ്രലപനങ്ങൾക്കൊന്നും മനുഷ്യസ്നേഹപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു താങ്കളെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്.

എന്ന്

എം. രാമവർമ്മത്തമ്പാൻ (ഒപ്പ്).

നായർസർവ്വീസുസൊസൈറ്റിയുടെ അനന്തരചരിത്രത്തെപ്പറ്റി സംക്ഷിപ്തമായി അല്പം ചിലതുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവിതത്തിലെ അതിപ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം.

പ്രായപൂർത്തിയോടുകൂടിയവകാശത്തെ പ്രതികൂലിച്ചു പ്രമേയപാസാക്കിയ കോട്ടയം നായർസമ്മേളനത്തിനുശേഷം കോന്നിയിലും, കൊല്ലത്തും യഥാക്രമം ൧൧൧൧-ലും, ൧൧൧൨-ലും ഓരോ മഹാസമ്മേളനങ്ങൾ നടന്നു. കൊല്ലത്തുവെച്ച് അടുത്ത സമ്മേളനം ചേർത്തതുകൊണ്ടു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഈ സമ്മേളനം നടക്കുന്നതിനു മുൻപു തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജീവിതത്തിൽ പല പരിവർത്തനങ്ങളും സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വിദ്വേഷപരമായ മത്സരങ്ങളും കലഹങ്ങളുംമൂലം രാജ്യത്തിന് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്ന യേക്കരമായ വിപത്തുകൾ ചിന്താശീലരായ രാജ്യക്ഷേമകാംക്ഷികളെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. തിരഞ്ഞെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചുള്ള നൂതനമായ വ്യവസ്ഥകളും, ഉദ്യോഗനിയമനചട്ടങ്ങളും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരവും, സമുദായമത്സരത്തിനുള്ള മിക്ക കാരണങ്ങളേയും നീക്കംചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. സമുദായമത്സരം വളർത്തി ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടുന്ന ഭിക്ഷാഭാഷണികൾക്കുല്ലാതെ വർഗ്ഗീയമായ വിദ്വേഷം പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കാര്യമായ യാതൊരു ഗുണവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസം മനംപ്രതി വളർന്നുവന്നു. വർഗ്ഗീയമത്സരം, രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ മെഴലികപ്രശ്നങ്ങളേ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ

നിന്നു മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു പൊതുജനതാല്പര്യങ്ങൾക്കു ഹാനി സംഭവിക്കുന്നതല്ലാതെ ആർക്കും യാതൊരു പുരോഗതിയും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നുള്ള കാര്യവും നേതാക്കന്മാർക്കു ബോദ്ധ്യമായി. തിരുവനന്തപുരം സംയുക്തനായർസമ്മേളനത്തിലേ കാർട്ടർ മാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന മി. ഏ. നാരായണപിള്ള ഈ വീക്ഷണകോടിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പൊതുക്കാര്യങ്ങൾ വിമർശിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത ഒരു ലേഖനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറസ്റ്റിനും, ശിക്ഷയ്ക്കും കാരണമാക്കി. സംഭവങ്ങളുടെ ഈ നൃത്തനഗതി ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടനയ്ക്കു വഴിതെളിച്ചു. കുടിപ്പകകളും, മത്സരങ്ങളും തൽക്കാലത്തേയ്ക്കു വിസ്തരിച്ചു, വിവിധസമുദായ നേതാക്കന്മാർ കൂടിയാലോചിച്ച് ഉത്തരവാദിഭരണം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ പ്രക്ഷോഭം നടത്തുന്നതിലേയ്ക്കു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് എന്ന പേരിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടന രൂപവൽക്കരിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് ഈ സംഘടനയെ അനുഭാവപൂർവ്വമല്ല വീക്ഷിച്ചത്. നേരേ മറിച്ച് ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളതെന്ന സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനു ഗവണ്മെന്റിനോടു ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടതായി വന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനെല്ലു, ദേശീയവും ജനക്ഷേമകരവുമായ സകല ആദർശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി നിന്നുകൊണ്ടു പുരോഗമനപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ എത്രക്കുവാൻ അരയും തലയും മുറുക്കി മുന്നോട്ടു വന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏകസംഘടന സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയായിരുന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതികൾ ചേർത്തലവച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന സമ്മേളനത്തിനു ചില പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടാക്കി. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ രാഷ്ട്രീയനയത്തേയും ജനങ്ങളുടെ ദേശീയാഭിലാഷങ്ങളേയുംപറ്റി പരാമർശിക്കാതെ നായർസമ്മേളനം നടത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി. സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളുള്ള സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിക്ക് അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ട ധീരതയും അന്നുസമയമില്ലെങ്കിൽ സമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു രാഷ്ട്രീയയോഗം കൂടുവാൻ അനുവാദം ലഭിക്കണമെന്നു ചേർത്തലയിലെ സ്വാഗതസംഘം ശരിച്ചു. മി. മന്ദത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും നയോപായങ്ങൾക്കും ചേർത്തലനായന്മാരുടെ ദൃഢനിശ്ചയത്തെ ഇളക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രാഷ്ട്രീയ

സമ്മേളനം നടത്തുവാനുള്ള സചീകരണസംഘത്തിന്റെ നിയമ യത്തെ സൊസൈറ്റി പ്രതികൂലിക്കയാണെങ്കിൽ ചേർത്തു വെച്ച നായർസമ്മേളനത്തെ നടത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് അവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. ഭീഷണി ഒടുവിൽ കാര്യമായി കലാശിച്ചു. ചേർത്തുവെച്ച സമ്മേളനം നടത്തുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു സചീകരണസംഘം നിയമിച്ചു. ൧൧൩-ൽ സമ്മേളനം നടക്കുകയില്ലെന്നുള്ള പരിതഃസ്ഥിതികൾ വന്നുചേർന്നപ്പോൾ മി. മന്ദത്തിന്റെ പെരുന്തടവു കണ്ടു. നായർ പ്രവാചകൻമാർക്കു മീനച്ചിൽതാലൂക്കിൽ കിടങ്ങൂർ എന്ന കുന്നത്തിൽനിന്നും ഒരു ക്ഷണം വരുത്തി മി. മന്ദം ആട്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി അറിയപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ൧൧൩-ൽ ചേർത്തുവെച്ച സമ്മേളനം നടത്തി. മി. കൽക്കളം കമാരപ്പിള്ളയാ യിരുന്നു യോഗാലയ്യക്ഷനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്.

ഈ സമ്മേളനം പോലീസ് സൈന്യത്തിന്റെ സംരക്ഷണ യിലും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ സഹകരണത്തിലുമാണു കഴിഞ്ഞു കൂടിയത്. അവിടെ നടന്ന ഓരോ പ്രസംഗങ്ങളും നായർസമുദായത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയേയും, വിശ്വാസവീക്ഷണ തേയും വിവരിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഉത്തരവാദിത്തം, പെരുമാറ്റം തുടങ്ങിയ രാഷ്ട്രീയവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ട പരിജ്ഞാനമില്ലാതിരുന്ന സമ്മേളനാലയ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗം നായർസമുദായത്തെ ഇതരമതസ്ഥന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പരിഹാസപാത്രമാക്കി. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏകരാഷ്ട്രീയസ്ഥാപനമായ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയെ അവഹേളിക്കുവാൻ 'അഹമഹമികയാ' മുന്നോട്ടു വന്ന അവസരസേവകന്മാരും ഉദ്യോഗാത്മികളുമായ ചില നായർമാരുടെ ഒരു മത്സരം ഗമായിട്ടാണ് ഈ സമ്മേളനത്തെ നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികൾ വീക്ഷിച്ചത്. എതിരഭിപ്രായക്കാരായി അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന അല്പപക്ഷത്തെ അപമാനിക്കുവാൻ ചട്ടവിമാർ പന്തലിൽ ഹാജരായിരുന്നു. അന്നു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗവും, നായർസമ്മേളനത്തിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയുമായിരുന്ന മി. നാരായണക്കുറുപ്പ്, സമ്മേളനാരംഭത്തിൽ

സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി സ്വാഗതപ്രസംഗകൻ ചെയ്ത ചില പ്രസ്താവനകളെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ സപസ്ഥാനത്തേഴു നേരുന്നിന്നപ്പോൾ ഫാളിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി കൃത്യാന്തരങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരായിരുന്ന വാളൻറിയർസംഘം ഒരു തൊടിയിടകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരേ പാഞ്ഞുചെന്നു. ആ ഘട്ടത്തിൽത്തന്നെ ഫാളിൽ ഏറ്റവും പുകിലുള്ള ഒരു ബെഞ്ചിൽ മെഴനമായിരുന്നു സഭാനടപടികൾ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മി. കെ. കെ. കഞ്ചുപിള്ള ചട്ടമ്പിമാരുടെ അസഭ്യവർഷം അസഹനീയമായിത്തീർന്നുകൊണ്ട് അതു യോഗഭാരവാഹികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുത്തുവാൻ അല്പക്ഷണം അഭിസംബോധനം ചെയ്തപ്പോൾ വാളൻറിയർസംഘം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരേ ഓടിയടുത്തു. മി. കുറുപ്പ് വീണ്ടും പ്രതിഷേധസ്വരം മുഴക്കി. വാളൻറിയർസംഘം ഉടനെ തിരിച്ചു അങ്ങോട്ടോടുകയായി. മി. കഞ്ചുപിള്ള വീണ്ടും പരാതിപ്പെട്ടു. വാളൻറിയർസംഘം വീണ്ടും ഇങ്ങോട്ടോടിയടുത്തു. ഇങ്ങിനെ വാളൻറിയർമാരുടെ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമുള്ള പാച്ചിലും, പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങളും, അസഭ്യപ്രലപനങ്ങളും മാറിമാറി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മി. കുറുപ്പിനോടു നിശ്ശബ്ദനായി സപസ്ഥാനത്തിരിക്കുവാൻ അല്പക്ഷണം ആജ്ഞാപിച്ചു. മി. കുറുപ്പ് ഒരു പ്രതിനിധി എന്ന നിലയിലുള്ള തന്റെ അവകാശങ്ങളെ അല്പക്ഷണം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. ക്ഷഭിതചിത്തനായ അല്പക്ഷണം തന്റെ അധികാരം പ്രയോഗിച്ചു മി. കുറുപ്പിനെ ആസനസ്ഥനാക്കുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. ഇതിനിടയ്ക്കു എതിരഭിപ്രായക്കാരായി അവിടെക്കൂടിയിരുന്ന നായർവ്യാക്കന്മാരെ സമീപിച്ചു ചില പോലീസുകാർ മറ്റു ഭീഷണികൾ പ്രയോഗിച്ചു. ഈ ബഹളങ്ങളും കഴപ്പങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ ഏതാണ്ടു കാൽമണിക്കൂർനേരത്തേയ്ക്കു സഭാനടപടികൾ നിർത്തിവയ്ക്കേണ്ടതായി വന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിലുള്ള സകല കഴപ്പങ്ങളുമവസാനിച്ച് ഉത്തരവാദഭരണംതന്നെ സ്ഥാപിച്ച് അനേകതലമുറകൾ കഴിഞ്ഞാലും തേച്ചുകളയുവാൻ കഴിയാത്ത മാലിന്യമാണു സമുദായഗാത്രത്തിൽ ആ സമ്മേളനം ചേർത്തത്. തിരുവനന്തപുരത്തേ സംയുക്തസമ്മേളനംമുതൽ

ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടതിനു ശേഷമുള്ള ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ചരിത്രം തികച്ചും ആധുനികമായതുകൊണ്ട് ഇതിലധികം ഇവിടെ വിവരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഉത്ഭവകാലത്തുള്ള ഉന്നതാദർശങ്ങളിൽനിന്നും രാജ്യക്ഷേമകരങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും വ്യതിചലിച്ച് ആ സ്ഥാപനം പ്രാചീനമഹിമകളുടെ മങ്ങിയ ഒരു നിഴലെല്ലെപ്പോലെ ഇന്നും ഉപജീവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ വാഷിക സമ്മേളനങ്ങൾ യഥാകാലം ഇന്നും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും, സഞ്ചാരസൗകര്യപ്രവൃക്ഷാഭംഗം, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദം തുടങ്ങിയ മഹനീയസംരംഭങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു നാട്ടിനും നാട്ടാക്കും അഭിമാനകരമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുള്ള അന്നത്തെ നായർസർവ്വീസസൊസൈറ്റിയുടെ സ്മരണകളല്ല, ഇന്ന് ആ സ്ഥാപനം ഉദാരമതികളായ നായർസമുദായാംഗങ്ങളിൽ ഉല്ലാസിപ്പിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായം ൩൯

ഇൻഡ്യൻഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാലോചിക്കുവാൻ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ രണ്ടാമത്തെ വട്ടമേശസമ്മേളനം ലണ്ടൻനഗരത്തിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ഭാരതീയദേശീയതപത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി, ന്യൂനപക്ഷതാല്പയങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാനെന്ന വ്യാജേന ഭാരതീയദേശീയതപത്തിന്റെപൂർവ്വശത്രുക്കളായിരുന്ന സർ ജാർജ്ജ് ലയഡ്, ലാർഡ് സിഡ്നഹാം, മൈക്കൽ ഡെയർ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ഡാക്ടർ അംബഡ്കറെ ഒരായുധമായുപയോഗിച്ചു 'മൈനാറിററിപാർക്കറ്റ്' എന്ന പേരിൽ ഒരു സംഘം ചേർന്നു, ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശവാദങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രമാണം തയ്യാറാക്കി, ആ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന മഹാത്മാഗാന്ധിക്കു നരുകിയിരുന്നു. പ്രസ്തുത പ്രമാണം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു പഠിച്ച് അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നും അവർ അദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഭാരതീയദേശീയതപത്തിന്റെ മുതൽമുടിയാണ് ആ ദുഷിച്ച പ്രമാണമെന്നും, അതു ശസ്ത്രക്രിയ ചെയ്തു തുറന്നു പരിശോധിക്കുവാൻ താൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു എന്നും ആണ് മഹാത്മാഗാന്ധി അവിസ്മരണീയമായ തന്റെ വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിലെ പ്രസംഗത്തിൽ വികാരഭരിതനായി പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിലെ ഹിന്ദുസമുദായത്തെ വർഗ്ഗീയമായി വിഭജിക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമത്തേയും താനേകനാണെങ്കിൽക്കൂടിയും ജീവിതംതന്നെ ബലികൊടുത്തു പ്രതിരോധിക്കുമെന്നും ഗാന്ധിജി തുടൻ പറഞ്ഞു.

വട്ടമേശസമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു ഇൻഡ്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഗാന്ധിജിക്ക് യഥാദാജയിലിന്റെ തുറന്ന കവാടങ്ങൾ സഹായകമായിരുന്നു. അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ രണ്ടാമത്തെ സഹനസമരവും, അന്നു വൈസ്രോയിയായിരുന്ന വെല്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭു അതിഭയങ്കരമായ മർദ്ദനംകൊണ്ടു നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനത്തെ അമച്ഛ ചെയ്തതും, ആരും വിസ്മരിച്ചിരിക്കാനിടയില്ല.

വട്ടമേശസമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് സാമുദായികപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുവാൻ ഇൻഡ്യൻപ്രതിനിധികൾക്കു സാധിക്കാതെ വന്നതും, അന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയായിരുന്ന റാംസെ മാക്ഡൊനാൾഡ് ആ വിഷമമേറിയ ചുമതല കയ്യേറ്റതും, അധഃകൃതകൾ പ്രത്യേക നിയോഗജകമണ്ഡലങ്ങൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അവസാന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചതും, ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ സംഭവങ്ങളാണ്. അധഃകൃതസമുദായങ്ങളെ ഹിന്ദുമതത്തിൽനിന്നു കഠറിനിർത്തുവാനുള്ള ഗർഹണീയമായ ശ്രമങ്ങളെ തന്റെ കഠോരമായ പ്രതിജ്ഞയനുസരിച്ചു പ്രതിരോധിക്കുവാൻ ഗാന്ധിജി ജീവാവസാനംവരെ ഉപവസിക്കുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ 'അചഞ്ചലമായ നിശ്ചയം ഭാരതഭൂമിയെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു. അതിന്റെ മാറ്റൊരികൾ മഹാസമുദ്രങ്ങൾ കടന്ന് ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കും, അമേരിക്കയിലേയ്ക്കും വ്യാപിച്ചു. ആശ്ചര്യഭരിതരായിത്തീർന്ന ജനങ്ങൾ അസാധാരണമായ ഈ വെല്ലുവിളിയുടെ ആന്തരമായ അർത്ഥമെന്തെന്നറിയാതെ അമ്പരന്നു. 'ആത്മഹത്യാ'പരമായ ഈ നിശ്ചയത്തെപ്പറ്റി ചില അവിശ്വാസികൾ പുള്ളിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉപവാസം ആരംഭിച്ച് ഒരു വാരം തികയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ആ മഹാത്മാവിന്റെ ആയുരാരോഗ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ലോകമൊട്ടു ക്ഷുള്ള ദേവാലയങ്ങളിലെങ്ങും പ്രാർത്ഥനകളും ഗീതങ്ങളും മുഴങ്ങി. ക്ഷേത്രകവാടങ്ങൾ താനേ തുറന്നു.

ഹിമാലയമുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള ജനങ്ങൾ ഉല്ലാസംഭരിതരായിത്തീർന്നു. ഭാരതത്തിന്റെയെന്നല്ല ലോകത്തിന്റെതന്നെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും യുവാദാജയിലിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായി. ഉണ്ടാകുവാനിടയുള്ള അത്യാഹിതത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ഭാരതീയർ നടുങ്ങി. പക്ഷെ ഇതൊന്നുംതന്നെ ഗാന്ധിജിയുടെ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ പ്രശാന്തതയെ ഭഞ്ജിച്ചില്ല. ഉപവാസമാരംഭിച്ചു ദിവസങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായിക്കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന. യുവാദാജയിൽ ഒരു തപോവാടമായി മാറി. ആ ആർഷഭൂമിയിൽനിന്ന് ഒരു നവചൈതന്യം പുറപ്പെട്ടു ഭാരതമൊട്ടുക്കു

വ്യാപിച്ചു. കുടിയേറ്റ യാഥാസ്ഥിതികത്വവും അനാചാരങ്ങളും ആ ദിവ്യതേജസ്സിന്റെ മുൻപിൽ സൂര്യപ്രകാശത്തിലന്വയംകാർമെന്നപോലെ മറഞ്ഞുപോയി. ഹൈന്ദവനേതാക്കന്മാർ ഉൽക്കണ്ഠാകലരായി അങ്ങമിങ്ങും ഉഴറി. യോഗങ്ങളും കാൺഹറൻസുകളും ആരംഭിച്ചു. ഹൈന്ദവനേതാക്കന്മാർ പുനായിൽ സമ്മേളിച്ചാലോചനകൾ നടത്തി. ബ്രിട്ടീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ തീരുമാനമനുസരിച്ചു ലഭിക്കുന്നതിലിരട്ടിസ്ഥാനങ്ങൾ അധികൃതർക്കു നൽകുവാൻ ഹിന്ദുക്കൾ തയ്യാറായി. പ്രത്യേക നിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരുവടി എഴുതിയുണ്ടാക്കി. ഡാക്ടർ അംബഡ്കർ പുനാസമ്മേളനത്തിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. പ്രസ്തുത ഉടവടി ഗാന്ധിയുടെ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഗാന്ധിയുടെ അനുമതിക്കുശേഷം ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റും ഈ വ്യവസ്ഥകൾ സ്വീകരിച്ച് ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഗാന്ധിജി ഉപവാസമവസാനിപ്പിച്ചു. ബഹുസഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി നിലനിന്നുപോന്ന ജാതിഭേദം പൊടിഞ്ഞു തകർന്നുടങ്ങി.

എന്നാൽ യഥാഭാവത്തിലില്ലാത്ത കഠിനതപസ്സ് ഇൻഡ്യയോടു കൂടി ഇളക്കിവിട്ടു ഉണർവും ചൈതന്യവും ഇവിടെയവസാനിച്ചില്ല. ആ കാരാഗൃഹത്തിന്റെ കവാടങ്ങൾ താനേ തുറന്നു. ഗാന്ധിജി ബന്ധനവിമുക്തനായിത്തീർന്നു. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെ അദ്ദേഹം ഭാരതഭൂമിയെ ഇളക്കിമറിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയോടുകൂടി പശ്ചിമം ചെയ്തു മൗലിക്യം രൂപം പിരിച്ചെടുത്തു സുപ്രസിദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹരിജനപ്രസ്ഥാനമാരംഭിച്ചു. ഹരിജനോല്പാദനത്തിനു വേണ്ടി ഭാരതത്തിലെ ബർഹുമാരും ബജാജുമാരും അവരുടെ ഭാരിച്ച ഭണ്ഡാരങ്ങൾ ഗാന്ധിജിയുടെ അധീനതയിൽ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇൻഡ്യൻജനതയുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ദേശീയമായ ചിന്തകളുടേയും വികാരങ്ങളുടേയും ആവേശംകൊണ്ടു തുള്ളിക്കളിച്ചു.

ഭാരതമൊട്ടു കൂടി വ്യാപിച്ചു നൂതനമായ ഈ ഉണർവും ചൈതന്യവും കേരളത്തിലേയ്ക്കും വ്യാപിക്കാതിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ അയിത്തോച്ചാടനസംരംഭങ്ങളും ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദവും ഹരിജനപ്രസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു പഴക്കമുള്ള വയം

ഞന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എങ്കിലും, ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപദേശങ്ങളും ആദർശങ്ങളുമാണു മാർഗ്ഗദർശകങ്ങളായി നിന്നിട്ടുള്ളതു്. ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപവാസത്തിനുശേഷം സംഘടിതമായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ തിരുവിതാംകൂറിലാരംഭിക്കുന്നതിനു മുൻപു മലബാറിൽ മറ്റൊരു സംഭവം നടന്നു. മലബാറിലെ കാൺഗ്രസ്സു് നേതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ മി. കേളപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഗുരുവായൂർ ആരംഭിച്ച ക്ഷേത്ര പ്രവേശനസത്യാഗ്രഹമായിരുന്നു ഇതു്. സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ അവസാനരംഗമായി മി. കേളപ്പൻ ഗുരുവായൂർക്ഷേത്രനടയിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപവാസം ആരംഭിച്ചു. ക്ഷേത്രവാതിലുകൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുക്കുന്നതുവരെ ഉപവാസം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാനാണു മി. കേളപ്പൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. ഭാരതത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ മുഴുവൻ ഒരിക്കൽ കൂടി ഗുരുവായൂരിലേയ്ക്കു പതിഞ്ഞു. ഇൻഡ്യയിലെ പ്രശസ്തരായ ഹൈന്ദവനേതാക്കന്മാർ ക്ഷേത്രവാതിലുകൾ ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുക്കണമെന്നു ക്ഷേത്രമുടമസ്ഥനായ സാമൂതിരിയോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. പക്ഷേ യാഥാസ്ഥിതികനായ സാമൂതിരി ഇളകിയില്ല. ഉപവാസം കേളപ്പൻ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയി. കേരളമൊട്ടുക്കു വൻപിച്ച പ്രകടനങ്ങളും പ്രതിഷേധങ്ങളും നടന്നു. പക്ഷേ സാമൂതിരിയുടെ ഹൃദയമലിയുന്ന മട്ടു കണ്ടില്ല. മി. കേളപ്പന്റെ ശരീരസ്ഥിതി അനുഭവമെന്നവണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു ഉൽക്കണ്ഠയ്ക്കു കാരണമാക്കി. എങ്കിലും, ക്ഷേത്രഗോപുരവാതിലുകൾ അടഞ്ഞുതന്നെ കിടന്നു. ഒടുവിൽ മഹാരാജാ ഗാന്ധിയുടെ കർശനമായ ആജ്ഞയനുസരിച്ചു് ഉപവാസം അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ മി. കേളപ്പൻ നിർബന്ധിതനായി.

ഗുരുവായൂർക്ഷേത്രത്തിൽ അയിത്തജാതിക്കാരെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഭാരതീയനേതാക്കന്മാരുടെ സന്ദേശങ്ങൾക്കു്, അയൽരാജ്യങ്ങളായ തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും ക്ഷേത്രങ്ങൾ അവർണ്ണകു് ഏഷ്ഠപ്രാപ്യങ്ങളായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ആ വിഷയത്തിൽ തനിക്കു യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നായിരുന്നു സാമൂതിരി മറുപടി പറയാറുണ്ടായിരുന്നതു്.

ഗുരുവായൂർസത്യാഗ്രഹം അത്യഗ്രമായിത്തീർന്നപ്പോൾ മഹാത്മാഗാന്ധി, സർ ചിമൻലാൽ സെത്തൽവാഡ്, പണ്ഡിറ്റ് മാളവ്യ തുടങ്ങിയ നേതാക്കന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിലേ ക്ഷേത്രങ്ങൾ അവർണ്ണകായി തുറന്നുകൊടുക്കണമെന്നു മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിനോടപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ മാരൊലികൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ അപ്പോഴും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗുരുവായൂർസത്യാഗ്രഹത്തോടനുബന്ധിച്ചു യോഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിലും ആരംഭിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള ശക്തിയേറിയ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ അനാദരിക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അതുകൊണ്ടു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി കൂലങ്കഷമായ ഒരനേചക്ഷണം നടത്തി, ആവശ്യമായ ശുപാർശകൾ ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റ് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. ടിവാൻബഹദൂർ വി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരായിരുന്നു കമ്മിറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ. മഹാവ്യവൃത്തികത്തിലാണു ഗവണ്മെന്റ് ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചത്. അക്കാലത്തു ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിയായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയേയും പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയിലെ ഒരംഗമായി നിയമിച്ചു. മെ. എസ്സ്. കെ. മഹാദേവയ്യർ, ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ, പുനശ്ശേരി നീലകണ്ഠശർമ്മ, എം. ഗോവിന്ദൻ, ടി. ടി. കേശവശ്യാസ്രി, ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള മുതലായവരും കമ്മിറ്റിയിലെ അംഗങ്ങളായിരുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽതന്നെ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർക്കു ഭൂരിപക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന ഈ കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നും പുരോഗമനപരമായ യാതൊരു നിർദ്ദേശവും ഉണ്ടാകുവാനിടയില്ലെന്ന് അനുപലഭം അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി ഉത്സാഹപൂർവ്വം പങ്കെടുത്തു. ഫൈനവശാസ്രങ്ങളും, സ്കൂളുകളും, പുരാണങ്ങളും അക്കാലത്തു കൂലങ്കഷമായി അദ്ദേഹം പരിശോധിച്ചു പഠിച്ചു. യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുവാൻ വൈമനസ്യമുള്ള ചിലർ കമ്മിറ്റിയുടെ മുൻപാകെ വിസ്തരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സൂക്ഷ്മ

മായ ചോദ്യങ്ങൾ പലപ്പോഴും അവരെ വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്തുതിശാസ്ത്രാദികൾ അവണ്ണുക്ക് ക്ഷേത്രപ്രവേശനം നിരോധിക്കുന്നതായി വാദിച്ച ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ട് അതേ ശാസ്ത്രങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള ബ്രാഹ്മണ്യം തങ്ങൾക്കില്ലെന്നും അദ്ദേഹം സമ്മതിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

മൻവർ ഏപ്രിൽമാസത്തിൽ കമ്മറ്റി അതിവിപുലമായ അനേകങ്ങളുടെയും ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചു. ചില ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അവണ്ണുക്ക് പ്രവേശനം അനുവദിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും ബലിവട്ടംവരെ മാത്രം അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാമെന്നും, ആ പരിഷ്കാരംതന്നെ വൈദികന്മാരുടെ ഒരു പരിഷത്തിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി മാത്രമേ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നും ആയിരുന്നു കമ്മറ്റി സമർപ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷ റിപ്പോർട്ടിലെ ശുപാർശകളുടെ സംക്ഷിപ്തം. യുക്തിബോധത്തിനും മൂലമായ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിനും ഇടയിൽപെട്ടു ക്ലേശിച്ചു, യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു, തങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരുന്ന ഗൗരവമേറിയ ചുമതലകൾ തിരിച്ചു മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിനേയും വൈദികപരിഷത്തിനേയുംമേല്പിക്കുകയാണു ഭൂരിപക്ഷറിപ്പോർട്ട് ചെയ്തത്. നൂറുവശങ്ങളോളം വരുന്ന ആ പ്രമാണം ഏറ്റവും ശ്രദ്ധയും യാതൊരു പ്രചോദനവും നൽകാത്തതും, ഇമാംഗേഹേതുകവും, അതിന്റെ കർത്താക്കൾക്കുള്ളതായി പറയപ്പെടുന്ന പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷണങ്ങളും പ്രകടമാക്കാത്തതും, അനുകമ്പയുടേയോ ഹൃദയവിശാലതയുടേയോ കണിക പോലും തൊട്ടുതെരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഒന്നാണെന്ന് ആ റിപ്പോർട്ടിനെ നിരൂപണം ചെയ്തുകൊണ്ടു മി. രാമചന്ദ്രൻ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. കമ്മറ്റി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പരിഷത്തിൽനിന്ന് “ദൈവം നമ്മെ രക്ഷിക്കട്ടെ.” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ആ നിരൂപണം ഉപസംഹരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

എന്നാൽ അവശതകളനുഭവിക്കുന്ന സമുദായങ്ങൾക്ക് ആശാദീപമായി ഒരു സ്തുനപക്ഷറിപ്പോർട്ടും ഇതോടൊന്നിച്ചു

സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയും മി. എം. ഗോവിന്ദൻ മായിരുന്നു ഈ റിപ്പോർട്ടിന്റെ കർതാക്കൾ. ന്യൂനപക്ഷ റിപ്പോർട്ടിൽ ഭൂരിപക്ഷറിപ്പോർട്ടിലെ പരിഷ്കരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു “വൈദികന്മാരും വാല്യാന്മാരും, തന്ത്രികളും ആഴ്വാഞ്ചേരി തന്ത്രികളുമടങ്ങിയ പരിഷ്കരണ ഉപദേശവും അനുകൂലാഭിപ്രായവും അനുസരിച്ച മാത്രമേ ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കാര്യത്തിൽ മാറ്റം വരുത്താവൂ എന്നു കമ്മറ്റി പറയുന്നു. ഇതു മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ അധികാരത്തിനു പരിമിതി കല്പിക്കുകയാണ്. മഹാരാജാവു സംസ്ഥാനത്തിലെ രാഷ്ട്രീയമേധാവി മാത്രമല്ല ആത്മീയകാര്യങ്ങളിലും മേധാവിയായതിനാൽ ഇതു തികച്ചും നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം”.

ഇന്നത്തെ അവസ്ഥകൾക്കും ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചണ്ഡാലരും ഒന്നല്ലെന്നു ന്യൂനപക്ഷറിപ്പോർട്ടു കാര്യം കാരണസഹിതം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉപനിഷത്തുകളിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചതിനുശേഷം റിപ്പോർട്ട് ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു. “ജാതി എന്നത് ജനനത്തെല്ലാ ഗുണത്തെയാണ് ആസ്പദമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ജാതികൾക്കു തമ്മിൽ ഉച്ചനീചത്വം സാധ്യമല്ല. ജാതി എന്നത് തൊലിയേയോ രക്തത്തേയോ, മാംസത്തേയോ, എല്ലിനേയോ, ആത്മാവിനേയോ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല. അത് ഒരു നടപടി മാത്രമാകുന്നു.” നിരപാധികമായി ക്ഷേത്രപ്രവേശനമനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നായിരുന്നു ന്യൂനപക്ഷറിപ്പോർട്ടിന്റെ മുരുകണം.

ഭൂരിപക്ഷറിപ്പോർട്ടും ന്യൂനപക്ഷറിപ്പോർട്ടും കൂടാതെ ഭൂരിപക്ഷറിപ്പോർട്ടിൽ ഒപ്പുവച്ചിട്ടുള്ള അംഗങ്ങൾ അതു കൊണ്ടു തൃപ്തരാകാതെ പ്രത്യേകമായ ഒരോ നോട്ടുകളുംകൂടി എഴുതിച്ചേർത്തിരുന്നു. ഇവയിൽ പലതിനും ഭൂരിപക്ഷറിപ്പോർട്ടുമായി യാതൊരു സാമ്യവുമില്ല. മെ. എസ്സ്. കെ. മഹാദേവയ്യർ, പുനശ്ശേരി നീലകണ്ഠശർമ്മ എന്നിവർ അവസ്ഥയെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനെ എത്രത്തുകൊണ്ടു എടുത്തു ന്യൂനപക്ഷ അനുകമ്പാർഹമായ പ്രത്യേക റിപ്പോർട്ടുകൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. മി. ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യരുടെ നോട്ട്

നീതിയുടേയും കരുണയുടേയും പ്രചോദനമനുസരിച്ച് ഏഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണെങ്കിലും, അദ്ദേഹം നിഷ്കൃഷ്ടമായ യാതൊരു ശുപാർശകളും ചെയ്തിട്ടില്ല. മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ളയുടെ പ്രത്യേക നോട്ട് 'ഭാസുരമായ ഒരു കഴിപ്പ'മാണെന്നാണ് അതിനെ വിമർശിച്ച മി. രാമചന്ദ്രൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്.

ഇങ്ങിനെ ഏകദേശം അംഗങ്ങളോളംതന്നെ വീക്ഷണകോടികളേയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചിട്ടു രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷവും ഗവൺമെന്റിനു ക്ഷേത്രപ്രവേശനകാര്യത്തിൽ പുരോഗമനപരമായ യാതൊരു നടപടിയും സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതിലാശ്ചര്യപ്പെടാനൊന്നുമില്ലല്ലോ.

അല്പായം ൪൦

മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ഉപവാസവും, അതിനെത്തുടർന്ന് ഹരിജനോദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ ഭാരതമൊട്ടുക്കണ്ടായ ഉണർവും, ഉൽബുദ്ധതയും കഴിഞ്ഞ അല്പായത്തിൽ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ! ഈ പ്രബുദ്ധതയുടെ സൃഷ്ടിപരമായ ഫലമെന്നവണ്ണമാണു ഹരിജനസേവാസംഘമുതലുടവിച്ചത്. ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും വലിയ കോടീശപരന്മാരിൽ ഒരാളും ഉദാരമതിയും, ഉത്തമദേശാഭിമാനിയും, സംസ്കാരസമ്പന്നനും ആയ മി. ജി. ഡി. ബർളയാൺ ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ അല്പയുക്തൻ. ഭാരതസേവാസംഘത്തിലെ പ്രമുഖാംഗങ്ങളിലൊരാളായ ശ്രീ. ഏ. വി. താക്കൂർ ഈ സംഘടനയുടെ സിക്രട്ടറിപദം സ്വീകരിച്ചു. രെഖിലഭാരതസംഘടനയെന്ന നിലയിൽ അതിവിപുലമായ ഒരു കാര്യപരിപാടിയോടുകൂടിയാണ് ഈ സ്ഥാപനം അതിന്റെ വിശേഷാത്തരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളാരംഭിച്ചത്. മഹാത്മാഗാന്ധി ജയിൽവിമുക്തനായതിനുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻസമയവും ഹരിജനോദ്ധാരണം സമ്പന്നിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി നീക്കിവച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയനുസരിച്ച് ഇൻഡ്യയുടെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഭാരിച്ച സംഖ്യകൾ സംഭാവനയായി നൽകപ്പെട്ടു. ഒരു ഐക്യജാലികന്റെ അജ്ഞാതശക്തിയോടുകൂടി മഹാത്മാഗാന്ധി തന്റെ മന്ത്രാഭിമാനം ചുഴറ്റിയപ്പോൾ സംഖ്യയില്ലാത്ത മൂലധനത്തോടുകൂടി ഒരു മഹാസ്ഥാപനമുതലുടവിച്ചു, ശാഖോപശാഖകളായി വളർന്നു, വിസ്തൃതമായ ഭാരതഭൂമിയൊട്ടുക്കു വ്യാപിച്ചു, മർദ്ദിതരും അശരണരമായ ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങൾക്ക് അഭയസ്ഥാനം നൽകി ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

ചങ്ങനാശേരി ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ ശാഖ സംഘടിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മി. ഈ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യരായിരുന്നു ഈ ശാഖയുടെ ഒന്നാമത്തെ അല്പ

ക്ഷൻ. ഒരു കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകനായിരുന്ന മി. നീലകണ്ഠ
 യുടെ സീക്രട്ടറിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. മി. ഇ. സുബ്ര
 ഹ്മണ്യൻ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി
 ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കൊച്ചി—തിരുവിതാംകൂർ
 ശാഖയുടെ ആല്യക്ഷം കയ്യേറ്റം. ഈ ഘട്ടത്തിൽ മഹാത്മാ
 ഗാന്ധി ഹരിജനോദ്ധാരണം സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 അഖിലഭാരതപര്യടനം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവി
 രേണ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറും സന്ദർശിച്ചു. അതിനു മുൻപു
 രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഗാന്ധിജി തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 അന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ഈ രാജ്യത്ത് ഒരു ഗവൺമെന്റിനായി
 യായിട്ടാണു സപീകരിച്ചു സൽക്കരിക്കപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ
 അല്പകാലം മുൻപു നടന്ന സപാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റേയും
 നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും നായകനായിരുന്ന ഈ
 വിപ്ലവകാരിയെ അന്നൊരതിഥിയായി സപീകരിക്കുവാൻ തിരു
 വിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ് ആഗ്രഹിച്ചില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല,
 ഗാന്ധിജിയെ സപീകരിച്ചു സല്ക്കരിക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങൾ
 ഏല്പാടു ചെയ്തിരുന്ന ചടങ്ങുകളിൽ പരസ്യമായി സന്ധിക്ക
 വാൻപോലും സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല.
 പക്ഷേ ലോകോത്തരനായ ആ അതിമാനുഷന്റെ സല്ക്കാര
 ത്തിനും സപീകരണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ യാതൊരു
 ലോപവുംകൂടാതെ പൊതുജനങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. ജീവാവസാ
 നംവരെ ഉപവസിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതിനുശേഷം ഭാരത
 ഭൂമിയുടെ ഒട്ടുങ്ങാത്ത ഭാഗമേയംകൊണ്ടു പുനർജീവിച്ച ആ
 പുണ്യസ്തോകനെ ഒരിക്കൽകൂടി കാണുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുവാനും, അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ച വഴിക
 ഉലും, വിശ്രമിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലും തിങ്ങിക്കൂടിയ ജനങ്ങൾക്കു
 കയ്യും കണക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രാതി
 കൂല്യം ബഹുജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപ്രസരത്തെ ശതഗുണം
 വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തത്.

ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിയെ ഷോർണ്ണൂരിൽ ചെന്നു സപീ
 കരിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കുദ്ദേഹത്തിനു സപാഗതമരുളി.
 കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാ
 രം സംബന്ധിച്ച് എല്ലാ ഏല്പാടുകളും ചങ്ങനാശേരിയുടെ

മേൽനോട്ടത്തിലാണു നിവ്വികപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ഗാന്ധിജി പയ്യടനമവസാനിപ്പിച്ചു, തിരുവിതാംകൂർ അതുത്തി വിട്ടുനതു വരെ ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു സഞ്ചരിക്കയും ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ യഥാശക്തി ഗണ്യമായ തുകകൾ സംഭാവന നൽകുകയുമുണ്ടായി. ആ സഞ്ചാരത്തിൽ ആകസ്മികമായുണ്ടായ ഒരു ചെറിയ സംഭവത്തിന്റെ സ്മരണ മരണപശ്ചാത്തം ചങ്ങനാശേരിയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിയുമൊന്നിച്ച് ഒരു കാറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വിരൽ കാറിന്റെ അടയ്ക്കപ്പെട്ട വാതിലിനിടയിൽപെട്ടു മുറിഞ്ഞു. അതു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഗാന്ധിജി ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചി തുറന്നു് അപകടങ്ങളുണ്ടായാൽ പ്രഥമശുശ്രൂഷ നൽകുവാൻ അതിലെപ്പോഴും കൊണ്ടുനടക്കാവുന്ന ഉപകരണങ്ങളിൽനിന്നു പണ്ടതിയും ശീലയുമെടുത്തു സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ടുതന്നെ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഭിഷഗ്വരന്റെ സാധകത്തോടുകൂടി ആ മുറിവു വച്ചുകെട്ടി രക്തഗതി നിലപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഗാന്ധിജിയുടെ സംഘത്തോടൊന്നിച്ചു സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന സമർത്ഥനായ ഒരു പത്രലേഖകൻ ആ രംഗം തന്റെ ക്യാമറയിൽ പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചു. ആ പ്രതിച്ഛായയുടെ ഒരു പകർപ്പു ചങ്ങനാശേരി വീട്ടിലെ സന്ദർശകന്മാരിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥലത്തു് ഇപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മഹാത്മാഗാന്ധിയെ അതിഥിയായി സ്വീകരിക്കുവാൻ വേണ്ട ഒരുദായവും സന്മനസ്സും തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടായില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അതുത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ച ദിവസം, പൊതുമുതൽകൊണ്ടു സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന സത്രങ്ങൾ, കളങ്ങൾ മുതലായ പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളിൽ എല്ലാ ജാതിമതസ്ഥന്മാർക്കും പ്രവേശനമനുവദിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി ഗവണ്മെന്റ് ഒരു കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

മഹാത്മാഗാന്ധി ദക്ഷിണഭാരതപയ്യടനം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിയതിനുശേഷം ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കൊച്ചി—തിരുവിതാംകൂർ ശാഖയുടെ സിക്രട്ടറിയായി മി. ജി. രാമച

ഞാനെ നിയമിച്ചു. മി. ജി. രാമചന്ദ്രന്റെ നിരന്തരമായ ശ്രമ ഫലമായി മലബാർകൂടി കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ ശാഖയോടു ബന്ധിക്കുകയും അങ്ങിനെ കേരളഹരിജനസേവാസംഘം എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രാദേശികസംഘടന ഉത്ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ധ്യക്ഷനും സിക്രട്ടറിയുമെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരിയും മി. രാമചന്ദ്രനും ചെയ്ത അക്ഷീണമായ സേവനങ്ങളുടെ ഫലമായി ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേരളശാഖ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയും അധ്യക്ഷതോലാരണം സംബന്ധിച്ച് അതിവിപുലമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കേരളമൊട്ടുക്കാരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. വൃഹ പ്രവർത്തനകേന്ദ്രങ്ങൾ കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. അയിത്തോച്ചാടനപരമായും സഞ്ചാരസൗകര്യസ്ഥാപനാർത്ഥവും അതിതീവ്രമായ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നിട്ടുള്ള തിരുവിതാംകൂറിൽ ഹരിജനോലാ രണസംരംഭങ്ങൾക്കു തികച്ചും അനുകൂലമായ ഒരു പശ്ചാത്തലമാണുണ്ടായിരുന്നത്. മലബാറിലും തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും സവണ്ണമിന്ദുക്കൾ അനേക തലമുറകളായി തങ്ങളേക്കാൾ ഭാഗ്യമീനരായ സഹോദരങ്ങളോടനുവർത്തിച്ചു വന്നിരുന്ന നിഷ്ഠൂരമായ നയത്തെ സംബന്ധിച്ച് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി മാനസാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രചരണ ജോലികൾ ഹരിജനസേവാസംഘം ഉഴജ്ജിതമായി ആരംഭിച്ചു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഹരിജനങ്ങളിൽ ആത്മാഭിമാനവും, സൗകര്യശീലവും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനും, അവരുടെ ജീവിതരീതി ഉയർത്തുന്നതിനും വേണ്ട പ്രയത്നങ്ങളും നിരന്തരമായിത്തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ അഭ്യന്തരവേണ്ടിയാണു ഹരിജനസേവാസംഘം അവരുടെ കഴിവും ശക്തിയും ഏറിയകൂറും വിനിയോഗിച്ചത്. ഹരിജനബാലന്മാർക്കും, ബാലികമാർക്കും അക്ഷരാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതിൽ അഭിരുചി വർദ്ധിക്കുന്നതിനായി അനേകം പാഠശാലകൾ രാജ്യമൊട്ടുക്കു സ്ഥാപിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം, എറണാകുളം, തൃശ്ശൂർ, പാലക്കാട് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാളേജുകളിലും ഫൈസ്കൂളുകളിലും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന ഹരിജനബാലന്മാരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സംഘത്തിന്റെ

ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സൗജന്യമായി വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. മലബാറിൽ ഒറ്റപ്പാലത്തു ഹരിജനബാലികമാർക്കു വേണ്ടി ഒരു ബാലികാസഭനമേപ്പെടുത്തി. ഹരിജനവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന കാണിക്കാരെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ നെടുമങ്ങാടു വിതുര എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ സംഘത്തിന്റെ ശ്രമഫലമായി ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. അതിലേയ്ക്കാവശ്യമുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും ഫലഭൂയിഷ്യമായ പത്തേക്കർ ഭൂമിയും ചങ്ങനാശേരി സ്വന്തം സ്ഥലത്തുനിന്നു വിട്ടുകൊടുത്തതിനുപുറമേ അതിന്റെ ദൈനംദിനമുള്ള നടത്തിപ്പിലേക്കാവശ്യമുള്ള ചിലവിൽ മൂന്നിൽഒന്നു വഹിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയാണ് ഇപ്പോഴും പ്രസ്തുത ചിലവുകൾ നിവ്ഹിച്ചു വരുന്നത്. ആശ്രമത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു നെയ്ത്തുശാലയും പ്രാഥമിക വിദ്യാലയവും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. നാഗരീകതപത്തിന്റെ ഇളംരശ്മികൾപോലും ഇപ്പോഴും എത്തിനോക്കിയിട്ടില്ലാത്ത നിബിഡമായ വനാന്തരങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന കാണിക്കാരായ എട്ടു പത്തു ബാലന്മാർ ആശ്രമത്തിൽ സ്ഥിരമായിത്താമസിച്ചുവരുന്നു. മനുഷ്യവാസമില്ലാത്ത മലകളിലും വനാന്തരങ്ങളിലും കാട്ടുമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ബാലന്മാരെ ചങ്ങനാശേരിതന്നെ ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരുകയാണത്രേ ചെയ്തത്. ആശ്രമത്തിന്റെ ഉൽഘാടനത്തിനുശേഷം മഹാത്മാഗാന്ധി ആ സ്ഥാപനത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ട് ഹരിജൻപത്രത്തിൽ ഒരു ലേഖനം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

ചങ്ങനാശേരി ശൈശവം മുതൽക്കുതന്നെ അവശസമുദായങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുകയും മല്ലടിക്കയ്ക്കും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ദേഹമാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെന്ന നിലയിൽ സഹപാഠികളുടേയും അല്യാപകന്മാരുടേയും യാഥാസ്ഥിതികതപത്തെ പ്രതിഷേധിച്ച് ഒരു വിപ്ലവകാരിയെന്നുള്ള പേർ അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു സാഭയാനാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. മാപ്പു-ൽ നടന്ന ചാനൻചുമട്ടുചിലാണ് ഒരു പൊതു

കായ്പ്രസക്തനായി അദ്ദേഹം ആദ്യമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. ൧൯൦൨-ൽ നടന്ന പുലയരുടെ ലഹളയിൽ അദ്ദേഹം വഹിച്ച പ്രശംസനീയമായ പങ്ക് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആദിമമഹാജനസഭയുടെ സ്ഥാപകനും അദ്ധ്യക്ഷനുമെന്ന നിലയിൽ അവശസമുദായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പലതും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. വർക്കലയിലെ കുറവർ കാളണിയുടെ സ്ഥാപകനുമദ്ദേഹംതന്നെയാണു്. ടി. കെ. മാധവൻ്റെ സഞ്ചാരസപാതന്ത്രപ്രക്ഷോഭണത്തിലും വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിലും അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ നിസ്സലമായ സേവനങ്ങൾ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു് വീണ്ടും വക്കീൽപണിയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോകുകയോ കുടുംബജീവിതത്തിൻ്റെ ഏകാന്ത മാധ്യ്യത്തിൽ ലയിച്ചുപൊതുരംഗങ്ങളിൽനിന്നപ്രത്യക്ഷനാകുകയോ ചെയ്യാതെ പൂർവ്യാധികം ഉത്തർജ്ജസ്വലതയോടുകൂടി വീണ്ടും ഹരിജനോദ്ധാരണപ്രവർത്തനങ്ങളിലേയ്ക്കു ഞാൻ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ഉന്നതനും, സുസ്ഥിരചിത്തനും, അക്ഷീണപരിശ്രമിയും ആയ ഹരിജനസേവകൻ അദ്ദേഹംതന്നെയാണെന്നു എനക്കു നിസ്സംശയം പറയാം.

സാമ്പത്തികവും വിദ്യാഭ്യാസപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടു മാത്രം ഹരിജനോദ്ധാരണം പരിപൂർണ്ണമായി നിർവ്ഹിക്കപ്പെടുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ള കാര്യം മറ്റു ഹിന്ദുമതപരിഷ്കർത്താക്കൾക്കെന്നപോലെതന്നെ ഹരിജനസേവാസംഘപ്രവർത്തകന്മാർക്കും വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. ഹിന്ദുമതത്തിൽ സാമുദായികസമത്വം സ്ഥാപിക്കുവാനും, അനാചാരങ്ങളെ ആട്ടിപ്പായിക്കുവാനും ഉള്ള ഏകവും അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായ മാർഗ്ഗം ക്ഷേത്രപ്രവേശനാവകാശം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളതാണെന്നു് അവർക്കു ബോധ്യമായിരുന്നു. മി. കേളപ്പൻ്റെ ഉപവാസത്തിനുശേഷം ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള ചില നിയമനിർമ്മാണശ്രമങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷിൻ്റെയ്ക്കു നടുനുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും, അവയൊക്കെ നിഷ്ഫലങ്ങളായതേയുള്ളു. തിരുവിതാംകൂറിൽ അയിത്താചാരത്തെ അവസാനിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു ബിൽ നിയമസഭയിൽ ഹാജരാക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ഗവണ്മെന്റിനോടു്

അനുമതി ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത ബില്ലിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളെ ഒഴിവാക്കാമെന്നും സ.മ.തി.ക്കാമെങ്കിൽ അനുമതിയും നൽകുന്നതാണെന്നും വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞതിനശേഷം ചങ്ങനാശേരിക്കു മറുപടി കിട്ടി. ഇങ്ങിനെ പ്രയോജനശൂന്യമായ ഒരു സംരംഭത്തിനു ചങ്ങനാശേരി മുതിരുകയുണ്ടായില്ല. ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രശ്നം പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ട സകല പ്രചരണങ്ങളും ഹരിജനസേവാസംഘം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

മ.മ.മ-ൽ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേന്ദ്രസമിതിയിൽ സന്ധിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹിക്കു പോയി. കേരളത്തിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനസംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉടനടി ആരംഭിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പ്രമേയം മി. ജി. രാമചന്ദ്രൻ കേന്ദ്രസമിതിയുടെ ആലോചനയ്ക്കുയച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി മെ. രാമചന്ദ്രൻ എം.ഗോവിന്ദൻ എന്നിവരാണ് കേരളത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുവാൻ കേന്ദ്രസമിതിയിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നത്. കേരളത്തിലേ പ്രതിനിധികളുടെ നിർബന്ധപൂർവ്വമായ അപേക്ഷയെ ആദരിച്ച് മി. രാമചന്ദ്രന്റെ പ്രമേയം ചില ഭേദഗതികളോടുകൂടി കേന്ദ്രസമിതി അംഗീകരിച്ചു. അതിനശേഷം പ്രസ്തുത പ്രമേയം ഗാന്ധിയുടെ അനുമതിക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ മി. രാമചന്ദ്രൻ നിയുക്തനായി. ഗാന്ധിജി കേരളത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അനുവദിക്കയും അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു.

ഡൽഹിയിൽനിന്നും മടങ്ങുന്നവഴി ചങ്ങനാശേരി ഇൻഡ്യയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലൊന്നായ ബറോഡാ സന്ദർശിച്ചു. പരിഷ്കൃതശയനം, ഹരിജനോദ്ധാരണതല്പരനും ആയിരുന്ന പരേതനായ ഗേഷ് വാർ മഹാരാജാവു ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപവാസവേളയിൽ ബറോഡായിലുള്ള സർക്കാർക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം ഹരിജനങ്ങൾക്കു തുറന്നുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. അവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ടുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനാണ് ചങ്ങനാശേരി ബറോഡാ സന്ദർശിച്ചത്. ബറോഡാഗവൺമന്റു ചങ്ങനാശേരിയെ സംസ്ഥാനാന്തിഥിയായി സ്വീകരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു. ഗേഷ് വാറിന്റെ ഗവൺമന്റു വിദ്യാഭ്യാസപരമായും മറ്റും ഹരിജനങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള സൗകര്യങ്ങളേയും

സഹകരണങ്ങളേയും ചങ്ങനാശേരി നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി. തിരുമനസ്സിലെ പരിഷ്കൃതശയങ്ങൾക്കും ഉല്പതിഷ്ണുതത്തിനും അനുരൂപമായി ബറോഡായിലെ സവണ്ണരും അവണ്ണരും പുരോഗമിച്ചിരുന്നില്ലെന്നാണു ചങ്ങനാശേരിക്കു തോന്നിയത്. മഹാരാജാവു സ്വന്തം പരിചാരകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പോലും ഹരിജനങ്ങളെ നിയമിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ബറോഡായിലെ ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ ഹരിജനബാലന്മാരോടൊപ്പം സഹവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുവാൻപോലും സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടത്തെ സർക്കാർക്ഷേത്രങ്ങളിലെല്ലാം ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനമനുവദിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും ഹരിജനങ്ങൾ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു സാധാരണയായി ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്താറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ബറോഡായിൽനിന്നും മസൂരിരോഗബാധിതനായിട്ടാണ് ചങ്ങനാശേരി തിരുവനന്തപുരത്തു മടങ്ങിയെത്തിയത്. അതുകൊണ്ടു ഭീഷങ്കലം അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്രമം തേടേണ്ടിവന്നു.

കേന്ദ്രസമിതി അംഗീകരിച്ച പ്രമേയമനുസരിച്ചു മഹാമീനത്തിൽ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേരളശാഖ തിരുവനന്തപുരത്തു സമ്മേളിച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭം ഉൾക്കൊള്ളിയതായാരുണ്ടാകുവാൻ, ചങ്ങനാശേരി അല്പകൃഷ്ണനായും മെ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ കെ. ജി. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവർ സിക്രട്ടറിമാരായും ഒരു പ്രത്യേക കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിച്ചു. വിശദമായ ഒരു കാര്യപരിപാടി നിർമ്മിച്ചു പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി ഉൾക്കൊള്ളിയ പ്രവർത്തനങ്ങളാരുണ്ടാകുവാൻ. മീനം ൨൩-ാം-ന-കേരളത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളിലും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സംബന്ധിച്ചു പ്രചരണം നടത്തുവാൻ ഓരോ പ്രാരംഭയോഗംകൂടണമെന്നും ഓരോ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലും ജാഥാകൾ സംഘടിപ്പിക്കണമെന്നും, ആയിരുന്നു കാര്യപരിപാടിയിലെ നിശ്ചയം. ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ ആഹ്വാനത്തിനു പ്രോത്സാഹനമായ ഒരു സ്വീകരണമാണു പൊതുജനമദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ചത്. കേരളമൊട്ടുക്കു യോഗങ്ങൾ നടന്നു. കൊച്ചിയിലും മലബാറിലും ജാഥാകൾ നിർബാധം സഞ്ചരിച്ചു പ്രചരണം നടത്തി. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മൻറു മാത്രം

ജാഥാകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തനം നടത്തുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ തടയുകയാണു ചെയ്തത്. ജനപക്ഷത്തുനിന്ന് ഈ നിരോധനത്തെപ്പറ്റി കഠിനമായ പ്രതിഷേധശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ സാമുദായമായ ചില വ്യവസ്ഥകളിന്മേൽ ഗവണ്മെന്റ് നിരോധനാജ്ഞ പിൻവലിച്ചു. കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ അടങ്ങിയ ഒരു പ്രതിനിധിസംഘം കേരളമൊട്ടുക്കു ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ച് അനേകം മഹായോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി പ്രസംഗിക്കയും പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഓരോ യോഗത്തിലും ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രമേയം ഐക്യകണ്ഠേണ പാസാക്കി. ഹരിജനസേവാസംഘപ്രവർത്തകന്മാർ കുഗ്രാമങ്ങൾതോറും സഞ്ചരിച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശന സമ്മതപത്രങ്ങളിൽ സവണ്ണരുടെ ഒപ്പുകൾ ശേഖരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ശേഖരിക്കപ്പെട്ട ഒപ്പുകളുടെ സംഖ്യ അരലക്ഷമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനവൈപുല്യം ഏറ്റക്കുറെ വിശദമാകുമല്ലോ!

ഇതിനുശേഷം ൧൧൧ മേടം ൨൭-ാ ൨൮-ം തീയതികളിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഒരുവിലകേരള ക്ഷേത്രപ്രവേശനസമ്മേളനം വിജയകരമായി നടത്തി. ബ്രിട്ടീഷ് സർവ്വീസിലെ അത്യുന്നതനായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥന്റെ പത്നിയും, ഭാരതസ്ത്രീകളുടെ ഭാവശുദ്ധിയുടെ പ്രതിബിംബവും, ഗാന്ധിജിയുടെ ഒരു വത്സലശിഷ്യയുമായ ശ്രീമതി രാമേശ്വരിനെന്റ് വാണു് ആ സമ്മേളനത്തിലാല്യക്ഷണം വഹിച്ചത്. മെ. കേളപ്പൻ, ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യർ, എണ്ണക്കാട്ടു വലിയരാജാ, മള്ളൂർ ഗോവിന്ദപ്പിള്ള തുടങ്ങിയ അനേകം ജനഹൃമാണികൾ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്നു കൊച്ചിയിലേയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും മഹാരാജാക്കന്മാരോടും ഇതര ക്ഷേത്രാധികാരികളോടും അപേക്ഷിക്കുന്ന പ്രമേയത്തിനു പുറമേ, ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ നിവേദനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി, മെ. മള്ളൂർ, അനന്തറാവു, എം. ഗോവിന്ദൻ, എണ്ണക്കാട്ടു വലിയരാജാ, രാമചന്ദ്രൻ ശ്രീമതി ദേവകീഅന്തർജ്ജനം, എന്നിവരടങ്ങിയ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷനെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിശ്ചയവും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ ചുവസാക്കി. അനന്തരം ശ്രീമതി രാമേശ്വരിനെന്റ്

തിരുവിതാംകൂറോടു കൂടെ സഞ്ചരിച്ചു വന്നിരുന്ന മഹായോഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കുകയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനം ഉടനടി അനുവദിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ വിശദമാമാക്കുകയും ചെയ്തു.

മൻമന്തു മേമാസം ൨൭-ാംനം- തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വ്ഹിന്ദുക്കൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന റോഡുകൾ, കിണറുകൾ, സത്രങ്ങൾ മുതലായവ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും തുറന്നുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഒരുത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചു. വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹം ഇടംപ്രഥമമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവന്ന അവകാശവാദം ഈ ഉത്തരവിനുശേഷം മാത്രമാണു പരിപൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടിയത്. ഗാന്ധിജിയുടെ ആഗമനവേളയിൽ പുറപ്പെടുവിച്ച കമ്മ്യൂണിക്കിലെ ഉദ്ദേശം നടപ്പിൽ വന്നതും ഈ അവസരത്തിൽ മാത്രമാണ്. അയിത്തോച്ചാടനപരമായ പരിശ്രമങ്ങളിൽ ഗവണ്മെന്റിനുള്ള അനുഭാവത്തിന്റെ പ്രകടനമായിട്ടാണ് ഈ ഉത്തരവിനെ പൊതുജനങ്ങൾ കരുതിയത്. പക്ഷേ ഇതൊന്നും ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭങ്ങളെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായിരുന്നില്ല.

ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേന്ദ്രസമിതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും സുപ്രസിദ്ധ ധനാധ്യക്ഷനുമായ മി. ജി. ഡി. ബർളാ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചത്. തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റ് അദ്ദേഹത്തെ ഉപചാരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു സല്ലഭിച്ചു. ഹരിജനങ്ങൾക്കു തിരുവിതാംകൂറിലെ സർക്കാർക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശനമനുവദിക്കണമെന്ന് മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിനെ നേരിട്ടു കണ്ടു വിനയപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അഖിലഭാരത ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായ അദ്ദേഹം ആ ഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെത്തിയത്. മി. ബർള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷ തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അത്യന്തം ആശാഭരിതനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽനിന്നു മടങ്ങിയത്. അനന്തരം ഹരിജനസേവകന്മാരുടെ ഒരു യോഗത്തിലദ്ദേഹം സന്ദിച്ചു.

അന്നു വൈകുന്നേരം (൧൧൧ മിഥുനം ൭-ാംതീയതി) ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു

ജൂബിലിയാളിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ മി. ബർള ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. “നിങ്ങളുടെ മഹാരാജാവുമായി ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്നലെയും ഇന്നുമായി രണ്ട് അഭിമുഖസംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രസ്താവിക്കാതിരിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവർത്തിയില്ല. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള ശക്തിയേറിയ പൊതുജനാഭിപ്രായം നല്ലവണ്ണമറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തോടു പരിപൂർണ്ണമായ അനുഭാവവുമുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ അനുഭവമോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അധഃകൃതരെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നത് നാം അവരോടു ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും വലിയ അപരാധമാണെന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു നല്ലവണ്ണമറിയുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഈ വിഷയത്തിൽ എന്താണ് പ്രവർത്തിക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും, അതെപ്പോഴായിരിക്കുമെന്നും എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ മഹാരാജാവിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു ഹൃദയം കളുക്കേ അഭിമാനിക്കുവാൻ അവസരം നൽകുന്ന ആശ്രമിനും അത്ര വിദ്മരമല്ലെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.” ഇങ്ങിനെയാണു ജൂബിലിയാളിലെ പ്രസംഗമല്ലേ മി. ബർളാ പ്രസ്താവിച്ചത്. ജൂബിലിയാളിലെ യോഗത്തിനു മുൻപു നടന്ന ഹരിജനസേവകന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു ചില പ്രവർത്തകന്മാർ “മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ആട്ടത്തിരുനാൾദിവസം ക്ഷേത്രകവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെടുമോ” എന്ന് മി. ബർളായോടു ചോദിച്ചു ചോദ്യത്തിന് ‘അതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുക’ എന്ന അർത്ഥഗർഭമായ മറുപടിയാണ് അദ്ദേഹം നൽകിയത്.

തികച്ചും ആശാഭരിതനായിട്ടാണ് മി. ബർള തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷാപരമായ പ്രത്യാശകൾ തിരുവിതാംകൂറിലേ ജനങ്ങളിലും ഏറ്റക്കുറെ സാംക്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. ആട്ടത്തിരുനാൾദിനം ക്ഷേത്രകവാടങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടേയ്ക്കുമെന്നു താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ ജനങ്ങൾ അവിടവിടെ മന്ത്രിക്കാതെയുമിരുന്നില്ല. ശുഭപ്രതീക്ഷകളോടുകൂടി നാലു മാസം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുവാൻ അവർ തീർച്ചയാക്കി.

ഈ അല്പായമവസാനിക്കുന്നതിനു മുൻപു തിരുവിതാം
 കൂറിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവാദത്തിനു പ്രാബല്യം നൽകിയ
 മറെറാരു പശ്ചാത്തലത്തെക്കുറിച്ചുകൂടി രണ്ടു വാക്കു പറയേ
 ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിവർത്തനപ്രസ്ഥാനം ശക്തിപ്പെട്ടതോടുകൂടി
 നായരീഴവമൈത്രിയെ പൂർണ്ണമായ ശൈഥില്യം സംഭവി
 ക്കയും, തൽസ്ഥാനത്തു് ഈഴവരും കൃസ്തുപ്രാനികളും തമ്മിലുള്ള
 മൈത്രിയെ പ്രാബല്യം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. മി. സി. കേശ
 വന്റെ ബന്ധനവും, നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണത്തിനെതിരായി
 നായർസമുദായം സ്വീകരിച്ച നിലയും, സംയുക്തസമുദായങ്ങളുടെ
 പ്രക്ഷോഭണത്തിനു ലഭിച്ച അന്തിമമായ വിജയവും,
 ഈ ബന്ധം ദൃഢമാക്കി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണു ഡാക്ടർ
 അംബഡ്കർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപരിവർത്തനബാബു്
 ഹിന്ദുസമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞതു്. മി. സി. കേശ
 വന്റെ ശപതരണം, ഈഴവസമുദായത്തിലെ ഒരു നേതാവും
 ആയ മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമനു ഡാക്ടർ അംബഡ്കറുടെ
 നിർദ്ദേശം അനന്തമായ സാധ്യതകളുള്ള ഒരു തന്ത്രോപായ
 മാണെന്നു ബോധ്യമായി. അല്പദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മി. സി.
 വി. കുഞ്ഞുരാമൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഡാക്ടർ അംബഡ്ക
 റായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. തന്റെ നിശിതമായ തുലിക അദ്ദേ
 ഹം മതപരിവർത്തനപ്രചരണത്തിനു വേണ്ടി അതിവിദഗ്ദ്ധ
 മായി പ്രയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഈഴവരാകമാനം ഒറ്റയാ
 ളെന്നപോലെ ഹിന്ദുമതം വെടിഞ്ഞു കൃസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു,
 രാഷ്ട്രീയാവകാശങ്ങൾ സമ്പാദിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം എഴു
 തുവാനും പ്രസംഗിക്കുവാനും തുടങ്ങി. ഹിന്ദുസമുദായത്തിന്റെ
 ഹൃദയസ്തുന്ധമായ നടപടികളും അക്ഷന്തവ്യമായ അനാസ്ഥ
 യും ഈഴവസമുദായത്തിൽ ഉൽബുദ്ധരായ യുവാക്കന്മാരെ
 അത്യധികം പ്രക്ഷോഭിപ്പിക്കിയിരുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുവാ
 നുമില്ലല്ലോ. മതപരിവർത്തനപ്രചരണവും പ്രക്ഷോഭണവും
 കാട്ടുതീപോലെ രാജ്യമൊട്ടുക്കു പടർന്നുപിടിച്ചു. കൃസ്തുമതമല്ല
 മഹമ്മദമതമാണു പരിവർത്തനത്തിനു പററിയതെന്ന്
 ഒരു കൂട്ടരും, അതല്ല സിക്ഖമതമാണെന്നു മറെറാരു കൂട്ടരും
 വാദിച്ചു. ഈഴവയുവാക്കന്മാരിൽ ചിലർ അമൃതസരസ്സു

വർദ്ധനവു സമ്മതിച്ചു താടിമീശയും കൂപാണവുമായി തിരിച്ചുവന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ എട്ടു ലക്ഷം ഈശ്വരനെ ഒരുടിക്കു കൃസ്തു മതാനുയായികളായി മാനസാന്തരപ്പെടുത്താനെന്നു കരുതി കൃസ്തു മതപുരോഹിതന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിൽ വന്നു പാലയമ ടിച്ചു. എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ മതസമ്മേളനം ഈശ്വരർ ഹിന്ദുമതം വിട്ടുപോകേണ്ടതാണെന്ന് ഒരു പ്രമേയംതന്നെ അംഗീകരിച്ചു. 'മലയാളമനോരമ' ഈശ്വരർ ഹിന്ദുമതമുപേക്ഷിച്ചതായി വെണ്ടയ്ക്കാരുക്ഷരങ്ങളിൽ അച്ച ടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ഈശ്വരനേതാക്കന്മാർ കൃസ്തു മതമേ വാലയങ്ങളും പരിസരങ്ങളും സന്ദർശിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് ൧൧൧൨ കന്നിയിൽ സർ. മഹമ്മദ് ഫഖീഖുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാൻപദമൊഴിഞ്ഞുപോയതും, സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതും. അഖിലകേരളക്ഷേത്രപ്രവേശനസമ്മേളനത്തിൽനിന്നു നിയമിച്ച ഡബ്ല്യു. ട്രേഷൻ സർ സി. പി.-യെ സമീപിച്ച് അൻപതി നായിരത്തിൽപരം ഒപ്പുകളടങ്ങിയ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സി ലേയ്ക്കുള്ള മെമ്മോറിയൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കുകയും അദ്ദേ ഘമതു സ്വീകരിച്ച് ആശാവഹമായ മറുപടി നൽകുകയും ചെയ്തു.

അല്പായം രാമ

൧൧൨-മാണ്ടു് തൃലാമാസം ൨൬-ാംന-നേരം പ്രഭാതമായി. ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾദിനമായിരുന്നു അതു്. പ്രജാവത്സലനായ തിരുമനസ്സിലെ ജന്മദിനം കന്യാകുമാരിമുതൽ പറവൂർവരെയുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ വിവിധജാതിമതസ്ഥരും ഉറച്ച രാജഭക്തന്മാരായ പ്രജാലക്ഷ്മങ്ങൾ ആഘോഷപുരസ്സരം കൊണ്ടാടി. തിരുവനന്തപുരംനഗരം അതിമനോഹരമായി അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. തിരുനാൾദിനത്തിലെ ഘോഷയാത്രയിൽ സന്ധിച്ചു തിരുമനസ്സിലെ ഒരു നോക്കു കാണുവാനും തിരുവനന്തപുരത്തെ കൈകേമമായ ആഘോഷങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാനും തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഒരു വൻപിച്ചു പുരുഷാരം രാജധാനിയിൽ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ജനക്ഷേമകരമായ പല പരിഷ്കാരങ്ങളും തിരുമനസ്സിലെ തിരുനാളിനോടനുബന്ധിച്ചു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ഒരു കീഴ്നടപ്പു പ്രചാരത്തിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു് ജിജ്ഞാസാഭരിതരായ ജനങ്ങൾ ൧൧൧൨-ലെ പരിഷ്കാരമെന്തായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പല ഉച്ചാഹാരങ്ങളും നടത്താതിരുന്നില്ല. മി. ബർളാ യുടെ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശനത്തിനുശേഷം ൧൧൧൨-ലെ പരിഷ്കാരം ക്ഷേത്രപ്രവേശനമായിരിക്കുമെന്ന് ഒരു കിംവദന്തി അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തിരുനാൾദിനം സാബന്ധിച്ചു പടങ്ങളുകൾ നൈന്നായി നടന്നു. പ്രദർശനങ്ങളും, യോഗങ്ങളും, ഘോഷയാത്രകളും, ദീപക്കാഴ്ചകളും പൊടിപൂരമായി നടന്നു.

പടങ്ങുന്നസരിച്ചുള്ള വിവിധമോടികളോടുകൂടി തലേന്നാൾതന്നെ രാജകീയഡർബാർ നടന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. നേരം സന്ധ്യയായതോടുകൂടി രാജധാനി വൈദ്യുതദീപങ്ങളാൽ ജ്വാലപലുമാനമായി. മനോഹരമായ കെട്ടിടങ്ങളും നഗരവീഥികളിലെ അലങ്കാരങ്ങളും ദീപക്കാഴ്ചകളുടെ ഉജ്വലമായ പ്രകാശത്താൽ പ്രശോഭിതമായി. കലവാഴകളാലും കൊടിതോരണങ്ങളാലും മെയിൻറോഡിലിരുവശങ്ങളിലുമുള്ള

കെട്ടിടങ്ങൾ അലംകൃതങ്ങളായിരുന്നു. ഡർബാർഹാളിലേയ്ക്കുള്ള എഴുന്നള്ളത്തു കാണുവാൻ ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങൾ റോഡിൽ തിങ്ങിക്കൂടി നിന്നിരുന്നു. ഒൻപതു മണിക്കൂർ ഡർബാർഹാളിലേയ്ക്കുള്ള എഴുന്നള്ളത്താരംഭിച്ചു. ജനങ്ങൾ ഇരുവശങ്ങളിലുമൊതുങ്ങിനിന്നു തിരുമനസ്സിനെ അഭിവാദനം ചെയ്തു.

അകത്തു രാജസമാധ്യ സകല മോടികളോടുംകൂടി ഡർബാർ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും പുറത്തു തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങൾ പിരിഞ്ഞുപോയിരുന്നില്ല. ഏതോ പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു വാർത്തയെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപോലെ ഉൽക്കണ്ഠാഭരിതരായി ജനങ്ങൾ റോഡിൽത്തന്നെ കാത്തുനിന്നു. ഡർബാർ കഴിഞ്ഞു തിരുമേനിമാർ സ്ഥലംവിട്ടു. ഹാളിൽനിന്നു പുറത്തു വന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും, അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും, വളഞ്ഞു നിർത്തി തിരുമനസ്സിലെ പ്രഖ്യാപനമെന്തെന്നു ജനങ്ങൾ ശ്വാസമടക്കിക്കൊണ്ടു ചോദിച്ചു. ഡർബാറിൽവെച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ടില്ല. താഴെയാൽ വഹിയാത്ത ഹൃദയഭാരത്തോടും അടക്കുവാൻ വഹിയാത്ത നിരാശയോടുംകൂടിയാണു പലരും ആ രാത്രി അവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോയത്.

തിരുവിതാംകൂറിലേ സർക്കാർക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം ജാതിമതഭേദമന്യേ സകല ഹിന്ദുക്കൾക്കും നിരുപാധികമായി തുറന്നുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന പ്രക്ഷോഭജനകമായ വാർത്തയും ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടാണു തിരുവനന്തപുരംനിവാസികൾ രഹസ്യപ്രഭാതത്തിൽ നിദ്രയിൽനിന്നുണർന്നത്. ഹിന്ദുമതചരിത്രത്തിൽ സുവണ്ണലിപികളിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട പ്രസ്തുത വിളംബരം തിരുവിതാംകൂറിലെന്നു മാത്രമല്ല വിസ്തൃതമായ ഭാരതഭൂമിയൊട്ടുക്കുതന്നെയും ഉല്ലാഘിച്ചു ആഹ്ലാദപ്രകടനങ്ങളേയും നിർവ്യാജമായ ചാരിതാർത്ഥ്യത്തേയും പ്രബുദ്ധതയേയും ഇവിടെ വർണ്ണിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഭാരതത്തിന്റെ തെക്കുകിഴക്കിൽ ഉന്നതമായ പർവ്വതനിരകൾക്കും അറേബ്യൻസമുദ്രത്തിനും മദ്ധ്യേ അജ്ഞാതമായി ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ ചെറിയ രാജ്യം

ഹിമവൽസേതുപയ്യന്തമെന്നല്ല ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള സകല ജനങ്ങളുടേയും അത്യന്തമായ ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയമായി. തിരുവിതാംകൂറിന്റേയും ഉൽപ്പത്തിസ്തപായ അവിടത്തെ ഭരണാധികാരിയുടേയും വിശിഷ്ട നാമധേയങ്ങൾ ഹൈന്ദവലോകം മുഴുവൻതന്നെയും അതുഭൂതസമ്മിളിതമായ ബഹുമാനാദരങ്ങളോടു കൂടി മാത്രമാണ് ഉച്ചരിച്ചത്. അനേക ശതാബ്ദങ്ങളായി അനാചാരകാളസപ്പും അനന്ദിമിഷം ഗ്രസിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഹൈന്ദവധർമ്മത്തെ തുലികാഗ്രത്തിന്റെ ലാലുവായ ഒരു ചലനംകൊണ്ടു മൃത്യുവക്രമത്തിൽനിന്നു വിമുക്തയാക്കിയ പുണ്യശ്ലോകനായ മഹാരാജാവിന്റെ ധീരതയേയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തേയും ഭൂതദയയേയുംപററിയുള്ള മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസ ലോകത്തിന്റെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ വ്യാപിച്ചു. മിതഭാഷികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരി ഈ വിളംബരത്തെ രാമാനുജന്റേയും അശോകചക്രവർത്തിയുടേയും സമുദായപരിഷ്കാരോദ്യമങ്ങളോടൊന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയത്. ഹൈന്ദവസമുദായത്തേയും സംസ്കാരത്തെയുമെന്നുവേണ്ട സമതപത്തേയും, സപാതന്ത്ര്യത്തേയും, സാഹോദര്യത്തേയും, ആദരിക്കയും കാംക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഓരോരുത്തരും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലെ പരിപാവനമായ ഈ ഉദ്യമത്തെ അതർഹിക്കുന്ന രീതിയിലുള്ള പ്രശംസാവചനങ്ങൾകൊണ്ടു സപാഗതംചെയ്തു. വശ്യവചസ്സായ ഒരു കവിശ്രേഷ്ഠന്റേയും മഹാനായ ഒരു തത്വചിന്തകന്റേയും ഭീർഘഭരിയായ ഒരു സമുദായപരിഷ്കർത്താവിന്റേയും പ്രതിഭാസമ്പത്തിനെ പ്രകടമാക്കുന്ന ചരിത്രസൃഷ്ടകമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം “തിരുവിതാംകൂറിനെപ്പററിയുള്ള മറ്റു സർവ്വസ്വവും വിസ്തരിക്കപ്പെടുപോയാലും മനുഷ്യരാശിയുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നൊരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകുന്നതല്ലെന്നാ”ണ് മഹാത്മാഗാന്ധി പ്രസ്താവിച്ചത്.

“തൊട്ടിലാടുന്ന കൈതനെ വിഷ്ണുപത്തെ ഭരിപ്പതും” എന്ന മഹദ്വചനം അമ്മമഹാരാണി സേതുപാർവ്വതീഭായി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ലോകചരിത്രത്തിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടി വെളിപ്പെടുത്തി. “നമ്മുടെ മതത്തിന്റെ ഭാവിയെല്ലാം മെഴുലികതപങ്ങളിലുമുള്ള ഉജ്വലമായ വിശ്വാസത്തിനും, സ്രീതപത്തിന്റെ

പ്രത്യേകാവകാശങ്ങളായ യാഥാസ്ഥിതിക ജന്മവാസനകളും, പ്രാചീന പാരമ്പര്യങ്ങളോടുള്ള ബഹുമാനവും, ഇടകലന്ന് മഹാരാണി തിരുമനസ്സിലെ ആദർശവോധത്തിനും, അടിയുറച്ച സപാതന്ത്ര്യത്തിനും, ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം ഒട്ടുവളരെ കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.” എന്നാണു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇക്കഴിഞ്ഞ തിരുനാൾപാരത്തിൽ അമ്മമഹാരാണി തിരുമനസ്സിലെ പ്രതിമയുടെ അനാഹ്ലാദനകമ്ബം നിവ്ഹിച്ച വേളയിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്.

“ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരപ്രഖ്യാപനത്തിൽ മഹാരാണി തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന പങ്ക് എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർക്ക് ആ പ്രഖ്യാപനത്തിനു മുൻപും പിൻപും തിരുമനസ്സിലെ ഉപദേശങ്ങൾ എത്ര വളരെ പ്രധാനമായിരുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കും” എന്നാണു സർ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ ആ അവസരത്തിൽത്തന്നെ പറഞ്ഞത്.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം നടപ്പിലാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ പ്രശ്നിച്ചിട്ടുണ്ടുണ്ടാശകതിയും ആത്മാർത്ഥതയും നയകോവിദത്വവും അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നു. ഫുൾവു-ൽ ചാനാസ്രീകർക്കു മാറ്റമുള്ള പ്രാഥമികപൗരാവകാശം ഒരു വിളംബരമുഖേന സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ അന്നു ഭിവാൻജിയായിരുന്ന മായവരാവുവിനു പോലീസുശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും സൈന്യങ്ങളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നുവത്രേ. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏതാനും തലകളെങ്കിലും അടിച്ചു കീറേണ്ടിവരുമെന്നായിരുന്നു താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത് എന്നു മഹാത്മാഗാന്ധി പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഗവണ്മെന്റുടനീനതയിലുള്ള രണ്ടായിരത്തിൽ പരം ക്ഷേത്രങ്ങൾ, ബഹുസംസ്രാബ്ദങ്ങളായി നിലനിന്നു പോന്ന ദുരാചാരങ്ങളേയും മാമുലകളേയും ആജ്ഞാശക്തി കൊണ്ടു ലഘിച്ചു, ഹരിജനങ്ങളുടേക്കായി തുറന്നുവെക്കുവോൾ

ഒരു പോലീസുകാരന്റെ കാക്കിയുടുപ്പുപോലും ആ ക്ഷേത്ര പരിസരങ്ങളിലെങ്ങും കണികാണാനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുമ്പോഴാണ് തിരുവിതാംകൂറിൽ സംഭവിച്ച അതുഭൂതത്തിന്റെ മഹിമ വെളിപ്പെടുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിനകത്തു് ഒരുപശു മെങ്കിലും ഒരു കോണിൽനിന്നും പുറപ്പെടുകയുണ്ടായില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ മേഘവിന്ദു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചാരകങ്ങളെപ്പോലെ ജീവകാരുണ്യപരമായ ഈ പരിഷ്കാരത്തിനു വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം.

“നമ്മുടെ മതത്തിന്റെ പരമാർത്ഥതയും സുപ്രമാണതയും ഗാഢമായി ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടും, ആയതു ദൈവീകമായ അനുശാസനത്തിലും സർവ്വവ്യാപകമായ സഹിഷ്ണുതയിലുമാണ് അടിയുറച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ചും, അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ അതു ശതവർഷങ്ങളായി കാലപരിവർത്തനത്തിന് അനുയോജിച്ചുപോന്നു എന്നു ധരിച്ചും, നമ്മുടെ ഹിന്ദുപ്രജകളിൽ ആർക്കുംതന്നെ അവരുടെ ജനനമോ, ജാതിയോ സമുദായമോ കാരണം ഹിന്ദുമതവിശ്വാസത്തിന്റെ ശാന്തിയും സാന്തപനവും നിഷേധിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയിലും, നാം തീരുമാനിക്കുകയും ഇതിനാൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയും നിയോഗിക്കുകയും ആജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നെന്ന്യാൽ, സമുചിത പരിതഃസ്ഥിതികൾ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും, ക്രിയാപലതികളും ആചാരങ്ങളും വെച്ചു നടത്തുന്നതിനും, നാം നിശ്ചയിക്കുകയും ചുമത്തുകയും ചെയ്യാവുന്ന നിയമങ്ങൾക്കും നിബന്ധനകൾക്കും വിധേയമായി, ജനനാലോ, മതവിശ്വാസത്താലോ, ഹിന്ദുവായ യാതൊരാൾക്കും നമ്മുടേയും നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റിന്റേയും നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനോ, ആരാധന നടത്തുന്നതിനോ ഇനിമേൽ യാതൊരു നിരോധനവും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നാകുന്നു.”

മഹാത്മാഗാന്ധി ഈ വിളംബരത്തെപ്പറ്റി ആദ്യം ചെയ്തിരുന്ന പ്രസ്താവനയിൽ പ്രസ്തുതനിയമം ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ

ശ്രദ്ധിതപം മുതലായവ സംരക്ഷിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ചില പ്രത്യേക റൂളുകൾക്കു വിധേയമായിരിക്കുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതിനെ അല്ലം ആശങ്കയോടുകൂടിയാണു വീക്ഷിച്ചത്. റൂളുകൾ വിളംബരത്തിലന്തർഭവിക്കുന്ന മഹത്തായ ആദർശങ്ങളുടെ ഫലപ്രാപ്തിയെ ലഘുപ്പെടുത്തിയേയ്ക്കുമോ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം സംശയിച്ചത്. എന്നാൽ വിളംബരത്തിനുശേഷം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ റൂളുകൾ ഈ ഭയം കേവലമടിസ്ഥാനരഹിതമായിരുന്നു എന്നു തെളിയിച്ചു. ഗാന്ധിജി വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ വിളംബരത്തിന്റെ സർവ്വതോമുഖമായ ശ്രേഷ്ഠതയെപ്പറ്റിയും, ഇതരനാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിനെ അനുകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യത്തെപ്പറ്റിയും, ഉന്നിപ്പറയുകയും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ പ്രക്ഷോഭണമാണ് ഈ വിളംബരത്തിലേയ്ക്കു വഴിതെളിച്ചതെന്നു പ്രസ്താവിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഗാന്ധിജിയുടെ ഹാർദ്ദമായ ഒരനുഭവദനസന്ദേശവും ചങ്ങനാശേരിക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

കേരള ഹരിജനസേവാസംഘം ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിലുള്ള ആഘോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും, അതിലേയ്ക്കു തിരുമനസ്സിലെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനും, വേണ്ടി ൧൧൧ വൃശ്ചികം ൧൪-ാം-നു- ക്ഷേത്രപ്രവേശനദിനമായി കേരളമൊട്ടുക്കു കൊണ്ടുടനമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളും പ്രസ്തുത ആഘോഷങ്ങൾ മോടിയിായി നടത്തുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ആരംഭിച്ചു. തിരുവനന്തപുരത്തെ പ്രകടനങ്ങൾ അതിഗൗരവമായി നടത്തുവാൻ ഭാരവാഹികൾ നിശ്ചയിച്ചു. വൃശ്ചികം ൧൪-ാം-നു-യ്ക്കു മുൻപുതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെ പൌരന്മാരുടെ ഒരു യോഗം ലാക്കാളേജുഹാളിൽവെച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി അതിവിപുലമായ ഒരു കാര്യപരിപാടി നിർദ്ദേശിക്കയും അതനുസരിച്ച് ഉൾമുഖീതമായ സജ്ജീകരണങ്ങളാരംഭിക്കയും ചെയ്തു.

ഹിന്ദുമതപരിഷ്കർത്താക്കളിൽ അഭിപ്രായം ഭക്ഷിണീ ഇൻഡ്യയുടെ അഭിമാനസ്തംഭവമായ ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരിയെയാണു തിരുവനന്തപുരത്ത് ആഘോഷങ്ങളോടനുബന്ധ

സ്വീച്ച നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മഹാസമ്മേളനത്തിലാ
 ല്യക്ഷം വഹിക്കുവാൻ സംഘപ്രവർത്തകന്മാർ ക്ഷണിച്ചിരുന്ന
 ത്. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയി
 ച്ചിരുന്ന മംഗളപത്രം അന്നത്തെ മഹായോഗത്തിൽ വായിക്കണ
 മെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും അതു സമർപ്പിക്കുവാൻ അടു
 ത്തൊരു ദിവസംതന്നെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ട
 ണമെന്നായിരുന്നു ആദ്യം തീരുമാനിച്ചത്. എന്നാൽ ൧൪-ാം നൂ
 യിലെ മഹായോഗത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സി
 ലേയ്ക്കു വേണ്ടി ദിവാൻജി സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹതനായി
 മംഗളപത്രം സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്ന് അധികാരികൾ ചങ്ങ
 നാശേരിയെ അറിയിച്ചു.

വൃശ്ചികം ൧൪-ാം നൂ- തിരുവനന്തപുരത്ത് അത്യാഡംബര
 പൂണ്ണമായ ഒരാഘോഷമാണു നടന്നത്. തമ്പാനൂർ റെയിൽ
 വേസ്റ്റേഷൻമൈതാനമാണു യോഗസ്ഥലമായി തിരഞ്ഞെടു
 ത്തത്. വൈകുന്നേരം അഞ്ചു മണിക്കാണു യോഗം കൂടുവാൻ
 നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, മൂന്നു മണിക്കു മുൻപുതന്നെ
 റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻമൈതാനം മനുഷ്യശിരസ്സുകളുടെ ഒരു
 മഹാസമുദ്രമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, അനു
 ദ്യോഗസ്ഥന്മാരും, ബഹുസഹസ്രം സാമാന്യജനങ്ങളും, ഒട്ട
 നേകം ഹരിജനങ്ങളും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നു.
 മണക്കാട്, പേട്ട, പട്ടം, ശാസ്തമംഗലം, കരമന മുതലായ നഗ
 രത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു ഗജവീരന്മാരുടേയും, താള
 മേളങ്ങളുടേയും അകമ്പടിയോടുകൂടി വൻചിട്ടു ഘോഷയാത്ര
 കൾ പുറപ്പെട്ട് അഞ്ചു മണിക്കു മുൻപായിത്തന്നെ യോഗ
 മൈതാനത്തു വന്നുചേർന്നു. മൈതാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ
 അതിമനോഹരമായി കെട്ടിയലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഒരു പന്തലിലാ
 ണ് അല്പക്ഷണം പ്രശസ്തരായ അതിഥികൾക്കും ഇരുപ്പിട
 ങ്ങൾ ഏല്പാടു ചെയ്തിരുന്നുത്. കൃത്യം അഞ്ചു മണിക്ക് അ
 ല്യക്ഷനായ ശ്രീ. സി. ആർ-നെ ചങ്ങനാശേരി സ്വീകരിച്ചു
 പന്തലിലേയ്ക്കു നയിച്ചു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ജയജയശബ്ദങ്ങളും,
 ഹസ്തഘോഷങ്ങളും തുടച്ചുയായി അന്തരീക്ഷത്തെ ഭേദിച്ചുകൊ
 ണ്കിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ നാനാമുഖ

മായ മാഹാത്മ്യങ്ങളെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അല്പക്ഷൻ സ്വതസിദ്ധമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ദീപ്തികളോടുകൂടി ഉത്തേജകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അനന്തരം തിരുമനസ്സിനോടു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയം ഹാജരാക്കിയതിനെ യോഗം ഐക്യകണ്ഠേന അംഗീകരിച്ചു. അതിനുശേഷം ദിവാൻ സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ ആഗ്രഹമന്യായി. ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തേയും ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു പന്തലിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ഹരിജനസേവാസംഘം പ്രസിഡന്റെന്ന നിലയിൽ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള മാഗളപത്രം വായിച്ചു ദിവാൻജിയെ ഏല്പിച്ചു. മാഗളപത്രസമർപ്പണാനന്തരം വിളംബരം ലോകത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന ഐക്യസന്ദേശത്തെ പുരസ്കരിച്ചു ദിവാൻജി സ്തോഭജനകമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം കഴിഞ്ഞു യോഗമവസാനിച്ചു എങ്കിലും, ആഡംബരപൂർണ്ണമായ ആഘോഷപ്രകടനങ്ങൾ അതിനുശേഷമാണാരംഭിച്ചത്.

യോഗസ്ഥലത്തുനിന്നും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ പടമലകരിച്ച് ആനപ്പുറത്തെഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടു മറ്റനേകം ആനകളുടെ അകമ്പടിയോടും, വടികട, തഴവെഞ്ചാമരം തുടങ്ങിയ ആഡംബരങ്ങളോടും ചെണ്ട, ബാൻഡ്, നഗസ്വരം തുടങ്ങിയ താളമേളസംഗീതങ്ങളോടുംകൂടി ഒരു മൈൽ നീളം വരുന്ന ഒരു ഘോഷയാത്ര കവിടിയാർകൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. തിരുവനന്തപുരത്തു നടന്നിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വൻപിച്ച ആഘോഷപ്രകടനങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു അത്. രാത്രി എട്ടുമണിയോടുകൂടി ഘോഷയാത്ര കവിടിയാർകൊട്ടാരത്തിന്റെ പ്രവേശനഭാഗത്തിലെത്തി. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഘോഷയാത്ര കൊട്ടാരവളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവാനുമതി നൽകി. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു, മഹാരാണി, ഇളയരാജാവു, ഒന്നാം മുറരാജകുമാരി എന്നീ തിരുമേനിമാരാൽ അനുഗതനായി കൊട്ടാരബാർക്കണിയിൽ വന്നുനിന്നുകൊണ്ടു ഉല്ലാസഭരിതരായ

ജനങ്ങൾക്കു ദർശനമരുളി. അനേകായിരത്തോളം വരുന്ന അനിയന്ത്രിതമായ ആ ജനസമൂഹം സുശിക്ഷിതമായ രീതിയിൽ യാതൊരനാശാസ്യസംഭവങ്ങൾക്കുമിടകൊടുക്കാതെ തിരുമേനിമാരുടെ സന്നിധിയിൽ ഒതുങ്ങിനിന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആദരപൂർവ്വം വണങ്ങി. രാജാജിയും ചങ്ങനാശേരിയും ഘോഷയാത്രയുടെ മുൻഭാഗത്തു നിന്ന് ഈ ജനക്കൂട്ടത്തെ നയിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കാരുണ്യപൂർവ്വം രാജാജിയോടുകൂടെപ്രശ്നം ചെയ്തു. ഈ ജനപ്രവാഹം കൊട്ടാരവളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ചു പുറത്തു പോന്നതു രണ്ടു മണിക്കൂർസമയംകൊണ്ടാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചാൽ ആ ഘോഷയാത്രയിൽ സന്ധിച്ചിരുന്നവരുടെ ബാഹുല്യം എത്രമാത്രമെന്നു വ്യക്തമാകുമല്ലോ! കൊട്ടാരത്തിനു മുൻപിൽവെച്ചു നടത്തിയ കൈകേമമായ കരിമരണപ്രയോഗമവസാനിച്ചതിനുശേഷം ജനങ്ങൾ സാവധാനം പിരിഞ്ഞുപോയി. ആഘോഷങ്ങൾ ഇത്ര വിപുലമായ തോതിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു പ്രവർത്തകന്മാരിൽ മി. കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടെ നാമധേയം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ലഘൂകരിക്കുവാനും അതു കേവലം ഒരു ബാഹ്യപ്രകടനം മാത്രമാണെന്നു വരുത്തുവാനും ചില ശ്രമങ്ങൾ യാഥാസ്ഥിതികരുടെ പ്രത്യേക കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുതടവിക്കാതിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ സവണ്ണർ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനെതിരാണെന്നും, വിളംബരത്തിനുശേഷം അവർ ക്ഷേത്രങ്ങളോടു നിസ്സഹകരണമനുഷ്ഠിക്കയാണെന്നും ചില കിംവദന്തികൾ തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തും പ്രചരിക്കാതിരുന്നില്ല. രാജാജിയുടെ തിരുവിതാംകൂർസന്ദർശനം ഈ ദുഷ്പ്രചരണത്തെ മുളയിൽത്തന്നെ നുള്ളുവാൻ സഹായകമായിത്തീർന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ റൈറ്റർമാരുടെയിൽനിന്നെങ്കിലും ഒരു പ്രതിഷേധവും വിളംബരത്തിനെതിരായി പുറപ്പെട്ടില്ല. ആശാസ്യമായ ഈ പരിഷ്കാരത്തെ സകല ശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു വിജയപൂർവ്വം

നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഗവണ്മെന്റും വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചില്ല. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽനിന്നു് ഇതിനുശേഷം ഒരു ജനപ്രവാഹംതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കൊഴുകി. വിളംബരത്തിനുശേഷമുള്ള തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ നേരിട്ട കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അയ്യുന്ന നടത്തുവാനും ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു പല പ്രശസ്തന്മാരും തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭരണാധികാരിയേയും ജനങ്ങളേയും പറ്റിയുള്ള മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയോടുകൂടിയാണു് അവർ തിരിച്ചുപോയതു്.

അദ്ധ്യായം ൪൨

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ സ്മരണയെ ശാശ്വതമായി നിലനിർത്തുന്നതിന് എന്തെങ്കിലും സുസ്ഥിരമായ ഒരു സ്ഥാപനമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ആലോചനകൾ ഇതിനിടയ്ക്കു തീരുവിതാകൂറിൽ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ ഒരു പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കണമെന്ന് ഒരാശയം ഈ ആലോചനകളുടെ ഫലമായി രൂപമെടുത്തു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ചതു തിരുവനന്തപുരത്തു സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞിരുന്ന അഖിലകേരള ഈഴവക്ഷേത്രപ്രവേശനാഘോഷ കമ്മിറ്റിയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി ചങ്ങനാശേരിയോടാലോചിച്ചതിനുശേഷം ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റേയും ഈഴവക്ഷേത്രപ്രവേശനകമ്മിറ്റിയുടേയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ സ്റ്റാരകസ്ഥാപനത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിന് ൧൧൧൨ വൃശ്ചികത്തിൽ ലാക്കാളേജ് ഹാളിൽവെച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ഒരു പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കണമെന്നും അതിലേയ്ക്കു വേണ്ട നടപടികൾ നടത്തുന്നതിനായി ഒരു ജനറൽകമ്മിറ്റിയേയും വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയേയും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും, രണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ ആ യോഗത്തിൽ പാസാക്കി. രണ്ടു കമ്മിറ്റികളുടേയും അദ്ധ്യക്ഷനായി ചങ്ങനാശേരിയെന്ന പ്രമേയപ്രയോക്താക്കൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ, സി. ഒ. കരുണാകരൻ എന്നിവരെ സിക്രട്ടറിമാരായും തിരഞ്ഞെടുത്തു. പ്രമേയം ഹാജരാക്കിയതിനുശേഷം ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്ന മി. കോട്ടൂർ കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ധ്യക്ഷനോടനുവാദമാവശ്യപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രാമാണ്യത്തിലസഹിഷ്ണുതയുള്ള ഒരു പ്രത്യേകസംഘത്തിന്റെ വക്താവുമാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രമേയത്തെയാണു ഭേദഗതി ചെയ്യണമെന്നദ്ദേഹമാവശ്യപ്പെട്ടത്. ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്തുത ഭേദഗതി ഹാജരാക്കുവാൻ അനുമതി നിഷേധിക്കയാണു ചെയ്തത്. ആദ്യപ്രമേയം ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തോടെ പാസായി. മി.

കോട്ടൂരിന്റെ ഭേദഗതി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ അനുമതി നൽകിയിരുന്നു എങ്കിൽത്തന്നെ ആ യോഗം അതിനെ നിസ്സംശയം തിരസ്കരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്നത്തെ പരിപാവനമായ ആ അവസരത്തെ ഒരു നിരന്തരമായ വാദപ്രതിവാദംകൊണ്ടു കളങ്കപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനാണ് ചങ്ങനാശേരി ഭേദഗതിക്കുമതി നിഷേധിച്ചത്. ഏതായാലും ചങ്ങനാശേരിയെ ഭത്സിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിയോഗികൾക്ക് ഇതൊരവസരം നൽകി. “അദ്ധ്യക്ഷന്റെ അനീതിപരമായ അധികാരപ്രയോഗം”ത്തെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടു ചില ലേഖനങ്ങൾ പത്രപംഠകൃതികളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ചങ്ങനാശേരിയെ കമ്മിറ്റിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷപദത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ സംഘടിതമായ ഒരു പ്രചരണവും പ്രക്ഷോഭണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുപക്ഷക്കാർ ആരംഭിച്ചു. ലാക്കാളേജിൽ വച്ചു രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട കമ്മിറ്റി അനീതിപരമായി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നും, പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയെ പിരിച്ചുവിട്ട് പ്രതിമാനീർമാണം സംബന്ധിച്ചുള്ള ചുമതലകൾ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ഏറ്റെടുക്കണമെന്നും, മറ്റും വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അത്ഥ്യന്യമായ ഒരു മെമ്മോറിയൽ കററയാളുകൾക്കുപിട്ടു അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിലയച്ചു. പക്ഷേ അതിനു എന്തു സംഭവിച്ചെന്ന് ഇപ്പോഴും ആർക്കും അറിവില്ല. അതു ഹജൂരാമീസിലെ ചവറുകട്ടയിൽ അനന്തമായ വിശ്രമം തേടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പൊതുയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഒരു എതിർക്കമ്മിറ്റി സ്ഥാപിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരാകുമെന്നു കാണിച്ചു മി. എ. നാരായണപ്പിള്ള ഒരു ഭീഷണി പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊല്ലാ ഭീഷണികളെപ്പോലെ തന്നെ അതും അലസിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഈ നേതൃത്വമത്സരം ഇതിനുശേഷം മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ വെളിയിൽ വന്നു. മി. ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള പ്രതിമാസ്ഥാപനക്കമ്മിറ്റിയെപ്പറ്റിയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിഷയത്തിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു ഹരിജനസേവാസംഘം അനന്തമായ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിക്കുവാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നു എന്നു വിവരിച്ചും മദ്രാസിലും തിരുവിതാംകൂറിലുമുള്ള പത്രങ്ങളിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതി.

പ്രതിമാകമ്മിറ്റിയിൽ അല്പക്ഷനായിരിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരിക്കു യോഗ്യതയില്ലെന്നു തെളിയിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രമം ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ കോലാഹലങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു പഠിക്കുവാൻ സിലോണിൽ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടത്തെ ക്ഷോഭപ്രകടനങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെയും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും തിരുവിതാംകൂറിൽ പലരും മി. ടി. കെ-യുടെ ലേഖനങ്ങൾക്കു മറുപടി എഴുതുകയുണ്ടായി. അവയിൽ ഹരിജനസേവാസംഘം സിക്രട്ടറി ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ മി. ടി. കെ-യ്ക്കു് എഴുതിയിരുന്ന ഒരു പ്രത്യക്ഷപത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായിരിക്കും.

“വിളംബരവും ഹരിജനസേവാസംഘവും”

സദസ്യതിലകൻ ഒരു പ്രത്യക്ഷപത്രം.

(ജി. രാമചന്ദ്രൻ സെക്രട്ടറി, കേരളഹരിജനസേവാസംഘം.)

മാന്യരേ,

താങ്കൾ “ഹരിജനസേവാസംഘവും വിളംബരവും” എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ‘മലയാളരാജ്യ’ത്തിൽ അഞ്ചു കാളങ്ങളിലായി എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനം ഞാൻ സശ്രദ്ധം വായിച്ചു. താങ്കളുടെ നിലയിരിക്കുന്ന ഒരാൾ ഇത്തരം ഒരു ലേഖനം എഴുതുവാൻ തുനിഞ്ഞതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ ലേഖനം ആദ്യത്തം കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തെക്കുറിച്ചു കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള പല അവാസ്തവപ്രസ്താവനകളുടെ ഒരു പട്ടികയാണെന്ന് എനിക്കു ബോധ്യമായതുകൊണ്ടാണു ഞാൻ ഈ കത്തെഴുതുവാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നത്. ഹരിജനസേവാസംഘത്തെക്കുറിച്ച് അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ അവജ്ഞയുണ്ടാക്കുന്നതിനും പൊതുജനങ്ങളിൽ ചിലരുടെ ഇടയിൽ ദുഷ്പ്രചാരണം നടത്തുന്നതിനുമുള്ള ഒരു അക്ഷന്തവ്യമായ ശ്രമമാണു താങ്കളുടേതെന്നുള്ളതിൽ എനിക്കു് തെല്ലം സംശയമില്ല. ഹരിജനസേവാസംഘത്തോടു താങ്കൾക്കു് ഇന്നേവരെ യാതൊരനുഭാവവുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു പരക്കേ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു കാര്യമാ

ഞ്. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരിക്കുന്ന മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നേക്കു വ്യക്തിപരമായി താങ്കൾക്കുള്ള വിദ്വേഷങ്ങളാണു പ്രസ്തുത സംഘത്തോടു താങ്കൾക്കുള്ള പ്രതികൂലഭാവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമെന്നും അറിയാത്ത ചർച്ചയ്ക്കുമാണ്. മലയാളരാജ്യത്തിലെ താങ്കളുടെ ദീർഘലേഖനം വായിക്കുന്ന ആർക്കുതന്നെ ഇതു സ്തംഭമാകുന്നതാണ്. താങ്കളുടെ സാങ്കല്പികശത്രുവിനോടു പൊരുതാൻ കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തെപ്പറ്റി അവാസ്തവപ്രസ്താവനകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം താങ്കൾ ബുദ്ധിപൂർവ്വം ഇതരമാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മിസ്റ്റർ ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ഭാഗം വാദിക്കേണ്ട ഭാരം എനിക്കില്ല. ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ പരസഹായം മി. ചങ്ങനാശേരിക്കു തീരെ ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതു താങ്കൾക്കും നല്ലതുപോലെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയേക്കാൾ കൂടുതൽ പൊതുക്കായ്പ്രസക്തിയും മതബോധവും താങ്കൾക്കുണ്ടെന്നു പൊതുജനങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ താങ്കളെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾ ശ്രമപ്പെടുന്നതു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അതിശയിക്കുന്നു. മി. ചങ്ങനാശേരിക്കു മനുഷ്യസഹജമായ കുറ്റങ്ങളും കുറ്റകളും ഉണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും പൊതുജനാഭ്യന്തരിയെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള എല്ലാ പുരോഗമനപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും നേതൃത്വം വഹിക്കുവാൻവേണ്ട കാര്യക്ഷമതയും സ്ഥിരതയും പ്രയത്നശീലവും ആത്മാർത്ഥതയും ഉള്ള ഒരു മാന്യനാണദ്ദേഹമെന്നുള്ളതു നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികളായ സകലരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നദ്ദേഹം ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെയും കേരളകർഷകസംഘത്തിന്റെയും നേതാവായിരിക്കുന്നത്. താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തെ അപലപിക്കുന്ന ഈ അവരത്തിൽപോലും വാർദ്ധക്യവും അനാരോഗ്യവും വിഗണിച്ചു നമ്മുടെ നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെ വില വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളന്വേഷിച്ച് അദ്ദേഹം സിലോണിൽ സഞ്ചരിച്ചുവരുന്നത് ഒരുപക്ഷേ താങ്കൾ അറിഞ്ഞിരിക്കാം. കൊളമ്പിൽവച്ച് അദ്ദേഹം ചെയ്ത ആദ്യത്തെ പ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി അസ്സോഷിയേറ്റഡ് പ്രസ്സ് വിതര

ണം ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്പെഷ്യൽ കമ്പിവാത്ത് വായിക്കുമ്പോൾ ഏതൊരു തിരുവിതാംകൂറുകാരനാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അഭിമാനം തോന്നാത്തത്? എന്നാൽ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയും താങ്കളുമായുള്ള സ്വകാര്യവഴക്കുകൾ എങ്ങിനെയും ഇരിക്കട്ടെ. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തെപ്പറ്റി താങ്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അസത്യപ്രസ്താവനകളെ ആ സംഘത്തിന്റെ പ്രധാന കാര്യഭാഗി എന്ന നിലയിൽ ഖണ്ഡിക്കേണ്ട ചുമതല മാത്രമേ എനിക്കുള്ളൂ.

താങ്കൾ സുഭീഷ്മമായി പ്രസംഗിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരങ്ങളിൽപ്പോലും താങ്കളുടെ ആശയഗതി എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ വിമർശകന്മാർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. താങ്കളുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ടിനെ വിമർശിച്ചപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഒരു ഭൂഷം എന്നിങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തെപ്പറ്റി താങ്കൾക്കുള്ള ആവലാതികളും ആരോപണങ്ങളും എന്തെല്ലാമെന്നു താങ്കളുടെ ലേഖനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇപ്പോഴും ഞാൻ കഴിഞ്ഞുണ്ട്. താങ്കളുടെ അവാസ്തവപ്രസ്താവനകളുടെ ഒരു സംഗ്രഹം ഏതാണ്ടു താഴെ കാണുന്ന വിധത്തിലാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

൧. മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കേരളഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിനു വഴിതെളിച്ചു എന്നു മഹാത്മാഗാന്ധി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ പ്രസ്താവനസമ്പൂർണ്ണമാണെന്നും അങ്ങിനെ പറയുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്, മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയോ, ഞാനോ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും ആകുന്നു ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള താങ്കളുടെ വ്യാഖ്യാനം. ഞങ്ങളുടെ പേരുകൾ തുറന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും ഇതാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു താങ്കൾ വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

൨. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിൽ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ലഭിക്കേണ്ട പ്രശസ്തിയെ

ഹരിജനസേവാസംഘം ലാഘവപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണു താങ്കൾ പറയുന്ന രണ്ടാമത്തെ അവസ്ഥ.

൩. ക്ഷേത്രപ്രവേശനാഘോഷങ്ങളിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചതിലും ശ്രീയുത് സി. രാജഗോപാലാചാരി അവർകളെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയതിലും ഹരിജനസേവാസംഘം അനർഹമായ പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കയാണു ചെയ്തത്.

൪. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാർ നിമ്നതരാണെന്നും അതുകൊണ്ട് അവർക്കു നേതൃത്വം വഹിക്കാൻ അർഹതയില്ലെന്നും താങ്കൾ വിചാരിക്കുന്നു.

ഇവയിൽ ഓരാനിനെപ്പറ്റിയും ഞാൻ പ്രത്യേകം സമാധാനം പറയാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ.

൧. ഹരിജനസേവാസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ലാഘവപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠകൊണ്ടു മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ പ്രസ്താവനകൾക്കില്ലാത്ത അർത്ഥങ്ങൾ താങ്കൾ ഉണ്ടെന്നു സങ്കല്പിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ മൂന്നുകൊല്ലങ്ങളായി ഹരിജനസേവകസംഘം കയ്യേറ്റു നടത്തിവന്ന ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രചരണത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ മഹാത്മാഗാന്ധി സൂചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ. തിരുവിതാംകൂറിലേ ഇതരസ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുകയാണു മഹാത്മാഗാന്ധി ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിക്കുവാൻകൂടി അസാദ്ധ്യമാണ്. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലങ്ങളായി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കത്തക്കവണ്ണം ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സവണ്ണരുടെ അഭിപ്രായം കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി ഹരിജനസേവാസംഘം തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും നടത്തിയിട്ടുള്ള വിപുലവും തീക്ഷ്ണവുമായ പ്രചാരണജോലി സത്യസന്ധതയുള്ള യാത്രാരാൾക്കും വിസ്മരിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അപ്പൂർവ്വം ചില യോഗങ്ങൾ സംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവയിൽ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരാരുമെന്ന ഭാഗഭാഷകൾ ആയിരുന്നില്ലെന്നും താങ്കൾ പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരസത്യം പ്രചരി

പിക്കുവാൻ താങ്കൾ ചെയ്യപ്പെട്ടത് അതുതന്നെ. കഴിഞ്ഞ
 മൂന്നുകൊല്ലത്തിനടയ്ക്കു ഹരിജനസേവാസംഘം തിരുവിതാം
 കൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലായി ൨൩൨ ക്ഷേത്രപ്രവേശന
 മഹായോഗങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ യോഗങ്ങൾ ഞങ്ങൾ
 അവധാനപൂർവ്വം ആലോചിച്ചു തയ്യാറാക്കിയ ക്ഷേത്രപ്രവേ
 ശനപ്രക്ഷോഭണപരിപാടിയുടെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. ക്ഷേത്ര
 പ്രവേശനയോഗങ്ങളിൽ പലതും തിരുവിതാംകൂറിൽ അടുത്ത
 കാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള മറ്റേതൊരു മഹായോഗങ്ങളെക്കാളും
 കൂടുതൽ ജനബഹുല്യമുള്ളവയായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിലേക്കു്
 യഥാകാലം പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പത്രലേഖനങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹി
 ക്കുന്നു, ൧൯൩൫ മാർച്ചമാസത്തിൽ ശ്രീയുഗ് താങ്കൾ അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ തിരുവിതാംകൂർ സഞ്ചാരത്തിനടയ്ക്കു പല മഹായോഗ
 ങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുവനന്തപുരത്തും നാഗർ
 കോവിലിലും വെച്ചു നടത്തിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനസമ്മേളനത്തിൽ
 ഡാക്ടർ. ടി. എസ്. എസ്. രാജൻ ആദ്യക്ഷണം വഹിച്ചു. എ
 ന്നാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജനബഹുല്യമുണ്ടായിരുന്ന മഹായോഗ
 ങ്ങൾ നടന്നത് ൧൯൩൩ മേ മാസത്തിൽ ശ്രീമതി രാമേ
 ശപരിനൈഹാർ കേരളത്തിൽ നടത്തിയ ദീർഘ സഞ്ചാരത്തിനിട
 യിലാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോലും കടന്നു
 ചെന്ന ശ്രീമതി രാമേശപരിനൈഹാർ പ്രസംഗിച്ച മഹായോഗ
 ങ്ങളേക്കാൾ കൂടുതൽ ജനബഹുലമായ മഹായോഗങ്ങളിൽ പ്ര
 സംഗിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിക്കല്ലാതെ
 മറ്റൊരാൾക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. കേരള
 ഹരിജനസേവാസംഘത്തിൽനിന്നും നിയമിച്ച പൊതുക്കാര്യപ്ര
 സക്തന്മാരായ നേതാക്കന്മാർ ഉൾപ്പെട്ട പ്രതിനിധിസംഘങ്ങൾ
 തിരുവിതാംകൂർ ഒട്ടക സഞ്ചരിച്ചു പല മഹായോഗങ്ങൾ വി
 ളിച്ചുകൂടി പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ യോഗങ്ങളിൽ യഥാസ്ഥി
 തികന്മാർ സന്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നത് അബദ്ധമാണ്.
 ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും, വിശേഷിച്ചു് ഉടനടു
 കളിൽ വെച്ചു നടന്നവയിൽ യഥാസ്ഥിതികന്മാരായ അനേ
 കാ പേർ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. മിസസ്സ് നൈഹാരിന്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു നടത്തിയ ഞങ്ങ
 ങ്ങുടെ പ്രത്യേക ക്ഷേത്രപ്രവേശനമഹാസമ്മേളനത്തിൽ സംബ
 ണ്ധിച്ചു ജനങ്ങളിൽ ഒരു ഭാഗം തിരുവനന്തപുരത്തെ യഥാ

സ്ഥികന്മാരായ ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ സമക്ഷത്തിൽ സമർപ്പിച്ചു വന്നിട്ടുള്ള മെമ്മോറിയലിൽ ഹരിജനസേവകസംഘക്കാരുടെ ശ്രമഫലമായി ൧൯൧൨ സപ്റ്റംബർ ൧൯ ൧൯൧൨ അനുബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ അതിപ്രധാനമായ മെമ്മോറിയൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു വേണ്ടി ദിവാൻജിഅവർകളാണു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രതിനിധിസംഘത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നും സഭയം സമീകരിച്ചത്. മെമ്മോറിയൽ സംബന്ധിച്ച മഹൽശ്രമത്തിന്റെ വൈപുല്യവും പ്രാധാന്യവും മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ മുൻപറഞ്ഞ ൧൯൧൨ ഒക്ടോബർ ൧൯ ൧൯൧൨ സപ്റ്റംബർ ൧൯ ൧൯൧൨ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമാണു സംഭരിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുള്ള വസ്തുതകൂടി അനുസ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത്തരം പ്രായോഗിക പരിപാടികളൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചു പരിചയമില്ലാത്ത താങ്കൾക്കു ചാരുകസേരയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം നിസ്സാരമായി പൂർത്തിയായിക്കൊണ്ടുവന്നു എങ്കിലുമാണ്. താങ്കളുടെ ആദ്യത്തെ അബദ്ധപ്രസ്താവനയ്ക്കു മറുപടിയായി ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾകൂടി മാത്രമേ എനിക്കു പറയേണ്ടതായിട്ടുള്ളൂ. എസ്. എൻ. ഡി. പി.-യോഗവും, നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും ക്ഷേത്രപ്രവേശനസംരംഭത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിസ്സഹായമായ സേവനങ്ങളെപ്പറ്റി ഹരിജനസേവകസംഘക്കാർ വിളിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുള്ള എല്ലാ യോഗങ്ങളിലും വെച്ചുപ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ നടത്തിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രക്ഷോഭണത്തിൽ ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തുപറയുവാൻ ഇപ്പോൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലാത്ത ചില കാരണങ്ങളാൽ ഈ രണ്ടു സംഘങ്ങളും ഭാഗഭാക്കുകളായില്ല എന്നുള്ള വസ്തുതകൂടി ഇവിടെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വർഷങ്ങളായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ക്ഷേത്രപ്രവേശനസംരംഭം സജീവമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭണമായി കേരളമൊട്ടുക്കു നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട ഭാരം കേരളഹരിജനസേവകസംഘം മാത്രമാണു വഹിച്ചത്. എങ്കിൽ കൂടിയും എസ്. എൻ. ഡി. പി.-യോഗവും, നായർ സർവ്വീസ് സൊസൈറ്റിയും നടത്തിയിട്ടുള്ള സ്മൃതർഹമായ സേവനങ്ങളെ സവിനയം

സമ്മതിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

ഹരിജനസേവകസംഘം ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സാധിതപ്രായമാക്കുന്നതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ആരും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളോ, ഞാനോ വിളംബരത്തിന്റെ ഉരുവത്തിന് കാരണഭൂതമായതു ഞങ്ങളുടെ സംഘത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാണെന്നു വിഭൂരമായിപ്പോലും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വരിയെങ്കിലും മഹാത്മാഗാന്ധിക്ക് എഴുതിയെച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ബുദ്ധിഹീനന്മാർ ഞങ്ങൾക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു താങ്കളുടെ ആത്മാവു പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു കാര്യംകൂടി ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളുടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനപരമായ സേവനങ്ങൾ, ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ ഉദയത്തിന് എത്രയോ കാലം മുൻപുതന്നെ തുടങ്ങിയവയാണ്. കഴിഞ്ഞ ൨൦ വർഷങ്ങളായി ഹരിജനങ്ങളുടെ അവകാശസ്ഥാപനയത്നത്തിൽ അഭിപ്രീതിയമായ നേതൃത്വം അദ്ദേഹം വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ താങ്കളോട് ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഈ വിഷയത്തിൽ താങ്കളുടെ പങ്ക് എന്തായിരുന്നു? വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹത്തിൽ താങ്കൾക്ക് എന്തു ഭാഗമാണുണ്ടായിരുന്നത്? കുറെ വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപു താങ്കൾ ഏതോ ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശനഡർബാറിൽവെച്ചു ചെയ്ത ഒരു ക്ഷേത്രപ്രവേശനപ്രസംഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു കഥ താങ്കൾതന്നെ ഇപ്പോൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നു. * പക്ഷെ പൊതുജനങ്ങളുടെ മുൻപിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനക്കമ്മിറ്റിറിപ്പോർട്ടിൽ താങ്കൾ എഴുതിച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന പ്രത്യേക കുറിപ്പ് ഇപ്പോഴും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനെ എങ്ങിനെ ഒളിക്കും? 'പ്രശോഭനമായ ഒരു കഴപ്പമാണതെ'ന്നു

* ഇതു ശരിയല്ല. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കുവാൻ തീരുവാനുപാഹുവെച്ചു കൂടിയ ക്ഷേത്രപ്രവേശനഡർബാറിൽ ആദ്യപക്ഷം വഹിച്ചതു മി. ടി. കെ. ചേലപ്പിള്ളയായിരുന്നു.

ഞാനൊരവസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണപരവിരുദ്ധവും വിവേചനാശൂന്യവും ആയ താങ്കളുടെ ആ റിപ്പോർട്ടിൽ താങ്കൾ നൽകുന്ന നിദ്ദേശം ധ്വജസ്തംഭംവരെ ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കാം എന്നുള്ളതാണ്. നിരുപാധികമായി ഹരിജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം ഉടനടി നൽകിയാൽ ഹിന്ദുമതം നശിച്ചുപോകുമെന്നുള്ള ഒരുപ്രായവും താങ്കൾ ൨൦൯-ാംവശത്തു പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇന്നെന്താണു സംഭവിക്കുന്നത്? അക്ബറിലോ, അശോകനിലോ മാത്രം കാണാൻ കഴിയുന്ന വിശാലവീക്ഷണത്തോടും ധൈര്യത്തോടുംകൂടി നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതു ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ വിനാശത്തിനു വഴി തെളിക്കുമെന്നു താങ്കൾ പ്രസ്താവിച്ച പരിഷ്കാരംതന്നെയാണെന്നു് അറിയുന്നുണ്ടോ? താങ്കളുടെ നിദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു ധ്വജസ്തംഭംവരെ മാത്രം ക്ഷേത്രപ്രവേശനം അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്ന വിനാശം എത്ര ഭയങ്കരമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു താങ്കളെപ്പോലെയുള്ള ഒരാൾ ഇപ്പോൾ മുന്നോട്ടു വന്നു ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെയും ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള അവർകളുടേയും മേൽ ചെളി വാരി എറിയുന്നത് എത്ര പരിഹാസ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണു്.

താങ്കളുടെ രണ്ടാമത്തെ അവാസ്തവപ്രസ്താവനയിലേയ്ക്കു് ഇനി ഞാൻ കടക്കട്ടേ. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അഹിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധിയും, പ്രശസ്തിയും ലാഘവപ്പെടുത്തുവാൻ ഹരിജനസേവകസംഘം ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നുള്ള താങ്കളുടെ സൂചനയെപ്പറ്റി എഴുതുമ്പോൾ എനിക്കു വിഷമിച്ചു മാത്രമേ ആത്മസംയമനം സാധിക്കുന്നുള്ളു. മഹാത്മാഗാന്ധി കഴിഞ്ഞാൽ ഇൻഡ്യയിലെ ഹരിജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവിതർക്കിതനേതാവെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കുന്ന ശ്രീമാൻ സി. രാജഗോപാലാചാരി അവർകൾ ആണു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ വിളംബരം ലോകോത്തരമഹാനായ അശോകചക്രവർത്തിയുടെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളോടു തുല്യമാണെന്നു് ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചതു്. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു് അവിതർക്കിതമായി

ലഭിക്കേണ്ട പ്രശസ്തിയെ അനുമാത്രമെങ്കിലും കുറയ്ക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു വാക്കുപോലും എഴുതുകയോ പറയുകയോ, ഹരിജനസേവകസംഘത്തിൽപെട്ട ഒരു വ്യക്തിയെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ എല്ലാ പൊതുയോഗങ്ങളിലും വിശേഷിച്ചു ശ്രീമാൻ സി. രാജഗോപാലാചാരി അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നവംബർ ൨൯-ാംനൂറ്- റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ മൈതാനത്തു സമ്മേളിച്ച അതിഗംഭീരമായ മഹായോഗത്തിലുംവെച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം സംജാതമാകാനുള്ള അനിഷേധ്യമായ കാരണം മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ മഹാമനസ്സുതയും, വിശാലവീക്ഷണവും, ആണെന്നു നിസ്സന്ദേഹമായും, അനുസ്മൃതമായും, കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വമായും, പ്രസ്താവിക്കുകയും, ഈ മഹൽകൃത്യം ചെയ്തതിനുള്ള സർവ്വശ്രമിയും അവിടേയ്ക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്നു മുക്തകണ്ഠം ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്തത് യാതൊരുവിധമായ സപാതംലാഭത്തിനും വേണ്ടിയല്ല. പിന്നെയോ സത്യവും, ആത്മാർത്ഥതയും ഇങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു ഞങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ്. സപാതംതല്പരന്മാർക്ക് ഉഴവിക്കാൻകൂടി നിവൃത്തിയില്ലാത്തവിധത്തിൽ മഹനീയമാണു മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ അത്യൽകൃഷ്ടമായ ഉപദേശത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള അഭിമാനവും ആനന്ദവും. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ കീർത്തനങ്ങൾ നിർമ്മലവും പരിശുദ്ധവും ആണ്. സപാതംതയുടെ കണികപോലും അതിലില്ല. ഹരിജനസേവകസംഘത്തെപ്പറ്റി അസഹനീയമായ ഈ അസത്യം താങ്കൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതെന്തിനെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഞാൻ അശക്തനാകുന്നു. വിഷമമായ ഈ സൂചന പരത്തുന്നതിൽ താങ്കൾക്ക് എന്തൊരു സപാതംലാഭമാണ് ഉള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു വിഷമമായിരിക്കുന്നു. നവംബർ ൨൯-ാംനൂറ്- ഞങ്ങൾ നടത്തിയ ഗംഭീരമായ ഘോഷയാത്രയിൽ ഹരിജനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാരുടെ പടമല്ല എഴുന്നള്ളിച്ചത്. പൊതുജനഹൃദയത്തിൽ കൃതജ്ഞതയും ആഹ്ലാദവും ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ഒരു വലിയ ഉദയാപടം കൈകേമമായി അലങ്കരിച്ച് ആനപ്പുറത്ത് എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുപോകുക

യർണ ചെയ്തത്. ഞങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ കേരളമൊട്ടുക്ക് അന്നു നടന്ന ഘോഷയാത്രകളിലും ആഘോഷപ്രകടനങ്ങളിലുമെല്ലാം ഇങ്ങനെതന്നെയാണു നടന്നത്. സദസ്യതിലകനായ താങ്കളോട് എനിക്കുള്ള അപേക്ഷ ഈ മാതിരി വിദേശപരമായ പ്രചരണംകൊണ്ടു താങ്കളുടെ നല്ല പേരിനു തീരാക്കുകയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നാണ്.

ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തെക്കുറിച്ചു കൃത്യത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഏറ്റവും വലിയ മഹോത്സവം ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയെന്നുള്ളതിൽ താങ്കൾ ഈഷ്ട്യാകലുഷിതനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം ൧൯൩൬ നവംബർ ൧൨-ാംനൂ- രാത്രി പുറപ്പെടുവിച്ചു എങ്കിലും ഹരിജനസേവകസംഘം നടത്തിയ ആഘോഷങ്ങൾ തുടങ്ങിയത് ൧൯൩൬ നവംബർ ൨൯-ാംനൂ- മാത്രമാണ്. എന്റെ ഓർമ്മ ശരിയാണെങ്കിൽ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിനെ അനുമാദിക്കുവാൻ ധൃതഗതിയിൽ കൂടിയ ആദ്യത്തെ യോഗത്തിൽ താങ്കളും ഒരു പ്രാസംഗികനായിരുന്നു. പല അനുമാദനയോഗങ്ങളും ആഘോഷങ്ങളും നവംബർ ൨൯-ാംതീയതിക്കു മുൻപുതന്നെ നടന്നിരുന്നു. എന്നാൽ ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ ആഘോഷങ്ങൾ വളരെ വൻപിച്ചു തോതിൽ സജ്ജീകരിക്കപ്പെടുവെന്നുള്ളതാണു താങ്കളെ അസ്വസ്ഥതപ്പെടുത്തിയതെന്ന് എനിക്കറിയാം. നവംബർ ൨൯-ാംതീയതി ഹരിജനസേവകസംഘം നടത്തിയ മഹായോഗവും ഘോഷയാത്രയും അതിനു മുൻപു നടന്ന സകല ആഘോഷങ്ങളേയും പിന്നിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരത്ത് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മഹായോഗങ്ങൾക്കും ഘോഷയാത്രകൾക്കും അവയെ ജയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അന്നത്തെ മഹോത്സവത്തിൽ മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള നേതൃത്വം വഹിച്ചതു താങ്കൾക്കു ഹൃദയവേദനയുണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ ഞാൻ അതിലേയ്ക്കു താങ്കളോട് ആത്മാർത്ഥമായി സഹതപിക്കുന്നു. ആ ചിത്രത്തിൽ താങ്കൾക്കു യാതൊരു സ്ഥാനവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥം തന്നെ. ഹരിജന

സേവകസംഘം നടത്തിയ ആഘോഷങ്ങൾ അഭൂതപൂർവ്വമാം വണ്ണം വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രവർത്തകന്മാർ അനന്ദമായ പ്രശസ്തി ആർജ്ജിക്കുവാൻ ശ്രമം ചെയ്യുന്നു എന്ന് ഒരു ആരോപണം അവരുടെ നേക്കു പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഒരുവെട്ടുന്ന താങ്കൾ എത്ര പരിഹാസ്യമായ ഒരു ചിത്രമാണു താങ്കളെപ്പറ്റി മറ്റു ഉള്ളവരുടെ മുൻപിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നത്.

മി. സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ നാമധേയം വാദവിഷയമാക്കുന്നത് എനിക്കു തുലോം അനിഷ്ടകരമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. താങ്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശനത്തെ പ്രതികൂലിക്കുന്നു. ഇതു താങ്കളുടെ ഒരു അപമര്യാദ മാത്രമായി കരുതി ഞാൻ അതിനെ തിരസ്കരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തെ യാതൊരു പ്രതിബന്ധവുമെന്യേ എത്രമാത്രം പ്രായോഗികമാം വണ്ണം ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത ഭാരതസാമ്രാജ്യത്തിലെല്ലാ മാത്രമല്ല, ലോകമൊട്ടുക്കുതന്നെയും പ്രചരിപ്പിച്ചതിന്, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നുപോലും അദ്ദേഹത്തോടു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിനു വെളിയിലുള്ള മുഖ്യ പ്രത്യേക പക്ഷക്കാർ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരത്തിന്റെ സൽഫലങ്ങളെ അതു സംബന്ധിച്ചു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള ചട്ടങ്ങൾ നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി നികൃഷ്ടമായ പ്രചരണവേലകൾ ഇൻഡ്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും നടത്തിയെന്നും, മിസ്റ്റർ സി. രാജഗോപാലാചാരിയുടെ സന്ദർശനവും അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്താവനകളും ആ മലിനമായ അപവാദങ്ങളെ ഉരുട്ടുവത്തിൽത്തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചു എന്നുമുള്ള വിവരം ഒരു പക്ഷേ താങ്കൾക്കു നൃതനമായ ഒരറിവായിരിക്കുമെന്നു വന്നേക്കാം. മി. രാജഗോപാലാചാരിയെപ്പോലെയുള്ള മഹാനുഭവ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും അവരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾക്കു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി എളിയ താങ്കൾക്കുകൂടി ഒരു ഭൂഷണമായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂർ

കാക്കുന്നു താങ്കൾ മുറവിളി കൂട്ടുകയും ആ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ താങ്കൾ ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരിയുടെ സന്ദർശനത്തെ പ്രതികൂലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്ത സംഗതികൾ കൂട്ടിക്കലർത്തുന്ന താങ്കളുടെ വിവേചനശൂന്യമായ ബുദ്ധിയാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിൽ ഗണനീയമായ ഒരു പങ്കെടുത്തു തിരുവിതാംകൂറിന്റെ പ്രശസ്തി നാനാദിഗന്തങ്ങളിലും പ്രചരിക്കുവാൻ സഹായിച്ച സചി വോത്തമൻ സർ. സി. പി. തിരുവിതാംകൂർസചേരിയല്ലെന്നു താങ്കൾ വിസ്മരിച്ചുപോയോ? എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി തുറന്നു പറയുവാൻ താങ്കൾക്കു ധൈര്യമുണ്ടാകയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. താങ്കളുടെ സുദീർഘമായ ലേഖനത്തിൽ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അസഹ്യമായിട്ടുള്ളത് ശ്രീജിത് രാജഗോപാലാചാരിയെപ്പോലുള്ള പുണ്യശ്ലോകന്മാരുടെ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ തിരുവിതാംകൂറുകാക്കുന്നു മുറവിളികൂട്ടുന്നതാണ്.

താങ്കളുടെ ലേഖനത്തിലുള്ള ഒടുവിലത്തെ അസത്യപ്രസ്താവനയെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ അവസാനമായി രണ്ടു വാക്കു പറയുവാൻ പോകുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഹരിജനസേവകസംഘം പ്രവർത്തകന്മാർ മതവിരോധികളാണെന്നു താങ്കൾ പ്രസ്താവിക്കുകയും അതിനു തെളിവായി മി. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഒരു പഴയ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു ചില വാചകങ്ങൾ ഇളക്കിക്കൊണ്ടു വരികയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ നാമധേയവും താങ്കൾ മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടേതിനോടു് സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. താങ്കൾക്കു യാതൊരറിവും പരിചയവുമില്ലാത്ത ആളുകളെക്കുറിച്ച് എന്തബലങ്ങളും അപരാധങ്ങളും പറയുവാൻ താങ്കൾക്കു മതിയില്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ ഒരു നിത്യക്ഷേത്ര സന്ദർശകനാണെന്നു തന്നെയിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ അവാസ്തവപ്രസ്താവനകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതു മതമനോഭാവത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. മതം എന്നു പറയുന്നത് ഈശ്വരനോടും സത്യത്തോടും ഉള്ള ഭക്തിയും മനുഷ്യസേവനവും ആണെന്നിൽ ക്ഷേത്രസന്ദർശനവും വ്യക്തിവിദ്വേഷവും നിരന്തരം അനുഷ്ഠിക്കുന്ന താങ്കളേക്കാൾ

ഞങ്ങൾ എത്രയോ കൂടുതൽ മതവിശ്വാസികളാണെന്നുള്ള കാര്യം അനുഭവത്തിൽനിന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ ജാതിഭേദമന്വേ സകല ഹിന്ദുക്കൾക്കും ആരാധനയ്ക്കായി തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെട്ട ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇന്നു താങ്കൾക്കെന്ന പോലെതന്നെ ഞങ്ങൾക്കും പരിപാവനമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ താങ്കളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വളരെ മനോവേദനയോടുകൂടിയാണു ഞാൻ ഈ മറുപടി താങ്കൾക്ക് എഴുതുന്നത്. താങ്കളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും വിലമതിക്കുന്നതിനും ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം വ്യക്തിവിഭേദപരമായ ഒരു പ്രക്ഷോഭം താങ്കൾ തുടങ്ങുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇമ്മാതിരി കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ അർത്ഥയുള്ളവർ പൊതുജനങ്ങളാണ്. ഈ വാദത്തെക്കുറിച്ച് അപരരെ തീർപ്പ് എന്തായിരിക്കുമെന്നും എനിക്കു നിശ്ചയമുണ്ട്. എന്നാൽ ഹരിജനസേവകസംഘത്തെക്കുറിച്ചു താങ്കൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന അവാസ്തവപ്രസ്താവനകളെ യഥാവസരം എത്രയുണ്ടാവാൻ ഞാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീരുന്നെങ്കിലും താങ്കളെ അവസാനമായി അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

എന്ന് വിദ്യേയൻ,
ജി. രാമചന്ദ്രൻ (ഒപ്പ്)

തിരുവനന്തപുരം.
൫-൫-൧൧൧൨

കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വ്യാഴവട്ടങ്ങളായി തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ ഒട്ടും അഗണ്യമല്ലാത്ത ഒരു പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുള്ള സർവ്വജനാഭരണീയനായ ഒരു പൌരനാണു സദസ്യതിലകൻ ടി. കെ. വേലുപ്പിള്ള. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനവൈവിധ്യവും വചോവിലാസവും പരക്കേ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതികളാണ്. കൂടാതെ മി. വേലുപ്പിള്ള ഒരു കലാകത്രകിയും സാഹിത്യരസികനുമാണ്. മനോഹരമായ ഒന്നിലധികം ഗ്രന്ഥങ്ങൾകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ഭാഷായോഷയെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണപര

മായ പാണ്ഡിത്യവും ചരിത്രവിജ്ഞാനവും ഈ അടുത്ത കാലത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സ്റ്റേറ്റുമാനുവൽഗ്രന്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ നിയമസഭയിലേക്ക് ഒന്നിലധികം തവണ അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരത്തു പ്രശസ്തികൊണ്ടും സ്വാധീനബലംകൊണ്ടും ഫിമ വാനെപ്പോലെ അത്യുന്നതനായിരുന്ന പി. കെ. കേശവപിള്ളയെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരത്തിൽ മി. ടി. കെ. പരാജിതനാക്കിയ കഥ ഒരു വീരചരിതംപോലെ ഇന്നും സ്തരിക്കപ്പെടുവരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർനിയമസഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഡപ്യൂട്ടി പ്രസിഡൻറും ഈ രാജ്യത്തെ ഒന്നാമത്തെ പൗരനമെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയും പൊതുജനങ്ങളുടേയും പ്രശംസയ്ക്കും സ്റ്റേറ്റാദരങ്ങൾക്കും പാത്രമായിത്തീർന്ന് സഭസ്വതീലകസ്ഥാനലബ്ധിയിൽ ഇന്നും എതിരാളിയില്ലാതെ ശോഭിക്കുന്നു. എങ്കിലും മി. ടി. കെ. യുടെ നാനാമുഖമായ പാണ്ഡിത്യവും മറ്റു ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളും അവ അർഹിക്കുന്ന പരിഗണനകൾക്കു പാത്രമായിരുന്നു എങ്കിൽ സർക്കാർസേവനത്തിലത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിലെത്തിച്ചേരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു പ്രവേശിച്ച സർക്കാർ ജോലിയിൽ തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു എങ്കിൽ തന്നെ അഭികാമ്യമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിലെത്തിച്ചേരുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവുകളുള്ള ഒരാരംഭം നിഷ്പ്രയാസം സാധ്യമായിരുന്നു. നിയമജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മി. വേലുപ്പിള്ളയ്ക്ക് ആ പ്രവർത്തനപന്ഥാവില്ലാതെ അപ്പകാലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ലഭിച്ച ഉയർച്ചതുല്യനിലയിലുള്ളവരെ അമ്പരപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര വളരെ അസുയാഹ്മമായിരുന്നു.

ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തനെന്ന നിലയിലും അന്നദ്ദേഹത്തിന് അഭിപ്രീതിയമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. എങ്കിലും ഉജ്ജ്വലത്തായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമകാലീനമായ ആശയപുരോഗതിയും വിപ്ലവമനഃസ്ഥിതിയും അദ്ദേഹത്തെ ആകൃഷ്ടനാക്കിയിരുന്നില്ല. മഹാത്മാഗാന്ധി ഭാരതരാഷ്ട്രീയചക്രവാളത്തിലുദയം ചെയ്തതിനു ശേഷം ഇവിടു

ത്തെ ദേശീയജീവിതം നിഷ്കാമകർമ്മത്തിന്റേയും ത്യാഗസന്ന
 ലതയുടേയും ക്ലേശകരമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടേയും ഒരു
 പശ്ചാത്തപ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് വ്യക്തിപരമായ താല്പ്യ
 ങ്ങളെ നിശ്ശേഷം വിട്ടുപിരിയുവാൻ സന്നദ്ധതയില്ലാത്തവ
 രുടെ പൊതുക്കായ്ജീവിതം വൈദ്യുതദീപത്തിന്റെ മുന്നിൽ
 മിന്നാമിനുങ്ങ് എന്നപോലെ നിഷ്പ്രഭമായിത്തീർന്നുപോയി
 ട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു പൊതുജീവിതത്തിലും മി. വേലുപ്പിള്ള
 യുടെ സേവനങ്ങൾക്ക് അവ അർപ്പിക്കുന്ന പരിഗണന ലഭി
 ച്ചിട്ടില്ല. ജനസേവനകൃത്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇന്നും അദ്ദേഹം
 വിരമിച്ചിട്ടില്ല.

സപകായ്ജീവിതത്തിൽ മറേറൊരു പൊതുക്കായ്പ്രസ
 ക്തനും ഇവിടെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം അത്ര വൻപിച്ച ഒരു
 സുഹൃത്സംഘത്തെ അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരൊ
 ക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നവരുമാണ്.
 മി. വേലുപ്പിള്ളയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഏതു പരിതഃസ്ഥിതികളി
 ലും വിദേഷബുദ്ധിക്കു സ്ഥാനമില്ല. ആരും അദ്ദേഹത്തെയും
 വിദേഷിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടുംബജീവിതം തിക
 ച്ചും ആനന്ദപ്രദമാണ്. അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തു പരിചയിക്കു
 വാനവസരമുണ്ടായിട്ടുള്ളവർക്ക് സ്നേഹസമ്പന്നനായ മി. വേലു
 പ്പിള്ളയോടുണ്ടായിട്ടുള്ള സമ്പർക്കം, ക്ലേശഭ്രയിപ്പുവും ദുർഘടവു
 ണ്ണവുമായ അവരുടെ ജീവിതയാത്രയിലെ ഏകാന്തവുമന്ദ
 കാരാവൃതവുമായ പന്ഥാക്കളെ ഒരു മിന്നൽപിണരെന്നപോ
 ലെ ചിലപ്പോൾ ശോഭിപ്പിക്കുവാനുതകുന്ന പല വിനോദ
 സ്മരണകൾക്കും ഇട നൽകിയെന്നു വരാം.

അല്പായം രാമ

സമസ്തകേരളക്ഷേത്രപ്രവേശനാഘോഷക്കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിവരം ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതിൽ ഈശ്വര സമുദായത്തിനാകമാനമുള്ള അകൈതവമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും ആഹ്ലാദം രേഖപ്പെടുത്തുവാനും വേണ്ട ഒരു ക്ഷണദൂരം ചെയ്യുന്നതിലേയ്ക്കുണ്ടാണു പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. അതിനുമുൻപൊരിക്കലും തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത തോതിൽ അത്ര ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രകടനം നടത്തുന്നതിനു വേണ്ട സജ്ജീകരണങ്ങളാണു കമ്മിറ്റി ആരംഭിച്ചത്. അധഃകൃതസേവനത്തിനു വേണ്ടി ആത്മബലി അർപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ സന്നദ്ധനായ യോഗിവർണ്ണം ഭാരതീയദേശീയതപത്തിന്റെ ശക്തിമന്ദിരവും ആയ മഹാത്മാഗാന്ധിയെത്തന്നെയാണു് അവർ അല്പക്ഷസ്ഥാനത്തേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചത്. ഫെയ്സപ്പർ കാൺഗ്രസ്സിനുശേഷം കമ്മിറ്റിയുടെ ക്ഷണം സചീകരിച്ച ഗാന്ധിജി തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീർത്ഥാടനം ആരംഭിച്ചു. ഗാന്ധിജിയുടെ ആഗമനം തിരുവിതാംകൂറൊട്ടാകു് ഇളക്കിയ ഉത്സാഹപ്രകാശം വണ്ണനാതീതമാണു്.

൧൧൨ ധനു൧൨-ാംനു- വൈകുന്നേരം ഏഴര മണിക്കുള്ള മെയിൽവണ്ടിയിൽ ഗാന്ധിജി തിരുവനന്തപുരത്തു വന്നുചേർന്നു. വഴിമലേയ്യുണ്ടായ ആനന്ദപ്രകടനങ്ങൾമൂലം പതിവിൽ ഒന്നര മണിക്കൂർ താമസിച്ചാണു വണ്ടി അന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു് എത്തിയതു്. ആഗമനവേളയിൽ റയിൽവേസ്റ്റേഷൻമൈതാനത്തു വച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു് ഒരു മംഗളപത്രം നൽകുവാൻ തിരുവനന്തപുരം നഗരസഭ തീരുമാനിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങൾ റയിൽവേസ്റ്റേഷനു പുറത്തു തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. പ്ലാറ്റ്ഫോമത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രവേശനം റയിൽവേഅധികാരികൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും, വണ്ടി പ്ലാറ്റ്ഫോമത്തിലെത്തിയപ്പോഴേയ്ക്കു ജനക്കൂട്ടം സകല നിയന്ത്രണങ്ങളും ഭേദിച്ചു് അകത്തേയ്ക്കിറച്ചുകയറി. 'ഗാന്ധി കീജയ്' എന്ന് ആകാ

ശം വൊട്ടുന്നവണ്ണമുള്ള ആരവതരംഗങ്ങൾ അലതല്ലുന്ന ഘോഷമല്ലാതെ അവിടെയൊന്നും കേൾക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആയ്ക്കാലംകൊണ്ടു മതിമറന്ന ജനങ്ങൾ ഗാന്ധിജി ഇരുന്നിരുന്ന റയിൽവേമുറിയുടെ സമീപത്തേയ്ക്കു തള്ളിക്കയറി. ചീഫ് സിക്രട്ടറിയും, നഗരപിതാക്കളുടെ പ്രതിനിധിയും, ചങ്ങനാശേരിയും, മി. എം. ഗോവിന്ദനും ഗാന്ധിജിയെ ഹാരമണിയിച്ചു സ്വീകരിച്ചു. ആ മനുഷ്യപ്പെരുപ്പിന്റെ മദ്ധ്യത്തുകൂടി ഗാന്ധിജിയെ പുറത്തേക്കാനയിക്കുവാൻ പോലീസുകാരും വാളുണ്ടിയർസംഘവും ഒട്ടുവളരെ ക്ലേശിക്കേണ്ടിവന്നു. റയിൽവേ സ്റ്റേഷൻമൈതാനത്തു കൂടിയ മഹായോഗത്തിൽവെച്ചു മുൻസിപ്പാലിറ്റി ഗാന്ധിജിക്കു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചു. യാത്രാക്ലേശം കൊണ്ടുള്ള തളച്ചിയെ വിഗണിച്ചു ഗാന്ധിജി സുഖീകൃതമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

അടുത്ത ദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ ഗാന്ധിജി, ചങ്ങനാശേരി തുടങ്ങിയ ഹരിജനസേവകന്മാരാൽ അനുഗതനായി ശ്രീപത്മനാഭസുപാമികോവിൽ സന്ദർശിച്ച് അച്ഛന നടത്തി. അന്നു വൈകുന്നേരമഞ്ചുമണിക്കു പാളയം പട്ടാളമൈതാനത്തുവെച്ചാണു പൊതുയോഗം നടന്നത്. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണം അതിനുമുമ്പാരിക്കലും അത്ര വൻപിച്ച ഒരു ജനക്കൂട്ടം കണ്ടിരിക്കയില്ല. വിസ്തൃതമായ ആ മൈതാനം കവിഞ്ഞു ജനങ്ങൾ നാലുവശങ്ങളിലുമുള്ള റോഡുകളിൽ തിങ്ങിക്കൂടിനിന്നിരുന്നു. വട്ടമേശസമ്മേളനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാംബേയിൽ ആസദ് മൈതാനത്തു കൂടിയ ജനക്കൂട്ടം കഴിഞ്ഞാൽ ഇത്ര വൻപിച്ച ഒരു പുരാഷാരം താൻ വേറെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നാണു ഗാന്ധിജി ഈ സമ്മേളനത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്.

ഉച്ചഭാഷിണിയന്ത്രങ്ങൾ മൈതാനത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സജ്ജമാക്കിയിരുന്നു. കൃത്യം അഞ്ചുമണിക്കു ഗാന്ധിജി, സർ ജഗദീശപ്രസാദ്, സർ സി. പി. ശാമസുപാമിനായർ എന്നിവരോടുകൂടി മൈതാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ കെട്ടിഅലങ്കരിച്ചിരുന്ന ഉന്നതമായ പ്രസംഗമണ്ഡപത്തെ അധിരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ ലക്ഷത്തിലധികം വരുന്ന ജനങ്ങൾ ഒന്നാകെ

എഴുന്നേറ്റു ജയജയലോചനങ്ങൾ മുഴക്കി ആ മഹാത്മാവിനു സമാഗതമരുളി. ആദ്യമായി മഹാരാജാ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കുള്ള ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ മംഗളപത്രം വായിച്ചു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. സർ സി. പി. മംഗളപത്രം മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു വേണ്ടി സപീകരിച്ചുകൊണ്ട് അനുചിതമായ മറുപടി പറഞ്ഞു. അനന്തരം ഗാന്ധിജിക്ക് ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. അതിനു മറുപടിയായി ഗാന്ധിജി പ്രശാന്തഗംഭീരമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ഏകദേശം മൂക്കാൽ മണിക്കൂറോളം നീണ്ടുനിന്ന ചിന്താദ്വാരകമായ ആ പ്രസംഗം ആനന്ദബാഷ്പത്തോടുകൂടിയാണു സദസ്സർ ശ്രവിച്ചത്. അന്നത്തെ ആലോചനകളെ ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനാലോചന എന്നു നാമകരണം ചെയ്തതിൽ അദ്ദേഹം വേദിക്കുകയും ആ പ്രകടനം ദരിദ്രനിൽ ദരിദ്രനും പതിതനിൽ പതിതനും ആയ പുലയനു കൂടി പ്രാതിനിധ്യം നൽകുന്നില്ലെങ്കിൽ തനിക്കതിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട മംഗളപത്രത്തിൽ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ള മഹാത്മാരുടെ പേരുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്ന കൂട്ടത്തിൽ മറ്റു ചില നാമധേയങ്ങൾകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു അദ്ദേഹമനുസ്മരിപ്പിച്ചു. ശ്രീ. കേളപ്പൻ, കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ എന്നിവരുടെ പേരുകൾ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം എടുത്തു പ്രസ്താവിച്ചു. ശ്രീചിത്തിരതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ലോകത്തിനു നൽകിയിരിക്കുന്ന മഹനീയമായ ആദർശത്തെ അദ്ദേഹം പ്രശംസിക്കുകയും തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തെ അല്ലകാലം മുൻപുവരെ ഭരിച്ചിരുന്ന റീജൻറു മഹാരാണി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ക്ഷേത്രപ്രവേശനസംരംഭങ്ങളോടു് അക്കാലത്തുതന്നെ അനുഭാവം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു തുറന്നു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ മാതാവായ സേതുപാർവ്വതിദായി തിരുമനസ്സിനേയും സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരേയും ഇങ്ങിനെ ഒരു പരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ മഹാരാജാതിരുമനസ്സിനെ ഉപദേശിച്ചതിലേയ്ക്കു് അദ്ദേഹം അഭിനന്ദിച്ചു. വിളംബരത്തെ വിജയപ്രദമാക്കുവാനുള്ള ഭാരം തിരുവിതാംകൂറിലെ അവസ്ഥ റിലും സവണ്ണരിലുമാണു നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രസ്താ

വീച്ചുകൊണ്ടും ആ ചുമതല അവർ നിറവേറുമെന്നു പ്രത്യാശി
ച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം പ്രസംഗമവസാനിപ്പിച്ചു. യോഗാനന്ത
രം മൈതാനത്തുനിന്നു തെക്കേഞ്ഞരുവരെ പോയ ഘോഷ
യാത്ര തിരുവിതാംകൂറിലെ മറ്റൊല്ലാ പ്രകടനങ്ങളേയും അതി
ശയിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു.

ഘോഷയാത്ര റോഡിൽക്കൂടി മാർച്ചുചെയ്യുമ്പോൾ മഹാ
രാജാതിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽക്കൂടി കാനിൽ
കടന്നുപോകയും ജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹപ്രസരത്തെ തൃക്കൺ
പാക്കുകയും ചെയ്തു. ഉൾജനസമുദായ മി. സി. ഒ. കരുണാ
കരനാണ് ഈ പ്രകടനങ്ങൾ ഇത്രവളരെ മംഗളകരമായി അ
വസാനിപ്പിക്കുവാൻ അഹോരാത്രം ക്ലേശിച്ചു പ്രയത്നിച്ചത്.

ഇതിനുശേഷം ഗാന്ധിജി ഏഴു ദിവസം തിരുവിതാംകൂറി
ലെങ്ങും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളും
സന്ദർശിച്ചു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിലും വൻപിച്ച ജനക്കൂട്ടം അദ്ദേ
ഹത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. വിളംബരത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തേ
യും അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദിവ്യസന്ദേശത്തിന്റെ വ്യാപ്തി
യേയും അതു പ്രായോഗികമാക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്കുള്ള കർതവ്യ
ത്തേയുംപറ്റി അദ്ദേഹം പൊതുജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പി
ച്ചു. അതിരഹിത കൃതാർത്ഥതയോടുകൂടിയാണു ഗാന്ധിജി തിരുവി
താംകൂർ വിട്ടത്. ഹരിജനോദ്ധാരണം സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ ദീർഘകാലത്തെ സുഖസുപ്നം യഥാർത്ഥരൂപം കൈ
രാക്കണ്ടത് ആദ്യം തിരുവിതാംകൂറിലായിരുന്നു. ഭാരതത്തില
സാധ്യമായി യാതൊന്നാതന്നെയില്ലെന്നും, കെഴുചീനം കൊടി
യടയാളമായി സ്വീകരിച്ച ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ ജന്മദേശമായ
കേരളത്തെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ പ്രത്യാശകൾ സഫലമായി
ത്തീരുന്ന എന്നും ഉള്ള ചാരിതാർത്ഥതോടുകൂടിയാണു് അദ്ദേ
ഹം തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടത്. ചങ്ങനാശേരിയും മി. രാമച
ന്ദ്രനും തിരുവിതാംകൂറൊട്ടുക്കു ഗാന്ധിജിയെ അനുഗമിച്ചി
രുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൪൪

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള സക്കാർസർവ്വീ സിൽനിന്നു ചെൻഷ്യൻ പററി പിരിയമ്പോൾ തിരുവിതാം കൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷം അതിഭയങ്കരമായ സാമുദായിക വിഭേദംകൊണ്ടും കഠിനമത്സരങ്ങൾകൊണ്ടും കലുഷപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് ഇതിനു മുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരുജ്യോതി കരംഗത്തിൽനിന്നും രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവന്ന പരമേശ്വരൻപിള്ളയെ ഈ പരിതസ്ഥിതികൾ വല്ലാതെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. വസ്ത്രീയമത്സരങ്ങൾക്കുപശാന്തിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ വിഫലങ്ങളായി. അതികഠിനമായി ജോലിചെയ്തു പരിശീലിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ പ്രവൃത്തിരാഹിത്യമെന്ന വിപത്തു് എതിരിടുന്നതുപോലെ തോന്നി. രാജ്യത്തെ ആശങ്കാജനകമായ ഒരു വിഷമസന്ധിയിലേയ്ക്കു വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ അ.സ്വ.സ്ഥമതയോടും ഉല്ലാസത്തോടുംകൂടിയാണു് അദ്ദേഹം വീക്ഷിച്ചതു്. ദേശീയമായ ഒരുദ്രമങ്ങൾക്കും അന്നു സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. നിവർത്തനമത്സരങ്ങളുടെ മനംമടുപ്പിക്കുന്ന ഒച്ചപ്പാടുകളിൽനിന്നു് ഖലുജനശ്രദ്ധയെ വ്യതിചലിപ്പിച്ചു, ജാതിമതഭേദമെന്യേ സാമാന്യജനങ്ങളെ ഗാഢമായി ബാധിക്കുന്ന മൌലികപ്രശ്നങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുവിടുവാൻ പറ്റിയ സർവ്വപ്രാപകമായ ഒരു പ്രവർത്തനരംഗം അദ്ദേഹം ആരാഞ്ഞതുതടങ്ങി. ഒരു രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്റെ വിദൂരവീക്ഷണത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ചുരുപാടും നോക്കി. ഏതൊരു രാഷ്ട്രത്തിന്റേയും ജീവനാശിയായ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളിലാണു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞതു്. സാമ്പത്തികമായ അസ്ഥിവാദത്തിന്മേൽ രെഖിലതിരുവിതാംകൂർസംഘടന സൃഷ്ടിച്ചു ജാതിമതഭേദമെന്യേ സകല ജനങ്ങൾക്കും സഹകരിക്കുവാൻ ഇടംനൽകുന്ന ഒരു പ്രവർത്തനപദ്ധതി ആരംഭിക്കുന്നതുമാലമുള്ള ദേശീയമായ കഴിവുകൾ അദ്ദേഹം മനോദൃഷ്ടിയിൽ ദർശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി പ്രവർത്തനാനുഭവനായി.

തിരുവിതാംകൂറിലെ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സൂക്ഷ്മമായ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അദ്ദേഹം പഠിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേശപ്പുറം സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളും സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകളും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. ൧൧൦൯-ൽ മാവേലിക്കര ശ്രീചിത്രോത്സവ മന്ദിരത്തിൽവെച്ചു കൂടിയ കൃഷിവ്യവസായസമ്മേളനത്തിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ചിന്താദ്വാരകമായ പ്രസംഗമലയ്ക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയ സാമ്പത്തികശാസ്ത്രപരിജ്ഞാനം വിജ്ഞാനകുതുകികളുടെ മുക്തകണ്ഠമായ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമായി. നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെ ക്രമാതീതമായ വിലഇടിവുമൂലം തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുപോന്ന സാമ്പത്തികദുരിതം ഇൻഡ്യയുടെ ഇതരഭാഗങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു തുലോം ഉപരിയായിരുന്നു. കാർഷികവും വ്യാവസായികവുമായ ഉല്പന്നങ്ങളുടെ വില മുപ്പത്തഞ്ചു ശതമാനം മാത്രം കുറഞ്ഞപ്പോൾ നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലയിടിവ് എഴുപതു ശതമാനമായിരുന്നു. സാമ്പത്തികാധാപതനം രാജ്യമൊട്ടുക്കു പൊതുവേ ബാധിച്ചിരുന്ന ഒരു വൈഷമ്യമാകയാൽ നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെ അസാധാരണമായ ഈ വിലയിടിവിനെപ്പറ്റി ആദ്യം ആരും അത്ര കാശ്ചെയ്തായി അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ തിരുവിതാംകൂർ വാണിജ്യമണ്ഡലം ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കൂലകക്ഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഈ അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി സാമ്പത്തികാധാപതനം മാത്രമല്ല, പാശ്ചാത്യവിപണികൾ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോകയാൽ ഇവിടെ ഇറക്കുമതിചെയ്തു കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കു വിറ്റഴിക്കുന്ന സിലോൺ കൊപ്രയുടേയും നാളികേരമുത്തിന്റേയും മത്സരംകൂടി ഈ വിലയിടിവിനു കാരണമാണെന്നു ബോധ്യമായി. ഈ അനുമാനത്തിനുള്ള കാരണങ്ങളെ വിശദമർക്കിക്കൊണ്ടു വാണിജ്യമണ്ഡലം ഒരു ലംഘ്യലേഖ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. നാളികേരപ്രശ്നം ഇങ്ങിനെ പൊതുജനങ്ങളുടേയും ഗവൺമെന്റിന്റേയും ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുകയും തൽഫലമായി ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ ഇൻഡ്യാഗവൺമെന്റ് ഒരു വിഭാഗംനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇൻഡ്യാഗവൺ

മെന്റീന്റെ സാമ്പത്തികവിഭാഗൻ സമപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് വിജ്ഞാനപ്രദമായിരുന്നു എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുപാർശകൾ എണ്ണമിൽ ഉടമസ്ഥന്മാർക്കല്ലാതെ ഉല്പാദകന്മാർക്ക് അനുക്രമമായിരുന്നില്ല.

സാമ്രാജ്യകാഷ്ടികഗവേഷണസമിതിയും നാളികേര പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി അനേകപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് സമപ്പിക്കുവാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയിൽ തിരുവിതാംകൂർ കൃഷിഡയറക്ടർ പരമേശ്വരൻപിള്ള, വാണിജ്യ മണ്ഡലം പ്രസിഡൻറ് മി. എൻ. ജി. ഹെയ്ഡൻ, പരേതനായ ജി. കെ. ദേവധർ എന്നിവരും അംഗങ്ങളായിരുന്നു. ഈ കമ്മിറ്റി അവഗാഹപൂർവ്വമായ പത്യാലോചനകൾക്കുശേഷം കൊപ്ര ടൺ ഒന്നിന് 90 രൂപാ വീതവും മറ്റു നാളികേരോല്പന്നങ്ങൾക്ക് അതിനനുസരണമായും സംരക്ഷണത്തീരുവ ചുമത്തേണ്ടതാണെന്നു ശുപാർശ ചെയ്തു. തിരുവിതാംകൂർ പരസ്പരസഹായാനേപക്ഷണക്കമ്മിറ്റിയുടെ അഭ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ ഇവിടത്തെ സാമ്പത്തികപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പരിപൂർണ്ണമായി പഠിച്ചിരുന്ന ജി. കെ. ദേവധർ തന്റെ സപാധീനശക്തി ഉപയോഗിച്ചാണ് ഇങ്ങിനെ ജനക്ഷേമകരമായ ഒരു ശുപാർശ പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റിയെക്കൊണ്ടു ചെയ്തിയത്.

സിലോൺകൊപ്രയുടെ വർദ്ധിച്ചുവന്ന മത്സരനിമിത്തം കേരളക്കരയിലെ നാളികേരത്തിന്റെ വില പിന്നെയും ഇടിഞ്ഞു. ഈ വിലയിടിവനുസരിച്ച് 1920-21-മുതൽ ഇന്ത്യഗവണ്മെന്റ് നാളികേരോല്പന്നങ്ങളുടെമേലുള്ള താരിപ്പവില കുറവു ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. താരിപ്പവിലയുടെ ക്രമാനുസരണമായ കുറവു സിലോണിൽനിന്നുള്ള ഇറക്കുമതിക്കു കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകി. തിരുവിതാംകൂറിലെ കേരകഷ്ടകരുടെ അവസ്ഥ തികച്ചും ആപൽക്കരമായിത്തീർന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് കേരകഷ്ടകർ സംഘടിച്ച നാളികേരവ്യവസായം പരിരക്ഷിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു ഗവണ്മെന്റിനെക്കൊണ്ടു് ഒരു സംരക്ഷണനികതി ഏല്പിടുത്തിക്കുവാൻ പ്രക്ഷോഭം നടത്തേണ്ടതാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായവുമായി ചങ്ങനാശേരി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്.

നാളികേരപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട ആലോചനകൾ നടത്തുവാൻ ഒന്നാട്ടുകര ശ്രീചിത്രോത്സവമന്ദിരത്തിൽവെച്ച് അവിടത്തെ പൊതുക്കായ്പ്രവർത്തകന്മാരിൽ അഗ്രേസരനായ തട്ടാരമ്പലം മി. രാമൻപിള്ളയുടെ ശ്രമഫലമായി ഒരു യോഗം കൂടി. 'ചങ്ങനാശേരിയാണ്' ആ യോഗത്തിലാല്പ്രക്ഷം വഹിച്ചത്. പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽവെച്ചു നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച ഫലപ്രദമായ നടപടികൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി അല്പക്ഷനായും, ചാക്കര മി. ആർ. കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപിള്ള സിക്രട്ടറിയായും ഒരു കമ്മിറ്റി സംഘടിപ്പിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ കേരകർഷകരെ ആകമാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു സംഘടന സൃഷ്ടിക്കണമെന്നായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കമ്മിറ്റി ആദ്യമായി നിശ്ചയിച്ചത്. അതിലേയ്ക്കാവശ്യമായ നിബന്ധനകൾ ഉടനടി എഴുതിയുണ്ടാക്കി 'തിരുവിതാംകൂർ കേരകർഷകസംഘം' എന്ന പേരിൽ നിയമാനുസരണം ഒരു കമ്പനി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. അനന്തരം കേരകർഷകസംഘത്തിലംഗങ്ങളെച്ചേർക്കുന്നതിനും ആ സംഘടനയുടെ ആദർശങ്ങളേയും ആവശ്യങ്ങളേയും പറ്റി പ്രചരണജോലി ചെയ്യുന്നതിനും ചങ്ങനാശേരി തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു. നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭണവും ഉദ്യോഗമത്സരങ്ങളും, രാജധാനിയിലും മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലും അതിതീവ്രമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി തിരുവിതാംകൂറിലെ കുഗ്രാമങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു കേരകർഷകസംഘത്തിലംഗങ്ങളെ ചേർക്കുകയും നാളികേരപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ വേണ്ട പ്രചരണങ്ങൾ നടത്തുകയുമായിരുന്നു. ഈ ജീവൽപ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രചരണങ്ങൾക്കു ഹാർദ്ദമായ സഹായമാണു ജനതാമല്യത്തിൽനിന്നു ലഭിച്ചത്. ബഹുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ ഭാഗധേയങ്ങളെ സാരമായി സ്്പർശിക്കുന്ന ഈ പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ ജാതിമതവർ്ഗ്ഗഭേദമന്വേ സഹകരിക്കുവാൻ പല നേതാക്കന്മാരും ജനങ്ങളും സന്നദ്ധരായിരുന്നു. 1900-ൽപരം അംഗങ്ങളെ ചേർത്തുകൊണ്ടാണു ചങ്ങനാശേരി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു മടങ്ങിയത്.

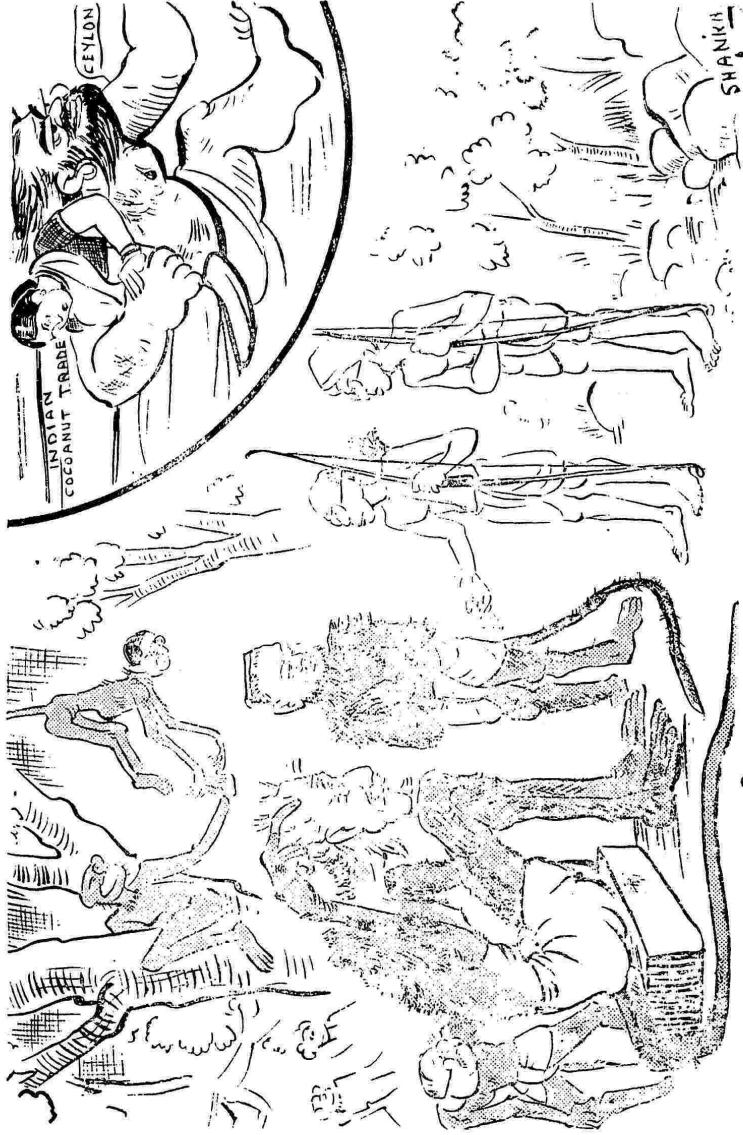
സംഘടനാജോലികൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ നാളികേരസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച വിശദമായി തയ്യാറാക്കിയ ഒരു മെമ്മോറിയൽ, കമ്മിറ്റി വൈസ്രായിക്കു സമർപ്പിച്ചു. നാളികേരവ്യവസായത്തിനു നേരിട്ടിട്ടുള്ള അധഃപതനത്തേയും, അതിനുള്ള കാരണങ്ങളേയും, അതിലേയ്ക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗമായി ഒരു സംരക്ഷണച്ചുമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയേയുംപറ്റി ഈ മെമ്മോറിയലിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത മെമ്മോറിയൽ തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിന്റെ ശക്തിയേറിയ പിൻതുണയോടും ശുപാർശകളോടും കൂടി പൊളിറ്റിക്കൽ ഏജൻറുമുഖാന്തിരം ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു. കേരകർഷകസംഘത്തിന്റെ പ്രയോജനകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയേയും ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ൧൧൧൨-ൽ ഗവണ്മെന്റ് സംഘത്തിന്റെ നിവ്വീളമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി ൧൦൦൦-രൂപാ ഗ്രാൻറനുവദിച്ചു. ൧൧൩-ൽ ഈ തുകതന്നെ വീണ്ടും അനുവദിക്കപ്പെട്ടുണ്ടായി.

മെമ്മോറിയൽസമർപ്പണംവഴി ഉദ്ദിഷ്ടഫലങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടാകാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഇൻഡ്യാവൈസ്രായിയേയും വാണിജ്യമെമ്പറേയും നേരിട്ടു സന്ദർശിച്ചു വേണ്ട നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ കേരകർഷകസംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തകസമിതി നിശ്ചയിച്ചു. അതിലേയ്ക്കു കൂടുതൽ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുവാനുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി ചങ്ങനാശേരി, മി. സാമുവൽ ആരോൺ, ഡാക്ടർ ടി. എസ്സ്. രാജൻ എന്നിവരുടേടിയ ഒരു നിവേദകസംഘത്തേയും കമ്മിറ്റി നിയമിച്ചു. ൧൯൩൦ സെപ്റ്റംബർമാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി സിലോയ്ക്കു പോയി. അവിടെവെച്ചു സാമ്രാജ്യനിയമസഭയിൽ മലബാറിലെ ഒരു മുസ്ലിംമെമ്പറായ ഹാജി അബ്ദുൽസത്താർഹാജി ഈസാക്ക്സേട്ടിനേയും തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി മുസ്ലിംമെമ്പറായ മൗലവി സെത്തു് മുത്തുസാഹിബ്ബിനേയും നിവേദകസംഘത്തിൽ കൂടുതൽ അംഗങ്ങളായി ചേർത്തു. അനന്തരം നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ വൈസ്രായി വെല്ലിംഗ്ടൺപ്രഭുവിനേ സന്ദർശിച്ചു നാളികേര സംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾ സമർപ്പിച്ചു. ൪൭

മിനിട്ടോളം നീണ്ടുനിന്ന ഈ ക്രിക്കറ്റിൽ നിവേദകസംഘാംഗങ്ങളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ വൈസ്രായി അനുഭാവപൂർവ്വം ശ്രവിക്കുകയുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരിയാണു വൈസ്രായിസമക്ഷാധ്യക്ഷനെന്ന നയിച്ചത്. ആശാഭരിതരായിട്ടാണു നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോന്നത്.

ഉത്തരേന്ത്യൻപയ്യടനം, നാളികേരസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച ചങ്ങനാശേരി മറ്റു വിധത്തിലും ഫലപ്രദമായി വിനിയോഗിക്കാതിരുന്നില്ല. ഉത്തരേന്ത്യയിലുള്ള പ്രധാന പത്രങ്ങളുടെ അധിപന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു കേരസംരക്ഷണം സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ അനുഭാവവും സഹകരണവും നേടുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഹിന്ദുസ്ഥാൻടൈംസിലെ വിഖ്യാതനായ ഹാസ്യചിത്രകാരൻ മി. ഇല്ലിക്കളം ശങ്കരപ്പിള്ള കേരളത്തിലെ നാളികേരവ്യവസായമാകുന്ന സീതയെ സിലോൺ (ലങ്ക) അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതായും, ചങ്ങനാശേരി, ഡാക്ടർ രാജൻ എന്നീ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ വൈസ്രായി, വാണിജ്യമെമ്പർ തുടങ്ങിയ വാനരനായകന്മാരുമായി സഖ്യത്തിലേർപ്പെടുവാൻ ഉദ്യമിക്കുന്നതായും ഒരു ഹാസ്യചിത്രം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു. ചങ്ങനാശേരി സിംലാ സന്ദർശിച്ചതു സാമ്രാജ്യനിയമസഭ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു ശ്രീയുത് ബുലഭായീദേശായി ശ്രീ. എം. എസ്സ്. ആനെ തുടങ്ങിയ കക്ഷിനേതാക്കന്മാരെ നേരിട്ടുകണ്ട് അവരുടെ സഹകരണം സമ്പാദിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ശ്രീ. ബുലഭായീദേശാലി നാളികേരപ്രശ്നം ഒരു കക്ഷിവിഷയമായി അംഗീകരിക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞിച്ചെഴുതി. നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച വിശദവിവരങ്ങളുടങ്ങിയ ഒരു ഗ്രന്ഥം അച്ചടിപ്പിച്ചു ചങ്ങനാശേരി സാമ്രാജ്യനിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. ആ സമ്മേളനത്തിൽ തന്നെ മുപ്പതിലധികം അംഗങ്ങൾ നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും അവ യൊന്നുംതന്നെ ബാലടുചെയ്തു വന്നില്ല.

കേരളത്തിലെ നാളികേരപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രക്ഷോഭനവും അതിനു ക്രമേണ ലഭിച്ചുവന്ന അഖിലഭാരത

'ഹിന്ദുസ്ഥാൻ ട്രൈബിൾ'ലെ ഹാസ്യചിത്രം.

ചങ്ങനാശേരി, ഡാക്ടർ രാജൻ എന്നീ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ നാളികേരവ്യവസായമാകുന്ന സീതയെ സിലോണാകുന്ന രാക്ഷസന്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുവാനുൾക്കൊണ്ടുവെച്ചു വെച്ചുവെച്ചു. കോമേർസ് മെമ്പർ തുടങ്ങിയ വാനരനായകന്മാരോടു സഖ്യം ചെയ്യുന്നതു്.

പ്രാധാന്യവും സിലോൺഗവണ്മെൻറിനേയും ബാംബെയിലെ ചില മില്ലടമസ്ഥന്മാരേയും അസഹനപ്പെടുത്താതിരുന്നില്ല. കേരകഷ്ടസംഘത്തിന്റെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ എത്രത്തു കൊണ്ടുള്ള ചില ലേഖനങ്ങളും അവിടവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരി അപ്രതിരോധമായ തന്റെ വാദമുഖങ്ങൾകൊണ്ട് ഈ എതുപ്ലകാരെ നിശ്ശബ്ദരാക്കി. വൈസ്രായി സമക്ഷം നിവേദനം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ഏതാനും നാളുകൾക്കു മുൻപ് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറു നാളികേരത്തിന്മേലുള്ള താരിപ്പവില മാത്രം അസാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അനന്തരം ഹർമ്മന്റു ജനവരിമുതൽ എല്ലാ നാളികേരസാധനങ്ങളുടേയും താരിപ്പവില വീണ്ടും ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അനുഭവമെന്നവണ്ണം സാമ്പത്തികദുരിതങ്ങളുടെ അടിത്തട്ടിലേയ്ക്കു താണുകൊണ്ടിരുന്ന കേരളീയരായ ഉല്പാദകരുടെ സംരക്ഷണത്തിന് ഈ തുടർച്ചയായ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ തികച്ചും അപര്യാപ്തങ്ങളായിരുന്നു.

ഹർമ്മന്റു-മാർക്ക് ആദ്യം ചങ്ങനാശേരി വീണ്ടും സിംലാ സന്ദർശിച്ചു. സാമ്രാജ്യനിയമസഭ സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. നാളികേരപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച് അനേകം പ്രമേയങ്ങൾ ആ സമ്മേളനത്തിലും പലരുമയച്ചിരുന്നു. അവയിൽ ചിലതു ബാലട്ടു ചെയ്തു വരികയുണ്ടായി. എന്നാൽ ആകെയുള്ള രണ്ടനുദ്യോഗസ്ഥ ദിവസങ്ങളിലും അവയിലൊന്നും തന്നെ പര്യാലോചനയ്ക്കു വരികയെന്നുള്ള കാര്യം വിഷമമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തേസംബന്ധിച്ച മി. സി. എൻ. മുത്തുശ്ശേരിയർ അയച്ചിരുന്ന ഏതാനും ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തുനിന്നു മറുപടി നൽകുകയുണ്ടായി. അവധാനപൂർവ്വമായ ആലോചനകൾക്കുശേഷം നാളികേരങ്ങൾക്കും നാളികേരോല്പന്നങ്ങൾക്കുമുള്ള തീരുവ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു നീതീകരിക്കത്തക്കതല്ലെന്നും നാളികേരസാധനങ്ങളുടെ കമ്പോളവില വർദ്ധിച്ചുതന്നെസരിച്ച് അവയുടെ താരിപ്പവില ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആയിരുന്നു വാണിജ്യമെമ്പരയുടെ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം. ഈ ഉത്തരം ഏറ്റവും നൈരാശ്രജനകമായിരുന്നു. ഈ മറുപടിയെ പ്രതിഷേധിച്ചും നാളികേരവ്യവസായത്തിനു സംരക്ഷണം നൽകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെ

വിശദീകരിച്ചും, മെ. ബുലഭായ് ദേശായി, ആനേ, മെഴലാനാ ഷൗക്കത്താലി എന്നിവരുടെ റന്ന സാമ്രാജ്യനിയമസഭാംഗങ്ങൾ ഒപ്പിട്ട് ഒരു പ്രസ്താവന പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരി വീണ്ടും വാണിജ്യമെമ്പരക്കണ്ടു സംഭാഷണവെയ്ക്ക എങ്കിലും നാളികേരസംരക്ഷണത്തിനുള്ള വിഷമതകളെ പർവ്വതീകരിച്ചു കാണിച്ച് അനുഭാവശൂന്യമായ ഒരു മറുപടിയാണദ്ദേഹം നൽകിയത്. തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റ് നാളികേരോല്പന്നങ്ങൾക്കു ചുമത്തിവരുന്ന കയറുമതിത്തീരുവയാണ് ഇറക്കുമതിച്ചുങ്കം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഭീമമായ ഒരു തടസ്സമായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്.

രോഗഗ്രസ്തനായിട്ടാണു ചങ്ങനാശേരി സിംലായിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയത്. ദീനശയ്യയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് ഡ്യോഗവ്മന്മാർ, തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റ് നാളികേരസാധനങ്ങളിൽ ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന കയറുമതിച്ചുങ്കത്തെപ്പറ്റി പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും, അതു നിർത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും, ചങ്ങനാശേരി ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിനുശേഷം ൧൧൨ ചിങ്ങത്തിൽ കൂടിയ കേരകഷ്കസംഘത്തിന്റെ പൊതുയോഗ നിശ്ചയമനുസരിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു ഡപ്യൂട്ടേഷൻ സർ. സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരെ സന്ദർശിച്ചു കയറുമതിത്തീരുവ നിർത്തൽ ചെയ്യേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ കയറുമതിത്തീരുവ ഫെഡറേഷൻ പ്രസ്താവിച്ച സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഒന്നാകയാൽ തത്സംബന്ധമായ വ്യവസ്ഥകൾ അവസാനമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതിനു ശേഷമല്ലാതെ യാതൊന്നും ചെയ്യുവാൻ നിവർത്തിയില്ലെന്നായിരുന്നു സർ സി. പി. നൽകിയ മറുപടി.

നാളികേരപ്രക്ഷോഭം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ മറ്റു പോംവഴികളില്ലെന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കു ബോധ്യമായി. അദ്ദേഹം നിരാശനായില്ല. ആ വാർദ്ധക്യദശയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹവും ശ്രദ്ധയും അപരിമിതമായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ട് അറുപതു വയസ്സിലധികം പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു യുവാവിന്റെ ഊർജ്ജസ്വലതയോടു

കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ജനക്ഷേമകരമായ സംരംഭങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി പങ്കെടുത്തത്. നാളികേരവ്യവസായം സംബന്ധിച്ച ഭൂമിപ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഡൽഹിയിലും സിംലായിലും ഒന്നിലധികം തവണ സഞ്ചരിച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരേയും നേരിട്ടുകണ്ടു തന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റത്തു മനസ്സിലാക്കി, ആശാജനകമല്ലാത്ത മരപടികൾ ലഭിച്ചിരുന്നാൽത്തന്നെയും ഇഹലോകം പെട്ടാതെ വീണ്ടും പൂർവ്വധികം വാശിയോടുകൂടി മുന്നോട്ടുവന്ന പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്നദ്ധത ആരേയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒന്നായിരുന്നു.

മൻനമ്പ്-ൽ സിലോണിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയായ സർ. ബാരൺ ജയതിലക തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രാമോലാഭനകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് ഇവിടത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായിരുന്നുവത്രെ അദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചത്. ഇൻഡ്യൻ തൊഴിലാളികൾക്കു, വിശേഷിച്ചും മലയാളികൾക്ക് എതിരായ ഒരു പ്രക്ഷോഭം ഉഗ്രമായി സിലോണിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. സിലോൺ പ്രധാന മന്ത്രിയെ ഔപചാരികമായി ചങ്ങനാശേരി സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും അവർക്കു പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടുവാൻ ഒരു സമയം മുണ്ടായി. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ മാത്താണഡം വൈ. എം. സി. എ. യുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അവിടത്തെ തേനീച്ചവളർത്തൽകാരുടെ ഒരു യോഗം കൂടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിലായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു യോഗാലുക്കുനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. സർ. ബാരൺ ആ യോഗത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് സിലോണിന്റെ മത്സരമൂലം തിരുവിതാംകൂറിലെ നാളികേരവ്യവസായത്തിനു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അധഃപതനത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനുശേഷം ആ യോഗത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ സർ. ബാരൺ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസ്താവനയ്ക്കു മറുപടിയെന്നവണ്ണം ഇൻഡ്യയും സിലോ

ൺമായി നാളികേരപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച് ഒരു താരിപ്പമത്സരത്തിൽ ഏല്പ്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ നാളികേരവിപണികൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അന്തമായ സാധ്യതകളുണ്ടെന്നും, ഇൻഡ്യയും സിലോൺമായി സഹകരിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുമെങ്കിൽ ഈ പ്രശ്നം താനേ പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നും, അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരി ഉപസംഹാരത്തിൽ സർ ബാരൺ സഹകരണസന്ദേശം വെറും പൊള്ളയാണെന്നും, ഇൻഡ്യയിൽനിന്നുള്ള കയറുമതികൾക്കുപലതിനും സിലോൺ തീരുവ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എഫ്. എം. എസ്സ്. കൊപ്രയ്ക്കു സിലോണിൽതന്നെ വലിയ തീരുവ ചുമത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും സംയുക്തപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമായി കമ്പോളങ്ങൾ വിസ്തൃതമാകുന്നതുവരെ ഇൻഡ്യൻ വിപണികൾ സിലോൺ കാരമായി പങ്കിടുവാൻ നിർവാഹമില്ലെന്നും ചങ്ങനാശേരി തുറന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. യോഗാനന്തരം ചങ്ങനാശേരിയും സർ ബാരൺ തമ്മിൽ ഭീഷ്മമായ ഒരു സംഭാഷണം നടന്നു. സംഭാഷണാനന്തരം സിലോൺ നാളികേരപ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സർ ബാരൺ ചങ്ങനാശേരിയെ സിലോണിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു.

മുൻപു ഡിസംബറിൽ ചങ്ങനാശേരി സിലോൺ സന്ദർശിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ സർ ബാരൺ പാശ്ചാത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. എങ്കിലും ചങ്ങനാശേരിയുടെ സന്ദർശനം സംബന്ധിച്ചു സകല സൗകര്യങ്ങളും ഏല്പാടു ചെയ്യുവാൻ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയിട്ടാണ് അദ്ദേഹം സിലോൺ വിട്ടത്. രാജോചിതമായ ഒരു സ്വീകരണമാണു ചങ്ങനാശേരിക്കു കൊളംബിൽ ലഭിച്ചത്. ഗവൺമന്റ് പ്രതിനിധിയും സിലോണിലുള്ള ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ പ്രതിനിധിയും ജട്ടിയിൽവെച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. കൊളംബിലെത്തിയ ദിവസംതന്നെ മുൻസിപ്പൽ ടൗൺഹാളിൽ സമ്മേളിച്ചതും പതിനായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ കൂടിയെന്നതുവായ ഒരു യോഗത്തിൽവെച്ച് കേരളത്തിലെ നാളികേര

പ്രശ്നത്തിന്റെ വിവിധവശങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ട് ചങ്ങനാശേരി ഭീഷ്മമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

കൊളംബിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച സചീകരണങ്ങൾക്കും സൽക്കാരങ്ങൾക്കും കയ്യും കണക്കുമില്ല. വിശ്രമാവ സരങ്ങൾ വളരെ കുറവായി മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. സിലോൺ മന്ത്രിസഭാംഗങ്ങളുടേയും സുപ്രസിദ്ധ പൗരപ്രമാണികളുടേയും ആതിഥ്യം അദ്ദേഹം സചീകരിച്ചു. സിലോൺ ഇൻഡ്യൻ ലീഗ്, സെർവന്റ് ഓഫ് ഇൻഡ്യാ സൊസൈറ്റി എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ആഡംബരപൂർവ്വമായ സൽക്കാരങ്ങൾ നൽകി. സിലോണിലെ മലയാളികളായ തൊഴിലാളികൾ ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചു. സിലോണിലുള്ള തെങ്ങിൻതോപ്പുകളും നാളികേരഗവേഷണശാലയും നാളികേരബോർഡിന്റെ ആഫീസ്, ലേലമുറി, വില്പന മുറി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളും അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. അവയുടെ പ്രചർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദപരിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഈ അവസരം അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി കാൻഡി അനുരാധപുരം ജാഫ്നാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾകൂടി സന്ദർശിച്ചതിനു ശേഷം ഇൻഡ്യയിലേയ്ക്കു മടങ്ങി.

അദ്ധ്യായം ൪൫

കേരകർഷകരുടെ പ്രശ്നം പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചും, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ സന്ദർശിച്ചു നിവേദനങ്ങൾ ചെയ്തും, കേന്ദ്രനിയമസഭയിലെ അംഗങ്ങളെ അലട്ടിയും, ചങ്ങനാശേരി നിരന്തരമായി പലതും ഇക്കാലത്തു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മൻ നമ്പൂ ഫെബ്രുവരിമാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ശ്രമഫലമായി ധനപരിപോഷണക്കമ്മിറ്റി ശുപാർശ ചെയ്ത ഒരു പ്രമേയത്തിലെ തത്വചമംഗീകരിച്ച്, ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിനെ സമീപിക്കുവാൻ തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റ് ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ നിയമിച്ചു. അന്നു ചീഫ് സിക്രട്ടറിയായിരുന്ന ഡാക്ടർ എൻ. കുഞ്ഞൻപിള്ള, വാണിജ്യമണ്ഡലം പ്രസിഡന്റ് മി. ഫെയ്ഡൺ, ചങ്ങനാശേരി എന്നിവരായിരുന്നു നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ. നിവേദകസംഘം നേരത്തേ സിംലായിലെത്തി ആലോചനകൾ നടത്തി പ്രബലമായ ഒരു വാദഗതി രൂപവൽക്കരിച്ച് അതു് ഒരു പുസ്തകരൂപത്തിൽ അച്ചടിപ്പിച്ച് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിനു സമർപ്പിച്ചു. സർ സഫറുള്ളാഖാൻ, സർ ജഗദീശ് പ്രസാദ്, സർ ജയിംസ് ഗ്രീഗ്ഗ് സർ ഗിരിജാശങ്കർ, ബാജ് പൈ മുതലായവരെ നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച് അവരുമായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തി. സാധു കർഷകർ നികുതി ഇളവുചെയ്തോ മറ്റുവിധത്തിലോ എന്തു സഹായങ്ങളാണു തിരു: ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു സർ ബാജ് പൈ ചോദിച്ചു. ൩൦ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപു നികുതി നിണ്ണയിച്ചതിൽ പിന്നീടു് അതു പുതുക്കിയിട്ടില്ലെന്നും, അതിനുശേഷം നടുവിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തെങ്ങുകൾക്കു കൂടുതൽ കരം ചുമത്തിയിട്ടില്ലെന്നും, അതു കർഷകക്കാരാശ്ചാസമാണെന്നും, ഡാക്ടർ കുഞ്ഞൻപിള്ള മറുപടി പറഞ്ഞു. നികുതിയിളവിനും ഏറ്റുമുതിർത്തീരുവ നിർത്തലാക്കുന്നതിനും പൊതുജനങ്ങൾ ഭീഷകാലമായി പ്രക്ഷോഭം നടത്തിവരികയാണെന്നും, ഗവണ്മെന്റ് ആവക സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചിട്ടി

ല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ജനകീയവാദങ്ങൾ ദുർബലപ്പെടുത്തില്ലെന്നും, ചങ്ങനാശേരി വാദിച്ചു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളുടെ ഫലമായി ആശാസ്യമായ ഒരു മാനസികപരിവർത്തനം ഇൻഡ്യാഗവൺമെന്റിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുണ്ടാകുമെന്നു നിവേദകസംഘാംഗങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നില്ലെങ്കിലും ആ പ്രതീക്ഷ ഇനിയും സഫലമാകേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്.

കേരവ്യവസായത്തിനു സംരക്ഷണം നൽകണമെന്നല്ലാതെ മിടിക്കുന്ന ഒരു പ്രമേയം കേന്ദ്രനിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ പ്രഫസർ എൻ. ജി. രംഗ നോട്ടീസ്സു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാസ്തവം ഇതിനിടയ്ക്കു പ്രസിദ്ധമായി. പ്രഫസറുടെ പ്രമേയത്തിനു ബാലട്ടിൽ ആരാമത്തെ സ്ഥാനമാണു ലഭിച്ചിരുന്നത്. ചങ്ങനാശേരി അസംബ്ളി സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ ഡൽഹിയിലെത്തിച്ചേർന്നു. ഒരുനിമിഷംപോലും വ്യത്യാസംകൊണ്ടെ ഉദ്യോഗസ്ഥാംഗങ്ങളേയും കക്ഷിനേതാക്കന്മാരേയും മറ്റും നിയമസഭാംഗങ്ങളേയും ഒന്നൊന്നായി അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. അനുദ്യോഗസ്ഥപ്രമേയം ആലോചനയ്ക്കു വന്നില്ലെങ്കിൽതന്നെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനമായതുകൊണ്ട് ഒരു ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു മി. സന്താനത്തിനോടപേക്ഷിക്കുവാൻ കാബ്നറ്റ് കക്ഷിനേതാവായ മി. ബുലഭായിദേശായി ചങ്ങനാശേരിയോടു നിർദ്ദേശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി മി. സന്താനത്തെ സന്ദർശിച്ചു മി.ബുലഭായിദേശായിയുടെ നിർദ്ദേശമറിയിക്കുകയും മി. സന്താനം അതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രഫസർ രംഗ സർവ്വസമ്മതങ്ങളും വാദാനം ചെയ്തു. മുസ്ലീംലീഗ് കക്ഷിയുടേയും നാഷണലിസ്റ്റ് കക്ഷിയുടേയും പിന്തുണയും അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹി വിട്ടു. മി. സന്താനത്തിന്റെ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം മാച്ച് ൧൬-ാംനു വാദപ്രതിവാദത്തിനു വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഒന്നാമതായി ലഭിച്ച സന്തോഷവാർത്ത. കേരവ്യവസായം സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഗവൺമെന്റ് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന അനാസ്ഥയെക്കുറിച്ചു വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുവാൻ കാമേർസ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിനെയും ഉള്ള ധനാഭ്യർത്ഥനയിൽനിന്നു ൧൦൦ രൂപാ കുറയ്ക്കണമെന്നും

യിരുന്നു ഉപക്ഷേപം. മാർച്ച് ൧൬-ാം-ന- ഉപക്ഷേപം യഥാക്രമം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മെ. ജെ. ഡി. ബായിൽ (ബാംബേ യൂറോപ്യൻ) ഹാജി അബ്ദുസത്താർ, ഹാജി എസ്സാക്ക്സേട്ട് (മുസ്ലീംലീഗ്), എം. അനന്തശയനയ്യങ്കാർ, കെ. ബി. ജിനരാജഹെഗ്ഡേ എന്നിവർ ഉപക്ഷേപത്തെ പിന്താങ്ങി പ്രസംഗിച്ചു. സർ സഫർഉള്ളാഖാൻ ഗവണ്മെൻറുപക്ഷത്തിനു വേണ്ടി മറുപടി പറഞ്ഞു. അടുത്തുതന്നെ നടക്കുവാൻ പോകുന്ന ഇൻഡോ-സിലോൺ കച്ചവടാലോചനകളിൽ പ്രസ്തുത വിഷയം ഗൗരവമായ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാകുമെന്നായിരുന്നു ഗവണ്മെന്റിന്റെ മറുപടി. പ്രസംഗമലേ്യ കേരവ്യവസായപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചു ചങ്ങനാശേരി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ വാണിജ്യമെമ്പരക്കെ പ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായി. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

“വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ കേരകർഷകരുടെ ന്യായവാദങ്ങളെ വ്യക്തമായും യുക്തിയുക്തമായും വിവരിച്ചു ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറിനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ട പരിജ്ഞാനമുള്ള ശാസ്ത്രീയനായ ഒരു വകാശവാദിയാണു മി. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയെന്നനിക്കു തോന്നി”.

വാണിജ്യമെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ഇൻഡോ-സിലോൺ കച്ചവടാലോചനകൾ അടുത്തു നടന്നില്ല. സർ സഫർഉള്ളാഖാനു പകരം സർ ഏ. രാമസ്വാമിമുതലിയാർ വാണിജ്യമെമ്പരായി ചാർജെടുത്തു. സർ രാമസ്വാമിമുതലിയാർക്കു ഒരു ദക്ഷിണഭാരതീയനും വാണിജ്യമെമ്പരമെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭാവത്തെ അഭ്യർത്ഥിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലഭിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചനകൾ മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നൊരു കുറിപ്പു പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടു. ചങ്ങനാശേരി ഈ കാലതാമസത്തെക്കുറിച്ച് പരിതപിച്ചുകൊണ്ടും, കേരളകർഷകരുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ദുരിതങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും, വാണിജ്യമെ

വർഷം കമ്പിയടിച്ചു. ഇതിനുശേഷം സിലോൺഗവണ്മെന്റ് കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചനകൾക്ക് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റിനെ സമീപിക്കുകയുണ്ടായി എന്നും, അതനുസരിച്ച് അക്രോബർമാസത്തിൽ ആലോചനകൾ നടക്കുമെന്നും, മറ്റൊരു വാർഷിക പ്രചരിച്ചു. എന്നാൽ ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് സിലോൺഗവണ്മെന്റ് അവിടത്തെ ഇൻഡ്യാക്കാരായ ശമ്പളക്കാരെ ജോലിയിൽനിന്നു പിരിച്ചുയയ്ക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ക്ഷോഭജനകരമായ വാർഷിക ഭാരതമൊട്ടുക്കു പരന്നത്. കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചന കഴിയുന്നതുവരെ ഈ തീരുമാനം നടപ്പിൽ വരുത്തരുതെന്നും, രണ്ടുകരമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു തീർച്ച സാധ്യമാകുമെന്നും, ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് സിലോൺഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചിട്ടും അവർ ആ നിർദ്ദേശത്തെ വിഗണിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തന്മൂലം ഒരു പ്രതിഷേധമെന്ന നിലയിൽ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചനകൾ അനിശ്ചിതകാലത്തേയ്ക്കു മാറ്റിവെച്ചു. സിലോൺ—ഇന്ത്യൻപ്രശ്നവും കേരവ്യവസായസംരക്ഷണവും ഇടകലർത്താവുന്നവയല്ലെന്നും, കച്ചവടസംബന്ധമായ ആലോചനകൾ മാറ്റിവെച്ചാൽത്തന്നെ കേരവ്യവസായപ്രശ്നം ആലോചനയ്ക്കു കേണ്ടതാണെന്നും, ചങ്ങനാശേരി വീണ്ടും വാണിജ്യമെമ്പക്ക് ഏഴുതീയയച്ചു. എന്നാൽ ഇതു കേവലം ഒരു വനരോദനമായി കലാശിച്ചുതല്ലാതെ യാതൊരു സൽഫലങ്ങളുമുണ്ടാക്കിയില്ല.

സിലോൺ—ഇന്ത്യൻപ്രശ്നം കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകസമിതിയുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. പ്രവർത്തകസമിതി ബാംബേയിൽ സമ്മേളിച്ചപ്പോൾ രണ്ടുകരമായ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള സാധ്യതകളെപ്പറ്റി അരായുവാൻ പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നിഹാവിനെ സിലോണിലേയ്ക്കു നിയോഗിച്ചു. ഈ നിശ്ചയത്തെ, സിലോൺകാരും ഹാർട്ടുമായി സ്വാഗതം ചെയ്തു. കേരസംരക്ഷണപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നിരന്തരമായി മനഃക്ലേശം ചെയ്തു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഭാവനയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുവാൻ ഈ സംഭവം പര്യാപ്തമായി. കേരവ്യവസായസംരക്ഷണം

വാദവിഷയമാകുമ്പോഴെല്ലാം തങ്ങൾ പോരുന്ന ഇൻഡ്യാക്കാരുടെ പ്രശ്നം സിലോൺകാർ ഉന്നയിക്കാറുണ്ട്. സിലോണിന്ത്യൻപ്രശ്നം പശ്ചാലോചനയ്ക്കു വരുമ്പോൾ അതിനൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയായി ഇൻഡ്യയിൽ അനിയന്ത്രിതമായ ഒരു കമ്പോളം സിലോൺ കേരവിഭവങ്ങൾക്ക് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടേക്കാമെന്ന് വിദൂരദൃഷ്ടിയായ ചങ്ങനാശേരിക്കു തോന്നി. അതിനു മറുപടി പറയുവാനുള്ളതു ജവഹർലാൽനിഹ്റുവാണു്. അദ്ദേഹമോ ഒരു തികഞ്ഞ ആദർശവാദിയും. സിലോൺകാരേയും ബർമ്മാക്കാരേയും ഏകോദരസഹോദരന്മാരെപ്പോലെ പരിഗണിക്കണമെന്നാണു് അദ്ദേഹം വാദിക്കാറുള്ളതു്. ഫൻന്ദെ മാർച്ചുമാസത്തിൽ ഈ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളുമായുള്ള സ്വതന്ത്രവ്യാപാരത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയെ ചങ്ങനാശേരി പ്രതിഷേധിക്കുകയും, കേരവ്യവസായപ്രശ്നത്തിന്റെ ദുഃഖാവശങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും, ചെയ്തപ്പോൾ വിപുലമായ വ്യാപാരപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു താൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും, നഷ്ടമൂല്യവില്പനയെത്തടയ്ക്കാൻ സംരക്ഷണം ഏല്പടുത്തേണ്ട പരിതഃസ്ഥിതികളെക്കുറിച്ച് വിഭിന്നമായി ചിന്തിക്കുവാൻ തനിക്കു സാധിക്കുമെന്നും, മി. നിഹ്റു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ അതും വിശാലമായ ഒരു വീക്ഷണകോടിയിൽക്കൂടി ദർശിക്കേണ്ടതാണെന്നും അദ്ദേഹം തുടൻ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇങ്ങിനെ സർവാജ്യവാദിയായ *മി. നിഹ്റു സിലോൺ അധികാരികളുമായി ആലോചന നടത്തുമ്പോൾ കേരകർഷകന് എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നുള്ള ഉൽക്കണ്ഠ ചങ്ങനാശേരിയെ വ്യാകുലപ്പെടുത്തി. അതുകൊണ്ടു സിലോണിൽവെച്ചു രണ്ടുനപരമായ സംഭാഷണങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കേരകർഷകന്റെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഒരു പ്രതിനിധിയെ അങ്ങോട്ടയയ്ക്കുന്നതു് ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. എന്നാൽ ചികിത്സയിലിരുന്ന ചങ്ങനാശേരിയ്ക്കു ക്ലേശകരമായ ആ യാത്ര സാധ്യമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ഫൻന്ദൻ ജൂലൈ ൨൦൦൯- ഏറ്റന്നാകളത്തുവെച്ചു കൂടിയ കേരകർഷക സമിതി മി. ജി. രാമചന്ദ്രനെ അവരുടെ പ്രതിനിധിയായി

സിലോണിലേയ്ക്കു നിയോഗിച്ചു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി കേരകർഷകരുടെ ഭരിതപ്രശ്നങ്ങളെ വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ദീർഘമായ ഒരു കത്തെഴുതി പണ്ഡിറ്റ് ജവഹർലാൽ നീഹ്റുവിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. വിവരങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഗാന്ധിജിക്ക് ഒരു കമ്പിസന്ദേശവുമയച്ചു. അവസാനമായി സ്ഥിതിഗതികൾ സംക്ഷിപ്തമായി പരാമർശിച്ച് ഒരു പത്രപ്രസ്താവന നൽകി.

ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ സിലോണിലെത്തി മി. നീഹ്റുവിനെക്കണ്ടു സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. ജൂലൈ ൧൮-ാംനു അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിക്ക് ഇങ്ങിനെ കമ്പിയടിച്ചു:—

“ഇപ്പോഴത്തെ സംഭാഷണങ്ങളിൽ കേരകർഷകപ്രശ്നം ഉന്നയിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു പണ്ഡിറ്റ്ജിയിൽനിന്നും നിശ്ചിതമായ ഉറപ്പു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.” മി. നീഹ്റു സിലോണിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപു ബാംബേയിൽവെച്ച് ഈ അഭിപ്രായം തന്നെ പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ളതു ഇവിടെ പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്.

സിലോൺഗവണ്മെൻറ് ഇൻഡ്യാക്കാരെ തിരിച്ചയയ്ക്കുവാൻ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെൻറിലുണ്ടായ ഒരു ചോദ്യത്തോടു കേരകർഷകപ്രശ്നവും കൂട്ടിച്ചേർത്തിരുന്നു എങ്കിലും അതിലേയ്ക്കു മറുപടി ഒന്നും ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

ശ്രീ. ജവഹർലാലിന്റെ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടതും, സിലോൺഗവണ്മെന്റിന്റെ ദുരുദ്ദേശപരമായ നയത്തെ പ്രതിഷേധിച്ച് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെൻറ് കുടിയേറിപ്പാപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രതികാരപരമായ ചില നടപടികൾ നടത്തുവാൻ ആലോചിച്ചതും പത്രപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിനുശേഷം വാണിജ്യലോചനകൾ ആരംഭിക്കുകയും ആ ശ്രമങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കു മുൻപ് വീണ്ടും സിലോണിൽ വെച്ചു സന്ധിസംഭാഷണങ്ങൾ പുനരാരംഭിച്ചു ചില തീരുമാനങ്ങൾ ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവ ഭാരതീയർക്കു സഹായകമല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായം പ്രകടമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പക്ഷേ ആ ചിത്രത്തിലൊന്നും കേരകഷകന്റെ പ്രശ്നം ആലോചനാവിഷയമായിട്ടുണ്ടോ എന്ന കാര്യം ഇപ്പോഴുമറിഞ്ഞുകൂടാ. നിർഭാഗ്യവാന്മാരായ കേരകഷകരുടെ ദുർഘട പ്രശ്നങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ത്രാസിൽത്തന്നെ തുടരുന്നു.

വായുമണ്ഡലത്തിലെ ശൂന്യതയിൽനിന്ന് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആശ്ചര്യകരമായ സംഘടനാചാര്യ്യത്തിന്റെ സ്റ്റാർകമ്പൂണമാണു കേരകഷക സംഘം. ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ പ്രസിഡൻ്റിന്റെ ഗൗരവപൂർണ്ണമായ കർതവ്യങ്ങൾ തുടങ്ങി ആഫീസ് ശിപായിയുടെ ഭൃത്യജോലിവരെ അദ്ദേഹം നിവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൈസ്രായിയെക്കണ്ടി സംഭാഷണം നടത്തുന്നതും, ഇൻഡ്യയൊട്ടുക്കു പ്രചരണം നടത്തുന്നതും, കണക്കുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതും, പത്രറിപ്പോർട്ടുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതും, രാജ്യമൊട്ടുക്കലഞ്ഞു നടന്ന സംഘത്തിലംഗങ്ങളെ ചേർക്കുന്നതും അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മന്ദിര കേരകഷകസംഘത്തിനു കുറിയൊക്കെ പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഗവണ്മന്ദിര പരിപൂർണ്ണമായ ആനുകൂല്യവും പിന്തുണയ്ക്കുകൊണ്ട് ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഹസ്തുങ്ങൾ സുദൃഢമാക്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ കേരകഷക സംഘം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായ പല സേവനങ്ങളുമനുഷ്ഠിക്കുമായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ നിലയും വിലയുമുള്ള ഒരു പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണത്തോടുകൂടി കേരകഷകപ്രശ്നത്തിന് ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഒരുപക്ഷേ ഗവണ്മന്ദിര കഴിയുമായിരുന്നു. ഇന്നും, ചങ്ങനാശേരിയുടെ ദേഹിയോടു് ആത്മീയമായ സമ്പർക്കം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ആല്പ്രാർത്ഥികമായ എന്തെങ്കിലുമൊരു പകരണം ആരെങ്കിലും കണ്ടുപിടിക്കുമെങ്കിൽ, ഐഹികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ആദ്യത്തെ അന്വേഷണം കേരളത്തിലെ ഖണ്ഡലക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണമുറപ്പെടേയുള്ള സകല സുഖസൗകര്യങ്ങളും നൽകുന്ന നാളി കേരപ്രശ്നത്തെപ്പറ്റിയായിരിക്കുമെന്നു തീർത്തു പറയാം.

അദ്ധ്യായം ൪൩

നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം വിജയകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചു തോടു കൂടി തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ ആശ്വസ്ഥമായ പല പരിവർത്തനങ്ങളും സംഭവിച്ചു. സർ മഹമ്മദ് ഫഖീഖുദ്ദായുടെ ദീർഘവീക്ഷണത്തിന്റേയും നിഷ്പക്ഷമനോഭാവത്തിന്റേയും ഫലങ്ങളായി നിയമസഭാ പ്രാതിനിധ്യവാദങ്ങൾക്കും ഉദ്യോഗവിതരണപ്രശ്നത്തിനും സുനിശ്ചിതങ്ങളായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ വിശ്വപിച്ഛാതമായ ക്ഷേത്രപ്രവേശനവിളംബരം, അവശസമുദായങ്ങൾ ബഹുശതാബ്ദങ്ങളായി അനുഭവിച്ചുപോന്ന അസ്വസ്ഥതകളെ നിവാരണം ചെയ്തു പെരുമതപവും സർവ്വസംഹോദയ്ക്കും സ്ഥാപിക്കുവാൻ സഹായകമായി. വർഗ്ഗീയമായ പ്രക്ഷോഭങ്ങൾക്കും മത്സരങ്ങൾക്കും പൊതുവേ തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്നുള്ള ഒരു നില വന്നുകൂടി. ഇതര പ്രക്ഷോഭണമാർഗ്ഗങ്ങൾ അടഞ്ഞുപോയതുകൊണ്ടു നൂതനമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ആരാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ചില വർഗ്ഗീയവാദികൾ നിയമസഭയിലും പത്രപംഘ്നികളിലും അന്തസ്സാരവിഹീനമായ ചില രുചിപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു എങ്കിലും അവയൊന്നും തന്നെ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ അനന്ദമായ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ അടുത്ത പുരോഗതി ദേശീയതപത്തിലേയ്ക്കും ഉത്തരവാദഭരണത്തിലേയ്ക്കും ആയിരിക്കണമെന്നൊരഭിലാഷം പരക്കെ പ്രകടമായിത്തുടങ്ങി.

൧൧൧൩ ചിങ്ങം ൨൨-ാം-ന- വൈകുന്നേരം വയ്ക്കും രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ആഫീസിൽ സമ്മേളിച്ച ഒരു പ്രാരംഭയോഗത്തിൽ വെച്ചു ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ ഒരു ശാഖാസമിതി തിരുവനന്തപുരത്തു രൂപവൽക്കൃതമായി. ചങ്ങനാശേരിയെ പ്രവർത്തകസമിതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായും, മെ. ജി. രാമചന്ദ്രൻ, പൊന്നറ ജി. ശ്രീധർ എന്നിവരെ സിക്രട്ടറിമാരായും തിരഞ്ഞെടുത്തു. പ്രവർത്തകസമിതി, അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുവാൻ

ജോലിയിലാണ് ആദ്യം തന്നെ വ്യാപൃതരായത്. ൧൧൧൩-
 ൧൧൧൪-ഓടം- കൂടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ അന്നുവരെ
 ൧൦൨൩ അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുകയുണ്ടായി എന്നു സിക്രട്ടറിമാർ
 പ്രസ്താവിച്ചു. ആ യോഗത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ ഒരു സംസ്ഥാന
 രാഷ്ട്രീയസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ഐക്യകണ്ഠേണ തീ
 രമാനിക്കപ്പെട്ടു. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ പരമാധികാര
 ത്തിൻകീഴിൽ ഉത്തരവാദഭരണം സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു
 സമിതിയുടെ ലക്ഷ്യമെന്നു പ്രവർത്തകക്കമ്മിറ്റി പുറപ്പെടു
 വിച്ച ഒരു പ്രകടനപത്രികയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

൧൧൩ വൃശ്ചികം ൧൨-ഓടം- തിരുവനന്തപുരത്തു ക്യാമ്പി
 റോടു സിനിമാഹാളിൽവെച്ചു ഡാക്ടർ പട്ടാഭിസീത്താരാമയ്യ
 യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സംസ്ഥാനരാഷ്ട്രീയസമ്മേളനം കൂടി.
 ആ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു പ്രവർത്തകസമിതി പുറപ്പെടുവിച്ചി
 രുന്ന പ്രകടനപത്രിക സർവ്വസമ്മതമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.
 ഉത്തരവാദഭരണപ്രമേയം കൂടാതെ കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ,
 മലബാർ എന്നീ മൂന്നു സംസ്ഥാനങ്ങളും ഒരു സബ്ഫെഡറേ
 ഷനായി സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു മറ്റൊരു നിശ്ചയവും
 പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ പാസാക്കി. സമ്മേളനാനന്തരം
 കമ്മിറ്റി തിരുവിതാംകൂറോട്ടുക്കു യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി വിപ
 ലമായ ഒരു പ്രചരണമാരംഭിക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ഈ ഘട്ടത്തി
 ലാണ് ഭാരതമഹാജനസഭയുടെ സുപ്രസിദ്ധമായ ഹരിപുരാ
 സമ്മേളനം നടന്നത്. സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു
 ല്ലാതെ, ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ശാഖകളെ
 നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ ഉത്തരവാദഭരണപ്രക്ഷോഭണത്തിനുള്ള സം
 ഘടനകളായി ഉപയോഗിക്കരുതെന്നു നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു
 ഹരിപുരാസമ്മേളനം ഒരു പ്രമേയം സ്വീകരിച്ചു.

ബാഹ്യപ്രേരണകളെ ആശ്രയിക്കാതെ അന്തർഭാഗ
 ത്തെയ്ക്കു ദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ചു ജനകീയശക്തി സംഘടിപ്പി
 ക്കുവാനും പ്രക്ഷോഭണം നടത്തുവാനും നാട്ടുരാജ്യങ്ങളോടുള്ള
 ഒരാഹ്വാനമായിരുന്നു പ്രസ്തുത പ്രമേയം. നാട്ടുരാജ്യപ്രജക
 ്കളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ ശീലത്തോടും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രയത്നത്തോടും

ഒരു വെല്ലുവിളിയായിട്ടാണ് ഈ പ്രമേയത്തെ ഭാരതമഹാജന സഭ പരിഗണിച്ചത്. അതിനുശേഷം കാഷ്മീർ മുതൽ കന്യാ കമാരിവരെ ഉണ്ടായ സംഘടിതപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ ഈ പ്രമേയത്തെ നീതീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രക്ഷോഭജനകമായ ഒരു കോളിളക്കത്തിന്റെ പ്രകടമായ ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭം സംഭവമായിട്ട് അറസ്റ്റു ചെയ്ത രാജദ്രോഹകുറ്റത്തിനു ശിക്ഷിച്ച ജയിലിലടച്ചിരുന്ന മി. സി. കേശവൻ ഖന്ദനവിമുക്തനായി. സംയുക്തരാഷ്ട്രീയകക്ഷി മി. സി. കേശവൻ രാജ്യമൊട്ടുക്ക് അതിഗംഭീരമായ സമീകരണങ്ങൾ നൽകാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഒരനുഭവമഹായോഗത്തിൽ വെച്ചു സംയുക്തകക്ഷിയുടെ നേതാവും നിയമസഭയിലെ ഡച്ചൂട്ടി പ്രസിഡൻറുമായിരുന്ന മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസ് തിരുവിതാംകൂറിലെ അൻപത്തൊന്നുലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ നാമധേയത്തിൽ മി. സി. കേശവനു സ്വാഗതമരുളി. രാജദ്രോഹകുറ്റത്തിനു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട മി. സി. കേശവനെ അൻപത്തൊന്നു ലക്ഷം ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിൽ അഭിനന്ദിച്ച ഡച്ചൂട്ടി പ്രസിഡൻറിന്റെ പേരിൽ നിയമസഭയിൽ ഒരവിശ്വാസ പ്രമേയം ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. ഡച്ചൂട്ടി പ്രസിഡൻറിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുമത്സരത്തിൽ നിഷ്പക്ഷനില അവലംബിച്ച ഗവണ്മെന്റുമാർങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പ്രസ്തുത പ്രമേയം നിയമസഭയിൽ പാസായി. മി. വർഗ്ഗീസ് ഡച്ചൂട്ടി പ്രസിഡൻറുസ്ഥാനം രാജിവെച്ചു നിയമസഭയിലെ നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ നേതൃത്വം വീണ്ടും സ്വീകരിച്ചു. ഈ സംഭവം നിവർത്തനകക്ഷിയുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായി. നിയമസഭാപ്രാതിനിധ്യവും ഉദ്യോഗവിതരണവും കേവലം അയഥാർത്ഥങ്ങളായ പ്രശ്നങ്ങളാണെന്നും, വർഗ്ഗീയമത്സരങ്ങൾ ജനകീയതാല്പയങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ മത്രമേ ഉപകരിക്കുന്നുള്ളു എന്നും, ഉത്തരവാദിഭരണം കൈവരുത്തുന്നതു ലക്ഷ്യമല്ലാതെ മെൽലികങ്ങളായ അവകാശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുന്നതല്ലെന്നും അവർക്കു ബോധ്യമായി. മുൻമ്പു ഫെബ്രുവരി ൨-ാം തിയ്യതി

കൂടിയ നിയമസഭായോഗത്തിൽ മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസ് “മഹാ രാജാ തിരുമനസ്സിലെ പരമാധികാരത്തിൻകീഴിൽ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഉത്തരവാദഭരണം സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ഉടനടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുവാൻ സഭാനടപടികൾ നിർത്തിവയ്ക്കണം”മെന്നൊരടിയന്തിരപ്രമേയം ഫാജരാക്കി. ദിവാൻപ്രസിഡൻറു പ്രമേയമവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാനുമതി നരുകി. എന്നാൽ പ്രമേയാവതരണത്തിനു മുൻപായി ദിവാൻജി ഗവണ്മെൻറിന്റെ നില വിശദമാക്കിക്കൊണ്ടു സുദീഘമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ഇന്നത്തെ നിലയിലും അധീശശക്തിയുമായുള്ള ഉടമ്പടികൾക്ക് ഉടവു തട്ടാതേയും കായ്കുമായ രീതിയിൽ ഉത്തരവാദഭരണമനുവദിക്കുക റ്റസ്സാധമാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗസാരം. പ്രമേയം സംസാരിച്ചു തീർത്തല്ലാതെ വോട്ടിനിടുകയുണ്ടായില്ല.

സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യരുടെ ചരിത്രവിഖ്യാതമായ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രതിലോപനി ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെൻറിൽപോലും മുഴങ്ങി. സർ സി. പിയുടെ ഭരണനയപ്രഖ്യാപനത്തെക്കുറിച്ചു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിന്റെ നിലയെന്താണെന്നു മുൻപു ഫെബ്രുവരി ൧൨-ാംനു ക്യാപ്റ്റൻ ഫെയിൽ ജേർസ് കാമൺസ്ട്രിയിൽ ചോദിച്ചു. പരിപൂർണ്ണാധികാരമുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിലെ ആഭ്യന്തരഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാതെയിരിക്കുയാണു സാധാരണ സന്ദർഭങ്ങളിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറിന്റെ നയമെന്നും, ഒരു ഭരണാധികാരിയാരും ഭിക്കുന്ന ഭരണപരമായ പുരോഗതികളുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളെ അധീശശക്തി തടയുകയില്ലെന്നു താൻ ഉറപ്പുനരുകുന്നു എന്നും, ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അധീശശക്തി വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നരുകമെന്നും ഗവണ്മെൻറിനുവേണ്ടി ഇൻഡ്യൻ അണ്ടർസികൂട്ടറിയായിരുന്ന വിന്റർസൺപ്രള മറുപടി പറഞ്ഞു. അധികൃതമായ ഈ പ്രസ്താവന പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ പ്രേരണകൊണ്ടുണ്ടായതാണെങ്കിലും, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെൻറു വ്യക്തമാക്കിയ നില ഉത്തരവാദഭരണസ്ഥാപനോന്മുഖമായ നടപടികൾ

ആരംഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സമാന്തരവും നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കു നുകരണമെന്നായിരുന്നു ഇതിനെപ്പറ്റി രാജകുമാര്യവിശാരദന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. സർ. സി. പി. രാമസവാമിഅയ്യരു വിന്ദർടൺപ്രഭുവിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ പുരോഗതി ഭരിച്ചു എന്ന് ആ മറുപടി വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ചെയ്ത പ്രസ്താവന തെളിയിച്ചു.

ഉത്തരവാദഭരണപ്രമേയത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥിതിഗതികൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മെഴുകു മായ പ്രശ്നങ്ങളെ വിസ്തരിച്ച് ഉദ്യോഗവഴക്കുകളും വർഗ്ഗീയ കലഹങ്ങളുംകൊണ്ടു ഭിന്നിച്ചുനിന്ന ജനകീയശക്തിയെ ശിഥിലപ്പെടുത്തുന്നതു വിചൽക്കരമാണെന്നു ചിലർ വിചാരിച്ചു. ജാതിമതഭേദമന്വേ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി രൂപവൽക്കരിച്ചു സംഘടിതമായി ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രക്ഷോഭണവുമാരംഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭാവി, പുരോഗതി മുട്ടി നിശ്ചലമായിപ്പോകുമെന്ന് ഒരു ബോധം പൊതുവേ സംജാതമായി. ൧൯൩൦-ലെ ഇൻഡ്യൻഭരണപരിഷ്ക്കാരത്തിനുശേഷം ഒരു കാലത്തു ജയിൽപ്പള്ളികളായും നിർഭാഗ്യവാന്മാരായും കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ ത്യാഗസമ്പന്നന്മാരായ കാൺഗ്രസ് പ്രവർത്തകന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിനു വെളിയിൽ വിസ്തൃതമായ ഏഴു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഭരണം നടത്തുന്നതും അവർ കാണാതിരുന്നില്ല. സഹ്യാദ്രിക്കു കിഴക്കു ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ അലതല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദേശീയബോധവും രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയും തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു വ്യാപിച്ച് ആശാവഹമായ ചില ചലനങ്ങളുണ്ടാക്കി. ബ്രിട്ടീഷ് സിംഹത്തോടു സമരംചെയ്തു ഭരണാധികാരത്തിന്റെ സാരമായ അംശങ്ങൾ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ പിടിച്ചെടുത്ത ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കാൺഗ്രസിന്റെ ആദർശങ്ങളും പ്രവർത്തനപരിപാടിയും നാട്ടുരാജ്യപ്രജകളെ ആകൃഷ്ടരാക്കിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ!

ഇൻഡ്യൻനാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ പൊതുവേ രസപന്ഥത പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. അസംതു

പ്ലിയുടേയും ക്ഷേമാഭിരുന്റേയും ആരവങ്ങൾ വില രാജ്യങ്ങളിൽ ഉച്ചത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ പ്രാദേശികവും വർഗ്ഗീയവും ആയിരുന്ന അവകാശവാദങ്ങളിൽനിന്നു മുന്നോട്ടുകടന്നു ഉത്തരവാദിഭരണലക്ഷ്യത്തെ ലക്ഷക്കി പ്രയാണം തുടങ്ങി. കാര്യമായ യാതൊരു പ്രക്ഷോഭങ്ങളും കൂടാതെതന്നെ വിസ്തുതിയിൽ വളരെ ചെറുതായ കൊച്ചി രാജ്യം ഉത്തരവാദിഭരണതത്വങ്ങളെ ആദരിച്ച് ഒരു ചെറിയ അടി മുന്നോട്ടുവെച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മൈസൂറിലെ ജനങ്ങൾ സുഖദിനമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി രൂപവൽക്കരിച്ച സമരപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുവാൻ വട്ടംകൂട്ടുകയായിരുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ ഇരുളടഞ്ഞ കോണുകളിൽ അപരിഷ്കൃതങ്ങളെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു കിടന്നിരുന്ന ഏറ്റവും ചെറിയ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ പോലും ഏകാധിപത്യഭരണത്തിനെതിരായ ചില സംഘടനകളും ആസന്നമായ സമരത്തിന്റെ കോളിളക്കങ്ങളും കണ്ടുതുടങ്ങി. നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഹരിപുരാകാൺഗ്രസ്സുസമ്മേളനത്തിലേ പ്രമേയം നാട്ടുരാജ്യപ്രജകളുടെ പെരുമയ്ക്കത്തേയും സമാഹൃതശക്തിയേയും ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പരിത്വേദനങ്ങളിലാണു ൧൧൩ കംഭം ൧൨-൦൩൩- മി. ഏ. നാരായണപിള്ളയുടെ ആഫീസിൽ മി. സി. വി. കുഞ്ഞുരാമന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ ഒരു യോഗത്തിൽ വെച്ച് തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ് എന്ന പേരിൽ നൂതനമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടന തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥാപിച്ചത്. സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സിന്റെ താൽക്കാലികകമ്മിറ്റി ആദ്യത്തെ പ്രസിഡൻറായി മി. പട്ടം താണുപിള്ളയെയാണു തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ന്യായപൂർവ്വവും സമാധാനപരവുമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പ്രായപൂർത്തിയോടുകൂടിയവർക്കും ന്യൂനപക്ഷതാല്പര്യങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമായ രക്ഷാപുവസ്ഥകളോടുകൂടി ഉത്തരവാദിഭരണം തിരുവിതാംകൂറിൽ സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളതാണു കാൺഗ്രസ്സ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത്. നിയമസഭയിലെ നിവർത്തനകക്ഷിനേതാക്കന്മാരിൽ ചിലർ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അവർ ഇങ്ങിനെയൊരു രാഷ്ട്രീയസംഘടനയുടെ രൂപവൽക്കരണം ഹാർട്ടമായി സമാഹൃതം

ചെയ്യുകയാണുണ്ടായത്. നിവർത്തനകക്ഷിയിലെ അംഗങ്ങളോ
 യിരുന്ന ചിലർ പല പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു വശഗതരായി ക്രമേണ
 ആ സംഘടനയിൽനിന്നു കാലുമാറിത്തുടങ്ങിയിരുന്നതുകൊ
 ണ്ട് അതു ശിഥിലപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരു വർഗ്ഗീയഘടന
 യായിരുന്ന നിവർത്തനകക്ഷിക്കു ഫലപ്രദമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ
 പരിപാടിയും സ്വീകരിച്ചു. പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധ്യമായിര
 ന്നില്ല. കൂടാതെ വർഗ്ഗീയമായ കലാപങ്ങളുടേയും മത്സരങ്ങളുടേ
 യും ഫലശൂന്യതയും അവർക്കു ബോധ്യമായിരുന്നു. ഉത്തരവാദേ
 രണപ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചുള്ള അടിയന്തിരപ്രമേയത്തിനു
 ദിവാൻജി നരുകിയ മറുപടി തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു വിഭാ
 ഗം ജനങ്ങളെയെന്നപോലെതന്നെ നിവർത്തനകക്ഷിയേയും
 അസംതുപ്തരാക്കിയിരുന്നു. ഒരു രാഷ്ട്രീയസംഘടന രൂപവൽക്കരി
 ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യം അവർക്കു ബോധ്യമായി. സുഘടനയായ
 ഒരു പാർട്ടിയെന്ന നിലയിൽ നിവർത്തനകക്ഷിക്കു നിയമസഭ
 യ്ക്കകത്തും പുറത്തും ഗണ്യമായ പ്രാബല്യമുണ്ടായിരുന്നു. അവ
 രുടെ പ്രവർത്തനപരിപാടി എത്രതന്നെ വർഗ്ഗീയമായിരുന്നു എ
 ക്കിലും ഒന്നിലധികം മതങ്ങളേയും സമുദായങ്ങളേയും സുഘടന
 മായി ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു കക്ഷിയായി
 രുന്നു അത്. നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ പിന്തുണ കൂടാതെ
 യാതൊരു ദേശീയകക്ഷിയും സ്ഥാപിക്കുകയെന്നുള്ളത് അന്ന്
 അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. കൃഷ്ണപ്രാനികൾ, ഈഴവർ,
 മുസ്ലിമിങ്ങൾ എന്നീ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളുടെ പ്രാതി
 നിയ്യമുള്ള നിവർത്തനകക്ഷി നായർസമുദായംകൂടി ഉൾപ്പെ
 ടുന്ന ഒരു ദേശീയഘടനയായി വളരുകയും രാഷ്ട്രീയമായ ഒരു
 പരിപാടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ ആ സ്ഥാപന
 ത്തിനു സാർവ്വത്രികമായ ദേശീയത്വം ലഭിക്കമാത്രമല്ല സർവ്വ
 സമുദായമൈത്രിപോലും സാധിതപ്രായമായിത്തീരുമെന്നു
 രാജ്യഭക്തന്മാർ വിചാരിച്ചു. പ്രായോഗികവും ഭരണദേശരഹി
 തങ്ങളുമായിരുന്ന ഈ ശുഭപ്രതീക്ഷകൾക്കുവരുത്തുന്ന പല
 സംഭവങ്ങളും അനന്തരകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ലെ
 ക്കിലും അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ മൂന്നു വർഗ്ഗങ്ങളു

സമുദായങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചിരുന്ന നിവർത്തനകക്ഷി യെ സ്റ്റേറ്റുകൗൺഗ്രസ്സിൽ ലയിപ്പിക്കുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ വഗ്ഗീയകലഹങ്ങൾ മുൻലമ്പ്രം പ്രാപിച്ചിരുന്ന മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു വിഭാഗം നായന്മാരും സർവ്വീസുസൊസൈറ്റിയും സ്റ്റേറ്റുകൗൺഗ്രസ്സിൽ നിന്നകന്നുനിന്നു.

സ്റ്റേറ്റുകൗൺഗ്രസ്സ് സംഘടന ഉരുവിട്ടപ്പിടയ്ക്കും അതിന്റെ പ്രവർത്തനസമിതിയിൽ സ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത പലരും ഇൻഡ്യൻനാഷണൽകൗൺഗ്രസ്സിന്റെ തിരുവിതാംകൂർശാഖാകമ്മറ്റിയിലും അംഗങ്ങളായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു സംഘടനകളും കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുകയോ, ഒരേണ്ണം അവസാനിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഒരു നില വന്നപ്പോൾ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ ഇൻഡ്യൻനാഷണൽകൗൺഗ്രസ്സിന്റെ ശാഖാസമിതിയുടെ ഒരു യോഗം ഹരിപുരാകൗൺഗ്രസ്സിൽ സന്ധിച്ചതിനുശേഷം തിരിച്ചെത്തിയ മി. രാമചന്ദ്രന്റെ ശ്രമഫലമായി സമ്മേളിച്ചു. വഗ്ഗീയസംഘടനകളിലെ അംഗങ്ങൾ കൗൺഗ്രസ്സിന്റെ നിർവാഹകസമിതികളിലംഗങ്ങളായിരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ള ഭാരതമഹാജനസഭയിലെ നിബന്ധന തിരുവിതാംകൂർസ്റ്റേറ്റുകൗൺഗ്രസ്സംഗീകരിച്ചിരുന്നില്ല. അത് അംഗീകരിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യവുമായിരുന്നില്ല. സ്റ്റേറ്റുകൗൺഗ്രസ്സിലെ പ്രവർത്തനസമിതിയിലെ പല അംഗങ്ങളും വിശേഷിച്ചു നിവർത്തനസമുദായങ്ങളുടെ പ്രാതിനിധ്യമുള്ള നേതാക്കന്മാരിൽ പലരും, അവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സമുദായങ്ങളുടെ വഗ്ഗീയസംഘടനകളിൽ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അവർ പ്രസ്തുത സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു രാജിവെച്ചൊഴിയുന്നപക്ഷം സമുദായങ്ങളുടെ പിന്തുണയും അവർക്ക് നഷ്ടമാകുമെന്നും, അങ്ങിനെ സ്റ്റേറ്റുകൗൺഗ്രസ്സിന്റെ പിന്നിലുള്ള ജനകീയശക്തി നശിക്കുമെന്നും, അവർ വാദിച്ചു. ആ വാദഗതിയുടെ പിന്നിലുള്ള യുക്തിബോധം എന്തായിരുന്നാലും വഗ്ഗീയഘടനകളിലെ പ്രാബല്യമുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ വിട്ടൊഴിയുവാൻ അന്നവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. കൗൺഗ്രസ്സിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും ജനസമ്മിതിക്കും അവരുടെ പ്രാതി

നിയ്യം അത്യന്താപേക്ഷിതവുമായിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റ്കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതമായ ഈ വസ്തുതകളെയോടു ചങ്ങനാശേരിയും രാമചന്ദ്രനും പരിപൂർണ്ണമായി വിധേയപ്പെട്ടു കൊണ്ടു സ്റ്റേറ്റ്കോൺഗ്രസ്സിൽ അംഗങ്ങളായിച്ചേരുവാൻ അവർ തത്പരരായി വിസമ്മതിച്ചു. സ്റ്റേറ്റ്കോൺഗ്രസ്സ് അവരുടെ സംഘടനാനിബന്ധനകൾ ഭേദഗതിചെയ്യുവാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു രാജിശ്രമങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായി. സ്റ്റേറ്റ്കോൺഗ്രസ്സ് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകയും ഇൻഡ്യൻനാഷണൽകോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശാഖാ കമ്മിറ്റി ഫരിപ്പുരാനിദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിർത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൪൭

സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിന്റെ ജായിന്റുസിക്രട്ടറിമാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന മി. കേ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള പതിവുപോലെ ഒരു ദിവസം പട്ടത്തുള്ള സപ്തമത്തിൽനിന്നു് ആഫീസിലേയ്ക്കുപുറപ്പെട്ട ഏതാനും വാര മുന്നോട്ടുപോന്നപ്പോൾ മൂന്നുനാലകൃമികൾ എവിടെനിന്നോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കൂട്ടാചേന്നുദ്ദേഹത്തെ കയ്യേററം ചെയ്യുകയും, ഇരുമ്പുകെട്ടിയ ഒരു വടികൊണ്ടു തലയിലും കയ്യിലും അടിച്ചു മുറിവേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ഘാതകൻ തലയ്ക്കുനേരേ ഓങ്ങിയ വടി മി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള അസാമാന്യമായ ധീരതയോടെ ചെറുത്തുനിന്നു കൈവശമുള്ള കടകൊണ്ടു തട്ടത്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു ജീവാപായംപോലും സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പ്രാണഭീതിയോടേ അദ്ദേഹം അത്യുച്ചത്തിൽ വിളിക്കുന്നതുകേട്ടു നാലുവശത്തുനിന്നും ജനങ്ങൾ ഓടി എത്തുകയും അതുകണ്ടു് അക്രമികളിലൊരുവനൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവർ ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തലയിൽനിന്നും കയ്യിൽനിന്നും ഒലിക്കുന്ന രക്തത്തോടുകൂടി മി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള പാളയം പോലീസ്സ്റ്റേഷനിൽ ഫാജരായി വിവരം അറിയിച്ചതിനു ശേഷം രോഗശയ്യയെ അവലംബിച്ചു. രണ്ടു മാസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമേ പിന്നീടു് ആ ശയ്യ വിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പോലീസുകാർ അക്രമികളുടെ പേരിൽ ഒരു കേസു രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.

സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സു് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അടിയന്തിരമായി സമ്മേളിച്ചു സ്ഥിതിഗതികൾ ഉൽക്കണ്ഠാപൂർവ്വം പ്രത്യാവലോകനം ചെയ്തു. ആ യോഗത്തിൽ പ്രത്യേക ക്ഷണമനുസരിച്ചു മി. ജി. രാമചന്ദ്രനും ചങ്ങനാശേരിയും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. മി. രാമചന്ദ്രനും ചങ്ങനാശേരിയും അന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിൽ അംഗങ്ങളായിരുന്നില്ല. സ്ഥിതിഗതികളുടെ ഗൗരവാവസ്ഥ ശക്തിപൂർവ്വം ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സു് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം

ശത്തെ അവർ അനുകൂലിക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി ഒരു പ്രകടനം നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. യോഗങ്ങൾ കൂട്ടുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങളും മറ്റു പൊതുപ്രകടനങ്ങളും അനുഭവദൃഷ്ടിയോടല്ല അന്നു ഗവണ്മെന്റു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു നിരോധനാജ്ഞമൂലമോ, മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടിയോ പ്രകടനങ്ങൾ തടയുവാൻ വല്ല നടപടികളും ഗവണ്മെന്റു കയ്യെടുക്കുമോ എന്നൊരാൾക്കു പൊതുവേ പ്രകടമായിരുന്നില്ല. മി. രാമചന്ദ്രൻ്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചു വിശദമായ ഒരു പ്രകടനപരിപാടി തയ്യാറാക്കി. അന്നു കാൺഗ്രസ്സ് ആചീസായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന വാൻറാസ് ബംഗ്ലാവിൽ നിന്നു റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻമൈതാനംവരെ ഒരു ഘോഷയാത്ര നടത്തുന്നതിനും, അതവസാനിക്കുന്നിടത്തുവെച്ച് പ്രതിഷേധമന്ദായോഗം കൂടുന്നതിനാണു വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചതു്. യോഗദിവസം വൈകുന്നേരം കൃത്യം മൂന്നു മണിക്കു ശഠിതമായ ഒരു ഘോഷയാത്ര വാൻറാസ് ബംഗ്ലാവിൽ നിന്നു തിരിച്ചു. ഘോഷയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നതിനല്ല മുൻപായി ആയുധധാരികളായ ഒരു വലിയ സംഘം പോലീസ് സൈന്യം വാൻറാസ് ബംഗ്ലാവിനു പുറത്തു ചുറ്റുമായി അണിനിരന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. മെ. പട്ടം താണുപിള്ള, ടി. എം. വസ്ത്രീസ്, ജി. രാമചന്ദ്രൻ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വക്കീലന്മാർ, പൊതുക്കാര്യപ്രസക്തന്മാർ മുതലായവരുടെപ്പറ്റു ഞ്ചിതപരം ജനങ്ങളുടെ ഒരു ഘോഷയാത്ര പല മുദ്രാവാക്യങ്ങളുമെഴുതിയിട്ടുള്ള കൊടികളും, പ്ലക്കാർഡുകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടു ദേശീയഗാനങ്ങളും പാടി റോഡിലിറങ്ങിയതും, പോലീസുകാർ സൈനികരീതിയിൽ മാർച്ചുചെയ്തു ഘോഷയാത്രയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലായി അണിനിരന്നതും ഒന്നായിക്കഴിഞ്ഞു. ഘോഷയാത്ര പോലീസുകമ്പടിയോടുകൂടി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനാരംഭിച്ചപ്പോൾ ഒരു മോട്ടോർവണ്ടി ആ കവലയിൽ വന്നു നിന്നു. അല്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ചങ്ങനാശേരി കാരിൽനിന്നിറങ്ങി മദമന്ദം മുന്നോട്ടു വന്നു ഘോഷയാത്രയുടെ മുൻഭാഗത്തു മറ്റു നേതാക്കന്മാരോടു ചേർന്നു. അന്തരീക്ഷം പൊടുന്ന ശബ്ദത്തിലുള്ള ജൈവിളികളോടും, മി. സി. കേശവൻ്റെ നിസർഗ്ഗമധുരമായ ഗാനാലാപങ്ങളോടും, മി.

വെട്ടൂർ നാരായണൻവൈദ്യന്റെ ചെണ്ടമേളങ്ങളോടും ഘോഷയാത്ര മുന്നോട്ടു സഞ്ചരിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ യാതൊരനാശാസ്യസംഭവങ്ങളുമുണ്ടായില്ല. ഘോഷയാത്ര കടന്നുപോകുന്നതു കാണുവാൻ മേയിൻറോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും, കെട്ടിടങ്ങളിലും, ബാധിക്കണികളിലും ബഹുസമസ്രംജനങ്ങൾ കൂട്ടുകൂടി നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വൻപിച്ച പുരുഷാരം ഘോഷയാത്രയെത്തുന്നതുവരെ റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ മൈതാനത്തു ജനങ്ങൾ തടിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. ഘോഷയാത്ര മൈതാനത്തു ചെന്നുചേർന്നപ്പോൾ പോലീസുകാർ ജനക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് മാറി യോഗസ്ഥലത്തിനു പുറകിൽ ഒരു വരിയായി നിന്നു. മി. പട്ടം താണുപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ യോഗം വിജയകരമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. യോഗമവസാനിക്കുന്നതുവരെ ചങ്ങനാശേരിയും സമേതമനസ്ഥലത്തു സന്നിഹിതനായിരുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി ഈ പ്രകടനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തത് അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്നു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിൽ ഒരംഗമായി ചേർന്നിരുന്നില്ല. പോരെങ്കിൽ ഒരു പെൻഷൻഡ് ഉദ്യോഗസ്ഥനായ അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിനെതിരായ പ്രകടനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുമെന്ന് ആരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുമാകില്ല. ഏതായാലും തിരുവിതാംകൂറിലങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം അതിനു മുൻപൊരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ല. കൂടാതെ രാജഭക്തിരഹിതവും വില്പനാസകവുമെന്നു മുദ്രയടിക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞിരുന്ന സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് അപ്പോൾത്തന്നെ ഒരുദ്യോഗികദൃഷ്ടിയാ മഹാമാരിപോലെ വെള്ളിയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു സ്ഥാപനമായിത്തീർന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഓരോ തലമുടി നരയ്യന്മാരും ഗ്ലാസ്സ്ന്റെ ആശയങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും ഉല്ലാസത്തോടും വർദ്ധിച്ചുവന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വാർദ്ധക്യം അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ വിപുലകാരിയാക്കിത്തീർത്തിരുന്നുവത്രേ! “പരിപൂർണ്ണമായ പകപത സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമായതുകൊണ്ട് എല്ലാ സൽഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ മനുഷ്യർ അത്ര സുലഭമല്ല. പകുതി

പഴുത്ത ഒരു ഫലംപോലെ മാധ്യുവും പൂജിപ്പും ഇടകലന്ന് പ്രകൃതമുള്ളവരാണു് മനുഷ്യർ" എന്നു വാർട്ടർ ലിപ്മാൻ രവസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചങ്ങനാശേരി ഇതിനൊരു വൈവിധ്യമായിരുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമായി പഴുത്ത ഒരു പഴം പോലെ മാധ്യുവും സുഗന്ധവുമല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിലവശേഷിച്ചിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻ പിള്ളയേ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു സംഗതി തീർത്തു പറയാം. അദ്ദേഹം ഒരു വിപ്ലവകാരിയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു തികച്ചും അവാസ്തവമായിരിക്കും. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരു കടന്നു കയറ്റിയായിരുന്നു. വാർദ്ധക്യസഹജമായ യഥാസ്ഥിതികതപാ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ തീണ്ടിയിരുന്നുപോലുമില്ല. സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം പ്രദർശിച്ചിരുന്ന ഉല്പത്തിസ്തുതപം ആ വാർദ്ധക്യദശയിലും കൂടുതൽ വികസിച്ചിരുന്നതല്ലാതെ അണുമാത്രമെങ്കിലും ക്ഷീണിതമായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു നിയമലംഘകനോ സമരപ്രവർത്തകനോ അല്ല. വ്യവസ്ഥാപിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കൊണ്ടു് അടിയന്തിരമായല്ലെങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ ഏതൊരു ദുഃഖപ്രശ്നങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാർഗ്ഗം നേടുവാൻ അദ്ദേഹം വിദ്യാർത്ഥിയെപ്പോലെ നിറഞ്ഞ ഒരു രാജ്യത്തു കഴിയുമെന്ന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ആദ്യത്തെമുള അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇതിലേയ്ക്കു മതിയായ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ൯൦-ലെ ഒന്നാംഗുലേഷൻസംബന്ധിച്ചും, വയ്ക്കംസത്യാഗ്രഹ സമരത്തിലും, ഈ മനോഭാവംതന്നെയാണു് അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയതു്. ഒരു നിയമലംഘകനെന്ന നിലയിൽ ഗവണ്മെന്റിനോടോടു മുട്ടുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഒന്നിലധികം തവണ സൃഷ്ടിച്ചായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരിക്കൽപോലും അദ്ദേഹം അതിനു തുനിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള സമാധാനപരമായ സാമ്പ്രദായികതപത്തിനോ ഉള്ള പശ്ചാത്തപമായിരുന്നില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോഘട്ടത്തിലുമായിട്ടല്ല അദ്ദേഹം ആ പേ

ത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരുന്നതു്. പ്രാഥമികപൌരാവകാശങ്ങളെപ്പോലും ബലികഴിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥാപിത പ്രക്ഷോഭണത്തിലന്തർഭവിക്കുന്നില്ല ഒരു പൌരന നിയമദത്തമായും അംഗീകൃതമായും ചില പൌരാവകാശങ്ങളുണ്ടു്. അവയിൽ കൈകടത്തുവാൻ യാതൊരു ഗവൺമന്റിനും അധികാരമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സുനിശ്ചിതമായ ആ പരിധിക്കുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ജനക്ഷേമകരങ്ങളായ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടതു് ഏതൊരു പൌരന്റേയും കർത്തവ്യമാണെന്നദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. പ്രാഥമികമായ അവകാശങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ തന്മൂലമുണ്ടാകാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും അധീരനാക്കിയിട്ടില്ല. യാതൊരുവിധമായ ഭീഷണികൾക്കും അങ്ങിനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏതു പരിതഃസ്ഥിതികളിലും എത്ര മഹാത്യാഗങ്ങൾതന്നെ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും അഭിമാനകരമായ പൌരജീവിതത്തിനു ഹാനി തട്ടുന്ന ഏതൊരു കൈകടത്തലുകളേയും അദ്ദേഹം നിർഭയം ചെറുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള ദുഃഖങ്ങൾ ഒരു നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ ചഞ്ചലചിത്തനാക്കിയിട്ടില്ല. അറസ്റ്റും ജയിൽവാസവും അദ്ദേഹത്തെ ആകൃഷ്ടനാക്കിയിട്ടില്ല. ജയിലിൽ ഓടിക്കയറുവാനും അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. എന്നാൽ നീതീകരിക്കത്തക്ക യാതൊരു കർത്തവ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ജയിൽവാസഭീഷണിക്കോ മറ്റു നടപടികൾക്കോ അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലേങ്കിലും പിന്തിരിപ്പിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിനോടു ചങ്ങനാശേരിക്കുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പ്രത്യേക മനോഭാവത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

തിരുവിതാംകൂറിൽ സംഭവങ്ങൾ ദൃതഗതിയിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഗവൺമന്റിനു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിനോടുണ്ടായിരുന്ന പ്രതികൂലഭാവം അനുഭവമെന്നവണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. യോഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും നടത്തുവാനുള്ള സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി വിഫലപ്പെട്ടു.

യോഗസ്ഥലങ്ങളിൽ ചട്ടമ്പിമാതം മദ്യപാനികളും സന്നിഹിതരായി കലക്കുമുണ്ടാക്കുകയെന്നുള്ളത് ഒരു സാധാരണ പതിവായിത്തീർന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ പൊതുസമാധാനത്തിന്റെ പേരിൽ രാജ്യത്തിന്റെ ഒരുറ്റമുതൽ മറ്റേ അറ്റംവരെ യോഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു നിരോധനാജ്ഞകൾകൊണ്ടു തടഞ്ഞു. രാജ്യമൊട്ടുക്കു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ വിദ്യാർത്ഥി ലോകത്തിലും ചില പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രീയപ്രകടനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത് അസംതൃപ്തിയും അസമാധാനവും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. നിയമസഭ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഘട്ടമായിരുന്നു അത്. പരിവർത്തനപരമായ രാഷ്ട്രീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാഭാവികമായി ആകർഷിക്കുകയും, തൽഫലമായി രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ച നിയമസഭാംഗങ്ങളെ അവർ കാളേജു നടയിൽനിന്നു ക്രൂകിവിളിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു ചിലനിയമസഭാംഗങ്ങളെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അടുത്തദിവസം നിയമസഭ ഒരുടിയന്തി പ്രമേയംവഴി ഈ സംഗതി വാദവിഷയമാക്കി. ൧൧൩ മിഥുനമാസം ൩൧-ാംനം- വൈകുന്നേരം വീണ്ടും ക്രൂകിവിളിയും മറ്റുനിഷ്ഠസംഭവങ്ങളും നടന്നു. പോലീസുകാരും അശ്ചാര്യരായ പട്ടാളക്കാരും സയൻസുകാളേജുവളപ്പിൽ പ്രവേശിച്ചു വിദ്യാർത്ഥികളെ അടിക്കുകയും ഇടിക്കുകയും ചെയ്തു. അസാധാരണമായ ഈ സംഭവം ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള പ്രക്ഷോഭങ്ങളോടുകൂടി കൂട്ടി. ൧൧൩ കക്കടകം ൮-ാംതീയതി ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിലെ അദരണീയനായ ഒരു പൗരനും പഴയ നിയമസഭാംഗുമായ മി. പി.പത്മനാഭൻതമ്പിയുടെ അല്പക്ഷതയിൽ തമ്പാത്തർമതാനത്തുവെച്ചു പൗരന്മാരുടെ ഒരു മഹായോഗം കൂടി വിദ്യാർത്ഥിമട്ടനത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു. കൂടാതെ പ്രസ്തുത സമ്മേളനം വിദ്യാർത്ഥിമട്ടനത്തെപ്പറ്റി വിശദമായ ഒരുനേപഷണം നടത്തി റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുവാൻ ചങ്ങനാശേരി സംയോജകനായും രാജസഭാഭ്രൂഷണൻ കെ. ചാണ്ടി, ഡാക്ടർ എം. ഇ. നായിഡു എന്നിവർ അംഗങ്ങളായും ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു. അനേപഷിക്കേണ്ട സംഭവങ്ങളുടെ സാക്ഷികൾ മിക്കവാറും വിദ്യാർത്ഥികളും ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായിരുന്നതുകൊണ്ടു കമ്മിറ്റിക്കാർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവ

മെൻറിന്റെ സഹകരണം അഭ്യർത്ഥിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കി. എന്നാൽ ഈ അഭ്യർത്ഥനയെ ഗവണ്മെൻറ് നിരസിച്ചു. അതുകൊണ്ടുപോലുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കമ്മിറ്റി നിർബന്ധിതമായി. മൻറുവ അക്ടോബർ ൧൪-ാംതീയതി ഈ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ച് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചതിനുശേഷം കമ്മിറ്റി സ്വയം ജോലിയിൽനിന്നു വിരമിച്ചു.

സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസിന്റെ സംഘടനാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചതോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറ് നിരോധനാജ്ഞകൾ കൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾ തടഞ്ഞതും, ഉത്തരവാദിഭരണ മനുഷികേന്ദ്രത്തിന്റെ ആചര്യതയെ വിശദീകരിച്ചും, ദിവാൻജിയെപ്പറ്റി വ്യക്തിപരമായ ഭോഷാരോപണങ്ങൾ ചെയ്തും, വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് ഒരു മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പിച്ചതും, റൂപ്തകരമായ പല ദശാസന്ധികളും കടന്ന് ഒടുവിൽ സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ് സത്യാഗ്രഹ സമരമാരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതുമായ ചരിത്രം ഇവിടെ അപ്രസക്തമാണ്. കാമേഘോലാവൃതമായിരുന്ന തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു രജതകിരണം വീശുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുവാനായി ഈ ഘട്ടത്തിൽ രാജകുമാരി അമൃതകൗറിനെ മഹാത്മാഗാന്ധി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു നിയോഗിച്ചു. ൧൧൪ ചിങ്ങം ൪-ാംനു രാജകുമാരി തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. ഗവണ്മെൻറ് സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സും തമ്മിൽ ഒരു രാജിയുണ്ടാക്കി ആസന്നമായിരുന്ന റൂപ്തങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ രാജകുമാരി അതിതീവ്രമായും ആത്മാർത്ഥമായും പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തു. മഹാരാജാവിനേയും മഹാരാണിയേയും, ദിവാൻജിയേയും സന്ദർശിച്ച് ആ മഹതി ഭീഷ്സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി. സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സുനേതാക്കന്മാരും രാജകുമാരിയെ അടിക്കടി കണ്ടു അവരുടെ വീക്ഷണകോടി വിശദമാക്കി. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സന്ധിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരിയും പങ്കെടുത്തു. ചങ്ങനാശേരി രാജകുമാരിയെ ഒന്നിലധികം തവണ സന്ദർശിച്ചു രാജിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു. സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സ് നിയമലംഘനം ആരംഭിക്കരുതെന്നും, രണ്ടാമത്തെ നിരോധനാജ്ഞകളുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കണമെന്നും

മെന്നും, ഗവണ്മെന്റ് വീണ്ടും നിരോധനാജ്ഞകൾ പുതുക്കരുതെന്നും ഒരു വ്യവസ്ഥ ഇരുകക്ഷികളും സ്വീകരിക്കണമെന്നും രാജകുമാരി നിദ്ദേശിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി പ്രസ്തുത നിദ്ദേശത്തെ പിന്നാങ്ങി. നിരോധനാജ്ഞകൾ പുതുക്കയില്ലെന്നു ദിവാൻജിയിൽനിന്നു രാജകുമാരി ഒരുറപ്പു വാങ്ങണമെന്നും, ആ ഉറപ്പിനെ ആസ്പദമാക്കി നിയമലഘനം തുടങ്ങരുതെന്നു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനോടു് അവർ രെളുത്ന പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നും, അതനുസരിച്ചു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് സമരസമാരംഭം മാറ്റിവെയ്ക്കണമെന്നുമാണു ചങ്ങനാശേരി നിദ്ദേശിച്ചതു്. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെട്ടില്ല. ദിവാൻജിയിൽനിന്നു രാജകുമാരിക്കങ്ങിനെ ഒരുറപ്പു ലഭിച്ചതുമില്ല. രാജകുമാരി നിരാശയോടെ മടങ്ങിപ്പോയി.

രാജകുമാരി തിരുവനന്തപുരം വിട്ടതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി മഹാത്മാഗാന്ധിക്കയച്ച ഒരു കത്തിൽ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രക്ഷോഭണചരിത്രം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു വിജ്ഞാനപ്രദമാണു്. മൻനവു ആഗസ്റ്റ് ൨൩-ാംനു- അയച്ചു പ്രസ്തുത കത്തു താഴെപ്പേർക്കു്:---

“അഭിവാദ്യമായ ബാപ്പാജി,

അങ്ങയുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതി ആശ്ചര്യമല്ലെന്നറിയുന്നതിൽ ഞാൻ അത്യന്തം വ്യസനിക്കുന്നു. അതു് ആ പഴയ രക്തസമ്മർദ്ദസംബന്ധമായ സുഖമുണ്ടാണെന്നും ഇപ്പോൾ സുഖം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങു് വേഗത്തിൽ പൂർണ്ണാരോഗ്യം പ്രാപിക്കുകയും, ഭാരതമാതാവിനു വേണ്ടിയുള്ള അങ്ങയുടെ ജോലികൾ ചെയ്യുവാൻ പ്രാപ്തനായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ വിശ്രമത്തെ ഭംജിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഏഴുതയശ്ശേണിവിനത്തിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂർകായ്ക്കളിൽ അങ്ങു താല്പ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇവിടത്തെ സ്ഥിതികളെക്കുറിച്ച് ഒരു വാക്കു പറയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശ്രീ. രാജകുമാരി അമൃതകേശർ ഇന്നലെ രാവിലെ ഇവിടം വിട്ടു. ഇവിടെവെട്ടു് അവർക്കുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ അങ്ങയോടു് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവാണം. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള സമസ്തകളായ ശ്രീകളിൽ ഒരാളാകുന്നു രാജകുമാരി. എന്തെങ്കിലും ഒരു രാജിയുണ്ടാക്കാൻ അവർ ആകുന്നിടത്തോളം യത്നിച്ചു. പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതുപോലെ അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ വിജയപ്രദമായി ഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, അതു് അവരുടെ ശ്രമങ്ങൾക്കൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ, ഇരുകക്ഷികളും തമ്മിലുള്ള അത്രയ്ക്കു സുഖകരമായ ബന്ധംകൊണ്ടു മാത്രമാണു്. ഞാൻ അവരോടടുത്തു ചെരുമാറിയി

രുന്ന. പലേ അഭിപ്രായഗതികളോടുകൂടിയ സന്ദർശകർമൂലം അവർക്കുണ്ടായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സമാധാനസംസ്ഥാപനത്തിനായി അവർ ചെയ്ത അവിശ്രാന്ത പരിശ്രമങ്ങളും എനിക്കു നല്ലപോലറിയാം.

ഉത്തരവാദകരണപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരിഞ്ചുപോലും കീഴടങ്ങുവാൻ ഗവൺമന്ത്രിയുണ്ടായില്ല. സർവ്വസമുദായപ്രാതിനിധ്യമുള്ളതും ഉത്തരവാദകരണാർത്ഥം ആത്മാർത്ഥമായി പരിശ്രമിച്ചിരുന്നതും ആയ ഏകസ്ഥാപനമാണു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ്. മുരുകും ചില സമുദായവാദികളാണു തുടങ്ങിയതു്; സംരംഭിച്ചില്ല. ദിവാന്മാടു വ്യക്തിപരമായി വിരോധമുള്ളവരായിരുന്നു അവരിൽ ചിലരെന്നതും പരമാർത്ഥമാണു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു സമർപ്പിച്ച ഒരു മെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ, ദിവാനെക്കുറിച്ച് ചില കുറവുകൾ ആരോപിക്കുക എന്ന അക്ഷന്തവ്യമായ തെറ്റാ അവർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇതു് അധികാരികളെ വളരെ ക്രോധവരരാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രാരംഭഘട്ടത്തോടേ പ്രസ്ഥാനത്തോടു ഗവൺമന്ത്രി അനുവർത്തിച്ച വിരോധഭാവത്താൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് പ്രേരിതമാകയാണുണ്ടായതെന്നാണു് എന്താ അഭിപ്രായം. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സുകാർ ഒരു യോഗമെങ്കിലും കൂടുകയോ, ഒരു പ്രസംഗമെങ്കിലും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു്, ഗവൺമന്ത്രി അവരുടെ യോഗങ്ങളെ വിരോധിച്ചു. സാദാഭാവികളായി ഇതു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സുകാരെ രോഷാകുലരാക്കി.....

സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് ഇപ്പോൾ സാരമായ ശക്തി സമ്പാദിക്കുകയും, സാമുദായികതപത്തിൽനിന്നും വ്യക്തിപരമായ ഗുണവാദമെ, പ്രതീകരബുദ്ധി എന്നിവയിൽനിന്നും വിനീവർത്തമാകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. വ്യക്തിവികാരപ്രേരിതരായ പലരും ഇനിയും അതിലില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. .... ഏതായാലും സാമാന്യജനതയുടെ രാഷ്ട്രീയബോധം വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവരാണ് ഇന്നു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വാസ്തവത്തിലുള്ള നട്ടെല്ല്. എന്നാൽ, ഇന്നു പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സാമുദായികതചമില്ല. അതിനെതിരായി അവർ പ്രതിജ്ഞാപത്രം ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടു്. സർവ്വീസിലും നിയമസഭകളിലും പിന്നോക്കസമുദായതാല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഗവൺമന്ത്രി ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളെ അവർ അനുകൂലിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം. മി. രാമചന്ദ്രൻ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ചേർന്നതിനുശേഷം അസംബ്ളിയിലെ സാമുദായികകക്ഷിയെ പിരിച്ചുവിട്ടു തൽസ്ഥാനത്തു് ഒരു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സുപാർട്ടിയെ രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർ അക്രമരാഹിത്യപരിപാലനത്തിനു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാകുന്നു. പത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചിലൂറ അക്രമസംഭവങ്ങൾ കേൾവിത്തരത്തിന്റെ ഫലമാണു്. അതിൽ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിനു യാതൊരു പങ്കുമില്ല. തങ്ങളുടെ കായ്ത്തിനു വേണ്ടി കഷ്ടപ്പാടുകളനുഭവിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സാഗങ്ങൾ കാണിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഇങ്ങിനെ സമുദായവാദികളായിരുന്ന ഒരു ചെറുസംഘം ആളുകളിൽനിന്നും, പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ ശക്തികൊണ്ടു്, അതിശക്തമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി ഉരുവിട്ടു. അതിനു ജനസാമാന്യത്തിന്റെ പിന്തുണയുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, അതു സാമുദായികമനോഭാവം ഉപേക്ഷിക്കുകയും,

ശ്യാഗങ്ങൾ അനുഭവിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധത കാണിക്കുകയും, പൊതുവായ ഒരു നല്ല കാര്യത്തിനു വേണ്ടി നിരന്തരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് . . . . .

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതെഴുതിക്കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം, ഫെബ്രുവരി-ലെ ഒന്നാം റെഗുലേഷനായി തിരുവിതാംകൂർ ക്രിമിനൽ ലാ അമൻറമെൻററെഗുലേഷൻ (ഫൻറവു ആഗസ്റ്റ് ൨൫-ാം ഇതിനു തുല്യമായ തീയതി) എന്നു പേരിട്ട ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു അനുധാരണ ഗസറ്റ് എഴുതിക്കിട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങയ്ക്കു വായിക്കുവാനായി അതിന്റെ ഒരു പ്രതി ഇതിലടക്കംചെയ്തുകൊള്ളുന്നു. ഈ റെഗുലേഷൻ നാമകുന്ന അധികാരം ഉപയോഗിച്ചു, സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലിനെ ഒരു നിയമവിരുദ്ധസംഘമായി ഗവൺമെൻറ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. . . . .

സ്റ്റേഫൻബെർഗ്ഗ് മാനന്ദപിതം,
ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

അദ്ധ്യായം ൪൮

൧൧൧൪ ചിങ്ങമാസം ൧൦-ാംതീയതി തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിലെ അവിസ്തരണീയമായ ഒരു ദിനമായി ഭാവിതല മുറകൾ പരിഗണിച്ചേയ്ക്കാം. അന്നാണു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സത്യാഗ്രഹപ്രസ്ഥാനമാരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള നിയമലംഘനോദ്യമങ്ങളെ ശക്തിയുക്തം അമർത്തുവാൻ മറോതൊരു ഗവൺമെൻറുമെന്നപോലെതന്നെ തിരുവിതാംകൂർഗവൺമെൻറും സന്നദ്ധമായി. അതിലേയ്ക്കു് എക്സിക്യൂട്ടീവിനു വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകുന്ന രൂക്ഷമായ പല വകുപ്പുകളും ഉൾപ്പെടുത്തി ൧൧൪-ലെ ഒന്നാംഠതു ലേഷനെന്ന പേരിൽ ഗവൺമെൻറു് ഒരു വിളംബരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. പ്രസ്തുത വിളംബരമനുസരിച്ചു ഗവൺമെൻറിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ്, യൂത്ലിഗ് എന്നീ സംഘടനകൾ നിയമവിരുദ്ധസംഘങ്ങളായി ഗവൺമെൻറു പ്രഖ്യാപിച്ചു.

൧൧൪-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷന്റെ ഓരോ പ്രതികരണങ്ങളും ൧൦-ാംഠനു രാവിലെ പോലീസധികാരികൾ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സു് നേതാക്കന്മാർക്കുയച്ചുകൊടുത്തു. എങ്കിലും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കാര്യപരിപാടിയിൽ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് യാതൊരു വ്യതിയാനവും വരുത്തിയില്ല. ചിങ്ങം ൧൦-ാംഠനു വൈകുന്നേരം തിരുവനന്തപുരത്തു കടൽപ്പുറത്തു ബഹുസംഗ്രഹം ജനങ്ങൾ സന്നിഹിതരായിരുന്ന ഒരു മഹായോഗത്തിൽവെച്ചു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സു് പ്രസിഡൻറു് മി. പട്ടം താണുപിള്ളയും മി. ടി. എം. വർഗ്ഗീസും നിയമലംഘനംചെയ്തു് അറസ്ററു വരിച്ചു. അന്നത്തെ സായാഹ്നത്തിൽത്തന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും നിയമനിഷേധയോഗങ്ങൾ നടത്തി നേതാക്കന്മാർ സത്യാഗ്രഹമനുഷ്ഠിച്ചു. എന്നാൽ ഗവൺമെൻറു് എല്ലാ നിയമലംഘകന്മാരേയും അറസ്ററുചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ൧൧൪-ലെ ഒന്നാംഠതുലേഷനെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി.

൧൧൪ ചിങ്ങം ൧൩-ാംതീയതി ശംഖംമുഖം കടൽപ്പുറ
 തുവച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെ രണ്ടാമത്തെ നിയമലഘന
 മഹായോഗം നടന്നു. അന്നു പോലീസുകാർ യോഗം തടയുന്ന
 തിരുവേണി കടൽപ്പുറത്തേയ്ക്കു മലവെള്ളംപോലെ പ്രവഹി
 ച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബഹുസംഗ്രം ജനങ്ങളെ എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലും
 തടഞ്ഞുനിർത്തി. ജനക്കൂട്ടം പെരുകി നിയന്ത്രണാതീതമായിത്തീ
 ന്നതോടുകൂടി പോലീസുകാർ ഒരു ലാത്തിപ്രയോഗം നടത്തി.
 അടിയേറു ജനങ്ങൾ ക്ഷയിച്ചിരുന്നതായിത്തീർന്നു. അനന്തരം അതി
 ഭയങ്കരമായ ഒരു കല്ലേറു നടന്നു. ഡി. എസ്സ്. പി-യുടെ
 കാർ അഗ്നിക്കിരയായി. ചങ്ങനാശേരി കല്ലേറും ലാത്തിപ്രയോ
 ഗവും നടന്ന് ഒരു മണിക്കൂർ കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ മെ.
 ജി. രാമചന്ദ്രൻ, കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള എന്നിവരാൽ അ
 നന്തനായി കടൽപ്പുറത്തു ചെന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹം തുറമുഖം
 വരെ കാൽനടയായി സഞ്ചരിച്ച് ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി
 അതിവിപുലമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തി. കടൽപ്പുറത്തുള്ള
 ഓരോ മുക്കുവരുടെ ഗൃഹങ്ങളിലും കയറി അദ്ദേഹം തെളിവു
 കൾ ശേഖരിച്ചു. അനന്തരം ചങ്ങനാശേരി, മെ. രാമചന്ദ്രൻ,
 കെ. പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള എന്നിവർ മൂന്നു പേരും ഒപ്പിട്ട്
 ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു.

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തു
 കൊണ്ടും, അതിലെ ഓരോ വാചകവും വാസ്തവവിരുദ്ധവും
 തെറ്റിദ്ധാരണ ജനിപ്പിക്കുന്നതുമെന്നു പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടും
 പോലീസ് കമ്മീഷണറും ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേറ്റും ഒപ്പിട്ട് ഒരു
 എതിർപ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു മെ. കെ.
 പി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയും ജി. രാമചന്ദ്രനും അറസ്റ്റിൽപ്പെടുകഴി
 ഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്വ
 തിന്മേൽ മാത്രം ഇതിനു മറുപടിയുണ്ടാകുമെഴുതി.

ചിങ്ങം ൧൭-ാംതീയതി തിരുവനന്തപുരത്തു വളരെ വൻപിച്ചു
 തോതിൽ ഒരു വിദ്യാത്ഥിപ്രകടനം നടന്നു. വിദ്യാത്ഥികളും
 വിദ്യാത്ഥിനികളും അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. വൈ. ഡബ്ല്യു.
 സി. എ-യുടെ മുൻഭാഗത്തുള്ള മെയിൻറോഡിൽ വെച്ചാണ്
 ഈ ശംഭീരമായ പ്രകടനങ്ങളാരംഭിച്ചത്. മഹാരാജാവുതിരു

മനസ്സുകൊണ്ടു പതിവുപോലെ കാലത്തു് ഒൻപതു മണിക്കു പത്മനാഭസേവാമിഷേത്രത്തിൽ ഒൾനത്തിനെഴുന്നള്ളുമ്പോൾ മെയിൻറോഡിൽ രണ്ടു വശങ്ങളിൽ വരിവരിയായി നിരന്നു നിന്നു, വിദ്യാത്മികളെ പോലീസുകാർ അടിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് ഉള്ള സങ്കടങ്ങളെ ഉണർത്തിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവർ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതു്. കാലത്തു് ഏഴു മണിയോടുകൂടിത്തന്നെ ബഹുശതം വിദ്യാത്മികളും ഒട്ടനവധി വിദ്യാത്മിനികളും വൈ. ഡബ്ല്യു. സി. ഏ-യുടെ മുൻപിലുള്ള മെയിൽറോഡിൽ വന്നുകൂടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവർ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അക്ഷമരായി റോഡിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും വെയിലത്തു കാത്തിരുപ്പായി, തിരുമനസ്സിലെ കാർ അകലെ ഒഴിച്ചുതോടുകൂടി വിദ്യാത്മികൾ ഉപാചാരപൂർവ്വം എഴുന്നേറുന്നിന്നു ഭക്തിപുരസ്സരം അഭിവാദനം ചെയ്തു. അനന്തരം തിരുമനസ്സിലെ കാർ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നു മറയുന്നതുവരെ വിദ്യാത്മികൾ അവരുടെ സങ്കടങ്ങൾ അത്യുച്ചത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി കോവിലുസന്ദർശനം കഴിഞ്ഞു കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങിയതിനുശേഷം വിദ്യാത്മികൾ മെയിൻറോഡുവഴി ഒരു ഘോഷയാത്രയായി പുറപ്പെട്ടു വെള്ളയമ്പലത്തിൽ ചെന്നതിനു ശേഷം തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു തയ്ക്കൊട്ടു മൈതാനത്തെത്തി. അവിടെവെച്ചു് ഒരു യോഗം നടത്തി ചില പ്രമേയങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചതിനുശേഷം അവർ പിരിഞ്ഞുപോയി. ഈ ഘോഷയാത്രയിൽ ചങ്ങനാശേരി പങ്കെടുത്തതായി ഒരാറോപണമുണ്ടായി. അതു സംബന്ധിച്ചു ചങ്ങനാശേരിയും ചീഫ് സെക്രട്ടറിയും തമ്മിൽ താഴെച്ചേർന്നു കത്തിടപാടുകൾ നടന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

മൺറവു ആഗസ്തു് ൩൧-ാംനു- രാവിലെ നടന്ന വിദ്യാത്മികളുടെ ഘോഷയാത്രയിൽ നിങ്ങൾ പങ്കെടുത്തുവെന്നും, നിങ്ങൾ അതിനെ പ്രത്യേകമായി മ്യൂസിയം കിഴക്കേ ഗേറു മുതൽ വഴുതക്കാട്ടു ജംക്ഷൻ വരെ നയിച്ചുവെന്നും, ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പത്രവാർത്തകളും ഇതിനെ സാധൂകരിക്കുന്നു. ഇതു വാസ്തുവമാണോ എന്നറിയിക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകണമെന്നപേക്ഷിക്കുന്നു.

സി. ഒ. മാധവൻ (ജേട്ടു്)

ഈ കത്തിനു ചങ്ങനാശേരി അയച്ച മറുപടിയും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

മൻറുവ സെക്രട്ടറിയർ ട്രാൻ- നിങ്ങൾ അയച്ച /൨൭൫/൨൮/൦, ടി. നമ്പർ കത്തു കിട്ടി. അല്പമാത്രമായ ഒരു പരമാർത്ഥത്തിന്മേൽ അതിഭീമമായ ഒരു വ്യാജം കെട്ടിപ്പടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമാണു മറുപടിയായെന്നിരിക്കു പറയു വാനുള്ളത്. പലതിന്നു പ.തിനാലിന്നു മേല്പേ വയസ്സു പ്രായമുള്ള എന്റെ ചില കുട്ടികൾ നിങ്ങളുടെ കത്തിൽ പറയുന്ന ചോഷയാത്രകാണുവാൻ ഗ്രാമി ക്കു. എന്റെ ട്രൈവർ ആ സമയത്തു് ഇല്ലാതിരുന്നതിനാലും, ചോഷയാത്ര യിൽ ഇടയ്ക്കു് അവർ ചെട്ടുപോകരുതെന്നു് എ നിക്കാഗ്രാമമുണ്ടായിരുന്നതിനാ ലും അവരെ പാർക്കുവുവരെ ഞാൻ അനുഗമിക്കുകയും അവിടെനിന്നു ചോ ഷയാത്ര കടന്നുപോകുന്നതു കാണുകയും ചെയ്തു. ചോഷയാത്ര പോയതിൽ പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുപോന്നു. അതിനായി, ജനങ്ങളുടേതെ വഴുതയ്ക്കാട്ടു മുക്കുവാര ഞങ്ങൾക്കു് അവശ്യം പിന്തുടരേണ്ടിയിരുന്നു. ഇതാണു പരമാർത്ഥം. നിങ്ങളുടെ എഴുത്തിലെ മറുപ് ആരോപണങ്ങൾ അവസ്യവവു കസൃതിപരവും ആകുന്നു. നിങ്ങളുടെ എഴുത്തിൽ പറയുന്ന പത്രവാർത്ത ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഞാൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതലായൊന്നെങ്കിലും ആ വാർത്ത കളിലുണ്ടെങ്കിൽ അവ വെറും കളവാകുന്നു. എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു പ്രകടന തേയോ രഷ്ട്രീയകക്ഷിയേയൊ നയിക്കുവാൻ ഒരു ആവേശം എനിക്കുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ, എന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു ലക്ഷ്യമായി സി. ഐ. ഡി. റി പോർട്ടുകൾക്കുയോ പത്രവാർത്തകളേയൊ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്താനുള്ള ആവശ്യ കൃത ശ്രമങ്ങൾ നിന്നുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാമെന്നും, എന്റെ മനോഭാവത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരു സംശയവും ഉണ്ടാകാത്തവണ്ണം പ്രത്യക്ഷ മായോ സത്യസന്ധതയാടുകൂടിയും അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നും, കൂടി ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ ഇതേവരെ അങ്ങിനെയാരാവേശം എനിക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. കഴിയുമെങ്കിൽ, ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കു വാനാണു് എനിക്കിപ്പോഴിഷ്ടം.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഗാന്ധിജിക്കു താഴെച്ചേർന്നു കത്തെഴുതി.

അഭിവാദ്യനായ ബാപ്പുജി,

എന്റെ എഴുത്തുകളും ശ്രീ. രാമചന്ദ്രന്റെ അറസ്റ്റിനെ സംബന്ധിച്ച കമ്പിയും കിട്ടിയിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അങ്ങയുടെ പ്രസ്താവനയും അതിനു ദിവാന്റെ മറുപടിയും വായിക്കുവാനിടയായി.

ഞങ്ങളെല്ലാവരും പരിതപിക്കുന്ന അക്രമത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നപക്ഷം, കല്ലറിയലും ബസ്സു തീവെയ്ക്കലും പോലീസ് പ്രേരണമൂലം റെയ്ഡികൾ ചെയ്തതാണെന്ന് ഒരു കൂട്ടർ പറയുന്നു. പക്ഷെ പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു അന്വേഷണകൂട്ടാതെ, ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ, അതിലേതാണു പരമാർത്ഥമെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. പക്ഷെ, ഈ സംഭവങ്ങൾ പട്ടാപ്പകൽ അനേകം പോലീസ് കാര്യങ്ങളും പട്ടാള കാര്യങ്ങളും സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടന്നിട്ടും അവയിലെ ഒന്നുകിലും തടയുവാനോ ഒരു കുറവ് ചിലിയെയെങ്കിലും അറസ്റ്റ് ചെയ്യാനോ സാധിച്ചില്ലെന്നുള്ളതു് അതുകൊണ്ടുതന്നെ അങ്ങേയടുത്തോടടുത്തു പോലീസ് കൗൺസിലർമാരായികൊണ്ടു പറയുന്നതു്, പോലീസുകാരും അവരോടടുത്തു നിൽക്കുന്നവരും ഇത്രയും ചെയ്യുന്നതു് കണ്ടുപോകാൻ അസാധ്യമാണെന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട. കൊല്ലായോഗത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ലാത്തിയടിക്കലായിത്തീർന്ന ഒരു വാളൻറിയർ ഹിന്ദുലേഖകനുമായുള്ള ഒരഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ പറയുന്നതു് (ഇതു സെപ്റ്റംബർ ൪-ാംനാളിലെ ഹിന്ദുവിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.) പോലീസുകാർ കല്ലറിയുന്നതു് ആ യാർ കണ്ടുവെന്നാണു്. അങ്ങിനെത്തന്നെ ആരോപണങ്ങളും സ്റ്റാമ്പുകാൻസുഗങ്ങളിൽ നിന്നു് സാധാരണ കേൾക്കുമാറുണ്ടു്. രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തു യോഗങ്ങളും പ്രസംഗങ്ങളും നടക്കുന്നു. എന്നാൽ അറസ്റ്റുകൾ കുറവുണ്ടു്. യോഗങ്ങളെ ബലപ്രയോഗത്താൽ പിരിച്ചുവിടുകയാണു് ഇപ്പോഴത്തെ നയമെന്നു് അറിയുന്നു. ഇതു വെടിവെട്ടിപ്പോലീസുകാർ കണ്ടു മരണത്തിലും പശുപസാധിക്കുന്നു. കൊല്ലായോഗത്തിനുശേഷം, കോട്ടയത്തിനു് അഞ്ചു മൈൽ അകലെയുള്ള പുതുപ്പള്ളിയെന്ന സ്ഥലത്തു വെടിവെയ്പ്പുണ്ടായി. ഒന്നോ രണ്ടോ വേർ മരിച്ചു; ചിലർ പരുക്കേറ്റു. കൃഷ്ണമായ എണ്ണ അറിവായിട്ടില്ല. . . . . അറസ്റ്റുൾക്കും വരികുവാൻ സന്നദ്ധരായവരുടെ സാധ്യ ഇപ്പോൾതന്നെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കയും, ദിവസംപ്രതി കൂടിവരികയും ചെയ്യുന്നതു് കണ്ടു് എല്ലാ കുറക്കുവാനും പറ്റിയ ശിക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അറിയുന്ന കൂടുതൽ ജയിലുകൾ പണിയേണ്ടിവരും. സംസ്ഥാന സൈന്യംപിന്നെ, ഇതിന്റെ ഉത്തരവുയിൽനിന്നു വരുത്തിയ റെജിമെന്റ് സി. ഐ. ഡി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുഖാന്തിരം മിനിഞ്ഞാണു സന്ധിസംസാരമുണ്ടായിരുന്നു. ൧. ദിവാനെതിരായുള്ള ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിക്കണമെന്നും, ൨. സിവിൽനിയമലംഘനം നിരത്തണമെന്നും, ൩. ജനകീയാക്രമത്തിനു വ്യസനം പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നും സി. ഐ. ഡി. ആമീസർ പറഞ്ഞതായി പറയുന്നു. പുതിയ വിളംബരവും സ്റ്റേറ്റ് കാൺസുഗ് നിയമവിരുദ്ധമാണെന്നു നോട്ടീഫിക്കേഷനും പിൻവലിക്കയും രാഷ്ട്രീയതടവുകാരെ വിടുകയും സമാധാനപരമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കാൺസുഗിനെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യാമെങ്കിൽ, ഈ വ്യവസ്ഥകൾ അംഗീകരിക്കുന്നതിനു ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന നേതാക്കന്മാരെ ഉപദേശിക്കുമെന്നു പുറമേയുള്ള കാൺസുഗുകാർ വാക്യാനം ചെയ്തു. സന്ധിസംസാരഫലമായി ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല. . . . .

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (കുപ്പ്)

അല്പായം രൻ

മുൻ കന്നിമാസം ൧-ാം-നു- പതിവിനു വിപരീതമായി നേരം പുലരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ചങ്ങനാശേരി നിദ്രയിൽ നിന്നുണർന്നെഴുന്നേറ്റു നിത്യകർമ്മങ്ങൾ നടത്തി ആഫീസിലിരുന്ന് അതിതിടുക്കത്തിൽ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അന്നദ്ദേഹം കൊല്ലത്തു താമസമാണ്. ഭാര്യയും കൂടെത്തന്നെ യുണ്ട്. തോമസ്സ് സ്റ്റീഫൻ ആൻഡ് കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്റ്ററായ അദ്ദേഹം കമ്പനിസംബന്ധമായി അന്നുവരെ ക്ലിയിക വന്നിട്ടുള്ള ജോലികൾ തിടുക്കത്തിൽ ചെയ്തതീർക്കുകയാണ്. അതിനിടയ്ക്കു ഒരു ഭൃത്യനെ സമീപത്തു വിളിച്ചു യാത്രയ്ക്കുള്ള പെട്ടി ഒരുക്കുവാൻ ആജ്ഞ നൽകി. വിശ്വസ്തനായ സൈവർ നാരായണപിള്ളയെ വിളിച്ചു വരുത്തി ഒരു ദീപ്യാത്രയ്ക്കുവശ്യമുള്ള പെട്രോൾ നിറച്ചു വണ്ടി തയ്യാറാക്കി നിർത്തുവാനാവശ്യപ്പെട്ടു. യാത്രയ്ക്കുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതൊന്നും ഭാര്യ അറിയുന്നില്ല. ജോലികൾ തീർത്തു യാത്രോദ്യുക്തമായ വേഷത്തിൽ ആഫീസിലിരുന്നുകൊണ്ടു ചങ്ങനാശേരി ഭാര്യയെ സമീപത്തു വിളിച്ചു. അഭൂതപൂർവ്വമായ നടപടികളും ജോലി തിടുക്കവും കണ്ടു ഭയാശങ്കകളോടുകൂടിയാണു മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി ആഫീസ് മുറിയിൽ കടന്നുചെന്നത്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ മുഖത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കൃത്രിമമായ ഭാവവും അത്ഭുതകരമായ പുഞ്ചിരിയും അദ്ദേഹം എന്തോ തന്നിൽനിന്നു മറയ്ക്കുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളായി മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികൾക്കു തോന്നി. ഭാര്യയെക്കണ്ട യുടെ ചങ്ങനാശേരി നേരത്തെ എഴുതിത്തയ്യാറാക്കി കൈവശം വച്ചിരുന്ന ൧൨൦൦ രൂപയുടെ ഒരു ചെക്ക പുറത്തെടുത്ത് അവരെ ഏല്പിച്ചു. “ഇതെന്തിനാണ്” എന്നു മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിസംഭ്രമത്തോടെ ചോദിച്ചു. “രണ്ടു മൂന്നു മാസത്തെ ചിലവിനുള്ള പണം കൈവശമിരിക്കട്ടെ” എന്നു മാത്രമാണുദ്ദേഹമതിനു മറുപടി പറഞ്ഞത്. മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിക്കു യാതൊരാലോചനയും കൂടാതെത്തന്നെ കാര്യം മുഴുവൻ ഒരു തൊടിയിടകൊണ്ടു മനസ്സിലായി. “അങ്ങു ജയിലിൽ പോക

വാൻ ഒരുങ്ങുകയാണ്” എന്നവർ അടക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഉല്ലാസത്തോടും ഖേദത്തോടുംകൂടി ഒരൊറ്റ ശ്വാസത്തിൽ പറഞ്ഞുതീർത്തു. “തീർച്ചയില്ല, സമാധാനമായിരിക്കട്ടെ” എന്നു മാത്രം അലോക്തിയിൽ മറുപടി പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം കഠിൻ ചെന്നു കയറി ഡ്രൈവറോടു കോട്ടയത്തേയ്ക്കു വണ്ടിവിട്ടു പോകുവാനാജ്ഞാപിച്ചു. നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടുകൂടി വണ്ടി റൂപ്പിയിൽ നിന്നു മറയുന്നതുവരെ നീശ്ചലമായി നിന്നിടത്തുനിന്നു നോക്കുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും മിസ്സസ് ചങ്ങനാശേരി ശക്തയായില്ല.

ചങ്ങനാശേരി അന്നു കോട്ടയത്തേയ്ക്കു യാത്ര ചെയ്യുകയാണ്. ഗവണ്മെൻറു സുപ്രസിദ്ധമായ ‘മലയാളമനോഹരമാ’ പത്രത്തിന്റെ ലൈസൻസ് ക്യാൻസൽ ചെയ്യുകയും പ്രസ്സുകണ്ടുകെട്ടുകയും ചെയ്തതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ കോട്ടയത്തെ പൌരന്മാർ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ മഹായോഗത്തിലാഭ്യക്ഷനായിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അന്നത്തെ യോഗത്തിൽ വെച്ചോ യോഗാനന്തരമോ സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനതന്നെ നിശ്ചയമില്ല. രാജ്യമെങ്ങും നിയമനിഷേധങ്ങളും മറ്റു പ്രകടനങ്ങളും വൻപിച്ചു തോതിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആവേശഭരിതരായ ജനങ്ങൾ ജയിലിലേയ്ക്കു് ഇറച്ചുകയറുന്നു. ജനപക്ഷത്തുനിന്നു് അക്രമങ്ങളും ഗവണ്മെൻറുപക്ഷത്തുനിന്നു ലാത്തിപ്രഹരങ്ങളും വെടിവയ്പ്പും നടക്കുന്നുണ്ടു്. രാജ്യത്തു് അസ്വസ്ഥത വർദ്ധിച്ചിരിക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു ശ്രമങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു പ്രതികൂലഭാവത്തോടുകൂടി വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. യോഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ നിയമവിരുദ്ധ സംഘടനയായ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സു് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ നടത്തുന്ന വിലാപസകപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു ഭാഗമായിട്ടാണു ഗവണ്മെൻറു കരുതിയിരുന്നതു്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പ്രസ്താവനകളെല്ലാംതന്നെ നിഷ്പക്ഷനിലയിലുള്ളവയാണെന്നാണു് അദ്ദേഹം അവകാശപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിലും അദ്ദേഹം സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിന്റെ പങ്കാളിയാണെന്നാണു ഗവണ്മെൻറു ധരിച്ചിരുന്നതു്. ചങ്ങനാശേരിയെ അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ള കിംവദന്തികൾ നാടങ്ങും

പ്രചരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അന്നത്തെ യോഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറസ്റ്റിൽകലാശിക്കുമെന്നു ന്യായമായി അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. അതുകൊണ്ടാണു യോഗത്തിനു പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം കമ്പനിയോടുകൂടിച്ചുപുതിയാക്കിയതും, ഏതാനും മാസത്തെ ചിലവിനുള്ള പണം ഭായ്യയെ ഏല്പിച്ചതും. എങ്കിലും അപ്പോഴും നിയമലംഘനം ചെയ്യണമെന്നദ്ദേഹത്തിനദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രതിഷേധ മഹായോഗം കോട്ടയത്തെ പെൺമുരമ്പാലയ്ക്കടുത്തു പ്രത്യേകം പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിനു സ്റ്റേറ്റ്കൗൺഗ്രസ്സുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമുള്ളതായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ല. നിർദ്ദോഷകരവും നിയമദത്തവുമായ പെൺമുരമ്പാലകാശം പ്രയോഗിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതകൾ പ്രതിനിധി വിഭാഗത്തിൽ ജയിൽവാസഭീതി അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ, വേണ്ടിവന്നാൽ ജയിൽവാസമനുഭവിക്കാനും അദ്ദേഹം തികച്ചും സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

മദ്രാസ് സിവിൽ ലിബർട്ടീസ് യൂണിയന്റെ അന്നത്തെ പ്രസിഡൻറായിരുന്ന ക്യാപ്റ്റൻ നിംബ്ക്കർ ചങ്ങനാശേരിയോടൊന്നിച്ച് അന്നു കോട്ടയത്തേയ്ക്കു യാത്രചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റ്കൗൺഗ്രസ്സിന്റെ നിയമലംഘനസംരംഭങ്ങളെ തടയുവാൻ നൂതനമായി നിർമ്മിച്ച നിയമങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിനുശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ പെൺമുരമ്പാലകാശം പ്രയോഗിക്കുവാൻ പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നന്വേഷിച്ചുറിപ്പാർട്ടു ചെയ്യുവാൻ മദ്രാസ് സിവിൽ ലിബർട്ടീസ് യൂണിയന്റെ നിയോഗമനുസരിച്ചു ക്യാപ്റ്റൻ നിംബ്ക്കർ തിരുവിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കോട്ടയം വൈ. എം. സി. എ. കെട്ടിടത്തിലാണു പ്രതിഷേധമഹായോഗം നടന്നത്. ഗംഭീരമായ അന്നത്തെ പൊതുയോഗം സമാധാനമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടി. പത്രലൈസൻസ് റദ്ദുചെയ്തതിൽ പ്രതിഷേധവും, ഫ്രീ-പ്രസ്-ലൈ-പ്രസ്-ലൈഷൻ പിൻവലിക്കണമെന്ന അപേക്ഷയും, അടങ്ങിയ രണ്ടു പ്രമേയങ്ങളാണു സമ്മേളനം ഐക്യകണ്ഠേണ അംഗീകരിച്ചത്. യോഗം ചങ്ങനാശേരിയെ അധികാരപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ചു

പ്രമേയങ്ങൾ യഥാകാലം അദ്ദേഹം ഗവൺമെന്റിനയച്ചുകൊടുത്തു.

മി. നിംബ്‌ക്കറുടെ തിരുവിതാംകൂർസന്ദർശനം മറ്റൊരു സന്ധിയാലോചനയ്ക്കു വഴി തെളിച്ചു. മൺ‌നവ്യ സെപ്റ്റംബർ ൧൧-ാം-നു ഗാന്ധിജി ഷീഗാണിൽനിന്നു ചങ്ങനാശേരിക്കു താഴെ ചേർന്ന കത്തയച്ചിരുന്നു.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പരമേശ്വരൻപിള്ളെ,

നീങ്ങളുടെ എഴുത്തു കിട്ടിയതിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അതു സഹായകമാണ്. ദയവുചെയ്തു തുടന്നു കത്തുകളയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. നിങ്ങൾക്കു പതിവായി എഴുത്തു കിട്ടുന്നുണ്ടോ?

ദിവാൻജിയെക്കുറിച്ചു തിരയുള്ള വ്യക്തിപരമായ ആരോപണങ്ങളുടെ പ്രസക്തിയില്ലായ്മയെ തികച്ചും മനസ്സിലാക്കണം. അവയെ നിയമപ്രകാരം തെളിയിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ നിരുപാധികമായി ചിന്തപ്പെടണം.

ബാബു.

ഈ എഴുത്തു ചങ്ങനാശേരി മി. നിംബ്‌ക്കറെ കാണിച്ചു. അദ്ദേഹം അതുകണ്ടാശാഭരിതനായിത്തീർന്നു. ഗവൺമെന്റും സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിലും തമ്മിൽ അഭിമാനകരമായ ഒരു രാജിയുണ്ടാക്കുവാൻ ഈ കത്തു മതിയായ അടിസ്ഥാനമാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. അതിലേയ്ക്കുള്ള പരിശ്രമങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചങ്ങനാശേരിയുടെ സഹകരണമളുത്രിച്ചു. സമാധാനകാംക്ഷിയായിരുന്ന ചങ്ങനാശേരി നിസ്സന്ദേഹം അതു നരകാമെന്നു വാശാനം ചെയ്തു. ചങ്ങനാശേരിയും മി. നിംബ്‌ക്കറുമൊന്നിച്ച് അടുത്ത ദിവസംതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തെത്തി. മി. നിംബ്‌ക്കർ ദിവാൻജിയെ സന്ദർശിച്ചു സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ നേതാക്കന്മാരെ ജയിലിൽ ചെന്നു കണ്ടു സംഭാഷണം ചെയ്യുവാൻ അനുമതിവാങ്ങി. അനന്തരം മി. നിംബ്‌ക്കറും ചങ്ങനാശേരിയും ഒന്നിച്ചുതന്നെ ജയിലിൽ ചെന്നു മെ. പട്ടം താണുപിള്ള, റി. എം. വർഗ്ഗീസ്, ജി. രാമചന്ദ്രൻ, വി. കെ. വേലായുധൻ എന്നിവരെക്കണ്ടു സന്ധിയാലോചനകൾ നടത്തി. ദിവാൻജിയിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന വാശാനങ്ങൾ നിസ്സ

നേമമായി അറിയണമെന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രൂപ്പുകാർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു കന്നി മൂന്നാംതീയതി മി. നിബ്കർ വീണ്ടും ദിവാൻജിയെക്കണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങൾ ഏഴുതി വാങ്ങി. ഉത്തരവാദിഭരണസ്ഥാപനാർത്ഥം അക്രമരഹിതവും സമാധാനപരവും ആയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ നടത്തുന്നതിൽ ഗവൺമെന്റിനു പ്രാതികൂല്യമില്ലെന്നും, മഹാരാജാവിനു സമർപ്പിച്ച മെമ്മോറാണ്ടത്തിലെ ആരോപണങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രൂപ്പു് നേതാക്കന്മാർ പിൻവലിക്കയും വ്യവസ്ഥാചിതവും സമാധാനപരവും ആയ രീതിയിലല്ലാതെ പ്രക്ഷോഭം തുടരുകയില്ലെന്ന് ഏല്പുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ തടവുകാരെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റു സന്നദ്ധമാണെന്നും, അങ്ങിനെ രണ്ടുമാസം സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രൂപ്പു പക്ഷത്തുനിന്ന് അക്രമങ്ങളുണ്ടാകാതിരിക്കയാണെങ്കിൽ ക്രിമിനൽദേഹതിനിയമം പിൻവലിക്കാമെന്നുമായിരുന്നു ദിവാൻജി നിർദ്ദേശിച്ചു വ്യവസ്ഥകൾ.

പ്രസ്തുത വ്യവസ്ഥകളുമായി ചങ്ങനാശേരിയും മി. നിബ്കറും വീണ്ടും സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രൂപ്പുനേതാക്കന്മാരെ ജയിലിൽച്ചെന്നു കണ്ടു. ജയിലിലുള്ള എല്ലാത്തടവുകാരും, അപ്പോഴും അറസ്റ്റിൽ പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരും പുറത്തു പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും ആയ നേതാക്കന്മാരും, തമ്മിൽ കൂടി ആലോചിക്കുവാൻ ഒരുവസരം ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ദിവാൻജിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകുവാൻ സാധ്യമാകയുള്ളൂ എന്നായിരുന്നു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രൂപ്പുനേതാക്കന്മാരുടെ മറുപടി. ഭയാശങ്കകളോടുകൂടി മി. നിബ്കർ വീണ്ടും ദിവാൻജിയെ കണ്ടു വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. അപ്രതീക്ഷിതമാംവണ്ണം ദിവാൻജി ആ അപേക്ഷയും അനുവദിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി കന്നി ൪-ാംനം- ജയിലിൽവെച്ചു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന രാഷ്ട്രീയതടവുകാർ, ലാക്കപ്പിൽ കിടന്നിരുന്നവരും അപ്പോഴും അറസ്റ്റിൽ പെട്ടിരുന്നില്ലാത്തവരും ആയ ഏതാനും നേതാക്കന്മാർ, എന്നിവരുടെ ഭീർഘമായ ഒരു കൂടിയാലോചന നടന്നു. ജയിലിൽ കൂടിയാലോചനകൾ നടക്കുമ്പോൾത്തന്നെ ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിക്കു താഴെച്ചേർന്നു കവിസന്ദേശമയച്ചിരുന്നു.

“സമാധാനാലോചനകൾ നടക്കുന്നു. മെമ്മോറാണ്ടം പിൻവലിക്കണമെന്നു ഭിവാൻജി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഞാനും ആ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കുന്നു. ചില അംഗങ്ങൾ അപ്രകാരം ചെയ്തില്ലെന്നു ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നു. മി. ടി. എം. വസ്ത്രീ സിൻറെ പേരും ഉൾപ്പെടുത്തി ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന മി. പട്ടം താണപിള്ളയ്ക്ക് അങ്ങയിൽനിന്നും ഒരു കമ്പി അത്യധികം സഹായകമായിരിക്കും.”

പുറത്തുള്ള നേതാക്കന്മാരുടേയും രാഷ്ട്രീയതടവുകാരുടേയും കൂടിയാലോചനകൾക്കുശേഷം ചങ്ങനാശേരിയും മി. നിംബ്കരും വീണ്ടും മി. താണപിള്ള തുടങ്ങിയ നേതാക്കന്മാരെ ജയിലിൽ ചെന്നു കണ്ടു. ഉത്തരവാദേരണസ്ഥാപനായ്കം യാതൊരു നടപടിയും കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഭിവാൻജി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിൻറെ വ്യവസ്ഥകളിലില്ലാത്തതു കൊണ്ടു് അവ അംഗീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും, സമരം ആരംഭിച്ച സ്ഥിതിക്ക് അതു ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിവരെ തുടരട്ടെ എന്നും, ആൺ അവരുടെ ആലോചനാഫലമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടതെന്നും, അതുകൊണ്ടു് സന്ധിയാലോചനകൾ ഫലപ്രദമാകണമെങ്കിൽ ഉത്തരവാദേരണസ്ഥാപനായ്കം എന്തെങ്കിലും നടപടികളാർജ്ജിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറ് ഒരുങ്ങണമെന്നു മാണു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിലു വേണ്ടി മി. പട്ടം താണപിള്ള നരകിയ മറുപടി. സന്ധിയാലോചനകൾ അങ്ങിനെ തകൺ പോയി. മി. നിംബ്കർ തിരുവിതാംകൂർ വിട്ടു. ചങ്ങനാശേരി വിവരം ഗാന്ധിജിയെ കമ്പിമൂലമറിയിച്ചു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ആദ്യത്തെ കമ്പിയിലെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു ഗാന്ധിജി മെ. പട്ടം താണപിള്ളയുടേയും വസ്ത്രീസിന്റേയും പേരുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ജയിലിലേയ്ക്കു് ഒരു കമ്പിസന്ദേശമയച്ചിരുന്നു എന്നു ഉള്ളും ഇവിടെ പ്രസ്താവുമാണു്.

തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അനിഷ്ടഫലങ്ങളിലേയ്ക്കു തപരിതമായി പ്രയാണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ വിവരം ഗാന്ധിജിയെ ധരിപ്പിച്ചു വല്ല പരിഹാരമാർഗ്ഗവും ആരായുവാൻ ഉള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു കന്നിമാസം ൮-ാംനം- ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഡൽഹിയിലെത്തിയതിനുശേഷം തുടർച്ചയായി രണ്ടു

ദിവസം അദ്ദേഹം ഗാന്ധിജിയെ നേരിട്ടു കണ്ട് അഭിമുഖസംഭാഷണം നടത്തി. തിരുവിതാംകൂറിലെ സ്ഥിതിഗതികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായി ഗാന്ധിജിയെ അറിയിച്ചു. ഒരു പ്രസ്താവനമൂലം സ്വാഭാപ്രായങ്ങൾ വിശദപ്പെടുത്താമെന്നു ഗാന്ധിജി സംഭാഷണമവസാനിച്ചപ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിയോടു പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹിയിൽനിന്നു തിരിച്ചുപോന്നു. ഡൽഹിയിൽനിന്നും മടങ്ങുന്ന വഴി ചങ്ങനാശേരി ബാംബേയിലിറങ്ങി. അവിടെവെച്ചുതന്നെ ആശ്ചര്യകരമായ മറ്റൊരു സംഭവമുണ്ടായി. ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിയുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊരു പത്രപ്രസ്താവനയും പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ഹിന്ദുപത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേക ലേഖകൻ ഡൽഹിയിൽനിന്ന് ആ സംഭാഷണത്തെപ്പറ്റി അനധികൃതവും അവാസ്തവവുമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സെപ്റ്റംബർ ൩൦-ാംതീയതിയിലെ ഹിന്ദുപത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സിറിയൻക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണെന്നും, അതുകൊണ്ടാണു ദിവാൻജിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിക്കുവാൻ അവർ വിസമ്മതിക്കുന്നതെന്നും, ദിവാൻജിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷരും ശരിയാണെന്നും, ഭാവിയിൽ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സിനെ ഉപദേശിക്കുവാൻ താൻ തയ്യാറല്ലെന്നും, ഗാന്ധിജി ചങ്ങനാശേരിയെ ധരിച്ചിട്ടുഎന്നും, ദുരഭിമാനംകൊണ്ടാണു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിക്കാത്തതെന്നു ചങ്ങനാശേരി ഗാന്ധിജിയെ അറിയിച്ചു എന്നും, ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. കൂടാതെ ഗാന്ധിജിയുടെ സന്ദേശം സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സുകാരെ അറിയിക്കുവാൻ ചങ്ങനാശേരി നിയുക്തനായിരിക്കയാണെന്നും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി അതൃപ്തപരതന്ത്രനായിട്ടാണ് ഈ റിപ്പോർട്ടു വായിച്ചതീർത്തത്. അസത്യസംപൂർണ്ണവും അബദ്ധജടിലവുമായ പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ടിന്റെ കർതൃത്വം ആരിലാണു ചുമത്തേണ്ടതെന്ന് എത്രമാത്രം ആലോചിച്ചിട്ടും അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിലായില്ല. ഒരൊറ്റപത്രലേഖകനോടുകൂടിയും ഗാന്ധിജിയുമായി നടന്ന സംഭാഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചുദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ പത്രറിപ്പോർട്ടിനെ പ്രതിഷേധിച്ചു

കൊണ്ട് അക്രോബർ മുന്നാതീയ്യതി ഗാന്ധിജി പുറപ്പെടുവിച്ചിരുന്ന പ്രസ്താവനയും ചങ്ങനാശേരിക്ക് അപ്പോൾത്തന്നെ ലഭിച്ചു. ഉടൻതന്നെ ചങ്ങനാശേരി യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഗാന്ധിജിക്ക് ഒരു കത്തെഴുതി. അനന്തരം അദ്ദേഹം മദ്രാസിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. മദ്രാസിലെത്തിയതിനുശേഷം ഹിന്ദുറിപ്പോർട്ടിനെ പ്രതിഷേധിച്ചുകൊണ്ടും, അതിലടങ്ങിയിരുന്ന വ്യാജപ്രസ്താവനകളെ വിശദീകരിച്ചും അദ്ദേഹം ആ പത്രത്തിന് ഒരു പ്രസ്താവന നൽകി.

ബാംബേയിൽനിന്നും ഗാന്ധിജിക്കു ചങ്ങനാശേരി അയച്ചിരുന്ന കുത്തിനു താഴെ ചേർന്ന മറുപടി അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു കിട്ടി.

“പ്രിയപ്പെട്ട പരമേശ്വരൻ,

എന്തൊരു ദുരന്തം! എനിക്കു നിരവധി പ്രതിഷേധങ്ങൾ ലഭിച്ചപ്പോൾ, ആ രാഷ്ട്രീയ ഞാനെന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. നിങ്ങളുടെ പ്രതിഷേധം ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനാഗ്രഹിക്കുകയും ആശങ്കിക്കാനുവേണ്ടി ഈ കാർഡ് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. കൊല്ലം ചെറുപുഴ എന്ന വാർഡിലുപരി എന്തു പറയുന്നു?

ബാപ്പ.

അതിനു മറുപടിയായി പെഷോവാറിലായിരുന്ന ഗാന്ധിജിക്കു ചങ്ങനാശേരി താഴെച്ചേർന്ന കമ്പി അയച്ചുകൊടുത്തു.

“അങ്ങയുടെ എഴുത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു. എന്റെ എഴുത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും അതിനെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ ഇവിടെയുണ്ടായിരിക്കുന്ന തെറ്റിദ്ധാരണ അധികവും തീരും. കാർഡ് എഴുതിയിരിക്കുന്ന കൊല്ലം ചെറുപുഴ ശരിയാണ്, വിസ്തരിച്ചു കത്തെഴുതുന്നുണ്ട്. പരമേശ്വരൻ.”

ഗാന്ധിജിയുടെ മറുപടിയിൽ പറയുന്ന ഹരിജനിലെ തിരുത്തു താഴെ ഉൾരിക്കുന്നു.

“തിരുവിതാംകൂറിനെക്കുറിച്ച് അക്രോബർ വ്യാജപ്രസ്താവനയിലെ ഹരിജനിൽ ഞാൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പ്രസ്താവനയെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടു, താൻ യാതൊരു പത്രപ്രസ്താവനയും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും, ഞാനുമായുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ ആരേയും അനുവദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ശ്രീ. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള എനിക്കെഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ വിവരങ്ങൾ നൽകിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പിന്നത്തുപോയി എന്നുള്ള എന്റെ പ്രസ്താവനയിലെ ഭാഗം കണ്ടു ഉടനെ അദ്ദേഹം അതിനെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു പ്രസ്താവന പുറപ്പെടുവിച്ചു. സംശയലേശമെന്നിയെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീ

ക്ഷേമത്തെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, എന്റെ ലേഖകന്മാർ ആക്ഷേപം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ, എന്നോടു ചോദിക്കാതെ കൂടിക്കാഴ്ചയെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പ്രസ്തുതപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അവിവേകം ശ്രീ. കെ. പി. പിള്ളയെപ്പോലെ സൂക്ഷ്മശീലനും ഉചിതമന്തനും ആയ ഒരാൾക്ക് ഉണ്ടായിപ്പോയല്ലോ എന്ന് ഞാൻ വേറിട്ടു. ഞാൻ ഏഴുതീയ റശീകർ ഏഴുതൂണുതിനുമുമ്പ് അദ്ദേഹത്തോടു് അന്വേഷിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ സമയം വളരെ സാരമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ഈ തീരുത്തൽ ചെയ്യുവാൻ എനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. ശ്രീ. കെ. പി. പിള്ളയെപ്പോലെ വിശ്വസ്തനായ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനോടു് അദ്ദേഹം പറയാത്തതിനെ ആരോപിച്ചു്, അറിയാതെയൊന്നെങ്കിലും ഞാൻ ചെയ്തോടായ അനീതിയെപ്പറ്റി നിവൃത്തി വ്യസനിക്കുന്നു.”

ഡൽഹിയിൽനിന്നു ചങ്ങനാശേരി തിരുവനന്തപുരത്തു മടങ്ങിയെത്തുമ്പോൾ ആറാമത്തെ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡൻറായിരുന്ന മി. പി. കെ. കുമാരൻ എം. എൽ. എ-യുടെ ഒരു കമ്പി അദ്ദേഹത്തെ കാത്തു കിടന്നിരുന്നു. അതിതാണ്.

“കാൺഗ്രസ്സിനെ ഒരു തെറ്റായ രീതിയിൽ ചിത്രീകരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ അമ്പരക്കുന്നു.”

ഈ ഘട്ടത്തിൽ മി. കുമാരനെ അറസ്റ്റു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ അടുത്ത പ്രസിഡൻറായിരുന്ന മി. എൻ. വി. ചാക്കോയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി താഴെച്ചേർക്കുന്ന മറുപടി അയച്ചുകൊടുത്തു.

൨൧ കന്നി ൧൧൧൪.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. ചാക്കോ,

ഉത്തരേന്ത്യയിൽനിന്നും ഞാൻ മടങ്ങി ഇന്ന് ഇവിടെ എത്തിയപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ മുൻഗാമിയായിരുന്ന മി. കുമാരൻ ഒക്ടോബർ ൨-ാം-നു അയച്ച കമ്പി എന്നു കാത്തുകിടക്കുകയായിരുന്നു. മി. കുമാരൻ ജയിലിലായതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ കത്തു് നിങ്ങൾക്കെഴുതുകയാണ്. ഞാനും മഹാത്മജിയുമാരുണ്ടായ കൂടിക്കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചു സെപ്റ്റംബർ ൩൦-ാം-നിലെ ഹിന്ദുവിൽ ഡൽഹിയിൽനിന്നും ‘ഒരു പ്രത്യേക ലേഖകൻ’ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ റിപ്പോർട്ടിനെ ആധാരമാക്കിയതാണു കമ്പി എൻ്റെ തോന്നുന്നു. അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ ഹിന്ദു റിപ്പോർട്ടിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ മദിരാശിയിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പത്രപ്രസ്താവന തെറ്റിദ്ധാരണകളെ നീക്കമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇനിയും നിങ്ങൾക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ, അവയെ ട്രീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പു്)

ചങ്ങനാശേരി ഡൽഹിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ കടയ്ക്കൽ, കല്ലറ, പാങ്ങോടു മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അക്രമം വെട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും, ഗവൺമെന്റ് അതിനെ അമർത്തുകയും ചെയ്തു. അക്രമം നടന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി പരിഭ്രമഭയനകങ്ങളായ പല വാർത്തകളും ചങ്ങനാശേരിയുടെ കണ്ണുകളിൽ വന്നെത്തി. ഒരു നിഷ്പക്ഷ നിരീക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ പ്രസ്തുത സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അക്ടോബർ ൧൧-൦൯- അദ്ദേഹം കടയ്ക്കലെത്തി പല സ്ഥലങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു പലരേയും കണ്ടുമുട്ടി ഭീഷ്മമായ സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയതിനുശേഷം തിരിച്ചുപോന്നു. അനന്തരം അദ്ദേഹം കണ്ടതും കേട്ടതുമായ വിവരങ്ങൾ കാണിച്ച് ഒരു പത്രപ്രസ്താവന പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം ൫൦

മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ തിരുനാൾവാരത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ചു, നിയമവിരുദ്ധസംഘമായ സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു വൻപിച്ച പ്രകടനം നടത്തുവാൻ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ഖജ്ജുസഹസ്രം ധർമ്മഭടന്മാർ വന്നുവേണ്ടുതും, എന്നാൽ അപ്രതീക്ഷിതമായി അന്നേദിവസം രാഷ്ട്രീയതടവുകാരെ ഗവണ്മെൻറു വിമോചിപ്പിച്ചതും, സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സും, യൂതുലീറ്റും നിയമവിരുദ്ധസംഘങ്ങളാണെന്നുള്ള പ്രഖ്യാപനം പിൻവലിച്ചതും, അതിനുശേഷം സ്റ്റേറ്റ്കാൺഗ്രസ്സു് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി സമ്മേളിച്ചു് ഒരു നിവേദകസംഘത്തെ ഗാന്ധിജിയെ സന്ദർശിക്കുവാൻ നിയോഗിച്ചതും, ദിവാൻജിക്കെതിരായുള്ള ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിക്കുവാൻ ഗാന്ധിജി ഉപദേശിച്ചതും, വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അതിരറ്റ വൈമനസ്യത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറു പ്രാസികൃഷ്ടൻനടപടികളാരംഭിച്ചതിനുശേഷം ജയിലിൽവെച്ചു് ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിച്ചതും ആയ ചരിത്രം ഇവിടെ അപ്രസക്തമാൺ്.

കാൺഗ്രസ്സു് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അടിക്കടി സമ്മേളിച്ച രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു പ്രമേയങ്ങൾ പാസാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആരോപണങ്ങൾ പിൻവലിച്ചതിനുശേഷം അവഗാഢമായ ആലോചനകൾ നടത്തി ഒടുവിൽ രണ്ടാമതും സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുവാൻതന്നെ കമ്മിറ്റി തീർച്ചയാക്കി. ഈ ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി ഗാന്ധിജിയുമായി നേരിട്ടു കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലേ രാഷ്ട്രീയക്ഷഴപ്പങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായ ഒരു പശ്ചാത്തപനമുണ്ടാക്കുവാൻ ഗാന്ധിജിയും ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ ആ യത്നങ്ങളും സഫലമായില്ല. അതുകൊണ്ടു രണ്ടാമതും നിയമലംഘനമാരംഭിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളെ അദ്ദേഹവും അനഗ്രഹിക്കാതിരുന്നില്ല. മീനം ൧൨-ാംനു നിയമനിഷേധമാരംഭിക്കുവാൻ കമ്മിറ്റി നിശ്ചയിച്ചു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി തന്റെ റവ്യേവികാരങ്ങൾ
 ദിവാൻജിയെ അറിയിക്കുവാൻതന്നെ നിശ്ചയിച്ചു. ഇതിനി
 കയ്യിൽ പല സംഭവങ്ങളും നടന്നുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. നിയമലംഘനം
 ചെയ്ത തടവുകാരുടെയും പത്തൊൻപതു നിയമസഭാംഗ
 ങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റ് നിയമസഭയിൽനിന്നു സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കി.
 ഉൾജ്വലസ്വഭാവ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകന്മാരെ അപ്പോഴും
 ഹോംലീസുകാർ ബന്ധനസ്ഥരാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭരണപരി
 ഷ്കാരം സംബന്ധിച്ച യാതൊരു നടപടികളും സ്വീകരിക്ക
 വാൻ ഗവണ്മെന്റ് സന്നദ്ധമായില്ല. ഈ സംഭവങ്ങളുടെ നേരി
 ട്ടുള്ള പ്രത്യാഘാതമെന്ന നിലയിലാണ് സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ്
 സത്യാഗ്രഹമാരംഭിക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയത്. ഫർണൻ
 ജാറുവരി ൨൫-ാം-നു- അദ്ദേഹം ദിവാൻജിക്കു താഴെച്ചേർന്ന
 കത്തയച്ചു.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

എന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിഗതിയെക്കുറിച്ചു ചില സുപ്രധാനങ്ങളായ
 സംഗതികൾ താങ്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ഞാൻ ഈ കത്തെ
 ഴുതുന്നത്. ആ നശിച്ച മെമ്മോറാണ്ടും പിൻവലിച്ചതിനുശേഷം സ്റ്റേറ്റ്
 കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളോട് ഒരു രണ്ടുകനയം അങ്ങു കൈകൊള്ളുമെന്നു
 ഞാൻ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. ഈ ആശയംലാണ്, മെമ്മോറാണ്ടും
 പിൻവലിക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സിനെ നിർബന്ധിക്കുവാൻ എന്റെ സഹ
 ധീനബലം മുഴുവനും ഞാൻ ഗാസിജിയൽ ചെയ്യുന്നതായത്. ഇപ്പോഴും
 ധൃതിനായി ഞാൻ ചെയ്തതെല്ലാം അങ്ങയ്ക്കറിയാം. പക്ഷേ നിർഭാഗ്യവ
 ശാൽ എന്റെ ആശ ഫലിച്ചിട്ടില്ല. പ്രത്യേക, താങ്കൾ വട്ടിയുൾക്കൊള്ള
 നം നിരോധിച്ചു. (ഇതു മെമ്മോറാണ്ടും പിൻവലിക്കുന്നതിനു മുൻപായിരുന്നു
 ചെങ്കിലും അനാവശ്യകമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു.) ഇപ്പോഴിതാ,
 തടവുകാരുടെ അനുഭവിച്ച സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ് മെമ്പറന്മാരെ നിയമസഭയി
 ലും ബാറിൽ അയാഗ്രഹിക്കിയിരിക്കുന്നു. പോരാ, സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസ്സ്
 അംഗങ്ങളെ ദിനപ്രതി അറസ്റ്റ് ചെയ്തു വിസ്മരിക്കാതെ കസ്റ്റഡിയിൽ
 സൂക്ഷിക്കുന്നു. കുറേ സമ്മതിച്ചു, ശിക്ഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ തടവുകാരു
 കേയും കേസുകൾ, അന്യായമായി നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു. റിപ്പോർട്ട് ചെ
 യ്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ തടവുകാരുടെ എണ്ണം അത്രയധികമല്ലായിരിക്കാം.
 ഇൻസ്പെക്ടർജനറൽ സമ്മതിച്ചു സംഖ്യയെന്നയും നല്ല ഒരു തുകയാണ്.
 അറസ്റ്റ് കളുടെ എണ്ണമല്ല, അവയുടെ ന്യായവും അന്യായവുമാണു
 കണക്കാക്കേണ്ടത്. ബാസ്റ്റിൽ (Bastille) കീഴടക്കിയപ്പോൾ അതിൽ
 അരു ഡസൻ അളകളിൽ കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.
 ഇതിനു ഗവണ്മെന്റിനു സഹായം കാരണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷേ അവയെ

അംഗീകരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും സാധ്യതയില്ലെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാംപുറമേ, ശ്രീ. അ. ഞാനാലോചനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വെച്ചു സാധാരണ സ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശിക്കുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും, ജയിൽ അധികൃതരോടു പരാതി പറഞ്ഞിട്ടു ഫലമുണ്ടായില്ലെന്നും അവർ കോടതിയിൽ നൽകിയ പ്രസ്താവനയും വരുന്നു. ഇവയെല്ലാം പരിഹാരം നൽകി, ഈ ദൈവഭക്തന്മാർ പിടിച്ചു രാജ്യത്തു സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ ഗവണ്മന്ത്രി സാധിക്കും. ഒരു സൗഹൃദപരിഹാരം സ്ഥിതിഗതികൾക്കു ശാന്തിയുണ്ടാക്കും. രാഷ്ട്രീയതടവുകാരെ മോചിപ്പിക്കുകയും ഉത്തരവാദിഭരണസ്ഥാപനം: മില നടപടികൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു മാത്രമാണു സ്റ്റേറ്റുകാർഗ്രന്ഥകാർ പറയുന്നതു്. ഈ അപേക്ഷകളെ അനുകൂലമായി ഗവണ്മന്ത്രിനു പരിഗണിക്കുമതോ? ഈ അപേക്ഷകൾ ഗവണ്മന്ത്രിയുടെ കൈകൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ, സ്റ്റേറ്റുകാർഗ്രന്ഥകാർ സിവിൽനിയമലംഘനം തുടങ്ങാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നില്ല. മുൻപാഞ്ഞ സംഗതികൾ അവയെ അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചുതന്നു. ഉദാഹരണമായിട്ടുള്ളതു ഗവണ്മന്ത്രിനു അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ ദാക്ഷിണ്യത്തോടെ വീക്ഷിച്ചു്, അങ്ങനെയൊരു സംഗതിയുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ഞാൻ മുഖ്യമായി പറഞ്ഞ സംഗതികൾമൂലം, ഗവണ്മന്ത്രിയുടെ എത്രയെത്ര മനസ്സിലാക്കുന്നതെങ്കിലും സ്ഥിതിഗതികൾ വളരെ വിഷമമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നു്, ഏതു പരിതഃസ്ഥിതിയിലും ഉദാസീനനീരീക്ഷകരായിരിക്കാൻ അവർക്കുപോലും സാധ്യമല്ല. അങ്ങനെയെങ്കിലും മുഖ്യമായി ഈ കാര്യങ്ങൾ പറയണമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. പക്ഷേ ഇതിനെയൊക്കെ അങ്ങയുടെ ധാരാളം ജോലിത്തരങ്ങളിൽനിന്നു് അങ്ങയെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കരുതെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എന്നു ഞാനാലോചനയെങ്കിൽ, അങ്ങു് എപ്പോഴെങ്കിലും വിളിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് എഴുതുവാൻ എടുത്തു സാധ്യതയിൽ മാറ്റം ചെയ്യാൻ കഴിയും;

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പു്)

ഈ കത്തിനു ഭിവാൻജി ചങ്ങനാശേരിക്കയച്ചു മറുപടി ഇതായിരുന്നു.

കേരളീയർ, തിരുവനന്തപുരം.

൧൯൩൯ ഫെബ്രുവരി ൩.

പ്രിയപ്പെട്ട മി. പരമേശ്വരൻപിള്ളേ,

നിങ്ങളുടെ എഴുത്തു കിട്ടി. നിങ്ങൾ കാണുന്നപ്രകാരമുള്ള സ്ഥിതിഗതികളെ തുറന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പരിപൂർണ്ണമായ അന്വേഷണങ്ങൾക്കു ശേഷം, മിസ്സ് അ. ഞാനാലോചനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വെച്ചു സാധാരണ സ്രീകൃഷ്ണൻ ഉപദേശിക്കുകയും അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും, ജയിൽ അധികൃതരോടു പരാതി പറഞ്ഞിട്ടു ഫലമുണ്ടായില്ലെന്നും അവർ കോടതിയിൽ നൽകിയ പ്രസ്താവനയും വരുന്നു. ഇവയെല്ലാം പരിഹാരം നൽകി, ഈ ദൈവഭക്തന്മാർ പിടിച്ചു രാജ്യത്തു സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ ഗവണ്മന്ത്രി സാധിക്കും. ഒരു സൗഹൃദപരിഹാരം സ്ഥിതിഗതികൾക്കു ശാന്തിയുണ്ടാക്കും. രാഷ്ട്രീയതടവുകാരെ മോചിപ്പിക്കുകയും ഉത്തരവാദിഭരണസ്ഥാപനം: മില നടപടികൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു മാത്രമാണു സ്റ്റേറ്റുകാർഗ്രന്ഥകാർ പറയുന്നതു്. ഈ അപേക്ഷകളെ അനുകൂലമായി ഗവണ്മന്ത്രിനു പരിഗണിക്കുമതോ? ഈ അപേക്ഷകൾ ഗവണ്മന്ത്രിയുടെ കൈകൾക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ, സ്റ്റേറ്റുകാർഗ്രന്ഥകാർ സിവിൽനിയമലംഘനം തുടങ്ങാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഞാൻ വിസ്മയിക്കുന്നില്ല. മുൻപാഞ്ഞ സംഗതികൾ അവയെ അതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചുതന്നു. ഉദാഹരണമായിട്ടുള്ളതു ഗവണ്മന്ത്രിനു അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ ദാക്ഷിണ്യത്തോടെ വീക്ഷിച്ചു്, അങ്ങനെയൊരു സംഗതിയുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ണെന് എ്നിക്ക ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. വാസ്തവസംഗതികൾ പൊതുജന സമക്ഷം സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, തടവുകാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നുവെന്ന സ്റ്റേറ്റ്കൗൺസ്യൂകാർ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള കഥകളും അടിവഥാനരഹിതങ്ങളാകുന്നു. സത്യത്തേയും അക്രമരാഹിത്യത്തേയും ആരാധിക്കുന്നവർ ഇത്തരം മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിക്കുന്നതിൽ പരിതപിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രവർത്തകസമിതിയുടെ നൂ കാളങ്ങളുള്ള പ്രത്യക്ഷപത്രവും എനിക്കു വിസ്മരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഉത്തരവാദിഭരണപ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് തെളിവുകളുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷി ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രത്യക്ഷപത്രം പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുക സാധ്യമല്ല. അവരുടെ കാര്യപരിപാടി, ഭരണപരമല്ലെങ്കിൽ, വിനോദപരമായിരിക്കുന്നു. പ്രായേണ എല്ലാ ആദായമാർഗ്ഗങ്ങളും ഗവൺമെന്റിനടച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് അവരുടെ വിചാരം. അതേ സമയത്തുതന്നെ എല്ലാ വിധം ചിലവുകളും വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നും പ്രമേയങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ചുമതലാഭാരബാധത്തിനോ ആലോചനയ്ക്കോ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന നടപടിയല്ല ഇത്.

ഇവയെല്ലാം അവഗണിച്ചാൽ, ഞാൻ കൽക്കട്ടായിൽവെച്ചു പറഞ്ഞതുപോലെ ബ്രി:മാതൃകയിൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയോടുത്തുരാജിതം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ മഹാരാജാവു നിശ്ചയിക്കുമ്പോഴും നിശ്ചയിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഉത്തരവാദിഭരണം അനുവദിക്കുക മാത്രമാണു നിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റിനൊടുക്കാനുള്ള അടുത്ത പടിയെന്ന വ്യക്തത അവശേഷിക്കുന്നു. രാജക്കോട്ട്, ഹൈദരാബാദ്, ബറോഡ, ഒറീസാ ഇവിടങ്ങളിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളും തിരുച്ചിതാകൂറിലെ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ പെരുമാറ്റവും, തൽക്കലം അപ്രകാരം ഒരു മാറ്റം വരുത്തുവാൻ ഭരണാധികാരിയെ പ്രേരണാഹിപ്പിക്കുകയോ ശക്തസഹായം ചെയ്യുന്ന ഘടകങ്ങളല്ല. കൂടാതെ, ബ്രി: ഇൻസ്ത്യയിലെ ഉത്തരവാദിഭരണമെന്നു പറയുന്നതു്, കൺഗ്രസ്സ് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റിയിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച ഭരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതിനെതിരായി ലഹളയുടെ ചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അതു് പ്രജാധിപത്യത്തിനു നേരെ വിരുദ്ധമാണെന്നും അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസാനമായി രാഷ്ട്രീയവും ധനപരവുമായ സഹായത്തിനായി, വാർദ്ധാ, അലഹബാദ്, ഡൽഹി, കൊച്ചി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു ഭൃഷ്ടി പതിക്കുന്നതായി ഇന്നുള്ള വാസനയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന യാതൊരു രാഷ്ട്രീയപുരോഗതിയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കട്ടെ,

ഈ പരിതഃസ്ഥിതികളിലും, തൽക്കാലത്തേയ്ക്കും നാം അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു പരസ്പരം സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ (ഒപ്പ്)

ഭിവാൻജിയുടെ മറുപടി ചങ്ങനാശേരിയേ കൂടുതൽ അസ്വസ്ഥചിത്തനാക്കിത്തീർത്തതേയുള്ളു. ഹമദ് മകരം ൨൩-ാം തീയതി നിയമസഭാംഗങ്ങളെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിയതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ തിരുവനന്തപുരത്തുവെച്ച് ഒരു പെരുമഹാ

യോഗം കൂടി. യോഗത്തിലാല്പ്യക്ഷം വഹിച്ചതു ചങ്ങനാശേരിയ
 പ്ലാതെ മറ്റാരുമായിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരി ചെയ്ത ഉത്തേജക
 മായ അല്പ്യക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിൽ
 കക്ഷിയാഗങ്ങളെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കിയതുമൂലം “വെറും മര
 കൈകൾ”മാത്രമേ നിയമസഭയിലവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നു
 പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ പ്രസ്താവന അടുത്ത നിയമസഭാ
 സമ്മേളനത്തിൽ “മരക്കൈകളുടെ ”കഠിനമായ പ്രതിഷേധ
 ത്തിനു കാരണമാക്കി.

യോഗം പിരിഞ്ഞതിനുശേഷം അന്നു രാത്രിതന്നെ
 ചങ്ങനാശേരി കൊല്ലത്തെത്തി. അടുത്ത പ്രഭാതത്തിൽ അദ്ദേ
 ഫം തന്റെ സെക്രട്ടറിയെ വിളിച്ചു സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിലംഗമാ
 യിച്ചേരുവാനുള്ള ഒരു രസീതുപുസ്തകം കൊണ്ടുവരുവാനാവശ്യ
 പ്പെട്ടു. അതുതപരതന്ത്രനായ സിക്രട്ടറി കൊല്ലത്തു സ്റ്റേറ്റുക
 ഔൺസിൽ ആഫീസിലേയ്ക്കോടി ഒരു രസീതുപുസ്തകവുമായി
 അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ തിരിച്ചെത്തി. അദ്ദേഹം അപ്പോൾത
 ന്നെ അവിടെവെച്ചു സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിലംഗമായിച്ചേർന്നു.
 അടുത്ത വണ്ടിയിൽ അദ്ദേഹം കൊല്ലത്തുനിന്നു കേരകഷ്ക
 സംഘം സംബന്ധിച്ച ജോലികൾക്കായി ബാംഗ്ലൂർ, ഡൽഹി
 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. തിവിതാംകൂർ വിട്ടു
 വോൾ അദ്ദേഹം ഒരു സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിൽ അംഗമായിരുന്നു
 എന്നുള്ള വിവരം അന്നു തിരുവനന്തപുരത്തായിരുന്ന ഭായ്പോ
 ലും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ബാംഗ്ലൂരിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം ഭായ്പോ
 ല്ലുവേഴ്തിയ കത്തിൽ മാത്രമേ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിര
 നുള്ളൂ.

ഈ സംഭവം ചങ്ങനാശേരിയുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങ
 ളുടെ പാരമ്യമായിരുന്നു എന്നു പറയാം. സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിൽ
 വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി മീനം ഗുഹ-ാംതീയതി നിയമനിഷേധം
 ആരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടും,
 അതു തന്റെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാക്കുവാനിടയുള്ള പ്രത്യാഘാത
 ങ്ങളുടെ വലിപ്പം ധരിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ആ ഘട്ടത്തിലദ്ദേഹം
 സ്റ്റേറ്റുകൗൺസിലംഗമായിട്ടു ചേർന്നത്. സുഖീർഘമാ
 യിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽ
 പോലും ഒരു നിയമലംഘകനായി അദ്ദേഹത്തെ ആരും ഭർശി
 ച്ചിട്ടില്ല. രാജ്യനിയമങ്ങൾ എത്ര അനീതിപരങ്ങളാണെങ്കിൽ

കൂടിയും അവയെ ആദരിക്കയും അനുസരിക്കയും ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു മനോഭാവമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തത്തിലും മജ്ജയിലുംകൂടി കലർന്നിരുന്നത്. വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭങ്ങളെ അതിലംഘിക്കുന്ന യാതൊരു പ്രവർത്തനങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അന്നുവരെ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ല. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസിന്റെ ആദ്യത്തെ നിയമലംഘനപ്രസ്ഥാനത്തോടു് അദ്ദേഹത്തിന്നു ഭാവമാണുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും അതൊഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വഹിയാത്ത ഒരു ദൂരനതയായിരുന്നു എന്നദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നില്ല. കൂടുതൽ രണ്ടുകുറുമ്പിയും എളിയും സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസിനു പ്രകടമാക്കുമായിരുന്നു എന്നദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും സംഭവങ്ങളുടെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള ചലനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വിപ്ലവപരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയമായി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ ഒന്നൊന്നായി പുരോഭോഗത്തു തകർന്നുവീഴുന്നതുപോലെ തോന്നി. ഹൃദയപരിശോധന ചെയ്തു നൂതനമായ ചില തത്വങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. എങ്കിലും പഴയ സാഹചര്യങ്ങളോടും ആദർശങ്ങളോടും വിട്ടുപിരിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വൈമനസ്സും തോന്നാതിരുന്നില്ല. ചുരുപാടും അലതല്പിക്കൊണ്ടിരുന്ന തീക്ഷ്ണവികാരങ്ങൾ ഹൃദയത്തിലേക്കിറച്ചുകയറി അവിടെ ഉരുങ്ങിപ്പിരിച്ചു പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു ഭാഗത്തു നിയമഭക്തനായ ഒരുത്തമപൗരന്റെ ബുദ്ധിപ്രധാനമായ വിവേചനാശക്തിയിൽനിന്നുദ്ദീപിക്കുന്ന വികാരങ്ങൾ; മറുഭാഗത്തു ചുരുപാടുമുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങുന്ന സപാതന്ത്ര പ്രകാശമുത്തിന്റെ മാറ്റൊലികൾ ജനിച്ചിടുന്ന ഹൃദയവിക്ഷോഭങ്ങൾ. ഈ വികാരസമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ ഉല്ലാസനാകലമായ അഹോരാത്രങ്ങൾതന്നെ അദ്ദേഹം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഒടുവിൽ കൂലക്ഷയമായ ചിന്തയുടേയും ഭീർഘവീക്ഷണത്തിന്റേയും ഫലമായി പ്രയാണമാർഗ്ഗം അദ്ദേഹം തെളിഞ്ഞു കണ്ടു. ആ സപാതന്ത്ര പ്രസരത്തിൽ യഥാർത്ഥമായ പങ്കു വഹിക്കുവാൻ കർത്തവ്യബോധമദ്ദേഹത്തെ മാടിവിളിച്ചു. ഭവിഷ്യത്തുക്കൾ പരിഗണിക്കാതെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആഹ്വാനം അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. ചങ്ങനാശേരി സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തു.

അദ്ധ്യായം ൫൧

ചങ്ങനാശേരി ഗുഹർ കുമാരസാവസാനത്തിൽ ഡൽഹിയിൽനിന്നു തിരിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തെത്തിയപ്പോൾ ചീഫ് സിക്രട്ടറിയുടെ ഒരു കത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ കത്തു് ഇതാണു്.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

താങ്കൾ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ ചെയർമാൻ പത്രങ്ങളിൽനിന്നറിയുന്നു. അതു പരമോത്സാഹത്തോടുകൂടി എന്നറിയിക്കുവാൻ സന്തോഷത്തോടുകൂടി എഴുതുന്നു.

എം. കെ. നീലകണ്ഠയ്യർ (ഒപ്പു്)

ഇതു കത്തിനു് അദ്ദേഹം താഴെച്ചേർക്കുന്ന മറുപടി നൽകി.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

ഗുഹർ മാജിസ്റ്റ്രേറ്റ് ഡിവിഷൻ/സി. എസ്. റവന്യൂ ഏജൻസി, നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. മൈസൂർ, ഡൽഹി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചാരം കഴിഞ്ഞു മാജിസ്റ്റ്രേറ്റ് ഡിവിഷൻ വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം തിരുവനന്തപുരത്തു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോഴാണ് ആ കത്തു ഞാൻ കാണാനിടയായതു്. അതുകൊണ്ടാണു മറുപടിക്ക് ഇത്രയും കാലതാമസം നേരിട്ടതു്.

നിങ്ങളുടെ എഴുത്തിന്റെ രൂപവും അതു നിങ്ങൾ എഴുതിയ കാരണവും മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ലെന്നു സമ്മതിക്കട്ടെ. പെൻഷൻ പറ്റുന്ന ഒരു ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിയുടെ നിലയിൽ മാത്രമാണു ഗവൺമെന്റിനു് എനിക്കെഴുതാവുന്നതു്. ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിമാർക്കു് ഒഴുക്കുവാനായി ചീഫ് സിക്രട്ടറി കത്തുകളെയയക്കുവാൻ കാലത്തു പതിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിയുടെ നിലയിൽ ചീഫ് സിക്രട്ടറിയും, ഗവൺമെന്റു ജഡ്ജിയുടെ അമൽ ടിയാൻജിമുഖാന്തിരവും കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിവന്നു. ഇപ്പോൾ ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിമാരെ സംബന്ധിച്ചു ആ ചട്ടം നിലവിലുണ്ടു് എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്രകാരമാണെങ്കിൽ, പെൻഷൻ പറ്റിയ ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിമാരെയും ആ നിയമം ബാധിക്കണം.

ഇതു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതോടുകൂടി, എനിൽനിന്നും നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന അറിവു തരാനിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്റെ നിരസനം, വാദവിഷയത്തെ അകറ്റിക്കളയാനോ താമസമുണ്ടാക്കുവാനോ ഉദ്ദേശിക്കാത്തതായി ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യേണ്ടതല്ല. നിങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിനു് എന്റെ ഉത്തരം 'ഉപ്പു്' എന്നാകുന്നു. ഇതു്, മുൻപറഞ്ഞ തടസ്സത്തെ ഒഴികരിക്കണു എന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പു്)

ഇതിനു വീണ്ടും ചീഫ് സിക്രട്ടറി ഇങ്ങനെ മറുപടി അയച്ചു.

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

മൻമൻ മാച്ച് ൧൩-ാം തീയതിയിലെ നിങ്ങളുടെ എഴുത്തു കിട്ടി. പത്ര പ്രസ്താവനയിൽ കണ്ടതുപോലെ, തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഭാഗഭാക്കുകവാൻ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞോ എന്ന് അറിവാൻ ഗവൺമൻ്റ് ആഗ്രഹിച്ചു. ഉദ്യോഗമാണു ഞാൻ എഴുത്തയയ്ക്കുവാൻ ഇടയായത്.

എഴുത്തിൻ്റെ രൂപത്തിനെക്കുറിച്ചാണെങ്കിൽ, ഉദ്യോഗത്തിലിരിക്കുന്ന ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിയേ സംബന്ധിച്ച ചട്ടം, പെൻഷൻ പറയുന്ന ഒരു ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിയെ ബാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് വിസ്തരിക്കുന്നതാവശ്യമർക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒരു നിയമം ബാധിക്കുമെങ്കിൽ, ഉദ്യോഗം ഒരിക്കലും ഒരു ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിക്ക് ഒരു സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് മെമ്പറാകാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ. ഒരു സ്വകാര്യവ്യക്തിയുടെ നിലയിൽ നിങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, കത്തിടപാടുകളേ സംബന്ധിച്ച നിങ്ങൾ ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിയുടെ അവകാശങ്ങളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് അതുകൂടാതെയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, കുറച്ചുകാലം മുമ്പു ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടായുള്ള കത്തിടപാടുകൾ ദിവാൻജി നേരിട്ടു നടത്തിയിരുന്നവെങ്കിലും, ആ നിയമത്തെ ഭേദപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഹൈക്കോടതിയും ജഡ്ജിമാരും, വ്യത്യാസംകൂടാതെ എല്ലാ സംസ്ഥാനയുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തമ്മിലുള്ള കത്തിടപാടുകൾ സിക്രട്ടറിയേറ്റമുഖാന്തിരമാണു നടക്കുന്നതെന്നും പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

നിങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സിലെ ഒരാൾമാണെന്നു വസ്തുത ഗവൺമൻ്റ് നോട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

എം. കെ. നീലകണ്ഠൻ (ഒപ്പ്)

മുന്നറിവുരൂപത്തിലുള്ള ഗവൺമൻ്ററിൻ്റെ കത്തുകൾ പക്കനാശേരിയെ അസ്വസ്ഥനോ പ്രവൃത്തിരഹിതനോ ആക്കിയില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ തിരിച്ചെത്തിയതിനുശേഷം സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സത്പരശ്രദ്ധയോടെ അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ മഹാത്മാഗാന്ധിയിൽനിന്നും ലഭിച്ച ആജ്ഞാപൂർവ്വമായ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു മീനം ൧൨-ാം നം-ആരംഭിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന നിയമലഘനപ്രസ്ഥാനം മാറ്റിവെയ്ക്കുവാൻ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് വക്കീംഗ് കമ്മിറ്റി നിർബ്ബ

സ്ഥിതമായി. സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാത്രം തലകുലം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകുവാൻ ഗാന്ധിജി നേതാക്കന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു.

നിരന്തരമായി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യോഗങ്ങൾക്കും പ്രസംഗങ്ങൾക്കും ശേഷം ചങ്ങനാശേരി അല്ലകാലത്തേയ്ക്കു ചിത്രമം വരിച്ചു. അക്കാലത്തുതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിയെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും, സ്റ്റേറ്റ്കൗൺഗ്രസ്സം ശീകരിക്കേണ്ട കർമ്മപരിപാടിയെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടും, ശ്രീ. ജി. രാമചന്ദ്രൻറെ പത്രാധിപത്വത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന 'നവകേരളം' പത്രത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ഒരു ലേഖനമെഴുതി. ഈ ലേഖനം മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു ചെൻഷ്യൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു. മേമാസം ൧൭-ാംനം-യാൺ ഈ ലേഖനം പുറത്തുവന്നത്. മേമാസം ൧൯-ാംനം- ചീഫ് സെക്രട്ടറി ചങ്ങനാശേരിക്കു് ഇങ്ങിനെ എഴുതിത്തന്നു.

"ഗവൺമൻറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, രാജദ്രോഹകരമായ പ്രചരണവേലകളിൽ വ്യാപൃതവും, അധികാരവിധാംസകവും, രാജ്യത്തിന്റെ ഉത്തമ താല്പര്യങ്ങൾക്കു ഹാനികരവും, ആയ ഒരു സംഘടനയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിലും, അതിനോടു കൂടുതൽ കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതിലും, നിങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന ശ്രമത്തെ, സ്റ്റേറ്റ്കൗൺഗ്രസ്സിന്റെ ആരംഭം മുതൽക്കുതന്നെ, ഗവൺമൻ്റ് വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഇതയിടെയായി, നിങ്ങളുടെ ലേഖനങ്ങളും, പ്രസംഗങ്ങളും, ഇതര പ്രവർത്തനങ്ങളുമൂലം നിങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റ്കൗൺഗ്രസ്സ് പ്രവൃത്തികളുമായി പരസ്യമായി യോജിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും, ഗവൺമൻറിനു് അപകീർത്തിയുളവാക്കുവാനും പൊതുജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഗവൺമൻറിനെപ്പറ്റി അപ്രീതി ഉണ്ടാക്കുവാനും പര്യാപ്തമായ അചഞ്ചലമായ പ്രചരണജോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞു ചെൻഷ്യൻ പറന്നു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നും രാജഭക്തിയും സഹകരണവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഗവൺമൻറിനവകാശമുണ്ടു്. നിങ്ങളുടെ നിലയാകട്ടെ, ശത്രുതാപരമായി കാണുന്നു. ചെൻഷ്യൻ പറന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗൌരവപരമായ ഒരു മുൻകടത്തയാണു നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നാണു ഗവൺമൻറിന്റെ അഭിപ്രായം. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മാങ്ങുന്ന ചെൻഷ്യൻ പിടിക്കുവാൻ ഗവൺമൻറിനു് ഇതു മതിയായ കാരണമായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നുകൊണ്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ ഇനിയൊരു മുന്നറിവു തരാതെ നിങ്ങളുടെ ചെൻഷ്യൻ നിരന്തരകയല്ലാതെ ഗവൺമൻറിനു തഴ്യാതെ രമിപ്പു."

ഇതിനു ചങ്ങനാശേരി നറുകിയ മറുപടി ഇതാണ്.

“മൻമൻ മേ മഹ-ാ-ന- നിങ്ങൾ അയച്ചു കത്തു കൈപ്പറ്റി, നഖി പഠഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഗവൺമന്റ് ഏനിൽനിന്നും യാതൊരു മറുപടിയും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാമെങ്കിലും, എഴുത്തിലുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾക്ക് ഉത്തര നൽകേണ്ടതു് എന്റെ ചുമതലയാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. “ഗവൺമൻറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ രാജദ്രോഹകരങ്ങളായ പ്രചരണജോലികളിൽ വ്യാപൃതവും, അധികാരവിധംസകവും രാജ്യത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾക്കു ഹാനികരവുമായ ഒരു സംഘടനയുണ്ടു്” സ്റ്റേറ്റ്കൺഗ്രസ്സെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എനിക്കു വിഷമമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരുകാലത്തു സ്റ്റേറ്റ്കൺഗ്രസ്സുപ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഗവൺമൻറിന്റെ അഭിപ്രായം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും, സ്റ്റേറ്റ്കൺഗ്രസ്സ് നിയമവിരുദ്ധസംഘമാണെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ക്രിമിനൽ ലാ അമൻറുമെന്റ് ആക്ട് പ്രകാരമുണ്ടായ നോട്ടീഫിക്കേഷൻ റദ്ദ് ചെയ്തപ്പോൾ സ്റ്റേറ്റ്കൺഗ്രസ്സിന്റെ പേരിലുണ്ടായിരുന്ന ഈ കുറ്റങ്ങൾ ഗവൺമൻറിന് വലിച്ചു ഏറ്റും, അതിനെ തികച്ചും നിയമസമ്പൂർണ്ണസംഘമായംഗീകരിച്ചുവെന്നു വിചാരിക്കണം. “ഗവൺമന്റിന് അപകീർത്തിയും പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഗവൺമന്റിനോടു് അപ്രീതിയും ഉളവാക്കുന്നതായു്” പ്രചരണവേല ഞാൻ നടത്തിയിരുന്ന എന്ന ആരോപണത്തെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ആരേസമന്വീതം എനിക്കു നിഷേധിക്കേണ്ടിയുചിരിക്കുന്നു. ഗവൺമൻറിന് ഈ ധാരണയുളവാക്കിയ എന്റെ പ്രസംഗഭാഗങ്ങളേയോ ലേഖനഭാഗങ്ങളേയോ എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തേണ്ടതു് എന്നോടു ചെയ്യേണ്ട ഒരു നീതിയാകുന്നു. പെൻഷ്യൻ വാങ്ങുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽനിന്നു രാജഭക്തിയും സഹകരണവും പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഗവൺമൻറിനവകാരമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതിനോടു ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. പെൻഷ്യൻപറ്റി ജോലിയിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗവൺമൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ നിന്നുമാത്രമല്ല, രാജ്യത്തിലെ പൌരസഞ്ചയത്തിൽനിന്നും അവ പ്രതീക്ഷിക്കുവാൻ ഗവൺമൻറിനവകാരമുണ്ടെന്നു പറയുവാൻകൂടി ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എനിക്കറിവുള്ളിടത്തോളം, ഈ സംഗതിയിൽ രാജ്യത്തോടുള്ള എന്റെ ധർമ്മം നിർവഹിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വിചോപവും ഞാൻ വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ ദൃഢബോധ്യവും. ഗവൺമന്റിനെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുന്നതോ ഗവൺമൻറിനോടുപ്രീതി ജനിപ്പിക്കുന്നതോ ആയി ഒന്നാതന്നെ ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നുമില്ല. ഗവൺമൻറിന്റെ നേരേയുള്ള എന്റെ നില ശത്രുത പരമല്ല, പിന്നെയോ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ആത്മാർത്ഥതയും കലർന്നതാകുന്നു. ഉത്തരവാദേരണത്തിനായുള്ള വ്യവസ്ഥാപിതപ്രകാശനം എന്റെ ജീവിതവൃത്തിയായിരുന്നു. ഗവൺമന്റിനു വിരോധജനകമല്ലെന്നു തെളിയിച്ചോഴും വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആ പ്രവൃത്തി തുടർന്നു നടത്തുകമാത്രമാണു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു്. ആ ജോലി അരാജഭക്തമാണെന്നു ഗവൺമൻറു വിചാരിക്കുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്റെ പെൻഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു്, അതു നിയമഭക്ത

മല്ലെന്നും, അതിന്റെ നില നില്പു ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രീ തിയേയ്ക്കും സന്നതനോടോ
 തേയ്ക്കും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും എനിക്കറിയാം. ഞാൻ ഒരു ധനിക്കല്ല.
 എന്റെ വരവിൽ പ്രധാനമായ ഒരു ഭാഗം പെൻഷനാണ്. അതിനാൽ, നില്പു
 ത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ അതു നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനാണ് എന്റെ ആശംസ. പക്ഷേ,
 എന്റെ പെൻഷ്യനും, സ്വതന്ത്രനും സത്യവാനും ആയ ഒരു പെൻഷ്യനെന്ന
 നിലയിൽ ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടും മാനസ്സാക്ഷിയോടും കൂടി രാജ്യത്തോടും
 രാജാവിനോടും ഉള്ള ധർമ്മം നിവഹിക്കുവാനുള്ള എന്റെ അവകാശവും, തമ്മിൽ
 ഒരു തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന പ്രശ്നമുടിക്കുകയാണെങ്കിൽ, രണ്ടാമത്തേതു സാര
 ക്ഷിക്കയല്ലാതെ എനിക്കു ഗൗരവമില്ല. ഗവൺമെന്റ് എന്റെ പെൻഷ്യൻ
 നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാൽ എന്നെ അറിയിക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകണമെന്നപേക്ഷിക്കുക
 യല്ലാതെ എനിക്കു കൂടുതലായൊന്നും പറയാനില്ല. നിരാകരിക്കുവാൻ
 വേണ്ടി മാത്രമായി എന്റെ പെൻഷ്യൻ ബിൽ സമർപ്പിക്കുകയെന്ന ബുദ്ധിമുട്ട്
 എനിക്കു കൂടാതെ കഴിക്കാം. നിങ്ങളുടെ കത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നും
 ഞാൻ വിചാരിക്കുവാൻ പ്രേരിതനാകുന്നതു പെൻഷ്യൻ പിടിക്കുന്നതു ഞാൻ
 ഭാവിയിൽ ചെയ്യുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കുമെ
 ന്നാണ്. അതിനാൽ, ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു അധികമാകുകയില്ലെങ്കിൽ,
 പെൻഷ്യൻ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായിരിക്കുന്ന കത്തിൽ ഞാൻ ചെയ്ത ക്രമക്കേടുകളുടെ
 വിവരങ്ങൾ കൂടി കാണിക്കുവാൻ ദയവുണ്ടാകുമെങ്കിൽ ഞാൻ വളരെ കൃത
 ജ്ഞതയുള്ളവനായിരിക്കും. ആർഡർ പുനഃപരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനവേ
 ക്ഷിക്കുന്നതിനായല്ല എന്റെ സ്വന്തം തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി മാത്രമാണിതു്.

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള (ഒപ്പ്)

വീണ്ടും ചങ്ങനാശേരിക്കു ചീഫ് സിക്രട്ടറി ഇങ്ങിനെ യെഴുതി.

“എന്റെ മുൻ കത്തിനെ സംബന്ധിച്ചും, പ്രത്യേകിച്ചു താഴെപ്പേർക്കുന്ന
 ഉദ്ധരണികളോടുകൂടിയതും, ഫർമൻ മേയ് മെമ്പർമാരിലേ കത്തിനു
 ശേഷം ഗവൺമെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതും, ആയ ഫർമൻ മേയ് മെമ്പർമാ-
 റിലെ നിങ്ങളുടെ നവോദയലേഖനത്തെ പരാമർശിച്ചും, നിങ്ങളെ അറിയി
 ക്കുവാനുള്ളതു്, ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും പെൻഷ്യൻ പറന്ന ഒരു റിട്ട
 യാർഡ് ജൂഡീഷ്യൽ ആഫീസർ എന്ന നിലയ്ക്കു നിയമവും വ്യവസ്ഥി
 താധികാരവും സാരക്ഷിക്കുന്നതിനു നിങ്ങൾ സഹായിക്കുമെന്നു പ്രതീ
 ക്ഷിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, മുൻപറഞ്ഞ ലേഖനത്തിലും നിങ്ങളുടെ പല
 പ്രസംഗങ്ങളിലും തിരുവിതാംകൂർ സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസിന്റെ നിയമലംഘന
 പരിപാടിയെ നിങ്ങൾ പിന്താങ്ങുന്നതായും, നിങ്ങൾ മെമ്പറായുള്ള സ്റ്റേറ്റ്
 കാൺഗ്രസ്സ്, വ്യവസ്ഥാപിതപ്രക്ഷോഭണമല്ലാത്തുള്ള ഒരു പരിപാടിയെ അംഗീ
 കരിക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയേയും ആവശ്യകതയേയും നിങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടു
 ള്ളതായും കാണുന്നു എന്നാണ്. നിശ്ചിതമായി അസൂക്ഷ്മവും, ഗവൺമെന്റി
 നോടു പെരുപ്പം വിദ്വേഷവും ജനിപ്പിക്കാനും പൊതുജനങ്ങളിൽ ആശങ്ക
 യുദ്ധാകുലാഭാവം പടർത്തുവാനും ആരംഭിക്കുന്നതും സൂചനകളുംകൂടി
 നിങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു തല്ലേ. നിങ്ങളുടെ മാത്ര പ്രസം

ഗങ്ങളുംകൂടാതെതന്നെയും, മുൻപറഞ്ഞ ചേലനം നിങ്ങൾ ഏഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു നിങ്ങളേ സംബന്ധിച്ച് അനാശാസ്യമായ ഒരു നടപടിയായെന്നു ഗവൺമെന്റിനു ബോധ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, തിരുവിതാംകൂർ സർവ്വീസ് റെഗുലേഷൻ ആക്ട് കീഴെ ൨൨൪-പ്രകാരം ഇനിയൊരു തരവുണ്ടാകുന്നതുവരെ നിങ്ങളുടെ പെൻഷൻ നിരത്തിയിരിക്കണമെന്നു് അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.''

പെൻഷൻ നിർത്തൽ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി പുറപ്പെടുവിച്ച പ്രസ്താവനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മദ്രാസിലെ ഹിന്ദുപത്രം മേയ് ൩൧-ാംനം ഏഴുതിയ കുറിപ്പ് താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

ബുദ്ധിപൂർവ്വകമല്ലാത്ത ഒരു നടപടി.

“ഇനിയൊരു തരവുണ്ടാകുന്നതുവരെ പെൻഷൻ നിരത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റിന്റെ അസാധാരണ നടപടിക്കു വിധേയനായ റിട്ടയാർഡ് ഫൈക്കോടന്റിജഡ് ജി. മി. ചങ്ങനാശേരി കെ. പരമേശ്വരൻപിള്ളയുമായി നടത്തിയ ഒരു അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിന്റെ അന്തഃപ്രാപനം ഞങ്ങൾ അന്വൃത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മി. പിള്ളയുടെ പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നതും, അങ്ങിനെ പലരുടേയും ബഹുമതിയെ ആശ്ചിച്ച് ഇട്ടുള്ളതുമായ നിഷ്പക്ഷവും നിയമപരവുമായ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളാണു് അതു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതു്. തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കുറവുപണങ്ങളും, അധികാരപരമായ പ്രസ്താവനകളും നിറഞ്ഞ ഗവൺമെന്റുകൾക്കുണ്ടിരിക്കെയും അതും തമ്മിൽ, ഈ സംഗതിയിൽ, അജഗജാന്തരമുണ്ടു്. അഭിപ്രായസമാതന്ത്ര്യത്തെ ഭയപ്പെടുത്തി അടിച്ചമർത്തുവാൻ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും ഇടവിടാതെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു് ഇദംപ്രഥമമല്ല. പരേതനായ സർ എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ അക്കാലത്തെ ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റിന്റെ നടപടിയെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അദ്ദേഹിക്കുപൊതുജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുത്തിനു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെൻഷൻ പിടിക്കുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതും, അതിനു് ആ രാജ്യഭക്തശിരോമണിനൽകിയ കുറിക്കുകൊണ്ടു മറുപടിയും വായനക്കാർ കാത്തിക്കൊള്ളാം. അതിനുശേഷം പെൻഷൻ പിടിക്കുമെന്നുള്ള ഭീഷണി കേൾക്കുകയുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ, സർ എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻറെ പെൻഷൻ നിയമത്താൽ സുരക്ഷിതമായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ജഡ്ജിമാരുടെ പെൻഷൻ, മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ അങ്ങിനെ സുരക്ഷിതമല്ല. ഏതായാലും, പെൻഷനേ സംബന്ധിച്ചു നിയമങ്ങളുടെ വ്യത്യാസം ഇപ്രകാരം ഉപയോഗിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ അതൃപ്തപ്പെടുന്നവെന്നു പറയാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

മി. പിള്ളയ്ക്കുതിരായി തുരുത്തുമായ ആരോപണങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റ്, അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം പറയുവാൻ അദ്ദേഹം

ത്തിന് ഒരു അവസരം നൽകാതിരുന്നതു പരിതാപകരമായിരിക്കുന്നു. ഈ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ തെളിയിക്കുമെന്നു ഗവൺമെന്റിനു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഒരു ന്യായാസനത്തിനു മുമ്പിൽ അവ സമർപ്പിക്കുമായിരുന്നു. ഈ മാർഗ്ഗമെടുക്കാതെ, ഗവൺമെന്റുവാദിയുടേയും ജഡ്ജിയുടേയും നില ഒരേസമയത്തിൽ സ്വീകരിച്ചതു്, പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അനഭിലഷണീയമായ ഒരു അഭിപ്രായം സംജാതമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാക്കുന്നു. ചേമ്പറങ്ങളിലുംകൂടി, പ്രസിദ്ധങ്ങളിലുംകൂടി, സിവിൽജനങ്ങളിലുംകൂടി അതേ താൻ അനുകൂലിക്കുവാൻ പ്രത്യക്ഷസമരം ആവശ്യമായവയ്ക്കുമെന്നു പറയുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു മി. പിള്ള ഖണ്ഡിതമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾ അറിയാവുന്നവർക്ക് ഇതു വിശ്വസിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടാകയില്ല. ഗവൺമെന്റ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരായിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ആരോപണങ്ങളെക്കുറിച്ചിടത്തൊളം അദ്ദേഹം പറയുന്നതു്, ഭരണത്തെപ്പറ്റിയുണ്ടായിട്ടുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾമൂലം പൊതുജനമനസ്സ് അത്യന്തം പ്രഷ്ണയ്ക്കുവായിട്ടുള്ളതിനാൽ, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു് ഈ പ്രസ്താവങ്ങളുടെ സത്യാസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു താൻ നിർദ്ദേശിക്കുമാത്രം ചെയ്തതുവെന്നാണ്. സാമ്പാന്നത്തിലെ നിയമസമാപനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം വഹിച്ചിട്ടുള്ള മി. പിള്ള ഉത്തരവാദിത്തമുള്ള ഒരു നേതാവുവെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവയുടെ മിതത്വത്തിനും വ്യവസ്ഥാപിതമനോഭാവത്തിനും ഗണനീയത ആർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളവയുമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെയൊരു നേതാവിനെ സാബ്ബിച്ച് ഗവൺമെന്റ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ നടപടി, സിവിൽനിയമലംഘനം നിറത്തിവെച്ചു് ഉത്തരവാദിഭരണസമ്പാദനാർത്ഥം വ്യവസ്ഥാപിതപ്രവർത്തനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഗാന്ധിജിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് ചെയ്ത തീരുമാനത്തെ തുടർന്നു ഗവൺമെന്റ് ഒന്നും ചെയ്യാത്തതിൽ സാമ്പാന്നത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള കാനിയായ അസംതൃപ്തിയെ വർദ്ധമാനമാക്കുതിരിക്കുകയില്ല. മി. പിള്ളയ്ക്കു തിരായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നടപടി തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റു റദ്ദുചെയ്യുമെന്നും, കൂടാതെ, ജനനേതാക്കന്മാരുമായി ആലോചിച്ചു ഭരണപരമായ പുരോഗതിക്ക് ഉടൻതന്നെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായുമെന്നും തങ്ങൾ ആശിക്കുന്നു.''

ചങ്ങനാശേരിയുടെ പെൻഷൻ നിർത്തൽ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി മലയാളപത്രങ്ങൾ പ്രായേണ മൌനം ഭീക്ഷിച്ചതേയുള്ളു. മി. രാമചന്ദ്രന്റെ നവകേരളം ദീർഘമായ ഒരു മുഖപ്രസംഗമെഴുതി.

ഇതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി ഹരിജനസേവകസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപദം രാജിവയ്ക്കുകയുണ്ടായി എങ്കിലും ഗാന്ധിജിയുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് അദ്ദേഹം രാജി പിൻവലിച്ചു.

അല്പായം ൨൨

പെൻഷ്യൻ നിർത്തൽ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഡയറിയിൽ അദ്ദേഹം എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ള കുറിപ്പ് ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത് അസംഗതമായിരിക്കയില്ലല്ലോ!

൧൧൪ ഇടവം ൧൬.

ഇനിയൊരുത്തരുവുണ്ടാകുന്നതുവരെ എന്റെ പെൻഷ്യൻ നിർത്തൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഗവൺമെന്റുത്തരവ് ഇന്നു കാലത്ത് ആരര മണിയ്ക്കു എനിക്കു കിട്ടി. ഞാൻ നിയമ നിഷേധപ്രാധാന്യത്തോടു സഹകരിച്ചു എന്നും, നവകേരളത്തിൽ രാജദ്രാഹപരമായ ലേഖനം പ്രസിദ്ധിച്ചെല്ല എന്നും, അത് ഈ നടപടി സ്വീകരിക്കുവാൻ കാരണങ്ങളായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ ഉത്തരവും അതോടൊന്നിച്ചുള്ള രേഖകളും ഫയലിൽ ചേർത്തു. കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞു കൊല്ലത്തു പോയി കമ്പിനിസംബന്ധമായ ജോലികൾ ചെയ്തു. മദ്രാസ് ഡെൽപ്രതിനിധി ഒരു പ്രസ്താവന വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. നാളെ ചേർത്തു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു.

സ്റ്റോഭരഹിതനും നിശ്രദ്ധചിത്തനും ആയ ഈ മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു് ഈ സംഭവമുണ്ടാക്കിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്തെന്നു ഗ്രഹിക്കുവാൻ മറ്റു യാതൊരു തെളിവുകളും അവശേഷിക്കുന്നില്ല. ചുരുപാടും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന സാഭ്യങ്ങളേയും, നേരിട്ട് ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള വ്യക്തികളേയും സ്വജീവിതാനുഭവങ്ങളേയുംകുറിച്ചു ബുദ്ധിപ്രധാനവും വികാരപരവും ആയ ആശയങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും യാതൊരാളിപ്പോഴൊരതെ ആത്മാർത്ഥമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിയിൽ പെൻഷ്യൻ നിർത്തൽ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവിനെപ്പറ്റി ചേർത്തുകാണുന്ന സംക്ഷിപ്തമായ ഈ കുറിപ്പ്, അതു കേവലം നിസ്സാരമായ ഒരു സംഭവമായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം പരിഗണിച്ചിരുന്നുള്ളൂ, എന്നല്ലാതെ എന്താണു വെളിവാക്കുന്നത്. ഉത്തരവിന്റെ പകർപ്പുകൾ ഫയലിൽ ചേർത്തിട്ട് അസാധാരണമായി യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ അദ്ദേഹം കാപ്പികുടി കഴിഞ്ഞു കൊല്ലത്തു പോയി കമ്പിനിസംബന്ധമായ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെടുകയാണു ചെയ്തത്.

ഒരു സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് നിവേദകസംഘം വീണ്ടും ഗാന്ധിജിയെ സന്ദർശിച്ചതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശാനുസരണം ദിവാൻജിയുമായി നേതാക്കന്മാർ സന്ധിസംഭാഷണങ്ങളാരംഭിച്ചതും, അക്കാലത്തുതന്നെ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് വാഷി കസമ്മേളനം കരുനാഗപ്പള്ളിയിൽവെച്ചു നടത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതും, യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതികൾമൂലമതു മാറ്റിവയ്ക്കണമെന്നു ഗവണ്മെൻറു നിർദ്ദേശിച്ചതും, സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് പ്രസ്തുത നിർദ്ദേശം വിഗണിച്ചതും, വീണ്ടും ഗവണ്മെൻറുമായി സംഘട്ടനമുണ്ടായതും എല്ലാം സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് ചരിത്രങ്ങളാണ്. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് വാഷികസമ്മേളനത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സംഘടനയെത്തന്നെ ശിഥിലപ്പെടുത്തുവാൻ പശ്ചാത്തമമായ അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ നേതാക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉരുവിട്ടിട്ടു വാഷികസമ്മേളനത്തിലെ ആലോചനായോഗങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി ഇടപെട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടുനാപരമായ നടപടികളും ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ നിർദ്ദേശങ്ങളുംകൊണ്ട് ഐക്യം സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമ്മേളനത്തിലെ പ്രധാന പ്രമേയം ചങ്ങനാശേരി ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഒരു പ്രസംഗത്തോടെ പിൻതാങ്ങി. ആ പ്രമേയം അന്നത്തെ സമ്മേളനം തിരസ്കരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് സംഘടനതന്നെ തകർന്നുപോയേനെ. അന്നത്തെ തീക്ഷ്ണമായിരുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രമേയം പരാജയപ്പെട്ടേയ്ക്കുമെന്നു ഭയന്നു പ്രവർത്തകസമിതിയിലെ പ്രമുഖാംഗങ്ങളിൽ ചിലർ ഒരു ഭീഷണിയെന്നുപോലെ അവരുടെ രാജിക്കത്തുകൾ കീഴയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു നടന്നിരുന്നു.

സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സ് വാർഷികം : ഗവണ്മെൻറു നിരോധനാജ്ഞകൾകൊണ്ടു തടഞ്ഞില്ലെങ്കിലും സമ്മേളനത്തിനുശേഷം ഗവണ്മെൻറും സ്റ്റേറ്റുകാൺഗ്രസ്സും തമ്മിലുള്ള അകൽച്ച പൂർവ്വമായികുറവു വർദ്ധിച്ചു. യുദ്ധപരിതഃസ്ഥിതികൾമൂലമുണ്ടായ കാരണങ്ങൾ എടുത്തു കാണിച്ചു ഗവണ്മെൻറു സന്ധിസംഭാഷണങ്ങൾ തല്ലാലത്തേയ്ക്കു നിർത്തിവെച്ചു. ഇതു കാൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കന്മാരെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു. അവർ ഒരു പരിപാടി തയ്യാറാക്കി പ്രക്ഷോഭണത്തിനു വട്ടംകൂട്ടി. പ്രക്ഷോഭണപരിപാടിയനുസരിച്ചുള്ള

യോഗങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരത്തു് ആരംഭിച്ചു. ഗവണ്മെൻറ രാജ്യരക്ഷാനിയമമനുസരിച്ചു തുലാമാസം ൧൩-ാംന-മി. വട്ടം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഏതാനും നേതാക്കന്മാരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു തടങ്കലിൽ വച്ചു. അതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി രോഗഗ്രസ്ഥനാകുന്നതുവരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിൻറെ ചരിത്രം തുലോം സംക്ഷിപ്തമാണു്. കേവലം ആറു ദിവസങ്ങൾ മാത്രമാണു് അതിനുശേഷം പരിപൂർണ്ണമായ ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതു്. “കാപ്പി കഴിഞ്ഞു് ആഫീസിൽ പോയി ജോലിചെയ്തു” എന്നുള്ള ഒരാവർത്തനം മാത്രമാണു് ഈ ആറുദിവസങ്ങളിലും തുടച്ചുയായി അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഡയറിയിൽ കാണുന്ന കുറിപ്പുകൾ. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഹൃദയത്തെ ഇളക്കിമറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രക്ഷാബ്ധമായ വികാരങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെ അടുത്തുകഴിഞ്ഞിരുന്ന കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുപോലും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രകൃത്യാ മിതഭാഷിയായ അദ്ദേഹത്തെ അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു മൗനം ബാധിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. തൻറെ അവസാന രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനത്തെ, സാഹസികമെങ്കിലും യുക്തിപൂർവ്കമായ അതിൻറെ പാരമ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുവാനുള്ള അവസരം സമാഗതമായി എന്നദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചിരിക്കണം. അന്നുവരെയുള്ള രാഷ്ട്രീയമായ സകല സാഹചര്യങ്ങളേയും വിട്ടുപിരിയുവാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൻറെ ശാരീരികശക്തിയെ അടിമുതൽ മുടിവരെ ഉലച്ചിരിക്കണം. ആ വികാരഗതികളെപ്പറ്റി അനന്തരസംഭവങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഗ്രന്ഥകാരൻറെ അഭ്യൂഹങ്ങളല്ലാതെ മറെറാനും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ല.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഡയറി തുലാമാസം ൨൨-ാംതീയതി എന്നേയ്ക്കുമായവസാനിക്കുന്നു. അന്നുണ്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഓരോ ദിവസവും രാത്രി ഉറങ്ങുവാൻ പോകുന്നതിനു മുൻപായി വളരെ ഭംഗിയായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു ഡയറിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയെന്നുള്ളതു ദിനചരിത്രപോലെ കൃത്യമായി അദ്ദേഹമാചരിച്ചുവന്ന ഒരു പരിവാടിയായിരുന്നു. ദീർഘമായ ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള മിക്കസംഭവങ്ങളും ഈ ഡയറിയെ ആസ്പദമാക്കി ഏഴുതിയിട്ടുള്ളവയാണു്. തികച്ചും പ്രക്ഷോഭജനക

മായ ഒരു പ്രമാണമാണത്രം. ഇന്നു പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത പല സംഭവങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും അദ്ദേഹങ്ങളും ഈ ഡയറിയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ മാനസികവ്യാപാരങ്ങളും ചിന്താഗതികളും, ലോകസംഭവങ്ങളേയും ദൈനംദിനജീവിതത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇടപെട്ടിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളേയും വ്യക്തികളേയുംകുറിച്ചദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളും, അറിയണമെങ്കിൽ ഈ ഡയറി ഒരാവർത്തി വായിച്ചു മതിയാവൂ. രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായ ഈ പ്രമാണം പരസ്യപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കാലം സമാഗതമാകുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം.

൨൨-ാം-നു- ചങ്ങനാശേരി കൊല്ലത്തുനിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു തിരിച്ചെത്തി. ൨൩-ാം-നു- മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ തിരുനാളാഘോഷമായിരുന്നു. ഒരുറച്ചു രാജഭക്തനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്നു പ്രഭാതത്തിൽ കാപ്പികടി കഴിഞ്ഞു തിരുനാൾ ഘോഷയാത്രയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ കോട്ടയ്ക്കുകത്തു പോയിരുന്നു. എഴുന്നള്ളത്തു കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു വിശ്രമിച്ചു. അനന്തരം അഞ്ചു മണിയോടുകൂടി സായാഹ്നസവാരിക്കിറങ്ങി. എന്നാൽ പതിവിനു വിപരീതമായി അന്നദ്ദേഹം അഞ്ചു മിനിറ്റിനകം തിരിച്ചുവന്നു ശയനമുറിയിൽ പോയി മെത്തയിൽ കയറിക്കിടന്നു. അത്രപുറമായ ഈ നടപടി കണ്ടു് ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി ഭായ്യയും പുത്രിയും ശയനമുറിയിലോടിയണഞ്ഞു കാരണമന്വേഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വാക്കുമുറിയായില്ല. സംഭ്രാന്തചിത്തയായ മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻപിള്ള അദ്ദേഹത്തെ കലുക്കി വിളിച്ചു വീണ്ടും വീണ്ടും ക്ഷീണകാരണമെന്താണെന്നന്വേഷിച്ചു. അദ്ദേഹം അപ്പോഴും നിശ്ശബ്ദനായിക്കിടന്നതേയുള്ളു. ചങ്ങനാശേരി ബോധരഹിതനായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, സംഭാഷണം ചെയ്യുവാനുള്ള ശക്തിയും അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരുന്നു. അല്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഡാക്ടർ വന്നു പരിശോധിക്കുകയും, രോഗം രക്തസമ്മർദ്ദമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒരാഴ്ചയിലധികം ചങ്ങനാശേരി ബോധരഹിതനായിത്തന്നെ കിടന്നു, ചികിത്സകൾ മുറയ്ക്കു നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ബോധം

തിരിച്ചുകിട്ടിയതിനുശേഷവും അദ്ദേഹത്തിനു സംസാരിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഡാക്ടർ എൻ. കെ. കൃഷ്ണപിള്ളയുടെ വിദഗ്ദ്ധമായ ചികിത്സാവിധികളും ഭാര്യയുടെ നിരന്തരമായ പരിചരണവുംകൊണ്ട് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും രോഗത്തിന്റെ ആപൽഘട്ടം കടന്നുകൂടി. രോഗാരംഭത്തോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ സംഭവങ്ങളെല്ലാംതന്നെ അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചുപോയിരുന്നു. രോഗം അല്പം സാവകാശമായതിനുശേഷവും ഈ വിസ്മൃതി അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. അക്കങ്ങളും അക്ഷരങ്ങളുമെന്നവേണ്ട ഭായ്യാപത്രാടികളുടെ നാമധേയങ്ങൾപോലും അദ്ദേഹം വിസ്മരിച്ചുപോയിരുന്നു. സന്ദർശനമാരെ നേരിട്ടുകാണുമ്പോൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു എങ്കിലും അവരുടെ പേരുകൾ ഓർമ്മവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. രോഗംതുടങ്ങി ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അവ്യക്തമായി ചില വാക്കുകൾ ഉള്ളരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. അതിനുശേഷം ആയുർവ്വേദചികിത്സകൾ ആരംഭിച്ചു. അഞ്ചു മാസം തുടർച്ചയായി ആയുർവ്വേദചികിത്സകൾ നടത്തിയതിനുശേഷം ഓർമ്മയും സംസാരിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും അല്പമായി തിരിച്ചുകിട്ടി എങ്കിലും അപ്പോഴും തുടർച്ചയായി ഒരു വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചു സംഭാഷണം ചെയ്യുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നില്ല. സംഭാഷണവിഷയം ഇടയ്ക്കു മറന്നുപോകയും പൂർവ്വാപരബന്ധമില്ലാതെ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുക അപ്പോഴും സാധാരണമായിരുന്നു. അസാധാരണമായ ഓർമ്മശക്തിയും അന്യനായ യുക്തിബോധവുമകൊണ്ട് അനുഗ്രഹീതനായിരുന്ന ആ ബുദ്ധിസമ്പന്നന്റെ ഉജ്വലമായ മസ്തിഷ്കത്തിന് അപരിഹായ്യമായ ഏതോ ഹാനി സംഭവിച്ചുപോയിരുന്നു. മരണപത്ര്യാന്തം ആ ദൈർബല്യത്തിൽനിന്നു പരിപൂർണ്ണമായ മോചനം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചതു മില്ല.

അക്കാലത്തു തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രക്ഷോഭജനകങ്ങളായ പല സംഭവങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉത്തരവാദരേണപ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തീർന്നേറയും, അറസ്റ്റുകളുടേയും, മററനിയമസംഭവങ്ങളുടേയും മാറ്റൊലികൾ നിരന്തരമായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസിന്റെ പ്രവർത്തന

ഞങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി നേരിട്ടു പങ്കെടുത്തത് അക്ഷന്തവ്യമായ
 രൂപരായമായിട്ടാണു ഗവൺമെന്റു കരുതിയത്. അദ്ദേഹം
 ഹൈക്കോടതിയിൽനിന്നു പെൻഷ്യൻ പററിയ ഒരു ന്യായാ
 ധിപനായിരുന്നു എന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപരായത്തെ
 കൂടുതൽ ഗുരുതരമാക്കുന്നു എന്നാണു ഗവൺമെന്റു വിചാരി
 ച്ചത്. എങ്കിലും ആ അപരായത്തെ യുക്തിപൂർവ്വകമായ അ
 തിന്റെ പാരമ്യത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുന്ന
 തിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേഹം രോഗഗ്രസ്തനായിത്തീർന്നു എന്ന്
 ഉള്ളതു നിയന്തിയുടെ ഒരു വികൃതിയെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ.
 മനസ്സും ശരീരവും ഒന്നുപോലെ ഏകകാലത്തു ദുർബലപ്പെടു
 ത്തിയ ഒരു രോഗമാണ് അദ്ദേഹത്തെ ബാധിച്ചിരുന്നത്. ഒരു
 കാലത്തു യാതൊരു തളച്ചിയും കൂടാതെ അസാധാരണമായ
 ഉൾജ്ജ്വലനപലതയോടുകൂടി ഉണർന്നിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 മനസ്സ് ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് അലസവും ദുർബലവുമായി
 തീർന്നു. വായിക്കുവാനും എഴുതുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധ്യ
 മല്ലെന്നായി. ബുദ്ധിക്ക് മന്ദത സംഭവിച്ചതോടുകൂടി കണ്ണു
 കൾക്കു കലക്കവും കാഴ്ച കുറവുമുണ്ടായി. വായിക്കുവാനാരംഭി
 ക്കുമ്പോൾ തല കുറക്കവും ബോധക്ഷയവും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ
 അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നി. കഴിഞ്ഞ മുപ്പതു വർഷങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു്
 ഒരു ദിവസമെങ്കിലും സായാഹ്നവർത്തമാനപ്പത്രം വായിക്കാതെ
 അദ്ദേഹം ഉറങ്ങിയിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തു പത്രവായന
 പരിപൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹത്തിനു പരിത്യജിക്കേണ്ടിവന്നു. മറ
 ന്തരൂപോയ ബുദ്ധിക്ക് ഇടയ്ക്കു തെളിച്ചംകിട്ടിയ ഒരുവസരത്തിൽ
 താൻ ഏറെറടുത്തിട്ടുള്ള കർത്തവ്യങ്ങളോടും, വിവിധപ്രസ്ഥാന
 ങ്ങളോടും, സംഘടനകളോടും തനിക്കുള്ള ബന്ധങ്ങളേയും
 ബഹുമുഖമായ തന്റെ ചുമതലകളേയുംപററിയുള്ള സ്മരണ
 കൾ ഒരു മിന്നൽപ്പിണരെന്നപോലെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഹൃദ
 യത്തിൽക്കൂടി കടന്നുപോയി. കേരകഷ്കസംഘം, ഹരിജന
 സേവാസംഘം, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് തുടങ്ങിയുള്ള സംഘടന
 കൾ തന്റെ കർത്തവ്യബോധശൂന്യതയെ അപലപിച്ചുകൊണ്ട്
 ഒന്നെന്നായി മുന്നിൽ വന്നു നിരക്കുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹ
 ത്തിനു തോന്നി. ഒരു നിമിഷത്തിൽ രോഗശയ്യയിൽനിന്നു
 ചാടിയെഴുന്നേറ്റു വിസ്തൃതമായ പ്രവർത്തനരംഗത്തേയ്ക്കു

സർവ്വശക്തികളും പ്രയോഗിച്ചു പാഞ്ഞുപോകുവാൻ അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈകാലുകൾ ചലിച്ചില്ല. ശരീരമിളകിയില്ല. പ്രവർത്തിക്കുവാനും ആയാസപ്പെടുവാനുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചുപോയിരുന്നു. കണ്ണുകൾ കലങ്ങി. സിരകൾ തളൻ. ചിത്തം പതറി. പരിപൂർണ്ണമായ വിശ്രമം അത്യന്താപേക്ഷിതമെന്നു ഭീഷഗ്വരൻ അനുശാസിച്ചു. ഭാവിജീവിതം ഭീഷ്മിപ്പിക്കുവാനാഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ സകലവിധമായ പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിക്കണമെന്നു നിദ്രാക്ഷിണ്യമായി വൈദ്യശാസ്ത്രം വിധിച്ചു. ഉള്ളഴിഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധത്തെ ആധാരമാക്കി നിർബാധമായ വിശ്രമം വരിക്കണമെന്നു കുടുംബാംഗങ്ങൾ യാചിച്ചു. തെളിഞ്ഞുകിട്ടിയ ബുദ്ധിസമ്പത്തു വീണ്ടും മറഞ്ഞുപോകുന്നതിനു മുമ്പായി ചങ്ങനാശേരി എല്ലാ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. കേരകഷ്ടകസംഘം, ധരിജനസേവാസംഘം, ഹിന്ദിപ്രചാരസഭ, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സ് എന്നീ സംഘടനകളിൽനിന്നു രാജിവെച്ചു, ഗാന്ധിജീവിതത്തിലെ വിജനതയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം തിരോധാനം ചെയ്തു. സുഭീഷവും, സംഭവബഹുലവും, വിശ്രുതവുമായിരുന്ന ഒരു പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിന്റെ പരമസമാപ്തിയായിരുന്നു അത്. ആ നിമിഷമുതൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ അടയ്ക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഒരു വിടവുപ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അസാധാരണമായ സംഘടനാചാര്യ്യംകൊണ്ടും, ആത്മാർത്ഥമായ സേവനതൃപ്തികൊണ്ടും, അന്യാദൃശമായ പരിവക്പതകൊണ്ടും മൂന്നു വ്യാഴവട്ടങ്ങളോളം തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തെ ഭാസുരമാക്കിത്തീർത്ത അവിസ്തരണീയനായ ഒരു നേതാവു ജനപക്ഷത്തേയ്ക്കു നഷ്ടമായി. ആ നിമിഷമുതൽ മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മുത്യവിന്റെ നിഴലുകളിലാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചത്. പ്രവൃത്തിരഹിതമായ ജീവിതം മരണത്തോടു തുല്യമാണെന്നു കരുതുന്ന അപൂർവ്വം ചിലരിലൊരാളാണ് അദ്ദേഹം. ജോലിയില്ലാത്ത പ്രദേശമാണു നരകം എന്നു ബർണാഡ്ഷ് ഒരിക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രവൃത്തിരഹിതമായ ഭാവിജീവിതം നരക

ജീവിതമാണെന്നു ചങ്ങനാശേരി കരുതിയിരുന്നിരിക്കണം. വിസ്മൃതി എന്ന രോഗം മരണത്തിന്റെ മറ്റൊരു രൂപമാണ്. ഇവയിൽ കൂടുതൽ അഭികാമ്യമായിട്ടുള്ളതു മരണവുമാണ്. അനന്യസാധാരണമായ ബുദ്ധിസാമത്വംകൊണ്ടു ജീവിതവിജയത്തിനുള്ള മിക്ക പ്രതിബന്ധങ്ങളും തട്ടിത്തകർത്തു, പ്രതിയോഗികളെ അമ്പരിപ്പിച്ചു, ഭയന്നത്യമാർജ്ജിച്ച ചങ്ങനാശേരിയുടെ അന്തിമഘട്ടം വിഷാദാത്മകമാക്കിത്തീർത്തതും ഈ രോഗം തന്നെയാണു്. ചങ്ങനാശേരിയുടെ അപ്രതിരോധ്യമായ ശക്തിയും, നിസ്സീമമായ കഴിവുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയെ ആശ്രയിച്ചാണിരുന്നതു്. ബുദ്ധിക്കു തെളിച്ചമില്ലാത്ത ജീവിതം ജീവിതമല്ല. പടക്കളത്തിൽവെച്ചായുധം നഷ്ടപ്പെടുപോയ ഒരു ഭടനെപ്പോലെയാണു് അദ്ദേഹം ജീവിതശിഷ്ടം കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. മരിക്കുന്ന ദിവസം മദ്ധ്യാഹ്നഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോൾ അർദ്ധവിനോദസ്വപരത്തിൽ “നാളെമുതൽ നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ചോര തരരുതു്. എന്നിക്കു ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാനവകാശമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണു്” എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഭായ്യയോടു പറഞ്ഞതു്. മരണത്തെ അദ്ദേഹം അല്പമെങ്കിലും ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ആ അന്ത്യഘട്ടങ്ങളിൽ രോഗമനോപഷിച്ചുചെന്ന ഒരു സ്നേഹിതനോടു് അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെയാണു പറഞ്ഞതു്: “എനിക്കു മരണത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ഭയവുമില്ല. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു ചെറുരുന്ന കഴിവുള്ളിടത്തോളം പൂണ്ണമായും, ഫലപ്രദമായും, ഉജ്ജ്വലസ്വപലമായുമാണു ഞാൻ ജീവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മരണം അടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നെന്നിക്കറിയാം. വാർദ്ധക്യമൂലം മാനസികവും ശാരീരികവും ആയ സകല ശക്തികളും ക്ഷയിച്ചു് ഒരു നിഴൽപോലെ ജീവിക്കുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ജീവിക്കുവാനും മരിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ കൃതാത്മനാണു്.”

മരിക്കുന്നതിനു രണ്ടു മാസത്തിനു മുൻപു് പൊതുക്കാർത്തു ജീവിതത്തിൽനിന്നു പിൻവലിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായും, സ്റ്റേറ്റ് കാൺഗ്രസ്സുകൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ സംഘടനകളിൽനിന്നും രാജി വെച്ചിരിക്കുന്നതായും, ആരോഗ്യപരമായ കാരണങ്ങളാൽ മാർ

യിൽ യാതൊരു പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പങ്കെടുക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും, അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിനെ അറിയിച്ചു. ഗവണ്മെന്റ് ഈ ഉറപ്പിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി അദ്ദേഹത്തിന് പെൻഷൻ തിരിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഉത്തരവു ചെയ്തു.

മീനമാസത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി കുടുംബസമേതം ദേഹസുഖത്തിനായി കന്യാകുമാരിയിൽ പോയി താമസിച്ചു. ഏകദേശം രണ്ടുമാസക്കാലം അദ്ദേഹം അവിടെത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. കന്യാകുമാരിയിലെ ജീവിതം അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ സുഖകരമായിരുന്നു. പഴയ ശരീരശക്തിയും ആരോഗ്യവും അദ്ദേഹത്തിന് തിരിച്ചുകിട്ടിയതുപോലെ തോന്നി. എങ്കിലും അതു കേവലം ഒരു മിഥ്യാബോധമായിരുന്നു എന്നുനന്തരസംഭവം വെളിപ്പെടുത്തി. ഇടവം ൧൫-ാംനം കന്യാകുമാരിയിലെ താമസമവസാനിപ്പിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തു തിരിച്ചുവന്നിട്ടും ആരോഗ്യത്തിന് കാര്യമായ ഹാനി ഒന്നും ഉടനടി സംഭവിച്ചില്ല. ഗൃഹകാര്യങ്ങളിൽമാത്രം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചും ദിനചരികൾ മുടങ്ങാതെ അനുഷ്ഠിച്ചും സുഖമായി ഒരു മാസംകൂടി അങ്ങിനെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

മീനം ൧൫-ാംനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിയുടെ ജന്മനാളായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ സദ്യ ഏല്പാടുചെയ്തിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്കു ഭായ്യരും കുട്ടികളും ഒന്നിച്ചിരുന്നു ചങ്ങനാശേരി സദ്യയുടെ വിഭവങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അനന്തരം പതിവുപോലെ വിശ്രമിക്കുവാൻ ശയനമുറിയിലേയ്ക്കു പോയി. റേഡിയോ തിരിച്ചുവെച്ച് അല്പനേരം ലോകവാർത്തകൾ ശ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ശയനമുറിയിലുള്ള കാളിങ്ക് ബെൽ അടിച്ചു ഭായ്യയെ വിളിച്ചുവരുത്തി പതിവിനു വിപരീതമായി അല്പനേരം സാഭാഷണം ചെയ്തു. വസ്തുവകകളെപ്പറ്റിയും കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ചുമാണു മുഖ്യമായി സംസാരിച്ചത്. അതിനുശേഷം നിത്യവുമെന്നപോലെ രണ്ടു മണിക്കൂർ ഉറക്കമാരംഭിച്ചു. മിസസ്സ് പരമേശ്വരൻ പിള്ള നിശ്ചബ്ദമായി പുറത്തു പോന്നു. അല്പസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അസാധാരണമായ ചില അസ്വസ്ഥശബ്ദങ്ങൾ മുറിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതു കേട്ട് മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരി

ഓടി അകത്തു ചെന്നു. ചങ്ങനാശേരി നിദ്രയിൽനിന്നുണ
 ന്നു ചില അസുഖലക്ഷണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതും, ശ്വാസ
 ത്തിന്റെ തളളൽകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണും ഇടുന്നതു
 മാനവർ കണ്ടത്. മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ മുഖത്തു ദൃഷ്ടി
 പതിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹം എന്തോ സാഭാഷണം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്ര
 ഹിക്കുന്ന ലക്ഷണങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു. മിസസ്സ് ചങ്ങനാ
 ശേരി ഓടി അണഞ്ഞു ചെവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തോടടു
 പ്പിച്ച് എന്താണു പറയുവാൻ പോകുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിച്ചു.
 വ്യക്തമായ യാതൊരു ശബ്ദവും കണ്ണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടില്ല.
 സംസാരിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനുള്ള കഴിവു നഷ്ടമായിത്തീർന്നിരുന്നു.
 അല്പനിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഡാക്ടർ വന്നുചേർന്നു. പരിശോ
 ധനയ്ക്കുശേഷം നിരാശയുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 മുഖത്തു പ്രകടമായത്. ആ കുടുംബം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 ചുറ്റും വന്നുകൂടിനിന്നു. ആറു മാസംമാത്രം പ്രായമുള്ള എല്ലാ
 ററിലും ഇളയ ശിശുവിന്റെ മുഖത്തു് ആ കണ്ണുകൾ ഒരു നിമി
 ഷനേരത്തേയ്ക്കു പതിഞ്ഞു. പതിവുപോലെ ആ മുഖം ഒരു
 മന്ദഹാസംകൊണ്ടു വികസിച്ചു. വീണ്ടും ആ കണ്ണുകൾ ചുറ്റും
 കൂടിനിന്നിരുന്ന ഓരോ മുഖങ്ങളിലും ചെന്നു പതിഞ്ഞു.
 ഒടുവിൽ മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ നേരെ ഒരിക്കൽക്കൂടി
 തിരിഞ്ഞു. അവസാനമായി ദൃഷ്ടികൾ അവിടെ ഉറച്ചു. നാഡി
 ചലനം കുറഞ്ഞുവരുന്നതായി ഡാക്ടർ മന്ത്രിച്ചു. ശ്വാസ
 ങ്ങൾക്കു ഇടയ്ക്കു ആഴവും കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വന്നു. കണ്ണുക
 ളുടെ പ്രകാശം മങ്ങി. ആ മാറിടം ഒരിക്കൽക്കൂടി ചലി
 ച്ചു. എല്ലാം നിശ്ശബ്ദമായി. ൧൧൫ മിഥുനം ൧൯൦൯-
 ഉച്ചതിരിഞ്ഞു. ൨-൫൦-നു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ദേഹി ദേഹ
 ത്തെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു.

അങ്ങിനെ അവ്യവസ്ഥിതമായ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളോടു
 കൂടി എട്ടു മാസം നീണ്ടുനിന്ന രോഗത്തിനുശേഷം ജീവിതമാ
 കുന്ന വ്യാമോഹം അദ്ദേത്തിലസ്തമിച്ചുപോയി. അണയാൻ
 പോകുന്ന ദീപംപോലെ അവസാനമായി ഒരിക്കൽക്കൂടി ആളി
 ക്കത്തിയതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവു് അന്ത്യനി
 ദ്രയിൽ ലയിച്ചു. ആ ശരീരം അദ്ധേതനവും ചലനരഹിതവു

മായിത്തീർന്നു. ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള ചരമമടഞ്ഞു.

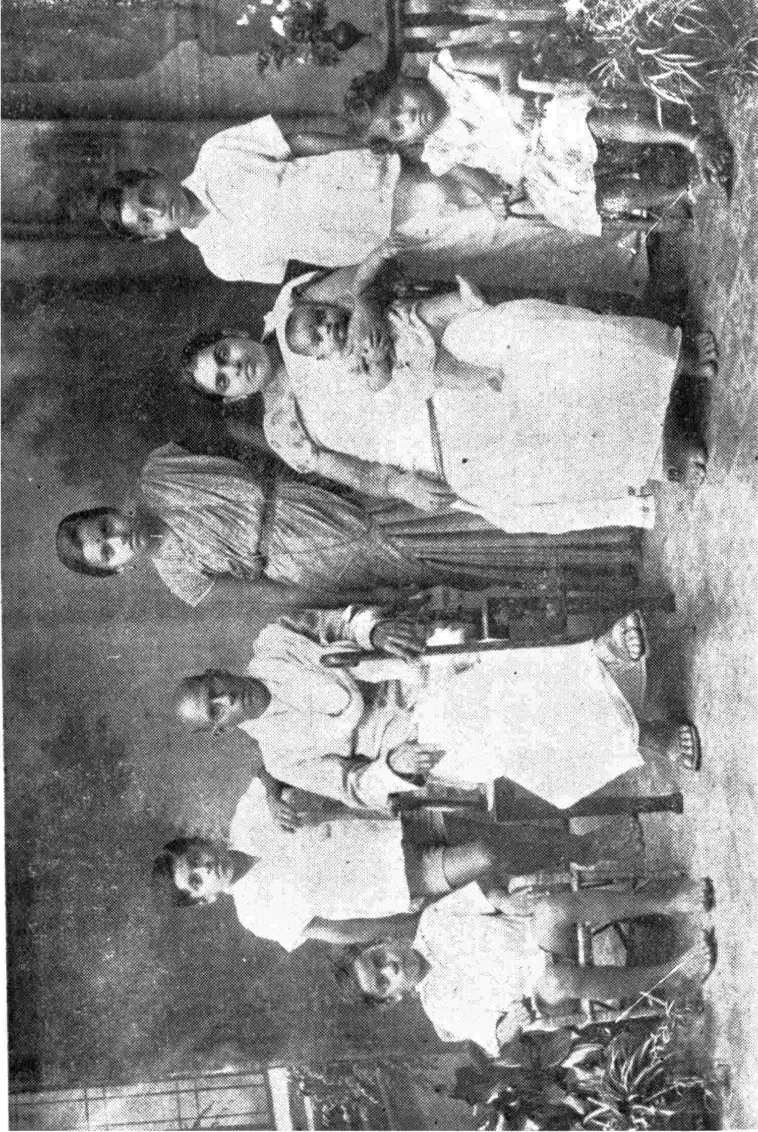
അങ്ങിനെ അവസാനിച്ച സംഭവബഹുലമായിരുന്ന ആ ഭീഷ്മജീവിതം എന്തെല്ലാം സ്തൂണുകളാണു തിരുവിതാംകൂറിലെ ഓരോ പെരുന്നിലും ഇന്നും ഉദ്ദീപിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തെ ബഹുമുഖമായ പൊതുക്കായ്ജീവിതത്തിലെ അടിയൊഴുക്കുകളും ഏതിരൊഴുക്കുകളും കഴിഞ്ഞ കാൽശതാബ്ദത്തിലധികകാലം സ്വന്തജീവിതത്തിൽ ഇത്ര വളരെ തെളിഞ്ഞു പ്രതിബിംബിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തി തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടായിട്ടില്ല. കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വ്യാഴവട്ടങ്ങൾക്കിടയ്ക്കു ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ള സാരമായി പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലാത്ത ഒരൊറ്റ സംഭവംപോലും തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമത്തോടുകൂടി, അതിശീഘ്രതയിൽ മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പഴയ ലോകത്തിലെ ഗുണവൈശിഷ്ട്യങ്ങളും, വിദ്യൽപ്രവാഹംപോലെ ഇറച്ചുകയറുന്ന നൂതനയുഗത്തിലെ നവീനാഭരങ്ങളും ഒന്നിച്ച് ഏകകാലത്തു സമ്മേളിച്ചിരുന്ന ഒരു തലമുറയിലെ അവസാനവ്യക്തിയും ഈ രാജ്യത്തിനു നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ആ നിലയിലദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം ഭൂതകാലത്തിന്റെ ചരമശാസനവും ഭാവിയുടെ ഒരു പ്രവചനവുമായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരി ഒരതിമാനുഷനോ വിശിഷ്ടപുരുഷനോ ആയിരുന്നില്ല. മനുഷ്യസഹജമായ പല വികലതകളുമുള്ള ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എന്നാൽ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനുള്ള അസാധാരണമായ കഴിവുകളെ മനസ്സിലാക്കി അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാനും പ്രയത്നിക്കുവാനും ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നുള്ളതാണു മറ്റു സാധാരണന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തിനുള്ള മഹത്വം.

അദ്ധ്യായം ൭൩

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ ജീവിതവിവരണം മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷിപ്തചരിത്രംകൂടി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ആധുനികചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രശോഭനമായ ഒരു കാലഘട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്ന കഴിഞ്ഞ മൂന്നു വ്യാഴവട്ടങ്ങൾക്കിടയ്ക്കുള്ള ഈ രാജ്യത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അതിപ്രധാനമായ സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു ചരിത്രമാണു ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവചരിത്രം. ജീവിതത്തിന്റെ നാനാമുഖമായ രംഗങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെന്നല്ല ഭാരതഭൂമിയിൽത്തന്നെ ഈ വർഷങ്ങൾ ഒരു നവോത്ഥാന(Renaissance)ഘട്ടത്തെക്കുറിക്കുന്നു. ഈ പരിവർത്തനദശയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ ജീവിതം, പ്രഥമദശ്വതിയിൽ തിരിച്ചറിയുവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണം അത്രവളരെ രൂപഭേദപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാവിതലമുറകൾ നിഷ്കുഷബുദ്ധിയോടുകൂടി ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രവശങ്ങൾ മറിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ നാമധേയം ആ പുറങ്ങളിലവിടവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നതുകണ്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു ഈ മനുഷ്യനാരാണെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെന്തായിരുന്നു എന്നും, ഒരു പക്ഷേ അനേകപക്ഷീയച്ചേക്കാം. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം അവർ താല്പര്യത്തോടുകൂടി പഠിച്ചു എന്നും വരാം. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പാദരേഖകൾ പതിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മൂലയെങ്കിലും ആ സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പുറങ്ങളിൽ ഒരു ചരിത്രവിദ്യാത്മിക്ക് കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

മൊട്ടക്കണപോലെ നിശ്ശേഷം രോമരഹിതമായി മിന്നുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻലാവും, വിശാലമായ നെറ്റിത്തടവും, പ്രകാശിക്കുന്ന കണ്ണുകളിലെ രൂക്ഷമായ നോട്ടവും, ഇരുകിടഞ്ഞു നിശ്ചയദാർഢ്യം ഭ്രോതിപ്പിക്കുന്ന വക്ത്രവും, നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമനോഭാവത്തെക്കുറിക്കുന്ന കൂർത്ത താടിയും, കൃശഗാത്രവും ഹൃസ്വരൂപവും ഒരുപക്ഷേ ആദ്യനോട്ടത്തിൽ പേക്ഷകന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി

യിൽ ഗാഢമായി പതിഞ്ഞു എന്ന് വരികയില്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും സമകാലീനന്മാരായ ബഹുസഹസ്രം ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നൊരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകാത്ത ഉഗ്രമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം 'പ്രഥിതനായ ആ കൊച്ചമനുഷ്യനിൽ' തെളിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. "ആ മനുഷ്യനെ നോക്കുക; അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു പ്രകടമാകുന്ന അസാധാരണമായ ശക്തി എന്നെ ചിലപ്പോൾ ഭീതിപ്പെടുത്താറുണ്ട്" എന്നാണ് ഒരു പൊതുസ്ഥലത്തുവെച്ചു ചങ്ങനാശേരിയുടെ മുഖത്തു കണ്ണടക്കാതെ നോക്കിക്കൊണ്ട് ഉന്നതനായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇതെഴുതുന്ന ആളോടു പറഞ്ഞത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിലും മുഖത്തും സുദൃഢമായി ഉയർന്നിരിക്കുന്ന അസ്ഥിശകലങ്ങളെ മാംസലോപനംകൊണ്ടു മിനുസപ്പെടുത്തുവാൻ സൃഷ്ടികർതാവ് ഒരുങ്ങിയിരുന്നില്ല. ക്ലേശകരവും വിശ്രമരഹിതവുമായിരുന്ന ദീർഘജീവിതത്തിനിടയിൽ ശാരീരികമായ പെരുഷ്കലയും നരകി തന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ വത്സലപൂർണ്ണയായ പ്രകൃതിമാതാവിനവസരം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു മാംസമല്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തെപ്പറ്റി ചങ്ങനാശേരി വിനോദരൂപത്തിൽ പറയാറുണ്ടായിരുന്നത്. മുടങ്ങാത്ത ദിനചരിക്കൊണ്ടും, വ്യക്തിപരമായ അച്ചടക്കംകൊണ്ടും, ശരീരരോഗരഹിതമായി സൂക്ഷിക്കുവാനദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തീവണ്ടിയിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾക്കൂടി ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്ലാറ്റ് ഫോറത്തിൽ അല്ലസമയം വണ്ടി നിൽക്കുമ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹം പുറത്തു ചാടിയിറങ്ങി അതിരധട്ടതിയിൽ പ്ലാറ്റ് ഫോറത്തിൽ അങ്ങമിങ്ങും നടന്നു വ്യായാമം ചെയ്യുക പതിവാണു്. നിഷ്കുഷ്ഠപുവ്വമായ പരിചരണങ്ങൾകൊണ്ടു ഫാനിക്രൂടാതെ സംരക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ കൃശശരീരത്തിനുള്ളിൽ ഉരുക്കിന്റെ ഓർവ്യുത്തെപ്പോലും വെല്ലുവിളിക്കുന്ന അചഞ്ചലമായ ഒരു ഹൃദയം ആവാസം ചെയ്തിരുന്നു എന്നുള്ളതാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവിജയത്തിന്റെ മുഖ്യമായ രഹസ്യം. വിക്ഷ്യാന്വൃരായ പൊതുജനങ്ങൾ നിർദ്ദാക്ഷിണ്യമായി അദ്ദേഹത്തെ അപവദിക്കുകയും ശത്രുവർഗ്ഗങ്ങൾ, സഭ്യേതരമായി അപഹേളിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടങ്ങളിലൊക്കെ മുഖത്തെ ഒരു മാംസപേശിയെങ്കിലും ചലി

ചങ്ങനാശേരിയും കുടുംബാംഗങ്ങളും

പ്രീകാതെ അദ്ദേഹം അക്ഷോഭ്യനും സമാധാനചിന്തനമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രചണ്ഡമായ ആ കൊടുങ്കാറ്റിനുശേഷമന്തരീക്ഷം ശാന്തമാകുമ്പോൾ കണ്ണത്തിനൊരിടയ്ക്കുപോലുമില്ലാതെ, വ്യക്തിവിഭേദത്തിന്റെ ലാഞ്ഛനപോലുമില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശാന്തമായ ശബ്ദം അന്തരീക്ഷത്തിലേയ്ക്കുയരുന്നു. പ്രതികർഷകളെ അദ്ദേഹം അസ്തപ്രജ്ഞരാക്കുന്നു. ചങ്ങനാശേരി പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലും അപഥസഞ്ചാരം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നത് അവാസ്തവമായിരിക്കും. ഔന്നത്യത്തിൽനിന്നു ഒരിക്കലും കീഴോട്ടു പതിക്കാതിരിക്കയല്ല, പിന്നെയോ വീഴ്ചപറ്റിയിട്ടുള്ളപ്പോഴെല്ലാം വീണ്ടും പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടുകൂടി ഉപരിതലത്തിലേയ്ക്കുനമിക്കുകയെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതെന്നു കൺച്യഷ്യസ്തു പറയുന്നു. ചങ്ങനാശേരി ഔന്നത്യത്തിൽ നിന്നുപതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം പതിച്ചു ഭിക്ഷിൽനിന്നു കതിച്ചുഴുന്നേറ്റു പ്രതിയോഗികളെ അമ്പരപ്പിക്കുമാറ് അസാമാന്യമായ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം മുക്തപുരപ്പിലേയ്ക്കു പാഞ്ഞുകയറിയിട്ടുണ്ട്. സമുദായത്തിലും തൊഴിൽരംഗത്തും അത്യന്തമായ ഒരു സ്ഥാനവും, സാമാന്യജനങ്ങൾ വിട്ടുപിരിയുവാൻ മടിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക താല്പര്യങ്ങളും ആദായമാറ്റങ്ങളും ആർജ്ജിച്ചതിനുശേഷം, തിരുവിതാംകൂറിൽ രാഷ്ട്രീയരംഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ പ്രക്ഷോഭകാരി ചങ്ങനാശേരിയായിരുന്നു. സാമൂഹികമായോ സാമ്പത്തികമായോ യാതൊരു താല്പര്യങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടാനില്ലാതെ ദേശീയപ്രവർത്തനങ്ങൾ കൊണ്ടു നിലയും വിലയും സമ്പാദിക്കാമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു പ്രക്ഷോഭണരംഗത്തിറങ്ങുന്ന ആധുനികയുവാക്കന്മാരിൽനിന്നു ആ നിലയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു വൈഭവ്യമായിരുന്നു.

മുൻബലചിന്തനാരെ പ്രചോദിപ്പിക്കുവാനുള്ള മനുഷ്യക്രിയയും, ആരുടേയും ബഹുമാനാദരങ്ങളെ ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള വിജ്ഞാനസമ്പത്തും, അനുയായികളെ ആകർഷിക്കുവാനുള്ള ഉലാതമായ ആത്മവിശ്വാസവും, ഒരു രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകൻ അത്യന്താപേക്ഷിതമായി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു പ്രഫ്. സർ മൈക്കൽസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. വികാരപരമായ ഒരു ഭാവുബുദ്ധിയല്ല നിർദ്ദാക്ഷിണ്യവും കാർയ്യമാത്രപ്രസക്തവുമായ

പരിഗണനകളാണ് ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതെന്നു ഫാരോൾഡ് കാസ്റ്റ് പറയുന്നു. ഈ മഹനീയഗുണങ്ങൾ ആശ്ചര്യകരമാവുന്നും ചങ്ങനാശേരിയിൽ സമ്മേളിച്ചിരുന്നു എന്നു ജി.തി.ലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകന്മാർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥമായ ശക്തിയും ശക്തനാണെന്നുള്ള ബോധവും രണ്ടും രണ്ടാണു്. സ്വശക്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആത്മ വിശ്വാസം ആത്മോദകരമായ ഒരനുഭവമാണു്. എന്നാൽ ശക്തിസ്വന്തന്മാർ ഇങ്ങിനെയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നേരെമറിച്ചു ദുർബലന്മാരായ ജനങ്ങൾ ബലവാന്മാരാണെന്നും പ്രബലന്മാർ ബലഹീനരാണെന്നും സ്വയം തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു. ഇതു് ഒരു വിരുദ്ധപ്രസ്താവനയാണെന്നു തോന്നാം. എങ്കിലും ഒരു വേദസൂക്തംപോലെ വാസ്തവമാണു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യാണു ഭരണകർത്താക്കളായിരിക്കുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവരെന്നു സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ നല്ല ഭരണാധികാരികളായിരിക്കയില്ലെന്നു പേറ്റോ പറയുന്നതു്. ചങ്ങനാശേരി ഒരു ശക്തനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ വിശ്വാസവുമുദ്രേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭണചരിത്രത്തിലോരോ ഘട്ടവും ഈ വസ്തുത വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒരു യഥാർത്ഥവാദിയായിരുന്നു. യഥാർത്ഥ്യമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആദർശമായിപ്പരിഗണിച്ചിരുന്നതു്. ആദർശവാദികളായ രാഷ്ട്രീയചിന്തകന്മാർക്കു് എപ്പോഴും ആദർശമാണു യഥാർത്ഥ്യമായിട്ടുള്ളതു്. ജാർജ്ജ് മൂർ എന്ന സുപ്രസിദ്ധ നോവൽകർത്താവിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ രണ്ടു വാദങ്ങളും ഏറെക്കുറെ തെറ്ററാണു്. “യഥാർത്ഥ്യം എപ്പോഴും ആദർശത്തിന്റെ നിഴൽ മാത്രമാണു്. അതുപോലെതന്നെ ആദർശം എപ്പോഴും യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ നിഴലുമാണു്.”

സഹപ്രവർത്തകന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ആന്തരികമായ പ്രചോദനശക്തി അനിതരസാധാരണമായിരുന്നു. അന്യരായികളുടെ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളും ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണവും അദ്ദേഹത്തിനു ലഭി

ച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ അധികം പൊതുജനനേതാക്കന്മാർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കയില്ല. സഹപ്രവർത്തകന്മാരോടൊപ്പം ഒരുമിയേപ്പോലെ ക്ലേശിച്ചു പണിയെടുക്കുവാനുദ്ദേശം മടിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും വ്യർത്ഥമായി വ്യയാനം ചെയ്യുക അദ്ദേഹം പതിവില്ല. പൊതുക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുദ്ദേഹത്തോടാലോചിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന സന്ദർശനങ്ങൾ ഏതാനും നിമിഷനേരത്തേയ്ക്കു് അതിസൂക്ഷ്മമായി സംവാദങ്ങൾ ചെയ്തുതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു തുറിച്ചുനോക്കി മറ്റൊന്നൊരു വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണു സംഭാഷണം ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ വിഷമിക്കുന്നു. ആ സമയത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു പ്രകടമാകാറുള്ള അജ്ഞാതമായ ഭാവം “സംഭാഷണമവസാനിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു കൂടുതലായി എന്റേയും നിങ്ങളുടേയും സമയം വ്യർത്ഥമാക്കാതെ യാത്രയാകുവാൻ സമയമായില്ലേ” എന്നു ചോദിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും.

കമ്മിറ്റികളിലും ആലോചനായോഗങ്ങളിലും മറ്റുള്ളവർ മുഖം ചുമപ്പിച്ചു ശബ്ദമുയർത്തി വാശിച്ചുവ്വം വാദപ്രതിവാദം ചെയ്യുകയും, ആവേശഭരിതരായി പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചുറ്റുപാടും അലതല്ലുന്ന വികാരവിക്ഷുബ്ധതയെ വിഗണിച്ചു് ഒരു മുലയിൽ മെഴനുമായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരി സമചിത്തതയോടെ നടപടികളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതുകണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധുക്കളും ശത്രുക്കളും ഒന്നുപോലെ നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആരെയും പ്രശംസിക്കുവാനും ആരെയും ആക്ഷേപിക്കുവാനുമദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുകയില്ല. മാനസിക വ്യാപാരങ്ങളെ, മറ്റുള്ളവർക്കു് ഒരിക്കലും കടന്നു നോക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ലോഹനീർമ്മിതമായ ഒരു കൃത്രിമമുഖം കൊണ്ടു മറയ്ക്കുവാനുദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും. ചങ്ങനാശേരി ഒരു തുള്ളി കണ്ണുനീർ പൊഴിച്ചിട്ടുള്ള അവസരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിക്കുപോലും ഓക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ആ ഹൃദയം ഒരു ഗ്നീവർത്തംപോലെ ക്ഷോഭിക്കുകയും കലങ്ങി മറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മാനസികവികാരങ്ങളെ മറച്ചുവയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പരിശീലിച്ചിരുന്നു.

രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ചങ്ങനാശേരി ഒരുപ്രതിഷ്ഠ വായ യാഥാസ്ഥിതികനും യാഥാസ്ഥിതികനായ ഒരു ഉപ്രതിഷ്ഠ വുമായിരുന്നു. പൊതുജനാവകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നിർഭയം പ്രക്ഷോഭം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഓരോ ഘട്ടത്തിലും അദ്ദേഹം തത്പരങ്ങൾ ബലികഴിക്കാതെ പ്രതിയോഗികളുമായി രാജിപ്പെടുവാൻ വിസമ്മതിച്ചിട്ടില്ല. രൂപായുക്ത രണ്ടണ മാത്രമാണു താല്പാലികമായി ലഭിക്കുന്നതെങ്കിലും അതു പറ്റിക്കൊണ്ടു ബാക്കി പതിനാലണയു ക്കു വേണ്ടി നിരന്തരമായി അദ്ദേഹം സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയമായ കാര്യങ്ങളിൽ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൂടാതെ ഗ്രഹമായ ആറാമതൊരിന്ദ്രിയംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതുപോലെ തോന്നും. സംഭവങ്ങൾ എങ്ങിനെ പുരോഗമിക്കുമെന്നു ഭീഷ്മർക്കും ചെയ്യുവാനും തദനുസരണം പ്രവർത്തനപരിപാടികൾ മുൻകൂട്ടി നിയന്ത്രിക്കുവാനും അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സംഭവങ്ങളുടേയും വ്യക്തികളുടേയുംപറ്റി അദ്ദേഹത്തിനുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും തെറ്റാറില്ല. കാര്യശേഷിയിലും ഭീഷ്മവീക്ഷണത്തിലും അദ്ദേഹം സമകാലീനന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഹിമവാണെപ്പോലെ ഉന്നതനായിരുന്നു. ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയുടെ ആഴം എത്രമാത്രമെന്ന് അദ്ദേഹം സ്വന്തം ജീവിതംകൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തി. ചങ്ങനാശേരി തെറ്റുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവ അദ്ദേഹം ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ മാത്രമാണെന്നുള്ളതിനെ വ്യക്തമാക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷേ അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ നിസ്സീമമായ കഴിവുകളും അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി.

പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽനിന്ന് എന്നേയ്ക്കുമായി പിൻവാങ്ങിയതിനുശേഷം ചങ്ങനാശേരി പെൻഷൻ തിരിച്ചുവാങ്ങിയ സംഭവം ഉൾരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശസ്സിൽ മാലിന്യം തേയ്ക്കുവാൻ ചില ദോഷൈകദൃശ്യങ്ങൾ ഒരുമ്പെടാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾക്ക് അസ്വാഭാവികമായോ പുറുപാപവിരുദ്ധമായോ യാതൊന്നുംതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ അവസാന നടപടിയിലും ദർശിക്കുവാൻ

കഴിയുന്നതല്ല. ചുറ്റുപാടുമുള്ള സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു വിഭിന്നനായി നിന്നുകൊണ്ടു നിഷ്കണ്ഠബുദ്ധിയോടെ വിസ്തൃതമായ പൊതുപ്രശ്നങ്ങളെ നോക്കിക്കാണുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. പെൻഷ്യൻ നിർത്തൽചെയ്തതു, നീതീകരിക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഒരു നടപടിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം പരിഗണിച്ചിരുന്നതു്. വ്യക്തിപരമായ യാതൊരു സ്വകാര്യസേവനത്തിനുമുള്ള പ്രതിഫലമായിട്ടല്ല ചങ്ങനാശേരി പെൻഷ്യൻ പരിഗണിച്ചിരുന്നതു്. സക്കാർസർവ്വീസിൽ ആറു വർഷം ആത്മാർത്ഥമായും മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടിയും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചതിനു ജീവാവസാനംവരെ ലഭിക്കുവാനവകാശമുള്ള ഒരു പ്രതിഫലമാണു പെൻഷ്യൻസംഖ്യയെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പൊതുക്കാര്യജീവിതത്തിൽ നിന്നു പാടെ പിൻവലിഞ്ഞതിനുശേഷവും വീണ്ടും പെൻഷ്യൻ തടഞ്ഞുവെയ്ക്കുവാൻ ആക്ഷം അവസരം നൽകുന്നതു നിരർത്ഥകമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിരുന്നിരിക്കണം. ആരെയും സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനോ ആരുടേയും പ്രീതി സമ്പാദിക്കുവാനോ അല്ല അദ്ദേഹം സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽസിൽനിന്നു രാജിവെച്ചതു്. അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ ശാരീരികമായ കാരണങ്ങളാൽ അതൊരൊഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വഹിയാത്ത ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. ചങ്ങനാശേരിയുടെ ഉയർച്ചയിലും, ബഹുമുഖമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വിജയത്തിലും സ്റ്റർലാലുക്കളായിരുന്ന ഭൃഷ്ടബുദ്ധികൾക്കു മാത്രമേ വ്യക്തിവിദ്വേഷപരമായ മറേറതെങ്കിലും ഒരു വിശദീകരണം ആ സംരംഭത്തിനു നൽകുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. വിഷാദാത്മകമായിരുന്ന ആ രോഗചരിത്രത്തിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസികാവസ്ഥ ഒന്നു മാത്രം ആഭൂതപൂർവ്വമായ ഏതൊരു നടപടിയും നീതീകരിക്കുവാൻ മതിയായ കാരണമായിരുന്നു. എങ്കിലും ആക്ഷേപാർഹമായ യാതൊരു കൃത്യത്തിനും അദ്ദേഹം മൊരുങ്ങിയില്ല. സ്ഥിതിഗതികൾ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടെ നോക്കിക്കാണുവാൻ അപ്പോഴും ചങ്ങനാശേരിക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നാണ് ഈ സംഭവം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്.

മറ്റേതൊരു വിശദീകരണവും സത്യവിരുദ്ധമായിരിക്കും. പക്ഷേ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സുഭീഷ്മരായിരുന്ന പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഭരദ്ദേശം കല്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ ഈ അന്ത്യനടപടിയേപ്പറ്റിയും ഭോഷാരോപണം ചെയ്തതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനെന്തായി? തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭ്രഷ്ട സമ്പൂർണ്ണമായിരുന്ന ഓരോ കാര്യ ഘട്ടത്തിലും ഈ ഭോഷൈകദൃഷ്ടകൾ സ്തുതിഗീതവും അവസരസേവകത്വവും ഒരു കലയാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചങ്ങനാശേരി ധീരവും നിസപാത്കപരവുമായ ഓരോ പ്രവർത്തനങ്ങൾകൊണ്ട് അവരെ ചെല്ലവിളിച്ചു പരാജയപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചങ്ങനാശേരിയുടെ പെൻഷ്യൻ നിർത്തൽചെയ്യുന്നതിനു മുൻപ് അദ്ദേഹം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു ഏജൻറായി സ്റ്റേറ്ററുകാൺഗ്രസ്സീനകളെ നീന്നുകൊണ്ട് ആ സ്ഥാപനത്തെ ശിഥിലപ്പെടുത്തുകയാണെന്നവർ പറഞ്ഞു പ്രചരിപ്പിച്ചു. പെൻഷ്യൻ നിർത്തിയുള്ള ഗവണ്മെന്റുത്തരവ് അവരുടെ വാ മുടിക്കെട്ടി. ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിനു വഴി തെളിച്ച ഭയങ്കരമായ രോഗത്തിനടിപെട്ട ശയ്യയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ ജയിൽവാസഭീതികൊണ്ട് അദ്ദേഹം അനാരോഗ്യം നടിക്കുകയാണെന്നു ചില കൂരബുദ്ധികൾ പറഞ്ഞു പരത്തി. ചങ്ങനാശേരി ഇപ്പോഴും മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും സ്റ്റേറ്ററുകാൺഗ്രസ്സുപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞുനിൽക്കുവാൻ വേണ്ടി എവിടെയോ മറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നും ഒരു പക്ഷേ ഇപ്പോഴും അവർ പറഞ്ഞുനടന്നാലും ആരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയില്ല. ചങ്ങനാശേരിയുടെ പെൻഷ്യൻ തിരിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം മാപ്പുചോദിച്ചിരിക്കണമെന്നവർ സങ്കല്പിച്ചു. ആരോടും മാപ്പുചോദിക്കേണ്ട യാതൊരു പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു പങ്കെടുത്തിട്ടില്ല. എവിടെയും ഞെളിഞ്ഞുനിന്നു പരസ്യമായി ആത്മാഭിമാനത്തോടുകൂടി സമ്മതിക്കാവുന്ന കൃത്യങ്ങളിലല്ലാതെ ഒന്നിലുമില്ലാത്ത ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല.

ചങ്ങനാശേരി ഒരു വ്യവസായപ്രിയൻകൂടിയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിനുമുൻപു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. ഇന്നു വിജയകരമായി നടന്നുവരുന്ന കൊല്ലത്തു തോമസ്സ് സ്കീ ഫൻ ആൻഡ് കമ്പനി ആരംഭിക്കപ്പെട്ട നാൾമുതൽ, മരണ പയ്യന്തം ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭരണസമിതിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. മാനേജിംഗ് ഡയറക്റ്ററന്മാരുടെ ഭരണദൃഷ്ട്യംകൊണ്ടോ മറ്റു കാരണങ്ങളാലോ പ്രസ്തുത കമ്പനിക്കുവശത തട്ടിയിട്ടുള്ള ഒരോ ഘട്ടങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരി ഇടപെട്ടു് ഒരു വ്യവസായവിദഗ്ദ്ധന്റെ നിസ്സീമമായ കാര്യശേഷിയോടുകൂടി ആ സ്ഥാപനത്തെ അപകടത്തിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കയും പുരോഗമിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പെൻഷ്യൻ പറിയതിനുശേഷം മരിക്കുന്നതിനല്ലകാലം മുൻപുവരെ അദ്ദേഹം കമ്പനിയുടെ മാനേജിംഗ് ഡയറക്റ്റർസ്ഥാനം കയ്യേറ്റു നടത്തിവന്നു. കൂടാതെ മറ്റു പല വ്യവസായസംരംഭങ്ങളിലും ചങ്ങനാശേരിക്കു പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. മ്ലാമല, ടി, എസ്റ്റേറ്റ് ലിമിറ്റഡ് എന്ന കമ്പനിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും അദ്ദേഹംതന്നെയായിരുന്നു. ഈ സംരംഭത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധനായ പാലാവടം മി. പി. ടി. തോമസ്സ് ചങ്ങനാശേരിയുടെ സഹപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. താമരപ്പിള്ളി റബ്ബർകമ്പനി ലിമിറ്റഡ്-നോടും അദ്ദേഹം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ഏകദേശം ഒരു വർഷക്കാലത്തോളം അദ്ദേഹം അതിന്റെ ചെയർമാനുമായിരുന്നു.

ചങ്ങനാശേരി ഒരു നാസ്തികനായിരുന്നു എന്നു ചിലർ പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതത്രമാത്രം വാസ്തവമാണെന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ദർബലന്മാർക്കു് ഉന്നി നടക്കുവാനുള്ള ഒരു വടിയണീശപരൻ എന്നൊരുവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ജപതപം, ക്ഷേത്രസന്ദർശനം തുടങ്ങിയ ബാഹ്യമായ ഭക്തിപ്രകടനങ്ങൾ ആസ്തികത്വത്തിന്റെ അത്യന്താവേക്ഷിതങ്ങളായ ചടങ്ങുകളാണെങ്കിൽ ചങ്ങനാശേരി ഒരു നാസ്തികനായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. വിഗ്രഹാരാധനയിലും ആർഭാടപരമായ ഈശ്വരധ്യാനത്തിലും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ചങ്ങനാശേരിക്കു ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു മനോഭാവമാണുണ്ടായിരുന്നതെന്നും,

ഡാവിൻ, ഫക്ലിംഗി, ടിൽഡൻ തുടങ്ങിയ ശാസ്ത്രീയചിന്തകന്മാരുടെ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിത്യസഹകാരികളെന്നും, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചിരകാലമായി നിലനിന്നു പോരുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളുടേയും സാഹചര്യങ്ങളുടേയും ഫലമായി ആസ്തികത്വം മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ രക്തത്തിൽ തന്തന്നെ കൂടിക്കലർന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരു ശിശു ഈശ്വരവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയാണു മാതാവിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു പോരുന്നതു്. എന്നാൽ ബുദ്ധിസമ്പത്തും ചിന്താശക്തിയും വളർന്നുവരുന്നതോടുകൂടി ആസ്തിക്യമാകുന്ന വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾക്കു നിത്യജീവിതത്തിലെ യഥോത്പ്രദങ്ങളോടു പൊരുത്തമുണ്ടാക്കുവാൻ ഒരാൾക്കു ചിലപ്പോൾ സാധിക്കാതെ വരുന്നു. മോട്ടാർവണ്ടിയും ആകാശവിമാനവും ശബ്ദപ്രക്ഷേപിണിയും കൈകൾകൊണ്ടു സ്വീകിക്കാവുന്ന ശാസ്ത്രീയസത്യങ്ങളായി പുരോഗമത്തു് അവൻ ഭവിക്കുന്നു. അവയുടെ പാർശ്വസ്ഥലത്തു യുക്തിബോധത്തിനനുരൂപമല്ലാത്ത വിശ്വാസങ്ങൾക്കും അയഥാർത്ഥമായ സങ്കല്പങ്ങൾക്കും സ്ഥാനമില്ലാതെ പോകുന്ന ജീവിതമത്സരത്തിലെ ജയാപജയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആസ്തികത്വം പ്രയോജനശൂന്യമായ ഒരു മൂഢവിശ്വാസമായി അവശേഷിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ബുദ്ധിപ്രധാനമായ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തിനു് ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നം കേവലം നിരർത്ഥകമായി മാത്രമനുഭവപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സത്യനിയ്യയും സദാചാരബോധവും സമസൃഷ്ടിസ്നേഹവും ലോകത്തിന്റെ നിലനില്പിനുതന്നെ അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളാണു്. അതിൽ യുക്തിരഹിതമായോ അയഥാർത്ഥമായോ യാതൊന്നുംതന്നെയില്ല. ഈശ്വരവിശ്വാസവുമായി അവയ്ക്കു ബന്ധവുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് ഒരുകൂട്ടം ജനങ്ങൾ ബുദ്ധിശക്തിക്കതീതമായ ആല്പ്രാത്മികചിന്തകൾ വെടിഞ്ഞിട്ടു് ജനസേവനമാകുന്ന നിത്യയാഥാർത്ഥ്യത്തിലേയ്ക്കു ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുവിടുന്നതു്. ഈശ്വരൻ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നം അവരെ അലട്ടുന്നില്ല. ഈശ്വരാർത്ഥ്യനയ്ക്കും വിശ്വാസാധനത്തിനും അവർ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. അവയൊക്കെ യുക്തിക്കതീതങ്ങളായ വിശ്വാസങ്ങൾമാത്രമാണെന്നവർ കരുതുന്നു. സത്യനിയ്യയും സമസൃഷ്ടിസേവനവും ആസ്തികത്വത്തിന്റെ

അംശമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുമെങ്കിൽ വിഗ്രഹാരാധനകൊണ്ടുമാത്രം ആത്മനിർവൃതി നേടാമെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്ന ഭക്തശിരോമണികളേക്കാൾ ഉന്നതനാരായ മതനിയുക്തനാരായ ആസ്തികന്മാരുമാണവർ. ഇതുതന്നെയായായിരുന്നു ചങ്ങനാശേരിയുടേയും മതം. ആരാധനാക്രമങ്ങൾക്ക് അപ്രധാനതപം കല്പിക്കുകയും കർമ്മമാർഗ്ഗങ്ങളനുശാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധമതം അദ്ദേഹത്തെ ഒട്ടധികം ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ഒരുകാലത്തു ചങ്ങനാശേരി ബുദ്ധമതം സ്വീകരിച്ചതായിപ്പോലും ചിലർ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞി. സാമാന്യമായ അർത്ഥത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി ആസ്തികനോ നാസ്തികനോ ആയിരുന്നില്ല. മരണദിനംവരെ ഈശ്വരൻ ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുരോഭാഗത്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കടംകഥയ്ക്ക് ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ക്ലേശിച്ചിരുന്നതുമാത്രമല്ല.

സ്വകാര്യജീവിതത്തിൽ ചങ്ങനാശേരി വാത്സല്യനിധിയായ ഒരു പിതാവും, സ്നേഹപൂർണ്ണനായ ഒരു ഭർത്താവും, വിശ്വസ്ഥനായ ഒരു മിത്രവും, കാരുണ്യശീലനായ ഒരു യജമാനനുമായിരുന്നു. അച്ഛക്കുടുംബം ശിക്ഷണബോധവും അദ്ദേഹം തന്റെ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ചങ്ങനാശേരി കുട്ടികളെ ക്രോധപൂർവ്വം ശാസിക്കുക പതിവില്ല. എങ്കിലും ആ മുഖത്തു് അസംതൃപ്തിയുടെ ലാഞ്ഛന പ്രകടമായാൽ അതു ദണ്ഡനശിക്ഷയേക്കാൾ വേദനോജനകരമായിട്ടാണു കുട്ടികൾ കരുതിയിരുന്നതു്. തന്റെ മുത്തപ്പയ്യയെ അദ്ദേഹം 'എന്റെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറി', എന്നാണു വിളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നതു്. ഒരു പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറിയുടെ പരിശീലനങ്ങളും അദ്ദേഹം പുത്രിക്കു നൽകിയിരുന്നു. ഡൽഹിയിലും സിംലായിലും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറിയുടെ കർത്തവ്യങ്ങളും പുത്രിയെന്നു നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചങ്ങനാശേരി ഭാര്യയെ 'ഹോംസിക്രട്ടറി' എന്നാണു വിളിക്കുക പതിവു്. ഗൃഹഭരണ സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാൻ നിത്യവും അദ്ദേഹം ആഭ്യന്തരകാര്യഭരണമന്ത്രിയ്ക്കു് ഒരു ക്ലിപ്തസമയം നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. ബന്ധുഗണങ്ങളിൽ യാതൊരാളേയും അദ്ദേഹം തന്റെ മരണശാസനത്തിൽ വിസ്മരിച്ചില്ല. സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുവാനുള്ള ധനം ഓരോരുത്തർക്കും അദ്ദേഹം പകർത്തു നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. ൨൨ വയ്ക്കു വിശ്വസ്ഥതയോടെ അദ്ദേഹത്തെ

സേവിച്ച ഡ്രൈവർ നാരായണപിള്ളയ്ക്ക് ൧൦൦൦ രൂപാ ചരമ ശാസനത്തിലഭേദം നീക്കിവച്ചിരുന്നു.

സാമ്പത്തികമായ പ്രാവല്യമോ, ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ കാര്യമായ പിന്തുണയോ കൂടാതെ സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്ന്, അചഞ്ചലമായ മനോഭാവവുംകൊണ്ടും അക്ഷീണമായ പ്രയത്നശീലംകൊണ്ടും ആ സോപാനത്തിന്റെ ഏറ്റവും അത്യുന്നതമായ പടിയിലേയ്ക്കുയർന്ന ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ സാധാരണ ചരിത്രം മാത്രമാണിത്. ഒരുതിമാനഷന്റെ വിഭ്രമജനകമായ പരാക്രമങ്ങളോ, ഒരു ദിവ്യപുരുഷന്റെ മായാശക്തിയോ, ഒരു സമരധീരന്റെ സാഹസികത്വമോ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലാക്കും കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ജീവിതത്തിൽ വിജയം നേടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുറച്ച ഒരു ദരിദ്രബാലന്റെ അപ്രാപ്യങ്ങളായ ജീവിതാഭിലാഷങ്ങളും, അശരണനായ ഒരു യുവാവിന്റെ ഉൽക്കർഷേമ കലൻ പരിശ്രമശീലവും, ജനസേവനോത്സുകനായ ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യവും, ഇതിൽ യഥാവിധി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചങ്ങനാശേരി സമർത്ഥനായ രെഭിഭാഷകനായിരുന്നു. നിസപാത്മശീലനായ ഒരു സമുദായപ്രവർത്തകനായിരുന്നു. സമസൃഷ്ടിസ്നേഹമുള്ള ഒരു ഹരിജനസേവകനായിരുന്നു. നീതിനിഷ്ഠനായ ഒരു ന്യായാധിപനായിരുന്നു, സർവ്വോപരി രാജ്യാഭിമാനിയായ ഒരു ദേശീയപ്രവർത്തകനും പ്രക്ഷോഭകാരിയുമായിരുന്നു. ഭാവി തലമുറകൾ ചങ്ങനാശേരിയുടെ പൊതുക്കാര്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള നേട്ടങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കാതിരിക്കയില്ല. വർഷങ്ങൾ കടന്നു പോകുന്നോടും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾ ഉൽക്കണ്ഠപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. തിരുവിതാംകൂർ, സാമുദായികമായും രാഷ്ട്രീയമായും പുരോഗമിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ചങ്ങനാശേരിയുടെ സ്തുതനയെ നിലനിർത്തുവാനുള്ള അഭിവാഞ്ഛയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ചങ്ങനാശേരിയെപ്പോലെ സ്വന്തജീവിതം മുഴുവൻതന്നെ ജനസേവനത്തിനായപ്പിക്കയും അതിലേയ്ക്കു മരണപര്യാന്തമക്ഷീണമായി പ്രയത്നിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു തിരുവിതാംകൂർകാരൻകൂടി ഇന്നുവരെയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് യശശ്ശരീരനായ ടി. കെ. മാധവനാണ്.

APPENDIX

മിസസ്സ് ചങ്ങനാശേരിക്കു ലഭിച്ച അനുശോചനസന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രം താഴെച്ചേർക്കുന്നു.

ഗാന്ധിജിയുടെ കമ്പി.

ന്യൂഡൽഹി.

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ചരമവാർത്തയിറങ്ങുന്ന ഹൃദയപൂർവ്വം അനുശോചിക്കുന്നു. ഈശ്വരൻ നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം നൽകട്ടെ.

ഗാന്ധി.

മി. ബർലായുടെ കമ്പി.

ന്യൂഡൽഹി.

നിങ്ങളുടെ ചേദകരമായ നഷ്ടം അറിഞ്ഞു് അത്യാധികമായി വേദിക്കുന്നു. ഹൃദയപൂർവ്വമായ അനുശോചനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക. ധീരതയോടുകൂടി ഈ നഷ്ടം നിങ്ങൾ പൊറുക്കുമല്ലോ!

ബർല.

ശ്രീ. സി. ആറിന്റെ കത്തു്.

'ഫിന്റസ്മാൻ ടൈംസ്',

ന്യൂഡൽഹി.

മാഡം,

ഡൽഹിയിലേയ്ക്കു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശ്രീ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള ചരമമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത വായിച്ചു ഞാൻ നടുങ്ങുകയും ഭൂഷിക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം എനിക്കുയച്ചിരുന്ന അവസാനത്തെ കത്തിൽ നിന്നു, രോഗം ഭേദമായതായാ ക്രമേണ പൂർണ്ണസ്വഖം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലെ പകുതമാനസനായ ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയും, ഏതു പരിതഃസ്ഥിതികളിലും വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഒരു മിത്രവും, ഞങ്ങളിൽ ചിലർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പൊതുജനങ്ങൾക്കുള്ള നഷ്ടം വളരെ ഭാരിച്ചതും അപരിഹാസ്യാവുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കേറ്റേറ്റു മോശം ഈ വിരഹം അവർക്കു് വലുതായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് അറിയാം. എന്റെ അത്യശ്വര്യമായ അനുശോചനങ്ങൾ നൽകുകയെന്നുള്ളതു ചേദകരമായ ഒരവകാശമായി ഞാൻ കരുതുന്നു. അനേകവർഷങ്ങളായി ഒരിക്കലും പരിമേദിക്കപ്പെട്ടുപോയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മൈത്രിബന്ധമാണ് എനിക്കുദ്ദനത്തോടുണ്ടായിരുന്നതു്. ഞാൻ ഒരു വളരെ വിലമതിച്ചിരുന്നു. അകാലത്തിൽ സംഭവിച്ച ഈ വിധിദൈവചരീത്വം മൂലം അതവസാനിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു.

ഏന് വിശ്വാസനായ സി. രാജശോപാലാചാരി.

ശ്രീ. താക്കൂടെ കവീ.

പൂന.

ഞങ്ങളുടെ ഒരു മിത്രവും സഹപ്രവർത്തകനുമായിരുന്ന പരമേശ്വരൻ പിള്ളയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി അപാരമായി ദുഃഖിക്കുന്നു.

താക്കൂട്.

മനോവിൽ, സിംഗ.

൧൯-൧-൪൦.

രാജകുമാരി അമൃതകൈയറിന്റെ കത്തു്.

പ്രിയസഹോദരി,

നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭർത്താവിന്റെ ചരമംമൂലം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നഷ്ടത്തിൽ നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ കുട്ടികളോടും ചേർന്ന് ഹൃദയപൂർവ്വം ബേദിക്കുവാനും, സഹതപിക്കുവാനും എന്നെ അനുവദിക്കുക. ഞാൻ തിരുവിതാംകൂർ സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ടുപന്ത്രണ്ടുദിവസങ്ങളിലും അദ്ദേഹം എന്നോടു പ്രശ്നിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യത്തെ ഒരിക്കലും മറക്കുവാനെന്നിരിക്കു സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന അതപൂർണ്ണമായ മതിപ്പും, തിരുവിതാംകൂറിലെ പൊതുക്കാര്യങ്ങളിവിതത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമംമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള അപരിഹാസ്യമായ നഷ്ടവും എനിക്കു നല്ലതുപോലെ അറിയാം.

സഹതാപത്തോടുകൂടി

നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്ഥനായ അമൃതകൈയർ.

തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി,

൩-൧-൪൦.

മി. ടി. എസ്സ്. എസ്സ്. രാജന്റെ കത്തു്.

പ്രിയപ്പെട്ട മാഡം,

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ചരമത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞു ഞാൻ അത്യാധികമായി ബേദിക്കുന്നു. ഇതു നിങ്ങൾക്കു മാത്രം സാദ്ധ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു നഷ്ടമായിരിക്കുമതുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. തിരുവിതാംകൂറിനും ഇൻഡ്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങൾക്കും ദുർബ്ബലന്മാരോടും, സാധുക്കളോടും, താഴ്മത്തപ്പെട്ടവരോടും അനുഭാവമുള്ള ഒരു പ്രവർത്തകൻ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിരഹവേളയിൽ എന്റെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ അനുശോചനങ്ങൾ ദയാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവമനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

എന്ന് വിശ്വസ്ഥനായ ടി. എസ്സ്. എസ്സ്. രാജൻ.

ശ്രീനഗർ, കാഷ്മീർ,
നം-9-൧൯൪൦.

ശ്രീമതി രാമേശ്വരിനിഹാർവിന്റെ കത്തു്.

പ്രിയമിത്രമേ!

നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭർത്താവിന്റെ ചരമവാർത്തയറിഞ്ഞു ഞാൻ അത്രയധികമായി വേദിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പല മഹാത്യാഗങ്ങളും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശ്രേഷ്ഠരാജ്യസേവകനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹം ഏറെനൂറ്റാണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഏല്പാക്കായുണ്ടായിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥത ഒഴിഞ്ഞു കാണാമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നുള്ളതു് അഭിമാനകരമായിട്ടാണു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതു്. അദ്ദേഹം ഏറെനൂറ്റാണ്ടായി വിവിധപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശേഷിയും മാനുഷ്യതയും പ്രത്യക്ഷമായി ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ നഷ്ടം കൂടുതൽ വേദകരമായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരമംമൂലം അപരിചയമായ ഒരു നഷ്ടമാണു നിങ്ങൾക്കു നേരിടേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ആ നഷ്ടത്തിൽ പങ്കാളികളായ ബഹുശതം മിത്രങ്ങളും സഹപ്രവർത്തകന്മാരുമുണ്ടെന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുറപ്പു നൽകട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു ശാന്തി നൽകണമെന്നും, ഈ ഭാരിച്ച നഷ്ടം സഹിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ശേഷി ഉണ്ടാകണമെന്നും ഞാൻ ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്നു് വിശ്വസ്തമായ രാമേശ്വരിനിഹാർ.

സർ സി. പി-യുടെ കത്തു്.

ഭക്തിവിലാസം, തിരുവനന്തപുരം.
൧൯൪൦ ജൂലായി ൧-ാംനം-

പ്രിയപ്പെട്ട സർ,

ചങ്ങനാശേരി പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ കുടുംബത്തിനു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നഷ്ടത്തിൽ എനിക്കുവരോടുള്ള അനുകമ്പയും സഹതാപവും ഭയവു ചെയ്തു നിങ്ങൾ സഹിക്കരിച്ചു് അവരെ അറിയിക്കുമല്ലോ.

നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തൻ
സർ സി. പി. രാമസ്വാമിഅയ്യർ.

മി. കെ. പി. രാമചന്ദ്രൻനായർ അവർക്കു, തിരുവനന്തപുരം.

ബാംഗ്ലോർ,
൧൯൪൦ ജൂലായി നം.

സർ മെർസാ ഇന്ത്യയിലിന്റെ കത്തു്.

പ്രിയപ്പെട്ട മിസ്സു് പരമേശ്വരൻപിള്ളയു്,

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ചരമവാർത്തയറിഞ്ഞു ഞാൻ ദുഃഖിക്കുന്നു.

ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുൻപു മി. പരമേശ്വരൻപിള്ള ഈ രാജ്യം സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണു് അദ്ദേഹത്തെ നേരിട്ടു കാണുവാനും പരിചയം

കുപ്പടുവാനും എനിക്കു കഴിഞ്ഞതു്. ദൈവസ്മരിൽ കണ്ട കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം അഗാധമായ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ചേറുകരമായിരിക്കുന്നു. ഈ വിരഹത്തിൽ നിങ്ങളോടും നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തോടുകൂളി എന്റെ ഖൃദയപൂർവ്വമായ സഹതാപത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കട്ടെ.

എന്നു് വിശ്വസ്തനായ സർ മെർസാ ഇന്ത്യയിൽ.

ശ്രീമതി ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിനേന്ത്യാരമ്മയുടെ കത്തു്.

(ഇപ്പോഴത്തെ കൊച്ചിമഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ നേത്യാരമ്മ)

തൃപ്പൂണിത്തുറ,
ഫെബ്രുവരി ൭.

ശ്രീ,

ഷ്രീയസ്തേഹിതേ,

ചങ്ങനാശേരിയേയും നിങ്ങളേയും യശസ്സ്വരീരനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരയാചടങ്ങളാൽ അലങ്കൃതങ്ങളായ സ്ത്രീകളേയും ഞാൻ ഇപ്പോഴും കാണുന്നു. മനുഷ്യർ ഒരിക്കലും മരിക്കാത്തവരല്ലല്ലോ. നായർസർട്ടിസ് സൊസൈറ്റി അദ്ദേഹത്തെ പൂജിച്ചുകൊണ്ടു മേലിലും അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു വരട്ടെ. നിങ്ങൾക്കും കുട്ടികൾക്കും സർവ്വവിധ സുഖങ്ങളും സമാധാനവും നൽകുന്നതിനു് ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു വിരമിക്കട്ടെ.

വീനീതവിയേയ
കരിമ്പറ അമ്മിണിഅമ്മ.

വള്ളത്തോളിന്റെ കമ്പി.

ഷൊർട്ട്ലാൻഡ്.

അനുശോചനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനു ശാന്തിയുണ്ടാകട്ടെ.

വള്ളത്തോൾ.

മറ്റു കത്തുകൾ സമലപുരുഷന്മാർക്കുണ്ടു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നില്ല.

ഇവകൂടാതെ അഖിലഭാരതഹരിജനസേവാസംഘം തുടങ്ങി തിരുവിതാംകൂറിനകത്തും പുറത്തുമുള്ള ൫൦-ൽപരം സ്ഥാപനങ്ങളും ചങ്ങനാശേരിയുടെ ചരമത്തെപ്പറ്റി അനുശോചനസന്ദേശങ്ങളയച്ചിരുന്നു.

അദ്ധ്യക്ഷൻമാരുടെ അഭിപ്രായം—

ജി. രാമചന്ദ്രൻ,

അദ്ധ്യക്ഷൻ—തിരുവനന്തപുരം.